

ACADEMIA ROMANA

ANALE

TOMUL LI

ȘEDINȚELE DIN 1930 — 1931

217

MONITORUL OFICIAL ȘI IMPRIMERIILE STATULUI
IMPRIMERIA NAȚIONALĂ
BUCUREȘTI
1931

29 3174

DI	
PI	
In	

Univ. "Petru Maior" Tg. Mureș

PARTEA I

ȘEDINȚELE ORDINARE

6 IUNIE 1930 — 8 MAIU 1931

ȘEDINȚA ORDINARA

6 IUNIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA înfățișează o notă a colegului nostru d-l I. Lupaș despre « *Ioan Bogdan — 1862—1919* » (Extras din rev. « *Țara Bârsei* », an. II, No. 3), cuprinzând biografia și o caracterizare a operei istoriografice a regretatului coleg.

D-l Președinte I. BIANU amintește că Luni, la 9 Iunie curent, se va face la Turda inaugurarea monumentului răposatului Dr. Ioan Rațiu, la care a fost chemată să ia parte și Academia.

Ilustrul bărbat a fost unul din fruntașii cei mai străluciți ai luptei Românilor de peste Carpați în contra acțiunii abuzive de desnaționalizare a guvernelor ungurești dezvoltată cu o deosebită încordare mai ales după ridicarea României prin victoriile dela Plevna și prin înălțarea ei la coroana regală. Ioan Rațiu a fost neînfrânt conducător al partidului național, care sub conducerea lui a mers cu memoriul cunoscut la Impăratul Austriei dela care cerea dreptatea de a trăi ca nație și ca element de ordine și progres în monarhia habsburgică. Se știe că memoriul nu a fost primit, iar conducătorii acelei manifestări au fost persecutați cu cea din urmă brutalitate, dați în judecată, condamnați și împrăștiati prin aresturile Ungariei. Casa d-rului Rațiu dela Turda a fost prădată, iar el cu familia lui a fost silit să-și părăsească domiciliul și să se așeze la Sibiu. D-rul Rațiu a fost un adevărat erou național și este una din cele mai strălucite figuri istorice ale luptelor cari au pregătit și precedat marele războiu și întregirea neamului.

Academia Română nu poate lipsi dela serbarea care se face la Turda și suntem datori să luăm o vie parte la glorificarea și la pomenirea cari se fac prin inaugurarea monumentului dela Turda.

D-l Președinte I. BIANU zice că starea sănătății sale îl împiedecă de a merge în persoană și roagă să fie înlocuit de alți colegi.

— După schimbarea mai multor păreri, se decide să fie rugat d-l Em. Racoviță să reprezinte Academia la această solemnitate.

D-l N. IORGA adresează Academiei următoarea înștiințare:

* Însărcinat de Academia Română să lucrez pentru recăpătarea manuscriselor și documentelor noastre depuse la Moscova, am sesizat Congresul Internațional de Istorie din Oslo, făcând ca această chestie să fie discutată în adunarea președinților naționali. D-l Pokrovski, reprezentantul Rusiei Sovietice, a obiectat că România n'are relații diplomatice cu Statul pe care d-sa îl reprezintă. La care am răspuns că tocmai de aceea dreptul nostru se aduce înaintea congresului de istorie.

* Am fost rugat să las chestiunea în seama comitetului care va discuta cu delegația rusească. La adunarea din Veneția a comitetului permanent, n'am putut avea însă un răspuns. Cum în recenta adunare a aceluiași comitet la Cambridge un membru rus a fost introdus în comisiunea arhivelor și cum cererea mea de a fi primit și un membru român, n'a fost admisă de președinte, m'am adresat în scris comisiunii, dela care am reușit să primesc acest răspuns:

* Nous n'avons pas laissé de faire part à la Commission des Archives de votre honorée lettre par laquelle vous nous faisiez part du traitement arbitraire réservé aux Archives de l'État roumain et de l'Académie royale roumaine, par le Gouvernement russe. Notre désir le plus sincère a été de vous aider à rentrer en possession de vos archives, malheureusement la Commission a pensé qu'une démarche du Comité international des sciences historiques et de la Commission des Archives s'écartait du champ de son activité.*

* Rămâne ca, pentru adunarea din Budapesta în anul viitor a comitetului, să se facă de Academie, de Arhivele Statului și de particularii depozitari și de Creditul Rural, o expunere amănunțită a ceea-ce au dat în depozit, pentru a fi răspândită în comitet și în toată lumea științifică în vederea ulterioarei acțiuni de recuperare.*

— Se iea act.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

13 IUNIE 1930

D-l Președinte I. BIANU *sice* :

* După ședința noastră de Vinerea trecută s'a întâmplat în țară un eveniment de cea mai mare însemnătate în viața patriei și a neamului nostru. Fostul Principe Carol, moștenitorul tronului regal — după câțiva ani trăiți departe de patrie — s'a întors acasă și în aclamațiile Adunărilor Naționale legiuitoare, în aclamațiile țării, și-a ocupat tronul regal lăsat moștenire de Marele Său Unchiu Carol, Intemeietorul patriei, și de gloriosul Său Părinte Ferdinand, Intregitorul neamului.

• Să trăiască Regele Carol II !

• De nenumărate ori Academia Română a avut prilej să afirme și să constate strânsele legături cari unesc această instituție culturală a neamului românesc cu dinastia națională întemeiată în acelaș timp cu dânsa la 1866. Toate evenimentele de bucurie, de durere sau de îngrijorare, cari au atins dinastia noastră au avut adânc și puternic răsunset în sânul acestei instituțiuni a cugetării românești.

• Așă a fost și în anii cari au urmat mult doritei Uniri naționale — întregiri a neamului — îndeplinită sub conducerea gloriosului Rege Ferdinand I.

• Un nor greu s'a ridicat însă pe neașteptate și a întunecat orizontul viitorului patriei întregite, l-a învăluit în nesiguranța zilei de mâine, tocmai când în jurul nostru se făureau arme destinate să întoarcă iar în neființă realizarea aspirațiunilor neamului de a eșl la lumină, la libertate, la dreptate. Tocmai atunci când slăbiă mâna gloriosului cărmaci, tocmai atunci nădejdea firească a viitorului a sburat dintre noi spre orizonturi depărtate. Câte străngeri de inimă, câte îngrijorări în toți cei mai luminați fii ai țării !!

• În norul greu și întunecos dinspre viitor se aprinsese o lumânărică cu raze de dulci speranțe. Toți priveau spre ea cu duiosie ! Dar primejdiile nestăpânite — viau tot mai puternic în jurul țării și chiar înlăuntrul ei și amenințau cu destrămare.

• În acest ceas greu a sosit cel merit de soartă să fie conducător și să apere patrimoniul câștigat de întâii doi Regi ai neamului nostru prin vitejia neamului și prin sângele vărsat fără cruțare la Plevna și Mărășești.

• Să trăiască Regele Carol II !

• Academia Română, care s'a bucurat să-L vadă de copil în mijlocul ei, se bucură din toată inima, cu toată cugetarea ei, văzându-L întors la marea Sa menire, la marile Sale datorii pentru patria în care s'a născut, pentru neamul care îl iubește.

• Să trăiască Regele Carol II viață lungă și fericită pentru El, pentru Dinastie, pentru Patrie și pentru Neam !

D-nii Membri ai Academiei și publicul asistent, în picioare, acoperă ultimele cuvinte ale d-lui Președinte cu aplauze.

Intrându-se în ordinea de zi, d-l N. IORGA dăruiește pentru colecțiunile Academiei un exemplar din cartea: *Oarecare secreturi ale lucrării pământului și ale meșteșugului sădirii tâlmăcite dintru o carte a unui dascăl vestit și iscusit în meșteșugul lucrării de pământ adecă al plugului*, de Dimitrie tipograful Râmnician, dată la lumină în anul 1796, probabil în București. Cărțica este descrisă în *Bibliografia românească veche* la No. 602. Exemplarul dăruit este complet și se adaugă la celelalte exemplare aflătoare la Academie, din cari trei complete.

Apoi d-l N. Iorga expune comunicarea despre *Elena Cherepovici, soția lui Petru-Vodă Mircea*.

D-l General R. Rosetti, Membru corespondent, cetește comunicarea cu titlul:

Evoluția mijloacelor și chipului de săptuire a războiului dela moartea lui Ștefan cel Mare până la aceea a lui Mateiu Basarab.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

20 IUNIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela d-l N. Titulescu, Ministru plenipotențiar al Țării la Londra, ales membru onorar al Academiei în recenta sesiune generală, se primește următoarea telegramă:

« Primesc adresa prin care îmi comunicați că Academia Română a binevoit a mă alege membru onorar. Rog a primi și a transmite membrilor Academiei expresiunea recunoștinței mele pentru această înaltă distincțiune, a cărei conferire m'a mișcat adânc ».

Dela d-l Em. Sergent, ales membru onorar al Academiei în recenta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare:

« Je viens de recevoir la lettre par laquelle vous me notifiez, que l'Académie Roumaine m'a conféré le titre de Membre d'honneur.

« Je suis profondément ému et honoré par cette nouvelle distinction que m'accorde la Grande Roumanie et qui s'adresse plus à mon Pays qu'à ma personne. J'y vois un gage nouveau, qui s'ajoute à tant d'autres, de la sincérité des sentiments qui lient la Roumanie et la France.

« Je suis personnellement très reconnaissant à l'Académie Roumaine de m'avoir ouvert ses portes et je vous prie, monsieur le Président, de vouloir bien être l'interprète de mes sincères remerciements auprès de tous vos collègues ».

Dela d-l Jean Perrin, ales membru onorar al Academiei în recenta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare:

« Je viens de recevoir l'avis par lequel vous voulez bien m'informer que l'Académie Roumaine vient de me conférer le titre de Membre d'honneur.

« Je suis extrêmement sensible à la haute distinction qui vient de m'être ainsi décernée par la plus haute autorité scientifique d'un pays pour lequel je professe une grande admiration et une vive affection.

« Je vous prie de bien vouloir agréer pour vous-même et transmettre à mes Confrères de l'Académie Roumaine mes plus vifs remerciements et l'expression de ma très haute considération ».

Dela d-l N. Vulić, ales membru corespondent al Academiei la Secțiunea Istorică în recenta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare:

« *Monsieur le Secrétaire,*

« Je suis fier de ce qu'une Académie si distinguée que la Votre m'a nommé membre correspondant. C'est un grand honneur pour moi de me trouver dans le sein d'une assemblée si savante que l'Academia Română.

« Je Vous serai, Monsieur le Secrétaire, très reconnaissant si Vous voulez bien transmettre à Votre Académie mes remerciements chaleureux et si Vous voulez bien assurer Vos confrères que je tâcherai de toutes mes forces me rendre digne de la haute distinction ».

Dela d-l Andrei Protici, ales membru corespondent al Academiei la Secțiunea Istorică în recenta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare:

« *Monsieur le Président,*

« C'est avec un sentiment de vive reconnaissance que je viens de recevoir votre honorable lettre du 7 juin 1930, par laquelle vous m'annoncez que l'Académie Roumaine m'a conféré le titre de Membre correspondant. Ce vote de votre honorable compagnie me flatte profondément. Et si, dans mon activité scientifique passée, j'ai toujours considéré les Nations balkaniques et les Balkans en général comme un ensemble étroitement lié par une histoire séculaire et par une culture commune, si j'ai consacré mes efforts modestes à l'étude de cette culture, la haute distinction dont l'Académie Roumaine vient de m'honorer sera pour moi un encouragement précieux de persévérer dans la même voie.

« Je puis vous assurer, Monsieur le Président, que les rapports culturels entre nos deux pays, la Roumanie et la Bulgarie, et l'influence réciproque exercée à travers les âges par l'art national bulgare et roumain m'ont été particulièrement à cœur. C'est par une connaissance et une pénétration plus profondes entre la Bulgarie et la Roumanie dans le domaine culturel que nous réussirons, j'en suis convaincu, à instaurer des rapports plus étroites entre nos deux peuples.

« Je vous prie, Monsieur le Président, de vous faire auprès des membres de l'honorable Académie Roumaine l'interprète de ma profonde reconnaissance, et d'agréer l'assurance de ma considération très distinguée ».

Dela Ministerul Instrucțiunii și al Cultelor — Direcția Artelor — se primește înștiințare că în ziua de 23 Iunie a. c., la ora 6 d. a., se va întruni Consiliul literelor sub președinția d-lui ministru al Instrucțiunii pentru a hotărî decernarea premiilor naționale din acest an pentru proză și poezie. Roagă Academia ca, în conformitate cu regulamentul, să delege pe d-l Președinte al Secțiunii Literare sau pe un împuternicit al său spre a lua parte la lucrările menționatului Consiliu.

— Se delegă d-l G. Murnu, Secretarul Secțiunii Literare.

Dela Ministerul Instrucțiunii Publice și al Cultelor se primește în copie adresa Ministerului de Externe, cuprinzând invitare la al III-lea Congres Internațional de Studii Bizantine, ce se va întruni la Atena în zilele de 12—18 Octombrie 1930.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA amintește că Academia, invitată direct de Comitetul Congresului, și-a numit delegația care o va reprezenta la lucrările Congresului, comunicând-o și Ministerului de Instrucție.

D-l Președinte I. BIANU amintește că la 9 Iunie curent s'a sărbătorit în Turda inaugurarea monumentului ridicat în acea localitate d-rului Ion Rațiu. Academia a fost reprezentată la această solemnitate de colegul nostru d-l Em. Racoviță, care a rostit cu această ocaziune următoarea cuvântare:

« Academia Română și Universitatea din Cluj mi-au încredințat măgulitoarea sarcină de a le reprezenta la această mândră sărbătoare închinată unui mare român a cărui activitate cetățenească a fost atât de hotărâtoare încât serbarea amintirii sale este în același timp și serbarea glorioasei drame a desrobirii românești. În cursul milenarei epopei a neamului nostru, străbat printre negurile uitării și se oglindesc și azi în sufletul poporului, șiruri de fruntași cari întrupează lanțul neîntrerupt al conștiinței naționale. Ioan Rațiu se va număra printre acești aleși ai evlaviei obștești și această soartă îi va face amintirea cu siguranță mai neperitoare decât acest bronz și el supus pieirei ce noi pieritorii îi dedicăm astăzi.

« Steaua celui de popor ales, începe a scripi când legenda îi povestește faptele; e tocmai cazul cu Ioan Rațiu. Nu-i colț românesc în Ardeal unde numele lui să nu fie slăvit și nu-i om de orice neam, la munte sau câmpie, care să nu știe povestii despre el. A spus un simplu adevăr Septimiu Albini, redactorul « Tribunei », când a trimis întemnițatului dela Seghedin frumoasele vorbe de îmbărbătare: « Nu în temniță, în inima Românilor sunteți închiși ».

« Rar greșește poporul în alegerea acelor care îi ridică la suprema demnitate de eroi naționali; cu o singură prețuire, cernută printr'o străveche experiență, îndreptată prin multe desiluzii și sfințită de nenumărate chinuri, el știe să ridice pe pavăza iubirei și pe temelie neuitării chipul celui mai bun, ori al celui mai puternic pentru împlinirea datoriei, ori al celui închinat până la moarte intereselor obștești.

« Fapt este că Ioan Rațiu a fost încă din viață un astfel de ales al poporului nostru. Pentru ce această prețuire? O știți din istoria atât de puțin îndepărtată a isprăvilor sale; ați auzit-o din vorbirile precedente și o veți auzi din cele ce vor urma; vă va spune-o cu competență, cu suflet și cu proprie amintire colegul meu codelegat Victor Onișor. Las această sarcină celor mai competenți, celor cari i-au fost prieteni, tovarăși și ostași în lunga, greaua și glorioasă luptă ce a condus cu atâta energie pentru apărarea drepturilor de neam și cinstei omenești.

« Asupra unor fețe a minunatei sale personalități voiesc totuș să spun numai câteva cuvinte.

« Ioan Rațiu s'a arătat om de acțiune și conducător de oameni dela începutul vieții; s'a distins ca om de ispravă în revoluția din 1848 când abia împlinise 20 de ani. Fapt însă mai rar la oameni de mare energie și de luptă aprigă, el avea mare încredere și mare evlavie pentru cultură.

Doar lui i se datorește ideea înființării « Asociației » din Sibiu; tot lui a fost încredințată redactarea petiției pe care Arhiepiscopii Șaguna și Suluțiu au prezentat-o Guvernului de atunci și în care se cerea îngăduire împărătească pentru înființarea acestei « Asociații transilvănene pentru literatura și cultura poporului român », iar Președinte al despărțământului Astei din Turda a fost vreo 40 de ani. Pentru această mare înfăptuire culturală Academia și Universitatea îi datoresc în deosebi veșnică pomnire.

« Activitatea lui Ioan Rațiu ca avocat, curajul cu care apără pe cei obijduiți de atotputernicii zilei, dragostea cu care îmbrățișă cauza celor umiliți fără deosebire de confesiune și naționalitate, arată că acest vlăstar de familie veche are simțiminte profund democratice.

« Patriotismul său nu a fost, cum ar fi fost motiv să fie în acele timpuri de restriște nemiloasă, un patriotism orb și agresiv, ci un patriotism minunat de senin și luminat.

« Dovezi sunt multe în viața lui atât de plină de aceste nobile însușiri. Nu e de mirat deci ca dela el să pornească inițiativa unei colaborări a naționalităților subjugate, pentru îndeplinirea unui program ale cărui multe puncte izvorau din lozinci pur democratice.

« Această mare « idee-forță » a dezrobirii, propusă și propovăduită de Ioan Rațiu, trebuie așezată printre cele mai prețioase odoare ce împodobesc cununa lui cetățenească. Prin această față a roditoare sale activități, el se arată unul din factorii cari au pregătit terenul « Micii înțelegeri » de azi, convenție atât de folositoare păcii universale, despre a căruia înfăptuire nimeni, nici în vis, nu se putea gândi pe atunci.

« Cu profunde simțiminte de recunoștință către memoria lui Ioan Rațiu am adus aci aceste cuvinte omagiale din partea Profesorilor și Studenților Universității din Cluj. Voiu termina cu vorbele scrise de veneratul nostru președinte Ioan BIANU, în scrisoarea cu care mă însărcinează să reprezint Academia:

« Inchină prinusul amintirii noastre recunoscătoare acelu adevărat erou național al luptelor pentru apărarea României de peste munți și pentru pregătirea unirii neamului ».

D-l Președinte I. BIANU arată că un profesor secundar francez d-l Jean Boutière și-a trecut doctoratul în litere la Universitatea din Paris cu o teză despre Ion Creangă, publicată cu titlul: *La vie et l'oeuvre de Ion Creangă, 1837—1889* (Paris, 1930), în care autorul, după ce descrie amănunțit viața lui Creangă, studiază temeinic și adesea original proza marelui povestitor, ajutat fiind la aceasta de cunoașterea perfectă pe care d-l Boutière o are de limba românească. D-sa a trimis ca omagiu Academiei un volum din opera sa.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l N. DONICI, membru onorar al Academiei, comunică următorul raport preliminar despre observațiunile zodiacale în Egipt de sus făcute de d-sa în primăvara acestui an:

* În ultimii ani, fizicienii și astronomii au făcut numeroase lucrări pentru justificarea bazelor Teoriei Relativității, teorie menită să aducă însemnate modificări în concepțiunile asupra constituției însăși a Universului. Cu toate marile eforturi făcute în această direcție de corifeii științei astronomice, problema pare a nu-și fi găsit încă rezolvarea definitivă.

* De notat este că globul solar e înconjurat de o nebuloasă, care n'a fost încă aproape de loc studiată și care totuș s'ar putea să fi exercitat o oarecare influență asupra rezultatelor obținute până acum. Această nebuloasă, aproape invizibilă în latitudinile noastre, se poate vedea la tropice, în special în Egipt, cu o claritate izbitoare, constituind acolo fenomenul bine cunoscut sub numele de lumină zodiacală.

* Date fiind cele ce preced, studiul acestui fenomen oferă un interes cu totul special, și am emis ideea d-lui Dr. Gr. Antipa, secretarul Secțiunii Științifice al Academiei Române, să organizez în acest scop, expedițiuni în Egipt, în sensul următor:

* Întâia oară aș întreprinde o călătorie fără aparate, pentru alegerea locului celui mai potrivit pentru aceste cercetări și mai ales pentru determinarea perfecționărilor necesare la aparate, în vederea obținerii unor fotografii cât mai bune ale fenomenului menționat.

* După un an aș face o expediție cu aparatele, pentru executarea ziselor fotografii.

* O a treia expediție în Egipt ar avea de obiect fotografierea fenomenului cu aparate și mai perfecționate.

* Cea mai potrivită epocă pentru studiul luminei zodiacale este aceea dintre Ianuarie și Martie.

* În ziua de 23 Decembrie 1929, Academia Română mi-a încredințat delegația de a merge în Egipt pentru a executa partea întâia a menționatului program. Onorat cu această însărcinare, am plecat în Egipt la 16 Ianuarie a. c.

* Când prin regiunea Mării Mediterane trec cicloane (fenomene dese și îndelungate în anotimpul iernei), timpul devine noros în Egiptul de Jos, și chiar în unele părți ale Egiptului de Sus, dar norii ating de obicei Asiutul, pe când mai departe, spre Sud, cerul rămâne senin. Din această cauză mi-am ales, pentru efectuarea observațiunii luminei zodiacale, Asuanul, care este ultimul punct mai însemnat de cale ferată în Egiptul de Sus.

* Am stat la Asuan dela 31 Ianuarie până la 21 Februarie, efectuând observațiile luminei zodiacale de pe acoperișul hotelului Ghezireh Palace, situat pe malul Nilului la o distanță destul de mare de oraș, așa ca luminile orașului să nu-mi împiedece de loc observațiile. În conformitate cu planul dinainte stabilit, am făcut observarea cu ochiul liber, înregistrând poziția fenomenului printre stele pe hărțile din Stern-Atlasul Klein. Am constatat că, în timpul iernei, lumina zodiacală nu poate fi observată cu succes decât după apusul soarelui, pe când înainte de revărsatul zorilor observarea s'a dovedit neefectuabilă din cauză că axul

de lumină al fenomenului are în acest anotimp o înclinare prea mare pe orizont (cu toată latitudinea Asuanului de 24°), și mai ales din cauza faptului că partea de Vest a luminei zodiacale se prezintă proiectată pe regiunile Căii Laptelui în mod foarte clar. Deplasarea luminei zodiacale printre stele, constatată între 1 și 17 Februarie, corespunde mișcării aparente a Soarelui pe cer în acest timp. (În ultimele 3 zile ale șederii mele la Asuan, observațiunile au fost împiedecate de praful ce se ridica în aer, în mare cantitate).

* Observațiunile preliminare ale luminei zodiacale, astfel efectuate, precum și unele indicațiuni de mare însemnătate datorite astronomilor dela Observatorul din Heluan, m'au lămurit complet asupra programului pe care vor trebui să-l urmeze cercetările ulterioare privitoare la acest interesant fenomen.

* Terminând această scurtă comunicare despre misiunea ce am împlinit, aduc sincerele mele mulțumiri astronomilor dela Observatorul din Heluan, pentru amabilitatea lor față de mine. Deasemenea mulțumesc și Administrației Societății S. M. R. pentru înlesnirea călătoriei mele în condițiuni atât de confortabile pe vapoarele acestei companii *.

D-l ANDREI RĂDULESCU înfățișează următoarele sale publicațiuni:

1. *Două lecții de Drept ținute în anii 1830 și 1836 de Christian Flechtenmacher* (București, 1930);
2. *Quelques pages de Droit International au temps de l'occupation de la Roumanie*, Extrait de l'Hommage à M. De Saint-Aulaire (Bucarest, 1930);
3. *Rassegna completa di legislazione rumena anni 1925—1928*, Estratto dai volumi IV e V dell'Annuario di Diritto Comparato e di Studi Legislativi, parte seconda: Legislazione.

— D-l Președinte I. BIANU mulțumește d-lui Andrei Rădulescu și îi exprimă felicitări pentru scrierile prezentate.

ȘEDINȚA ORDINARA

27 Iunie 1930

Președinția d-lui G. BALȘ, Vicepreședinte.

Dela d-l Const. Hamangiu, Consilier la Inalta Curte de Casație și Justiție, se primește următoarea scrisoare de răspuns la alegerea sa ca Membru Onorar al Instituțiunii noastre, făcută în recenta sesiune generală:

* *Domnule Președinte,*

* Am primit comunicarea D-voastră, prin care-mi faceți cunoscut că Academia Română, cea mai superioară instituțiune culturală a țării, m'a ales membru onorar al ei.

* Această înaltă cinstitie m'a bucurat cu atât mai mult, cu cât ea recunoaște că această alegere este datorită aprecierii ei pentru *bogata

și însemnata mea activitate în domeniul juridic, precum și impulsului ce am dat culturii naționale prin însemnata donațiune ce am făcut acestei instituțiuni ».

« O asemenea distincțiune din partea celor mai alese personalități culturale ale neamului, sunt și singurele mulțumiri la cari pot năzul toți acei cari, înconjurați de singurătate, ostenesec în munca tuturor ceasurilor lor, și dăruesc cu fața spre viitor, agonisita tuturor strădaniilor lor.

« Mișcat adânc de așa de frumoasa atențiune a Academiei Române, mă grăbesc să vă exprim atât D-voastră cât și tuturor membrilor ei, sentimentele mele de mare și sinceră grațitudine.

« Mă folosesc însă de acest prilej, Domnule Președinte, pentru a-mi exprima nedumerirea, că în veacul nostru s'au împuținat așa de surprinzător, marile ctitorii și marii iubitori de bine și de lumină.

« E un adevăr dureros că generațiunea din trecutul apropiat ca și generațiunea ai cărei contemporani suntem, n'a prea fost darnică cu Academia Română, care are atâtea nevoi culturale de satisfăcut. Și Academia Română este instituțiunea cea mai înaltă și mai reprezentivă a culturii românești. Ca și Liga Culturală, venită ceva mai târziu, amândouă aceste superioare instituțiuni de cultură și naționalism, au alcătuit vreme îndelungată, trăsătura de unire a unității și întregirii neamului românesc. Impreună cu Liga Culturală, ea a pregătit suferențe și a luptat încontinuu pentru această unire, azi realizată.

« Deaceia trebuie să recunoaștem că în mijlocul atâtor frați de ai noștri, pe care munca sau norocul i-au dăruit cu averi din cele mai frumoase, marile instituții de cultură obștească și națională, tănjesec. Printre acestea, cea mai înaltă, Academia Română, care nu poate da lumii marele ei dicționar și nu poate porni marea ei activitate, cum nu-și poate înălța nici palatul vredniciei ei.

« În urma noastră, ca o mustrare a veacurilor, marile danii domnești și boerești ne-au păstrat credința și limba.

« Azi, Academia Română, Liga pentru unitatea culturală a tuturor românilor, muzeul trecutului nostru, muzeul artelor, ... își așteaptă încă pe marii dăruitori ai prisosurilor lor, pe marii iubitori de înălțare prin jertfă.

« Incheiu, stimate și iubite Domnule Președinte, cu nădejdea că darul meu modest, cuprinzând economiile unei vieți, întins din toată inima spre frământările idealiste ale Academiei Române, să poată aduce aminte celor mai înlesniți dintre frații noștri, că orice agonisită a vieții, trebuie să se innobileze prin crearea și susținerea instituțiilor culturale, îmbrăștiându-se astfel asupra celor mulți, dela care orice agonisită ne-a venit.

« Socotesc că acelaș adevăr a voit să spună și miliardarul cel mai muncitor și mai darnic din lume: Carnegie, prin așa de îndrăznețele lui vorbe: « Cel care moare bogat, moare fără cinste ».

Dela d-l G. Sotiriu, profesor la Universitatea din Atena, ales Membru Corespondent al Academiei la Secțiunea Istorică în recenta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare:

* *Monsieur le Président,*

* L'honneur que me fait l'Académie Roumaine de me conférer le titre de Membre Correspondant me touche profondément.

* Je suis reconnaissant à l'Académie, qui me procure ainsi l'occasion de communiquer directement avec les savants de Roumanie, qui les premiers ont conçu l'idée de la réunion de Congrès internationaux des études byzantines pour l'avancement des connaissances de la culture byzantine, que poursuivent les peuples balkaniques.

* Je vous prie, Monsieur le Président, de faire part à l'Académie de mes chaleureux remerciements et veuillez accepter l'assurance de ma très grande considération *.

Dela d-l A. M. Andreades, profesor la Universitatea din Atena, ales Membru Corespondent al Academiei la Secțiunea Istorică în recenta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare:

* *Monsieur le Président,*

* De tous les pays étrangers la Roumanie est celui avec lequel nous autres grecs nous sentons plus de points communs et plus d'affinités.

* Aussi tandis que tout savant serait fier de se voir élu Membre Correspondant de votre compagnie, si justement illustre, chez un Hellène cette fierté se mêle d'émotion. Et ce dernier sentiment est particulièrement vif chez moi qui depuis les temps lointains de ma jeunesse ait eu si souvent l'occasion de me lier avec des Roumains et à collaborer avec eux dans des conférences internationales.

* La sincère amitié que je porte depuis 35 ans à votre pays m'a fait suivre avec une attention soutenue les publications roumaines relatives à la Grèce antique, médiévale et moderne, ainsi que, plus généralement, les publications de l'Académie Roumaine. Et cela augmente encore la gratitude dont je vous prie d'agréer et de transmettre à vos collègues l'expression émue.

* Avec mes sentiments les plus distingués et les plus sympathiques *.

Dela d-l Ferdo Šišić, profesor la Universitatea din Zagreb, ales Membru Corespondent al Academiei la Secțiunea Istorică în recenta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare:

* *Monsieur le Président,*

* J'ai le plaisir d'être en possession de votre lettre du 7 juin 1930 No. 1288, par laquelle j'apprends que l'Académie Roumaine m'a élu Membre Correspondant le 31 mai.

* Je remercie l'illustre Académie Roumaine de cette marque de distinction dont je me sens à haut degré honoré *.

Dela d-l Pietro Orsi, profesor la Institutul Superior de Științe Economice și Comerciale din Veneția, ales Membru Corespondent al Academiei în recenta sesiune generală, se primește următoarea scrisoare:

«*Ilustre Presidente,*

«La dimostrazione di stima datami da cotesta on. Accademie colla nomina a Socio corrispondente mi è riuscita molto cara, perchè mi vene da questa nazione che anche nel nome conserva il ricordo della nostra stirpe comune. Esprimo a Lei, illustre Presidente, e a tutti i colleghi devoti ringraziamenti.

«Come mio primo atto di omaggio invio un articolo da me pubblicato testè nella Rivista diretta da Mussolini sopra *Cavour ed il Risorgimento della Rumenia*».

Dela Cassa Autonomă a Monopolurilor Regatului României se primește invitarea la inaugurarea Institutului pentru cultivarea și fermentarea tutunului, din comuna suburbană Băneasa (București), ce se va face în ziua de 29 Iunie a. c., la ora 9,30 dim.

— Se ia act.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU prezintă *Critica rașiei pure* de Em. Kant în traducerea d-lui Traian Brăileanu, profesor la Universitatea din Cernăuți, tipărită în editura Casei Școalelor. Această traducere este o contribuție bine venită la mișcarea filosofică din țara noastră. Emmanuel Kant este adânc legat de creșterea culturii românești. Influența lui se simte la mulți dintre scriitorii și oamenii noștri de școală, și încă din timpurile vechi. Gheorghe Lazăr a fost un adept al filozofiei kantiene. Mihail Eminescu a încercat să traducă, și a și tradus o parte din *Critica rașiei pure*, pe care o avem astăzi întregă în traducerea d-lui Brăileanu. Tinerimea și acei dornici de cultură idealistă vor avea de aci înainte posibilitatea să cunoască geniala operă a lui Kant și în limba română. Cu această ocazie, d-l Rădulescu-Motru insistă și asupra meritului care-i revine direcțiunii Casei Școalelor, care cu mijloace modeste, a tipărit în editura sa câteva din operele clasice ale filozofiei moderne.

Preotul N. M. POPESCU comunică hotărârea Secțiunii Istorice luată astăzi că printre membrii Academiei, desemnați a lua parte la al III-lea Congres Internațional de Studii Bizantine ce se va întruni în toamnă la Atena, Secția mai adaugă pe d-nii colegi Andrei Rădulescu și Const. Marinescu.

— Se ia act.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

4 IULIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela d-l Teodor V. Păcățian se primește scrisoare exprimând mulțumiri Academiei pentru că i-a acordat în recenta sesiune generală *Premiul Dr. Aurel*

Cosma, de 100.000 lei, pentru scrierea sa « Cartea de Aur » în 8 volume și pentru întreaga sa activitate istorică. Totodată d-sa confirmă primirea valorii numerice a Premiului.

Preotul N. M. POPESCU comunică hotărârea Secțiunii Istorice luate astăzi că lucrarea « Elemente eterogene din regiunea Teleormanului », de d-l Florea G. Bratu, nu poate fi publicată de Academie.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

11 IULIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale — Direcția Educației Poporului — se primește rugare ca Academia să desemneze un domn membru din Secțiunea Literară sau Istorică, spre a o reprezenta în Consiliul de Administrație al Regiei autonome a Teatrului Național din București în conformitate cu Art. 11, al. j) din Legea pentru organizarea pe baze autonome a Teatrelor Naționale și Operelor Române.

— Se delegă d-l N. Iorga.

Din partea Comitetului de organizare pentru al XII-lea Congres Internațional de Istoria Artei se primește înștiințare că acest Congres se va întruși la Bruxelles în zilele de 21—30 Septembrie viitor și cheamă Academia să ia parte prin delegați.

— Se delegă d-l G. Baș.

Dela Comitetul primului Congres Internațional de Geografie istorică din Bruxelles, se primește înștiințare că acest Congres se va ține la Bruxelles, Liège și Anvers în zilele de 11—14 August viitor, sub înaltul patronaj al M. S. Regelui Belgiei. Cheamă Academia să ia parte.

— Se delegă d-l S. Mehedinți.

D-l Președinte I. BIANU, încheind lucrările, urează d-lor colegi pe-trecere bună de vacanță și revedere cu puteri înnoite de muncă la toamnă.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

19 SEPTEMBRIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela Președinția Consiliului de Miniștri s'a primit în dar un exemplar din monumentală publicație « Le Mémorial des Alliés 1914—1918 », publicat în 1929.

Dela Societatea Anonimă Română de Telefoane se primește în dar numărul de Iulie 1930 al publicațiunii « International Communications Review »

editată de International Telephone and Telegraph Corporation din New-York, în care d-l M. L. Turner publică un articol referitor la România sub titlul: «Economic Roumania in post-war years».

Dela Legațiunea Republicii Cehoslovace în București s'a primit primul volum din publicația «Arhivele Capitalei Praga» cuprinzând documente și manuscrise referitoare la istoria acestei localități cu începere dela sfârșitul secolului al XIII-lea până la a doua jumătate a secolului al XVI-lea. Se arată că se vor trimite Instituțiunii noastre și tomurile ce vor apare în continuare.

— S'au exprimat mulțumiri.

Dela Legațiunea Germană din Capitală se primește înștiințare că Institutul de Știință Kaiser Wilhelm, din Berlin, a destinat casa Harnack, deschisă în luna Maiu din anul trecut, pentru primirea savanților străini, cari doresc să facă cercetări în Berlin. Legațiunea se oferă să obțină invitații pentru învățații români ca să fie primiți în acel Institut.

— Se ia act cu mulțumire.

D-l Președinte I. BIANU face cunoscut că Academia a felicitat pe colegii noștri onorari d-nii Al. Averescu și C. Presan cu ocazia înălțării D-niilor lor la gradul de Mareșal și deasemenea s'au trimis felicitări telegrafice colegului nostru onorar d-lui N. Titulescu cu ocazia alegerii D-sale ca președinte al adunării generale a Societății Națiunilor din acest an. Colegii noștri au răspuns, exprimând vii mulțumiri.

D-l Președinte I. BIANU arată că prin testamentul defunctei Elena Dalles, Academia este obligată, ca în termen de doi ani dela primirea sumelor reprezentând valoarea terenului expropriat de către Primărie din proprietatea testată din Bulevardul I. C. Brătianu No. 12, să construiască o Fundație cu o sală de expoziție și o sală de concerte pe terenul rămas dela expropriere. Deoarece suma rezultată din expropriere s'a incasat și termenul pentru împlinirea arătatei obligații se apropie, Delegațiunea Academiei a instituit un concurs restrâns de schițe de plan pentru construcția Fundației, la care au fost invitați 6 arhitecți. Dintre aceștia au concurat trei și au obținut cele două premii anunțate: D-nii arhitect Horia Teodoru, premiul I de 25.000 lei și arhitect I. Ghica-Budești premiul II de 15.000 lei. Celui al treilea concurent juriul i-a acordat o mențiune onorabilă, cu recomandarea ca lucrarea sa să fie cedată Academiei pentru suma de 10.000 lei. În juriu Delegațiunea Academiei a chemat și pe d-l arhitect Petre Antonescu, ca specialist. Rămâne deci ca pe baza schițelor premiate să se stabilească planurile definitive pentru construcție. În ce privește terenul pe care vom construi, Delegațiunea duce tratative cu Primăria Capitalei spre a face un schimb de terenuri, care ar deslegă chestiunea porțiunilor mici de teren ale Primăriei învecinate cu terenul destinat construcțiunii Dalles.

— Se ia act.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

26 SEPTEMBRIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela Societatea Oamenilor de Litere din Franța se primește înștiințare că acea societate organizează un Congres Internațional în Maiu 1931, cu scopul de a studia probleme cu caracter profesional, privind în deosebi nevoia grupării internaționale a Societăților profesionale ale oamenilor de litere din diferite țări, statutul scriitorului, contractul de editură, traducere și cinematografiere și apărarea generală a proprietății literare. Roagă ca Instituțiunea noastră să adere la acest Congres și să-și desemneze de acum delegații.

— Se trimite la Secțiunea Literară.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU prezintă un exemplar din scrierea sa *Puterea Sufletească*, apărută în ediția definitivă la Casa Școalelor (București). Cu această scriere se dau publicității în editura populară a Casei Școalelor cele trei contribuții ale sale la filosofia personalismului asupra căreia s'a aplicat munca sa în ultimii ani.

Cu această ocazie d-l profesor Rădulescu-Motru aduce laude direcțiunii Casei Școalelor care, cu toate mijloacele ei reduse, nu pregetă a da ajutorul său publicațiilor de filosofie. În anul curent Casa Școalelor a publicat pe lângă volumul de față și două traduceri din filosofia lui Spinoza și a lui Kant. Din Spinoza s'a publicat traducerea *Eticei*, iar din Kant, *Critica rașiniei pure*. Alte instituții culturale, cu toate că dispun de mijloace bogate, nu s'au învrednicit încă să ne dea traduceri din scriitorii clasici ai filosofiei.

D-l Președinte I. BIANU arată că în anii din urmă colegul nostru corespondent străin, d-l Giuseppe Lugli, arheolog și Secretarul Școlii Române din Roma, a întreprins și efectuat desgruparea vilei nemuritorului poet latin Horațiu. Rezultatul acestei explorări arheologice l-a dat colegul nostru într'o cărticică intitulată « La villa d'Orazio nella valle del Licenza » (Roma, 1930) pe care o trimite Academiei în omagiu.

D-l I. SIMIONESCU prezintă în dar din partea d-lui Anghel Mihăilescu, din Tecuci, un autograf al marelui patriot român C. Negri, constând dintr'o cerere adresată Tribunalului de Tecuci prin care cedează un legat de 400 galbeni anual, lăsat lui de sora sa Catinca Conaki Budpoli, copiilor acesteia. Autograful e scris la Țigănești, 20 Martie 1870.

— Se ia act și se exprimă mulțumiri d-lui Anghel Mihăilescu.

Dela Universitatea Regele Ferdinand din Cluj se primește comunicare că la 20 și 21 Octombrie viitor se vor desfășura serbările aniversării de zece ani dela înființarea acestei înalte instituții în prezența M. S. Regelui, a Familiei Regale, a membrilor Guvernului, etc. Academia este chemată a lua parte la această solemnitate prin Președintele și membrii ei.

— Se decide ca Academia să fie reprezentată prin membrii Delegațiunii.

D-l Președinte I. BIANU arată că în cadrul marilor serbări ce se fac în Italia pentru comemorarea celor 2000 ani împliniți dela nașterea poetului latin Virgil, Liga Navală Italiană organizase, din îndemnul Academiei Italiene, pentru zilele de 15—29 Septemvrie curent o călătorie pe mare pe urmele călătoriei lui Enea imaginate și descrise de Virgil în Eneida. Călătoria s'a amânat pentru 15—29 Octomvrie. Din partea menționatei Academii se trimite programul călătoriei.

— Se ia act.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

3 OCTOMVRIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român «Astra», din Sibiu, se primește înștiințare că acea Asociațiune și-a convocat adunarea generală la Caransebeș, în zilele de 12 și 13 Octomvrie curent. Roagă Academia să ia parte printr'un delegat.

— Se delegă d-l Vicepreședinte Oct. Goga.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează scrierea «*Filozofia Contemporană a Istoriei*», București, 1930, de d-l N. Bagdasar.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, zice:

* Academia Română a binevoit să mă delege pentru a o reprezenta la al XII-lea Congres de istoria artelor. În acest scop am fost la Bruxelles unde ședințele acestui congres s'au ținut dela 20 la 29 Septemvrie.

* Acest congres a fost foarte animat. Erau peste 800 de participanți și s'au anunțat peste 160 comunicări. S'au alcătuit 6 secții și subsecții, din care una pentru artă medievală. În aceste secții am cetit, în numele colegului N. Iorga, o comunicare despre descoperirile făcute în bisericele din Zarand, despre care atât D-sa cât și colegul nostru S. Dragomir au anunțat Academia noastră.

* Am cetit și o comunicare despre starea actuală a studiilor despre vechea noastră artă.

* Printre președinții de secție cari au fost desemnați, au figurat atât colegul nostru d-l Iorga cu toate că eră absent, cât și subsemnatul, care în lipsa d-lui Solomon Reinach, președintele efectiv al secțiunii pentru arta medievală, am avut de prezidat o zi la această secțiune.

* Rezultatele și dezideratele votate de Congres vor fi ulterior publicate și vor fi remise și Academiei Române.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică următoarele hotărâri luate în ședința de Secțiune de astăzi:

1. Se va publica în Memoriile acelei Secțiuni lucrarea d-lui Alexinschi intitulată: *Fauna Macrolepidopterelor Basarabiei de Nord*;

2. Se va publica în Memoriile Secției și lucrarea d-lui R. I. Călinescu cu titlul: *Contribuții sistematice zoogeografice la Studiul Amphibiilor și Reptilelor din România*. Autorul e invitat însă să facă maximum de reducere posibilă a lucrării pentru a nu cauză o cheltuială de tipar prea mare.

D-l Președinte I. BIANU arată că Joi, 9 Octomvrie curent, va sosl în Capitală colegul nostru corespondent străin d-l Edouard Chapuisat, din Geneva, ales la 4 Iunie 1925 la Secțiunea Istorică. D-l Chapuisat, care conduce *Journal de Genève*, unul din cele mai mari și respectate organe de publicitate în limba franceză, se va prezenta întâia oară Instituțiunii noastre, după a sa dorință, în ședința de Vineri, 10 Octomvrie curent, la ora 3,30

ȘEDINȚA ORDINARĂ

10 OCTOMVRIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

La ședință ica parte, venind pentru întâia oară la Academie, colegul nostru corespondent Edouard Chapuisat, din Geneva, ales la 4 Iunie 1925 la Secțiunea Istorică.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA primește pe colegul nostru străin cu următoarele cuvinte:

« Monsieur et cher Collègue,

« C'est la première fois que, après votre élection comme membre correspondant, vous nous faites le plaisir de venir à l'Académie Roumaine. Il est dans notre tradition de profiter de cette occasion pour vous saluer d'une manière toute spéciale. En particulier je voudrais expliquer les motifs profonds et réels qui ont déterminé nos suffrages pour vous. C'est que vous avez deux qualités aussi précieuses l'une que l'autre: vous êtes un illustre représentant de Genève et vous êtes aussi un grand journaliste.

« Genève joue depuis longtemps un rôle international considérable. C'est une ville unique au monde par cette harmonie délicate qu'on y a su réaliser entre l'esprit spécifiquement national et l'esprit d'organisation internationale. Votre compatriote Eugène Rambert a bien vu ce double aspect de Genève. Il disait, il y a plus de 50 ans: « Les vrais calvinistes voudraient que le monde fût à l'image de Genève; leurs adversaires ne cessent de travailler pour faire de Genève une ville à l'image du monde ».

« On s'explique ainsi le grand nombre d'institutions à caractère international créées à Genève. Cela correspond à l'esprit qui domine depuis si longtemps à Genève.

« Cependant il y a à Genève des particularités locales. Je me bornerai à en mentionner deux de caractéristiques. C'est d'abord la finesse

et la probité de travail des horlogers de Genève. Il convient de parler dans une Académie d'une corporation qui a toujours été fière de son travail consciencieux, dont la réputation est mondiale.

« Il y a ensuite l'esprit ou plutôt l'école pédagogique de Genève. C'est l'esprit de Rousseau, de Pestalozzi et de Töpffer, qui est continué actuellement sur des bases scientifiques. Surtout le nom de Töpffer nous est cher, parce que ce directeur d'école a eu comme élèves, il y a cent ans, un certain nombre de roumains dont quelques-uns, comme les Gulesco, ont joué un grand rôle en Roumanie. Töpffer était d'ailleurs un esprit subtil. C'est lui qui a considéré la flânerie, dans le bon sens du terme, comme un moyen d'éducation, à la fin des études secondaires. « La flânerie, disait-il, est chose nécessaire au moins une fois dans la vie, mais surtout à 18 ans, au sortir des écoles. C'est là que se ravive l'âme desséchée sur les bouquins; elle fait halte pour se reconnaître; elle finit sa vie d'emprunt pour commencer la sienne propre ».

« C'est cet esprit large et varié de Genève qui caractérise aussi votre journal, qui ne pouvait porter un meilleur titre de recommandation que celui de *Journal de Genève*. Aussi est-il connu et apprécié dans le monde entier par la même droiture dans la direction des consciences que celle de vos célèbres horlogers dans leurs oeuvres de mécanique artistique et celle de vos illustres pédagogues dans la formation de la jeunesse.

« C'est pourquoi, je vous dis sincèrement et chaleureusement, Monsieur et cher Collègue, soyez le bienvenu dans notre Académie ».

D-l Edouard Chapuisat răspunde mulțumind prin următoarele cuvinte:

*Monsieur le Président,
Monsieur le Secrétaire général,
Eminents confrères,*

« Vous comprendrez certainement l'émotion que j'éprouve à me trouver pour la première fois au milieu de vous et à pouvoir vous remercier enfin de vive voix du trop grand honneur que vous m'avez fait en m'appelant à siéger parmi vous. Je n'ignore pas les rares mérites de votre illustre compagnie dont les membres ont porté chacun bien au-delà des frontières de votre pays la réputation d'ancienne culture de la Roumanie. Le Latin que je suis est très particulièrement fier et heureux d'être associé à vos travaux.

« Votre très distingué secrétaire général, qui joue, au sein de la coopération intellectuelle de la Société des Nations, un rôle si important, a bien voulu invoquer ma carrière de journaliste. Il y a joint une citation de Toepffer sur la flânerie. Il est vrai que le journaliste aime à flâner dans le domaine des idées, qu'il se promène, les mains dans les poches, autour des plus graves questions. Je sais, pourtant, que ce n'est point pour récompenser de simples flâneries que l'Académie roumaine m'a appelé dans son sein: je crois plutôt qu'elle a compris que la flânerie peut, à un moment donné, marquer sa sympathie avec franchise quelles que soient les conséquences de son témoignage.

« Ah ! Messieurs, si c'est à cette sympathie que vous avez songé, vous n'avez point eu tort : dès ma jeunesse j'ai été porté vous voir par les circonstances de ma vie d'étudiant et les rapports que je nouai alors avec de vos jeunes gens qui sont aujourd'hui d'entre vos savants les plus distingués. Puis la guerre m'a trouvé à mon poste de journaliste et ce fut un honneur pour moi que de défendre, selon mes faibles moyens, la plume à la main, la noble cause de votre noble pays.

« Celui-ci marche aujourd'hui dans des voies nouvelles. Il a besoin d'un cadre de haute culture. Vous le lui apportez, chers et éminents confrères, et je me permets de vous en féliciter respectueusement, sachant qu'ainsi vous travaillez non seulement pour votre nation mais pour l'humanité tout entière.

« C'est dans ces sentiments de gratitude et d'admiration que je prends place parmi vous ».

ȘEDINȚA ORDINARĂ

17 OCTOMVRIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

La ședință ia parte și colegul nostru onorar d-l Dr. V. Balthazard, Decanul Facultății de Medicină din Paris, care vine pentru prima oară în mijlocul Instituțiunii noastre, însoțit de colegul nostru corespondent d-l Mario Roques, din Paris.

D-l Președinte I. BIANU zice că Academia simte o vie bucurie de a vedea în mijlocul ei pe colegii noștri d-nii V. Balthazard și Mario Roques. În aceste momente când Academia se pregătește să ia parte, prin Delegațiunea ei, la serbările naționale pentru împlinirea întâiului deceniu de ființare a Universității Daciei Superioare din Cluj, este o fericire pentru noi să ne amintim că la așezarea acestei instituțiuni de știință românească a avut o parte activă Universitatea, dintre ai cărei iluștri reprezentanți, doi se află acum în mijlocul nostru și este o mângâiere să le știm colaborarea asigurată prin temeinice legături de colegialitate. « Fiți bineveniți între noi ! »

D-l Mario Roques mulțumește pentru salutul d-lui Președinte și făcându-se interpretul sentimentelor colegului Balthazard zice că d-sa se simte fericit de a se afla pentru întâia oară acl în Academie, care este inima intelectualității române. D-sa a luat parte cu plăcere la ceremonia pentru comemorarea unui secol dela nașterea marelui creator de civilizație sanitară în România Generalul Dr. Carol Davila, tot pe atâta fiu al României, pe cât al Franței, în care s'a născut. Colaborarea, de care ne-a vorbit d-l Președinte, între învățații Franței și ai României durează deci de multă vreme. Ea se face cu toată inima atât în beneficiul celor două nații, cât și în beneficiul umanității.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează « *Anuarul Comisiunii Monumentelor Istorice, Secția pentru Transilvania* », pe anul 1929, de sub președinția colegului nostru d-lui Al. Lapedatu, la Cluj.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

24 OCTOMVRIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela Fundația Culturală Armeană se primește înștiințare că această fundație a luat ființă în Capitală sub președinția de onoare a colegului nostru d-lui N. Iorga, cu scopul de a întări legăturile sufletești dintre poporul armean și cel român. Fundația va înființa în Capitală un muzeu permanent de artă armeană, precum și un cămin pentru intelectualii armeni la Vălenii de Munte și o editură care va fi consacrată cunoașterii reciproce a celor două popoare. Se face rugămîntea ca Academia să sprijine această fundație.

— Se vor exprima felicitări fundațiunii.

D-l Președinte I. BIANU arată că colegul nostru d-l Doctor G. Marinescu a mers și în acest an în Argentina, unde a făcut numeroase conferințe științifice. D-sa a fost obiectul manifestațiilor de simpatie a cercurilor de savanți din Republica de dincolo de Ocean, atrăgând și asupra numelui țării noastre frumoase cuvinte de laudă. Redacția revistei medicale « *La Semana Médica* » din Buenos-Aires, întemeiată în 1894, a organizat o primire colegului nostru și a bătut și o medalie în onoarea d-sale cu această ocazie. D-l Dr. Marinescu ne-a adus două file extrase din acea revistă, în care sunt reproduse medalia și două fotografii reprezentând grupuri de savanți ce înconjoară pe colegul nostru sărbătorit. Acestea sunt, de sigur, titluri de glorie pentru persoana colegului nostru, dar și de bucurie pentru Instituțiunea și pentru țara noastră, al cărui nume a fost purtat cu laude în Republica transoceanică.

D-l Dr. G. MARINESCU mulțumește d-lui Președinte pentru cuvintele frumoase ce i-a adresat și arată că Directorul Uzinei de zahăr din Rosario, d-l Sarger, i-a oferit un urciur despre care i s'a spus că are o vechime de 4000 ani și o statuie de acum 2000 ani, pe care d-sa le va dăruia Academiei. Deocamdată d-sa a adus în dar din partea d-lui Sarger pentru colecția numismatică a Academiei câteva monete peruviane, din cari Academia nu posedă nici una. Crede că d-l Sarger va mai avea de făcut și alte daruri pentru Instituțiunea noastră. Se cuvine să i se exprime mulțumiri.

D-l Președinte I. BIANU amintește că în ședința dela 20 Iunie trecut a înfățișat teza de doctorat a profesorului secundar francez d-l Jean Boutière, tratând despre Ion Creangă sub titlul: « *La vie et l'oeuvre de Ion Creangă, 1837—1889* », lucrare foarte meritoasă, la întocmirea căreia autorul a fost ajutat de cunoașterea perfectă ce o are de limba românească și de șederea

sa pentru câțva timp în țara noastră. Ar fi putut urmă, firește, traducerea operei lui Creangă în limba franceză făcută de acelaș autor. Dar această prețioasă lucrare, din nefericire, nu avem puțința materială s'o sprijinim.

Primim acum un volum care, sub titlul «*Recollections and other tales*» (Londra, 1930), dă traducerea în englezește a patru povestiri de ale lui Ion Creangă. Traducerile sunt făcute de d-na Lucy Byng, cu prefață de colegul nostru corespondent d-l Marcu Beza, care trimite volumul ca omagiu Academiei, arătând că această traducere a apărut în acelaș timp în Anglia, Statele Unite și Canada.

— Se exprimă mulțumiri colegului M. Beza.

D-l Președinte I. BIANU amintește că în zilele de 20 și 21 Octomvrie curent s'au făcut la Cluj mari serbări naționale cu ocazia împlinirii întâiului deceniu de funcționare a Universității Daciei Superioare din Cluj, la care a fost chemată să iea parte și Academia. Se hotărîse ca Instituțiunea noastră să fie reprezentată prin Delegațiunea ei. Din cei cinci membri ai Delegațiunii au luat parte la festivități Președintele și Secretarul General, ceilalți trei membri fiind împiedecați din diferite motive să iea parte la reprezentarea Academiei. Președintele d-voastre a roșit la această solemnitate următoarea cuvântare în numele Instituțiunii noastre:

* Sire,
 * Prea luminată Doamnă,
 * Alteșă Regală,
 * Domnule Rector Magnifice,

* Cu adâncă bucurie Academia Română iea cea mai vie parte la serbarea împlinirii întâiului deceniu de activitate a Universității românești din Cluj.

* Alte țări și alte popoare cu trecut mai norocos decât noi, serbează secole de activitate a așezămintelor lor de înaltă știință și cultură.

* Trecutul neamului nostru a fost însă de o vitregie amară, patria noastră a fost secolii îndelungați ruptă în bucăți și căzută sub stăpânirea altor popoare de limbi străine și de năzuințe culturale cotropitoare. Nouă nu ne-a fost cu puțință să înființăm și să organizăm institute de cultură superioară pentru cultivarea poporului nostru, a limbii și literaturii noastre naționale.

* Deabiă în secolul trecut am putut scăpa și noi spre lumina culturii generale a popoarelor apusene ale Europei, după care am alergat cu sete și ne-am silit să o răsădim și în patria noastră.

* Noi Românii eram socotiți ca hotărîți pierzării ca neam și ca limbă. Pentru asimilarea noastră se și înființară drept cetăți înaintate două Universități, una în Cernăuții Bucovinei și cealaltă aici la Cluj, în inima Ardealului nostru. Secole întregi am fost ținuți în aceste ținuturi sub grea apăsare de străinii cari se așezase puternic peste noi și printre noi pe pământul patriei noastre. Eram desprețuiți și socotiți nedestoinici pentru cultură, tocmai de asupritorii cari ne alungau prin samavolnicie

din orașe și dela școli, lăsându-ne numai sarcina de a munci câmpiile pentru a-i susține prin sudorile poporului nostru pe ei și cultura lor. Nu vedeau și nu înțelegeau că poporul nostru eră un ram și coboritor din neamul cel mare, căruia îi fusese predestinat « Imperium sine fine ». Cu conștiința tare prin această credință milenară noi am avut însă puterea să răbdăm și să suferim toate greutățile an după an și secol după secol cu încredere în dreptatea imanentă, în viitorul neamului și în menirea lui moștenită dela strămoși.

Institutele noastre de înaltă știință și cultură sunt tinere. Din această cauză nu am ajuns încă la serbări seculare; două din ele — fostele cetăți menite să lupte pentru desființarea noastră națională — au fost aduse la fireasca lor menire de a răspândi lumina științei și a culturii în masele poporului nostru care le înconjoară, prin devotamentul eroic al marelui și gloriosului nostru Rege Ferdinand și al oștirilor lui.

« Tineretea acestor înalte așezăminte nu este însă o scădere — dimpotrivă. Universitatea din Cluj o dovedește cu prisosință. Prin strălucita activitate dezvoltată în întâiul deceniu pe toate terenurile ea și-a câștigat loc de cinste în marea familie universitară a lumii.

« Academia Română, în care s'a infiripat la lumina soarelui întâia oară acum 64 de ani unitatea culturală a neamului românesc de pretutindenea, este fericită să aducă acum, după deplina realizare a acestei unități, toată binecuvântarea ei părintească și bucuria ei întreagă la serbarea întâiului deceniu de muncă luminoasă Universității române Clujene, întemeiate în Dacia superioară pe locul vechii cetăți daco-romane Napoca, urându-i să se desvolte și să strălucească multe alte decenii și mulți secoli, ca un far luminos din înălțimea Carpaților până departe spre cele două mări și spre ținuturile și popoarele conlocuitoare și vecine.

« Alma mater Napocensis vivat, crescat, floreat ! »

ȘEDINȚA ORDINARĂ

31 OCTOMBRIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU,

D-l Președinte I. BIANU comunică trista știre că în cursul săptămânii trecute, s'a stins din viață în Paris, colegul nostru onorar și ilustrul matematic francez Paul Appel. Dă cuvântul d-lui Secretar general G. Țițeica spre a ceti o notă despre personalitatea științifică a regretatului coleg.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA, zice:

« În ziua de 24 Octombrie 1930, s'a stins din viață colegul nostru onorar Paul Appel, în vârstă de 75 ani.

« Născut în Alsacia, a trebuit să emigreze în anul 1871 și să-și facă studiile și cariera în Franța. Lucrările sale de Mecanică și de Analiză l-au așezat de timpuriu printre oamenii de știință ai Franței. Inzestrat

cu un dar de expunere desăvârșit, el a fost unul din profesorii cei mai buni dela Sorbona. Lecțiunile sale de Mecanică rațională pe care le-a făcut mai bine de 30 ani erau expuse cu o măiestrie care încântă pe studenți. Aceleași calități de claritate le au și numeroasele sale lucrări științifice și didactice, în special Tratatul său de Mecanică rațională, ca și Elementele de Analiză, sunt astăzi clasice.

« Muncitor neobosit în câmpul științei, publicând lucrări până în ajunul morții sale, în domeniul administrativ, conducând Facultatea de științe ca Decan, apoi Universitatea ca Rector, precum și o mulțime de organizații științifice sau sociale ca Președinte, Paul Appell lasă urme neșterse ale activității sale vaste și prețioase.

« Academia Română, care-l numără cu cinste ca membru onorar al ei din 22 Mai 1914, își exprimă părerea ei de rău pentru o pierdere așa de dureroasă ».

D-l I. SIMIONESCU face propunerea ca să se dea publicității regulat rezumatul lucrărilor ședințelor săptămânale ale Academiei.

— Propunerea se aprobă.

D-l Președinte I. BIANU prezintă scrierea, depusă la birouru de colegul nostru d-l C. Rădulescu-Motru, intitulată « *Dinamica Muncii* » (București, 1930), de d-l Mihail Moldovan.

D-l M. C. SUTZU aduce și prezintă în dar făcut Academiei pentru Cabinetul ei numismatic o bogată colecție de monete antice. Sunt 504 piese de argint și bronz din orașele pontice Olbia, Tyras, Chersones, Trapezunt și altele. Ele au făcut parte din colecția marelui duce Alexe Mihailovici, pe care acesta a vândut-o Cabinetului de Medalii din Paris. Dubletele colecției, cumpărate de colegul nostru d-l M. C. SUTZU dela Cabinetul de Medalii din Paris, le dăruiește d-sa acum Instituțiunii noastre cu inventarul făcut de d-l Jean Babelon, subconservatorul aceluși cabinet.

D-l Președinte I. BIANU zice că Academia iea act cu mare emoție de această donațiune și exprimă d-lui coleg Sutzu via și profunda ei recunoștință pentru această îmbogățire excepțională a colecției noastre numismatice. Propune, și plenul aprobă cu aplauze, ca lista monetelor donate întocmită de colegul nostru corespondent d-l C. Moisil să se publice în anale.

Lista monetelor dăruite de d-l M. C. Sutz:

Sunt 504 monete antice, cari provin toate din orașele de pe țărmul Mării Negre: Albia, Tyra, Chersones, Amisus, Neocaesarea, Trapezunt, Gaziura, Laodicea, Amasia, Comana, Chabaeta, Pharmacia și Taulara.

Din Albia sunt 196 piese de bronz, din cari cea mai mare parte autonome. Intre ele prezintă un interes deosebit monetele primitive, turnate, și anume 2 de modul mare — un fel de *aes grave* — 4 de modul mijlociu și 5 în formă de delfini mai mari și mai mici. Urmează 175 piese autonome bătute, de

diferite tipuri și 10 piese imperiale (Iulia Domna, Caracalla, Geta, Sever Alexandru, Mamaea).

Din *Tyra* sunt 18 monete de bronz, dintre cari 2 autonome și 16 imperiale (Hadrian, Antonin, Commod, Iulia Domna, Caracalla, Geta).

Din *Chersones* avem 146 monete de bronz, și anume 92 autonome și 54 piese de tip bizantin bătute în acest oraș.

Din *Amisus* sunt 96 monete și anume: 29 de argint, autonome și imperiale, și 67 de bronz, autonome și imperiale (Tiberiu, Claudiu, Agrippina, Vespasian, Traian, Commod, Iulia Domna, Caracalla, Meroiu, Elagabal, Filip Arabul, Gordian, Emilian și Valerian).

Din *Neocaesarea* sunt 16 piese de bronz, dintre cari 4 autonome și 12 imperiale (Caracalla, Sever Alexandru, Gordian, Tranquillina, Valerian).

Din *Trapezunt* 4 monete imperiale (Commod, Caracalla, Sever Alexandru, Gordian); din *Gaziura* 1 piesă de bronz autonomă, din *Laodicea* 2 piese autonome de bronz; din *Amasia* 14 monete de bronz și anume 2 autonome și 12 imperiale (M. Aureliu, Commod, Sept. Sever, Caracalla, Sever Alexandru); din *Comana* 4 autonome de bronz; din *Chabaeta* 2 autonome de bronz; din *Pharnacea* 2 autonome de bronz și din *Taulara* 1 piesă autonomă de bronz.

Dela d-l Andrei Veress se primește spre publicare un memoriu despre *Istoricul Marelui Spătar Saul, 1743—1782*, și despre diferite scrieri ale Spătarului rămase necunoscute.

— Se trimite la Secțiunea Literară.

Dela Comitetul de conducere al « Revistei Clasice » se primește invitare la festivitatea vergiliană organizată de această revistă la Ateneul Român în ziua de Duminecă 2 Noemvrie curent, ora 5 d. a.

În legătură cu serbările comemorative vergiliene organizate în cursul acestui an în diferite părți ale lumii, d-l Președinte I. Bianu amintește că Instituțiunea noastră a consacrat ședința dela 24 Mai trecut pentru comemorarea nemuritorului poet latin și că în prezent în Italia se continuă festivitățile de toamnă în orașele Mantova, Neapole și Roma, după un program, pe care colegul nostru corespondent d-l G. Lugli, Secretarul Școlii Române din Roma, a binevoit a ni-l comunica prin scrisoare.

Dela d-l prof. N. I. Herescu se primește invitare în numele conducerii « Revistei Clasice » la conferința ce va ține astăseară la Fundația Carol I d-l Jean Mayle, delegatul general al Asociației Guillaume Budé din Franța, cu subiectul « Starea actuală a dezvoltării studiilor clasice în Europa ».

D-l Președinte I. BIANU arată că tânărul istoric P. P. Panaitescu, Conferențiar la Facultatea de Litere din Capitală, ne-a adus ieri înștiințarea că învățatul polonez d-l prof. O. Górka dela Lwow, descoperitorul Cronicei contemporane despre domnia lui Ștefan cel Mare, în Biblioteca Națională din München, va sosi în Capitală în cursul săptămânii viitoare și dorește să prezinte Academiei o comunicare despre cronica descoperită în ședința de

Vineri 7 Noemvrie curent. D-l Președinte propune să se țină ședință publică în acest scop.

— Propunerea se aprobă.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează Tom. XVII din Buletinul francez al Secțiunii Istorice, de curând apărut de sub tipar, care dă la lumină articole semnate de colegii noștri d-nii N. Iorga, Directorul acestei publicațiuni, G. I. Brătianu, P. P. Panaitescu și Valeriu Papahagi. Acest număr din Buletin s'a publicat cu concursul material al Fundațiunii Regelui Ferdinand I, — fondurile pentru anul în curs ale Secțiunii Istorice fiind sfârșite.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

7 NOEMVRIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

La ședință asistă d-nii dr. Olgierd Gôrka, profesor agregat la Universitatea din Lwow, și Emil Biedrzycki, Vicepreședintele Ligii Polono-române, cu sediul în Lwow.

D-l Președinte I. BIANU salută pe d-nii O. Gôrka și dr. Emil Biedrzycki, exprimând bucuria Academiei de a primi pe acești doi reprezentanți ai legăturilor noastre culturale cu țara amică și vecină nouă, Polonia. D-l O. Gôrka ne aduce și ne va expune descoperirea făcută de d-sa în Biblioteca Națională din München a unei cronice contemporane asupra domniei marelii Voevod moldovean Ștefan cel Mare.

D-l Președinte, conform ordinii de zi stabilite, dă mai întâiu cuvântul colegului nostru d-lui N. Iorga.

D-l N. IORGA dăruște pentru colecțiile Bibliotecii următoarele noi scrieri ale sale:

1. *L'Italia vista da un romeno*, cu prefață de d-l Giulio Bertoni. (Milano, 1930);
2. *America și Români din America. Note de drum și conferințe*. (Vălenii de Munte, 1930).
3. *Anciens documents de Droit roumain, avec une préface contenant l'Histoire du Droit coutumier roumain*, Vol. I (Paris-Bucarest, 1930).

Totdeodată d-sa înfățișează publicațiunea Școalei Române din Franța de sub direcția d-sale *Mélanges de l'Ecole Roumaine en France, 1929, seconde partie*, cu studii semnate de d-nii Olimpiu Boitoș, Aurelian Sacerdoțeanu, Radu Vulpe și d-na Ecaterina Dunăreanu-Vulpe.

Apoi d-l N. Iorga expune o comunicare cu titlul: *Noui amănunte de istorie românească găsite în Grecia*. În cursul comunicării d-sa înfățișează un document pe pergament descoperit de d-sa în Atena și cumpărat de d-l Prim-Ministru G. G. Mironescu, care a autorizat pe colegul nostru d-l N. Iorga

să-l dăruiască Academiei din partea d-lui Prim-Ministru G. G. Mironescu. Documentul, cu data 7213 (1704), Septemvrie 1, Iași, poartă semnătura Voevodului Mihaiu Racoviță, Domnul Moldovei, și are atârnată pecetea domnească în capsulă de ceară bine păstrată. Prin acel hrisov Domnul moldovean dă privilegiu Mănăstirii Sfântului Mormânt și Patriarhului Ierusalimului Dosoftei, care se află în acel timp în Iași, spre a fi scutite de unele dări către Visteria țării șase mănăstiri moldovenești închinat Sfântului Mormânt.

D-l O. Gôrka expune comunicarea sa în limba franceză despre o *Cronică contemporană asupra domniei lui Ștefan cel Mare*, scrisă în limba germană, descoperită de d-sa în Biblioteca Statului din München.

D-l Președinte I. BIANU felicită călduros pe d-l O. Gôrka pentru descoperirea acestei cronici și subliniază importanța excepțională ce o are această descoperire pentru cunoașterea uneia din cele mai strălucite epoce din istoria noastră, aceea a lui Ștefan cel Mare. Expunerea largă făcută de d-l O. Gôrka asupra ei, cât și simpatia cu care d-sa a tratat un mareș capitol din istoria patriei noastre constituie o nouă dovadă de viul interes ce poartă științei și culturii noastre națiunea polonă prin reprezentanții științei ei și de sinceră prietenie statornică între acest popor și neamul nostru.

D-l O. Gôrka exprimă mulțumiri d-lui Președinte pentru cuvintele de felicitare adresate.

D-l N. IORGA, luând cuvântul în referire la comunicarea d-lui O. Gôrka, apasă asupra importanței descoperirii d-lui Gôrka și își exprimă părerea de rău că acum cam 30 de ani, pe când d-sa a avut prilejul să cerceteze colecția de manuscrise a lui Hartmann Schede din Biblioteca din München, nu a avut norocul să poată cerceta întreagă această colecție și să descopere deci cronică despre care d-l O. Gôrka ne-a adus o expunere așa de amănunțită și luminoasă. Dar în deosebire de concluziile la care ajunge d-l Gôrka, pe care dealtfel i le cunoaște și din comunicarea făcută Academiei de Științe din Cracovia, d-sa e de părere că autorul cronicei nu este un Hermann, german de origină, părcălab la Cetatea Albă și curtean al lui Ștefan cel Mare, cum crede d-l Gôrka, ci că avem de a face cu o traducere în limba germană a cronicei slavone ce se redactă în mănăstiri din porunca Domnului. Tesătura cronicei descoperite este aceeași ca a cronicei slavone. De altă parte sunt amănunte în această cronică—așa spre exemplu arătările despre Radu cel Frumos, despre frumusețea fiicei acestuia, despre cruzimile lui Ștefan cel Mare—care nu puteau fi așa de aproape cunoscute decât de un muntean. Și apoi până la sfârșitul Domniei lui, Voevodul Ștefan nu a îngăduit să aibă un boier de curte de altă religie ca a sa. Dar osebit de aceasta, nu sentimentul național e acel care ne împiedecă să admitem că la începuturile istoriografiei noastre stă, ca cea mai veche, o cronică scrisă de altcineva decât un român.

Exprimându-și această părere, d-l N. Iorga se unește la felicitările adresate de d-l Președinte d-lui O. Gôrka în numele Academiei Române.

D-l I. NISTOR înfățișează în dar pentru colecțiile Bibliotecii Academiei: 1. Vol. VI, 1929—1930, din « Codrul Cosminului », publicația Institutului de Istorie și Limbă — Universitatea din Cernăuți, ce apare sub direcția d-sale la Cernăuți; 2. Calendarul Ziarului « Glasul Bucovinei » pe 1931 (Cernăuți, 1930).

Preotul N. M. POPESCU comunică procesul-verbal al Secțiunii Istorice de astăzi prin care se ia hotărârea de a nu se tipări deocamdată în publicațiile Secției lucrarea d-lui Const. Karadja « *Incunabilele povestind despre crizimile lui Vlad Tepeș* », Secția fiind lipsită de fonduri.

ȘEDINȚA ORDINARA

14 NOEMVRIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

D-l G. BALȘ arată că în primăvara acestui an a avut ocazia să viziteze biblioteca Patriarhiei din Ierusalim. Printre cărțile acestei biblioteci, ce privesc țara noastră, se găsesc două evangheliare scrise în limba greacă, frumos ilustrate, arătate și în catalogul menționatei biblioteci, de Papadopol Kerameos.

Unul este dăruit de Mateiu Basarab și are portretele Domnului și al Doamnei Elena. Această evanghelie e scrisă în 1643 de ieromonahul Antim, acelaș — precum rezultă din factura aproape identică a portretelor — care a ilustrat un alt evangheliar ce se găsește în muzeul bizantin din Atena scris la 1633 și care deasemenea are portretele Voevodului Mateiu Basarab și al Doamnei Elena. Pe manuscrisul dela Atena se vede că Antim eră din Ianina. Pe legătura de argint a evangheliarului aflat la Ierusalim se cetește că este darul lui Mateiu Basarab.

Al doilea evangheliar, din 1646—47, e scris tot pentru Mateiu Basarab de un Isaia și, ca și primul, are miniaturile celor patru evanghelii, iar primele lor pagini sunt împodobite. Se găsesc și simboalele celor 12 luni. Legătura deasemeni de argint, dar mai recentă.

Această evanghelie n'a fost dăruită de Mateiu Basarab Sfântului Mormânt, ci a venit acolo pe o altă cale — poate adusă de călugări —, deoarece pe una din miniaturi se găsește o notiță manuscrisă pomenind pe Duca Vodă alături de însemnarea anului 1670.

D-l G. Balș a îngrijit ca să se procure pentru Academie 72 copii fotografice și 24 clișee de pe legăturile, miniaturile și unele pagini ale acestor evangheliare, pe care d-sa le prezintă Academiei.

— D-l Președinte I. BIANU mulțumește d-lui coleg Balș pentru grija de a fi procurat pentru Academie fotografiile de pe evangheliarele pomenite.

Dela d-l Em. Sergent, Membru Onorar al Academiei Române, ales în sesiunea acestui an și Profesor la Facultatea de Medicină din Paris, se primește ca omagiu adus Academiei Române publicațiunea *Questions Cliniques*

d'actualité, 2-e Série, Leçons professées à la Charité, Service du Professeur Sergent (Masson, Paris 1930), la care își dau colaborarea 18 savanți medici.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l N. IORGA prezintă în dar din partea d-nei Victoria A. W. Persson-Mîrea, din Uppsala (Suedia) un număr de 93 foi fotografice de pe 9 documente aflate în arhiva dela Stockholm, ce privește țara noastră și îndeosebi istoria Ardealului.

— Se vor exprima mulțumiri d-nei Victoria A. W. Persson.

D-l Președinte I. BIANU arată că ieri s'a ținut la Caransebeș Adunarea generală a Societății pentru literatura română și cultura poporului român «Astra» cu sediul în Sibiu, sub președinția de onoare a Majestății Sale Regelui. Academia a luat parte la această solemnitate prin colegul nostru d-l Oct. Goga, Vicepreședinte, care a rostit în numele Instituțiunii noastre următoarea cuvântare:

«Academia Română își face deosebita cinste de a transmite societății surori «Astra», salutul ei și urarea de muncă spornică, prin care să continue nobila tradiție a înaintașilor.

«Prezența Majestății Voastre, Sire, dă o semnificație particulară și neobișnuită acestei adunări.

«E o sărbătoare nouă care luminează aici, — Regele venit să stea în fruntea unei umile întruniri culturale dintr'un orașel al Banatului, — încât mintea tuturor tresare și fibrele de simțire ale mulțimii se cutremură parcă, de un mister care n'a atins niciodată acest colț de pământ.

«Da, o lume nouă s'a zidit la noi. O simțim cu toții; triumful ei se deslușește azi, când amintiri din trecut și întrebări de viitor se amestecă într'o volbură cotropitoare. Nu e nici o mirare că umbre de demult, cu fâlăirea lor umedă încă de lacrimile noastre, se scormonesc din depărtări și vin la praznic, Sire, să cadă biruite de muștrare în fața acestei târzii și curate scene de familie, când suveranul și supușii săi simt laolaltă și într'o sfântă comuniune de credință, se închină aceluiași altar.

«Bănășeni, cu ființa lor sensibilă, neam de artiști roboți de culoare și cântec, pătrund în elanul lor atât de bine această apropiere și se mândresc cu ea. Două veacuri de arândul au albit câmpurile Europei cu oasele unor grăniceri, cari își dau seama azi, că Tronul nu e prea înalt ca să-i audă și că Regele nu e prea departe ca să se coboare la casa lor. Ascultându-Vă graiul, Sire, și pipăind cu vechea lor înțelegere țărănească rostul cugetului Vostru, o minunată punte de înțelegere se întruchipează aici. Țară proaspătă încă în alcătuirea ei, la astfel de prilejuri primește botetul eternității.

«Mâna Voastră Augustă smulge ca prin farmec acest popor din obida vremilor. El pricepe însfârșit, că are o patrie și un Domn, pentru care atât viața, cât și moartea își pot găsi suprema justificare. E o neprețuită binefacere morală într'o asemenea spovedanie reciprocă, Sire.

« Din fluidul ei miraculos s'a închiegat totdeauna în istorie blocul de granit al solidarității naționale, care înfruntă orice primejdie.

« Sufletul românesc nu e ca al popoarelor îmbătrânite, o urnă plină în care dorm liniștite moaștele străvechi înfășurate în gloriile apuse.

« Inchegați de curând, noi avem tot neastâmpărul creator al energiilor nedospite încă. Istoria României moderne arată limpede treptele ascensiunii noastre.

« Intr'o jumătate de veac și mai bine, destinul românesc s'a încadrat într'un strălucitor tablou care spune totul și înlătură orice nedumerire. Priviți-i: Regele Carol I, autor al Independenței Regatului; Regele Ferdinand, Făuritor al Unirii; Regele Carol II, sortit să dea cultura națională a României. Ce s'a câștigat în suprafață eri, veți întări în adâncime, Sire. Sub sceptrul Vostru vom intra în tranșeele civilizației. Acolo unde se frâng rămășițele robiei intelectuale de eri și se plămădește cu adevărat secretul de biruință al unui neam.

« Simfonia vastă a universalității se va completa astfel cu accentele specifice ale geniului tracoromanic.

« O bună rânduială a sorții V'a ridicat pe Majestatea Voastră să prezidați la această cotitură a istoriei.

« Inzestrat cu strălucite înclinări către toate ramurile frumosului, aveți mai ales acel dar al nașterii pe pământul nostru, singurul care desleagă taine și pricepe ascunse doruri. S'ar părea că pronia milostivă a reînviat îndemnuri din zbuciumul lui Neagoe Basarab și l-a înscăunat din nou la domnie.

« Să trăiți, Sire.

« Academia Română prin rostul ei, Vă exprimă recunoștința bine-meritată a literelor românești ».

D I Președinte I. BIANU arată deasemenea că Academia, fiind chemată la aniversarea pentru 50 de ani dela apariție a revistei « Spitalul », ce s'a serbat la Ateneul Român în ziua de 8 Noemvrie a. c., a fost reprezentată prin Secretarul ei general d-l G. Țițeica, care a rostit următoarea cuvântare:

« *Onorat Auditor,*

« Academia Română se asociază cu toată căldura la această mare și însemnată sărbătoare.

« Faptul că o publicație de specialitate a reușit să treacă peste toate piedecile ce se ivesc pretutindeni dar mai ales la noi, și că a putut să dureze 50 de ani, merită să fie sărbătorit, nu numai de cercul d-voastră restrâns de specialiști, dar și de alte grupări culturale. Căci, acest fapt este o dovadă sigură că putem fi statornici și stăruitori și că el devine astfel un simbol de încredere în puterile noastre și de speranță pentru viitorul țării.

« Dar, dacă această continuitate atât de prețioasă, pe care o sărbătorim astăzi cu atâta bucurie, a dat, încetul cu încetul, publicației d-voastre,

un prestigiu și o autoritate, bine meritate, din ce în ce mai mari, ea a creat, generațiilor succesive de conducători și mai cu seamă celor de astăzi, sarcini și răspunderi tot așa de mari.

« Rostul publicației d-voastre, mărginit în aparență, după titlul ei « Spitalul », la un cadru foarte restrâns, a trebuit și trebuie neapărat să treacă dincolo de acest cadru și să îmbrățișeze, ceea ce aș numi problema biologică a Neamului nostru.

« Cât timp înaintașii noștri au dus viața rurală și patriarhală, plină de sănătate fizică și morală, această problemă nu se putea pune. Astăzi, când viața complexă modernă, cu întregul ei cortegiu de boli amenințătoare, poate ataca izvoarele de energie biologică, nici un medic nu mai poate fi nepăsător față de această problemă grea. Tuberculoza, sifilisul, pelagra, paludismul și câte alte suferinți omenești pătrund din ce în ce mai adânc în ființa însăși a Neamului nostru și-i pun în primejdie viitorul. Reprezentanți iluștri ai Corpului medical au atacat aceste boli cu oarecare succes. E nevoie ca întregul corp medical să fie preocupat și mobilizat în contra lor.

« Pentru serviciile prețioase pe care publicația d-voastră le poate aduce în viitor, Academia Română face cele mai bune și călduroase urări. »

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA informează că Duminica trecută a fost organizată o sărbătorire a colegului nostru d-l Dr. G. Marinescu de către Societatea « Cultul Patriei ».

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul-verbal al Secțiunii Științifice de astăzi prin care se iau următoarele hotărâri:

1. Pentru publicațiunile Secțiunii Științifice, separatele nu vor fi prevăzute cu coperte decât dacă autorul dorește să le facă pe cheltuiala sa, nedându-se copertele gratuite decât dacă textul e de cel puțin 20 pagini în Memorii și 6 pagini în Buletinul francez al Secției. La separatele fără copertă se va prevedea în notă revista din care s'a făcut extrasul, volumul și anul.

2. Se va publica în Memoriile Secțiunii lucrarea d-lui Dr. I. G. Botez « Date paleolitice pentru stratigrafia Loessului în nordul Basarabiei ».

ȘEDINȚA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ

21 NOEMVRIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA prezintă scrierea « Datoriile Agricole, Planuri și Reforme », București, 1930, de d-l Andrei Corteanu, care aduce observații judicioase asupra unei probleme arzătoare de actualitate.

Dela Direcțiunea și corpul profesoral al Liceului « Alexandru Papiu Ilarian » din Târgul Mureș se primește invitațiune la serbarea desvelirii

monumentului lui Alexandru Papiu Ilarian, ce se va face în ziua de 1 Decembrie viitor.

D-l Președinte I. BIANU propune Academiei să delege pe d-l coleg G. Bogdan-Duică s'o reprezinte la desvelirea monumentului ridicat pentru poimenirea unuia din cele mai mari figuri din epoca renașterii românești din secolul trecut și unuia din cei mai străluciți membri ai Academiei noastre dela începuturile ei.

— Propunerea se aprobă.

D-l ANDREI RĂDULESCU înfățișează publicațiunea sa « *L'introduction de la législation roumaine en Bessarabie* » (Extras din « Bulletin de la Société de Législation comparée ». Agen, 1930).

D-l EM. RACOVITĂ prezintă Academiei o broșură intitulată « Phototèque à classement vertical » cu explicațiile următoare: Am avut cinstea să vă ofer, acum doi ani, descrierea unui dulap special, ce am numit « Cartotec » care permite clasarea rațională, mânăuirea practică și buna conservare a hărților geografice și a tuturor documentelor în formă de foi mari. Insistăm asupra sistemului de clasare *verticală*, care este singurul satisfăcător pentru obiecte foarte multe având forma de foi sau de fișe de oricare format.

Prin prezenta broșură arăt că și problema clasării, mânăuirii și conservării documentelor fotografice, nu se poate soluționa în mod practic și nimerit, decât tot prin metoda dispozițiilor « verticale » ceea ce am căutat să realizez cu un dulap special ce numesc « fototec ». Totodată descriu metoda de catalogare și clasificare a clișeelor, metodă ce am adoptat pentru colecția fotografică a Institutului; cred că am adus astfel un serviciu acelor cari au de îngrijit asemenea colecții.

Am mai insistat asupra « clasării verticale » și cu alte ocazii, căci chestia « clasării documentelor » mi se pare foarte importantă, mai ales acum când există nenumărate instituții publice și private cari sunt silite să lucreze cu colecții de « obiecte asemănătoare și în definitivă sporire ». Ori, singurul mijloc de clasare « practic » al acestor colecții este cea verticală. Oficiile mari bancare, comerciale, industriale, au introdus clasarea verticală, adoptată mai întâiu în Statele-Unite, și o întreagă tehnică a acestei clasări s'a dezvoltat și este actual înzestrată cu mobilieri și accesorii specializate.

Dar d-l Biurocratescu, ca de obicei, habar n'are de această adevărată « revoluție » în metodele « arhivistice », ca și când s'ar fi petrecut în lună.

Nu numai că acest factor hotărîtor în Stat practică sistemul ancestral al « clasării orizontale » și al « registrului repertoriu » cu tradiționala-i indiferență față de consecințe, dar introduce « reforme » care fac imposibilă aplicarea sistemului vertical în viitor.

În adevăr, pornind dela principiul just al necesității « Standardizării formatului actelor oficiale » d-l Biurocratescu a reușit, din nou, să dea cu oștea Statului în gardul neroziei, căci a ales ca « standard » formate cari nu corespund absolut nici unei norme, fie teoretice, fie practice, ci numai unui arbitrar absurd din care va rezulta, dacă va fi menținut, imposibilitatea pe veci a aplicării clasării verticale la documentele și actele de Stat.

E ușor de constatat că noile formate ale d-lui Biurocratescu (297 × 420 mm, 210 × 297 mm, 148 × 210 mm, 324 × 458 mm, 229 × 324 mm) nu corespund

a) Nici cu cele vechi;

b) Nici cu mărimea colilor de hârtie de fabricație curentă, deci se va părađul multă hârtie cu rămășițele neutilizabile;

c) Nici cu formatul zis comercial (21+27 mm) adoptat în lumea întreagă de bănci, comerț, industrie, etc.

Acest nou format corespunde prin urmare numai incompetenței celor ce l-au adoptat, apoi fiind prea mare, el împiedecă aplicarea clasării verticale și folosirea mobilierului, aparatului și metodelor atât de perfecționate dejă ale acestei clasări.

În van am protestat contra acestei « reforme » și contra altora de asemenea nenorocită natură, ca Senator și pe urmă ca Rector, pe lângă miniștrii succesivi ai resorturilor, să zicem « competente », căci la căpătăiul gospodăriei obștești, ce zace bolnavă rău de atăta vreme, stă s'o doftorească cu leacuri de vrăji băbești, atotputernicul și întru toate neștiutorul domn Biurocratescu, ca indispensabil « specialist ».

Îmi mai iau voia de a semnală în introducerea broșurei mele scurte considerații asupra unor generalizări ce am numit « Legea contrarului » și « Legea readaptării preexistentului ». De mult susțin că omul izolat sau « socializat », pus în fața unei probleme noi, alege din cele posibile totdeauna soluția cea mai rea.

Mai susțin că omul nu inventează nimic « nou » ci numai silit de circumstanțe, adaptează mai mult (mai ales) mai puțin, pe cele vechi noilor nevoi.

Aceste « legi » par glumețe paradoxice, totuș mie mi se par generalizări de fenomene reale care au tot atăta îndreptățire la numele de « Legi » ca și celelalte generalizări științifice. Dealtmintrelea eu susțin că ele nu sunt speciale sociologiei omenești ci că sunt numai cazuri ale « legilor » mai generale ale evoluției biologice ».

D-l Președinte I. BIANU, intrând în ordinea de zi stabilită, arată că scopul pentru care s'a convocat Academia astăzi în ședința de sesiunea generală extraordinară, este de a se decide asupra acceptării legatului lăsat de defunctul Corneliu Romniceanu Manolescu, fost Prim-Președinte al Înaltei Curți de Casație, decedat la 6 August trecut.

Prin testamentul său olograf cu data de 12 August 1927 și adaosele dela 19 Februarie și 10 Noemvrie 1928 și 24 Ianuarie 1930 — testament deschis de Tribunalul Ilfov la 19 August 1930, — defunctul Corneliu Romniceanu Manolescu dispune asupra averii rămase pe urma sa în scopuri, cari arată din partea testatorului preocupări de interes general vrednice de toată lauda. Academia Română este instituită prin acest testament legatară universală asupra întregii averi rămase. Dacă din vreo cauză Academia nu ar primi acest legat universal în condițiunile și cu sarcinile arătate în testament, este lăsată legatară universală Casa Școalelor din Ministerul Instrucțiunii și, în fine, dacă Casa Școalelor nu ar primi legatul, este numită legatară universală

soția testatorului cu rugămintea să aducă la îndeplinire dorințele exprimate în testament. Academiei i s'a atribuit deci întâiul loc și i s'a dat însărcinarea de a se pronunță în întâiul rând asupra întrebuirii acestei succesiuni conform dispozițiilor testamentare. În acest scop, deși prin Art. 85, alin. 3 din Regulamentul General, Delegațiunea poate primi orice donații s'ar face pe timpul când Academia nu se află adunată în sesiune generală, Delegațiunea a găsit necesar totuș ca Academia să se pronunțe asupra primirii acestui legat în sesiune generală extraordinară, ținând seamă atât de însemnătatea legatului și de înalta personalitate a testatorului cât și de complicațiile și îndoelile ce le poate prezenta chestiunea.

Intr'adevăr, întreaga avere lăsată — în afară de imobilul din strada Dionisie No. 7 — este formată din acțiuni cu o valoare nominală de Lei 24.488.700 care, însă, în realitate este redusă, după cursul zilei, la 3 Septemvrie 1930, la lei 16.842.470, din cauză că multe din acele acțiuni nu mai reprezintă nici o valoare, iar altele au o valoare foarte scăzută, după cum ne arată informațiunile culese dela diferite bănci, unde se află averea. Această avere ar produce un venit, socotit pe data de 31 Decemvrie curent, aproximativ de 1.875.570 lei. Pe de altă parte prin testament legatarul universal este obligat a plăti patru rente viagere în sumă totală de lei 1.052.000 precum și mai multe legate fixe în sumă totală de lei 1.070.000. Osebit de aceste sarcini, cari vor trebui plătite de îndată ce s'ar intră în posesiunea averii, se mai cere a se da cât mai curând posibil 600.000 lei pentru ridicarea unui monument la mormântul testatorului și 400.000 lei pentru clădirea unei biserici în Găești. Academiei i se lasă numai 100.000 lei anual, dar și aceștia cu scopul determinat de a acordă premii sau burse, după aprecierea sa.

Așadar ne-am lovit de greutăți ce rezultă pe de o parte din nesiguranța valorilor acțiunilor cari compun aproape întreaga avere testată, nesiguranță mărită de actuala criză financiară care face ca multe întreprinderi să cadă, iar pe de altă parte din neputința de a acoperi acum la început — adică în cursul anului viitor 1931 — obligațiunile ce prin testament s'ar cere să acoperim, venitul constant nefiind îndestulător pentru aceasta. Astfel că legatarul universal, spre a face față obligațiilor testamentare, se va vedea nevoit să recurgă la împrumuturi, firește cu dobânzi. După socoteala făcută ar trebui să se împrumute în acest scop cel puțin 1 milion. Dar admitând că s'ar găsi modalități de a se trece peste aceste dificultăți, o nouă dificultate se ridică. Testatorul a dispus ca restul venitului anual al averii, după lichidarea datoriilor arătate să se împartă în două părți egale, din care una, sub numele de « Fondul fostului Primar al Capitalei Nicolae N. Manolescu » să servească pentru procurare și împărțire de cărți la elevii săraci ai școalelor primare și secundare din București, conform cu arătarea directorilor școlilor, iar cealaltă parte, sub numele de « Fondul Corneliu Romniceanu Manolescu » să se dea cantinelor școlare din București. După experiența noastră de până acum putem afirma că aceasta nu este o sarcină ușor de îndeplinit, ea nefiind în legătură cu activitatea Academiei. Poate că tocmai prevăzând această greutate, testatorul, la punctul 17 din testament, desemnează ca al doilea legatar universal al său Casa Școalelor din Ministerul

Instrucțiunii, în cazul că Academia nu ar primi legatul, pentru că aducerea la îndeplinire a sarcinilor de acest gen sunt într'adevăr de competența Casei Școalelor.

Atrăgând deci atenția Academiei asupra acestor greutăți ce se pun în calea realizării imediate a prevederilor testamentului prin Instituția noastră, d-l Președinte zice că Academia este recunoscătoare memoriei regretatului testator, care, personalitate de întâia mână, se arată și prin testamentul său insuflețit de așa de nobile sentimente și atât de frumoase intențiuni în întocmirea dispozițiilor sale de interes obștesc.

În această situație și din motivele arătate, d-l Președinte I. BIANU este de părere că ar fi mai bine ca Academia să nu primească asupra ei sarcina de a executa acest testament, ci să o lase asupra instituției cu specială competență în asemenea lucrări, pe care a prevăzut-o însuș testatorul și care este Casa Școalelor și a Culturii Poporului. Această instituție are organizații speciale pentru asemenea lucrări, cari lipsesc Academiei, pentru că Academia, prin legea de înființare și prin Statutele ei, are precizate scopurile cari determină cadrele activității ei.

D-l ANDREI RĂDULESCU susține că trebuie examinată cu toată atențiunea situația acestei succesiuni și să nu se iea în grabă o deciziune de neacceptare; că mai ales acum când Academia stă destul de rău, din punct de vedere patrimonial, nu se poate neglija mijlocul de a-i veni în ajutor prin sumele ce ar încasa, în baza Statutelor sale, din succesiunile ce i se lasă; că, în luarea hotărârii să nu se uite că Academia va primi succesiunea *sub beneficiu de inventar*, ceace va împiedeca confuzia patrimoniului său cu al succesiunii și deci nu i se va putea pretinde să suporte sarcinile decât până la concurența patrimoniului succesoral; că, de altă parte, scopul principal pentru care este destinată această succesiune: burse, premii, împărțire de cărți și ajutor la cantine, intră în cadrul de activitate al Academiei.

După examinarea testamentului rezultă, în adevăr, că majoritatea averii este formată din efecte și că unele efecte sunt acum scăzute ca valoare iar altele sunt aproape cu totul depreciate. Acestea din urmă nu sunt prea multe, iar între cele dintâi sunt multe foarte bune și dacă sunt scăzute nu pot fi socotite ca de înlăturat. În tot cazul valoarea actuală — după cota bursei și informațiile adunate — ar fi de circa 16 milioane lei iar cea nominală de circa 24 milioane. Vor scădea — poate — aceste efecte, dar de această scădere se va resimți întreaga economie a țării și implicit și patrimoniul propriu al Academiei, care cuprinde multe efecte. De teama acestor scăderi — care e de dorit să nu se întâmple — nu se poate însă refuza o succesiune, dacă nu mai sunt și alte motive pentru aceasta.

Trebuie apoi a se adăuga casa cu terenul ei din str. Dionisie, care, oricum s'ar evalua, d-l Andrei Rădulescu crede că tot reprezintă 6 milioane.

După evaluarea aproximativă de azi, patrimoniul în chestiune ar reprezenta o valoare reală de peste 20 milioane.

La aceasta se adăugă și numerarul aflat la Bănci de 1.470.997 lei.

Venitul acestei succesiuni pe anul 1929 a fost de 1.788.070 lei.

Din numerarul aflat s'au și plătit rentele de 1 milion pe 1930.

Din venitul succesoral — așa cum e constatat acum, căci viitorul nu-l putem ști exact — Academia ar încasa, potrivit Statutelor, 22% prelevări, aproximativ 400.000 lei anual, plus 100.000 lei pentru burse și premii, sumă care nu poate fi refuzată fără temeinice motive de îngrijorare.

Dintre sarcinile impuse de testator sunt în adevăr unele mari, rente de 1 milion anual, dar sunt cu caracter trecător și pe anul acesta au și fost achitate din numerarul găsit.

Celelalte sarcini nu sunt desigur prea ușoare, dar nu se impune executarea imediat, cum e suma de 400.000 lei pentru biserica dela Găești, iar pentru altele ca suma de 600.000 lei pentru monument, d-sa crede că prin bunăvoința d-nei Manolescu Romniceanu se poate aranja ca plata să se facă așa ca să nu fie nevoie să se vândă din efectele depreciate; soția defunctului, care desigur ține mai mult ca orice să se înfăptuiască pe deplin intenția testatorului, va conveni, fără îndoială, să înlesnească Academiei realizarea acelei intenții nereducându-se moștenirea prin vânzări inoportune.

Deasemenea se poate găsi modalitatea de a achita, treptat, și celelalte legate, fără de a atinge fondul. Dealtfel în testament este și o clauză care ar putea fi folosită pentru reducerea lor.

Cât privește pe executorii testamentari, speră că nu ei vor cere Academiei să reducă fondul spre a li se achita sumele lăsate.

Deci, astfel cum se prezintă situația succesiunii, sunt posibilități ca Academia să-și îndeplinească sarcinile fără să vândă din efecte.

În cazul cel mai rău, când nu i s'ar înțelege preocupările de a păstra fondul, va vinde, cu formele legale, o parte din efecte și va achita sarcinile, rămânând numai cu rentele viagere, care vor fi achitate din venit, odată cu prelevările sale.

Chiar de ar fi nevoie să se procedeze astfel și încă rămâne avere de o valoare destul de apreciabilă. Oricâte dificultăți ar întâmpina la început — orice succesiune are dificultăți — tot nu se poate refuza această succesiune mai ales când s'au acceptat succesiuni cu sarcini mult mai grele și din care foloasele proprii ale Academiei aproape că au lipsit.

Cât privește destinația veniturilor ce vor rămâne; împărțirea de cărți la copiii săraci și ajutorarea cantinelor pentru acești copii, este foarte frumoasă și nu e greu de adus la îndeplinire, mai cu seamă că testamentul lasă toată libertatea pentru modul de realizare.

Față de un scop așa de nobil și față de situația sub care se înfățișează patrimoniu, d-l Andiei Rădulescu socotește că *succesiunea trebuie primită sub beneficiu de inventar* și în condițiile Statutelor Academiei; adaugă că e util să se dea o publicitate cât mai întinsă acestei acceptări, pentru ca oamenii generoși să urmeze acest exemplu.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA zice că în genere testatorii nu dau atențiune intereselor superioare ale Academiei, ci fac din Academie un biou pentru executarea dorințelor celor mai diverse și mai întotdeauna divergente față de scopurile și rostul Instituțiunii noastre. Pentru Academie în genere nu se lasă nimic. Deaceea ne vedem siliți să încetăm publicațiile noastre, cum în prezent este cazul cu publicațiile Secțiunii Istorice. D-sa crede că

scopurile superioare ale Academiei s'ar îndeplini dacă s'ar prelevă, peste cota stabilită, câte 4% din venitul tuturor fondurilor pentru publicațiile fiecărei secțiuni a Academiei. Aceasta fiind însă o chestiune de modificare de Statute nu se poate rezolvă decât în sesiunea generală viitoare.

D-l N. IORGA constată că Academia n'a mai primit de mult timp donații. Când ne vin donații și le primim, e un îndemn și pentru altele ca să vină, și îndemn e și mai mare dacă dania vine din partea unui om mare, cum a fost regretatul Corneliu Romniceanu Manolescu. Obligațiuni ca acele prevăzute în testamentul în discuție și le-ar lua asupra-și orice Academie. Corneliu Romniceanu Manolescu ne-a lăsat averea sa pentru că avea o desăvârșită încredere în Instituțiunea noastră, și noi nu putem înlătură o donație ce ni se face cu astfel de sentimente. Crede că dacă ne-am adresă legatarilor particulari să primească să le achităm legatele când vom putea, aceștia vor primi, având siguranța că testamentul se va executa mai ușor prin Academie decât prin legatarii universali numiți în al doilea și al treilea rând.

D-l I. NISTOR amintește că Academia a primit fundații mai mici, deși cu sarcini complexe. Acum când ni se lasă o fundație mare a o respinge înseamnă a ne pune într'o lumină defavorabilă. Crede că cheltueli noi de administrație nu va cauza această fundație și dacă venitul ei actual este deprecia să nădăjduim că se va îndreptă. Apoi destinația dată venitului averii — premii sau burse, împărțire de cărți școlare și ajutoare la cantinele școlare — intră în cadrul de activitate a Academiei. Deaceia d-sa propune să se primească legatul.

D-l I. C. NEGRUZZI se alătură la propunerile pentru primirea legatului. A nu primi ne expunem a atrage o lumină rea asupra Academiei și a descu-răja pe oamenii bine intenționați față de Instituțiunea noastră.

D-l EM. RACOVITȚĂ crede că explicațiile d-lui coleg Andrei Rădulescu sunt prea optimiste. Nu este în contra primirii legatului, dar și acest legat va fi o sarcină mai mult pentru administrația Academiei. Succesiunea nu este așa de clară cum ne-o prezintă d-l Andrei Rădulescu. Să se țină seamă că averea este formată în cea mai mare parte din acțiuni. Din acțiuni este formată și Succesiunea Lucaciu, care avea la început un activ frumos. În prezent însă nu putem face față obligațiunilor acestei succesiuni. Putem spera în îmbunătățirea valorii acțiunilor, dar ele se pot tot atât de bine deprecia și mai mult. Și chiar după cursul de azi al acțiunilor, Academia trebuie să se imprumute pentru lichidarea sarcinilor, micșorându-și astfel venitul ei. Cu ce vom achită obligațiunile testamentare dacă eventual valoarea acțiunilor ar mai scade încă? Avantagiile legale decurgând din primirea legatului sub beneficiu de inventar se vor întinde ele oare și după facerea inventariului?

D-l ANDREI RĂDULESCU răspunde la aceste obiecțiuni arătând că nu e optimist, ci a căutat să cunoască realitatea, fără exagerări într'un sens sau altul. Nu se poate compara această succesiune cu succesiunea Lucaciu unde a atras atenția că, chiar dacă patrimoniul și-ar fi păstrat valoarea, erau sarcini prea multe și complicate. Cât privește valoarea patrimoniului succesiunii Romniceanu Manolescu, desigur nimeni nu poate garantă că nu va mai scădea sau nu se va mai ridica, în aceste vremuri de nesiguranță

economică. De teama acestei nesiguranțe nu se poate însă renunța la un patrimoniu, care, oricâte greutateți ar avea, reprezintă azi o sumă respectabilă, e lăsat pentru un scop foarte frumos și va contribui la răspândirea și dezvoltarea culturii noastre. Nu-i obligator un împrumut, cum se crede, pentru îndeplinirea obligațiilor din testament; sunt alte modalități pentru acest scop.

În ce privește beneficiul de inventar e știut că efectele lui continuă și împiedecă amestecul de patrimonii, și deci riscurile pentru Academie, cu condiție însă de a se observă regulele impuse de lege, cum s'a făcut și la atâtea alte succesiuni.

Cu grija depusă de Academie se va realiză voința testatorului, care a făcut un gest așă de frumos și se va aduce o contribuție pentru propășirea noastră.

D-l Președinte I. BIANU zice că cu toții suntem recunoscători pentru dispozițiile de binefacere înscrise în testamentul regretatului C. Romniceanu Manolescu. Dar intențiunile nobile ale testatorului sunt împreunate cu grele sarcini pentru Academie, unele fiind chiar străine de dânsa. Întru nimic marile merite ale defunctului Corneliu Romniceanu Manolescu nu se împuținează dacă realizarea dorințelor lui pentru ajutorarea școlărilor s'ar face prin Casa Școalelor, instituție competentă întru aceasta.

Atrăgând atenția asupra răspunderilor ce ne-ar aduce primirea legatului, d-l Președinte pune la vot primirea legatului sub beneficiu de inventar și cu respectarea prevederilor Statutelor și Regulamentelor Academiei.

Rezultatul votului: 23 votanți; 21 voturi pentru, 1 vot contra și 1 (una) abținere.

— D-l Președinte I. BIANU constată că Academia a primit sub beneficiu de inventar și cu respectarea prevederilor Statutelor și Regulamentelor Academiei legatul lăsat de defunctul Corneliu Romniceanu Manolescu prin testamentul arătat mai sus.

D-l ANDREI RĂDULESCU arată că Contenciosul a depus un referat privind succesiunea Maria Antachi. Conform testamentului defunctei Maria Antachi, Academia este legatară asupra unei jumătăți din averea lăsată, cealaltă jumătate fiind testată Eforiei Spitalelor Civile. Averea este formată din imobile aflătoare în Capitală. Legatarului universal i s'a dat prin testament însărcinarea să lichideze succesiunea prin vânzarea acestor imobile și împărțirea sumelor obținute între Academie și Eforia Spitalelor Civile. Deoarece legatarul universal face dificultăți la lichidarea averii, Academia și Eforia Spitalelor Civile i-au oferit fie de a primi legatele în natură, fie de a le cumpără cu un preț superior oricărei oferte s'ar face de un tertiu. Cu toate acestea d-l legatar universal a scos imobilele în vânzare la Notariat. La această vânzare Academia și Eforia trebuiesc să iea neapărat parte ca cumpărătoare.

Cumpărând aceste bunuri Academia și Eforia nu vor avea nimic de de-bursat, căci prețul cumpărării li s'ar restitui imediat, el aparținându-le pe baza testamentului.

D-l Andrei Rădulescu expunând cele cuprinse în referat, crede că e util ca Academia să autorize pe d-l Președinte să cumpere, împreună cu Eforia

Spitalelor Civile, imobilele rămase în succesiunea Mariei Antachi, adică imobilele situate în București, str. Carol No. 30 fost 38, str. Brâncoveanu No. 9 și No. 9 bis și splaiul Brâncoveanu No. 5, pe prețul și în condițiunile cele mai potrivite, fie prin bună înțelegere, fie prin licitație publică, încheind actele necesare pentru acest scop.

— Propunerea se aprobă în unanimitate.

ȘEDINȚA ORDINARĂ PUBLICĂ

28 NOEMVRIE 1939

Președinția d-lui I. BIANU.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, zice:

«Acum de curând a încetat din viață colegul nostru onorar *Pierre Termier*, la vârsta de 71 de ani. Ales la 28 Maiu 1928 de Academia noastră, regretatul nostru coleg, a fost unul din cei mai mari geologi ai Franței, Profesor la Școala superioară de Mine, Directorul Serviciului Geologic al Franței și membru al Academiei de Științe. Acum șapte ani, în ședința publică a celor cinci Academii, care compun Institutul Franței, *Pierre Termier* a ținut o conferință admirabilă despre bucuria pe care o dă cercetarea științifică: *La joie de connaître*; ea figurează în fruntea volumului publicat cu același titlu, și a avut mare răsunet atât în lumea științifică, precum și în cea literară».

D-l Președinte I. BIANU înfățișează următoarele trei daruri făcute Academiei:

1. Un tablou în ulei de d-l Mihaiu Grigorie Sturdza, din comuna Bourreni (Baia), după îndemnul colegului nostru corespondent d-l Artur Gorovei, reprezentând pe răposatul Grigorie Mihail Sturdza și pe Nicolae Ionescu, regretatul nostru coleg decedat în Ianuarie 1905.

2. D-l Președinte amintește că unul din cei mai însemnați diplomați de carieră ai țării noastre în a doua jumătate a sec. XIX-lea a fost Ioan Bălăceanu, care, timp de o jumătate de secol, a reprezentat țara noastră aproape în toate marile state europene. După retragerea din funcțiuni, a trăit mai mulți ani în țară și apoi s'a retras la una din fiucele sale măritată la Nizza, unde a și murit în 1914 la vârsta de 88 de ani. În urma sa Ion Bălăceanu a lăsat scrise *Amintirile* sale, precum și o însemnată cantitate de documente ce formau arhiva sa personală. Desigur atât *Amintirile* cât și acest material documentar trebuie să prezinte un mare interes pentru istoria vieții noastre naționale din a doua jumătate a secolului trecut. Deaceia s'au făcut demersuri pe lângă d-l Pierre Nicot de Villemain din Nizza, ginerele lui Ion Bălăceanu, să le dăruiască Academiei. După o îndelungată corespondență de câțiva ani, d-l Pierre Nicot de Villemain a consimțit să dăruiască *Amintirile* și arhiva lui Ion Bălăceanu cu condiția absolută ca lăzile sigilate cu sigiliul personal al donatorului, în care ne-au fost trimise, să nu se deschidă decât

în anul 1948. D-l Nicot de Villemain fixează această dată în legătură cu anul 1848 când Ion Bălăceanu și-a început cariera politică prin numirea sa ca Prefect al județului Muscel.

3. Dela d-l Kr. Sanfeld, profesor de Filologia Romanică la Universitatea din Copenhaga și membru corespondent al Academiei Române, se primește ca omagiu adus Instituțiunii noastre scrierea sa *Linguistique Balkanique — Problèmes et résultats*, Paris, 1930, apărută în « Collection linguistique publiée par la Société de Linguistique de Paris ».

— Se exprimă mulțumiri pentru aceste prețioase donații.

D-l N. IORGA face o comunicare cu titlul: *Petrașcu Voevod — un aventurier muntean șarlatan în Suedia, la sfârșitul secolului al XVI-lea*.

Preotul N. M. POPESCU comunică hotărârea Secțiunii Istorice luată astăzi de a se publica în viitorul număr al Buletinului francez al Secțiunii comunicarea d-lui coleg M. C. SUTZU: « *Les bases fondamentales de la métrologie pondérale dans l'antiquité* ».

ȘEDINȚA ORDINARĂ

5 DECEMBRIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

D-l Președinte I. BIANU prezintă « *Darea de seamă pe anul 1929* » a Administrației Generale a Pescăriilor și ameliorarea regiunii inundabile a Dunărei, al cărei președinte este colegul nostru d-l Dr. Gr. Antipa. Pentru Academie această Dare de seamă are un interes direct și cu deosebire prin capitolul asupra indiguirilor terenurilor inundabile ale Dunărei, deoarece printre aceste terenuri se află și moșia Fundu-Chiselet, proprietatea Academiei în comuna Fundu-Chiselet, județul Ilfov. Din cauza cheltuelilor ce suntem obligați a face pentru indiguirea acestei moșii, situația moșiei este din cele mai grele, ba chiar suntem amenințați să o pierdem, — veniturile moșiei fiind cu mult inferioare față de suma anuală datorită pentru indiguire

D-l Dr. GR. ANTIPA arată că Darea de seamă prezentată cuprinde și două cuvântări ale d-sale, una ținută în ziua de 20 Iulie trecut cu ocazia botezului dragelor construite în șantierul dela Canalul « Regele Carol I » și la vizitarea Canalului ce se sapă cu ele în insula Sfântului Gheorghe din Delta Dunărei; cealaltă rostită la inaugurarea indiguirii regiunii inundabile a Dunărei la Petroșani Arsache—Vlașca, în ziua de 21 Noembrie 1930.

D-sa, ocupându-se în această din urmă cuvântare de terenurile indiguite, a făcut constatarea că aceste indiguiiri, în loc de a pune terenurile în valoare, au adus, din contră, distrugerea economiei private. Astfel Academia Română, forțată de Stat în virtutea legii să facă parte din syndicatele de indiguire pentru moșia ei din Fundu-Chiselet, este silită să plătească anual câte 3.200 lei de hectar ca cheltueli de indiguire, pe când ea nu poate încasa ca arendă decât cel mult 800—1000 lei pe hectar. După ce s'a făcut

greșeala mare de a se fi expropriat moșile Academiei, indignuirea cu care se vine acum este așa de oneroasă pentru moșia Fundu-Chiselet că ea se poate considera ca o nouă expropriere a acestei moșii.

D-l N. IORGA arată că d-l senator T. Pisani a atras atenția în ședința Senatului dela 2 Decemvrie curent asupra unor definiții greșite pentru unii termeni tehnici din *Dicționarul limbii române* redactat de Academie. Faptul pune într'o lumină neconvenabilă atât marea publicație cât și Instituțiunea noastră. Deaceea d-l N. Iorga e de părere ca Academia, luând act de observările d-lui T. Pisani, să atragă prin presă atenția opiniei publice asupra valorii mari a Dicționarului precum și asupra muncii enorme ce se depune pentru întocmirea lui. Pe de altă parte d-sa crede că e necesar să se facă apel la Secțiunile Istorice și Științifice să-și dea concursul la redactarea definițiilor termenilor istorici și tehnici. Acest concurs al Secțiilor ne va scuti în viitor de situații neplăcute ca acea arătată. Deaceea propune ca să fie rugat d-l coleg Sextil Pușcariu să trimită spre definitivă redactare termenii istorici Secțiunii Istorice, termenii tehnici Secțiunii Științifice. Cu aceasta de sigur lucrarea se va încetini, dar folosul va fi mare.

D-l Dr. GR. ANTIPA se unește la propunerea d-lui N. Iorga.

D-l Președinte I. BIANU, după ce arată greutățile mari ce întâmpină lucrarea Dicționarului și sacrificiile intense ce se cer dela colaboratorii la această operă națională, spune că Academia va comunica d-lui coleg S. Pușcariu observațiile făcute de colegul nostru d-l N. Iorga.

Preotul N. M. POPESCU comunică hotărîrea Secțiunii Istorice luată astăzi prin care se adoptă hotărîrea Secțiunii Științifice, comunicată într'o ședință anterioară, ca separatele să se tipărească cu copertă numai dacă au, cele din Buletinul francez al Secției cel puțin 6 pagini, iar cele din Memorii cel puțin 20 pagini. Adoptarea acestei decizii se face în vederea aplicării unei măsuri uniforme la publicațiile Academiei.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

12 DECEMVRIE 1930

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela d-l coleg G. Bogdan-Duică se primește scrisoare că și-a îndeplinit însărcinarea dată de Academie de a o reprezenta la inaugurarea monumentului ridicat lui A. Papiu Ilarian în Târgul-Mureș, făcută în ziua de 1 Decemvrie curent. D-sa a rostit la această solemnitate următoarea cuvântare:

« Onorată adunare,

« Cu prea dureroasă duioșie Academia Română și-aduce aminte de cel ce-a fost un membru strălucit al său.

* Tânăr, cu ochiu plin de foc, la 1848, Papiu străbatea rândurile țăranilor români, agităndu-i. Figura aceea de Ahil mănios ne-a descris-o chiar un dascăl din Târgu-Mureș, un ungar, Mentovicz, un oaspe atunci al Câmpiei Libertății.

* În Viena încă prea catolică, prea autocratică și tot perfidă, la sfatul emigranților din țară, Papiu purtarea unei decorațiuni a făcut-o atârnatore de împlinirea dreptății către neamul său. La 1916 dreptatea aceasta încă tot nu sosise; ne-am luat-o!

* Scârbit de acea Vienă care, dintre mucede ziduri vechi, interzisese răspândirea primei sale opere istorice, eroicul nostru Papiu s'a dus, s'a tot dus spre Italia, în Italia cea de sub Alpi, unde duhul naționalității săvârși fapte de arme, toate îndreptate de steaua unităților naționale. Sentimentele naționale ale lui Papiu găsiră acolo o prea înaintată motivație revoluționară; ochii săi văzură pilda care trebuia imitată.

* Piemontul românesc nu putea să fie Ardealul. Spre marea laudă a lui Papiu spun vorba că el a înțeles îndată că unitățile naționale pot fi gândite numai din țări libere și îndrăznețe. Țară de acest fel eră România lui A. I. Cuza, a lui C. Negri și V. Alecsandri, a lui C. A. Rosetti, și a Brătienilor. Într'acolo sbură și Papiu! Și din Iași trimise în lume strigătul său despre necesitatea independenței Transilvaniei, etnicește de mult covârșitor — românească. Din București, și mai zelos, Papiu a continuat opera dela Iași.

* Transilvania știa că el, acolo, în București, nu-i numai un magistrat ori ministru, ori istoric, ori colaborator statomnic al ziarului național-liberal «Românul»; ci îl știa și punct central dacoromân, punct de razim totdeauna neechivoc al aspirațiunilor de unitate.

* Pentru ca să păstrați despre el, cel de atunci, un chip plastic, dați-mi voie să vă citesc impresia pe care el și alți doi amici i-au lăsat-o unui Bănățean pelerin la București, unui poet al epocii, lui Iulian Grozescu, care a publicat-o în *Familia* (1867, p. 260):

* Abia a treia zi după sosirea mea la București făcui cunoștință cu eruditul istoric bănățean Vasile Maniu. Atunci avui prima onoare cu d-sa — totdeauna și mai cu doi domni nu mai puțin erudiți și renumiți — eră d-l Papiu-Ilarian și D. Marțianu, care mai târziu trecu la cele eterne.

* Un *triumvirat* mai sincer, mai frumos ca amiciția acestor trei domni nu mai poate fi — tustrei talentați și înclinați spre cele nobile și frumoase, tustrei naționaliști zeloși și persecutați din partea străinilor, pentru simțimintele și faptele lor naționale, tustrei siliți a trece Carpații, pentru a-și căuta adăpost între frații noștri din România.

* D-l Vasile Maniu e unul dintre cei mai căutați advocați în București; pledările sale mai ales în cauzele criminale sunt renumite și aplaudate.

* D-l Papiu-Ilarian și Marțian încă fiind de față, când îmi făcui onoarea la d-l compatriot al meu, mă simțiam foarte mulțumit — *întrebări peste întrebări aveam să răspund, cari toate se refereau la soarta și mișcările Românilor de aici.*

« Inchipuiți-i, vă rog, pe tustrei într'o casă din strada Bărăției, la o masă deasupra căreia vor fi ars luminările unui candelabru; pe cei patru acum adunându-și capetele și pe-al patrulea, pe tânărul poet, vorbind de-acasă, despre ce pe-atunci eră veșnic nou și totuș vechiu în țara sa plină de jale și tăcere; inchipuiți-i acum șoptind, acum strigând după dreptate; în picioare acum, indignați, potolindu-se iarăș. Așă fierbeă acolo, în ei, ideia răsbunării, ideia desrobirei, marea idee a unirii naționale.

« *Onorată adunare,*

« *Iubită tinerime,*

« Luați astăzi dela Papiu-Ilarian o pildă, o învățătură: mai presus de toate trebuie să ne stee unitatea *națională* pe care trebuie s'o slujim cu credința lui Papiu; și tot atât de pe deasupra oricărei micimi lumești sau politicastre trebuie să ne stee *libertatea*, penrucă ea este unica crescătoare a națiunilor, a gândurilor mari, a vitejeii întru împlinirea lor, a gloriilor naționale.

« Națiunile cari nu voesc glorie n'au rost în lume.

« Papiu Ilarian a fost dintre cei ce ne-au arătat drumurile spre glorie.

« Ca să fim, ca să fiți demni de el, ca să fim *necesari* lumii întregi, — semnele lui profetice trebuie să le înțelegem, să le iubim și rostul lor să-l sprijinim mergând înainte, mereu înainte.

« *Onorată adunare,*

« Să nu credeți că în Academia Română sunt oameni cari să cugete altfel. În numele acestei societăți de învățați, în amintirea căreia Papiu-Ilarian trăiește viu, mă închin eu, aici, astăzi, lui. Veșnică fie și printre voi toți dragostea de neam și de jertfă; nestins visul gloriilor românești; nestinsă amintirea eroului sufletesc Alexandru Papiu-Ilarian ».

D-l General R. Rosetti, Membru Corespondent al Academiei, înfățișează două caiete manuscrise ale Regelui Ferdinand I, întregitorul hotarelor țării românești. Ele au fost dăruite Muzeului Militar de Majestatea Sa Regina Maria și sunt o pildă de rară conștiunțiozitate pe care Suveranul o puneă în lucrările Sale. El aveă obiceiul de a scrie personal în fiecare an anuarul ofițerilor și unul din cele două caiete prezentate este anuarul ofițerilor pentru anul 1927. În cel de al doilea caiet, El și-a copiat toate cuvântările sale oficiale, ordine de zi și scrisori adresate către alți Suverani. Separat este parte din testamentul Său în care arată cum să fie înmormântat. Într'o altă notă se dă lista cuvântărilor ce lipsesc din caietul prezentat.

D-l General R. Rosetti a promis că va scoate și va dăru Academeii copii fotografice de pe autografele cuvântărilor rostite de Suveran la Academia Română.

D-l Președinte I. BIANU mulțumește d-lui General R. Rosetti pentru promisiunea făcută și arată adâncă emoțiune ce produc aceste amintiri prețioase rămase pe urma nemuritorului Rege în întreg poporul românesc și mai ales în acei cari au avut prilejul să-L cunoască mai de aproape.

D-l G. MURNU comunică hotărîrea Secțiunii Literare luată astăzi prin care Secțiunea adoptă hotărîrea Secțiunii Științifice, primită și de Secțiunea Istorică, ca separatele din Memoriile Secțiunii să se tipărească cu copertă numai dacă au cel puțin 20 pagini. Deciziunea s'a luat în vederea aplicării unei măsuri uniforme la publicațiile Academiei.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R A

9 IANUARIE 1931

D-l Președinte I. BIANU, deschizând ședința, urează din partea Biroului d-lor Colegi un an bun, cu sănătate și cu voie bună, necesară cu atât mai mult cu cât anul acesta vine cu mari greutăți de ordin financiar, ce trebuie biruite.

Vacanța încheiată a avut pentru noi zile negre. În preajma Crăciunului, Academia, împreună cu țara întreagă, s'a îndoliat la încetarea din viață a membrului ei onorar, a mult regretatului Vintilă Brătianu, care a fost un binefăcător statornic și un iubitor sincer al Instituțiunii noastre. Vintilă Brătianu eră al treilea membru al unei familii, din care alți doi mari înaintași ai săi au iubit, au înălțat și ajutat Instituțiunea noastră. Cel dintâu, Ion C. Brătianu a ridicat prin legea dela 1879 fosta Societate Academică Română la situația de Institut Național cu denumirea *Academia Română*. Această înălțare s'a primit cu mare entuziasm de toată românimea și cu deosebire de membrii de atunci ai Instituțiunii noastre, cari cu acea ocazie s'au prezentat în corpore pentru mulțumire Domnitorului Carol, iar apoi au mers la Ion C. Brătianu, spre a-și exprima recunoștința lor pentru această înaltă operă.

Al doilea membru al familiei amintite Ion I. C. Brătianu, fiul lui Ion C. Brătianu și fratele mai mare al Colegului de curând pierdut, eră un mare iubitor de cultură și de carte și de aceea aveă pentru Instituțiunea noastră o deosebită stimă. Alegerea sa ca membru de onoare al Instituțiunii noastre a însemnat pentru dânsul, după propria sa mărturisire, una din rarele satisfacții ale vieții sale. El a susținut în dese ocazii Instituțiunea noastră, a sprijinit ideea construirii unui local demn de rolul ei în noul Stat român și cu fonduri puse la dispoziția Academiei prin voința sa, s'a construit depozitul de cărți cel nou în care funcționează în prezent Biblioteca noastră. La această operă s'a adăugat apoi sprijinul lui Vintilă Brătianu, grație căruia noul depozit a fost înzestrat cu instalațiile necesare, pe de o parte să fie bine conservate în el bogatele noastre colecții, iar pe de altă parte să poată funcționa serviciile Bibliotecii cu două săli publice de lectură. Dacă mai amintim că în anii trecuți s'a așezat pe baze temeinice fundația cu caracter pur cultural

Ion I. C. Brătianu, în care Academia are un loc reprezentat prin Președintele ei, fundație ce dă la lumină publicațiuni istorice vrednice de laudă, și că acum de curând s'a inaugurat așezământul creiat prin inițiativa și stăruința soției defunctului Ion I. C. Brătianu, spre a se desvoltă în el o bibliotecă istorică românească cuprinzând și cărțile străne cu dragoste în viață de Ion I. C. Brătianu, constatăm că acești trei neuitați bărbați au fost trei mari figuri nu numai ca oameni de Stat ai țării noastre, dar și în desvoltarea culturii naționale românești.

D-l Președinte amintind apoi că în zilele trecute s'a stins mareșalul Joffre, asociază Academia la doliul Franței, împărțășit de întreaga românie, pentru pierderea genialului și fericitului aducător al victoriei asupra dușmanului la Mama, victorie care a dat o nouă direcție întregului războiu și a ajuns la un alt rezultat, în totalul căruia se cuprinde și întregirea neamului nostru. Pentru aceasta și pentru interesul părintesc ce ilustrul defunct a arătat patriei noastre în timpul războiului și după aceea, Academia exprimă prinusul ei de eternă recunoștință memoriei sale.

D-l Președinte I. Bianu comunică și știrile îngrijitoare primite asupra sănătății colegului nostru onorar d-l General Berthelot, arată că i s'au trimis urări telegrafice în numele Academiei pentru deplina restabilire a sănătății.

Intr'altă ordine de idei d-l Președinte amintește că aproape totdeauna în trecut prima ședință după sărbătorile Crăciunului a fost consacrată împărțirii cărților prezentate la concursurile premiilor între d-nii membrii, în vederea facerii rapoartelor speciale asupra lor. În acest an vom consacra ședința din Vinerea viitoare acestei lucrări, deoarece pentru astăzi nu avem încă tipărită lista concurenților înscriși până la termenul regulamentar de 31 Decembrie 1930. D-sa pune în vederea d-lor membri dreptul ce-l au prin recenta modificare a Regulamentului premiilor de a propune scrieri la premii până la 1 Martie.

Pe de altă parte, d-l Președinte atrage atenția că unii din colegii activi răposați au rămas nepomeniți în Academie din cauză că colegii aleși în locul lor nu și-au ținut încă discursurile de recepție. Solemnitatea cea mai de efect în publicul intelectual a fost și este cetirea discursului de recepție al noului ales în Academie. Ea are o mare importanță atât pentru bunul mers și prestigiul Instituției cât și pentru noii colegi aleși, cari, în orice caz, au cel puțin datoria de a pomeni cu toată importanța cuvenită pe predecesorii lor. Deaceea colegii ce nu și-au ținut încă discursul de recepție sunt cu stăruință rugați să-l țină cu toată solemnitatea prevăzută în Statute, sau cel puțin să pomenească într'o comunicare publică pe predecesorii lor, arătându-le viața și activitatea.

Dela *British Association for the advancement of Science*, cu sediul în Londra, se primește invitarea de a lua parte la sărbătorirea centenarului acestei Asociații, ce se va face în Septembrie 1931.

— Se delegă colegul nostru onorar d-l N. Titulescu să reprezinte Academia la această solemnitate.

Dela Societatea Oamenilor de Litere din Franța se primește înștiințare că în zilele de 26—28 Maiu viitor se va întruni în Paris Congresul Internațional al Oamenilor de Litere pentru anul 1931, care va lucra conform unui program ce ni se va trimite. Cere adeziunea și participarea Academiei prin delegați la acest congres, care va avea un caracter pur profesional.

— Se trimite la Secțiunea Literară.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că acum patru ani a fost invitat să facă un curs la Sorbonna. Materia predată s'a publicat în *Mémorial des Sciences Mathématiques* sub titlul: *Introduction à la géométrie différentielle projective des courbes* (Paris, 1931), pe care d-sa o prezintă ca omagiu Academiei Române.

— D-l Președinte I. Bianu felicită pe d-l Coleg G. Țițica pentru lucrarea prezentată.

Dela d-l I. O. Stefanovici se primește în dar publicațiunea *Poems of Mihail Eminescu*, traduse de E. Sylvia Pankhurst și I. O. Stefanovici, cu cuvinte înainte de d-nii G. Bernard Shaw și N. Iorga (Londra, 1930).

Dela Ministerul Afacerilor Străine se primește Tomul I din *Cartea Jubilară Bulgaria* publicată de Guvernul Bulgariei cu prilejul împlinirii a 1.000 ani dela domnia țarului Simion și a 50 ani dela eliberarea Bulgariei.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l Dr. GR. ANTIPA prezintă următoarele două publicațiuni:

1. Dare de seamă asupra activității Regiilor publice Comerciale, Regiilor mixte și Concesiunilor, publicată de Ministerul de Industrie și Comerț (București, 1930);

2. Cultura Cerealelor (București 1930), de d-nii Ludovic Kerényi și Fulger Pârvulescu.

D-l I. SIMIONESCU aduce în dar, din partea d-lui Vasile I. Cotovu, institutor pensionar din Hârșova, organizatorul Muzeului din acea localitate, două caete manuscrite ale lui Ion Cotovu, fost elev al Academiei Mihăilene, cuprinzând copii depe cursuri de matematici și istoria naturii, predate la Academia Mihăileană.

— Se exprimă mulțumiri d-lui Vasile I. Cotovu.

D-l General GR. CRĂINICEANU propune a se pune la ordinea de zi a ședințelor ordinare diferitele proiecte prezentate în anii trecuți pentru reorganizarea Academiei spre a se pregăti studiul lor înainte de apropiata sesiune generală.

— Propunerea se aprobă.

Anunțându-se câteva comunicări publice, d-l Președinte I. BIANU propune ca în viitor ședințele consacrate comunicărilor publice să se țină la ora 6 seara.

— Propunerea se aprobă.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul verbal al Secțiunii Științifice prin care s'a luat hotărârea de a se publica în Memoriile Secțiunii lucrarea d-lui Zaharia C. Panțu intitulată: «Geraniaceele din România».

D-l ANDREI RĂDULESCU atrage atenția asupra faptului că locul Academiei în protocol, care trebuie să fie după Inalta Curte de Casație, nu se mai respectă de cei în drept. Deaceia am ajuns să vedem Academia venind după Academia de Inalte Studii Comerciale sau după Academia de Inalte Studii Agronomice. Fiind în joc prestigiul Instituțiunii noastre, d-sa propune să se protesteze la locul în drept.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA zice că acelaș lucru s'a întâmplat în anul trecut. O invitație la o festivitate oficială, în care locul convenit al Academiei nu eră respectat, a fost refuzată prin restituirea adresei. Acum vom face demersurile necesare personal.

D-l Dr. GR. ANTIPA crede că, față de toate căile zadarnic încercate, este necesar ca reprezentantul Academiei în Senat, Președintele ei, să ceară în Senat să se precizeze odată pentru totdeauna locul Academiei și să fie respectat.

Mai iau cuvântul în aceeaș chestie d-nii N. Vasilescu-Karpen, Preotul N. M. Popescu și I. Bianu, care închide discuția.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R A

16 IANUARIE 1931

D-l Președinte I. BIANU prezintă următoarea listă a publicațiilor prezentate la concursurile premiilor Academiei, ce sunt a se acordă în sesiunea generală din 1931:

1. — *La premiul Năsturel, de 4.000 Lei*
Pentru scrieri cu conținut de orice natură.
(Prin Comisiune specială)

Aburel (Toma), Reforma electorală. Galați, 1930.

Atanasescu (Colonel C.) și Cantea (Major Dim. I.), Tactica Cavaleriei, vol. I. Sibiu, 1930.

Ciato (Aurel), Problema minoritară la noi, cu o prefață lămuritoare a diferendului dintre Români și Maghiari. Cluj, 1930.

Cruceanu (Preot Hagiu G. D.), Sfânta icoană făcătoare de minuni din Tinos, ed. II-a. Tip. «Sfintei Mănăstiri Cernica», Ilfov, 1930.

Cruceanu (Preot Hagiu G. D.), Golgota, Mormântul Domnului. București, 1930.

Cruceanu (Preot Hagiu G. D.), Vetelemul cu Peștera Sfântă în care s'a născut Mântuitorul lumii. București, 1930.

Niculescu-Varone (G. T.), Jocuri românești necunoscute, cu un indice alfabetic și bibliografic al tuturor jocurilor noastre populare. București, 1930.

- Pacu* (Moise N.), Manual de Morală creștină. Ed. I. Galați, 1930.
Popescu-Băjenaru (I.), Sfânta Scriptură pentru popor urmată de Viețile Sfinților. Ed. II. București, f. a.
Popescu-Lumină, Povești noi, București, f. a.
Teodorescu (Ortodoxia Maior Dr.), Martira Războiului. București, 1930.
Todicescu (Petru), *Dobrovici* (Mateiu M.), *Dobrovici* (Eleonora Gr.) și *Lungulescu* (C. I.), Carte de agricultură pentru clasa V-a primară. București, 1930.
Țuculescu (I. P.), Clipe grele, amintiri din războiu. Craiova, 1930.
Vișianu (Alexandru), Ochii boschetelor, roman. Oradea, 1930.

2. — *La premiul «Eufimă și Ioan Andrei Profesori», de 4.000 Lei (divizibil).*

Pentru scrieri conținând Predici bisericești duminicale

(Prin Comisiune specială)

Dron (Pr. C.), Daruri și Adevăruri. Ed. II-a. București, 1930.

3. — *La premiul Gh. Chișu, de 1.000 Lei*

Pentru scrieri de literatură, de filologie sau de artă

(Prin Secțiunea Literară)

Bănuț (A. P.), *Tempi passati*, *Umor și satiră din Ardealul de ieri*. București, 1930.

Cazacu (G. Șt.), *Acorduri, poezii*. București, 1930.

Constant (Paul), *Ceasuri ostenite, versuri*. Caracal, 1930.

Cujbă (Sergiu-Victor), *Imnuri de înfrăpire, Stihuri cooperatiste*. București, 1930.

Gane (Ion M.), *Brățara de aur, poezii*. București, 1930.

Măinescu (Tudor), *O picătură de parfum*. București, 1929.

Soare (Al.), *Ingerul căzut, povestiri*. Tip. «Sfintei Mănăstiri Cernica», 1929.

4. — *La premiul Statului Gheorghe Asachi, de 50.000 Lei*

Pentru scrieri istorice, juridice, filosofice

(Prin Secțiunea Istorică)

Alexandrescu (Al. I.), *Originile Civilizației*. Ed. II-a. București, 1930.

Andronescu (D. I.), *Roumanian Wheat*. Bucarest, 1930.

Bagdasar (N.), *Filosofia Contemporană a Istoriei*. București, 1930.

Galitzki (Christine Avghi), *A Study of Assimilation among the Roumanians of the United States*. New-York, 1929.

Marcu (Alexandru), *Conspiratori și Conspirații în epoca renașterii politice a României, 1848—1877*. București, 1930.

Măinescu (Petre Alex.), *Codul transporturilor adnotat cu doctrina și jurisprudența română și străină*. București, 1930.

Mălinescu (Leonida), Scurt compendiu de noi contribuțiuni la *Istoria Țării Românești* din cele mai vechi timpuri și până la 1400 p. Chr. cu o dezvoltare specială privitoare la Dacia. Făgăraș, 1930.

Metef (Ștefan), Din *Istoria Artei religioase române*, I. *Zugravii bisericilor române*. Cluj, 1929.

Metef (Ștefan), *Viața bisericească a României din Țara Oltului*. Sibiu, 1930.

Nădejde (Lt.-Colonel V.), *Centenarul Renașterii Armatei Române*, 1830—1930. Iași, 1930.

Obedeanu (Const. V.), *Tudor Vladimirescu în Istoria contimporană a României* (cu 15 stampe). Craiova, 1929.

Stoenescu (Locot.-Colonel Nic. Sc.), *Bătălia dela Mărăști*. București, 1930.

Suciu (Dr. Coriolan), *Corespondența lui Ioan Maniu cu Simeon Bărnuțiu*, 1851—1864, cu ilustrațiuni și 2 facsimile. Blaj, 1929.

Zane (G.), *Economia de schimb în Principatele Române*. București, 1930.

5. — *La Premiul Vasile Pârvan, de 30.000 Lei*

Pentru lucrări sau descoperiri arheologice

(Prin Secțiunea Istorică)

Horovitz (Dr. Filip), *Despre organizația administrativă a Daciei Traiane până la Marcus-Aurelius*. Iași, 1930.

6. — *La premiul «Constantin Kirilțescu: Istoria războiului pentru întregirea României, 1916—1919», de 25.000 Lei*

Pentru opere literare sau studii de psihologie socială a poporului român în timpul războiului de întregire

(Prin Secțiunea Istorică)

Calotescu (Locot.-Colonel C.), *În luptă cu Regimentul Muscel Nr. 30*. București, f. a.

Demetrescu Ghinea (Locotenent N.), *S. O. S., Salvați sufletele noastre*. București, 1930.

Epureanu (Locot. Paul), *1916—1919, Pagini din războiu — în ținută de paradă*. București, 1930.

Lascarov Moldovanu (Al.), *Cohortele Morții*. București, 1930.

Tătărescu (Ștefan), *O țară însângerată*. Craiova, f. a.

7. — *La Premiul Adamachi, de 5.000 Lei (divizibil)*

Pentru scrieri istorice, economice, juridice, filozofice

(Prin Secțiunea Istorică)

Bologa (Dr. Valeriu L.), *Inceputurile Medicinii științifice românești*. Cluj, 1930.

Brucă (I.), *Filosofia lui Spinoza*. București, 1930.

Dumitrescu-Bumbești (Adrian), *Studiul asupra Caselor de economie*. București, 1928.

Georgescu (General Teodor), Memoriu pentru normalizarea pensiunilor militare (12 planșe, în culori, diagramă, hartă) și o introducere asupra problemei normalizării și apărării naționale. București, 1929.

Dela Goanța, Capitalul mobilier plasat în industria națională prin acțiuni. București, 1930.

Hiottu (Dan), Descentralizarea politică, administrativă, sindicală. București, 1929.

Ionescu-Muscel (Petre), Istoria Dreptului penal român — Spre o nouă Justiție penală — Studiu comparat, Istorie, Filozofie, Drept. București, 1930.

Matasă (Preot C.), Călăuza județului Neamț. București, 1929.

Nemetesco (Georges P.), Le Capitaliste et l'industrie pétrolifère roumaine — The Capitalist and the Romanian petroleum industry. București, f. a.

Nemetesco (Georges P.), Testamentul — Călăuză specială testamentară, juridică și practică. București, 1929.

Pizanty (Mihail), Petroleum in Roumania — A general review of the economic, statistical and juridical situation. București, 1930.

Pop (Nicolae I.), Noțiuni de agricultură, Zootehnie și Horticultură pentru Școalele normale, Seminarii și Școli de Agricultură. Ed. II-a. București, 1930.

Rădulescu (Nicolae I.), Acțiunile posesorii în Dreptul României întregite, Studiu de Drept Comparat. București, 1928.

Rădulescu (Nicolae), Anchetă în futurum, Procedura asigurării prealabile a probelor. Studiu de Drept comparat. București, 1929.

Ricman (Ștefan N.), *Iosif* (Medic Căpitan Dr. Fr.), *Enescu* (Vasile) și *Constant* (Ad-tor Căpitan Paul), Monografia județului Romanai — Contribuțiuni — Cu o hartă a județului și 138 de clișee în text, Craiova, 1928.

8. — *La Premiul Grigore C. Angelescu, de 4.000 Lei*

Pentru scrieri istorice, filosofice, juridice

(Prin Secțiunea Istorică)

Sofromie (George), Protecțiunea minorităților de rasă, de limbă și de religie sub regimul Societății Națiunilor (Studiu de Drept internațional public și privat). Oradea, 1930.

9. — *La Premiul I. Oroveanu, de 70.000 Lei*

Pentru lucrări sau descoperiri medicale

(Prin Secțiunea Științifică)

Metzulescu (Dr. Aurel), Tratamentul Complicațiunilor Uriene prin ser și sânge de convalescenți — Meningitele și Orchitele. Craiova, 1930.

Minovici (Profesor Dr. Mina), Tratat Complet de Medicină Legală cu legislația și jurisprudența românească și străină — Vol. II. Examenul și interpretarea faptelor medicale. Omul viu — Moartea (cu 275 figuri în text). București, 1930.

Stavilla (Dr. V.), Tratamentul Leprei prin metaliodo-champhoric, produs medical antiinfecțios original și românesc. București, 1930.

10. — *La Premiul Ștefan Demetrescu-Vergu, de 10.000 Lei*

Pentru scrieri de natură silvică
(Prin Secțiunea Științifică)

Antonescu (Dr. George P.), Lemnul ca materie primă în construcția avioanelor, conținând 18 figuri. București, 1929.

Georgescu (M. G.), O acțiune criminală contra țării. București, 1929.

Stinghe (V. N.) și *Sburian* (D. A.), Agenda forestieră. București, 1930.

11. — *La Premiul Neuschotz, de 3.500 Lei,*

Pentru scrieri cu conținut științific
(Prin Secțiunea Științifică)

Stavrescu (General Dr. V-r. P.), Știința creșterii cailor în concepția modernă. București, 1930.

12. — *La Premiul Demostene Constantimide, de 4.000 Lei (divizibil)*

Pentru scrieri cu conținut științific
(Prin Secțiunea Științifică)

Dumitrescu (Dr. Tudor), Lingoarea. București, f. a.

Dumitrescu (Dr. Tudor), Tifosul exantematic. București, 1929.

Dumitrescu (Dr. Tudor), Frigurile de baltă. București, f. a.

Ghinea (Lt.-Colonel I.), Monografia Cailor din județul Ilfov. București, 1929.

Konteschwoeller (Inginer Mihai), Radio pentru toți. București, f. a.

Linteș (Căpitan Ion), Construcții de Avioane. Tipogr. Școlilor Militare Aeronautice. București, 1930.

Popescu (Alex. I.), Observațiuni astronomice Nr. 3 cu privire la stelele duble și multiple, ocultări de stele, planete cu lună, căderea unor bolide, cutremure de pământ, etc., pe timpul dela 1 Ianuarie 1928 până la 22 Septembrie 1929. Craiova, 1929.

Popescu (Alex. I.), Observațiuni astronomice Nr. 4, cuprinzând: O eclipsă de soare, vizibilitatea planetei Mercur, stele filante (sau căzătoare) și diverse nebuloase precum și un cutremur de pământ, pe timpul dela 22 Septembrie 1929 până la 1 Ianuarie 1931. Craiova, 1930.

Popescu (Lt.-Colonel Alexandru I.), Radiofonie-Telegrafie și telefonie fără fir; diverse sisteme de recepție; radiogoniometrie; unde scurte; acumulatori și pile. Fără formule matematice. Tip. Școalelor Militare de Geniu. București, 1929.

Staicovici (Dr. N. D.) și *Westfried* (Dr. Iosif), Istoricul Serviciului Sanitar al Municipiului București în lumina documentelor, dela începutul secolului al XVIII-lea până în zilele noastre. București, 1930.

Trăilescu (Generalul Ion C.), Câteva lămuriri tactice. Tip. Școalei Sp. a Artileriei. Timișoara, 1929.

Voina (Doctor Aurel), Prostituția și Boalele Venerice în România. București, 1930.

Se constată că la Premiul *Dr. Em. Riegler*, de 6.000 lei, pentru lucrări din *clínica terapeutică* sau din *terapeutică generală* nu s'a prezentat nici un concurent.

La Premiile cu subiecte date s'au prezentat următoarele lucrări:

1. La *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 200.000 lei, ce se va acorda celei mai reușite *traduceri în limba franceză a operei poetice a lui Mihail Eminescu*, manuscrisele cu motto:

- a) « qui non risere parenti,
Nec deus hunc mensa, dea nec dignata cubili est »;
b) « Que faut-il pour voir Dieu ?
— Etre pur et mourir ». — Platon.

2. La *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, cu subiectul: *Dialectul aromân — Studiu lingvistic*, un manuscris cu motto: « *Vitam impendere vero* ».

3. La *Premiul Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), cu subiectul: *Organizarea judecătorească în Țările Române în epoca Regulamentului Organic*, un manuscris cu motto « *Multa paucis* ».

Premiile cu subiecte date, la cari nu s'a prezentat nici un manuscris, sunt următoarele:

1. *Premiul At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, cu subiectul: *Indrumări pentru culegerea folklorului românesc*.

2. *Premiul Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, cu subiectul: *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor*.

3. *Marele Premiu Regele Ferdinand*, de 10.000 lei, cu subiectul: *Viața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său*.

4. *Premiul Funcționarilor C. F. R., din București*, de 9.500 lei, cu subiectul: *Drepturile funcționarilor publici față de Stat*.

5. *Premiul Basarabiei în Memoria lui I. C. Brătianu*, de 6.500 lei, cu subiectul *Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă*.

6. *Premiul Episcopiei Argeșului*, de 10.000 lei, cu subiectul *Monografia mănăstirii și episcopiei din Curtea de Argeș*.

7. *Premiul Ministerului Cultelor și Artelor*, de 50.000 lei, cu subiectul *Chipuri de vlădici și scriitori bisericești români din veacul al XVII-lea*.

8. *Premiul General R. Rosetti*, de 5.000 lei, *Figuri mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877-78*.

9. *Premiul Anastase Fătu*, de 3.000 lei, cu subiectul *Flora unei regiuni naturale din România*.

10. *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei, cu subiectul *Chestiunea vânătorului din România ca o ramură a economiei naționale și a protecțiunii faunei, și ca un mijloc al educației publice*.

11. *Premiul Statului Lazăr*, de 50.000 lei, cu subiectul: *Cercetări istoriologice despre constituenții celulari*.

12. Premiul Dr. Victor Babeș, de 20.000 lei, cu subiectul: *Cercetări comparative asupra diferitelor rase de bacili difterici și paradifterici din România, precum și legătura lor cu paraliziiile difterice.*

13. Premiul Toma și Ioan N. Socolescu, de 10.000 lei, cu subiectul: *Clădirile de pivniși în Muntenia și Oltenia dela începuturile arhitecturii pământene până la sfârșitul veacului al XVIII-lea din punctul de vedere constructiv și arhitectonic.*

— Se procedează pe Secțiuni și pe Comisiuni speciale la împărțirea lucrărilor, publicate sau în manuscris, prezentate la concursurile premiilor, în vederea facerii rapoartelor speciale saupra lor.

D-l Președinte I. BIANU comunică următoarea încheiere a Delegațiunii cu privire la acceptarea legatului lăsat Academiei de defunctul Dr. Cornel Nicoară:

« La 2 Septembrie 1930 a încetat din viață la Timișoara Dr. Cornel Nicoară, avocat, dispunând asupra averii sale prin testamentul dela 14 Maiu 1930, care a fost adus în copie legalizată de d-l Romulus I. Fodor, avocat-ajutor al Academiei.

« În testament se află următoarele dispoziții privitoare la Academie:

« 8. Academiei Științifice Române din București testez ca fundațiune Dr. Cornel Nicoară, toate acțiunile mele bancare înșirate sub punctul 2, alineatele a, b, c, și anume: 534 bucăți acții dela Banca Timișoarei și societate comercială pe acțiuni; mai departe 82 bucăți acțiuni dela Institutul «Albina» din Sibiu și 10 bucăți acții dela Banca Economică din Timișoara; rugând această înaltă instituțiune să binevoiască a lua în primire această modestă fundațiune și din venitele acestei fundațiuni anual a împărți premii ».

« 19. După acoperirea speselor de înmormântare, plătirea tuturor legatelor, speselor executării testamentului și onorariul executorului testamentar, va mai rămâne o sumă considerabilă de bani gata; acești bani îi testez în părți egale Academiei Române din București și Căminului Ucenicilor din Timișoara ».

Pe baza acestor dispozițiuni testamentare Academia a fost chemată să asiste la pertractarea succesiunii de către d-l Octavian Putici, notar public la Timișoara, — pertractare care s'a ținut la 29 Decembrie 1930 și în care s'a recunoscut dreptul de moștenire al Academiei. Decurgerea pertractării dela 29 Decembrie 1930 este arătată în amănunte de d-l avocat Romulus Fodor prin referatul primit la 13 Ianuarie a. c. și înregistrat la No. 81/931.

Moștenirea lăsată Academiei este compusă din valorile arătate la punctele 8 și 9 din testament, citate mai sus în sumă totală aproximativă de 500.000 lei. Venitul fondului dăruit Academiei are destinația arătată prin citatul articol 8 din testament, anume spre « a se împărți premii ».

Delegațiunea,

Pe baza Art. 85, alin. 3 din Regulamentul General, decide acceptarea legatului Dr. Cornel Nicoară *sub beneficiu de inventar*, urmând a se obține cuvenita autorizare regală conform codului civil.

— Se ia act.

Ș E D I N Ț A P U B L I C Ă

23 IANUARIE 1931

D-l Președinte I. BIANU prezintă al doilea volum din « *Diplomatarium Italicum* » (Roma 1930), una din cele două mari publicațiuni periodice ale Școlii Române din Roma, prima apărând sub titlul « *Ephemeris Dacoromana* », întemeiate și organizate dela începuturile acelei Școli de primul ei director, mult regretatul nostru coleg Vasile Pârvan. Dela moartea lui Pârvan diferite piedici au oprit să apară acest al doilea volum din publicația prezentată. El s'a realizat acum în urmă sub noua conducere ce o are școala în persoana d-lui Profesor Em. Panaitescu.

D-l ANDREI RĂDULESCU expune o comunicare cu subiectul: *Asemănări între ideile primitive ale poporului din Bretania și ale poporului român.*

D-l Președinte I. BIANU observă că indemnul din concluziile comunicării d-lui Coleg Andrei Rădulescu, ca să se organizeze culegerea grabnică a folklorului românesc mai înainte ca civilizația nivelatoare să-l fi înăbușit și să rămână astfel pierdut pentru cultura românească este de cea mai mare importanță. Una din preocupările Academiei a fost strângerea și publicarea comorilor folklorice românești. Și spre a preveni pericolul constat și semnalat acum și de colegul Andrei Rădulescu, Academia, cu toată strămtorarea financiară în care se află, a alocat o sumă anuală pentru întemeierea și funcționarea în bune condițiuni a unei *Arhive de Folklor a Academiei*. Această Arhivă s'a înființat în toamna trecută, în localul *Muzeului Limbei Române*, la Cluj, și este pusă sub conducerea tânărului specialist d-lui I. Mușlea și sub directa supraveghere a colegului nostru d-l Sextil Pușcariu. Scopul Arhivei este de a salvă dela pieire folklorul românesc, organizând metodic culegerea, păstrarea și publicarea lui.

Ș E D I N Ț A P U B L I C Ă

30 IANUARIE 1931

D-l Președinte I. BIANU, deschizând ședința, zice:

« A murit Generalul Berthelot !

« Nici nu s'au ostoiat întristările pentru trecerea la gloria eternă a gloriosului învingător dela Marna, când știrile rele ne spun că marele

prieten al neamului nostru, veneratul nostru coleg Berthelot, a pornit pe acelaș drum fatal.

* De două săptămâni românia întreagă are mintea ațintită spre apus, spre luminoasa capitală a nobilei Franțe, unde Berthelot al nostru zace greu bolnav. La fel cu marele său șef și camarad, Prietenul nostru rezistă morții cu strășnicie ca la Marna, ca la Mărăști, ca la Mărășești. Dar însfârșit legile inexorabile ale naturii biruiesc, își iau ce este al lor, materia organică, pe care sufletul o ține încheșată.

* Scumpe și mari amintiri leagă Academia Română de Generalul Berthelot. La 5 Iunie 1926 această Academie a neamului românesc proclamă în *unanimitate* pe Generalul Berthelot ca *membru onorar* și-l pune alături de fruntașii realizării întregirii neamului, pentru că a contribuit puternic la reorganizarea armatei și la conducerea operațiunilor — mai mult, a fost un puternic sprijinitor al acțiunii noastre militare și diplomatice pentru realizarea Unirii naționale. Așa grăește unanimitatea acestei Academii. Astfel această instituție dă o solemnă exprimare recunoștinței neamului, al cărui suflet, a cărui cultură ea îl reprezintă.

* Ne aducem aminte cu câtă frățescă afabilitate și bucurie a venit de câteva ori între noi. Cât a prețuit gestul Academiei a dovedit-o până în zilele sale din urmă. Țara noastră i-a făcut un dar de recunoștință numindu-l cetățean de onoare și împământenindu-l pe o bucată de moșioară din țara Hațegului, aproape de Ulpia Traiana. M'a dus să-i văd moșioara și să-mi arate îmbunătățirile făcute pe ea și cele plătuite pentru viitor. Acel dar de recunoștință dânsul l-a prefăcut în dar de iubire pentru țara, care-l înfiase cu atâtă mândrie. Moșioara a fost dată de dânsul acestei Academii, pe care o face continuatoarea a personalității lui, ca printr'înșa să continue pentru totdeauna să reverse iubirea lui pentru România, pentru cultura neamului și pentru legătura acestei culturi de a iubitei și glorioasei sale patrii.

* Cu cât ne depărtăm de marile evenimente la cari Generalul Berthelot a luat așa de măreață parte, cu atât figurile mari ale realizatorilor din ele ni se arată tot mai mari.

* Legendele Românilor vor povesti despre un mare războiu, cum povestesc despre potopul lui Noe. Vor spune cum țara noastră a fost copleșită de neamuri străine, venite în valuri grozave cu arme de distrugere, cari au răpus sute de mii de vieți de fii ai țării; cum tovarășii ne-au părăsit și s'au prefăcut în vrăjmași. Dar frații de departe cari ardeau și ei în acelaș foc, dinspre apus ne-au sărit în ajutor și ne-au trimis un vultur mare, înconjurat de un stol de șoimi, ca să ne scape din primejdie. Va spune legenda cum vulturul și șoimii minunați ne-au dat iar putere de luptă, cum biruința a fost iar a noastră și vrăjmașii au fost răpuși și alungați, — iar visul nostru străvechiu, să ne unim împreună toți frații de aceeaș limbă și de aceeaș lege, s'a intrupat prin ajutorul vulturului și al șoimilor lui.

* Vulturul a fost Generalul Berthelot al nostru frate iubit și venerat, iar din șoimii lui mulți și-au dat viața, căzând vitejește prin văile și munții Moldovei.

* În letopisețele noastre această poveste va înflori și va înveșnici recunoștința neamului pentru Generalul Berthelot și Șoimii lui *.

D-l Președinte înștiințează apoi că în vederea sfârșitului trist, d-sa a rugat prin scrisoare pe d-l coleg N. Iorga, care se află la Paris, că fiind încă acolo la ziua fatală, să reprezinte Academia.

Indată ce dureroasa știre a sosit la noi, Academia a adresat familiei marului dispărut următoarea telegramă:

* Adânc îndurerată de moartea colegului venerat, Academia Română trimite condoleanțe pentru pierderea dureroasă a prietenului eroic în momente grozav de hotăritoare pentru Patria noastră din timpul marului războiu *.

Pe de altă parte mâine va fi înfățișată Ministrului Franței, de Președinte și Secretarul General al Academiei următoarea scrisoare:

* *Monsieur le Ministre,*

* A l'occasion de la mort du Général Berthelot, l'Académie Roumaine tient à exprimer, à votre Gouvernement et par lui à la nation française, ses condoléances les plus émuës. Ce n'est pas seulement le dernier hommage que notre Institution devait à son illustre et vénéré membre honoraire, c'est surtout l'expression sincère de la reconnaissance la plus vive que la nation roumaine gardera toujours au représentant de l'armée française, dévoué à la cause roumaine, lorsque notre Patrie passait par les moments les plus effroyables.

* Agréez, etc. *

Iar poimâine Delegațiunea Academiei va asista la parastasul care se va sluji spre pomenirea ilustrului defunct în biserica Mihaiu-Vodă.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU expune comunicarea anunțată despre: *Creație și Vocație*.

D-l DIM. GUSTI înfățișează No. 1—3 (București 1930) din * *Arhiva pentru Știința și Reforma Socială* *, organ al *Institutului Social Român*, de sub conducerea d-sale, cuprinzând articole semnate de d-nii Roger Auboin, Consilier tehnic pe lângă Banca Națională, Dr. Hjalmar Schacht, fost Președinte al Băncii Reichului, Gaston Richard, Profesor de Sociologie la Universitatea din Bordeaux, G. L. Dupart, Profesor de Sociologie la Universitatea din Geneva, Morris Gingsberg, Conferențiar de Sociologie la Universitatea din Londra, Dim. Gusti și alții.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

6 FEBRUARIE 1931

a) Ședința Publică

D-l Președinte I. BIANU, amintește că în ședința trecută am avut durerea de a lua cunoștință despre încetarea din viață a ilustrului nostru coleg, gloriosul prieten de zile grele al neamului nostru Generalul Berthelot, care până în ultimile gândiri ale vieții sale și-a manifestat afecțiunea pentru Români și pentru această Academie. Testamentul său este cea mai luminoasă dovadă despre aceasta, căci darul de recunoștință făcut lui de Statul român, dânsul l-a lăsat Academiei, l-a lăsat neamului nostru prin mijlocirea Academiei noastre. După dorințele exprimate la senat am citit acolo textul testamentului spre a rămâne înscris în actele aceluia corp legiuitor. Acum prezint acel text Academiei spre a fi intercalat în Analele acestei Instituții:

TESTAMENTUL GENERALULUI BERTHELOT

— „Acesta-mi este testamentul” —

* Eu subiscălitul, Henri-Mathias Berthelot, general de divizie, membru al Consiliului superior de războiu, Guvernator militar al Strasburgului, Mare Cruce a Legiunii de onoare (decorat cu) medalia militară, Crucea de războiu, cavalier cl. I al ordinului Mihai Viteazul, actualmente domiciliat în Strasburg, rue Brulée No. 13, bucurându-mă de întreaga mea libertate de spirit,

* Voind, pe de o parte a mulțumii nației românești de toate mărturiile de recunoștință și de dragoste ce mi-au fost arătate cu prisosință, și, de altă parte, să întrețin bunele relații și legăturile intelectuale între România și Franța,

* declar că dispun precum urmează, cu începere din ziua încetării mele din viață, de toată partea din averea mea aflată în România, atât în bunuri mobiliare cât și imobiliare:

* 1. Las Academiei Române din București, calea Victoriei No. 125, domeniul ce mi-a fost dat în deplină proprietate de Statul Român, prin legea specială din 28 Octomvrie 1922, printr'un act de donațiune cu data de 31 Martie 1923, înregistrat la Tribunalul Ilfov (Secțiunea Notariatului, proces-verbal No. 16.582 din 7 Iulie 1923) și care se află în comuna General Berthelot (în vechime Farcadin), județul Hunedoara.

* Acest legat cuprinde toate drepturile asupra solului și subsolului, precum și clădirile, plantațiile, ameliorările de toate soiurile și tot avutul mobilier aflându-se pe sau în proprietate în clipa decesului meu.

* Las deasemenea Academiei Române toate sumele în numerar depuse în numele meu, în clipa decesului meu, la Banca Marmorosch, Blank și Co., sau în sucursalele sale din România — cu excepția acțiunilor, obligațiunilor sau oricăror alte valori în titluri ale Statului Român sau de

societăți române, cari vor fi la dispoziția executorului meu testamentar, desemnat la paragraful VI al prezentului testament, după instrucțiunile particulare ce i-am dat, pentru acoperirea cheltuelilor de administrație și de regie eventuală a fermei, ca și ori și ce neprevăzut (pentru a) remuneră serviciile făcute, etc., etc., ca urmare nu vor fi cuprinse în legatul Academiei Române.

* Academia Română va avea dreptul să se folosească de toate interesele și fructul averii ce-i las, din ziua decesului meu și va deveni, din faptul decesului meu, întreagă și exclusivă proprietară a averii sus arătate, fără nici o restricțiune sau rezervă alta ca acele din clauzele ce urmează.

* 2. Academia Română este îndatorată a întrebuința veniturile averii ce-i las pentru darea anuală de burse ținând seamă bineînțeles de statutele și regulamentele sale. Aceste burse se vor da fie pentru studii sau cercetări într'o universitate franceză, fie pentru cheltueli de întreținere pentru completarea de studii într'o mare școală franceză, civilă sau militară.

* Alegerea beneficiarilor se va face fie printre tinerii ofițeri, sau candidați de ofițeri ai armatei active, fie printre fiii, sau fiicele ofițerilor în activitate de serviciu, sau în retragere, fie printre fiii, sau fiicele ai căror ascendenți au murit pentru realizarea uniunii naționale române. Se vor prefera tinerii, sau tineretele ale căror studii anterioare ar arată că au aptitudini reale și ale căror familii nu ar avea decât mijloace restrânse sau neîndestulătoare.

* Specialitățile pentru cari se vor acorda bursele, durata pentru cari se dau și cuantumul lor, Universitatea sau școala la care bursierii vor trebui să lucreze, vor fi fixate de Academie. Academia va hotărî deasemenea dacă atribuirea burselor se va face pe cale de concurs sau prin orice alt mijloc de selecțiune.

* Doresc însăfârșit, ca Comisiunea însărcinată cu atribuirea burselor să binevoiască a adăuga la membrii săi pe ministrul Franței în București, sau delegatul său, care ar putea fi directorul institutului franco-român din București. Hotărârile acestei comisii vor fi supuse aprobării plenui Academiei sau a delegației sale permanente.

* 3. Academia Română poate, când va crede că este folositor, în interesul unei mai complete colaborări intelectuale franco-române, să preleveze asupra veniturilor legatului, premii ce vor fi atribuite lucrărilor, supuse aprecierii sale de Români, sau de Francezi, asupra culturii, civilizațiilor, istoria României mai cu seamă în legăturile lor cu cultura și istoria Franței, în diferite epoci ale trecutului.

* 4. Academia Română va dispune cum va voi de localurile pentru locuință ale proprietății.

* 5. Bursele și premiile instituite prin paragrafele 2 și 3 ale testamentului de față, se vor numi *Fondul General Berthelot*. Acest fond se va administra ca toate celelalte fonduri ale Academiei.

* 6. Pentru a supraveghea executarea dorințelor mele și a ajuta Academia Română în realizarea lor, numesc, ca executor testamentar, pe dl general Rosetti, locuind în București, strada Barbu Catargi No. 20.

* 7. Dispozițiunile testamentului de față sunt definitive și irevocabile. Ele nu privesc dealtfel deloc bunurile mobiliare și imobiliare ce posed în Franța și în privința cărora am luat dispozițiuni particulare.

* Făcut azi, întâiu Decembrie, anul una mie nouă sute douăzeci și șase la Strasbourg, în trei exemplare identice, fiecare scris întreg de mâna mea, datat și iscalit de mine. Un exemplar este încredințat Academiei Române, un al doilea executorului meu testamentar, d-l general Rosetti, al treilea rămânând în posesiunea mea *.

H. BERTHELOT

D-l Președinte, înainte de a da cuvântul pentru expunerea comunicărilor anunțate, salută pe colegul N. Iorga întors acum după o întreagă lună de propagandă făcută în Paris, cel mai luminat centru cultural, printr'o lungă serie de conferințe la Sorbonna și la alte institute. Această propagandă se continuă de mai mulți ani tocmai acolo unde avem mai mare trebuință de nume bun pentru a fi apărați în contra calomniilor, a criticilor și a insinuărilor inimicilor noștri, precum și a păcatelor unora din ai noștri. Adresând cuvântul d-lui Iorga, d-l Președinte zice:

* Prin această nouă campanie, Domnule Coleg, ați avut stăruința de a continua activitatea de acelaș fel din anii trecuți. Nu ați mărginit acțiunea D-voastră numai la acest centru mareț care este Franța, ați trecut în anul trecut peste Ocean și ați dus acolo cuvântul bun nu numai către lumea științifică americană, dar și către frații noștri de acelaș neam și limbă depărtați de mama patrie și duși acolo de valurile economice. Le-ați dus cuvinte de întărire morală ca să-și păstreze încrederea în viitorul neamului lor rămas acasă pe pământul strămoșesc. Ați trecut canalul Mânecii și ați vizitat strălucita Universitate dela Oxford, de unde ne-ați adus acasă marele document de onoare care constituie diploma de « Doctor honoris causa ». Această activitate ca și documentul dela Oxford, care v'a pus în rândul întâiu al învățaților lumii, sunt pentru D-voastră titluri de glorie personală, dar sunt în acelaș timp câștiguri naționale, pentru cari noi suntem mândri și vă aducem cele mai calde felicitări.

* Amintim cu acest prilej că ați avut câțiva premergători dintre noi. Așa au fost mult regretatului V. Pârvan, care câștigase un prestigiu și o autoritate deosebită la *Uniunea Academică Internațională* dela Bruxelles, care fusese chemat la Universitatea din Cambridge, soră cu cea din Oxford, unde a ținut conferințe despre epocile preistorice ale patriei noastre, iar colegii de specialitate de acolo i-au tradus și editat opera lui fundamentală în această materie.

* Câțiva ani în urmă colegul Țițeica a luat parte la Congresul Internațional de matematici din Toronto (Canada), de unde a făcut și dânsul un larg ocol de vizite la frații de peste Ocean. Doctorul Marinescu în două rânduri a fost chemat la Buenos Aires (Argentina), unde a ținut conferințe și a fost sărbătorit de erudiții specialiști în Neurologie. Peste câteva zile colegul Pușcariu va face o serie de conferințe la Universitățile franceze.

* Toate aceste manifestări ale învățaților noștri în marea lume cultă din Occident răspund la o mare necesitate, căci organizații de cultură și știință din Occident ne deschid larg brațele, chemându-ne la conlucrare frățească. Această conlucrare este unul din cele mai puternice și mai bune mijloace pentru a ocupa situația la care ne dă drept și ni se impune datoria ca popor reunit într'un singur Stat național, având în același timp să ne apărăm împotriva urilor, a invidiilor și a calomniilor inamicilor noștri. Până acum suntem însă prea puțin înzestrați cu mijloace de luptă pe acest teren. Unul din mijloacele pe cari le avem este tocmai contactul direct cu lumea cultă de acolo, în mijlocul căreia să ne câștigăm nume bun prin știință, prin muncă organizată, prin seriozitate în purtări, prin cinste în toate manifestările vieții. Mergeți deci cât mai des și cât mai mult, ducând acolo cu cinste numele neamului nostru. Cei rămași acasă suntem datori să îngrijim, prin toate mijloacele posibile, ca să înlesnim pregătirea la cât mai mulți spre a se face vrednici de asemenea îndatoriri. Pentru toate acestea, D-ta Domnule Coleg, ești principalul nostru reprezentant. Suntem fericiți deci că vă vedem întors după o nouă campanie, că vă reluați locul între noi și vă urăm cu încredere ca ani îndelungați să continuați această activitate a D-voastre *.

D-l N. IORGA mulțumește d-lui Președinte pentru bunele cuvinte ce i-a adresat, arătând că dorește să fie și d-sa mulțumit de datoria împlinită peste hotare atât cât i se spune de cei dimprejur că sunt mulțumiți de aceasta.

Apoi d-sa expune comunicarea anunțată cu titlul: *Precizări din viața de student în medicină a lui Despot-Vodă*.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează volumul II din scrierea colegului nostru d-lui Silviu Dragomir « *Istoria desrobirii religioase a Românilor din Ardeal în secolul XVIII* » (Sibiu, 1930).

D-l I. LUPAȘ face o comunicare despre « *Documente noi privitoare la istoria Românilor dela 1821 până la 1856 culese din arhivele vieneze* ».

b) Ședința Intimă

Dela Collège de France se primește înștiințare că la 18—20 Iunie viitor își va sărbători al patrulea centenar de ființare și roagă Academia să ia parte la această festivitate printr'un delegat.

— Se delegă d-l Secretar general G. Țițeica.

D-l Președinte I. BIANU amintește că a doua zi după moartea ilustrului nostru coleg onorar, Generalul H. Berthelot, Academia a înaintat Legațiunii Franței în București scrisoarea de condoleanțe comunicată în ședința trecută, D-l Gabriel Puaux, Ministrul Franței, răspunde la acea scrisoare mulțumind cu recunoștință.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

13 FEBRUARIE 1931

D-l Președinte I. BIANU, deschizând ședința, arată că în cursul acestei luni se împlinesc 100 de ani dela decretarea Constituției Belgiei și dela punerea ei în aplicare. Constituția românească dela 1866 în forma ei primitivă, se știe, a fost luată în cea mai mare parte după cea belgiană. Sub influența acesteia deci Statul român și-a dat prima sa organizare modernă. Colegul Andrei Rădulescu anunțându-ne o comunicare publică despre influența belgiană asupra legislației noastre, acum când în Belgia se serbează centenarul Constituției ei, am socotit potrivit să rugăm să asiste la ședința noastră pe d-l Baron Guillaume, Ministrul Belgiei în România. D-sa a binevoit a răspunde la chemarea noastră. Il salutăm în mijlocul nostru în chipul cel mai cald, cu atât mai mult cu cât d-l Baron Guillaume ne este apropiat și prin tatăl d-sale, pe care Instituția noastră a avut cinstea să-l numere printre membrii ei de onoare, și prin mama d-sale româncă de origină, născută Grădișteanu.

D-l ANDREI RĂDULESCU dezvoltă comunicarea anunțată despre: *Influența belgiană asupra Dreptului român.*

D-l Președinte I. BIANU mulțumește d-lui Andrei Rădulescu pentru luminoasa d-sale comunicare, prin care a isbit să transforme ședința Academiei într-o solemnitate emoționantă. În comunicarea d-sale colegul nostru a înviat amintirea legăturilor noastre din trecut cu Belgia, insistând mai ales asupra împrumuturilor pe cari Constituția României dela 1866 le-a făcut dela cea belgiană. Sub influența acesteia, precum s'a spus, s'a organizat și dezvoltat noul Stat român. Iar mai târziu, în vârtejul marelui războiu, eroismul Belgiei, virtutea ei aproape supraumană a contribuit indirect în foarte largă măsură la realizarea visului nostru național. Pentru că dacă Belgia n'ar fi ținut dărz rezistența în contra inamicului în primii ani ai războiului, altele de sigur ar fi fost și rezultatul războiului și poate că realizarea unității neamului românesc ar fi fost pentru mult timp, sau poate pentru totdeauna, amănată. Profitând deci de prezența d-lui Ministru al Belgiei, d-l Președinte I. Bianu a exprimat via recunoștință a Românilor către nobilul popor belgian atât pentru înrăuirile și legăturile culturale ce a avut și are cu noi, cât și pentru sprijinul imens ce ne-a dat la înfăptuirea unității neamului nostru.

ȘEDINȚA EXTRAORDINARĂ GENERALĂ

20 FEBRUARIE 1931

D-l Președinte I. BIANU, zice:

* Din nou a falfăit drapelul negru asupra localului Academiei la începutul acestei săptămâni. Dimitrie Comșa, Membrul nostru Onorar,

s'a stins Duminică la amiază, la 15 Februarie curent, în etate de 85 de ani, la Sibiu, orașul frumos unde a trăit și a lucrat întreaga lui viață.

* Viața lui Comșa a fost, după măsurile obișnuite, lungă, luminoasă și fericită.

* A fost luminoasă, pentru că în întreaga lui viață a dezvoltat o activitate neadormită ca profesor de agricultură la Seminarul Teologic din Sibiu, ca scriitor pentru luminarea cărturarilor și sătenilor, ca propovăduitor al principiilor sănătoase și practice pentru viața economică și agricolă a sătenilor de peste Carpați.

* Între românii de peste Carpați dânsul a lucrat fără încetare și fără cruțare întreaga lui viață.

* Între luptătorii pentru înălțarea neamului prin cultură și bună stare spre independență, Comșa a fost totdeauna în rândul celor dintâi.

* Viața lui a fost fericită pentru că a muncit cu iubire și cu devotament curat, fără nici un fel de pretenții, fără ambiții, fără pofte și cu trebuințele personale cele mai modeste. Deaceea dânsul era totdeauna vesel, resignat și cu voie bună la orice muncă, la orice osteneală, ori sacrificiu pentru neamul lui.

* Ieșit dintre săteni, viața lui întreagă a fost luminată de iubirea sătenilor, pentru cari a trăit și a muncit. Totdeauna îl găsiu sau cu o carte în mână pentru a învăța din ea pe alții, sau cu un condeiu pentru a scrie, ori cu un cosor sau foarfecă de grădină în pomătul lui atât de iubit.

* Era totdeauna senin, sincer, modest, deaceea orice cuvânt bun de apreciere a muncii lui îl atingea la inimă și era adânc recunoscător. Două momente au fost cele mai luminoase în viața lui: când a fost primit de Regele Carol și Regina Elisabeta la Peleş pentru a prezenta minunatele lui albumuri de artă țărănească, cari au fost atât de admirate și pentru cari i s'au adus laude atât de meritate; al doilea moment a fost când Academia l-a ales Membru Onorar. Mi-a spus-o aceasta de mai multe ori, totdeauna cu o lacrimă în gene.

* A fost nedespărțit de grupul tinerilor cari organizaseră și conduceau peste Carpați, noua politică activă față de asupririle guvernelor ungurești. Bechnitz, frații Brote: Eugen și Aurel, Dan Barcianu, Slavici, în frunte cu Diamandi Manole dela Brașov, conduceau această acțiune prin ziarul « Tribuna » fundat la 1884. Dintre dâșșii niciodată n'a lipsit Dimitrie Comșa, fără să se întrebe de urmările acestei acțiuni. Munca lor de apărare a neamului față de politica de zdrobire a lui Tisza i-a dus — având în frunte pe Ioan Rațiu și o mare pleiadă în jurul lui, — i-a dus la porțile Burgului din Viena, cari nu li s'au deschis, i-a dus la procesul celebru dela Cluj, la temnițele din Seghedin și din Vaș. În toate acestea Comșa, fără vorbă, fără descurajare, era în rândul întâiu. De nenumărate ori apăream între dâșșii cu sfaturi, cu informații și cu ajutoare mai solide și totdeauna neclintit în mijlocul lor ținându-se modest lângă ei am găsit pe Dimitrie Comșa.

* A fost o personalitate de desăvârșit devotament, un iubitor al poporului din neamul lui, fără ură, fără invidie față de nimenea nici dintre români, nici dintre celelalte neamuri.

* El a atins perfecțiunea omului cinstit și a bunului român. Numele lui va fi pentru veșnicie înscris în rândul sfinților naționali români.

* Fie-i țărâna ușoară *.

D-l Președinte amintește că după propunerea colegului nostru d-l N. Iorga, din ședința dela 15 Iunie 1926, Academia a decis să se așeze în sala de ședințe, printre busturile donatorilor, bustul lui Dimitrie A. Sturdza, mult regretatul nostru coleg și Secretar general, el însuș donator, căruia Academia îi datorește o recunoștință specială. Această hotărâre s'a realizat acum prin așezarea bustului în marmoră — opera sculptorului Dubois — în sala ședințelor. Deasemenea se vor lua măsuri ca tot după propunerea din menționata ședință, a d-lui N. Iorga, să se facă și să se așeze în fundul sălii de ședințe placa comemorativă, înfățișând momentul istoric înălțător al intrării M. S. Regelui Ferdinand în Capitală după izgonirea dușmanilor în 1918.

Intrând în ordinea de zi, d-l Președinte I. BIANU arată că scopul convocării Academiei în ședința de sesiune generală extraordinară de astăzi este de a se decide asupra acceptării legatului lăsat prin testament Instituțiunii noastre de ilustrul defunct Generalul H. Berthelot, Membru Onorar al Academiei Române. Regretatul Coleg a instituit Academia legatară asupra averii sale imobile și mobile aflătoare în România. Delegațiunea, în conformitate cu Art. 85 alin. 3 din Regulamentul General potrivit căruia este autorizată să primească orice donație pe timpul când Academia nu este adunată în sesiune generală, a hotărât primirea legatului. Totuș ținând seamă de importanța legatului s'a cerut votul plenului în sesiune generală pentru mai solemnă ratificare a încheerii Delegațiunii în următoarea cuprindere:

* Având în vedere că la 21 Ianuarie trecut a încetat din viață, la Paris, regretatul Membru Onorar al Academiei Generalul H. Berthelot;

* Că în testamentul său olograf cu data de 1 Decembrie 1926, făcut la Strassbourg și deschis de Tribunalul Ilfov la 3 Fevruarie a. c., ilustrul defunct a înscris următoarele dispozițiuni privitoare la Academia Română: (Vezi textul la pag. 58—60).

Delegațiunea,

pe baza Art. 85 alin. 3 din Regulamentul General, decide acceptarea legatului General H. Berthelot *sub beneficiu de inventar*, făcându-se cuvenitele demersuri pentru a se obține autorizarea regală pentru acceptarea conform cu Art. 811 și 817 din codul civil.

D-l Președinte pune la vot încheierea Delegațiunii de mai sus.

— Se votează în unanimitate.

D-l I. C. NEGRUZZI propune să fie așezat în sala ședințelor portretul generosului testator și Coleg onorar, al Generalului H. Berthelot.

— Propunerea se aprobă.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează scrierea d-lui Maior N. Cerbulescu intitulată « *Generalul Henri Berthelot — Spicuri din marile zile* » (Sibiu, 1931), trimisă ca omagiu Academiei. Autorul a dăruit Instituțiunii noastre și două scrisori autografe ale Generalului Henri Berthelot adresate d-sale.

— Se exprimă mulțumiri.

Dela Instituția Regală a Mării Britanii din Londra se primește chemarea la celebrarea centenarului descoperirii inducțiunii electromagnetice de către ilustrul fizician Faraday, ce se va face la Londra la 21 Septembrie viitor, — iar dela Universitatea din Cambridge se primește invitare la serbarea centenarului nașterii celebrului fizician James Clerk Maxwell, ce se va face în Octombrie 1931.

— Se trimite la Secțiunea Științifică.

Dela Comitetul pentru organizarea celui de al XVIII-lea Congres Internațional al Orientaliștilor se primește înștiințare că acest congres se va ține în Leyden (Olanda) în zilele de 7—12 Septembrie 1931 și invită Academia să ia parte prin delegați.

— Se ia act.

În zilele de 13—18 Aprilie viitor, se va întruni în Alger Congresul Internațional al Lecturii Publice, organizat de Asociația Bibliotecarilor francezi, cu sediul în Paris. La acest congres a fost chemată să ia parte și țara noastră, prin mijlocirea Legațiunii din Paris. Ministerul Afacerilor Străine transmite Academiei circulara de chemare a Comitetului Congresului primită dela acea Legăție, cu rugarea de a desemna persoanele ce ar putea fi invitate la Congresul în chestiune.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează lucrarea în două volume datorită d-lui Paul Henry, Administratorul Institutului Francez de Inalte Studii în România, intitulată: *Les Églises de la Moldavie du Nord des origines à la fin du XVI-e siècle — Architecture et peinture — Contribution à l'étude de la civilisation moldave* (Paris, 1930), apărută în colecția « *Monuments de l'Art Byzantin* », sub auspiciile Ministerului Instrucției Publice al Franței.

Apoi d-sa prezintă și scrierea aceluiași autor « *L'abdication du Prince Cuza et l'avènement de la dynastie de Hohenzollern au trone de Roumanie — Documents diplomatiques* » (Paris, 1930), care aduce un bogat material documentar nou asupra acestui mare fapt din istoria noastră, cules în arhivele din Paris și Viena.

— Se exprimă mulțumiri d-lui P. Henry.

Dela d-l N. D. Ciotori, Consilier la Legăția României din Londra, se primește în dar, prin mijlocirea colegului nostru d-l N. Iorga, un manuscris cuprinzând traducerea în limba franceză a cunoscutei opere a lui Spontoni « *Historia della Transilvania* », precum și o colecție de « *Avvisi* » din 1593 interesând luptele lui Mihai Viteazul.

— Se exprimă mulțumiri d-lui N. D. Ciotori.

D-l Președinte I. BIANU prezintă următoarele două lucrări ale colegului d-l N. Iorga: 1. *Domnii Români după portrete și fresce contemporane* (Sibiu, 1930), publicată de Comisiunea Monumentelor Istorice; 2) *Di alcune formazioni popolari romane nel Medio Evo*, extras din « Studi Medievali » Nuova Serie, Torino.

Din partea Casei Culturale « Nicolae Iorga » din comuna Lăudăreni-Gottlob, județul Timiș-Torontal, se primește în dar un volum cuprinzând monografia *Temes Vármegye* (județul Timiș), făcând parte din seria « Județele și orașele Ungariei », scrisă de Dr. Samuel Borovszky sub supravegherea Comisiunii regnicolare ungare pentru redactarea monografiilor județene, tipărită la Budapesta, f. a. În acelaș volum se află și o lucrare despre Timișoara — Temesvár, de acelaș autor și publicată în aceleași condițiuni.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează mai multe publicații, venite în timpii din urmă, asupra cărora atrage atenția Academiei.

Mai întâi arată că cultura clasicismului antic în țara noastră a luat o dezvoltare foarte îmbucurătoare în anii din urmă prin publicarea traducerilor mai multor opere fundamentale din literaturile acelor epoci, cari vin să se adauge la traducerile clasice bine cunoscute cum sunt Eneida lui Vergiliu de regretatul G. Coșbuc și traducerile în versuri ale marilor poeme homerice de colegul G. Murnu.

Astfel de curând s'a publicat de conducătorii *Revistei Clasice* un frumos volum comemorativ « *Viața și opera poetului Publius Vergilius Maro* » cu ocazia împlinirii a 2.000 de ani dela nașterea nemuritorului poet latin. Apoi d-l Cezar Papacostea a publicat « *Platon, I, Introducere, Apologia, Euthyphron, Kriton* » (București, 1930), iar d-l Ștefan Bezdechi a tradus « *Tristia de P. Ovidius Naso* » (Cluj, 1930) și « *Lucrări și Zile (Calendarul plugarului) de Hesiod* » (Cluj, 1930), ambele ilustrate.

D-l Președinte apoi arată că acum aproape un secol s'au descoperit în minele de aur ale Transilvaniei *tabele cerate* — contracte din epoca romană scrise în latina vulgară cu stilul pe ceară aplicată pe scânduri. Tabele cerate asemănătoare s'au găsit și la desgroparea orașului Pompeiu. Studiul complet al tuturor monumentelor romane de acest gen a fost făcut de Massmann în 1841, iar un studiu complet despre tabelele cerate găsite în Ardeal l-a făcut la noi colegul nostru corespondent d-l G. Popa-Lisseanu în scrierea sa « *Tabelele cerate descoperite în Transilvania* » (București, 1890).

Această monografie a întocmit-o autorul sub conducerea răposatului Al. Odobescu. În anul trecut d-l Ioan Baltariu, notar public în Aiud, a publicat o nouă contribuție la cunoașterea acestor tabele cerate cu titlul « *Tripticile din Transilvania — Contribuțiuni la istoria dreptului roman* » (Aiud, 1930), — cunoaștere referitoare îndeosebi la caracterul juridic al lor, arătând că în genere ele sunt contracte de vânzare de sclavi, de sclave etc., și că sunt scrise în latina vulgară.

Dela d-l Marcu Beza, Membru Corespondent al Academiei, se primesc în dar următoarele publicații, în cari se află și contribuții românești:

1. *Jubilee Congress of the Folk-Lore Society, 1928, Papers and transactions* (Londra, 1930), cuprinzând conferințele și comunicările dela congresul Societății de Folklore din Londra de acum trei ani, printre cari se află și comunicarea d-lui Marcu Beza despre « *Contribuția folkloristică a lui Dimitrie Cantemir* ».

2. *Tales from Far and Near* (Londra, 1930), o antologie de nuvele și povestiri din mai multe țări editată de d-nii Ernest Rhys și C. A. Dawson-Scott. România este reprezentată printr'un basm macedo-român tradus de d-l M. Beza « *The Magic Ring* » (Inelul fermecat).

3. *The Year's Work in modern Language Studies*, vol. I (Londra, 1931) publicat de *The Modern Humanities Research Association*. Printre studiile acestei publicațiuni se află și contribuția d-lui Marcu Beza « *Roumanian Studies* ».

— Se exprimă mulțumiri d-lui Coleg M. Beza.

D-l Președinte I. BIANU înfățișează scrierea d-lui Gheron Netta « *Expansiunea economică a Austriei și exploatarea ei orientale* » (București, 1931), scriere întemeiată pe întinse cercetări făcute de autor în arhivele austriace.

Apoi d-sa prezintă și scrierea « *Le Danube maritime et le port de Galatz* » (Paris, 1929) de Roger Ravard.

Trecând la altă ordine de idei, d-sa arată că d-na Alexandrina N. Grant, din Câmpulung-Muscel, fiica regretatului nostru coleg G. Bengescu, pe care moartea l-a răpit în timpul pregătirilor pentru recepțiunea sa în Academie, a trimis în dar Instituțiunii noastre 44 de scrisori autografe primite de colegul răposat în decursul vieții sale dela diferite personalități române și străine.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l Președinte prezintă apoi și următoarele scrieri:

H. A. Bernatzick, *Ein Vogelparadies an der Donau — Bilder aus Rumänien Tierwelt — Volksleben* (Berlin, 1929).

Constantin Dumba, *Dreibund — und Entente Politik in der Alten und Neuen Welt* (Vien, 1931).

N. N. Petrasco, *La Réforme agraire roumaine et les réclamations hongroises* (București, 1931).

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică următoarele hotărâri luate de Secțiunea Științifică în ședința de astăzi:

* 1. Secțiunea aprobă: ca Colegul membru corespondent Prof. Gerota să facă Vineri 27 Febr. o comunicare în ședința publică despre: Coborîrea din pat precoce după operațiunile abdominale;

* 2. Deleagă pe Colegul Mrazec să reprezinte Academia la cea de a 3-a reuniune a asociației carpatice care se va deschide la Praga la 31 Aug. 1931.

* 3. Delegă pe Colegul Vasilescu-Karpen să reprezinte Academia la celebrarea lui Faraday din 1931 care va avea loc la Londra la 21 Sept. 1931 și la celebrarea fizicianului Maxwell ».

D-l General GR. CRAINICEANU propune și plenul aprobă ca la ordinea de zi a ședinței de Vineri 6 Martie viitor să se pună chestiunea ortografiei românești, în scopul de a se studia și prepară hotărârile de luat în apropiata sesiune generală. La acea ședință va fi rugat să iea parte și colegul nostru d-l O. Densusianu.

Ș E D I N Ț A P U B L I C Ă

27 FEBRUARIE 1931

Președinția d-lui I. BIANU.

D-l Dr. D. Gerota, Membru Corespondent al Academiei, expune comunicarea despre: *Coborîrea din pal precoce după operațiuni abdominale.*

D-l Președinte I. BIANU dezvoltă comunicarea cu titlul: *Inscripții în limba Goșilor în caractere runice descoperite în județul Baia, lângă Folticeni.*

D-l N. IORGA prezintă un manuscris pe pergament legat în piele, din Anglia dela sfârșitul sec. XV sau începutul sec. XVI cuprinzând rugăciuni, și fiind împodobit cu chenare și miniaturi de o deosebită frumusețe. D-l Iorga a spus că acest prețios manuscris i-a fost trimis de d-l N. D. Ciotori, Consilier la Legațiunea Română din Londra, și că d-l Ciotori ar putea să-l dăruiască Academiei.

Apoi d-l N. IORGA dezvoltă comunicarea despre: *Un pact domnesc din Muntenia și o nuntă domnească.*

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică hotărîrea Secțiunii Științifice luată astăzi ca să se publice în Memoriile Secțiunii lucrarea d-lui Aristide Caradja, Membru Onorar al Academiei, intitulată: *Beiträge zur Lepidopteren Fauna Gross-Rumäniens für das Jahr 1930.*

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

6 MARTIE 1931

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela Societatea Arhitecților Români se primesc următoarele două publicațiuni: 1. ** Al XII-lea Congres Internațional al Arhitecților — Expoziția*

Internațională de proiecte arhitecturale — Budapesta, 6—14 Septembrie 1930», expunere făcută de d-l Arhitect Stănie Ciortan, Președintele Societății; 2. « *Avântul Arhitecturii românești* » (București, 1931), conferință ținută la acea Societate de d-l Ermil Pangrati.

Dela d-l Dr. Mathias Friedwagner, Membru Corespondent al Instituțiunii noastre, se primește scrisoare de mulțumire, în românește, pentru urările făcute de Academie cu prilejul aniversării a 70 de ani de viață a numitului coleg.

Dela Uniunea Academică Internațională, cu sediul în Bruxelles, se primește circulară înștiințând că în apropiata ei sesiune din Maiu viitor, Uniunea se va pronunța asupra propunerii de modificare a Art. 21 din Statutele ei, modificare privind ținerea adunării anuale a Uniunii și în orașele în cari se află sediul diferitelor instituții afiliate Uniunii. Roagă Academia să examineze această propunere în scopul ca delegatul Instituțiunii noastre să voteze în conformitate cu punctul de vedere admis de Academie.

Tot dela Uniunea Academică Internațională se primește arătare că Academia regală daneză va propune ca adunarea Uniunii din 1932 să se facă în Copenhaga, dacă modificarea propusă a Art. 21 din Statute, arătată mai sus, va fi adoptată în Maiu viitor. Roagă ca delegatul Instituțiunii noastre să exprime hotărârea ei în apropiata sesiune a Uniunii Academice Internaționale în privința propunerii Academiei regale daneze.

— Se trimit d-lui Andrei Rădulescu, delegatul Academiei la Uniunea Academică Internațională.

Dela Comitetul polonez pentru organizarea celui de al VII-lea Congres Internațional pentru științele istorice se primește o primă circulară înștiințând că acest congres se va ține la Varșovia, dela 21 la 28 August 1933, sub înaltul patronaj al Președintelui Republicii Poloniei și că el se organizează sub auspiciile Comitetului internațional al științelor istorice cu sediul legal în Washington, la care s'au afiliat până în prezent 36 de țări. Se mai arată programul preliminar al Congresului, modul de participare la lucrările congresului, etc.

— La Secțiunea Istorică.

Dela Consiliul Internațional de Cercetări se primește înștiințare că Adunarea Generală a aceluși Consiliu se va face la Bruxelles la 11 și 12 Iulie 1931. Lucrarea principală a adunării va fi de a decide asupra adoptării unui nou proiect de Statute ale Consiliului și de a alege membri în Comitetul Executiv în locul celor ale căror funcțiuni s'au sfârșit. Amintind că pentru aceste deciziuni Statutele actuale cer o majoritate de trei sferturi de voturi din voturile tuturor instituțiilor aderente, roagă Academia noastră să ia parte la adunare prin delegat sau să-și trimită votul în scris, în conformitate cu Art. 22 din Statutele actuale.

Dela d-l Moses Gaster, Membru Onorar al Academiei, se primește ca omagiu publicațiunea sa * *The Titled Bible — A model Codex of the Pentateuch* * (Londra, 1929).

— Se exprimă mulțumiri.

D-l Președinte I. BIANU arată că la ordinea de zi este pus studiul reformei ortografiei românești în scopul de a pregăti hotărârile de luat în această privință în apropiata sesiune generală. Ortografia votată de Academie în 1904 se prezintă astăzi cu lipsuri, cari provoacă nemulțumiri în aplicarea ei. Deaceia Congresul filologilor din 1926 dela Cluj a întocmit, prin mijlocirea unei Comisiuni, un proiect de reformă ortografică pentru precizarea scrierii. Desigur ortografia din 1904, statornicită de o Comisiune formată din răposatul Titu Maiorescu, d-l O. Densusianu și actualul Președinte al Domniilor Voastre, a adus mari servicii scrierii prin progresul făcut, aducând acele precizări față de cea anterioară din 1881. Aceste precizări întâmpinau mari dificultăți. Cea mai mare eră că scrierea noastră de abia trecuse dela scrierea cirilică la cea latină. Lipsită deci de o tradiție, pentru noua scriere cu litere latine s'au ivit mai ales dela 1866 încoace mai multe sisteme. După unii, ortografia trebuia să urmeze după principiul fonetic; după alții prin ortografie trebuia să se pună în lumină forma originală latină, deci etimologică, a cuvintelor. Când mai apoi în 1904 s'a părăsit de către toți scrierea după principiul etimologic și s'a considerat că ortografia este numai un mijloc practic de a comunica prin scris și deci trebuie să scriem cum pronunțăm, noui greutăți s'au ivit. Unele au rămas neînclăturate până astăzi. Astfel scrierea sunetului *î* a rămas până astăzi neprecizată. Trebuie scris cu două litere și anume *î* din *i* la începutul cuvintelor și *đ* din *a* în mijlocul lor cum este astăzi sau să simplificăm și să scriem numai cu o singură literă *î*, cum s'a cerut și se practică chiar de unii colegi? Iată o întrebare delicată. Apoi vom scrie *Septembrie* sau *Septembrie*, *Februarie* sau *Februarie*? Dar în afară de această alegere între formele arhaice și formele mai noi, sunt încă multe alte detalii ortografice față de care Academia este chemată să decreteze, adunată în sesiune generală. În vederea hotărârilor ce sunt a se lua în apropiata sesiune generală, d-l Președinte propune să se ia în discuție proiectul de reformă întocmit de d-l Coleg Sextil Pușcariu în conformitate cu hotărârile Congresului filologilor din 1926.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA propune ca pentru simplificarea discuției, specialiștii să fixeze problemele esențiale de pus în discuție.

D-l OVID DENSUSIANU amintește că în sesiunea generală din anul 1926, în urma Congresului filologilor, Academia a consacrat două ședințe pentru rezolvirea problemei ortografiei și a ajuns la fixarea prin vot a două puncte esențiale din ortografie, anume scrierea lui *î* și *ș* intervocalic în neologisme, ce îndrumau bine soluția întregii ortografii. D-l Coleg Pușcariu însă lasă la o parte în proiectul propus de d-sa atât votul celor două ședințe ale Academiei, cât și hotărârile Congresului dela Cluj, în urma raportului

Comisiunii alese în 1925 la Congresul din București. D-l O. Densusianu e de părere ca Academia să revină la punctul de plecare, respectându-se voturile date de Academie cu privire la scrierea lui *f* și *z* între vocalele neologismelor. Prin aceste voturi s'a statornicit uniformizarea scrierii lui *f* din *i* în afară de numele proprii *Român* și *România* și de termenii derivați din aceștia, și să se scrie pretutindeni *s* între vocalele neologismelor, chiar dacă pronunția este *z*. Prin aceasta se rezolvise două puncte fundamentale din ortografie. Dacă însă mai în urmă, prin proiectul propus, d-l Pușcariu înlătură aceste două esențiale câștiguri pentru ortografie, aceasta pleacă dela părerea că reforma esențială adusă ortografiei din 1904 ar veni în discordanță cu *Dictionarul limbii române* redactat cu ortografia din 1904. D-l O. Densusianu crede însă că pentru nici un motiv, și deci nici pentru cel avut în vedere de d-l Pușcariu, nu trebuie amânată statornicirea ortografiei. În acest scop d-sa socotește că chestiunile fundamentale ale ortografiei să fie supuse votului Academiei, întrunite în sesiune generală, iar chestiunile de amănunt să fie studiate de o Comisie aleasă dintre membrii Secțiunii Literare.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU zice că din punct de vedere psihologic o singură formă ortografică este posibilă, anume cea fonetică. Cuvântul scris trebuie să se apropie de simbolul matematic. Cu cât forma lui exterioară va fi mai simplă, cu atât va fi mai bună. Deaceea este bine ca pentru un sunet să avem un singur semn, aceasta ușurând scrisul. Deci *f* pretutindeni iar nu două semne *f* și *d*. Plastica scrisului sau origina romană a terminilor nu pot trece în rândul argumentelor serioase.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, atrage atenția că dacă simbolismul matematic este universal este că la întocmirea lui s'a respectat tradiția, formulele sunt raționale și estetice. Crede că la întocmirea ortografiei noastre e nevoie să se țină seamă de aceste trei cerințe.

D-l GENERAL GR. CRAINICEANU zice că dela început, în 1926, d-sa a propus ca Academia să cerceteze punct cu punct și să se pronunțe asupra propunerilor Congresului filologilor și apoi în acelaș fel să se studieze și proiectul d-lui Pușcariu — ceea ce nu s'a făcut. D-sa își menține această propunere, rugând deci să se studieze în tot timpul anului curent punctele din raportul Congresului filologilor, păstrându-se ce este bun, eliminându-se ce este contestabil și apoi să se supuie aceleiași operații proiectul colegului Pușcariu.

D-l O. DENSUSIANU se unește la părerea d-lui C. Rădulescu-Motru ca ortografia să fie simplă, însă să nu se cadă în simplism. Un fonetism riguros și integral este imposibil. Nu se poate scrie de ex. *egzamen* în loc de *examen*, pentrucă așa este pronunția.

D-l G. MURNU zice că dacă se pot face abateri dela principiul fonetic, să se facă concesiuni și estetice.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU propune ca odată cu ortografia să se rezolve și punctuația, scoțându-se regulele simple de punctuație din textul unui autor român clasic și să le anexăm ortografiei.

D-l Președinte I. BIANU zice că în stabilirea regulilor ortografice trebuie să fim practici întrucât întreaga chestie a ortografiei noastre e de ordin practic. Ieșită cam dela 1848 încoace din haina cirilică, ortografia noastră nu are o tradiție, pe care am fi siliți s'o apărăm, cum are de pildă ortografia Franței. În Franța tradiționaliștii au avut de apărut, cu succes până acum, și vor avea încă de apărut o ortografie etimologică depărtată de limba practică fonetică, în contra luptei duse pentru modernizarea acelei ortografii. La noi, dela lepădarea hainei cirilice încoace, s'au croit diverse sisteme de ortografie, din cari însă nici unul n'a ajuns a se impune peste tot cuprinsul românesc. Avem deci o situație mult mai ușoară decât a Franței.

Ultimele deducții ortografice le avem formulate în proiectul colegului Pușcariu. Să luăm punct cu punct în cercetare acest proiect, să adăugăm ce se va găsi bun de adăugat, să eliminăm ce trebuie eliminat spre a ajunge astfel la formulări definitive până la apropiata sesiune generală, în care se va da vot definitiv. În lucrarea noastră să ne ferim însă de discuții teoretice și să ținem seama mai ales de ortoepie, adică de buna pronunțare a limbei literare.

D-l GENERAL GR. CRAINICEANU făcând observarea că e greu să se ocupe toată Academia de această lucrare, propune să se însărcineze cu ea o comisiune restrânsă.

— Propunerea se aprobă și se alege o Comisiune compusă din d-nii I. Bianu, General Gr. Crainiceanu, O. Densusianu, C. Rădulescu-Motru și Sextil Pușcariu.

Ș E D I N Ț A P U B L I C Ă

13 MARTIE 1931

Președinția d-lui I. BIANU.

D-l General R. Rosetti, Membru Corespondent al Academiei, prezintă următoarele:

1. Publicațiunea « *Nouvelles paroles franco-roumaines* » (București, 1931), cuprinzând cuvântările d-lui Comte de Saint-Aulaire, Membru Onorar al Academiei Române, ținute cu ocazia vizitei sale din anul trecut la Academie și la Adunarea Deputaților în ziua de 30 Maiu și la Ateneul Român în ziua de 31 Maiu. Adunarea și publicarea lor s'a făcut de către un Comitet, din care face parte d-l General R. Rosetti.

2. *Harta unităților dușmane ce au luptat pe frontul românesc*, întocmită de d-l General L. Bărzotescu, arătând efectul intrării României în acțiune prin retragerea de pe fronturile aliate a 40 Divizii inimice asupra noastră, cu indicarea originii lor.

3. Broșura « *Gheorghe I. Donici, 1848—1916* » scrisă de Domnia Sa, în care se arată pe scurt viața acestui erou moldovean din războaiele noastre pentru independență și pentru întregirea României.

D-1 Președinte I. BIANU, în legătură cu cuvântarea prezentată despre Gheorghe Donici, zice că amintirea eroismului acestui moldovean va fi nepieritoare pentru poporul românesc. Gheorghe Donici s'a manifestat ca o figură rară în istoria patriei noastre, arătând virtuți ostășești uimitoare. Locuiește la Valea Seacă pe râul Trotuș. La vârsta de 29 ani a cerut să meargă ca voluntar într'un regiment de cavalerie în războiul nostru contra Turcilor dela 1877. A făcut această campanie, întorcându-se cu gradul de sergent. Acum în urmă la vârsta înaintată, când trâmbița marelui războiu a sunat, Gheorghe Donici a pus toate stăruințele ca să fie primit printre luptători și a izbutit să intre în rândurile unui regiment de cavalerie prin mijlocirea colegului nostru d-lui General R. Rosetti. Inima lui vitează a încetat să mai bată, străpunsă de glonte mitralierei inamice la Robănești, în Noemvrie 1916, pe când atacă cu escadronul din care făcea parte o baterie germană.

D-1 N. IORGA expune comunicarea anunțată despre: *Rectificări cronologice la domnia lui Alexandru cel Bun și urmașii săi.*

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

20 MARTIE 1931

Președinția d-lui I. BIANU.

Dela Președinția Consiliului de Miniștri, Direcția Presei și a Informațiilor, se primește în dar volumul comemorativ « *Dziesięciolecie Polski Odrodzonej* », publicat de casa de editură « *Ilustrowanego Kuryera Codziennego* » din Cracovia, cu ocazia împlinirii a 10 ani dela restaurarea statului polonez.

— Se exprimă mulțumiri.

Dela d-1 N. Titulescu, Membru Onorar al Academiei, se primește înștiințare telegrafică, că nu va putea reprezenta Academia la Centenarul « Asociației Britanice pentru înaintarea științei » ce se va serbători în Londra la 23—30 Septemvrie 1931, deoarece în acel timp se va ține adunarea Societății Națiunilor, la care d-sa va lua parte.

— Se ia act și se va desemna un alt delegat.

D-1 Președinte I. BIANU arată că Legațiunea României din Paris a donat pentru colecțiile Bibliotecii o bibliotecă de 1388 volume în diferite limbi străine, tratând despre spiritism, ocultism, teosofie, etc.

— S'au exprimat mulțumiri.

D-l Președinte comunică hotărîrea Secțiunii Literare de a se publica în Memoriile acelei Secțiuni studiul d-lui Profesor N. N. Condeescu intitulat « *Istoria lui Alcaldis și a Zelidiei* ».

Dela d-l Coleg N. Iorga se primește un volum în folio manuscris de 1300 pagini intitulat « *Culegere de cuvinte, numiri, nume, localități, zicale, expresii, obiceiuri, sărbători, etc., ale Românilor de pretutindeni, întrebuințate în vechea și actuala limbă scrisă și vorbită* » adunate de d-l Alexandru Al. Fălcoianu, lucrare terminată în 1930. Lucrarea se trimite spre păstrare la Secția manuscriselor românești.

D-l Președinte I. BIANU amintește că regretatul coleg Vasile Pârvan întreprinsese încă din 1914 explorarea sistematică arheologică a ruinelor cetății Histria din Dobrogea (județul Constanța), la începutul lucrărilor fiind ajutat de Academie, iar mai apoi de Stat.

După dânsul explorarea cetății a continuat-o elevul său, tânărul arheolog d-l Scarlat Lambrino, conferențiar universitar. D-l Lambrino, a cărei lucrare durează de trei ani, a descoperat un bogat material arheologic, la a cărei descriere până acum n'a ajuns. D-sa ne-a rugat însă să-i expunem materialul găsit în sala de expoziții a Academiei, ceea ce s'a primit. D-sa a așezat materialul, iar expoziția se va deschide oficial mâine, Sâmbătă 21 Martie curent, și va sta deschisă publicului timp de o săptămână, în orele 2—6 d. a. În lucrarea sa, d-l Lambrino a fost ajutat de soția d-sale d-na Lambrino, care are bogate cunoștințe arheologice și s'a specializat în cunoașterea vaselor antice. D-l Președinte roagă pe d-nii Membri ai Academiei să viziteze astăzi expoziția.

Dela Comitetul Muzeului Național se primește rugare ca Academia să ia parte la remiterea statuei Mareșalului Foch, donată de Guvernul francez, ce se va face de d-l G. Puaux, Ministrul Franței în România, Sâmbătă 28 Martie a. c.

D-l Președinte roagă pe d-nii Colegi să ia parte la această solemnitate, Domniei Sale neingăduindu-i sănătatea să ia parte.

D-l ANDREI RĂDULESCU arată că Uniunea Academică Internațională, cu sediul la Bruxelles, în care Academia Română este reprezentată prin d-sa și d-l C. Rădulescu-Motru, a comunicat Academiei noastre propunerea făcută de delegații Danemarcei, Angliei și Italiei ca adunările generale anuale ale Uniunii să se poată țină și în orașele diferitelor institute științifice afiliate Uniunii. În acest scop ar urmă să se modifice statutele Uniunii și Academia Română este rugată să-și dea votul pentru sau contra acelei propuneri, prin delegații ei.

— Academia, după propunerea d-lui Andrei Rădulescu, se pronunță în contra schimbării sediului actual al Uniunii Academice Internaționale, care rămâne a fi Bruxelles.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

27 MARTIE 1931

Președinția d-lui I. BIANU.

D-l G. BALȘ, prezintă comunicarea făcută de D-sa la al III-lea Congres Internațional de Studii Bizantine, întrunit în Octomvrie trecut la Atena, despre « *Influences arméniennes et géorgiennes sur l'architecture roumaine* », publicată de Comisiunea Monumentelor Istorice (București, 1931).

D-l AL. LAPEDATU prezintă volumul V pentru anii 1928—1930 din « Anuarul Institutului de Istorie Națională de pe lângă Universitatea din Cluj », publicat de D-sa împreună cu Colegul nostru d-l I. Lupaș.

D-l Dr. G. MARINESCU face o comunicare despre « *Cercetările școlii italiene asupra constituțiunii umane* ».

ȘEDINȚA PUBLICĂ

3 APRILIE 1931

D-l Președinte I. BIANU înfățișează volumul al XII-lea din monumentală lucrare « *Corpus Nummorum Italicorum* », pe care Majestatea Sa Regele Italiei a binevoit a-l trimite Instituțiunii noastre prin Legația Italiei, în continuarea celorlalte unsprezece volume apărute și primite de noi. Exprimăm recunoștința noastră cea mai vie Majestății Sale, care, aflându-se spre onoarea Academiei noastre printre membrii de onoare de frunte ai ei, se află în același timp și în fruntea donatorilor cari contribuiesc anual la sporirea bibliotecii noastre numismatice. Marea publicație apare sub directa supraveghere a Majestății Sale, care este un reputat numismat pentru epoca medievală.

D-l I. NISTOR face o comunicare despre *Lagărele dela Lentești și Serăuți*.

Preotul N. M. POPESCU comunică hotărîrea Secțiunii Istorice prin care se dă aprobare d-lui S. Lambrino, conferențiar universitar, să cetească în ședință publică a Academiei Memoriul său despre monumentele descoperite în săpăturile dela Histria.

D-l Președinte I. BIANU arată că astăzi este ultima ședință înainte de vacanța academică pentru sărbătorile de Paște. Ureează tuturor d-lor Colegi sărbători bune și revedere cu bine în prima Vinere după Dumineca Tomei, când se vor deschide ședințele obicinuite ale Academiei.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

24 APRILIE 1931

Președinția d-lui G. BALȘ, Vicepreședinte.

La ședință asistă d-l Élie Cartan, profesor la Universitatea din Paris și Membru al Academiei de Științe din Paris.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, salută pe d-l Élie Cartan venit pentru întâia oară în mijlocul colegilor noștri și îi arată recunoștința Academiei pentru dorința ce distinsul oaspe a avut de a lua parte la lucrările ședinței noastre de astăzi. Dă apoi cuvântul d-lui G. Țițeica.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, adresându-se d-lui É. Cartan, zice :

* *Monsieur et cher Collègue,*

* Vous êtes venu en Roumanie pour faire des conférences de géométrie supérieure dans nos Universités. Vous continuez ici, dans cette partie de l'Europe, ce que vous avez déjà fait dans des Congrès internationaux et dans d'autres pays : exposer d'une manière magistrale les parties des sciences mathématiques que vous avez créées vous-même.

* Vous avez dans ces sciences une situation privilégiée, car la théorie des groupes, que vous avez cultivée avec ardeur et persévérance, depuis bientôt 40 ans, vous a conduit d'une manière naturelle — j'allais dire sans effort, mais ce ne serait pas vrai — à la solution de problèmes profonds dans presque tous les domaines des sciences mathématiques. C'est ainsi que par la richesse des résultats et par la portée considérable de vos méthodes votre personnalité scientifique est arrivée à occuper une place centrale dans le monde mathématique actuel. Nous sommes heureux de saluer en vous un illustre représentant de la science française et de vous dire, conformément à la tradition : Soyez le bienvenu parmi nous *

D-l Élie Cartan, luând cuvântul, zice :

* Je remercie l'Académie roumaine de l'honneur qu'elle me fait en m'invitant à prendre part aujourd'hui à ses travaux. Venant des maîtres les plus éminents de la pensée roumaine, parmi lesquels il me plaît de saluer N. Iorga l'homme que sa haute valeur intellectuelle et morale a désigné comme le chef du gouvernement de ce pays, votre accueil me touche profondément, je le regarde surtout comme un nouveau témoignage, après tant d'autres, de la fraternité intellectuelle qui lie indissolublement la Roumanie et la France.

* Permettez néanmoins à un mathématicien, ancien élève de l'École Normale Supérieure, de remercier plus particulièrement de ses paroles

de bienvenue votre secrétaire général M. Tzitzéica qui, grâce à une heureuse fortune, se trouve être lui aussi ancien élève de l'École Normale et mathématicien, et que nous avons été à plusieurs reprises heureux d'inviter à venir exposer à la Sorbonne devant nos étudiants ses beaux travaux universellement admirés, de géométrie différentielle.

« Messieurs, parlant devant l'Académie roumaine, je ne saurais oublier ma qualité de membre de l'Académie des Sciences de Paris. Je suis certain d'interpréter fidèlement la pensée de tous mes collègues en vous apportant ici l'expression de leur cordiale et affectueuse confraternité ».

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, înainte de a da cuvântul d-lui Coleg N. Iorga, îi adresează următoarele cuvinte:

« Ziua de azi este pentru noi o zi mare.

« D-ta, care acum 20 ani ai intrat în Academia Română ca om încă tânăr — ajungi acum — în splendida D-tale maturitate — la cea mai înaltă treaptă a funcțiilor de Stat și această înaltă sarcină, această grijă nouă, nu împiedică ca prima D-tale manifestare publică să fie o comunicare științifică aici — în mijlocul nostru, — astfel cum ai obișnuit de atâtea ori.

« Iți urăm, iubite Coleg, ca minunatele daruri ce ți le-a dat Cel de sus și cari le-ai întrebuințat cu atâta folos în slujba științei și a țării, să le întrebuințezi cât de mult și de-acuma înainte în această magistratură supremă cu care ești investit, în opera grea de mântuire ce ai întreprins-o.

« Iar, în cecece mă privește pe mine personal, sunt fericit, ca, printr'o întâmplare, să fiu eu acela care poate, în numele Colegilor, să-ți aduc în public felicitările noastre ».

D-l N. IORGA mulțumește d-lui G. Balș pentru bunele cuvinte ce i-a adresat și arată că în noua situație în care l-a adus încrederea M. S. Regelui are datoria mare față de Academia noastră, sărăcită și părăsită, de a face ca Statul român să-i vie în ajutor. Ajutorul acesta Domnia Sa nu l-ar promite dacă întinsele economii bugetare începute de Guvern nu ar aduce și sumele necesare a fi puse grabnic la dispoziția Academiei. În credința că va avea întreg sprijinul țării în opera începută, speră ca până la sfârșitul anului acestuia Academia să aibă ajutorul trebuitor.

D-l N. Iorga expune apoi o comunicare despre: *Pretendentul Nicolae Basarab în Elveția*.

D-l S. Lambrino, Profesor suplinitor la Universitatea din București, citește un memoriu cu titlul: *Monumente descoperite în săpăturile dela cetatea Histria*.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

1 MAIU 1931

D-l Președinte I. BIANU comunică trista știre că la 13 Aprilie s'a stins în Copenhaga Kristoffer Nyrop, profesor la Universitatea din acel oraș și

Membru de Onoare al Academiei noastre, ales în Maiu 1926 cu unanimitate de voturi. Nyrop eră una din gloriile studiilor de romanistică atât în patria sa cât și dincolo de hotarele ei. Pregătirea sa filologică, începută în patria sa și desăvârșită în Franța, făcuse din regretatul coleg unul din cei mai mari cunoscători ai istoriei limbii franceze, ai foneticei, morfologiei și sintaxei acestei limbi. Din această cunoaștere a rezultat monumentală sa « Gramatică istorică a limbii franceze », în șase volume, care este socotită cea mai perfectă lucrare de acest gen pentru toate limbile.

Nyrop a cunoscut și limba noastră, despre care s'a ocupat în mai multe lucrări, iar în tinerețea sa a făcut chiar călătorii prin țara noastră, căreia i-a păstrat o caldă prietenie.

D-l N. VASILESCU-KARPEN, arată că Joi, 7 Maiu curent, Școala Politehnică din Capitală, al cărei director este, urmașă a Școlii Naționale de Poduri și Șosele, serbează a 75-a aniversare a învățământului tehnic superior în România, a 50-a aniversare dela reorganizarea Școlii Naționale de Poduri și Șosele și 10 ani dela înființarea actualei Școli Politehnice. Solemnitatea va fi onorată de prezența M. S. Regelui, A. S. R. Principele Nicolae și Marele Voevod Mihailu, însoțiți de membrii Guvernului. Școala Politehnică a publicat cu această ocazie un volum omagial. D-l N. Vasilescu-Karpen dăruiește Academiei două exemplare din acest volum și roagă Academia să ia parte la festivitatea amintită printr'un delegat, care să rostească în numele Instituțiunii noastre o cuvântare.

— Se delegă d-l G. Țițeica, care primește cu bucurie această însărcinare în întreita D-sale calitate de Secretar general al Academiei, de delegat al ei în Consiliul de perfecționare al Școlii sărbătorite și de Profesor al acestei Școli.

Dela Legațiunea României din Paris se primește în dar un portret în ulei al lui Vasile Conta.

— Se exprimă mulțumiri.

D-l Georges de Beaurepaire, Președintele Comitetului pentru organizarea unui Congres în Rouen, în zilele de 25—29 Maiu curent, cu ocazia celui de al 5-lea centenar al Ioanei d'Arc, roagă Academia să ia parte la această solemnitate prin delegați sau prin adresă, ce se va ceti la deschiderea Congresului.

— La Secțiunea Literară.

Dela Ministerul Instrucțiunii Publice, Direcția Invățământului Superior, se primește înștiințare că d-l Ludovic Mrazec a demisionat din demnitatea de delegat al Academiei în Consiliul de perfecționare al Școlii Politehnice din Timișoara.

— Se ia act și se delegă pentru locul vacant d-l Coleg I. Simionescu.

Dela Ministerul de Externe, Direcțiunea Politică Orientală, se primește un raport în copie, trimis de Legațiunea noastră din Atena, relativ la

măsurile luate de Guvernul Greciei pentru încurajarea artei și literaturii elene.

— Se ia act.

Dela d-l Coleg onorar N. Donici se primește următoarea telegramă:

*Eclipsa totală luni 2 Aprilie observată după surii vechi, cer senin, timpul fazei 3, parțiale obținute, 3 fotografii directe prin Luminofiltru violet și 3 prin Luminofiltru roșu, timpul fazei totale 2; spectrograme. Toate aceste fotografii obținute cu ajutorul tripletului de comete distinse completamente. — Donici *.

D-l Președinte I. BIANU comunică propunerea scrisă a d-lui Coleg General Gr. Crainiceanu ca să se revie asupra hotărârii de a se ține ședințele publice la ora 6 seara, spre a se ține ca în trecut la ora 3 d. a. Motivul este că diferitele Comisiuni academice lucrează de obicei după ședințele ținute la ora 3. Aceste comisiuni, din cauza ședințelor publice ținute la ora 6, sunt în neputință să mai lucreze. Astfel Comisiunea pentru reforma ortografiei de câțva timp nu s'a mai putut întruni. Dacă și în cursul sesiunii de Maiu se vor ține ședințe publice, ce ne vom face cu lucrările sesiunii?

D-l Președinte I. BIANU amintește că s'a ales ora 6 seara pentru ședințele publice fiindcă publicul auditor iese dela serviciu la această oră. Experiența a arătat că într'adevăr ședințele noastre publice sunt cercetate de un numeros public la ora 6 seara.

D-l O. DENSUSIANU arată că în ce privește comisia ortografică, ea poate să se întrunească și la ora 3 sau 4, nefiind legată de lucrările plenului. Ea va aduce în orice caz până la sesiunea generală apropiată raportul despre lucrările ce i s'au încredințat.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, zice că de obicei lucrările din cursul sesiunii se strâng și se precipită către sfârșitul ei. Propune ca în apropiata sesiune să nu se mai facă ședințe publice cari ne răpesc timpul pentru lucrările curente ale sesiunii. Nu este vorba însă de ședințele solemne necesare.

D-l Dr. GR. ANTIPA crede din contra că, întâlnindu-ne odată pe an, este ocazia cea mai potrivită, mai ales pentru colegii din provincie, de a expune cercetările Domniilor lor. Deci să nu dăm afară din lucrările sesiunii partea de activitate științifică.

D-l I. SIMIONESCU e de părere ca comunicările publice să se facă în ultimile cinci zile ale sesiunii, după ce în primele zece zile se vor fi sfârșit lucrările administrative.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică următorul proces-verbal încheiat astăzi de Secțiunea Științifică:

« Secțiunea aprobă publicarea în memorii a următoarelor lucrări:

1. *A. Caradja*. Second Contribution to our Knowledge about the Pyrelidae and Microliptere of Kuranhsien.
2. *Oct. Leca*. Cercetarea caracterelor rasiale la Români prin analiză.
3. *V. Gh. Radu*. Spermatogeneza la *Armadillidium vulgare* ».

Preotul N. M. POPESCU comunică următorul proces-verbal al Secțiunii Istorice încheiat astăzi:

« 1. Având în vedere raportul colegului Andrei Rădulescu, privitor la lucrarea-manuscrisă *Vornicul de Vrancea* de Aurel Sava, Secția aprobă tipărirea în Memoriile Secției Istorice, atunci când vom dispune de fondurile necesare pentru tipărirea lucrărilor din afară.

2. Se vor tipări comunicările ținute în ședință publică de d-l N. Iorga:

- a) La cronologia vechilor Domni Moldoveni, circa 6 pagini;
- b) Pretendentul Nicolae Basarab, circa 2 pagini ».

Ș E D I N Ț A P U B L I C Ă

8 MAIU 1931

a) Ședință publică

Președinția d-lui N. VASILESCU-KARPEN, Vicepreședinte.

D-l Dr. G. MARINESCU face o comunicare cu titlul: *Studii asupra temperamentelor după doctrina Școlii Italiene* (cu proiecțiuni).

b) Ședință intimă

D-l Secretar general G. ȚITEICA depune următoarea cuvântare rostită de Domnia Sa, în numele Instituțiunii noastre, la serbătoarea a 75 ani de existență a Școlii Politehnice, mai întâiu sub forma de Școală de inginerie, apoi de Școală Națională de Poduri și Șosele și numai de acum 10 ani sub forma actuală de Școală Politehnică:

« Sire, *Alteță Regală*, I. P. S.,

« *Domnilor Miniștri*,

« *Domnilor*,

« Intre cele două date — 1856 și 1931 — între care s'a desfășurat Școala de inginerie, ca să ajungă mai întâi Școala Națională de Poduri și Șosele, iar, acum 10 ani, Școala Politehnică de astăzi, s'au petrecut cele mai însemnate evenimente din dezvoltarea Statului Român.

« Se poate susține cu drept cuvânt că aceasta a fost epoca hotărâtoare de încheiere a Neamului Românesc.

« In această epocă, la noi, ca și 'n toate țările civilizate, Școlile superioare, Instituțiile de cultură înaltă, Așezămintele de specializare, au constituit armatura sigură, pe care s'au putut fixa, în jurul căreia s'au cristalizat elementele, la început nestabile, ale culturii noastre literare, științifice, tehnice și economice.

« O școală, cum e școala Politehnică, pe care o serbătorim în momentele de față, nu e numai localul de astăzi cu instalațiile cuprinse în el, nu e numai corpul de profesori și cel de elevi de astăzi cu străduința lor reciprocă, nu e numai programul și organizarea actuală cu rezultatele lor prinse în tabele statistice sau în diagrame intuitive, — ci e ceva mai subtil, mai înalt și mai durabil. E spiritul școlii, e urma lăsată în timp de generațiile succesive de directori, profesori și elevi, de frământarea minții, de zbulciumul sufletului și de aspirațiile lor, e acel ceva imponderabil, pe care par'că-l simți cuprins în zidurile unei școli cu un oarecare trecut, e atmosfera generală care plutește pe deasupra timpului și a spațiului și care caracterizează și hotărăște mersul general al unei școli.

« In Anglia, fiecare colegiu dela Cambridge sau dela Oxford își are tradițiile, amintirile și costumele proprii, cari se păstrează cu sfințenie și fiecare elev e mândru de înaintașii celebri, cari par'că au lăsat în sălile de studiu o vibrație a minții și o palpație a inimii lor.

« In Franța, viața internă a școlii Normale Superioare sau a școlii Politehnice păstrează dealungul generațiilor caracterul lor specific, care se poate recunoaște la absolvenții acestor școli și în viața lor socială.

« La noi, în general, școlile n'au avut timpul să-și creeze o tradiție. Galeria înaintașilor nu e încă destul de bogată în elemente de mână întâia, încât să producă acea mândrie care e mai mult decât un imbold la lucru ci un apel continuu la demnitate.

« Singură școala de Poduri și Șosele, înaintașa școlii Politehnice de astăzi, prin durata ei, prin disciplina interioară severă, a reușit să plămădească un spirit tradițional, care a fost transmis, ca un patrimoniu de mare preț, actualei școli.

« Acest spirit tradițional, creat, aș putea spune, în epoca eroică a școlii, mi-e, relativ, ușor să-l caracterizez; căci, am avut fericita împrejurare să colaborez, de mai bine de 35 ani, cu un grup de ingineri, ieșiți atunci de curând din școala de Poduri și Șosele. Și iată ce-am constatat și verificat în curgerea timpului, nu numai la acei absolvenți, dar și la mulți alții, pe cari i-am cunoscut: spirit de inițiativă și în specialitatea lor și în afară, o împlinire conștiințioasă și până la capăt a datoriei, entuziasm și voce bună la lucru.

« Pot afirma în cunoștință de cauză, că mișcarea matematică actuală, recunoscută și prețuită în străinătate, a fost pornită din acest spirit de inițiativă, de împlinire a datoriei și din entuziasmul acestor ingineri, absolvenți ai școlii de Poduri și Șosele.

« Deaceea, Sire, Domnilor Miniștri și Onorat auditor, în numele Academiei Române, în numele Instituției, care a constituit în trecut și va constitui și în viitor, armătura de căpetenie a culturii noastre

naționale, urând școlii Politehnice înflorire și prosperitate pentru înălțarea tehnicii și economiei noastre românești, îi urez în acelaș timp păstrarea și desăvârșirea patrimoniului tradițional, de mare preț pentru școală, pentru Țară și pentru Neamul întreg ».

D-l Dr. GR. ANTIPA arată că această cuvântare este deosebit de frumoasă și aduce felicitări călduroase d-lui G. Țițeica.

Dela d-l Jean Rivain, inițiatorul unei grupări în Paris sub titlul « *Recours à l'humanisme* », se primește înștiințare că gruparea a primit până în prezent 600 de adeziuni. Deaceea s'a decis ca să fie transformată într'o *Académie Latine*, ce va lua ființă oficială la 30 Maiu curent, având sediul în Principatul de Monaco. România va fi reprezentată în această Academie Latină prin 12 membri. În conformitate cu statutele noiei Academii, membrii ei vor trebui să fie aleși dintre personalitățile cari și-au câștigat situațiuni în Academiiile cele mai vechi sau cari și-au dat adeziunile la « *Recours à l'humanisme* ». D-l Jean Rivain roagă Academia Română să-și ia sarcina de a desemna ea pe cei 12 membri pentru Academia Latină, deoarece numeroși membri ai Academiei noastre au semnat « *le Recours à l'humanisme* ». Numele celor 12 desemnați urmează să fie comunicat până la sfârșitul lunei Maiu.

— Se va supune Academiei în apropiata sesiune generală.

D-l ANDREI RĂDULESCU arată că din cele două mai însemnate reviste de drept ce avem « *Dreptul* » și « *Curierul Judiciar* », aceasta din urmă întemeiată în 1892, a ajuns să aibă azi, grație devotamentului colaboratorilor ei, 40 de ani de existență. Pentru o revistă românească, mai ales juridică, atingerea acestei vârste este lucru rar. Comitetul de Redacție sărbătorind această aniversare, a scos un număr festiv din care nu lipsesc și articole semnate de colaboratori străini. D-l Andrei Rădulescu prezintă această publicațiune, arătându-i însemnătatea în desvoltarea științei noastre juridice și dăruiește trei exemplare.

Apoi Domnia Sa prezintă și următoarea lucrare a d-lui Benvenuto Donati, Profesor la Universitatea din Modena: « *Lodovico Antonio Muratori e la Giurisprudenza del suo tempo* » (Modena, 1931).

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAIU — 29 MAIU 1931

ȘEDINȚA GENERALĂ

15 MAIU 1931

Președinția d-lui N. VASILESCU-KARPEN, Vicepreședinte.

D-l N. VASILESCU-KARPEN, Vicepreședinte, deschizând întâia ședință a sesiunii generale din acest an, informează că d-l Președinte I. Bianu nu poate lua parte la această ședință fiind suferind și deci va prezida d-sa ședința. Urează bun venit tuturor d-lor Colegi, dorindu-le succes în lucrările ce sunt chemați a împlini în această sesiune.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, citește următorul *Raport al Secretarului general despre lucrările din anul 1930—31*:

Sesiunea generală care se deschide astăzi, a 65-a sesiune a Academiei noastre, este cea dintâi sesiune generală sub domnia Regelui Carol II.

Chiar la începutul anului nostru academic 1930—1931 s'a întâmplat evenimentul care a dat Țării o nouă așezare de viață politică și culturală și o nouă siguranță de viitor.

Regele Carol II, crescut sub privirea blândă și înțeleaptă a Marelui Rege Ferdinand I și a Reginei Maria, format în zilele de grea încercare prin cari a trecut Neamul nostru, cunoaște de aproape aspirațiile de cultură și civilizație ale poporului român și va ști să deschidă drumul sigur către realizarea lor.

Președintele nostru, d-l I. *Bianu*, a făcut la timp, în ședință intimă, urări călduroase de lungă și fericită domnie și le reînnoim cu toții pentru prosperitatea Țării.

Ne bucurăm în acelaș timp că, de curând, se găsește în fruntea Guvernului unul din colegii noștri cei mai stimati și iubiti, d-l *Nicolae Iorga*, care, prin marele său prestigiu și înalta sa valoare intelectuală, prețuită în toată lumea, e astăzi, fără îndoială, figura culturală cea mai reprezentativă a Țării. Aceeaș bucurie o exprimăm că alături de d-l Iorga se

găsește la locul potrivit, la Ministerul Sănătății și al Muncii, un alt coleg stimat al nostru d-l *Dr. I. Cantacuzino*.

Se constată și cu această împrejurare că Academia Română cuprinde în sânul ei energii de o potrivă de folositoare în cadrul restrâns al unei specialități și în cadrul larg al nevoilor generale.

Vom înșiră acum, după tradiție, evenimentele și faptele din viața Academiei noastre în anul încheiat.

I. Membrii

Dela sfârșitul sesiunii generale trecute și până astăzi Academia a încercat importante pierderi în rândurile membrilor ei onorari români și streini. Dintre colegii onorari români au trecut la cele vecinice *Vintilă Brătianu* și *Dimitrie Comșa*, iar dintre streini *Generalul H. Berthelot*, *Paul Appell*, *Pierre Termier* și *Kr. Nyrop*.

1. Moartea fulgerătoare, la 22 Decembrie 1930, a lui *Vintilă Brătianu*, a produs în toată Țara adâncă emoție. Instituția noastră avusese bucuria să-l aleagă membru de onoare în 1929, deși recunoștința noastră față de colegul dispărut era cu mult mai veche. Înțelegător adânc al rosturilor înalte ale Academiei Române și al trebuințelor ei materiale, *Vintilă Brătianu*, ca Ministru de Finanțe, apoi ca Președinte de Consiliu, i-a acordat sprijinul său cel mai devotat. Sprijinul său a fost cu atât mai prețios, fiindcă din cauza reformei agrare și a crizei financiare, Academia nu mai putea face față în întregime înaltelor și multiplelor ei îndatoriri științifice și culturale. De altminteri *Vintilă Brătianu* urmă astfel tradiția de prietenească iubire și de activ interes manifestate față de Instituția noastră de marele său tată *I. C. Brătianu*, care a ridicat Societatea Academică la rangul de Institutul Național, și de fratele său *Ion I. C. Brătianu*, care, doritor să vadă Academia într'un local demn de rolul ei, i-a acordat, ca întâi început, fonduri pentru construirea noului depozit de cărți. *Vintilă Brătianu* a continuat acest sprijin, putându-se astfel inzeștră depozitul cu instalațiile necesare și așezându-se acolo serviciile Bibliotecii cu două săli publice de lectură.

Academia, adânc recunoscătoare colegului dispărut, a fost reprezentată la ceremonia înmormântării, la Florica, unde țara orânduise funeralii naționale, prin secretarul ei general.

2. *Dimitrie Comșa* s'a stins din viață anul acesta, la 15 Februarie, la vârsta înaintată de 85 ani, la Sibiu, unde a locuit și a lucrat, totdeauna bun, vesel și senin, întreaga lui viață. Ca profesor de agricultură la Seminarul Teologic, a propovăduit statornic principii sănătoase de economie și agricultură atât printre elevii săi, cât și printre sătenii plugari. Dar *Comșa* a avut, pe lângă această dragoste de îndrumare sănătoasă, o înțelegere fină a artei populare, pe care a așternut-o în minunatele sale albumuri, atât de prețuite, în vremea când au apărut, de Regele Carol I și Regina Elisabeta.

Mai mult decât atât, ca Român vrednic de neamul său, Comșa n'a lipsit din mijlocul tinerilor din jurul ziarului Tribuna, spre a ține piept asupririlor, luându-și partea de temniță în procesul Memorandului. Numele lui Comșa va rămâne înscris în cartea de aur a luptătorilor pentru Neam.

3. După suferinți grele și o luptă dărză de mai bine de două săptămâni, *Generalul Henry M. Berthelot* și-a dat obștescul sfârșit în ziua de 28 Ianuarie 1931. Membru onorar al Academiei noastre din anul 1926, el a aparținut Țării, a rămas nedespărțit legat de Neamul nostru din ziua venirii sale în Țară în timpul marelui și cruntului Războiu și până în cele din urmă clipe ale vieții sale. Serviciile imense aduse de Generalul Berthelot apărării naționale prin o parte activă la conducerea operațiilor militare i-au atras simpatia și recunoștința unanimă a poporului român.

La reintrarea în București a trupelor române sub conducerea Regelui Ferdinand I, în Decembrie 1919, Generalul Berthelot eră alături de Marele Rege și de Regina Maria, părtaș la zilele de glorioasă bucurie, așa cum fusese părtaș în vremile de grea cumpănă la Iași.

În memoriul său « Sur le front roumain en 1917 », publicat în Revue de France și din care un extras a fost dăruit Academiei cu mențiunea specială scrisă de mâna sa: « Les jours de gloire de l'armée roumaine », în care se înfățișează desfășurarea strategică a epopeii noastre, el arată, cu dragoste și cu căldură plină de însuflețire însușirile superioare ale soldatului român.

Iar ca supremă delicatețe sufletească față de Instituția noastră, Generalul Berthelot lasă Academiei moșioara dăruită de Statul nostru odată cu cetățenia de onoare.

Cei cari l-au văzut la ședința de salutare din partea Academiei după alegerea sa ca membru onorar sau în alte dăți nu vor uita niciodată figura plină de expresie și de bunătate a generalului Berthelot deapururi înscrisă în sufletele noastre ale tuturor.

4. *Paul Appell*, stins din viață la 24 Octombrie 1930, în vârstă de 75 ani, a fost ales membru onorar al Academiei în Maiu 1914, în ajunul Războiului mondial, care, după atâtea lupte titanice și suferinți grozave, avea să redea Franței patria sa alsaciană. Profesor desăvârșit, cu o expunere de o limpezime, precizie și eleganță neîntrecute, autor de cărți de mecanică și de analiză neîntrecut prin calitățile didactice, el a fost și un ales cercetător științific. Fost Decan al Facultății de științe, apoi Rector al Universității, fost Președinte al Academiei de științe, el a luat parte la multe opere culturale și sociale. Cunoștea activitatea științifică dela noi și o prețuia, iar în timpul Războiului s'a ocupat de organizările de viitor ale profesorilor români refugiați la Paris. Cu el Franța a pierdut un mare profesor, un mare om de știință, un suflet ales.

5. În Octombrie 1930 s'a stins, la vârsta de 71 ani, unul din cei mai mari geologi ai Franței, *Pierre Termier*. Inginer Inspector general de Mine, profesor de geologie la Școala de Mine din Paris, Membru al Institutului, Directorul serviciului geologic al Franței, Termier a avut

renume universal. În anii din urmă s'a ocupat și de Carpați și cu această împrejurare a fost ales, în Maiu 1928, membru onorar al Academiei. Conferințele și publicațiile sale pentru publicul mare erau scrise într-o limbă poetică, de aceea a fost numit geologul-poet.

6. La 13 Aprilie s'a stins la vârsta de 73 ani în orașul său de naștere, Copenhaga, *Kristoffer Nyrop*, profesor la Universitatea din acel oraș. Nyrop era una din gloriile cele mai bine stabilite ale studiilor de romantică atât în patrie cât și peste hotarele patriei sale.

Pregătirea filologică, începută în patria sa și desăvârșită în Franța, făcuse din Nyrop unul din cei mai mari cunoscători ai istoriei limbii franceze, a foneticii, morfologiei și sintaxei acestei limbi. Din această întinsă cunoaștere a rezultat monumentală sa « Gramatică istorică a limbii franceze » scrisă în limba franceză, în șase volume, care este socotită cea mai perfectă lucrare de acest gen pentru toate limbile. Ea i-a atras recunoștința Franței, care l-a înscris printre membrii Institutului Franței și l-a onorat cu diploma de doctor *honoris causa* al Sorbonnei și al Universității din Strasbourg.

Nyrop a cunoscut și limba noastră, despre care s'a ocupat în mai multe lucrări, iar în tinerețea sa a călătorit chiar prin țara noastră, căreia i-a păstrat o caldă prietenie. Iată de ce Academia noastră l-a ales, în 1926, cu unanimitate de voturi membru al ei de onoare.

Pomenirea dureroasă a membrilor dispăruți dintre noi e fără îndoială pentru noi o pioasă datorie. O datorie tot așa de imperioasă e să înregistrăm cu plăcere și bucurie recunoașterea și prețuirea valorilor noastre naționale. Alegerea colegului nostru onorar d-l N. Titulescu ca Președinte al Adunării generale la Societatea Națiunilor a produs în toată Țara un adevărat și explicabil sentiment de mândrie. Am fost deosemena foarte fericiți că colegilor noștri onorari, domnilor generali Al. Averescu și C. Presan, li s'a conferit înaltul grad de Mareșali.

În sfârșit, Academia n'a pierdut din vedere că și anul trecut d-nii colegi activi N. Iorga și Dr. G. Marinescu au reprezentat Țara și știința românească cu demnitate, cel dintâi la Paris și la Oxford, al doilea la Buenos Aires în Argentina. Sunt fapte strălucite cari fac parte din activitatea noastră academică.

II. Ședințele

Activitatea Academiei s'a desfășurat în cursul anului încheiat potrivit normelor stabilite. S'au ținut 35 ședințe săptămânale, din cari 22 ședințe intime, iar 13 ședințe publice. Pentru ținerea ședințelor publice ați ales ora 6 seara, fiind mai potrivită cu puțința de a le urmări a publicului. În ședințele intime s'au prezentat foarte numeroase publicațiuni și

manuscrite, s'au citit note științifice de un interes deosebit, s'au rezolvit și îndrumat lucrările curente și s'au salutat pentru întâia oară în mijlocul nostru colegi streini ca d-nii Edouard Chapuisat, Directorul marelui cotidian *Journal de Genève*, și Dr. V. Balthazard, Decanul Facultății de Medicină din Paris, însoțit de statornicul nostru prieten și coleg d-l Mario Roques, precum și distinsul matematician d-l Élie Cartan, Profesor la Universitatea din Paris și membru al Academiei de Științe din Paris. Asemenea am avut plăcerea de a primi, spre a ne face o foarte importantă comunicare, cum vom vedea mai jos, pe tânărul istoric polon d-l Dr. Olgierd Gôrka, Profesor agregat la Universitatea din Lwow, împreună cu d-l Emil Biedrzycki, Vicepreședintele Ligei Polono-române din Lwow.

Câteva ședințe intime au fost consacrate studiului preliminar al reformei ortografiei românești, la care d-l Coleg O. Densusianu ne dă concursul prețioaselor sale lumini, studiu ce s'a făcut spre prepararea hotărârilor ce sunteti Domniile Voastre chemați a lua în această sesiune pentru precizarea definitivă a ortografiei noastre.

Însfârșit v'ați intrunit la 21 Noemvrie 1930 și la 20 Februarie a. c. în ședințe de sesiune generală extraordinară, spre a hotări, în cea dintâiu primirea legatului universal lăsat de regretatul Corneliu Romniceanu Manolescu, fost Prim-Președinte al Inaltei Curți de Casație și Justiție, în cea de a doua pentru a votă primirea legatului testat de mult regretatul coleg onorar Generalul H. Berthelot.

În cele 13 ședințe publice, s'au expus comunicări cu următoarele subiecte:

— La 13 Iunie d-l *N. Iorga* a expus comunicarea despre *Elena Cherepovici soția lui Petru Vodă Mircea*, iar d-l General *R. Rosetti*, membru corespondent, a citit comunicarea cu subiectul: *Evoluția mijloacelor și chipului de făptuire a războiului dela moartea lui Ștefan cel Mare până la cea a lui Mateiu Basarab.*

— La 7 Noemvrie d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare cu titlul: *Noui amănunte de istorie românească găsite în Grecia.*

În aceeaș ședință d-l *Dr. Olgierd Gôrka*, Profesor agregat la Universitatea din Lwow, a adus descoperirea făcută de d-sa în Biblioteca Națională din München a unei Cronice contemporane scrisă în limba germană asupra domniei marelui Voevod moldovean Ștefan cel Mare, făcând o expunere asupra ei în limba franceză sub titlul: *O cronică contemporană asupra domniei lui Ștefan cel Mare.*

— La 28 Noemvrie d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare despre *Petrașcu Voevod, un aventurier muntean șarlatan în Suedia, la sfârșitul secolului al XVI-lea.*

— La 23 Ianuarie d-l *Andrei Rădulescu* a expus o comunicare despre *Asemănări între ideile primitive ale poporului din Bretania și ale poporului român.*

— La 30 Ianuarie d-l *C. Rădulescu-Motru* a făcut o comunicare despre *Creație și Vocație.*

— La 6 Februarie d-l *N. Iorga* a expus o comunicare cu titlul: *Precizări din viața de student în medicină a lui Despot Vodă*. În aceeaș ședință d-l *I. Lupaș* a dezvoltat comunicarea despre *Documente privitoare la istoria Românilor dela 1821 până la 1856 culese din arhivele vieneze*.

— La 13 Februarie d-l *Andrei Rădulescu* a făcut comunicarea despre *Influența belgiană asupra Dreptului român*.

— La 27 Februarie d-l *Dr. D. Gerota*, membru corespondent, a citit comunicarea despre *Coborîrea din pat precoce după operațiuni abdominale*, iar d-l *I. Bianu* a expus o comunicare despre *Inscripții în limba Goșilor în caractere runice descoperite în județul Baia, lângă Folticeni*.

În aceeaș ședință d-l *N. Iorga* a făcut comunicarea despre *Un pact domnesc din Muntenia și o nuntă domnească*.

— La 13 Martie d-l *N. Iorga* a expus comunicarea *Rectificări cronologice la domnia lui Alexandru cel Bun și urmașii săi*.

— La 27 Martie d-l *Dr. G. Marinescu* a expus comunicarea cu titlul: *Cercetările Școlii italiene asupra constituțiunii umane*.

— La 3 Aprilie d-l *I. Nistor* a făcut o comunicare despre *Lăgărele dela Lentești și Șerăuți*.

— La 24 Aprilie d-l *N. Iorga* a expus o comunicare despre *Nicolae Basarab, pretendent român, în Elveția*.

În aceeaș ședință d-l *S. Lambrino*, conferențiar la Universitatea din București, a citit un memoriu despre *Monumentele descoperite în săpăturile dela Histria*.

— La 8 Maiu d-l *Dr. G. Marinescu* a expus o comunicare cu titlul: *Studii asupra temperamentelor după doctrina Școlii italiene*.

III. Relații interne și externe

Tendențele de asociere internațională manifestate în toate domeniile de activitate omenească dela marele războiu încoace — tendințe pornite de sigur din nevoia de înfrățire între popoare atât de adânc simțită după războiu — și-au găsit un larg câmp de realizare în cultură și în știință, pentru că nici o altă manifestare omenească nu poate mai ușor apropii popoarele ca știința și cultura. De aceea s'a putut vedea după marele războiu luând naștere repede marile și cunoscutele organizări științifice internaționale, Uniunea Academică Internațională, Consiliul Internațional de Cercetări cu secțiunile lui, Institutul de Cooperare Intellectuală etc. etc., la cari au aderat numeroase popoare prin institutele lor științifice și la cari a aderat, precum știți, și Instituțiunea noastră în numele culturii și științei românești, pe care o reprezintă. În această calitate de afiliată s'a cerut de curând și Instituțiunii noastre de către Uniunea Academică Internațională — în care suntem reprezentați prin colegii noștri d-nii *Andrei Rădulescu* și *C. Rădulescu-Motru* — să se pronunțe asupra unei propuneri făcute de delegații Danemarcei, Angliei și Italiei ca adunările generale anuale ale Uniunii

să se țină și în orașele diferitelor institute științifice afiliate Uniunii, nu numai în Bruxelles, unde este sediul permanent al ei. Noi ne-am pronunțat contra schimbării acestui sediu.

De altă parte Consiliul Internațional de Cercetări, având să decidă în apropiata sa adunare generală, ce se va face la Bruxelles la 11—12 Iulie viitor, asupra adoptării unui nou proiect de Statute ale Consiliului, ce ni s'a comunicat și nouă, a rugat instituțiile aderente să-și dea votul asupra acestei adoptări. Academia noastră va avea deci să se pronunțe și asupra acestei chestiuni.

Paralel cu aceste instituții definitiv fixate ca centre de organizare mondială a științei, se organizează ocazional foarte numeroase Congrese internaționale pentru diferitele discipline științifice, la cari suntem chemați să luăm parte. Din nenorocire Academia noastră, care dela războiu încoace se sbate într'o strâmtorare financiară din an în an mai grea, nu are fonduri pentru a subvenționa cheltuielile de drum, foarte mari, ale delegaților ei la aceste congrese și din această cauză Instituțiunea noastră este în general absentă dela aceste manifestări științifice cu caracter internațional — fapt păgubitor pentru știința noastră și pentru bunul nume al țării în străinătate.

Din cauza arătată delegatul nostru d-l G. Balș nu a putut să ne reprezinte la al XII-lea Congres Internațional de Istoria Artei, întrunit la Bruxelles în zilele de 21—30 Septembrie trecut și nici d-l coleg S. Mehedinți nu a putut să-și îndeplinească delegațiunea de a participa la importante lucrări ale primului Congres Internațional de Geografie Istorică, întrunit în August trecut la Bruxelles, Liège și Anvers sub înaltul patronaj al M. S. Regelui Belgiei. Din aceeaș cauză Instituțiunea noastră s'a abținut să mai numească delegați la Congresul Internațional al Lecturii Publice organizat la Alger în Aprilie trecut de Asociația Bibliotecarilor francezi, sau la al XVIII-lea Congres Internațional al Orientaliștilor, ce se va ține la Leyden în Septembrie viitor, precum și la alte numeroase reuniuni și congrese internaționale.

O fericită excepțiune s'a făcut totuș când o parte din delegația numeroasă compusă din d-nii colegi N. Iorga, G. Balș, G. Murnu, M. C. Sutz, Al. Lapedatu, I. Lupaș, Pr. N. M. Popescu, Andrei Rădulescu, N. Bănescu, Const. Marinescu și Pericle Papahagi, a participat la lucrările celui de al III-lea Congres Internațional de Studii Bizantine întrunit la Atena în zilele de 12—18 Octomvrie trecut. D-l coleg Balș a prezentat Congresului o comunicare despre influențele armene și georgiene asupra arhitecturii românești, publicată mai apoi de Comisiunea Monumentelor Istorice a țării noastre. Pe de altă parte sunt nădejdi ca Secretarul Domniilor Voastre General să reprezinte Academia la sărbătorirea celui de al patrulea centenar de ființare a strălucitului institut de știință *Collège de France*, ce se va face la 18—20 Iunie viitor, iar d-l coleg L. Mrazec să ia parte la lucrările celei de a III-a reuniune a Asociației Carpatice, care se va deschide la Praga la 31 August viitor. De asemenea credem că d-l coleg N. Vasilescu-Karpen va

face tot ce e cu putință pentru a lua parte în numele Instituțiunii noastre pe de o parte la celebrarea centenarului descoperirii inducțiunii electromagnetice de către ilustrul fizician Faraday organizată la Londra în ziua de 21 Septemvrie viitor, iar pe de altă parte la aniversarea centenarului nașterii celebrului fizician James Clerk Maxwell ce se va face la Cambridge în Octomvrie viitor. În sfârșit Academia va avea să hotărască, după propunerea ce ne va aduce Secțiunea Literară, dacă va lua parte, prin delegați, la Congresul pur profesional al Oamenilor de Litere pentru anul 1931, ce se va întruni la Paris la sfârșitul acestei luni și va avea să desemneze un delegat la sărbătorirea centenarului *Asociației Britanice pentru înaintarea Științei*, cu sediul în Londra, ce se va face în Septemvrie viitor. Academia rugase pe colegul nostru onorar d-l N. Titulescu să reprezinte Instituțiunea noastră la acea festivitate. D-sa ne-a răspuns că va fi împiedecat să îndeplinească rugămintea Academiei de necesitatea de a lua parte la lucrările Ligii Națiunilor fixate tot pentru luna Septemvrie viitor.

Dar ceace ne ține în zilnic și viu contact atât cu străinătatea cât și cu țara este schimbul de publicații. Numărul Academiilor, al institutelor de cercetări, al Universităților din lumea întreagă, cari ne cer în schimb și în alte condițiuni publicațiile noastre, este enorm, iar în țară diferitele instituții și asociații culturale, ce se înființează tot mai des, ne cer cu mare stăruință publicațiile. Față de numărul restrâns de exemplare în cari se trag publicațiile noastre, suntem adesea siliți să încercăm amărăciunea de a nu satisface toate aceste cereri.

Foarte strânse sunt și raporturile noastre cu instituțiile și asociațiile culturale din țară, în primul rând cu cele patru universități și cu vechea și însemnata Asociațiune Transilvană «Astra» dela Sibiu.

Dintre Universități, Universitatea Daciei Superioare din Cluj, cea mai tânără sub raportul funcționării românești, purtând numele nemuritorului înfăptuitor al unității naționale, al Regelui Ferdinand I, și-a sărbătorit, la 20 și 21 Octomvrie trecut, un deceniu dela înființarea ei. Solemnitatea a luat proporțiile unor mari serbări naționale, înălțată fiind de participarea M. S. Regelui, a Familiei Regale, a membrilor Guvernului și a numeroși savanți streini reprezentând universități din diferite orașe ale Europei. Academia chemată la această festivitate, a luat parte prin Președintele și Secretarul General ai Domniilor Voastre, rostindu-se de către Președintele Domniilor Voastre o cuvântare în numele Instituțiunii noastre.

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român «Astra», dela Sibiu, și-a ținut adunarea ei generală pentru anul trecut la Caransebeș în ziua de 13 Noemvrie. Adunarea s'a deschis sub președinția de onoare a M. S. Regelui. Academia, care întreține de decenii strânse raporturi cu vechea Asociațiune Transilvană izvorite din rosturi și aspirații asemănătoare, a luat parte la această solemnitate prin colegul nostru Vicepreședinte d-l Oct. Goga, care a rostit la acea adunare o însuflețită cuvântare în numele Instituțiunii noastre.

De câțiva ani constatăm faptul îmbucurător că tot mai dese sunt manifestările de recunoștință din partea publicului cult față de marii bărbați dispăruți, cari au lăsat urme nepieritoare fie în domeniul înfăptuirilor politice naționale, fie în domeniul științei sau literelor. Inițiativa particulară și-a luat asupra-și exprimarea acestei recunoștințe. De aceea am putut vedea, în anii trecuți, ridicându-se grație acestei inițiative monumente pentru nepieritoare amintire nemuritorului Rege Ferdinand la Orăștie, A. D. Xenopol și G. Coșbuc la Arad, Dr. C. I. Istrati în Capitală, Alexandru Roman la Auceșu, pentru a nu numi decât pe acei ce au aparținut Academiei noastre.

Aceeaș inițiativă a ridicat în anul trecut un monument la Turda unuia din fruntașii cei mai străluciți ai luptei Românilor de peste Carpați împotriva desnaționalizării Românilor întreprinse sistematic de diferitele guverne maghiare, Dr. Ioan Rațiu. La inaugurarea monumentului făcută la 9 Iunie trecut, Academia a fost reprezentată prin colegul nostru d-l Em. Racoviță, care a rostit o cuvântare ocazională.

De altă parte, colegul nostru d-l G. Bogdan-Duică a participat în numele Instituțiunii noastre la desvelirea monumentului ridicat în Târgul-Mureș lui Alexandru Papiu Ilarian, sărbătorită la 1 Decembrie trecut spre pomenirea acestei mari figuri din epoca renașterii românești, din secolul trecut și unuia din cei mai de seamă membri ai Instituțiunii noastre dela începuturile ei.

Din celelalte numeroase delegațiuni speciale date multora din Domniile Voastre, fie spre a face parte din Comitate și Consilii ce aveau de regulat chestiuni de ordin cultural și național, fie spre a reprezenta Academia la diferite aniversări de vechi creațiuni culturale sau sărbătoriri de altele noi, vom aminti numai delegațiunea dată d-lui Coleg Vicepreședinte N. Vasilescu-Karpen de a reprezenta Academia în Comitetul de Patronaj de sub președinția activă a Alteței Sale Regale Principesa Ileana pentru organizarea unei expozițiuni a copilului în parcul Carol în zilele de 23 Aprilie—23 Maiu curent. Deasemenea Academia, fiind chemată să-și dea avizul asupra decernării premiilor naționale de literatură ale Statului, și-a dat votul prin colegul nostru d-l G. Murnu, ca și în anul trecut. În sfârșit, la 7 Maiu, Academia a luat parte, prin Secretarul ei general, care a ținut și o cuvântare, la sărbătorirea a 75 de ani de existență a Școlii Politehnice, sub formă mai întâiu de școală de inginerie, apoi de Școală Națională de Poduri și Șosele și numai de acum 10 ani sub forma actuală de Școală Politehnică.

IV. *Publicațiunile Academiei*

Numărul învățaților din afară de Academie cari cer să li se publice cercetările istorice, literare și științifice în Memoriile și alte serii de publicațiuni ale Academiei, crește neconținut. Primim și cereri de peste hotare în acest sens; dar și în anul acesta, ca și în anii trecuți, lipsa de

mijloace financiare a împiedicat tipărirea multor lucrări cari meritau să fie publicate sub auspiciile Academiei.

Această lipsă bănească împiedică simțitor mai ales activitatea Secțiunii Istorice, care s'a văzut nevoită să suspende și în anul academic încheiat publicarea memoriilor primite din afară, să reducă numărul memoriilor membrilor săi, mărginindu-se la publicarea comunicărilor făcute în ședințe publice. Nr. XVII al *Buletinului* acestei Secțiuni a putut să apară numai grație ajutorului Fundațiunii « Regele Ferdinand I », obținut de colegul N. Iorga.

Tot din această cauză nu se pot tipări publicațiunile Bibliotecii *Bibliografia românească veche*, reeditarea vol. I și continuarea vol. II; *Creșterea anuală a colecțiilor* — și la toate Secțiunile sunt manuscrise aprobate să se publice, cari așteaptă de ani încheiați să le vină rândul la tipar.

O piedică serioasă în răspândirea publicațiilor Academiei în țară și în străinătate este *tariful postal*, pe care trebuie să-l plătim și lipsa de fonduri a Biuroului de Schimb Internațional de pe lângă Institutul Meteorologic Central, din care cauză pachetele cu imprimate destinate străinătății nu pot fi trimise la timp.

În acelaș timp amintim cu plăcere că interesul publicului față de publicațiunile Academiei sporește, cererile de schimb și de cumpărare fiind tot mai dese.

Înainte de a da lista lucrărilor publicate, ne exprimăm bucuria că redactarea și publicarea *Dicționarului Limbii Române* înaintează, în anul acesta apărând două fascicule.

Iată lista lucrărilor publicate în anul academic încheiat:

1. *Anale*, tomul L, ședințele din 1929—30.

2. Din publicațiunile *Secțiunii Literare*:

a) *Memorii*, Seria III, Tom. V:

W. Meyer-Lübke, *Rumänisch und Romanisch*.

Ramiro Ortiz, *Per la fortuna del Petrarca in Rumania*.

Ioan Bianu, *Inscripții în limba gotică și în caractere runice descoperite lângă Folticeni*.

Dr. Andrei Veress, *Istoricul Marele Serdar Saul*.

Sub tipar:

N. N. Condiescu, *Istoria lui Alfidalis și a Zelidiei*.

G. F. Ciaușianu, *Glosar de cuvinte din jud. Vâlcea*.

b) *Din Viața poporului român* este sub tipar volumul:

Artur Gorovei, *Descănțele Românilor*.

c) *Dicționarul Limbii Române*:

S'a tipărit din Tom. I, partea II, fasc. VI (*Cicătăi-Cisartău*); din Tom. II, fasc. IX (*Îndreptăciune-Innecă*), fiind sub tipar material pentru fasciculele următoare.

3. Publicațiunile Secțiunii Istorice:

a) *Memorii*, Seria III, Tom. XI:

Andrei Rădulescu, *Juristul Andronache Donici*.

General R. Rosetti, *Evoluția mijloacelor și a chipului de făptuire a războiului dela moartea lui Ștefan cel Mare până la aceea a lui Mateiu Basarab*. II. *Organizarea*.

Sub tipar:

Ioan I. Nistor, *Decorarea lui Avram Iancu și a camarazilor săi*.

N. Iorga, *Un pact de familie și o nuntă domnească în 1587*.

Andrei Rădulescu, *Asemănări între ideile primitive ale poporului din Bretania și ale poporului român*.

Andrei Rădulescu, *Influența belgiană asupra Dreptului român*.

N. Iorga, *Pretendentul Nicolae Basarab în Elveția*.

N. Iorga, *Cronologia vechilor Domni moldoveni*.

b) Din *Bulletin* (redactat în limbi streine) a apărut Tom. XVII, iar din Tom. XVIII articolul colegului M. Soutzo, *Les bases fondamentales de la métrologie pondérale dans l'antiquité*.

4. Publicațiunile Secțiunii Științifice:

a) *Memorii*, Seria III, Tom. VII:

Dr. I. G. Botez, *Date paleolitice pentru stratigrafia Loesului în nordul Basarabiei*.

Al. Alexinschi, *Fauna Macrolepidopterenelor Basarabiei de nord*.

R. I. Călinescu, *Contribuțiuni sistematice și zoogeografice la studiul amfibiilor din România*.

Ar. Caradja, *Beiträge zur Lepidopteren-Fauna Grossrumäniens*.

Din Tom. VIII:

Zach. C. Panțu, *Geraniaceele din România*.

Sub tipar:

Vasile Gh. Radu, *Spermatogeneza la Armadillidium vulgare*.

O. G. Lecca, *Cercetarea caracterelor rasiiale la Români prin analiză*.

b) Din *Bulletin* (redactat în limbi streine) au apărut Nr. 3—10 din anul XIII și Nr. 1—2 din anul XIV.

5. Publicațiunile Bibliotecii:

Catalogul Manuscrisurilor Românești, Tom. III este aproape tipărit, lucrându-se la indice.

V. Legate, donațiuni, fonduri

Greutățile mari financiare în cari Academia se sbate după războiul precum și cauzele lor vă sunt indetul de cunoscute spre a mai fi din nou aci pe larg expuse. Ele au format obiectul viilor discuții în câteva ședințe din trecuta sesiune generală a Instituțiunii noastre, căpătând expresia

cea mai potrivită gravității lor în raportul Comisiunii financiare la prezentarea în Maiu 1930 a bugetului pentru anul financiar în curs. Am putut atunci constata cu toții că deficitele afirmate, cu deosebire, la bugetul Bibliotecii și la al celor două Școli de agricultură întreținute de Academie, sunt o amenințare chiar pentru viața normală a întregii Instituții. Pentru a remedia acest rău s'a depus în Iunie trecut în Senatul Țării prin stăruințele Președintelui Domniilor Voastre și conform cu hotărîrea Domniilor Voastre din trecuta sesiune, un proiect de lege din inițiativă parlamentară în următorul cuprins:

* *Art. unic.* Pentru întreținerea Bibliotecii Academiei Române și pentru serviciile pe care le aduce culturii naționale, Statul acordă Academiei Române o subvenție anuală de 6.000.000 lei, care se va înscrie în Bugetul Ministerului Instrucțiunii *.

Acest proiect, subscris de președintele Academiei împreună cu toți ceilalți domni Senatori aparținând Instituției noastre, neajungând să fie votat, Ministrul Instrucțiunii din trecuta guvernare, d-l N. Costăchescu, a înscris din oficiu în bugetul Ministerului pentru anul în curs suma de 4.000.000 lei drept subvenție pentru cheltuelile de administrare și pentru înavuțirea Bibliotecii. Suntem în gradul cel mai înalt recunoscători d-lui Costăchescu și îi exprimăm aci cele mai vii mulțumiri în numele Instituției noastre pentru ușurarea ce a adus astfel unei însemnate părți din deficitele grele ce apasă latura financiară a Instituției noastre.

La fondurile din trecut s'au mai adăugat în cursul anului acestuia trei fonduri noi, pe cari le arătăm în cele ce urmează în ordinea primirii lor:

1. Defunctul Corneliu Romniceanu Manolescu, fost Prim-Președinte al Inaltei Curți de Casație și Justiție, decedat la 6 August 1930, însufletit din timpul vieței sale de preocupări de interes general vrednice de toată lauda, a instituit prin testament Academia Română legatară universală asupra întregii averi rămase pe urma sa, compusă din circa 1.400.000 lei numerar, din efecte și acțiuni în valoare nominală aproximativă de lei 24.000.000 și din casa în care a trăit și locuit, în București. Destinația veniturilor acestei însemnate averi a fost hotărîtă de defunct, obligând Academia să distribuie veniturile anuale, în anume cote fixate în testament, pentru burse în străinătate, pentru premii și procurare de cărți școlare la școlile primare și secundare, precum și ca ajutoare la cantinele școlare din Capitală. În ședința sesiunii generale extraordinare de la 21 Noembrie, Domniile Voastre, constatând că destinația veniturilor este, în general, în acord cu scopurile Academiei, ați hotărît primirea donațiunii. Urmează ca în cursul actualei sesiuni să decideți și modalitatea pentru realizarea în viitor a operei de binefacere gândite de regretatul donator, prin încheierea unui regulament de funcționare a fondului.

2. Defunctul Advocat Cornel Nicoară, încetat din viață în Septembrie trecut la Timișoara, a testat Academiei Române o parte din averea sa compusă din acțiuni în valoare totală aproximativă de 500.000 lei și

numerar, a căruia valoare o vom cunoaște după încheierea unor operațiuni la cari este obligat executorul testamentar. Regretatul testator creează din suma dăruită o fundațiune din veniturile căreia Instituțiunea noastră va avea să acorde premii, după modalități pe cari este liberă să le hotărască.

3. Ilustrul general francez și mult regretatul nostru coleg onorar Henry Berthelot, voind, precum arată în testamentul său, * pe de o parte a mulțumi nației românești de toate mărturiile de recunoștință și de dragoste ce mi-au fost arătate cu prisosință și, pe de altă parte, să întrețin bunele relații și legăturile intelectuale între România și Franța *, a testat Academia Română întreaga sa avere aflătoare în România, compusă din domeniul cu care a fost împroprietărit de Statul Român în comuna care-i poartă numele, în județul Hunedoara, precum și numerarul aflat la moartea sa la băncile din România. Venitul acestei averi Academia îl va folosi anual la acordarea de burse în Franța sau de premii pentru scrieri prezentate de autori fie români, fie francezi, în condițiile prevăzute în testament.

Vom încheia această parte a raportului amintind că Academia este în măsură în acest an să înfăptuiască importanta dispozițiune din testamentul defunctei Elena Dalles cu privire la ridicarea pe terenul testat Academiei în B-dul I. C. Brătianu No. 12 a unei fundațiuni cuprinzând săli de expoziție și de conferințe și concerte. Terenul, rămas Academiei în urma exproprierii, se prezintă în condiții nesatisfăcătoare sub raportul atât al formei cât și al suprafeței. Deaceia Academia a propus Primăriei Capitalei, proprietara terenurilor învecinate, un schimb de terenuri, care s'a admis. Schimbul realizat aduce Academiei un teren cu o formă regulată și cu o suprafață mărită cu 421 m. p. Intocmirea planurilor fundației a fost încredințată d-lui Arhitect Horia Teodoru, ales în urma unui concurs de schițe, la care au fost invitați 6 arhitecți. D-l Teodoru a întocmit planurile definitive și un devis în valoare de 14.000.000 lei. Această sumă, care reprezintă valoarea construcției, Academia o are încă de acum doi ani dela Primăria Capitalei primită drept valoare a porțiunii expropriate din terenul testat. Lucrarea de construcție va începe în chiar această campanie de lucrări.

VI. Localul Academiei

În cursul anului d-l Arhitect Duiliu Marcu a lucrat la întocmirea planurilor pentru noul local al Academiei, conform condițiunilor din contractul încheiat între d-sa și Academie. Din diferitele schițe prezentate, Comisiunea localului împreună cu Delegațiunea au ales pe cele mai potrivite pentru localul Bibliotecii, aprobându-le.

VII. Colecțiunile

Colecțiunile Bibliotecii noastre, prin instalarea celei mai mari părți în noul depozit de cărți, și-au asigurat atât o mai ușoară și metodică

folosire, cât și păstrarea în cele mai moderne condițiuni. Cele nou întrate și-au asigurat și ele locul potrivit în depozitul de cărți deocamdată destul de încăpător. Creșterea anuală a colecțiilor noastre se constată, prin comparație, dela an la an, tot mai mare. Schimbul de publicații ce Academia face cu instituțiile științifice din străinătate, obligațiunea legii dela 1904 cu completările ei dela 1922 și 1923, care impune tipografiilor din întreg cuprinsul țării de a trimite câte două exemplare din tot ce tipăresc, cumpărăturile, pe care în acest an am fost siliți a le restrânge la mai mult decât se poate închipui pentru o bibliotecă de importanța acesteia, în sfârșit donațiunile, — iată principalele izvoare de înăvuire a Bibliotecii Instituțiunii noastre. Această înăvuire se va arăta dezvoltat în raportul ce vă va prezenta Comisiunea Bibliotecii, care va arăta și activitatea Bibliotecii în anul încheiat 1930.

Pentru a ne face totuș o idee sumară, menționăm că în 1930 Biblioteca a crescut cu 6.870 volume și broșuri, 7.733 numere de reviste din țară, 2.455 numere de reviste străine, 1.078 ziare, 30 atlase și hărți, 98 stampe și portrete, 444 cărți poștale ilustrate și 123 fotografii, printre care și portrete și fotografii ale unora din colegii noștri răposați, 16 albume, 132 documente, 41 volume manuscrise și 72 caiete de note muzicale; s'au cumpărat 120 monete și s'au primit în dar 815 monete și medalii. Comisiunea Bibliotecii va arăta în raportul ei special amănunțele creșterii colecțiilor, iar colegul nostru conservator al colecției numismatice vă va prezenta un raport deosebit asupra acestei colecții.

Nu putem vorbi de sporirea materialului cabinetului nostru numismatic, fără de a aminti că și în acest an M. S. Regele Italiei, pe care Academia noastră se simte onorată de a-L avea în fruntea membrilor ei onorari încă de acum 41 de ani, a binevoit a ne trimite prin Legațiunea Italiei al XII-lea volum, în continuarea celor unsprezece anterioare primite, din monumentală lucrare «*Corpus Nummorum Italicorum*», ce se publică sub directa Sa îngrijire, Majestatea Sa fiind, precum se știe, un reputat numismat.

Un alt dar de o rară însemnătate ne-a făcut, în continuarea altor însemnate daruri din trecut, tot pentru colecțiile noastre numismatice, veneratul nostru coleg d-l M. C. Sutz. D-sa ne-a dăruit o colecție de 504 monete antice de argint și bronz, ce au aparținut colecției vândute a Marelui Duce Alexe Mihailovici. Exprimăm deci și cu această ocazie d-lui coleg Sutz via mulțumire a Instituțiunii noastre pentru acest prețios dar.

În sfârșit secțiunea manuscriptelor noastre a încorporat un material documentar de mare interes pentru istoria vieții noastre naționale din a doua jumătate a secolului trecut cuprins în *Amințirile* și în arhiva unuia din cei mai însemnați diplomați de carieră ai țării noastre din perioada de timp amintită, Ioan Bălăceanu. Dânsul a lăsat scrise *Amințirile* sale și o însemnată cantitate de documente ginerelui său, d-lui Pierre Nicot de Villemain, din Nizza, care — în urma unei corespondențe întreținute cu Președintele Domniilor Voastre timp de câțiva

ani — a consimțit să le dăruiească sigilate Academiei cu condiția să nu fie desfăcute înainte de 1948.

VIII. Burse

În anul școlar curent s'au acordat burse din Fondurile *V. Adamachi*, *Leon S. Arié*, *Dr. C. Păcuraru-Bianu*, *N. Rătescu* și *Apostol Papadopol*, precum urmează:

Două burse din *Fondul Adamachi*, din care una de 7.000 lei lunar acordată d-lui N. N. Moroșanu cu începere dela Octombrie 1929 și până la 31 Septembrie 1931, cu drept de prelungire încă un an. Bursierul studiază Preistoria la Universitatea din Paris. Din ultimul său raport trimestrial reiese că dânsul nu și-a putut până acum completa cercetările necesare pentru săvârșirea lucrării de doctorat cerute de Academie să fie despre o regiune preistorică din România. D-sa a cerut deci prelungirea bursei cu încă un an.

Cealaltă bursă tot pentru specializare la Universitatea din Paris, s'a acordat în toamna trecută numai pentru un an d-lui Vasile Gh. Radu, asistent universitar la Facultatea de Științe din Iași. Bursierul se specializează în tehnica histologică și primește o bursă lunară de 4.000 lei.

Din fondul *Leon S. Arié* s'au dat următoarele 9 burse de câte 800 lei lunar:

2 burse la Școlile Superioare de Comerț din București și Cluj, 5 burse la studenți din cele două Școli Politehnice din țară, din care 3 la Școala Politehnică din București, iar 2 la cea din Timișoara și 2 burse la studenți ai Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale din Capitală.

Din *Fondul Dr. C. Păcuraru-Bianu* s'au dat 3 burse de câte 120 lei pe lună: două la Școala de Horticultură din Turda și una la Școala Inferioară de Meserii din Capitală.

Din *Fondul N. Rătescu* s'a acordat o singură bursă de 120 lei pe lună la Școala Superioară de Comerț din Capitală.

În sfârșit din *Fondul A. Papadopol* s'au acordat ajutoare trimestriale de câte 150 lei la 10 elevi ai Școlii Superioare Comerciale și câte 90 lei la 10 elevi ai Școlii Inferioare Comerciale din Galați.

Osebit de aceste burse, Academia a destinat suma de lei 53.700, veniturile Fondurilor I. Fătu și I. Scorțeanu pe anul trecut, pentru procurare de cărți didactice și cărți religioase la elevi săraci ai școlilor din satele moldovenesti de pe malul Nistrului basarabean. D-l coleg Șt. Ciobanu, care a binevoit a se însărcina cu distribuția acestor ajutoare, ne va face o relațiune asupra ajutoarelor date. Pe de altă parte dela aceste două fonduri s'a mai distribuit la 4 școli din județul Maramureș încă o sumă de 15.174 lei, rămasă nefolosită din 1928 și restituită acum de Inspectoratul Școlar din Cernăuți.

IX. Școlile Academiei

Cele două Școli de agricultură « T. P. Anastassiou » dela Țigănești (Tecuciu) și « I. C. Agarici » dela Moara Grecilor (Vaslui) au funcționat mulțumitor. Pentru a asigura o viață gospodărească mai bună Școlii dela Țigănești s'a numit un nou director în cursul anului, cel vechiu rămânând la obligațiile lui de profesor. Mulțumitor a funcționat și Școala Primară « T. P. Anastassiou » dela Călmățui.

Institutul « I. Otteteleșanu » încheie în acest an o primă perioadă de zece ani de când funcționează ca « Școală Normală de fete » conform contractului dintre Academie și Ministerul Instrucțiunii. Acest contract va expira luna viitoare. S'au luat măsuri pentru prelungirea lui pentru un nou period de 10 ani, conform votului Domniilor Voastre din trecuta sesiune generală.

X. Concursurile Premiilor

La concursurile premiilor ce sunt a se acordă în această sesiune generală s'au prezentat pentru opere publicate 81 scrieri, concurând la 13 premii în valoare de lei 216.500.

La cele 16 premii cu subiecte date, în valoare totală de lei 458.000 s'au prezentat patru manuscrise la trei premii și anume: două la *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 200.000 lei, anunțat a se acordă celei mai reușite traduceri în limba franceză a operei poetice a lui Mihail Eminescu. Delegațiunea, în înțelegere cu donatorul fondului, d-l coleg onorar Const. Hamangiu, Ministrul Justiției, a amânat acordarea premiului pentru viitoarea sesiune a anului 1932.

La concursul *Premiului Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, cu subiectul *Dialectul aromân, Studiu lingvistic*, s'a prezentat un manuscris, iar la concursul *Premiului V. Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil), s'a prezentat de asemenea un manuscris, tratând subiectul dat *Organizarea judecătorească în țările române în epoca Regulamentului Organic*.

• • •

După cum constatați din această expunere sumară a activității de un an, ritmul vieții noastre academice e foarte pronunțat. Dacă mijloacele noastre materiale pentru publicațiile științifice ale secțiunilor ar fi mai largi, activitatea internă, aceea care determină curentele științifice în orice țară, ar fi mai intensă. De asemenea relațiile noastre cu străinătatea, cari afirmă în afară valoarea noastră culturală, ar fi mai active. Un sprijin prea mare din partea Statului, acum în greutățile mari financiare care bântue și care, probabil, au să mai dureze, nu putem spera. Putem însă spera o mai bună înțelegere a rosturilor noastre din partea donatorilor din ce în ce mai numeroși. Increderea lor că dispozițiile

cuprinse în testamentele sau actele lor de donațiune sunt respectate și aduse la îndeplinire cu sfințenie, este cel mai frumos omagiu adus Academiei noastre. Se întâmplă însă un fapt care merită să fie semnalat. Donatorii noștri înscriu în actele lor de donațiune dispoziții privitoare la tot felul de binefaceri, neapărat folositoare și înălțătoare, dar uită, aproape totdeauna, să acorde pentru activitatea proprie a Academiei, pentru publicațiile ei și pentru inițiativele culturale și științifice ale secțiunilor noastre partea, care, firește ar trebui să fie cea mai însemnată din donațiune. Astfel serviciul făcut Academiei prin donațiuni fără caracter curat academice, e întrucâtva dăunător, căci ne depărtează, printr'o administrație complicată, de la scopurile înalte ale Instituției noastre. Aceasta nu ne împiedecă de a păstra toată recunoștința donatorilor noștri *.

Se procede la alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1930—1931.

— Se aleg d-nii I. Al. Brătescu-Voinești, Siloiu Dragomir, Em. Racovișă.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA prezintă și plenul iea cunoștință de următorul *Raport al Comisiunii permanente asupra activității Bibliotecii în 1930*:

Colecțiunile Bibliotecii Academiei, a căror însemnatate științifică este cunoscută astăzi atât în țară cât și peste hotare și fac dintr'insele cel mai însemnat material de studii și izvor de informațiuni, sunt cuprinse în următoarele secțiuni:

I. Secțiunea cărților tipărite, având diviziunile următoare:

1. Cărți și broșuri române și străine din toate timpurile și în toate limbile, privitoare cu deosebire la România și la neamul românesc. Cărțile vechi românești dinainte de 1830 sunt anexate la secțiunea manuscriselor, cu cari au mai adeseori legături de întrebuințare.

2. Publicațiuni periodice române și străine.

II. *Secțiunea manuscriselor* în limbile română, slavă, latină, greacă și altele. Din această secțiune face parte *colecția de documente istorice românești*, originale, fotografii și copii.

III. *Colecția de stampe*, portrete, hărți geografice, planuri de orașe și cetăți, etc., originale sau în diferite moduri de reproducere (litografii, fotografii, etc.). La această secțiune se păstrează și materialul muzical.

IV. *Cabinetul numismatic*, cuprinzând colecțiunile de monete antice și românești, clasificate și îngrijite de colegul nostru corespondent d-l C. Moisiu sub supravegherea colegului M. Sutz.

A) SECȚIUNEA CĂRȚILOR TIPĂRITE

1. NECESITĂȚI

Această secțiune are 16 funcționari împărțiți la următoarele servicii: 7 pentru catalogare (al șaptelea post, creat la 1 Noemyrie 1930, a rămas până în prezent neocupat), 4 la sala de lectură și împrumuturi, 2 la periodice și 3 la primiri și reclamații, cari sunt suficienți pentru lucrările curente.

Acest personal este cu totul neîndestulător. Din această cauză stau încă foarte prețioase bibliotecii întrege necatalogate, cum este biblioteca G. Filipescu.

Pentru a se putea încorpora cât mai curând în noul sistem de catalogare părțile vechi ale bibliotecii, este trebuință să se adauge la serviciul noului catalog cel puțin trei funcționari și un om de serviciu. Avându-se și acești trei funcționari, echipa actuală ar putea fi descărcată de o parte de lucrări, putând să înainteze și să continue lucrările începute sau suspendate și să înceapă pe cele încă neîncepute.

Creșterea de personal pentru catalogare este cu atât mai trebuincioasă cu cât vechiul catalog provizoriu, făcut în grabă pe fișe mari în vechile forme și pe hârtie slabă, este atât de uzat prin întrebuințare, încât multe fișe se fărâmă în mână, iar bibliotecii întrege de mare preț stau încă necatalogate, deci neintroduse în circulația întrebuințării.

Pentru a grăbi lucrarea catalogării potrivit trebuințelor bibliotecii, pe cât timp se poate lucra numai cu personalul actual neîndestulător, s'a luat în toamna anului 1929 dispoziția ca fișele metodice lucrate pentru catalogul clasificat pe materii să fie ținute deocamdată de o parte, urmând să fie clasificate numai după ce vor fi inventariate și catalogate alfabetic, după noul sistem, toate cărțile din bibliotecile vechi. Aceasta este iar o întârziere foarte păgubitoare pentru folosirea bibliotecii.

O deosebită trebuință de creștere de personal se simte pentru catalogarea secțiunii periodiceilor, care are acum numai doi funcționari și un om de serviciu. Acești doi funcționari deabiă ajung să facă înscrierea colecțiilor în inventarul periodiceilor și regularea lor pentru darea la legat. Rămâne de făcut catalogarea sistematică pe materii, pe localități de aparițiune, pe anii publicației, pe limbi, pe numele editorilor și scriitorilor, etc. Toate acestea sunt necesare pentru înlesnirea folosirii acestor colecții în care se oglindește întreaga dezvoltare a vieții zilnice a țării pe toate terenurile. Pentru facerea acestor lucrări ar fi necesari încă cel puțin doi funcționari cu studii superioare.

Serviciul primirii publicațiilor obligate prin lege asupra tipografilor, editorilor și autorilor cari le publică și a reclamațiilor celor cari nu se trimit de bună voie, având trei funcționari, ține la curent toate lucrările. Cu modul acesta funcționarii dela împrumuturi au fost descărcați de o parte din lucrările ce făceau, astfel că pot îndeplini serviciul în chip aproape satisfăcător, dând și ajutor custozilor din sala de lectură, cari sunt adesea ori — mai ales iarna — prea încărcați cu servirea cărților și cu supravegherea întrebuințării lor.

Controlul cărților din depozitele bibliotecii nu se făcuse de peste 20 de ani din cauza incomodității localului și instalării precum și a lipsei de funcționari. Cu ocazia mutării bibliotecii în noul local în anul 1929, s'a făcut și acest control și s'au îndreptat toate cărțile rătăcite dela locul lor. Tot cu prilejul mutării secțiunii cărților tipărite în noul local s'a putut face, pentru prima oară după mulți ani, o confruntare completă a depozitului de cărți cu registrele-inventar. S'au semnalat cu acest prilej destul de numeroase nepotriviri, precum și o mulțime de lipsuri de cărți. După identificarea tuturor împrumutărilor și a operelor depozitate în sala de lectură sau păstrate la alte servicii (cărți vechi românești la Secția manuscriselor, etc.) s'a continuat controlul făcându-se o nouă confruntare, de astădată cu cataloagele. Toate greșelile sau nepotrivirile constatate (număr greșit, formate deosebite, număr de volume diferit, fișe lipsă din cataloage, etc.) au fost îndreptate. Au rămas 215 opere în 228 volume, a căror lipsă din depozitele noului catalog este definitiv stabilită. Sunt cuprinse în această cifră și cărțile împrumutate până în anul 1928 inclusiv, care n'au fost restituite, sau au fost pierdute. Pentru vechile biblioteci, în lipsa unor inventare care să înfățișeze complet situația colecțiilor, un astfel de control nu s'a putut face. S'a notat numai într'un registru deosebit numărul de volume care s'au găsit la fiecare număr în momentul mutării depozitului de cărți în noul local. Cum biblioteca a crescut mult (peste 300.000 volume) se simte trebuința ca un funcționar să fie însărcinat să controleze regulat cărțile, să rărească periodicele, să îndrepteze cărțile rătăcite, să instruească și să supravegheze noii oameni de serviciu.

2. CONSULTAREA

Sala de lectură a cărților tipărite a fost deschisă în 1930 în 286 zile de lucru, afară de Dumineci și sărbătorile fixate de Delegațiune. În 224 zile a fost deschisă câte 8 ore pe zi, dela 9—1 și 3—7 (93 zile cu orariul de iarnă) sau dela 8—12 și 2—6 (131 zile cu orariul generalizat de iarnă și vară), iar în 62 zile din lunile de vară câte 4 ore pe zi (8—12). Noua sală de lectură a cărților tipărite are 65 locuri (un spor de 33 locuri față de numărul locurilor din vechea sală de lectură), iar sala de lucru pentru membrii Academiei Române, profesori universitari, are 20 locuri (cu 12 locuri mai mult decât încăperea rezervată din vechiul local). În cursul anului 1930 — primul an de funcționare în noul local — numărul cetitorilor a crescut la 15.951 cărora li s'au comunicat 53.027 volume.

Împrumutate acasă au fost 2.567 volume la 1.261 împrumutători cu 2.138 bilete de împrumutare.

Împrumutarea, atât direct la persoane din capitală cât și prin bibliotecile universitare din țară, aduce mari servicii învățaților pentru studiile lor științifice, deaceia numărul împrumutătorilor crește în fiecare an. Prin regulamentul nostru împrumutarea este bine mărginită atât pentru persoane și timp, cât și pentru felul cărților cari pot fi împrumutate. Din nenorocire însă acest serviciu este îngreunat de abuzul pe care îl fac unele persoane

căroră li se face această înlesnire, nerestituind cărțile împrumutate nici după mai multe reclamații scrise cari li se adresează. În anii trecuți cu unii împrumutători a trebuit să ajungem la justiție și la sentințe judecătorești pentru a-i sili să restituie cărțile împrumutate — și aceasta chiar cu profesori universitari. Această apucătură trebuie combătută în mod eficace pentru a preveni marea pierdere de timp care se face de serviciile bibliotecii și al conțiosului cu reclamațiile neurmte de efectul cuvenit. Spre acest scop, în afară de dispozițiile prevăzute în regulament, a trebuit să se mai prevadă una nouă și anume ca persoanelor, cari prin regulament sau prin deciziunea Comisiunii bibliotecii au dreptul de împrumutare și cari nu restituie cărțile împrumutate după trecerea timpului de trei luni nici după două reclamații, să li se retragă pentru totdeauna acel drept, fiind urmărite prin justiție pentru restituirea cărților împrumutate. Prin deciziunea Delegațiunii No. 512 din 1 Martie 1928 s'a ridicat autorizarea de împrumutare la 22 persoane. În asemenea condiții se înțelege cât este de greu a se păstra cuvenita ordine și a se feri de pierderi colecțiunile de cărți și de periodice, din cari cele românești cele mai multe sunt singurele exemplare existente.

Pentru admitere în sala de lucru a bibliotecii s'au liberat 1.018 permise, din cari 99 și pentru secțiunea manuscrisurilor și documentelor.

Ajutorul ce dă biblioteca noastră muncitorilor pentru cultura națională se poate vedea din statistica cetitorilor din ultimii cinci ani, arătată în:

TABELA I

Anii	Cetitori	Volume comunicate	Împrumutători	Volume împrumutate
1926	10.977	34.896	588	3.230
1927	11.684	40.728	704	3.952
1928	13.023	43.295	623	3.395
1929	9.409	28.810	1.157	2.267
1930	15.951	53.027	1.261	2.567

Se amintește că pe lângă cărțile comunicate cu bilet de cerere, cetitorii au la liberă dispoziție în sala de lectură o bibliotecă de 2.231 volume din cărțile cele mai des întrebuințate, clasificate după deosebite specialități (un spor de 377 volume față de numărul volumelor din vechea sală de lectură), 90 reviste străine și 46 reviste din țară.

Din cauza marelui număr de cereri de ziare și reviste românești pentru consultare și pentru a feri de distrugere aceste colecții prețioase, cari nu ar mai putea fi înlocuite, mai ales cele dinainte de războiu, s'a luat dispozițiunea ca aceste colecții de ziare și reviste românești apărute înainte de 1917 să nu

se mai dea spre consultare studenților pentru lucrări de exerciții didactice de seminar.

3. SPORUL

Biblioteca (Secțiunea cărților tipărite) a crescut în 1930 cu 6.870 volume față de 6.057 în 1929. În următoarea tabelă se poate vedea creșterea deosebitelor feluri de colecțiuni ale bibliotecii în 1930:

TABELA II

Proveniența	Volume și broșuri	Numere de reviste		Ziare		Atase	Hărți	Stampe și poartre	Volume manuscrise	Documente	Fotografii	Albumuri	Formulare ilustrate	Cărți populare ilustrate	Note muzicale	Monete, obiecte de muzeu
		din țară	străine	din țară	străine											
Legal . .	4.314	7.733	—	1.064	—	1	10	29	—	—	—	8	29	444	72	—
Dar sau schimb	2.058	—	1.482	—	14	2	10	67	34	89	123	7	21	—	—	815
Cumpăr	498	—	973	—	—	—	7	2	7	43	—	1	—	—	—	120
Total .	6.870	7.733	2.455	1.064	14	3	27	98	41	132	123	16	50	444	72	935

În această tabelă nu sunt cuprinse miile de foi volante, cari de mai mulți ani încoace nu se mai pot alege, ci se pun deoparte spre a fi alese când vom avea personalul îndestulător.

După limba în care au fost tipărite publicațiunile primite legal, se împart în felul următor:

TABELA III

Limba	Volume și broșuri	Reviste	Ziare și gazete
Română	3.739	503	783
Maghiară	189	92	132
Germană	130	38	80
Franceză	232	17	3
Alte limbi	21	9	39
Mixte	3	39	27
Total	4.314	698	1.064

Pe lângă îmbogățirea bibliotecii cu imprimatele din țară, cari se trimit prin obligație legală, se adaugă donațiunile și schimbul de publicații din străinătate. În fruntea donatorilor stă Societatea Națiunilor, care ne trimite toate publicațiunile ei oficiale. În fruntea schimburilor stau cele venite dela instituțiunile științifice ale Americii, atât din Statele-Unite cât și din republicele latine sud-americane, precum și din Japonia. S'au mai primit daruri dela Legațiunea Franței, Italiei, Germaniei, Minist. Afacerilor Străine, D-na Marta Bibescu, d-l I. Bianu, M. Beza, D. N. Ciotori, Iuliu Moisil, I. Pillat, Legațiunea României din Paris (1.388 volume de literatură, filozofie, teosofie, etc.).

La biurul de primire al publicațiilor din țară s'au înregistrat și s'au ținut în evidență 1.762 publicațiuni periodice din țară și 14 din străinătate.

Publicațiunile legale netrimise s'au reclamat dela tipografi și editori, făcându-se 86 reclamațiuni pentru 262 opere și 6 dări în judecată pentru 23 opere. Pentru periodice (ziare și reviste) s'au făcut 2.501 reclamațiuni (unele din ele cuprinzând până la 8—9 titluri) și s'au dat în judecată 91 tipografi și editori pentru 195 publicațiuni periodice netrimise în parte sau deloc. S'au eliberat 49 certificate despre apariția periodicelor.

Sporul secțiunii cărților tipărite în ultimii 5 ani se arată în:

TABELA IV

Anii	Volume și broșuri	Ziare și reviste din țară	Ziare și reviste străine	Atlase	Hărți	Note manuscrise	Stampe și portrete	Fotografi	Albumuri	Formulare ilustrate	Cărți poștale ilustrate
1926	6.612	1.504	461	4	40	178	132	10	9	106	2.062
1927	5.241	1.567	482	1	50	104	7	7	5	50	1.006
1928	5.210	1.650	498	2	62	78	54	197	21	111	560
1929	6.057	1.692	508	12	86	57	64	129	66	46	233
1930	6.870	1.762	546	3	27	72	98	123	16	50	444
Totalul creșterii 1926-1930	29.990	8.175	2.495	22	265	489	355	466	117	363	4.305

Cele 546 ziare și reviste străine se împart în 126 abonate, 224 primite în schimb și 196 dăruite.

4. CATALOGARE ȘI ALTE LUCRĂRI

1. *Catalogul nou.* S'au înscris în inventar, în 1930, 5.563 opere în 6.170 volume (No. 97.046—102.608). S'au catalogat definitiv și s'au așezat în rafturile bibliotecii 6.750 opere în 7.417 volume (No. 95.101—101.850) pentru cari s'au lucrat:

8.933 fișe pentru catalogul alfabetic al autorilor,
6.750 * metodice pentru catalogul pe materii.

Total 15.683 fișe.

(Începând cu No. 91.701 s'a oprit clasificarea pentru catalogul pe materii. Fișele metodice, care se lucrează pentru acest catalog, se pun deocamdată de o parte urmând să fie clasificate mai târziu).

În rezumat, până la 31 Decembrie 1930, catalogul nou cuprinde:

a) Trecute în inventar 102.608 opere în 123.258 volume;

b) Catalogate definitiv și așezate în rafturi 101.850 opere în 122.418 volume.

Pentru toate aceste 101.850 opere s'au făcut:

128.583 fișe alfabetice,
123.400 * metodice

Total 251.983 fișe.

Cărțile din donația Vericeanu, în număr de 952 volume, au fost încorporate. Dela vechile biblioteci au fost scoase și s'au trecut la Noul Catalog 793 opere ale scriitorilor mai însemnați (Alecsandri, Eminescu, etc.).

Dubletele. Prin catalogarea și organizarea sistematică a materialului de cărți și periodice cuprins în biblioteca Academiei rezultă o însemnată cantitate de dublete, cari ar trebui să fie folosite fie prin donațiuni pentru îmbogățirea bibliotecilor din țară — începând cu cele universitare — fie prin vânzare, produsul având să fie întrebuințat pentru cumpărături, legătorie și alte trebuințe. Pentru aceasta este necesar însă un deosebit serviciu de cel puțin doi funcționari și un om de serviciu, care să facă și să ție la curent pentru dublete un catalog de control, după care să se știe ce este de păstrat și ce este de dat. S'ar alege cele mai bune exemplare pentru bibliotecă, s'ar păstra dintr'unele cărți două sau chiar mai multe exemplare, folosindu-se celelalte pentru scopul arătat. Altfel o însemnată bogăție de cărți stau nefolosite într'o țară atât de săracă în biblioteci de care toată viața culturală are atâta nevoie.

2. *Publicațiunile în curs de apariție.* S'au înregistrat în inventarul special 202 opere (C 1772—1973), pentru care s'au făcut fișe de control. S'au făcut fișe speciale pentru toate acestea și anume 275 fișe alfabetice pe autori și 202 fișe metodice.

3. *Serviciul periodicelor.* S'au înscris în cursul anului, în inventarul special și cu numerotare deosebită, 1095 publicațiuni (No. 9.016—10.111). Deosebit de acestea s'a făcut în cursul anului inventarierea și catalogarea a 1152 periodice românești, al căror număr de pagini fiind mai mic de 16, s'au trecut la un singur număr de inventar (1.500), aranjate pe formate și legate în volume în ordine alfabetică.

Catalogul pe fișe al periodicelor, destinat a fi pus la dispoziția cetitorilor, are 14.648 fișe, 2.895 fiind făcute în cursul anului. Pentru catalogul pe materii s'au lucrat 14.705 fișe, din care 2.895 au fost făcute în 1930.

4. *Legatul.* Grație atelierului de legătorie instalat în localul Academiei, se pot lega cărțile și colecțiunile în condițiuni multumitoare ca soliditate și ca preț. Lipsa de fonduri ne împiedecă a lega însă tot materialul, mai ales periodicele, a căror legătură — din cauza formatului mare — costă mai mult. Totuș s'au legat 902 volume cărți și 1.780 volume periodice și s'au reparat 276 volume cărți și periodice cu legătura stricată prin întrebuițare.

5. *Serviciul stampelor.* În cursul anului 1930 s'au inventariat 633 vederi (Mapa A I—A XX No. inv. 1—633) făcându-se 387 fișe. S'au mai lucrat 189 fișe de etnografie, 64 fișe de istorie militară și 282 fișe pe autori, în total deci 922 fișe.

S'au inventariat 12 tablouri, 41 portrete ale membrilor Academiei Române, decedați și 28 busturi și plachete.

S'au trecut în inventare speciale dublete: 82 stampe de etnografie, 333 hărți, 118 albumuri, 67 atlase, 410 portrete, 43 vederi și 44 stampe de istorie militară.

S'a aranjat și este gata pentru tipar tot catalogul de portrete și de istorie militară.

Catalogul pe fișe al întregului material are 18.106 fișe pe autori și materii. Notele muzicale sunt în număr de 1.602.

În anul 1930 au fost 105 cetitori, cari au consultat albumuri, stampe și hărți.

În cursul anului această secție a crescut cu 16 albumuri, 3 atlase, 27 hărți, 123 fotografii, 39 portrete, 59 stampe, 50 formulare ilustrate, 444 cărți postale ilustrate și 72 note muzicale. Persoanele cari au dăruit pentru secția stampelor sunt: Gh. Adamescu, dr. D. Ananescu, arhitect Petre Antonescu, Marcu Beza, I. Bianu, Isidor Bring-Roman, Virgil Drăghiceanu, I. Karadjă, F. T. Marinetti, L. Mrazec, G. T. Niculescu-Varone, Elisa Periețeanu-Buzău, Ion Pillat, inginer Emil Prager, inginer Nicolae G. Pravilă, Radu D. Rosetti, Serviciul Geologic al Suediei, Al. T. Stamatiad, M. Stăncescu, Elsa Al. Sturdza-Scheianu.

Secția stampelor a fost deschisă în tot cursul anului în zilele de lucru dela ora 1—6 p. m.

B) SECȚIUNEA MANUSCRIPTELOR ȘI DOCUMENTELOR

Această secțiune a avut până în 1927 numai doi funcționari în loc de patru câți avea înainte de războiu. Din această cauză, sala de lucru pentru studii a putut fi deschisă numai dimineața (8—12). Dela 1 Aprilie 1928 s'a înființat

un nou post de funcționar și un om de serviciu; ar mai fi deci trebuință de încă un funcționar pentru a ține deschise regulat și acele colecțiuni toată ziua și spre a face diferite lucrări pentru înlesnirea studiului prețioaselor materiale cari le cuprind.

1. CONSULTAREA

Sala de lucru a manuscrisurilor a fost frecventată în 1930 de 1.444 cetitori, din cari la 995 au fost comunicate 2.350 volume manuscrise, 177 au consultat 4.832 documente și 288 au cercetat 521 cărți vechi românești. Frecventarea sălii manuscrisurilor în ultimii cinci ani se arată în tabela următoare:

TABELA V

Anii	Cetitori	Volum manuscrise	Documente	Cărți vechi românești
1926	665	1.390	6.128	155
1927	1.082	1.691	6.734	183
1928	1.383	2.235	9.137	156
1929	913	2.027	7.070	257
1930	1.444	2.350	4.832	521

2. SPORUL

S'au cumpărat 7 volume manuscrise, și 43 documente. S'au primit în dar 34 manuscrise și 89 documente. Au dăruit pentru această secție următoarele persoane: Vintilă Brătianu, dr. Cl. Blumenfeld, dr. I. Collijn-Stockholm, Maria Cunțan, P. Gârboviceanu, Onisifor Ghibu, I. Negreanu, I. Pillat, Gr. Teodosiu. Cele 41 volume manuscrise intrate în colecțiunile Academiei în cursul anului 1930, se împart după limbă în chipul următor: 40 românești și 1 latinesc.

Aceste colecțiuni cuprind astăzi: 7.175 volume manuscrise (4.952 românești, 685 slavonești, 1.030 grecești, 308 în limbi romanice, 6 germane, 185 orientale, 9 cuprind note muzicale) și 49.690 documente istorice. Din cele 7.175 volume manuscrise, 161 au fost trimise în 1916 la Moscova împreună cu 271 documente pe pergament cu sigilii atârnate și 178 cartoane cu 37.354 documente originale aproape toate pe hârtie.

Sporul secțiunii manuscriselor în ultimii 5 ani se arată în tabela următoare:

TABELA VI

Anii	Volume manuscrise	Documente vechi, moderne și autografe
1926	38	242
1927	29	61
1928	44	560
1929	28	87
1930	41	132
Totalul creșterii 1926—1930	180	1.082

3. CATALOGARE ȘI ALTE LUCRĂRI

a) *Documente*. S'au așezat în pachetele cu documente interne, la autografe, la copiile fotografice și în colecțiile cu acte contemporane și acte externe, în total 132 documente.

S'a pregătit materialul pentru publicațiunea « Creșterea colecțiilor » pe întregul an 1930.

b) *Manuscrise*. S'au trecut în catalogul manuscriselor românești 40 volume manuscrise, iar un volum manuscris s'a trecut la colecțiunea manuscriselor latinești.

S'a aranjat pe materie și în ordine cronologică materialul (manuscrise și documente) spre publicare în « Creșterea colecțiilor » pe anul 1920.

S'a început aranjarea pe volume a materialului cuprins în 42 pachete din studiile făcute de răposatul prof. Ioan Caragiani cu privire la Istoria Românilor din Peninsula balcanică.

S'au făcut corecturile la restul de coale (culese în șpalturi și trase la mașină) din Catalogul descriptiv al manuscriselor românești volumul III. Asemenea s'au făcut corecturile la Indicele acestui volum.

S'au pregătit spre a fi date la legat și s'au legat 66 volume manuscrise și 12 volume cărți tipărite din sala manuscriselor.

C) PUBLICAȚIUNILE BIBLIOTECII

Serviciul bibliotecii începuse înainte de războiu o serie de publicațiuni bibliografice destinate să înlesnească studiile literare, istorice și științifice.

Toate aceste publicațiuni au fost oprite din cauza războiului și nu au putut fi până acum continuate din cauza situației financiare urmate după războiu. Aceste publicațiuni sunt:

1. *Creșterea colecțiilor*, începută la 1903 s'a publicat până la 1915. De atunci materialul a stat pregătit, fără a se putea tipări. Grație fondurilor puse la dispoziție de d-l coleg Al. Lapedatu, fost ministru, această publicațiune a fost continuată cu un volum cuprinzând creșterile pe 1916—1919, iar acum se pregătește pentru tipar materialul pe 1920—1921.

2. Din *Bibliografia românească veche*, având să cuprindă descrierea vechilor cărți românești din 1508—1830, s'au publicat două tomuri și primele 2 fascicule din tomul III, cuprinzând descrierea a 950 cărți din anii 1508—1817. Este pregătit materialul pentru anii 1818—1830 și pentru suplimentul general, cari sperăm să se poată da la tipar în curând. Este în pregătire continuarea unei asemenea publicațiuni pentru anii 1831—1916.

3. Din *Publicațiunile periodice românești* (ziare și reviste) s'a tipărit tomul I cuprinzând catalogul alfabetic al periodicelor din anii 1820—1906 cu note bibliografice amănunțite despre fiecare. Tomul II urmează să cuprindă indicele cronologic, pe localități, pe limbi și pe materii, cum și indicele pe nume proprii. Rămâne a se continua lucrarea și pentru publicațiile din 1907—1916, apoi pentru cele din timpul și de după marele războiu.

Într'o deosebită lucrare ar fi de mare folos să se facă arătarea cuprinsului publicațiilor periodice românești, așezat în ordine sistematică pe autori și pe materii, pentru toate articolele și materialele de natură științifică și literară apărute în aceste publicațiuni.

4. *Catalogul descriptiv al manuscrisurilor*. Pentru cele românești, cari sunt acum 4.952 și al căror număr sporește mereu, s'au publicat înainte de războiu 2 volume de catalog, în cari au fost descrise 728 volume. Mai este material pregătit pentru cel puțin alte două volume. Deocamdată se află la tipar volumul III, cuprinzând descrierea manuscrisurilor cu No. 729—1.061. Pentru cele grecești (830 volume, la cari s'au adaus în urmă 200) s'a publicat catalog în 1909 de răposatul C. Litzica. Nu este încă făcut catalog pentru cele slavone (685), orientale (185), latine și romanice (308), germane (6) și note muzicale (9).

5. *Regestele documentelor românești* originale și fotografiate (sau traduceri și copii vechi) ar forma singure 3—4 volume. Însemnătatea acestor regeste pentru studiile istorice este cu atât mai mare, cu cât documentele originale sunt duse la Moscova în timpul războiului și nu se știe când vor fi înapoiate.

6. *Documentele vechi originale în limba română* au început să fie tipărite la 1907 cu cea mai minuțioasă exactitate. S'au tipărit însă numai 227 din anii 1576—1632.

D) EXPOZIȚIILE BIBLIOTECII

Materialele cuprinse în colecțiunile Bibliotecii Academiei au putut fi până acum cunoscute aproape numai de specialiști, cu pregătire științifică pentru a face studii asupra lor. Numai pentru o mică parte din ele sunt publicate cataloage descriptive, așa că în totalitatea lor au rămas necunoscute marelui public. Acesta este un inconvenient a cărui înlăturare ar putea aduce însemnate foloase culturii generale a publicului și ar contribui la prețuirea și la îmbogățirea acestor colecțiuni.

Cel mai bun mijloc pentru realizarea acestui scop este organizarea de expoziții, în cari să se arate pe rând publicului categorii mai interesante de materiale. Din cauza lipsei de local asemenea expoziții nu s'au putut organiza sistematic. Un modest început s'a făcut în 1925, folosindu-se pentru aceasta încăperea din mijlocul casei Bellu, care are dimensiuni îndestulătoare pentru asemenea expoziții în proporții mici, pentru cari s'au putut face și instalațiile trebuitoare.

Seria expozițiilor a început cu *Presa periodică românească din anii 1820—1925* în luna August 1925 cu ocazia Congresului internațional al presei Micei Intelegeri.

A doua expoziție: *Cartea românească veche (1508—1820) și câteva portrete și stampe alese*, a fost deschisă la 5 Martie 1926, fiind vizitată aproape 3 luni de zile (până la 30 Maiu 1926).

Cu ocazia Congresului Presei Latine s'a organizat din nou *Expoziția retrospectivă a presei române*, care a fost deschisă în zilele de 30 Septembrie—8 Octombrie 1927.

În anul 1928, cu prilejul comemorării lui Vasile Alecsandri, s'a organizat expoziție specială de operele, edițiile, manuscriptele autografe, periodicele, pe cari le-a redactat sau la cari a colaborat Bardul dela Mircești, stampe, fotografii, obiecte de muzeu, etc., în legătură cu viața și activitatea poetului. Expoziția a fost deschisă dela 3—10 Iunie.

Această expoziție — a patra — a fost urmată de a Poeților români, făcută deodată cu Săptămâna Poeziei din zilele de 7—20 Aprilie 1930, organizată de Direcțiunea Culturii Poporului. Alte asemenea expoziții s'ar putea face înfățișând manuscripte, documente și autografe, hărți geografice ale ținuturilor românești, portrete istorice și altele multe, toate interesante și instructive pentru marele public și pentru tinerimea școlară. Pentru aceasta ar trebui însă înmulțit personalul bibliotecii, căci organizarea și îngrijirea materialelor în asemenea expoziții cere timp și pricepere.

Bibliotecarul, (sa) I. BIANU

Comisiunea Bibliotecii,

(99) G. Murmu, Preot N. Popescu, Dr. Gr. Antipa.

Se procede la alegerea Comisiunii financiare pentru anul 1932.

— Se realeg d-nii *Dim. Gusti, I. Nistor, I. Simionescu.*

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că fondurile instituite de defuncții C. Manolescu Romniceanu, Dr. Cornel Nicoară, Generalul Henry Berthelot și dania Camerei de Comerț și Industrie din Turnu-Măgurele, au nevoie de regulamente speciale pentru funcționarea lor permanentă. Propune să se aleagă o comisiune, care să întocmească regulamentele trebuitoare.

— Propunerea se aprobă și se numește o comisiune compusă din d-nii *Andrei Rădulescu, G. Țițica și Ovid Densusianu.*

D-l I. SIMIONESCU cetește următorul:

RAPORT AL COMISIUNII FINANCIARE

« *Domnilor Colegi,*

* Ne permitem dela început a vă rugă să dați toată atențiunea raportului din anul acesta. Nu e o simplă relatare a gestiunii financiare de un an, ci dăm mai mult un strigăt de alarmă. Dealtfel de vreo câțiva ani în șir, de când ne-ați dat însărcinarea de a cercetă încassarile și cheltuelile diferitelor fonduri ale Academiei, v'am atras luarea aminte asupra stării rele financiare a instituțiunii noastre.

* In anul financiar trecut răsărea mai în evidență apropierea unui mare pericol. Nu putem să nu vi-l semnalăm, pentru a se luă o hotărîre.

* Veniturile prevăzute în buget s'au încassat în majoritate, rămânând de încassat dividendele dela Acțiuni de Bancă și alte Societăți, deoarece plata dividendelor se face după ce s'au ținut adunările generale, deci totdeauna în anul următor; ceea ce este în discordanță față de bugetul Academiei.

* Aceste lipsuri s'au împlinit prin restanțele încassate din anul trecut.

* Ținem totuș să atragem luarea aminte că există venituri cari au rămas neincasate și cu greu se mai pot încassă; așa sunt în special veniturile fondurilor Agarici și Tache P. Anastasiu.

* Din cauza secetelor cari au bătuit în anii precedenți și din cauza crizei pe piață la vânzarea cerealelor, aceste fonduri sunt mereu deficitare.

* Cheltuelile obligatorii au fost făcute luându-se sumele necesare sub formă de împrumut din saldurile disponibile dela alte fonduri, sau din sumele ce sunt de capitalizat la fonduri conform regulamentelor respective.

* In ce privește cheltuelile, s'au făcut cu toată regula, fiecare trecând prin Delegațiunea d-v, iar mandatarea sumei fiind făcută de Președinte și Secretarul general.

* Încassarile și cheltuelile, după cum reiese din registrele și rapoartele speciale ale Directorului Contabilității, sunt:

* Incasări totale. Lei 41.728.306,97
 * Cheltueli * * 21.558.239,15
 deci a rezultat un numerar la 31 Decembrie 1930 Lei 20.170.067,82

* Din acest numerar s'a avansat fondului Otteteleşanu până la încasarea veniturilor dela moşia Fundu Chiselet, din cerealele în magazie, pentru întâmpinarea cheltuelilor în 1930 şi fondul Tache P. Anastasiu pentru acelaş scop, Lei 3.375.269,68.

* În numerariul casei fondurilor generale ale Academiei de Lei 18.752.375,41 trebuie să arătăm că se cuprind şi disponibilităţile anului 1929 cari sunt votate în bugetul 1931 (Lei 3.204.170,85), saldul fondului de rezistenţă din 1929 (Lei 1.530.156,72) şi suma încasată dela Primăria Capitalei pentru exproprierea imobilului Dalles din B-dul I. C. Brătianu şi care va servi pentru noua construcţie (Lei 14.268.363,—).

* În rezumat, situaţia financiară pentru anul 1930 este următoarea:

EXPLICAȚIA	Prevederi bugetare		Totalul încasărilor împreună cu numerariul aflat în Casă la 1 Ian. 1930		Totalul cheltuelilor după buget şi peste prevederi	
Fonduri Generale	11.284.571	45	26.151.274	66	16.285.766	90
* Adamachi	549.852	10	2.364.899	99	619.356	—
* Otteteleşanu	2.644.116	40	1.043.106	05	2.166.413	30
* Tache P. Anast.	2.421.758	80	790.812	62	2.486.702	95
Sald debitor din 1929 Fond Otteteleşanu	—	—	—	—	436.294	96
Sald debitor din 1929 Fond Anastasiu	—	—	—	—	2.938.974	72
Total Lei	16.900.289	75	30.350.093	32	24.933.508	83

* Efectele şi acţiunile ce posedă Academia la 31 Decembrie 1929 au crescut în cursul anului 1930 cu capitalizări şi rentă primită dela Stat pentru expropriere (total Lei 5.513.100,—) fiind azi în sumă de nominal Lei 73.715.900,—

* Pe lângă aceste efecte şi acţiuni româneşti, Academia mai posedă şi diferite acţiuni bulgăreşti, sârbeşti, ungureşti şi mexicane dela fondul Leon S. Arié.

* Toate efectele şi acţiunile sunt depuse la Banca Naţională în depozit liber, fără a plăti vreo taxă de depozit.

* Pe lângă aceste fonduri ce au fost votate în buget, mai avem şi fondul Inginer Petre Lucaci, format din acţiuni şi imobilul din Str. Romană No. 47.

* Acest fond a suferit mult la încasări din cauză că acțiunile petrolifere :

* Creditul Minier, I.R.D.P., Petrolul Românesc ș. a., cari formează cea mai mare parte din capitalul în acțiuni, nu au dat nici un dividend.

* Veniturile în anul 1930 au fost din chirii, creanțe, ipoteci, dobânzi și cupoane în sumă totală de Lei 957.997,84

iar cheltuelile ce au necesitat să se facă pentru întreținerea imobilului, cheltueli de procese, prelevările Academiei, capitalizări * 415.122,—

a rămas un numerar disponibil la 31 Decembrie 1930 * 542.875,84

din care s'au plasat în efecte pentru amortizarea cheltuelilor făcute cu construcția imobilului conf. art. I d), din testamentul răposatului donator. * 339.867,—

iar restul de Lei 203,008,84

va servi la executarea dispozițiilor testamentare și a codicilului pentru acordarea de legate.

* După cele arătate, încheierea din anul acesta nu poate fi la fel cu aceea din anul trecut. Ne-am permis a vă atrage atențiunea în diferite rânduri, că din cauza deficitelor cari cresc ca o avalanșă la unele capitole (biblioteca, școlile, etc.), se periclitează chiar lucrările stricte ale Academiei.

* În special Biblioteca a înghițit începând dela 1923—1924 nu mai puțin de 4.070.893,— lei din cheltuelile generale ale Academiei (în 1923—1924 Lei 142.727,—, în 1924—1925 Lei 281.766,— în 1925—1926 Lei 500.000,— și în 1929 Lei 3.146.400,—); la această sumă trebuie de adăugat Lei 1.000.000, din fondul Ferdinand pe 1928 care însă avea altă destinațiune; tot în 1928 s'a cheltuit pentru Bibliotecă și subvenția din taxele teatrale de Lei 1.276.994,—

* Deficitul general al Bibliotecii dela 1925 până azi, a fost în total de Lei 13.347.390,— (în 1925 Lei 825.400,— în 1926 Lei 778.482,— în 1927 Lei 1.725.334,— în 1928 Lei 2.276.994,— în 1930 Lei 3.343.796,— și pentru bugetul pe 1931 Lei 4.397.384).

* Cu toate acoperirile din bugetul general al Academiei pentru anul 1931 deficitul real al Bibliotecii este de 7.741.180,— Lei.

* Dacă nu se incassează în totul cele 4 milioane dela Ministerul de Instrucție, dezastrul e complet.

* Chiar cu aceste 4 milioane tot va rămâne un deficit de Lei 3.741.180,—; nu știm cum poate fi acoperit, căci s'au sleit toate fondurile de rezistență ale Academiei.

* Din păcate, deficitul nu e numai la Bibliotecă.

* Cele două școli agricole (Moara Grecilor și Tache Anastassiou) au un deficit de 4.877.385,— lei, chiar dacă s'ar vinde depozitele recoltei din anul trecut, cari stau încă în hambare.

* Deficitar este și fondul Păcuraru-Bianu cu 74.372 lei. Până și la Dicționar, raportul între venituri și cheltueli e deficitar.

* Totalul deficitului pe care îl are Academia se ridică la îngrijitoarea sumă de Lei 4.951.757,— dela școli și Lei 3.741.180,— dela Bibliotecă, deci în total Lei 8.692.937.

* Pericolul însă se ivește și în altă direcție.

* Cheltuețile anuale trebuiesc plătite. Sumele corespunzătoare se iau din fondul general ori dela fondul Adamachi. Acesta deși are prin economii un disponibil de Lei 1.349.523, — pentru burse și tipărituri, în realitate nu mai există; cu el s'au acoperit cheltuețile fondurilor deficitare în cursul anului.

* Prin urmare ne putem trezi într'o bună zi, din nenorocire nu prea îndepărtată, când nu vom putea face față nici dispozițiilor testamentare dela fondul Adamachi, după cum vor fi amenințate și publicațiile proprii ale Academiei. Deci viața acesteia este în pericol.

* Noi ne facem datoria în fiecare an de a vă semnală prăpastia ce ne amenință. Trebuiesc căutate soluțiuni energice din timp. Pentru școli, sau se trec cu totul la Stat, sau se schimbă sistemul de lucrare al pământului dându-l în dijă, în legătură cu o micșorare a numărului elevilor.

* Pentru Bibliotecă nu rămâne deocamdată, cum am spus și în anii trecuți, decât să o închidem, pentru a nu pune zăvorul și la palatul Academiei.

* Includerea ei pentru public poate va atrage serioasa atenție a guvernului, mai ales că acum avem norocul ca în fruntea lui să fie un stimat coleg din Academie. Glasul nostru aproape la disperare poate fi auzit și de Președintele de Onoare al Academiei, cu gest hotărîtor pentru salvarea ei.

* Ca mângâiere, slabă e dreptul, ne rămâne doar faptul că deficiturile au crescut într'una, nu din nechibzuință sau greșita gestiune a fondurilor.

* Delegația noastră are deosebita grijă de a controlă cea mai mică cheltuială, după cum serviciul de Contabilitate și Cassierie nu lasă, ca și mai înainte, nimic de dorit. Nu este Academia de vină, dacă la expropriere a fost tratată ca oricare particular sau dacă în România celor peste 18 milioane de locuitori nu se socoate că e spre folosul neamului, funcționarea singurei Biblioteci cu material enorm de bogat pentru cercetări.

* Academia a făcut tot ce a putut. Nu e drept, credem, să i se ceară anihilarea menirii ei adevărate, suferind depe urma greșelilor săvârșite de alții. Situația actuală a Dicționarului limbii române, ca și a Bibliotecii, rămâne ca o caracterizare a vremii în care totul se bizuie pe cultură, dar nu se dau mijloacele de întărire și răspândire a culturii.

* Ar mai fi pentru noi o învățătură din sbuciumul de până acum.

* Să nu mai primim cu ușurință donațiuni ademenitoare pentru moment, dar cari pot deveni cu vremea o povară grea, fie prin complexitatea atribuțiunilor ce ni se impun, fie prin insuficiența materială a donațiunilor în raport cu specificările testamentare ».

Comisiunea Financiară:

(ss.) I. Simionescu, I. Nistor, D. Gusti

**RAPORTUL GENERAL AL CONTABILULUI ACADEMIEI
ROMĂNE ASUPRA SITUAȚIUNII FINANCIARE ÎN CURSUL
EXERCITIULUI BUGETAR 1930**

Domnule Președinte,

Aci alăturat am onoare a vă înainta patru rapoarte (anexele I, II, III, IV și V) în care se arată mișcarea fondurilor Academiei și operațiunile Contabilității și ale Cassei făcute în cursul exercițiului bugetar 1930.

Rezultatul acestor operațiuni sunt, în rezumat, următoarele:

I. VENITURI

FONDUL	Prevederi bugetare		Încasări bugetare		Minus din încasări bugetare	
1. Fondurile generale	11.284.571	45	8.886.862	65	2.397.708	80
2. Fondul Adamachi	549.852	10	361.589	—	188.263	10
3. » Otteteleșanu	2.644.116	40	1.234.651	—	1.409.465	40
4. » T. P. Anastassi	2.421.758	80	895.111	—	1.526.647	80
Total Lei ...	16.900.298	75	11.378.213	65	5.522.085	10

FONDUL	Încasări peste prevederile bugetare		Totalul încasărilor peste prevederile bugetare	Totalul veniturilor				
	Încasări diverse	Casa în numerar la 1 Ian. 1930						
1. Fondurile generale	19.417.788	06	6.733.486	60	26.151.274	66	35.038.137	31
2. Fondul Adamachi	399.124	29	1.965.775	70	2.364.899	99	2.726.488	99
3. » Otteteleșanu	1.043.106	05	—	—	1.043.106	05	2.277.757	05
4. » T. P. Anastas.	790.812	62	—	—	790.812	62	1.685.923	62
Total Lei ...	21.650.831	02	8.699.262	30	30.350.093	32	41.728.306	97

II. CHELTUELI

FONDUL	Prevederi bugetare		Cheltuit după buget		— Necheltuit din prevederile bugetare	
1. Fondurile generale	13.815.700	55	11.933.051	75	1.882.648	80
2. Fondul Adamachi	515.485	85	265.873	25	249.612	60
3. » Otteteleşanu	2.359.443	45	1.923.114	50	436.328	95
4. » T. P. Anastassiu	2.421.628	05	2.145.077	95	276.550	10
Total Lei ...	19.112.257	90	16.267.117	45	2.845.140	45
FONDUL			+ Cheltuit în plus peste prevederi		Totalul cheltuelilor	
1. Fondurile generale			4.352.715	15	16.285.766	90
2. Fondul Adamachi			353.482	75	619.356	—
3. » Otteteleşanu			243.298	80	2.166.413	30
4. » T. P. Anastassiu			341.625	—	2.486.702	95
Total Lei ...			5.291.121	70	21.558.239	15

Se adaugă saldul în minus la 1 Ianuarie 1930 dela:

Fondul Otteteleşanu Lei 436.294,96

» Tache P. Anastassiu » 2.938.974,72

3.375.269,68

Total 24.933.508,83

Se specifică că din sumele, rămase necheltuite și arătate mai sus de Lei 2.845.140,45, s'au trecut ca sald pe 1931, pentru lucrări angajate:

1. Bugetul Academiei Lei 1.069.334,05

2. » Adamachi » 241.563,60

3. » Otteteleşanu » 113.709,95

4. » Tache P. Anastassiu » 164.410,—

Total Lei 1.589.017,60

iar restul s'a trecut parte pentru capitalizări, parte pentru acoperiri de deficit și parte la excedent.

După ce scădem din totalul încasărilor bugetare și extrabugetare de Lei 41.728.306,97

totalul cheltuelilor bugetare și extrabugetare de » 21.558.239,15

rezultă un sald în numerar de Lei 20.170.067,82

se mai scade minusul dela Cassa fondului Otteteleşanu și fondului Tache P. Anastassiu dela 1 Ianuarie 1930. » 3.375.269,68

rămâne sald în numerar. Lei 16.794.798,14

întocmai după cum se constată și din scriptele Contabilității, unde sunt trecute atât veniturile cât și cheltuelile, și după cum se vede și din rapoartele alăturate.

Saldul în numerar se repartizează astfel pe bugete (fonduri):

1. Fondurile Academiei (bugetul general)	Lei 18.752.370,41
2. Fondul Adamachi	* 2.107.132,99
Suma	Lei 20.859.503,40

Se scade suma avansată:

a) Fondului Otteteleşanu în 1930, până la încassarea veniturilor votate în buget Lei 324.951,21

b) Fondului T. P. Anastassiou în contul sumelor neincassate din prevederea bugetară 1930 și pentru acoperirea deficiențelor anilor precedenți, după cum se va vedea mai jos * 3.739.754,05 * 4.064.705,26

Rezultă în numerar suma de mai sus Lei 16.794.798,14

Notă. În numerariul disponibil al Casei pentru fondurile generale ale Academiei de Lei 18.752.370,41 se cuprinde și disponibilul din 1929, votat în bugetul pe 1931 din excedent, credit extraordinar, prelevări dela Fundația Elias și disponibilul prin votarea bugetului 1931 Lei 3.204.170,85, saldul disponibil din 1929 la Fondul de rezistență al cheltuelilor generale ale Academiei Lei 1.530.156,72 votat în bugetul 1931 și suma încassată dela Primăria Capitalei și care va servi pentru construcția casei Dalles din Bulevardul I, C. Brătianu Lei 14.268.363.

Din tablourile de venituri și cheltueli arătate mai sus se vede că pe lângă încassarile ordinare s'a mai încassat și Lei 21.650.831,02, restanțe din cupoane, arenzi, efecte ieșite la sorți, sporuri peste prevederile bugetare, venituri dela fonduri nou venite, dela Primăria Capitalei pentru exproprierea casei Dalles, etc.

Pe de altă parte s'au cheltuit, — pe lângă prevederile bugetare, — în plus Lei 4.949.496,70 cari reprezintă salduri din 1929 pentru lucrările angajate și trecute asupra anului 1930, — pentru înlocuire de efecte ieșite la sorți, capitalizări de efecte conform regulamentelor fondurilor, premii, întreținerea localelor, cheltueli de cancelarie, etc.

* * *

Trebuie să menționăm că deficitele anilor trecuți atât la fondul Agarici cât și la fondul Tache P. Anastassiou pentru școlile de agricultură nu numai că nu s'au putut acoperi, dar s'au sporit în cursul anului 1930, neputându-se realiza veniturile prevăzute în buget din cauza răului an agricol; iar deficitul fondului Dr. Păcuraru-Bianu din 1929 s'a micșorat prin economii la cheltuelile fondului și diferite venituri extrabugetare.

A) *Fondul Agarici:*

Deficitul arătat în 1929	Lei 1.429.737,61
a sporit, după cum se vede din raportul detaliat anexat No. 1 la punctul X, prin neincassarea de venituri prevăzute în 1930: din produsele școlii, capitalizări de efecte a sumei primită din vânzarea de teren, valoarea rublelor primite dela Ruși în timpul războiului și care nu mai au valoare, etc.	* 382.763,—
Suma	Lei 1.812.500,61
din care s'a amortizat suma încassată din exploatarea pădurii Mereni, Parchet No. 29 (buget 1929), sumele necheltuite din bugetul școlii, etc.	* 493.509,59
	Lei 1.318.991,02
care se sporește cu suma ce mai este de încassat din prevederea bugetară la veniturile școlii pe 1930	* 676.863,—
Deci avem de acoperit în 1931	Lei 1.995.854,02

Notă. În magazia școlii sunt provizii de vânzare și consumare, care s'au trecut asupra anului 1931 pentru suma de Lei 354.405,50, cum se arată în raportul școlii înregistrat la No. 167/931, deci ar mai rămâne deficit net Lei 1.641.448,52.

B) *Fondul Dr. Păcuraru-Bianu*, a avut un deficit din 1929 de Lei 100.742,80, care în cursul anului a scăzut cu sumele necheltuite din prevederile bugetare și diferite sporuri, fiind azi de Lei 74.372,65 care se vor acoperi în anii viitori din plusul de venituri.

* * *

C) *Fondul Tache P. Anastassi, Școala dela Țigănești:*

Deficitul arătat în 1929 a fost de	Lei 2.628.026,64
care a sporit cu sumele votate pe 1930 și cu cheltueli făcute cu căutarea în regie a viei în 1929.	* 1.839.568,—
Suma	Lei 4.467.594,64

Se scad sumele încassate în cursul anului din vânzarea și consumarea produselor școlii din 1928, 1929 și 1930 și sumele rămase disponibile din cheltuelile prevăzute în 1930

* 1.048.911,50

rămân de acoperit în viitor Lei 3.418.683,14

Sunt de scăzut cereale în magazie pentru suma de Lei 911.154, care se vor vinde și consumă în 1931, deci rezultă un deficit de Lei 2.507.529,14 care se sporește cu deficitul provenit din sumele votate în 1928 și 1929 ca venituri întâmplătoare și care nu s'au putut realiza (arătate în anexa IV, sub No. 6).

* 371.022,41

Deci avem de acoperit un deficit în anii viitori de Lei 2.881.531,55

Toate aceste deficite sunt acum acoperite cu sumele disponibile la diferite fonduri pentru capitalizări conform regulamentelor, disponibilul fondului de rezistență al cheltuelilor generale și sumele disponibile dela fondul Adamachi pentru burse și altele.

* * *

Efectele ce posedă Academia la 31 Decembrie 1930 sunt:

I.	La 74 fonduri (buget general) nominal	Lei 36.958.400,—
	» Fondul de pensuni	» 6.944.100,—
	» Fonduri cu nudă proprietate	» 345.400,—
	» » cu al căror venit se vor da premii	» 21.000,—
II.	La Fondul Adamachi	» 6.560.600,—
	La Fondul Ottereleșanu	Lei 11.113.700,—
	» » Elena Turnescu	» 35.300,—
	» » de inzeștrări	» 1.625.500,—
III.	» » pentru reparațiuni la Măgurele	» 1.948.500,—
	» » Th. Stănescu pentru inzeștrări	» 27.500,—
IV.	La fondul Tache P. Anastassiou	» 8.735.900,—
	Total nominal	<u>Lei 73.715.900,—</u>

Se specifică, că toate efectele precum și acțiunile românești sunt socotite cu valorile lor nominale.

Pe lângă aceste efecte mai posedăm la:

NB. In fondul Leon S. Arie, unul dintre cele 74 fonduri arătate sub I, se află și următoarele acțiuni străine și anume:

Diferite acțiuni bulgărești de Leva	171.250,—	Lei aprox. 210.945,—
» » sârbești » Dinari	6.400,—	» » 19.200,—
» » ungurești » Pengö	2.150,—	» » 63.962,—
10 acțiuni mexicane	»	» 5.000,—
	Total	<u>Lei 299.107,—</u>

* * *

Fondul Inginer Petre Lucaci:

Are capital format din diferite acțiuni și efecte de Stat, de nominal Lei 3.843.850,— și un imobil în str. Romană pentru care s'a cheltuit suma de » 8.147.782,50 și care sumă conform art. I d. din testament se va restitui fondului, formând capital din venitul imobilului după scăderea cheltuelilor.

Din suma de Lei 8.147.782,50 s'au transformat în capital din venitul anului 1929 Lei 786.579,— iar din venitul anului 1930 Lei 339.867,— rămânând să se transforme treptat și restul de Lei 7.021.336,50 tot în capital în anii viitori.

VENITURI ȘI CHELTUELI IN 1930

VENITURI:

S'au incasat:

a) Chirii	Lei	645.400,—	
b) Spor din efecte ieșite la sorti . . *		32.844,—	
c) Dobânzi	*	4.814,—	
d) Creanțe	*	16.000,—	
e) Cupoane	*	258.939,84	Lei 957.997,84

CHELTUELI:

S'au cheltuit:

a) Intreținerea imobilului	Lei	211.896,—	
b) Amortisment din costul construc-			
ției imobilului din strada Ro-			
mană 47	*	339.867,—	
c) Cheltueli de procese și altele . . *		23.060,—	
d) Acoperit deficit din 1929 *		1.294,20	
e) Prelevări cuvenite Academiei . . *		152.442,—	
f) Capitalizări, spor din efecte ieșite			
la sorti și altele	*	26.429,80	* 754.989,—
Rezultă numerar disponibil			Lei 203.008,94

pentru aplicarea dispozițiilor testamentare.

Directorul Contabilității:
Petre Vladimirescu

Delegatul Academiei Române:

Președinte: *I. Bianu.*Vicepreședinți: *G. Balș, O. Goga, N. Vasilescu-Karpen.*Secretar general: *G. Țițeica.*

Anexa I

RAPORTUL CONTABILULUI ASUPRA OPERAȚIUNILOR FINANCIARE ȘI ASUPRA STĂRII FONDURILOR GENERALE ALE ACADEMIEI IN ANUL BUGETAR 1930

I

A) VENITURI DUPĂ BUGET

Din veniturile înscrise în buget de Lei 20.834.621,67
trebuie să scădem următoarele sume, care nu sunt venituri
pentru anul 1930, fiind parte salduri din trecut, parte
avansuri din 1929 și parte pentru completări de premii,
iar altele au buget separat:

Transport Lei 20.834.621,67

	Report.	Lei 20.834.621,67
<i>Sume reportate din anii precedenți</i>	Lei	1.300.000,—
<i>Disponibil din bugetul 1929</i>	*	365.674,—
<i>Idem, din prelevările dela fondul Elias din anii precedenți</i>	*	1.000.000,—
<i>Fondul de rezistență al cheltuelilor generale, sald</i>	*	1.296.175,87
<i>Fondul Carp, sald din 1928 pentru premiul din 1930</i>	*	4.680,—
<i>Fondul Adamachi, pentru care s'a făcut raport separat</i>	*	409.529,85
<i>Fondul Otteteleșanu, idem</i>	*	1.936.174,75
* <i>Tache P. Anastassiū, idem</i>	*	2.118.917,40
* <i>Inginer Lucaci, idem</i>	*	1.023.865,—
* <i>Funcționarii C. F. R.</i>	*	1.686,20
* <i>Premiul St. Dumitrescu-Vergu, premii</i>	*	10.000,—
<i>Fondul Premiul Basarabia</i>	*	1.918,85
* <i>Episcopia Argeșului</i>	*	10.000,—
* <i>Hoțimului Bălți</i>	*	50.000,—
<i>Fondul Cuza, partea adăugită pentru completarea premiilor din 1930</i>	*	19.032,40
<i>Fondul San Marin, idem</i>	*	901,40
* <i>G. Fișteșcu, idem</i>	*	1.494,50
		<u>Lei 9.550.050,22</u>
<i>Rămânând venituri de incassat din care s'au incassat</i>	Lei	11.284.571,45
<i>și au rămas de incassat</i>	*	8.886.862,65
<i>din care cea mai mare parte este din veniturile școlii dela Moara Grecilor, prelevări și cupoane.</i>	Lei	2.397.708,80

B) CHELTUELI DUPĂ BUGET

<i>Din cheltuelile inscrise in buget de</i>	Lei	21.658.594,92
<i>trebuie să scădem următoarele sume:</i>		
<i>Capitalizări regulamentare</i>	Lei	824.250,65
<i>Cheltueli din fondul Adamachi, pentru care s'a făcut raport separat</i>	*	409.529,85
<i>Idem, Fondul Otteteleșanu</i>	*	2.118.917,40
* <i>Tache P. Anastassiū</i>	*	1.936.174,75
* <i>Ing. Petre Lucaci</i>	*	1.023.865,—
<i>Fond de rezistență al cheltuelilor generale</i>	*	1.530.156,72
		<u>Lei 7.842.894,37</u>
<i>Rămâne suma de</i>	Lei	13.815.700,55
<i>din care s'a cheltuit</i>	*	11.933.051,75
<i>și au rămas necheltuiți</i>	Lei	1.882.648,80

Această sumă se repartizează astfel:

I. *Trecut pe anul viitor a se cheltui pentru lucrări angajate, la următoarele articole:*

1. Speze de cancelarie, combustibil, luminat, etc.	Lei	4.798,50
2. Mobilier	»	10.000,—
3. Anale, Desbateri	»	150.000,—
4. Dicționarul limbii române	»	295.127,70
5. Masa zoologică dela Neapole	»	10.000,—
6. Material pentru tipărituri-biblioteca	»	4.371,25
7. Cabinetul numismatic	»	886,—
8. Primirea cărților, Bibliotecă	»	10.000,—
9. Publicațiunile Bibliotecii	»	10.000,—
10. Cabinetul numismatic, fond Daniel	»	241,20
11. Hrisoave-Documente, fond Daniel	»	250,—
12. Memorii, Secția Literară	»	300.000,—
13. Hurmuzaki, documente, tipărituri	»	10.000,—
14. Studii și cercetări, Secția Istorică	»	1.147,—
15. Memorii, tipărituri și Buletin, Secția Științifică	»	30,—
16. Studii și cercetări, idem	»	200.000,—
17. Marele premiu Năsturel Herăscu din 1933	»	3.000,—
18. Premiul I. Lecomte de Nouÿ	»	591,55
19. Școala Agarici	»	7.000,—
20. Ad-ția și exploatarea pădurii Radiana (f. Donici)	»	10.000,—
21. Ajutorul copiilor săraci din București (f. Carp)	»	2.000,—
22. » » » Giurgiu	»	2.000,—
23. Intreținerea bisericii din Olteni, idem	»	500,—
24. Cheltueli neprevăzute, idem	»	500,—
25. Burse din Fondul Papadopol	»	1.301,05
26. Legate din Fondul Stănescu	»	1.058,—
27. Documente din Fondul Ion Ghica	»	1.960,—
28. Moștenitorii din Fondul Boroș	»	1.250,—
29. Burse din fondul N. Rătescu	»	1.442,20
30. » » » Dr. Păcuraru-Bianu	»	2.126,—
31. » » » Elias	»	27.753,60
Suma	Lei	1.069.334,05

II. *Sume trecute la Fonduri:*

1. Fondul de pensuni, suma disponibilă din remunerarea funcționarilor cancelariei	Lei	109.660,—
2. Fondul Năsturel, premiul neacordat pentru subiect dat	»	5.000,—
3. Fondul Cuza, premii neacordate	»	26.000,—
Transport	Lei	140.660,—
	Lei	1.069.334,05

	Report . . . Lei	140.660,—	Lei 1.069,334,05
4. Fondul Toncoviceanu, premii neacordate »		1.000,—	
5. Fondul Carp, 20% din premiul neacordat de 8.500. »		6.800,—	
6. Fondul pentru cumpărare de documente, Fond Carp, idem, 20% . . »		1.700,—	
7. Fondul St. Demetrescu-Vergu, premiul neacordat »		10.000,—	
8. Fondul San Marin, idem. »		2.000,—	
9. » Regele Ferdinand, idem . . »		10.000,—	
10. » Funcționarii C. F. R., idem. »		1.686,20	
11. » Premiul Basarabia, idem. . »		1.918,85	
12. » » Episcopia Argeșului, idem »		10.000,—	
13. Fondul Premiul Ministerul Cultelor și Artelor »		50.000,—	
14. Fondul Ioan Fătu, suma disponibilă din cumpărături de cărți școlare. . »		45,30	
15. Fondul Scorțeanu, idem . . . »		44,80	
16 » Agarici, suma disponibilă din administrarea pădurii Mereni . »		12.605,—	
Idem, dela Școala Agarici . . . »		49.343,—	
Fondul Donici, idem din exploatarea pădurii Corbu-Radiana »		33.461,—	
Fondul Darp, burse neacordate . . »		4.600,—	
» Stolojan, idem »		7.076,35	
» Calistrat Grozovici, spor din cup. »		200,—	
Fondul Dr. Păcuraru-Bianu, suma disponibilă din exploat. pădurii Facria . . »		12.760,—	
Idem, premiul neacordat. »		5.000,—	360.900,50
III. Sume întrebuițate pentru acoperirea soldului debitor din 1929, dela Memoriile Sect. Științifice »			
			1.608,—
IV. Suma trecută la fondul de asigurări:			
Suma disponibilă dela Școala Agarici pentru asigurări. . . »			11.295,—
V. Sume necheltuite, trecute la Excedent:			
Diurnele sesiunii generale Lei	265.835,—		
» ședințelor ordinare »	103.870,50		
» à 4 membrii delegați »	250,—		
Speze neprevăzute »	33.531,—		
» de expediție »	30.361,—		
Cheltueli din Fondul Carp pentru administrația pădurii Olteni. »	5.663,75		439.511,25
Total		Lei 1.882.648,80	

II

A) INCASSĂRI PESTE PREVEDERILE BUGETARE

Din veniturile înscrise în buget de Lei 11.284.571,45 s'au încasat numai Lei 8.886.862,65 cum s'a arătat mai sus; s'au încasat însă rămășițe din anul trecut Lei 1.151.957,10 și alte sporuri peste prevederile bugetare și din efecte ieșite la sorți Lei 3.203.769,46, din exproprierea imobilului Dalles Lei 14.356.563,— precum și alte încassări neprevăzute în buget ca: venituri extrabugetare, din vânzare de publicațiuni, din fonduri nou venite, etc. Lei 705.498,50, toate în sumă de Lei 19.417.788,06 și anume:

După buget:

1. Fondul Zappa, restanțe din cupoane . Lei	82.000,—		
spor din cupoane dela Banca Națională și efecte ieșite la sorți *	54.300,—	Lei	136.300,—
2. Fondul Economilor, restanță din cupoane Lei	602,50		
spor din cupoane de Banca Națională, amenzi tipografice și vânzare de publicațiuni *	15.271,—	*	15.873,50
3. Fondul Elena Dr. N. Turnescu, restanțe din cupoane *		*	15,—
4. Fondul Donici, spor din exploatarea pădurii, din chirii, din vânzare de teren, etc. *		*	181.193,63
5. Fondul Buiuclu, restanțe din cupoane Lei	2.275,—		
spor din cupoane Banca de Credit *	1.569,—	*	3.844,—
6. Fondul Obedenaru, restanță din cupoane Rentă 5% Banca Națională . Lei	20.030,—		
spor din cupoane Banca Națională și din exprop. II a moșiei Obedeni . . *	13.758,50	*	33.788,50
7. Fondul Preotul Georgescu, restanțe din cupoane. *		*	350,—
8. Fondul Pîsoschi, idem *		*	4.262,50
9. Prelevări 20% din restanțele dela fondul Lucaci *		*	223.515,—
10. Fundația Elias, prelevări încasate peste prevederea bugetară pentru 1929 *		*	34.348,—
11. Dicționarul limbii române, restanțe din vânzarea publicațiunilor Lei	47.809,—		
Transport Lei	47.809,—	Lei	633.490,13

	Report . . .	Lei	47.809,—	Lei	633.490,13
	și spor din dobânzi, suma primită pentru literă și hârtie dela Cultura Națională	*	75.127,—	*	122.936,—
12.	<i>Fondul Regele Carol I</i> , rest din cupoane Rentă 5% și de Banca Națională	Lei	8.125,—		
	spor din cupoane Rentă 5%, Urbane, Banca Națională și efecte ieșite la sorți	*	13.450,—	*	21.575,—
13.	<i>Fondul Năsturel</i> , restanțe din arenda moșiei Năsturel cu cupoane . . .	Lei	21.200,—		
	spor din arenzi și cupoane de Banca Națională și efecte ieșite la sorți . .	*	6.560,—	*	27.760,—
14.	<i>Fondul Ioan Fătu</i> , restanțe din cupoane Rentă 5% și Banca Națională	Lei	45.412,50		
	spor din cupoane dela Banca Națională și efecte ieșite la sorți . . .	*	32.550,—	*	77.962,50
15.	<i>Fondul I. Lecomte du Nouy</i> , restanță din cupoane.			*	25,—
16.	<i>Fondul Agarici</i> , restanțe din produsele școli pe 1929, și cupoane	Lei	254.196,—		
	spor din cupoane Creditul Rural, taxa Statului la cupoane și din exploatarea pădurii și teren cedat din pădurea Mereni	*	157.021,59	*	411.217,59
17.	<i>Fondul Principesa Alina Știrbei</i> , rest din cupoane.	Lei	102,50		
	efecte ieșite la sorți	*	1.225,—	*	1.327,50
18.	<i>Fondul Carp</i> , restanțe din cupoane .	Lei	11.754,30		
	spor din exploatarea pădurii, efecte ieșite la sorți ș. a.	*	94.076,06	*	105.830,36
19.	<i>Fondul Constantinidi</i> , restanțe din cupoane	Lei	125,—		
	spor din cupoane Rurale	*	25,—	*	150,—
20.	<i>Fondul Dim. A. Sturdza</i> , restanțe din cupoane.	Lei	825,—		
	spor din cupoane Urbane	*	425,—	*	1.250,—
21.	<i>Fondul Urlățeanu</i> , restanțe din cupoane	Lei	700,—		
	spor din cupoane Urbane	*	250,—	*	950,—
	Transport	Lei	1.404.474,08		

	Report . . .	Lei	1.404.474,08	
22.	<i>Fondul Papadopol</i> , restanțe din cupoane	*	4.637,50	
23.	<i>Fondul de Pensii</i> , idem și prelevări	Lei	25.962,—	
	spor din cupoane Rentă, rețineri dela funcționari, efecte ieșite la sorti, etc.	*	148.941,15	* 224.903,15
24.	<i>Fondul Stolojian</i> , restanțe din cupoane	Lei	467,50	
	spor din cupoane Urbane	*	325,—	* 792,50
25.	<i>Fondul Tancovicianu</i> , restanțe din cupoane	Lei	50,—	
	spor din cupoane	*	125,—	* 175,—
26.	<i>Fondul Secțiunii Științifice</i> , restanțe din cupoane	Lei	175,—	
	spor din cupoane și efecte ieșite la sorti	*	1.300,—	* 1.475,—
27.	<i>Fondul N. Rătescu</i> , restanțe din cupoane	Lei	75,—	
	și din efecte ieșite la sorti	*	5.000,—	* 5.075,—
28.	<i>Fondul Păcuraru-Bianu</i> , restanță din produsele agricole dela moșia din 1929	Lei	23.834,80	
	spor din expropriere, despăgubiri prin judecată și amortisment din deficit	*	44.043,35	* 67.878,15
29.	<i>Fondul Dalles</i> , spor din cupoane, chirii și dobânzi	Lei	2.061.724,—	
	capital prin expropriere, garaj vândut și efecte ieșite la sorti	*	14.356.363,—	* 16.418.087,—
30.	<i>Fondul Leon S. Ariè</i> , Donația I, restanță din cupoane	Lei	8.036,—	
	spor din cupoane pe 1929 și efecte ieșite la sorti	*	9.000,—	* 17.036,—
31.	<i>Fondul Leon S. Ariè</i> , Donația II, restanță din cupoane	Lei	9.904,—	
	spor din cupoane și dobânzi	*	3.583,—	* 13.487,—
32.	<i>Fondul Leon S. Ariè</i> , Donația III, restanță din cupoane	Lei	5.782,—	
	spor la aceste cupoane	*	1.737,—	* 7.519,—
33.	<i>Fondul Leon S. Ariè</i> , Donația IV, restanțe din cupoane	Lei	44.416,—	
	Transport	Lei	44.416,—	* 18.165.539,38

	Report . . .	Lei	44.416,—	Lei	18.165.539,38
	spor la aceste cupoane și efecte ieșite la sorti	*	<u>35.091,18</u>	*	79.507,18
34.	<i>Fondul Leon S. Arië</i> , Donația V, restanțe din cupoane			*	400,—
35.	<i>Fondul I. Ștefănescu</i> , restanță din cupoane	Lei	5.000,—		
	spor din cupoane și efecte capitalizate	*	<u>650,—</u>	*	5.650,—
36.	<i>Fondul Grigore Angelescu</i> , restanță din cupoane	Lei	125,—		
	spor din cupoane	*	<u>800,—</u>	*	925,—
37.	<i>Fondul Th. Stănescu</i> , restanță din cupoane	Lei	292,50		
	spor din cupoane și efecte ieșite la sorti	*	<u>8.400,—</u>	*	8.692,50
38.	<i>Fondul Dr. V. Babeș</i> , spor din cupoane dela efecte capitalizate și efecte ieșite la sorti				11.500,—
39.	<i>Fondul V. Constantinescu</i> , restanțe din cupoane			*	6.660,—
40.	<i>Fondul Cuză</i> , restanțe din cupoane spor din cupoane	Lei	475,—	*	<u>425,—</u>
				*	900,—
41.	<i>Fondul Anastasie Fătu</i> , restanță din cupoane	Lei	50,—		
	spor din cupoane dela efecte capitalizate	*	<u>250,—</u>	*	300,—
42.	<i>Fondul San Marin</i> , restanță din cupoane			*	12,50
43.	<i>Fondul Neuschotz</i> , idem	Lei	240,—		
	spor din efecte ieșite la sorti	*	<u>1.000,—</u>	*	1.240,—
44.	<i>Fondul Bodescu</i> , restanță din cupoane	Lei	62,50		
	spor din cupoane	*	<u>50,—</u>	*	112,50
45.	<i>Fondul Vasile Pârvoan</i> , spor din cupoane de Rentă 5% și cărți vândute			*	29.030,50
46.	<i>Fondul Oroveanu</i> , spor din cupoane Rentă 5%			*	40.000,—
47.	<i>Fondul Funcționarilor C. F. R.</i> , idem			*	12,50
48.	<i>Fondul Craiovean</i> , rest din cupoane spor din cupoane de Banca Naționale și Urbane capitalizate	Lei	850,—	*	<u>1.225,—</u>
				*	2.075,—
	Transport				Lei 18.352.557,00

	Report . . .	Lei	18.352.557,06
49.	<i>Fondul Chițu</i> , rest din cupoane . . . Lei	540,—	
	spor din cupoane Banca Națională. *	790,— *	1.330,—
50.	<i>Fondul G. Lazăr</i> , restanță din cupoane Lei	1.577,50	
	spor din cupoane Banca Națională și din efecte ieșite la sorti . . . *	48.330,— *	49.907,50
51.	<i>Fondul Eliade-Rădulescu</i> , rest din cupoane Lei	1.975,—	
	spor din cupoane Urbane, dela capitalizări, spor din dividend dela Banca Națională și efecte ieșite la sorti *	5.730,— *	7.705,—
52.	<i>Fondul Hagi Vasile</i> , restanțe din cupoane Lei	200,—	
	spor din cupoane Urbane capitalizate *	225,— *	425,—
53.	<i>Fondul Ionel C. Istrati</i> , rest din cupoane Lei	40,—	
	spor din cupoane Rentă și Func. Urbane și efecte ieșite la sorti . . *	530,— *	570,—
54.	<i>Fondul Aristia Angelescu</i> , rest din cupoane Lei	127,50	
	spor din cupoane și efecte ieșite la sorti *	1.200,— *	1.327,50
55.	<i>Fondul Sofia Caneciu</i> , rest din cupoane Lei	87,50	
	spor din cupoane Urbane capitalizate *	75,— *	162,50
56.	<i>Fondul Dacia-România</i> , rest din cupoane Lei	37,50	
	spor din cupoane Urbane capitalizate *	250,— *	287,50
57.	<i>Fondul Nicolae Crisovetoni</i> , idem *		337,50
58.	» <i>A. F. Robescu</i> , restanță din cupoane Lei	650,—	
	spor din cupoane Rentă, Urbane și capitalizări *	2.000,— *	2.650,—
59.	<i>Fondul General Manu</i> , restanță din cupoane *		15,—
60.	<i>Fondul Dim. Bârzeanu</i> , idem *		15,—
61.	» <i>Th. Stănescu</i> , rest din cupoane Lei	100,—	
	Transport Lei	100,—	Lei 18.417.289,56

	Report . . . Lei	100,—	Lei 18.417.289,56
	spor din cupoane Urbane și dela capitalizări	» 125,—	» 225,—
62.	<i>Fondul I. Theodoridi</i> , rest din cupoane	Lei 75,—	
	spor din cupoane dela efecte capitalizate	» 75,—	» 150,—
63.	<i>Fondul Frații Socolescu</i> , rest din cupoane	»	» 250,—
64.	<i>Fondul Jaques M. Elias</i> , idem	»	» 1.125,—
65.	» <i>Taxe pe spectacole</i> , rest din 1929	»	» 250.000,—
66.	<i>Fondul pentru Asigurări</i> , spor din cupoane și numerar dela Școala dela Tîgănești	»	» 43.250,—
	Suma	Lei 18.712.289,56	

FĂRĂ BUGET:

67.	<i>Fondul Camerii de Comerț din Turnu-Măgurele</i> , fond nou, în numerariu și cupoane	Lei 52.500,—	
68.	<i>Fondul Riegler</i> , fond nou, din cupoane	» 8.000,—	
69.	» <i>C. Hamangiu</i> , idem	» 125.000,—	
70.	» <i>St. Demetrescu-Vergu</i> , fond nou	» 10.000,—	
71.	» <i>Premiul Basarabiei</i> , din cupoane	» 325,—	
72.	» <i>Leon S. Ariè</i> , Donația VI, fond nou	» 4.988,—	
73.	Excedent, impozit neplătit la cupoanele fondului Dr. V. Babeș	» 2.615,—	
74.	Credit Extraordinar, încasări din dobânzi dela Banca Românească și un ajutor dela Ministerul Instrucțiunii	» 260.395,—	
75.	<i>Fondul I. N. Socolescu</i> , fond nou, din cupoane	» 13.683,—	
76.	<i>Spese de Cancelarie</i> , din lemne vândute	» 7.369,—	
77.	<i>Anale-Desbateri</i> , publicațiuni vândute	» 11.690,—	
78.	<i>Secția Literară, Memorii</i> , idem	» 10.165,—	
79.	» » <i>Studii și cercetări</i> idem	» 27.729,—	
80.	<i>Hurmuzachi</i> , documente, idem	» 25.448,—	
81.	<i>Secția Istorică, Memorii</i> , idem	» 65.074,—	
82.	» » <i>Studii și cercetări</i> , idem	» 7.630,—	
	Transport	Lei 632.611,—	Lei 18.712.289,56

	Report . . .	Lei 632.611,—	Lei 18.712.289,56
83.	<i>Secția Științifică, Memorii, buletin, idem</i>	•	27.795,50
84.	<i>Secția Științifică, Studii și cercetări, idem</i>	•	14.467,—
85.	<i>Fondul Rădulescu-Codin, fond nou, valoarea unui premiu și cupoane</i>	•	23.125,—
86.	<i>Premiul Vasile Olănescu</i>	•	5.000,—
87.	<i>Spese de cancelarie, sumă încasată dela legător pentru apă, gunoi și electricitate</i>	•	2.500,—
			<u>705.498,50</u>
	Suma . . .	Lei 19.417.788,06	
	Se adaugă numerariul Cassei la 1 Ianuarie 1930 . . .	•	6.733.486,60
	Total general . . .	Lei 26.151.274,66	

B) CHELTUELI PESTE PREVEDERILE BUGETARE

Cheltuelile făcute din soldurile prevederilor bugetare 1929 și din încassarile neprevăzute în buget:

a) Din solduri și încassări peste prevederile bugetare:

1.	Speze de cancelarie, imprimate, etc.	Lei	7.369,—
2.	Întreținerea localelor, apă, gunoi	•	2.500,—
3.	Mobilier	•	1.280,—
4.	Speze de expediție	•	23.485,50
5.	Anale-Desbateri	•	44.546,50
6.	Dicționarul limbii române	•	332.461,70
7.	<i>Biblioteca:</i>		
	Cabinetul numismatic	•	12.826,—
	Primirea cărților	•	13.303,30
8.	<i>Secția Literară:</i>		
	Memorii și tipărituri	•	42.846,—
	Studii și cercetări	•	96.808,—
9.	<i>Secția Istorică:</i>		
	Memorii, tipărituri și buletin	•	67.883,—
	Studii și cercetări	•	7.630,—
10.	<i>Secția Științifică:</i>		
	Memorii, tipărituri și buletin	•	27.795,50
	Studii și cercetări	•	18.951,—
11.	<i>Fondul Agarici:</i>		
	Administrația și exploatarea pădurii Mereni	•	5.000,—
12.	<i>Fondul Donici:</i> Ad-ția și expl. pād. Corbu-Radiana	•	15.018,—
13.	Burse din fondul Papadopol	•	1.435,20
	Transport . . .	Lei	<u>721.138,90</u>

	Report . . .	Lei	721.138,90
14.	Cheltueli din fondul Th. Stănescu, legate	»	1.058,—
15.	Burse din fondul Rătescu	»	1.585,—
		Lei	723.781,90

b) Cheltueli din încasări neprevăzute în buget:

1.	Fondul Zappa, înlocuit, efecte ieșite la sorți	Lei	619,50
2.	Fondul Donici, cheltueli cu exploatarea în regie a pădurii Corbu-Radiana și capitalizat în efecte	»	389.527,—
3.	Fondul Pisoschi, capitalizat în efecte	»	80.542,—
4.	» Regele Carol I, înlocuit efecte ieșite la sorți și capitalizat efecte	»	14.185,—
5.	Fondul Năsturel, idem	»	23.269,—
6.	» Ioan Fătu, înlocuit efecte ieșite la sorți	»	2.823,75
7.	Fondul Agarici, capitalizat efecte, plătit onorarii de avocat ș. a.	»	87.763,—
8.	Fondul Principesa Alina Știrbei, înlocuit efecte ieșite la sorți	»	2.454,—
9.	Fondul Carp, capitalizări, înlocuiri de efecte ieșite la sorți, ș. a.	»	154.341,—
10.	Fondul Demostene Constantinidi, capitalizări	»	486,—
11.	Fondul Dim. A. Sturdza, idem	»	8.261,—
12.	» St. Urlățeanu, idem	»	4.860,—
13.	» de Pensiuni, capitalizare și efecte ieșite la sorți	»	886.918,75
14.	Fondul I. Toncoviceanu, idem	»	2.429,—
15.	» Secției Științifice, idem	»	6.326,—
16.	» N. Rătescu, înlocuit efecte ieșite la sorți	»	3.107,—
17.	Fondul Dalles, impozite, înlocuiri de efecte și premii pentru schițe de plan	»	94.845,—
18.	Fondul Leon S. Ariè, Donația I, înlocuiri de efecte ieșite la sorți	»	2.918,50
19.	Fondul S. Ariè, Donația IV, idem	»	9.518,—
20.	» Ilie Ștefănescu, capitalizat efecte	»	23.978,—
21.	Fondul Gr. Angelescu, capitalizat efecte și premiul acordat răposatului Rădulescu-Codin	»	19.496,—
22.	Fondul Th. Stănescu, capitalizat și înlocuit efecte ieșite la sorți	»	8.275,—

Transport Lei 1.826.942,50 Lei 723.781,90

	Report . . .	Lei	1.826.942,50	Lei	723.781,90
23.	<i>Fondul Dr. V. Babeș</i> , capitalizat și înlocuit efecte ieșite la sorți . . .	*	34.743,—		
24.	<i>Fondul Vasile Pârvan</i> , capitalizat efecte și ajutor D-rei Pârvan . . .	*	31.967,—		
25.	<i>Fondul I. Oroveanu</i> , capitalizat și înlocuit efecte ieșite la sorți și premiul acordat în 1930	*	157.342,—		
26.	<i>Fondul St. Demetrescu-Vergu</i> , capit. .	*	10.357,—		
27.	* <i>Cuza</i> , idem	*	8.261,—		
28.	* <i>Anastasiu Fătu</i> , idem	*	4.860,—		
29.	* <i>Neuschotz</i> , înlocuit efecte ieșite la sorți	*	489,—		
30.	<i>Fondul Bodescu</i> , capitalizat	*	972,—		
31.	* <i>Craiovean</i> , idem	*	6.317,—		
32.	* <i>Chișu</i> , idem	*	4.860,—		
33.	* <i>Gh. Lazăr</i> , capitalizat și înlocuit efecte ieșite la sorți	*	117.861,25		
34.	<i>Fondul Eliade-Rădulescu</i> , idem	*	53.937,25		
35.	* <i>Hagi-Vasile</i> , capitalizat	*	4.374,—		
36.	* <i>I. C. Istrati</i> , capitalizat și înlocuit efecte ieșite la sorți	*	730,—		
37.	<i>Fondul Aristia Angelescu</i> , idem	*	1.989,—		
38.	* <i>Dacia-România</i> , idem	*	4.860,—		
39.	* <i>Crisoveloni</i> , capitalizat	*	3.402,—		
40.	* <i>Anastasiu Stolojan</i> , idem	*	6.317,—		
41.	* <i>A. F. Robescu</i> , idem	*	38.877,—		
42.	* <i>Th. Stănescu</i> , pentru busturi, idem	*	2.430,—		
43.	<i>Fondul I. Theodoridi</i> , idem	*	1.458,—		
44.	* <i>Dr. Aurel Cosma</i> , premiu acordat în 1930	*	100.000,—		
45.	<i>Fondul pentru Asigurări</i> , capitalizat .	*	63.175,—		
46.	Excedent, cheltueli de cancelarie, abonament pe C. F. R., etc.	*	168.195,20		
47.	<i>Venituri extrabugetare</i> , cheltueli cu întreținerea localelor	*	166.223,—		
48.	<i>Fondul N. Socolescu</i> , capitalizat . .	*	121.491,—		
49.	<i>Secția Literară</i> , sald disponibil pentru tipărituri	*	286.233,—		
50.	<i>Publicațiunile fond. Știrbei</i> , idem. .	*	17.719,90		
51.	<i>Secția Științifică</i> : sald disponibil, idem	*	160.165,75		
52.	<i>Camera de Comerț din Turnu Măgurele</i> , capitalizat	*	49.065,—		
	Transport		Lei 3.455.613,85	Lei	723.781,90

	Report . . .	Lei 3.455.613,85	Lei 723.781,90
53.	<i>Pensiuni</i> plătite peste prevederea bugetară	* 29.684,—	
54.	<i>Burse din fond. S. Ariè</i> , idem	* 27.770,40	
55.	<i>Mormântul Gr. Buiucliu</i>	* 2.200,—	
56.	<i>Creşterea colecţiunilor bibliotecii</i> , tipărituri	* 11.044,—	
57.	<i>Secţia Istorică</i> , din creditul acordat de 100.000 lei pentru tipărit	* 74.308,—	
58.	<i>Fondul Rădulescu-Codin</i> , capitalizat	* 21.885,—	
59.	* <i>Premiul Vasile Olănescu</i> , restituit donatorilor	* 5.000,—	
60.	<i>Fondul Sofia Caneciu</i> , capitalizat	* 1.458,—	* 3.628.933,25
	Total . . .		<u>Lei 4.352.715,15</u>

RECAPITULARE

Dacă adăugăm lângă încasările bugetare arătate mai sus sub I. A. în sumă de	Lei 8.886.862,65
incasările extrabugetare arătate sub II. A. provenite din restanţele anilor trecuţi de	Lei 1.151.957,10
dela Primăria Capitalei din exproprierea imobilului Dalles	* 14.356.563,—
spor peste prevederile bugetare: din cupoane, exploatari de păduri, efecte ieşite la sorţi şi înlocuite cu altele	* 3.203.769,46
incasări fără buget	* 705.498,50
	* 19.417.788,06
Totalul încasărilor . . .	Lei 28.304.650,71
se adaugă numerariul Cassei la 1 Ianuarie 1930	* 6.733.486,60
Total . . .	<u>Lei 35.038.137,31</u>

de unde scăzându-se cheltuelile făcute conform bugetului şi arătate sub I. B.	Lei 11.933.051,75
şi cheltuelile peste prevederile bugetare din saldurile bugetului 1929	Lei 723.781,90
cheltuelile extrabugetare provenite prin capitalizări şi înlocuiri de efecte ieşite la sorţi, exploatari de păduri şi altele	* 3.628.933,25 * 4.352.715,15 * 16.285.766,00

Rezultă un sold în numerar la 31 Decembrie 1930 . . . Lei 18.752.370,41
care trece ca sold pe 1931.

III

Contul excedent, este următorul:

Excedentul arătat în anul trecut 1929 a fost de . . . Lei 1.221.384,87
la care se adaugă:

a) Impozitul neplătit la cupoane de lei 27.000, pe Iulie
1930, venitul din garanția fondului Dr. V. Babeș depusă la
Banca Națională, Scrisuri Funciare rurale și urbane . . . * 2.615,—

b) Sporuri din încassări:

<i>Fondul Zappa</i> , spor din cupoane de Banca Națională și efecte ieșite la sorți . Lei	53.680,50	
<i>Fondul Economilor</i> , spor de cupoane de Banca Națională, vânzări de publica- țiuni și altele *	15.271,—	
<i>Fondul Gr. Buiucliu</i> , spor din dividendele Băncii de Credit Român *	1.569,—	
<i>Fondul Obedenaru</i> , spor din cupoane și din exproprierea II-a a moșiei Obe- deni *	13.738,50	
<i>Fondul Năsturel</i> , spor din cupoane și din efecte ieșite la sorți *	5.291,—	
<i>Fondul I. Fătu</i> , spor din cupoane și efecte ieșite la sorți *	29.726,25	
<i>Fondul Carp</i> , sporuri din cupoane, ex- ploatarea pădurii, efecte ieșite la sorți ș. a. *	16.668,06	* 135.944,31

c) Sumele rămase necheltuite din prevederile bugetare
arătate mai sus sub B. 5. * 439.511,25
Suma . . . Lei 1.799.455,43

de aci se scad:

suma votată în bugetul 1930 Lei	765.674,—
cheltueli făcute în plus pentru cancelarie peste prevederile bugetare *	161.001,—
idem, abonamente pe C. F. R. *	5.040,—
idem, suma cuvenită Băncii Naționale pentru serviciul de încassări al cu- poanelor *	2.154,20 * 933.869,20

Rezultă un excedent de . . . Lei 865.586,23
care trece ca sald pe 1931.

Notă. Din suma de Lei 865.586,23 este angajată în bugetul pe 1931 suma
de Lei 250.000,— deci se dispune pentru 1931 de Lei 615.586,23.

IV

Fondurile Academiei în efecte arătate în raportul trecut au fost de nominal Lei 34.335,300,—

și diferite acțiuni cu valută străină socotită cu nominal
Lei 260.450,

lângă care se adaugă efectele capitalizate și renta de expripiere primită în cursul anului la:

Fondul Donici	Lei	104.000,—
» Pisoschi	»	168.000,—
» Regele Carol I	»	20.000,—
» Năsturel	»	46.000,—
» Agarici	»	150.000,—
» Obedenaru	»	3.500,—
» Princesa Alina Știrbei	»	4.000,—
» Carp	»	679.600,—
» Demostene Constantinidi	»	1.000,—
» Dim. A. Sturdza	»	17.000,—
» Șt. Urlățeanu	»	10.000,—
» Anastasie Stolojیان	»	13.000,—
» A. Toncoviceanu	»	5.000,—
» Secțiunii Științifice	»	12.000,—
» Ilie Ștefănescu	»	49.000,—
» Gr. Angelescu	»	32.000,—
» Th. Ștefănescu	»	8.000,—
» Dr. V. Babeș	»	60.000,—
» Vasile Pârvan	»	45.000,—
» I. Oroveanu	»	128.000,—
» Cuza	»	17.000,—
» Anastasie Fătu	»	10.000,—
» Bodescu	»	2.000,—
» Craiovean	»	13.000,—
» Chițu	»	10.000,—
» Gh. Lazăr	»	190.000,—
» Eliade Rădulescu	»	110.000,—
» Hagi Vasile	»	9.000,—
» I. C. Istrati	»	1.000,—
» Aristia Angelescu	»	3.000,—
» Sofia Caneciu	»	3.000,—
» Dacia România	»	10.000,—
» N. Crisoveloni	»	7.000,—
» A. F. Robescu	»	80.000,—
» Th. Stănescu, pentru busturi	»	5.000,—

Transport Lei 2.025.100,— Lei 34.335.300,—

	Report . . .	Lei 2.025.100,—	Lei 34.355.300,—
Fondul I. Theodoridi	✱	3.000,—	
» pentru Asigurări	✱	130.000,—	
» I. N. Socolescu	✱	250.000,—	
» Riegler, fond nou	✱	200.000,—	
» Camerei de Comerț din Turnu- Măgurele, idem	✱	100.000,—	
» Șt. Demetrescu-Vergu, idem . . .	✱	21.000,—	
» C. Rădulescu-Codin, idem . . .	✱	45.000,—	2.774.100,—
	Suma . . .		Lei 37.109.400,—

Se scade dela fondul Dr. Aurel Cosma
valoarea nominală de rentă 5% transcrisă
la fondul de pensuni de Lei 273.000,—
s'a primit în schimb, acțiuni Timi-
șana de ✱ 122.000,— ✱ 151.000,—

Rămân efecte de nominal . . . Lei 36.958.400,—

Efectele sunt împărțite la următoarele fonduri:

		Nominal	Lei
1. Fondul Zappa	✱		1.554.000,—
2. » Cuza	✱		216.100,—
3. » Economiilor	✱		183.800,—
4. » Macinca	✱		69.000,—
5. » Năsturel	✱		369.200,—
6. » G. Chițu	✱		35.600,—
7. » Daniel	✱		16.200,—
8. » Anastasie Fătu	✱		68.100,—
9. » G. Lazăr	✱		597.000,—
10. » Eliade Rădulescu	✱		534.700,—
11. » San Marin	✱		31.900,—
12. » Hagi Vasile	✱		66.900,—
13. » Neuschotz	✱		117.300,—
14. » Bodescu	✱		30.900,—
15. » Ion Fătu	✱		920.800,—
16. » Principesa Alina Știrbei	✱		281.300,—
17. » I. Scorțeanu	✱		20.000,—
18. » I. C. Agarici	✱		2.512.600,—
19. » Obedenaru	✱		2.495.200,—
20. » I. Lecompte du Noüy	✱		14.300,—
21. » Elena Dr. N. Turnescu	✱		42.000,—
22. » Asociațiunii Craiovene	✱		44.000,—
23. » Ionel C. Istrati	✱		17.300,—
24. » General Carp	✱		4.764.750,—
25. » Aristia Angelescu	✱		34.800,—

Transport Nominal Lei 15.037.750,—

		Report Nominal Lei	15.037.750,—
26.	Fondul Sofia Caneciu	*	43.700,—
27.	* Dacia România	*	35.000,—
28.	* Demostene Constantinidi	*	119.700,—
29.	* Donici	*	928.750,—
30.	* Anastasie Stolojian	*	182.900,—
31.	* Dim. A. Sturdza	*	217.000,—
32.	* Gr. Buiucliu	*	916.000,—
33.	* Șt. Urlățeanu	*	142.500,—
34.	* Papadopol	*	194.500,—
35.	* I. Toncoviceanu	*	41.000,—
36.	* Crisoveloni	*	54.000,—
37.	* Secțiunii Științifice	*	89.000,—
38.	* Regele Carol I	*	722.500,—
39.	* A. F. Robescu	*	928.600,—
40.	* Th. Stănescu	*	420.500,—
41.	* Th. Stănescu, pentru busturi	*	49.500,—
42.	* General I. Manu	*	15.300,—
43.	* N. Rătescu	*	44.500,—
44.	* Dim. Bârzeanu	*	10.000,—
45.	* Ilie Ștefănescu	*	350.000,—
46.	* Frații Socolescu	*	67.000,—
47.	* I. N. Socolescu	*	580.500,—
48.	* Grigore Angelescu	*	179.500,—
49.	* Leon S. Ariè, donația I	*	169.500,—
50.	* * * * * II	*	28.500,—
51.	* * * * * III	*	39.000,—
52.	* * * * * IV	*	452.000,—
53.	* * * * * V	*	7.000,—
54.	* * * * * VI	*	58.000,—
55.	* Pisoschi	*	735.500,—
56.	* Dalles	*	1.234.000,—
57.	* Preotul Georgescu	*	55.000,—
58.	* I. Theodoridi	*	34.000,—
59.	* Jacques M. Elias	*	708.000,—
60.	* Dr. Aurel Cosma	*	777.000,—
61.	* Dr. Păcuraru-Bianu	*	9.200,—
62.	* Th. Rosetti	*	445.000,—
63.	* Gh. Fițescu	*	27.000,—
64.	* Ecaterina Bolintineanu	*	49.000,—
65.	* Gh. Asachi	*	157.000,—
66.	* Dr. V. Babeș	*	542.000,—
67.	* Ion Ghica	*	50.000,—
68.	* Eufimia și Ion Andrei	*	25.000,—
69.	* V. Pârvan	*	2.147.000,—
		Transport Nominal Lei	29.119.400,—

	Report	Nominal	Lei	29.119.400,—
70. Fondul I. Oroveanu	»	»	2.128.000,—	
71. » Gh. Burghilea	»	»	50.000,—	
72. » de asigurări	»	»	295.000,—	
73. » Hamangiu	»	»	5.000.000,—	
74. » Riegler	»	»	200.000,—	
75. » Camerei de Comerț din Turnu-Mă- gurele	»	»	100.000,—	
76. Fondul St. Demetrescu-Vergu	»	»	21.000,—	
77. » Rădulescu-Codin	»	»	45.000,—	
	Total Nominal		Lei	36.958.400,—

Notă. Acțiunile de Banca Națională sunt socotite cu valoarea lor nominală de Lei 3.000,— însă ele au fost cotate la 1 Ianuarie 1930 cu Lei 6.000.

V

<i>Fondul de pensuni al personalului ară-</i> <i>tat în raportul anului trecut a fost de</i> <i>nominal</i>		Lei	5.110.100,—
s'a transcris la fondul Dr. Aurel Cosma 244 acțiuni Timișana de nominal	»	22.000,—	Lei 4.988.100,—
s'a primit dela fondul Dr. Aurel Cosma în schimb Rentă 5% de nominal	»		273.000,—
s'a capitalizat în cursul anului 1930	»		1.683.000,—
averea în efecte este de nominal		Lei	6.944.100,—

VI

Afară de efectele fondurilor mai sus arătate mai sunt următoarele fonduri:

a) *Fonduri cu nuda proprietate:*

1. Fondul Ilie Boroș, efectele sunt aceleași ca în anul trecut de nominal	Lei	25.000,—
2. Fondul V. Constantinescu, idem	»	266.400,—
3. » Calistrat Grozovici	»	54.000,—
	Total Nominal	Lei 345.400,—

b) *Fonduri cu ale căror valori se vor da premii cu subiect dat:*

1. Fondul funcționarilor C. F. R. arătat în raportul anului trecut este același de nominal	Lei	9.500,—
2. Fondul Premiul Basarabia, este același ca în 1929	»	6.500,—
3. » » Stolojian, idem	»	5.000,—
	Total Nominal	Lei 21.000,—

RECAPITULARE

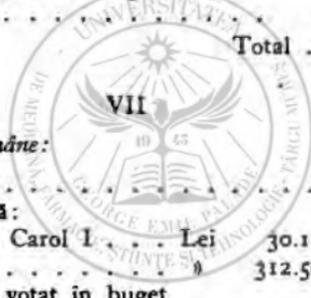
Dacă lângă efectele celor 77 fonduri arătate mai sus, de nominal Lei 36.958.400,—
 adăugăm și efectele dela:
 Fondul de Pensiuni arătate sub V » 6.944.100,—
 Fondurile cu nudă proprietate arătate sub VI, a » 345.400,—
 » cu ale căror valori se vor da premii arătate sub VI, b » 21.000,—
 Total Nominal Lei 44.268.900,—

Pe lângă aceste efecte la fondul Leon S. Arië, Donațiile II, III și IV mai posedăm și diferite acțiuni străine, socotite după cursul zilei la 31 Decembrie 1930 și anume:

Diferite acțiuni bulgărești de Leva 171.250,— aprox. Lei 210.945,—
 » » sârbești » Dinari 6.400,— » » 19.200,—
 » » ungurești » Pengö 2.150,— » » 63.962,—
 10 acțiuni Mexicane » » 5.000,—
 Total Lei 299.107,—

Dicționarul limbii române:

Sald disponibil din 1929 Lei 183.143,70
 lângă care se adaugă:
 Venitul Fondului Regele Carol I Lei 30.117,85
 Subvenția dela Stat » 312.500,—
 Vânzarea Dicționarului, votat în buget
 Lei 200.000,— s'a realiza » 25.219,—
 Contribuție din bugetul propriu al Academiei » 389.882,15 » 657.719,—
 Suma încassată din restanța anului 1929 de lei 149.318,— din vânzarea Dicționarului Lei 47.809,—
 și suma încassată dela Tipografia « Cultura Națională » pentru achitarea sumei avansată de Academie pentru literă » 71.467,—
 idem, pentru hârtie pierdută » 3.260,—
 încassat dobânzi dela Banca Românească » 400,— » 122.936,—
 s'au cheltuit: Suma Lei 963.798,70
 Remunerări pentru redactarea Dicționarului Lei 538.750,—
 Transport Lei 538.750,— Lei 963.798,70

Report . . .	Lei	538.750,—	Lei	963.798,70
* Cultura Națională * pentru tipărirea à 15 coale, plus broșatul *		330.000,—		
Diverse cheltueli mărunte *		1.084,—	*	869.834,—
rămas disponibil	Lei			93.964,70

care se trece ca sald de cheltuit în 1931.

Din prevederea bugetară pentru vânzarea Dicționarului a rămas neincassată suma de Lei 201.163,— (adică Lei 26.382,— din 1929 și Lei 174.781,— din 1930), ce se trece pe anul viitor până la răfuirea vânzării prin librării.

VIII

Fond pentru publicarea Documentelor istorice Hurmuzachi:

Saldul disponibil din 1929 a fost de	Lei	197.661,25
lângă care se adaugă:		
Suma votată pe 1930 ca subvenție dela Stat *		10.000,—
Suma venită din vânzarea publicațiunii *		25.448,—
Total . . .	Lei	233.109,25

care se trec ca sald asupra anului viitor.

Fondul Gr. Buiucliu:

Venitul votat în bugetul 1930	Lei	46.785,—
lângă care se adaugă restanțele din 1929 *		2.275,—
Total de incassat . . .	Lei	49.060,—

S'au incassat:

restanțe din 1929	Lei	2.275,—
din venituri pe 1930 *		44.785,—
a rămas de incassat cupoane de	Lei	2.000,—

Lângă veniturile incassate după buget de Lei 44.785,—
din cari se scad prelevări 2% pentru pensii *

se adaugă sporul din cupoan Banca de Credit Român . . *

Totalul incassărilor . . . Lei 45.418,30

Această sumă s'a întrebuințat astfel:

Rentă viageră plătită pe un an	Lei	8.000,—
Partea afectată Academiei pentru cheltueli generale, tipărituri, etc. *		37.418,30
pentru anul 1931 avem de incassat restanțe din cupoane	Lei	2.000,—

X

Fondul Agarici:

Situațiunea fondului Agarici la 31 Decemvrie 1930 este următoarea:

Din încassările anilor precedenți am avut salduri debitoare, cum s'a arătat pentru 1929 de	Lei 1.429.737,61
sporite aceste salduri în cursul anului 1930 cu sumele ce s'au plătit fără a fi prevăzute în buget:	
Valoarea bonului de rechiziție pentru lemne luate de armată în timpul războiului din pădurea Mereni și care nu s'a mai putut încassă *	8.553,—
Suma restituită Creditului Ipotecar din expropriere . . . *	3.240,—
Capitalizat suma încassată pentru exproprierea unui teren din pădurea Mereni *	70.970,—
Onorar de avocat în această expropriere *	5.000,—
Venitul votat în buget din exploatarea pădurii Mereni . *	295.000,—
Suma	Lei 1.812.500,61

De aci se scad:

1. Saldul disponibil din 1929 provenit din încassarea sumei obținută pentru parchetul No. 26 din pădurea Mereni și care eră prevăzută în bugetul 1930 . Lei 336.488,—
2. Încassat spor peste prevederea bugetară pe 1930 din exploat. pădurii . . . *
 74.150,— |
3. Spor din cupoane Creditul func. rur. . . *
 3.315,— |
4. Încassat din garanțiile depuse la Stat, pentru exploatarea anuală a pădurii . . . *
 2.610,89 |
5. Suma încassată pentru terenul expropriat din pădurea Mereni *
 71.980,— |
6. Amortisment votat în bugetul 1930 . *
 4.965,70 |

Rămâne încă deficit de . . . Lei 1.318.991,02

care se sporește cu suma ce mai este de încassat din prevederea bugetară la veniturile școlii pe 1930 . . . *
 676.863,— |

Avem de încassat în cursul anului viitor 1931. Lei 1.995.854,02

Direcțiunea școlii prin raportul No. 167 (înregistrat) din 26 Ianuarie 1931 arată că ar mai avea în magazia școlii produse valorificate cu Lei 354.405,50, în acest caz deficitul școlii ar fi de Lei 1.641.448,52.

XI

Fondul Dr. Păcuraru-Bianu:

Situația fondului la 31 Decemvrie 1930 este următoarea:

Încassările anilor precedenți din veniturile prevăzute în bugete pentru moșia Facria, din cauza secetei care a persistat ani de rând, nu s'a putut realiza suma de .	Lei 100.742,80
Transport	Lei 100.742,80

Report . . . Lei 100.742,80

și care au fost scoase ca sold pe 1930.

Lângă care adăugăm veniturile probabile dela moșie, votate

pentru 1930 de *	88.668,—
am avut de încassat dela moșie Lei	189.410,80
s'a încassat din restanța dearendă arătată	
în 1929 Lei	23.834,80
și din arenda votată pentru 1930 . . . *	23.800,— *
	47.634,80
rămânând neincassabilă suma de . . . Lei	141.776,—

1. Din această sumă se amortizează:

Sumele încassate și neprevăzute în bugetul de venituri:

a) Spor din exproprierea moșiei Facria pe 1926/8 Lei	6.912,—
b) Despăgubiri prin judecată dela fostul arendaș Săcheti *	16.850,—
c) Despăgubire pentru stricăciunile produse de grindină	5.600,—
2. Amortisment votat prin bugetul 1930 de . . . Lei	20.281,35
3. Sumele necheltuite pt. moșie din prevederile bugetare *	12.760,—
4. Valoarea premiului neacordat în 1930 . . . *	5.000,— *
	38.041,35 *
mai rămâne deficit Lei	74.372,65
care se va amortiza în cursul anilor viitori.	

XII

Numerarul Cassei constat de Comisiunea financiară la 31

Decembrie 1930, prin Procesul-Verbal No. 60 dela 13

Februarie 1931, și arătat în situația de Casă, a fost

de Lei 18.752.370,41

lângă care adăugăm:

a) sumele ce sunt de încassat din restanțe *	3.657.006,60
b) deficitul bibliotecii votat pe 1930 *	3.343.796,—
avem suma de . . . Lei	25.753.173,01

din care se scad:

Sumele trecute ca sold de cheltuit în 1931 Lei 7.500.107,95

și excedent la închiderea bugetară și tre-

cută asupra anului 1931 * 865.586,23 * 8.365.694,18

rămâne suma de . . . Lei 17.387.478,83

care reprezintă capitalizări și salduri disponibile pentru 1931.

Anexa II

RAPORTUL CONTABILULUI ASUPRA GESTIUNII FONDULUI
ADAMACHI PE EXERCITIUL BUGETAR 1930

I

A) Din veniturile înscrise în buget de	Lei	549.852,10
S'au încasat	*	<u>361.589,—</u>
și au rămas de încasat	Lei	188.263,10
din această sumă s'a încasat în 1929 ca avans pentru exploatarea pădurii Roșiori pentru 1930, parchet 20	*	<u>60.000,—</u>
Deci mai sunt de încasat numai	Lei	<u><u>128.263,10</u></u>

cari reprezintă cea mai mare parte cupoane neincasate.

B) Cheltuelile înscrise în buget au fost de	Lei	409.529,85
lângă care se mai adaugă prelevările 2%, 20% și 5% socotite la venituri	*	<u>140.322,25</u>
Total	Lei	549.852,10
se scad capitalizările votate în buget	*	<u>34.366,25</u>
rămân de cheltuit	Lei	515.485,85
S'au cheltuit	*	<u>265.873,25</u>
și au rămas necheltuiți	Lei	<u><u>249.612,60</u></u>

cari s'au repartizat astfel:

a) Sume trecute ca solduri pe 1931:

Burse și cheltueli de școală	Lei	218.569,20
Publicațiile fondului Adamachi	*	21.994,40
Revista Adamachi	*	<u>1.000,—</u>
	Lei	241.563,60

b) Sume trecute la Capital:

Premiul neacordat în 1930	*	5.000,—
-------------------------------------	---	---------

c) Sume trecute la excedent:

Administrația și exploatarea pădurii Roșiori	Lei	1.000,—
Cheltueli neprevăzute	*	849,—
Indemnizarea comisiunilor pentru acordare de burse	*	<u>1.200,—</u>
	*	3.049,—
Total ca sus	Lei	<u><u>249.612,60</u></u>

II

VENITURI ȘI CHELTUELI ÎN AFARĂ DE BUGET

A) Venituri:

Pe lângă veniturile încasate după buget de Lei 361.589,— arătate mai sus, s'au mai încasat restanțe ce au făcut parte din bugetul trecut 1929 și diferite sporuri peste prevederile bugetare:

1. Din cupoane, restanțe	Lei	109.522,50	
Spor din cupoane de Rentă 5%, urbane 5% și de Banca Națională	»	126.980,—	Lei 236.502,50
2. Pădurea Roșiori, spor din exploatarea parchetului No. 19 și altele	Lei	22.981,79	
Avans asupra anului 1931, parchet No. 21	»	36.380,—	» 59.361,79
3. Efecte ieșite la sorti	»		» 95.600,—
4. Moșia Călimănești (fostă proprietatea Academiei, expro- priată) diverse procente dela Stat	»		» 6.506,—
5. Publicațiunile fondului Adamachi, din vânzare	»		» 1.154,—
	Total	Lei	399.123,29
Se adaugă numerariul Cassei la 1 Ianuarie 1930	»		» 1.965.775,70
	Total	Lei	2.364.899,99

B. Cheltueli:

Cheltuelile făcute în plus peste prevederile bugetare 1930 sunt din asldurile anului trecut 1929 și din veniturile încasate fără buget la:

Administrația și exploatarea pădurii Roșiori	Lei	15.000,—
Burse și cheltueli de școală	»	121.710,—
Publicațiile fondului Adamachi	»	68.047,—
Pădurea Roșiori, cheltuit peste prevederile bugetare cu ex- ploatarea în regie	»	5.967,—
Capitalizat efecte și autentificarea unui act de vânzarea morii dela Roșiori	»	92.354,—
Efecte cumpărate spre înlocuirea altora ieșite la sorti	»	50.404,75
	Total	Lei 353.482,75

RECAPITULARE

Dacă adăugăm lângă încasările bugetare, arătate mai sus sub I. A de	Lei	361.589,—
Sporul peste prevederile bugetare după cum s'a arătat sub II. B de	»	399.123,29
	Totalul încasărilor	Lei 760.712,29
	Transport	Lei 760.712,29

	Report	Lei	760.712,29
Se adaugă numerariul Cassei la 1 Ianuarie 1930		»	1.965.775,70
	Total	Lei	2.726.488,99
De unde scăzându-se cheltuelile făcute după buget (arătate sub I. B)	Lei	265.873,25	
Cheltuelile peste prevederile bugetare din solduri şi încassări extrabugetare (arătate sub II. B)	»	353.482,75	» 619.356,—
Rezultă un sold în numerar la 31 Decembrie 1930 de	Lei	2.107.132,99	
care se trece pe anul viitor 1931.			

III

Contul excedent este următorul:

Excedentul arătat în anul trecut a fost de lângă care se adaugă sumele încassate în 1930 ca spor peste prevederile bugetare din:	Lei	607.173,12
Cupoane	Lei	114.843,80
Pădurea Roşiori	»	17.014,79
Spor din înlocuirea efectelor ieşite la sorţi	»	45.195,25
Moşia Calimăneşti	»	6.506,—
Sumele rămase necheltuite din prevederile bugetare arătate mai sus sub I. B. c.	»	3.049,—
Total excedent de	Lei	793.781,96
care se trece ca sold pe 1931.		

IV

Efectele arătate în raportul anului trecut au fost de nominal lângă care se adaugă capitalizarea sumelor disponibile din 1929 şi a sumei provenită din vânzarea vadului morii dela Roşiori	Lei	6.135.600,—
şi Renta primită pentru a II-a expropriere dela moşia Roşiori	»	174.000,—
	»	251.000,—
Total Nominal	Lei	6.560.600,—

Notă. Acţiunile de Banca Naţională sunt socotite cu valoarea lor nominală de Lei 3.000,— însă ele au fost cotate la 1 Ianuarie 1931 cu Lei 6.000,—

V

<i>Capitalul fondului</i> în numerar la 1 Ianuarie 1930 a fost	
de	Lei 99.258,95
care s'a sporit în 1930 cu:	
Suma votată prin buget, conform regulamentului . . . *	<u>34.366,25</u>
Total . . . Lei	<u>133.625,20</u>

din care s'a capitalizat:

în efecte de nominal Lei 174.000,—	Lei 84.758,—	
s'a autenticat actul de vânzarea vadului morii dela Roșiori *	<u>7.596,—</u> *	<u>92.354,—</u>
Au mai rămas disponibili . . .	Lei	<u>41.271,20</u>

cari se trec ca sald de capitalizat în 1931.

VI

<i>Numerariul Casei</i> constat de comisiunea financiară la 31 Decembrie 1930 cu procesul-verbal No. 60 din 13 Ianuarie 1931, a fost de		Lei 2.107.132,99
Lângă care se adaugă restanțele ce sunt de încasat . . *		<u>119.825,—</u>
Total	Lei	<u>2.226.957,99</u>

Din care se scad:

Saldurile disponibile din 1930 ce sunt angajate în cheltueli și care s'au trecut pe 1931	Lei 1.355.524,83	
Excedent pe 1931 *	<u>793.781,96</u> *	<u>2.149.306,79</u>
Rămâne suma de . .	Lei	<u>77.651,20</u>

care reprezintă:

Capitalul disponibil în numerar arătat sub V	Lei 41.271,20
și avansul pentru parchetul No. 21 prevăzut să se exploateze în 1930, arătat sub II, A. 2 *	<u>36.380,—</u>

Notă. Saldul arătat mai sus de cheltuit în 1931 cuprinde la art.: Burse, un sald disponibil de Lei 1.175.295,93 sumă ce s'a strâns prin disponibilitățile necheltuite din prevederile bugetare.

Publicațiunile fondului Adamachi, sunt disponibili . . .	Lei 174.228,90
Premiu acordat pentru lucrarea manuscris *	5.000,—
Revista Adamachi *	1.000,—

Anexa III

RAPORTUL CONTABILULUI ASUPRA GESTIUNII FONDULUI
OTTETELEȘANU PE EXERCIȚIUL BUGETAR 1930

I

A) Din veniturile înscrise în buget de Lei 2.644.116,40
s'au încasat * 1.234.651,—

și au rămas de încasat Lei 1.409.465,40
sumă formată în cea mai mare parte din veniturile moșiei Fundu-Chiselet,
pentru care sunt cereale în magazie nevândute de aproximativ Lei 866.437,—

B) Cheltuelile înscrise în buget au fost de Lei 2.118.917,40
lângă care se adaugă prelevările 2%, 20% și 5% socotite
la venituri * 480.143,45

Total Lei 2.608.060,85

Se scad capitalizările votate pe 1930 din
venitul următoarelor fonduri:

Fondul pentru reparațiuni la Institutul
Otteteleșanu Lei 72.562,20
Fondul pentru înzestrări * 29.602,10
* Th. Stănescu, idem 2.175,60

Suma disponibilă din venituri și trecută
la excedent * 144.277,50 * 248.617,40

Rămân de cheltuit Lei 2.359.443,45
din care s'a cheltuit * 1.023.114,50

a rămas necheltuită suma de Lei 436.328,95
care se repartizează astfel:

a) Sald de cheltuit în 1931:

Înzestrarea absolventelor dela Institutul
Otteteleșanu Lei 94.000,—
Ad-ția și exploatarea în regie a moșiei
Fundu-Chiselet * 19.709,95 Lei 113.709,95

b) Transcris la moșia Fundu-Chiselet:

Pentru amortisment din deficit, suma disponibilă din indi-
guirea dela moșie * 318.375,—

c) Transcris la excedent dela art.:

Asigurări Lei 676,—
Cheltueli de procese * 1.110,—
Ad-ția Bunurilor dela Măgurele * 2.458,— * 4.244,—

Total ca sus Lei 436.328,95

II

VENITURI ȘI CHELTUELI ÎN AFARĂ DE BUGET

A) *Venituri.* Dacă din veniturile înscrise în bugetul pe 1930 nu s'au încasat toate sumele, în schimb s'au încasat restanțele anului 1929 și alte venituri extrabugetare și anume:

a) *Restanțe și sporuri bugetare:*

Cupoane restante	Lei	19.150,—	
Sporuri din cupoane Banca Națională și			
Renta 5%	* 5.910,—	Lei	25.060,—
Moșia Fundu-Chiselet, restante	*		456.538,05
Pescuitul pe Moșia Fundu-Chiselet, spor din exploatarea			
bălței	*		13.433,50
Moșia Măgurele, spor din exploatarea pădurii de salcâmi	*		149.815,—
Fondul pentru înzestrări, restanță din cu-			
poane	Lei	7,50	
spor din cupoane Urbane dela capitali-			
zare	*	5.675,—	
și efecte ieșite la sorți	*	1.000,—	6.682,50
Fondul Elena Dr. N. Turnescu, spor din cupoane . . .	*		107,50
* pentru reparațiuni la Institutul dela			
Măgurele, restanță din cupoane	Lei	20.500,—	
și efecte ieșite la sorți	*	20.000,—	40.500,—
Fondul Th. Stănescu, restanță din cu-			
poane	Lei	112,50	
spor din cupoane Urbane dela capitali-			
zări	*	100,—	5,212

b) *Incassări fără buget:*

Efecte ieșite la sorți	Lei	119.200,—	
Incassat dividendele și bonificația ca ac-			
ționari la indiguirea dela moșia Fundu-			
Chiselet	* 231.557,—	*	350.757,—
	Total . . .	Lei	1.043.106,05

B) *Cheltueli făcute peste prevederile bugetare pe 1930:**Cheltueli fără a fi prevăzute în buget:*

Moșia Măgurele, remiză pentru exploatarea în regie a pă-			
durii de salcâmi	Lei		3.736,—
Fondul pentru înzestrări, înlocuit efecte ieșite la sorți, ca-			
pitalizare de efecte și achitat o înzestrare	*		121.591,90
Fondul Elena Dr. N. Turnescu, prelevări	*		450,45
* pentru reparațiuni, idem și înlocuire de efecte . .	*		37.061,80
Transport	Lei		162.840,15

	Report . . .	Lei	162.840,15
Fondul Th. Stănescu, pentru înzestrări, prelevări și capitalizare de efecte	*		2.511,40
Efecte pentru înlocuirea celor ieșite la sorți	*		72.907,25
Dela excedent, o parte din abonamentul pe C. F. R. pentru inspectorul bunurilor	*		5.040,—
	Total . . .	Lei	<u>243.298,80</u>

RECAPITULARE

Ca să avem totalul încasărilor pe exercițiul bugetar 1930 trebuie să adăugăm lângă încasările după buget arătate sub I. de	Lei	1.234.651,—
Încasările din restanțe și alte sporuri peste prevederile bugetare arătate sub II. A.	*	1.043.106,05
	Suma încasată . . .	Lei 2.277.757,05

Cheltueli făcute după buget și arătate sub I. B.	Lei	1.923.114,50
Și cheltuelile fără buget de sub II. B. *		243.298,80
	Totalul cheltuelilor.	Lei 2.166.413,30

Se mai adaugă și minusul Cassei la 1 Ianuarie 1930	*	436.294,96	*	2.602.708,26
Rezultă că s'a cheltuit mai mult cu	Lei	324.951,21		
peste veniturile încasate și care se vor acoperi în 1931 din restanțele ce sunt de încasat.				

III

Fondul în efecte, din anul trecut nu s'a schimbat și este acelaș de nominal	Lei	<u>11.113.700,—</u>
---	-----	---------------------

IV

Fondul Elena Dr. N. Turnescu, pentru înzestrări din anul trecut a fost în efecte de nominal	Lei	<u>35.300,—</u>
și a rămas neschimbat.		

V

Fondul pentru înzestrări, în efecte din anul trecut a fost de nominal	Lei	798.500,—
lângă care se adaugă efectele capitalizate de	*	227.000,—
avem efecte în total de nominal	Lei	<u>1.025.500,—</u>
Numerariul disponibil din 1929 a fost de	Lei	<u>253.934,90</u>
Transport	Lei	253.934,90

	Report . . . Lei	253.934,90
lângă care se adaugă venitul net votat în 1930:		
Venitul din cupoane	Lei 29.602,10	
și suma votată pentru înzestrări *	94.000,— *	123.602,10
Sporul din cupoane Urbane 5% pe $\frac{1}{2}$ an capitalizate în		
1930 *		5.675,—
Sporul din înlocuirea unor efecte ieșite la sorti *		436,—
	Lei	383.648,—

Se scad:

Inzestrarea unei absolvente a Institutului		
Otteteleşanu dela Măgurele	Lei 2.350,—	
Capitalizat scrisuri Func. Urbane de		
nominal Lei 227.000,— *	108.535,— *	110.885,—
Și au rămas disponibili	Lei	272.763,—

Până azi s'au înzestrat în total 172 absolvente cu suma de Lei 309.000,—

<i>Fondul pentru reparațiuni la Institutul Otteteleşanu dela Măgurele este acelaș ca în 1929 în efecte de nominal</i>	Lei	1.948.500,—
Numerariul disponibil din 1929 a fost de	Lei	88.136,99
lângă care se adaugă venitul net votat în bugetul 1930 *		72.562,20
Sporul din înlocuirea efectelor ieșite la sorti *		7.801,—
Total disponibil	Lei	168.500,19

care se trece pe 1931.

VII

<i>Fondul Th. Stănescu pentru înzestrări este acelaș neschimbat</i>		
ca în 1929 în efecte de nominal	Lei	23.500,—
lângă care se adaugă efectele capitalizate *		4.000,—
avem efecte în total de nominal.	Lei	27.500,—
Numerariul disponibil din 1929 a fost de	Lei	4.804,80
lângă care se adaugă venitul net votat în bugetul 1930 *		2.175,60
Sporul din cupoane Urbane 5% pe $\frac{1}{2}$ an, la capitalizarea		
din 1930 *		100,—
Total	Lei	7.080,40
din care se scade costul efectelor capitalizate *		1.912,—
Rămâne disponibil	Lei	5.168,40

care se trece ca sald pe 1931.

RECAPITULAREA FONDURILOR IN EFECTE

Dacă lângă efectele proprii ale fondului Otteteleșanu în sumă
de nominal Lei 11.113.700,—
Se mai adaugă și efectele dela:

Fondul Elena Dr. N. Turnescu	*	35.300,—
* de înzestrări	*	1.025.500,—
* pentru reparațiuni la Institutul dela Măgurele	*	1.948.500,—
* Th. Stănescu pentru înzestrări	*	27.500,—
		<hr/>
Avem efecte în total de nominal.		Lei 14.150.500,—

Notă. Acțiunile de Banca Națională sunt socotite cu valoarea lor nominală de Lei 3.000,— însă ele au fost cotate la 1 Ianuarie 1931 cu Lei 6.000,—

VIII

Contul <i>excedent</i> arătat anul trecut a fost de	Lei	178.384,54
lângă care se adaugă următoarele:		
Suma votată cu încheierea bugetului 1930	*	144.277,50

Sume încasate peste prevederile bugetare la:

Cupoane	Lei	4.997,50
Moșia Măgurele, spor din exploatarea pădurii de salcâmi	*	146.078,20
Pescuitul de pe moșia F.-Chiselet	*	13.433,50
Spor din înlocuirea efectelor ieșite la sorti	*	46.292,75
		<hr/>
Sumele rămase disponibile din cheltuelile votate pe 1930, după cum s'a văzut mai sus sub I. B. c.	*	4.244,—
		<hr/>
Total	Lei	537.617,99

De aci se scad:

Suma plătită dintr'un abonament pe C. F. R. pentru Inspectorul Bunurilor	Lei	5.040,—
Transcris pentru acoperirea deficitului dela moșia Fundu-Chiselet	*	322.662,04
Moșia Bătășani pentru acoperirea sumei ce nu s'a încasat dela Stat pentru expropriere	*	1,—
		<hr/>
Rezultă un <i>excedent</i> de	Lei	209.914,95

care se trece ca sald pe anul viitor 1931, însă acest *excedent* este absorbit de sumele avansate dela Cassa în contul restanțelor ce sunt de încasat în 1931

IX

Cassa. La 31 Decembrie 1930 din Procesul-Verbal No. 60
dela 13 Ianuarie 1930 al comisiunii financiare, se vede
că a fost în minus la Cassă Lei 324.951,21

provenit din neincassarea veniturilor prevăzute în bugetul 1931.
Restanțele fondului Otteteleşanu de încassat sunt de . . . Lei 1.001.646,—
din care scăzându-se sumele ce sunt de cheltuit în 1931:
Solduri de capitalizat și solduri de chel-
tuit (fiind angajate în lucrări) . . . Lei 466.779,83
Excedent ce ar fi de saldat pe 1931. . * 209.914,95 * 676.694,70

Rezultă întocmai suma de . . . Lei 324.951,21
constată că s'a cheltuit în plus peste încassări.

*Anexa IV*RAPORTUL CONTABILULUI ASUPRA GESTIUNII FONDULUI
TACHE P. ANASTASSIU PE EXERCITIUL BUGETAR 1930

I	
A) Din veniturile înscrise în buget de	Lei 2.421.758,80
s'au încassat	* 895.111,—
și au rămas de încassat	Lei 1.526.647,80
cari reprezintă în cea mai mare parte venituri dela școala de agricultură dela Țigănești (Lei 1.382.498) pentru care sunt depozitate cereale în magazie și care se vor vinde și consuma în cursul anului viitor 1931 (Lei 911.154,—).	
B) Cheltuelile înscrise în buget au fost de	Lei 1.936.174,75
lângă care se adaugă prelevările 2%, 20% și 5% so- cotite la venituri	* 485.584,05
Total	Lei 2.421.758,80
se scade suma disponibilă și trecută la excedent	* 130,75
Rămân	Lei 2.421.628,05
din cari s'au cheltuit	* 2.145.077,95
au rămas necheltuiți	Lei 276.550,10
cari se repartizează astfel:	
1. Sumă trecută la veniturile școlii Tache P. Anastassiu, din cheltuelile școlii	Lei 67.140,10
2. Sald de cheltuit în 1931 dela:	
Administrația pădurii Balta	Lei 25.731,—
Biserica dela Călmățui	* 14.275,—
Școala de Agricultură dela Țigănești	* 112.472,—
* Primară dela Călmățui	* 11.932,— * 164.410,—
Transport	Lei 231.550,10

	Report	Lei	231.550,10
3. <i>Transcris la excedent suma necheltuită dela art.:</i>			
Administrația pădurii Balta	—		
Cheltueli neprevăzute	Lei	5.000,—	
Școala primară dela Călmățui	»	40.000,—	45.000,—
	<u>Total ca sus</u>	Lei	276.550,10

II

VENITURI ȘI CHELTUELI PESTE PREVEDERILE BUGETARE ȘI SUME NEPREVĂZUTE IN BUGET

A) *Venituri.* Pe lângă veniturile incassate din prevederile bugetare de lei 895.111,— s'au mai incassat în cursul anului următoarele sume:

1. *Din restanțele anului trecut:*

Cupoane	Lei	7.402,50	
Pădurea Balta	»	42.363,—	
Venituri dela școala Țigănești	»	687.984,40	Lei 737.749,90

2. *Incassat sporuri peste prevederile bugetare:*

Cupoane	Lei	2.850,—	
Pădurea Balta	»	584,72	» 3.434,72

3. *Sumele incassate fără buget din:*

Efecte ieșite la sorti	Lei	33.400,—	
Incassat din vânzarea materialului grajdului dela Călmățui	»	6.030,—	
Restituit salarii plătit la școala dela Țigănești	»	9.598,—	
Indemnizare de hrană restituită dela școala dela Călmățui	»	600,—	» 49.628,—
	<u>Total</u>	Lei	790.812,62

B) *Cheltueli* făcute din saldurile anului trecut și cheltueli neprevăzute în buget:

1. *Din saldurile anului trecut dela art.:*

Administrația și exploatarea pădurii dela Țigănești	Lei	17.000,—	
Biserica dela Călmățui	»	12.775,—	
Școala de agricultură dela Țigănești	»	49.598,—	
» primară dela Călmățui	»	35.600,—	Lei 114.973,—
	<u>Transport</u>	Lei	114.973,—

	Report . . .	Lei	114.973,—
2. Cheltueli din încasări neprevăzute în buget dela art.:			
Cheltueli cu căutarea în regie a viei dela			
Țigănești	Lei	193.718,—	
Dela excedent, valoarea a 1.200 ruble			
primite pentru lemne dela Țigănești			
neincasabile și o parte din abonament			
pe C. F. R.	Lei	13.335,—	
Efectele cumpărate spre înlocuirea altora			
ieșite la sorți	*	19.599,—	* 226.652,—
	Total . . .	Lei	341.625,—

RECAPITULARE

Ca să avem totalul încasărilor în cursul anului 1930 trebu-			
ește să adăugăm încasările după buget de	Lei	895.111,—	
Incasările din restanțe	*	737.749,90	
* din sporuri bugetare	*	3.434,72	
* fără buget	*	49.628,—	
	Total . . .	Lei	1.685.923,62

Din care se scad:

Cheltuelile după buget	Lei	2.145.077,95
* din saldurile anului 1929	*	114.973,—
* în afară de buget	*	226.652,—
Suma	Lei	2.486.702,95

Se mai adaugă minusul Cassei dela 1			
Ianuarie 1930	*	2.938.974,72	* 5.425.677,67
Rezultă că s'a cheltuit în plus cu	Lei	3.739.754,05	

Acest plus de cheltueli s'a acoperit din saldurile prevederilor generale ale Academiei până se vor încasa restanțele bugetare.

III

Contul excedent, se prezintă astfel:

S'au încasat în cursul anului 1930:

Cupoane peste prevederile bugetare	Lei	2.710,—	
Spor din înlocuirea efectelor ieșite la sorți	*	13.801,—	
Pădurea Balta-Țigănești, peste prevederile bugetare	*	584,72	
Suma necheltuită din prevederea bugetară după cum s'a			
văzut sub I B 3	*	45.000,—	
	Suma . . .	Lei	62.095,72
Se adaugă suma votată în buget de	*	130,75	
	Total . . .	Lei	62.226,47

Report . . . Lei 62.226,47

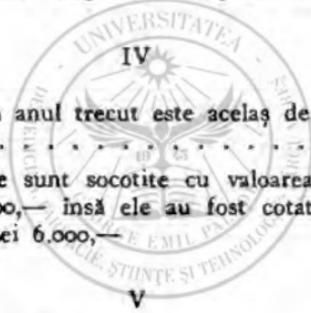
Pe de altă parte s'a făcut următoarele plăți și s'au acoperit diferitele sume ce nu s'au putut realiza din buget:

Venituri întâmplătoare ale fondului votat:			
in bugetul 1929 . . .	Lei 240.812,18		
* " 1929 . . .	* 109.831,55	Lei 350.643,73	
Moșia Țigănești	"	1,—	
" Călmățui	"	—,80	
Valoarea a 1.200 ruble primite dela ruși pentru lemne dela Țigănești, neincassabile.	"	3.000,—	
Cota parte din abonament pe C. F. R. pentru inspectorul bunurilor . . .	"	10.335,—	
Sald debitor din 1929	"	72.248,35	* 436.228,88
Rezultă deci un deficit de . . .			<u>Lei 374.002,41</u>

care se trece pe 1931 pentru acoperirea din plusurile de incassări.

Fondul de efecte arătat în anul trecut este același de nominal Lei 8.735.900,—

Acțiunile Băncii Naționale sunt socotite cu valoarea lor nominală de Lei 3.000,— însă ele au fost cotate la 1 Ianuarie 1931 cu Lei 6.000,—

Situațiunea veniturilor școlii dela Țigănești, este următoarea la 31 Decembrie 1930:

Salduri debitoare de incassat din 1929	Lei 2.628.026,64
lângă care se adaugă venituri votate din produsele școlii pe 1930	* 1.645.850,—
Cheltueli cu căutarea în regie a viei în 1929	* 193.718,—
Total de incassat . . .	<u>Lei 4.467.594,64</u>

S'au incassat din produsele anului 1928 aflate în magazie Lei 217.003,—

Idem, din produsele anului 1929 . . . * 470.981,40

Din consumarea și vânzarea produselor școlii din 1930 * 263.352,—

Sald din incassarea anului 1929, din vânzarea vinului * 30.435,—

Lei 981.771,40

Transport . . . Lei 981.771,40 Lei 4.467.594,64

Report	Lei 981.771,40	Lei 4.467.594,64
Se adaugă suma disponibilă din cheltuelile școlii pe 1930, pentru amortismentul soldului debitor din trecut *	67.140,10	* 1.048.911,50
Rămâne pe viitor de acoperit suma de . . .	Lei 3.418.683,14	

Direcția școlii arată prin raportul înregistrat la No. 21 din 1931 că are în depozit cereale și provizii de zarzavat în sumă de Lei 911.154,— care se vor consuma în cursul anului 1931 — când se va face venit în contul restanței veniturilor de incassat din 1930.

Deci rezultă un deficit de Lei 2.507.529,14.

VI

Fondul Tache P. Anastassiu cu încheierea anului 1930 se prezintă cu un deficit provenit din veniturile școlii din anii precedenți și din 1930 de	Lei 2.507.529,14
Sporit cu deficitul provenit din sumele votate în bugetele 1928 și 1929 ca venituri întâmplătoare și cari nu s'au putut realiza: arătate mai sus sub III, excedent . . . *	374.002,41
Total deficit . . .	Lei 2.881.531,55

de acoperit în viitor din venituri ce se vor încasa în plus peste prevederile bugetare.

VII

Cassa. La 31 Decembrie 1930 din procesul-verbal No. 60 dela 13 Ianuarie 1931 al comisiunii financiare se vede că a fost în minus la cassă suma de Lei 3.739.754,05 ceea ce s'a arătat mai sus în recapitularea veniturilor și cheltuelilor făcute în cursul anului 1930.

Accest plus de cheltueli a provenit din neincassarea veniturilor de Lei 1.526.647,80 și din deficitul anilor precedenți dela școala de agricultură dela Tigănești.

Restanțele de incassat în viitor sunt în sumă de . . . Lei 3.562.691,14 din care scăzându-se sumele ce sunt de incassat în 1931:

Capitalul în numerar	Lei 6.529,50
Salduri de cheltuit în 1931 *	190.410,—
	* 196.939,50

Rămân . . . Lei 3.365.751,64

lângă care se adaugă deficitul arătat sub III *
 374.002,41 |

Rezultă întocmai suma de . . . Lei 3.739.754,05 care s'a cheltuit în plus peste incassările anului 1930.

Această sumă s'a acoperit din saldurile fondurilor generale ale Academiei ce sunt a se capitaliză, din sumele disponibile dela Bursele fondului Adamachi și din fondul de rezistență al cheltuelilor generale ale Academiei.

Anexa V

**RAPORTUL CONTABILULUI ASUPRA GESTIUNII FONDULUI
INGINER PETRE LUCACI ȘI MARIA PETRE LUCACI
PE EXERCITIUL BUGETAR 1930**

CAPITALUL FONDULUI ESTE FORMAT DIN:

1. *Capitalul în efecte:*

a) Acțiuni și efecte de Stat producătoare de venit nominal	Lei	1.705.350,—	
b) Acțiuni Creditul Minier, care nu credem să dea venit în 1930	»	1.850.000,—	
c) Acțiuni petrolifere și alte, care în 1929 nu au dat dividend	»	144.500,—	
d) Acțiuni care nu au dat dividende dela primirea fondului în efecte	»	144.000,—	
Total Nominal	Lei	<u>3.843.850,—</u>	

2. Imobilul din str. Romană închiriat, care este valorificat cu suma de Lei 7.361.203,50, cheltuită din diferite creanțe încasate, care formau capitalul fondului.

Incassările și cheltuelile în cursul anului 1930 au fost următoarele:

1. *Venituri:*

* Incassările fondului în 1930 au fost din:

a) <i>Chirii</i> dela imobilul din Str. Romană din suma votată de	Lei	745.400,—	
s'a încasat suma de	»	645.400,—	Lei 645.400,—
rămânând suma de	Lei	100.000,—	
din care se va mai încasa în viitor dela d-l Consilier Sever Tipei (rest din câștiul 26 Octomvrie 1930)	»	20.000,—	
iar restul de	Lei	80.000,—	

este neincasabil din cauză că apartamentul fost închiriat d-lui Dr. Ghica s'a reînchiriat la Aprilie 1930 d-lui Dr. Popovici în minus cu această sumă.

b) *Din cupoane și dividende:*

Suma votată în bugetul pe 1930 a fost	Lei	429.665,—	
din care s'a încasat suma de	»	28.215,—	Lei 28.215,—
Transport	Lei	28.215,—	Lei 645.400,—

Report . . . Lei	28.215,—	Lei	645.400,—
rămânând de încassat în			
1931 Lei	401.450,—		
deoarece Societățile anonime plătesc dividendul în cursul anului următor când se țin adunările, aceste sume se vor încasă în 1931.			
Am mai avut de încassat restanțe din cupoanele votate în bugetul trecut 1929 de	Lei 830.765,—		
din care s'a putut realiza:			
suma de . . . Lei	174.687,—		
și diferite sporuri peste prevederi de la dividend, încassate. . . *	56.037,84	* 230.724,84	* 230.724,84
rămas de încassat suma de	Lei 600.040,16		
la care se adaugă impozitul Statului plătit la cupoanele Urbane 5% de	Lei 13.500,—	* 1.335,—	
Total Lei	601.375,16		
din aceste dividende se mai pot încasă în viitor, dividendele dela Petrol-Govora și Petrolul Românesc . . *	54.000,—		
iar restul de . . . Lei	547.375,16		
nu se încasează deoarece societățile:			
Creditul Extern, I. R. D. P., Movila Tekirghiol, Redevența, Reșița și Creditul Minier, nu au dat dividende pentru anul 1929.			
c) S'a mai încassat efecte ieșite la sorți			
de Lei	65.000,—		
și creanța d-lui Grigore Aslan *	16.000,—	* 81.000,—	
sumă care se va trece la capitalul fondului.			
d) <i>Diverse încassări:</i>			
Suma restituită din cheltuelile de proces cu Drexler Lei	351,—		
Dobânzi asupra chiriilor neplătite la timp *	4.463,—	* 4.814,—	
Totalul încassărilor . . . Lei	990.153,84		
la care se adaugă numerariul aflat în Cassă la 1 I. 1930 *	775.217,60		
Total Lei	1.765.371,44		

II. Cheltueli:

S'a făcut următoarele cheltueli din prevederile bugetare pe 1930, dela:

a) Intreținerea imobilului din Str. Romană, pentru:

Asigurări	Lei	9.495,—	
Incălzit	»	104.306,—	
Apă, gunoi, luminat	»	19.591,—	
Salariul portarului	»	42.000,—	
Procese, reparațiuni, etc.	»	36.504,—	Lei 211.896,—

Cheltueli fără buget:

a) Onorar de avocat în expertiza dela Fabrica de ipsos dela Slănic (Prahova)	»		15.000,—
b) Suma dată d-nei Elena Barbul și d-lui Nicolae Barbul, pentru cheltuelile ce au făcut când au luat parte la înmormântarea răposatului Ing. Petre Lucaci	»		8.060,—
c) Costul efectelor cumpărate spre înlocuirea celor ieșite la sorți	»		32.156,—
d) Prelevări convenite Academiei la veniturile nete pe 1929 și plătite în 1930:			
2% fondului de pensii	Lei	22.807,—	
20% convenite Academiei	»	223.515,—	» 246.322,—
e) Legatele convenite pe 1929, plătite în 1930	»		371.133,80
		Total cheltueli	Lei 884.567,80

Dacă din suma arătată mai sus de . . . Lei 1.765.371,44

se scad cheltuelile în sumă de . . . » 884.567,80

Rezultă un sold în numerar de . . . Lei 880.803,64

din care se scade:

Saldul disponibil din 1929 pentru:

a) Burse din 1929 conf. testamentului . Lei 159.056,—

b) Prelevări convenite

Academiei pe 1930:

2% pentru fond de

pensii Lei 14.115,— » 152.442,—

20% pentru Acad. » 138.327,— » 152.442,—

c) Amortisment din costul construcției din Str. Romană, suma rămasă din chirii după scăderea cheltuelilor, conf. art. 1 al. d din testament și art. 5 din actul de învoială între soți . . » 339.867,—

d) Capitalizări, suma pro-

venită din înlocuirea

efectelor, ieșite la sorți

și alte. Lei 10.429,80

Transport . . . Lei 10.429,80 Lei 651.365,— Lei 880.803,64

Report . . . Lei 10.429,80 Lei 651.365,— Lei 880.803,64
 și creanța încasată de la
 d-l Gr. Aslan . . . * 16.000,— * 26.429,80 * 677.794,80
 rămâne încă disponibilă suma de . . . Lei 203.008,84
 pentru executarea dispozițiilor testamentare și a codicilului și anume:

Testament, VI. Art. 1: 30% pentru burse	Lei 60.908,84		
Testament, VI. Art. 2: 35% renta d-nei Maria Lucaci . . . *	71.050,—		
Codicil, Art. 3: 16% diferiți moștenitori . . *	32.480,—	Elena Pop Lei	2.960,—
		Gabriela Chișiu . . *	2.952,—
		Ortansa Lăzărescu . *	2.952,—
		Cornelia Chișiu . . *	2.952,—
		Marița Barbul . . *	2.952,—
		Ileana Barbul . . *	2.952,—
		Gavril Barbul . . *	2.952,—
		Petrică Barbul . . *	2.952,—
		Emilia Barbul . . *	2.952,—
		Ionel Munteanu . . *	2.952,—
		Petrică Gliția . . *	2.952,—
Codicil, Art. 4: 4%, diferiți moștenitori . . *	8.120,—	Dr. Epaminonda Lucaci *	2.708,—
		Tulia Lucaci . . . *	2.706,—
		Titu Barbul . . . *	2.706,—
Codicil, Art. 5: 5%, diferiți moștenitori . . *	10.150,—	Eliza Varga . . . *	2.030,—
		Văduva Maria Serbec *	2.030,—
		Dim. Costescu . . *	2.030,—
		Alex. Atanasiu . . *	2.030,—
		Const. Dumitrescu *	2.030,—
Codicil, Art. 6: 10% Subvenția Internatu- lui de pe lângă Liceul din Baia Mare . . . *	20.300,—		
Total . . .	Lei 203.008,84		

Suma disponibilă pentru acordarea de burse în 1931 este:

Cota parte, conform testamentului, din anul 1929 Lei 159.056,—
 iar din anul 1930 * 60.908,84
 Total Lei 219.964,84

D-l N. VASILESCU-KARPEN, Vice-președinte, deschizând discuția asupra raportului, dă cuvântul d-lui Dr. Gr. Antipa.

D-l Dr. GR. ANTIPA arată că D-sa a atras atenția Academiei încă de acum trei ani că mersul ei financiar a apucat pe un povârniș care a dus la situația arătată în raportul Comisiunii financiare. Acum trei ani întocmisem — zice D-sa — un memoriu despre starea financiară a Academiei spre a fi dat publicității, de care însă nu s'a ținut seamă și nu s'a publicat nici cel puțin în Anale. Faptul acesta m'a făcut să mă retrag din Comisiunea financiară. Dacă se continuă a se merge pe aceeaș cale, starea financiară va fi natural și mai rea. Ea amenință independența Instituției și periclitează lucrările noastre academice. Bugetul Bibliotecii, la care se înscriu mari deficite, va face în curând cu neputință tipărirea lucrărilor noastre științifice. Întrucât Biblioteca, prin sălile ce ține deschise publicului, constituie o nevoie în primul rând a Statului, Statul e dator să-i asigure cheltueile de întreținere. În orice caz Academia trebuie să ia măsuri serioase spre a nu ajunge să-i fie primejduită viața ei academică. D-sa propune numirea unei Comisiuni permanente competente care să se ocupe cu administrarea bunurilor materiale ale Academiei, lăsând Delegațiunii sarcina conducerii ce ține de rosturile ei ca instituție științifică și culturală.

D-l DIM. GUSTI, în deosebire de d-l Dr. Gr. Antipa și de concluziile raportului Comisiei financiare, nu vede cu pesimism starea financiară a Academiei. Biblioteca nu poate fi închisă, cum conchide raportul Comisiunii financiare, mai înainte de a se fi sfârșit toate putințele pentru căpătarea fondurilor necesare pentru funcționarea ei. În bugetul Ministerului Instrucțiunii votat în anul trecut, d-l N. Costăchescu, fostul ministru, a înscris 4 milioane pentru nevoile Academiei și ale Bibliotecii. În anul acesta Președintele Consiliului de Miniștri și stimatul nostru coleg d-l N. Iorga ne-a dat asigurări publice că va veni în sprijinul finanțelor noastre ruinate, iar în viitoarele Corpuri Legiuitoare vom avea, de sigur, numeroși colegi cari să arate starea rea actuală financiară a Academiei și să ceară îndreptarea ei. Funcționarii Bibliotecii ar putea fi plătiți de Stat, asemenea personalul celor două școli de agricultură dela Țigănești și dela Moara Grecilor. Propune să se aleagă o Comisiune care să formuleze soluțiile pentru înlăturarea răului, soluții cari D-sa crede că vor avea succes.

D-l ANDREI RĂDULESCU propune să se dea publicității raportul Comisiunii financiare, fie prin gazete, fie prin răspândirea unei mici broșuri. De o serie de ani s'a atras atenția asupra greii situații financiare a Academiei.

Problema celor două școli și a funcționarilor Bibliotecii nu se poate soluționa prin închiderea școlilor și prin trecerea funcționarilor Bibliotecii în bugetul Statului. La închiderea școlilor se opun testamentele donatorilor, iar cât privește salarizarea funcționarilor de către Stat, aceasta ar da naștere la conflicte între Academie și Stat, iar funcționarii ar scăpa de sub disciplina și controlul Academiei. Pentru ușurarea bugetului bibliotecii nu există decât

o cale, aceea de a interveni pentru acordarea de ajutoare la d-l Președinte al Consiliului de Miniștri, altfel va trebui să închidem Biblioteca, care cu marile deficite ce provoacă, amenință să compromită nu numai rosturile Academiei, dar și patrimoniul ei. Propune ca Comisiunea școlară să studieze situația celor două școli și să trateze cu d-l ministru al Agriculturii și Colegului nostru Corespondent Gh. Ionescu-Sisești, pentru remedierea greii lor situații. În ce privește întreaga problemă financiară a Academiei, să se aleagă o comisiune care s'o studieze și să propună soluții concrete, ce vor fi prezentate Șefului Guvernului.

D-l N. VASILESCU-KARPEN, Vicepreședinte, crede că publicarea Raportului comisiunii propusă de d-l Andrei Rădulescu, să se facă sub forma unei dări de seamă a ședinței de azi. În orice caz să se dea o altă formă raportului pentru public, iar autorii lui să se însărcineze cu redactarea lui în această nouă formă.

D-l I. SIMIONESCU amintește că și în anii trecuți s'au propus soluții pentru ameliorarea situației noastre financiare, dar nu s'au executat. Și în anii trecuți s'a propus închiderea școlilor, închiderea Bibliotecii. Totuș școlile funcționează, Biblioteca funcționează. Funcționarea Bibliotecii, în special, a înghițit și fonduri cu alte destinațiuni. Economii ce aveam s'au sfârșit. La fondul de rezervă nu mai avem nimic. În această situație, D-sa e de părere ca Academia să hotărască închiderea Bibliotecii, oprind funcționarii necesari. Această măsură va fi salvatoare pentru Bibliotecă însăși, pentru că va provoca protestul publicului, care va înlesni ajutorarea Bibliotecii. Să nu mai trecem ușor peste starea de lucruri constatată. Orice măsuri se vor lua, să se aplice. Să se ție seamă că Academia este în primejdie.

D-l AL. LAPEDATU zice că de ani de zile se discută pe aceleași teme și se fac aceleași propuneri pentru a avea banii necesari pentru acoperirea deficitelor constatate. Dar acestea sunt soluții trecătoare. Este timpul să ne gândim la o soluție care să pună Academia la adăpostul unei siguranțe de lungă durată. Soluția propusă, de a se trece funcționarii Bibliotecii la Stat, nu se poate primi. Funcționarii ar scăpa astfel de sub disciplina Academiei. Academia trebuie să se administreze fără vreun amestec străin. Bugetul Bibliotecii noastre nu se poate să fie trecut deci în bugetul cutărui Minister. Nici să închidem Biblioteca nu se poate. Lumea nu se va emoționa de închiderea ei. Să profităm de faptul că unul din colegii noștri cei mai stimați d-l N. Iorga este în fruntea Guvernului și să-l rugăm să soluționeze problema financiară a Academiei, agreind și votând o lege prin care subvenția dată Academiei de Stat, să fie sporită în măsura trebuințelor noastre.

D-l Dr. GR. ANTIPA socotește foarte bună propunerea d-lui Al. Lapedatu. Însă în fiecare an s'au făcut propuneri. Dar dacă împrejurări mai tari decât orice voință l-ar împiedică pe Colegul nostru d-l Iorga să realizeze dezideratele Academiei? Crede deci că vremea paliativelor a trecut. Să ne

restrângem la cât avem noi, tăind din buget ce e inutil și rămânând să dăm importanță necesară nevoilor noastre primordiale, cari sunt publicațiile noastre științifice, publicarea *Dicționarului limbii române și altele*. Comisia propusă de D-sa să-și iea sarcina acestei lucrări de chirurgie a bugetului. Paralel să se intervie ca Statul să ia asupra-și achitarea deficitelor arătate de Comisiunea financiară.

D-l I. NISTOR zice că lipsurile Academiei nu trebuie să ne impresioneze. Asemenea lipsuri se constată la toate instituțiile de Stat și chiar la cele particulare. Deaceea publicarea raportului Comisiunii financiare nu va produce impresia căutată, pentrucă toată lumea suferă. Alte soluții trebuiesc deci căutate. În administrația Academiei trebuie aplicat principiul ca fiecare fond să trăiască din propriile sale venituri. Dacă școlile nu pot trăi din veniturile lor, să se închidă, sau să se reducă în activitatea lor până când vor avea veniturile trebuitoare pentru redeschidere. În orice caz, nu vom cere la Stat fonduri pentru întreținerea lor.

Nu însă acelaș lucru putem face cu Biblioteca noastră. Ea nu poate fi comparată cu școlile. Ea trebuie susținută și menținută deschisă publicului. Pentru aceasta d-l Nistor se alătură la propunerea d-lui Al. Lapedatu, anume ca Academia, văzând că subvenția dată prin lege de Stat e insuficientă, să vie cu propunerea concretă de a se modifica legea potrivit necesităților de azi, iar proiectul de lege să fie votat de Parlamentul viitor, pentru ca subvenția mărită să fie la toamnă votată în bugetul pe anul viitor. Guvernul să-și însușească proiectul nostru, iar colegii parlamentari să se oblige să-l susție în Corpurile Legiuitoare. Aceasta în ce privește trebuințele Academiei. Paralel să inițiem o lege pentru dotarea Bibliotecii cu suma necesară funcționării și înavuțirii ei. În rezumat, deci, D-sa propune: ca 1. fiecare fundație administrată de Academie să se întrețină din propriile ei venituri; 2. să se vină cu un proiect de lege pentru modificarea legii prin care se dă de Stat Academiei o subvenție în sensul ca acea subvenție să fie majorată corespunzător nevoilor Academiei; 3. să se inițieze un proiect de lege pentru dotația Bibliotecii.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA zice că discuția urmată este fundamentală pentru existența Academiei. Funcționarea Academiei impune preocupări de felurite genuri, preocupări printre cari chestiunile academice cad în planul al doilea. Academia trebuie să ajungă să se ocupe numai de lucrările ei academice. Pentru aceasta e nevoie să ne desfacem de școlile, de moșile, de pădurile noastre, etc., pentru administrarea cărora ne dăm cea mai mare parte din timp, spre a ajunge să facem numai administrație din punct de vedere cultural și științific. Pentru remedierea relei stări financiare în discuție, trebuie să adoptăm propunerile formulate de d-l Coleg Nistor. Să însărcinăm deci o Comisiune cu studiul și realizarea acestor propuneri, adică cu întocmirea proiectelor de lege sugerate de d-l I. Nistor.

D-l I. LUPAȘ se alătură la propunerile d-lui Lapedatu cari cuprind în ele mijloacele radicale ce sunt menite a rezolvi criza financiară a Academiei.

Speră în această rezolvire mai ales prin actualul Guvern, despre care s'a spus că este un guvern al culturii. E de părere ca în cazuri extreme să se recurgă la măsura închiderii Bibliotecii, spre a impresionă guvernul și a-l face să fie seama de sugestiile d-lui Al. Lapedatu, adoptate de Academie. Propune ca să se numească o Comisiune, care în termen de 8 zile să aducă soluții studiate, motivate, cari să fie prezentate d-lui Prim-Ministru N. Iorga.

D-l ANDREI RĂDULESCU propune: 1. Problema școlilor să fie cercată de Comisia școlară, care să aducă soluții; 2. În privința moșiei Fundu Chiselet, care trebuie pusă în discuție pentru greutățile ce s'au creiat Academiei prin indiguirea acestei moșii, d-l Dr. Gr. Antipa să fie rugat a căută prin mijloace și intervenții personale să ușureze situația moșiei; 3. Deficitele actuale ale bugetului Academiei să fie acoperite printr'un ajutor acordat de Stat; 4. În sfârșit, pentru rezolvirea problemei financiare de viitor a Academiei, să se numească o Comisie, care să formuleze proiectele de legi cu expunerile de motive respective propuse de d-l Coleg I. Nistor, anume pentru sporirea subvenției Academiei și pentru dotația Bibliotecii. Aceeaș Comisie să se ocupe și de chestiunea deficitelor dela punctul 3, făcând propunerea concretă d-lui Prim-Ministru din ce anume fonduri să ne acorde acoperirea deficitelor.

D-l I. SIMIONESCU e de părere că pentru chestiunea deficitelor Comisiunea financiară e cea mai în măsură să expună Guvernului situația și soluțiile potrivite. Propune deci ca acestei Comisii să-i revină acea însărcinare.

D-l Dr. GR. ANTIPA se unește la această părere.
— Propunerea se aprobă.

Procedându-se la alegerea Comisiunii care să formuleze cele două proiecte de legi propuse de d-l Coleg I. Nistor și expunerile lor de motive, se aleg d-nii *I. Nistor, Dr. Gr. Antipa, Andrei Rădulescu și I. Al. Brătescu-Voinești*.

Preotul N. M. POPESCU comunică următoarele procese-verbale ale Secțiunii Istorice de astăzi:

* În Comisiunea premiului Năsturel de 5.000 lei din 1932 cu subiectul *Legăturile bisericii române cu patriarhia de Alexandria* se aleg următorii Colegi:

1. *N. Iorga*; 2. *I. Nistor*; 3. *Preotul Nic. M. Popescu* *.

* În Comisiunea premiului G. Asachi de 50.000 lei din 1932 cu subiectul *Istoria Maramureșului dela începuturile sale până la Unirea din 1918* se aleg următorii Colegi:

1. *Silviu Dragomir*; 2. *I. Nistor*; 3. *I. Lupăș* *.

ȘEDINȚA GENERALĂ

16 MAIU 1931

Președinția d-lui G. BALȘ, Vicepreședinte.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, amintește că în ședința dela 9 Ianuarie a. c., s'a comunicat invitarea *Asociației Britanice pentru înaintarea Științei* de a lua parte la sărbătorirea centenarului ei, care se va face la Londra la 23—30 Septemvrie viitor. Academia rugase pe d-l Coleg onorar N. Titulescu s'o reprezinte la acea festivitate. D-sa ne-a comunicat că este împiedecat să primească această însărcinare de împrejurarea că în acelaș timp va trebui să reprezinte țara la Liga Națiunilor. Urmează să desemnăm un alt domn coleg.

— Se delegă d-l Moise Gaster, membru onorar al Academiei noastre.

Dela d-l Gabriel Pauax, Ministrul Franței în România se primește în dar, conform cu instrucțiunile d-lui Aristide Briand, Ministrul de Externe al Franței, un exemplar din « *Documents diplomatiques français, 1871—1914* », Tom. II, Seria III-a, Paris, 1931.

— Se exprimă mulțumiri.

Din partea d-lui Coleg corespondent Ramiro Ortiz se primește înștiințare că romancierul italian d-l G. B. Angioletti va face astă seară și Luni 18 curent, la ora 6 seara, două conferințe în sala de conferințe a Fundației Carol I și roagă pe d-nii membri ai Academiei să asiste la aceste conferințe.

— Se ica act.

D-l SILVIU DRAGOMIR citește următorul *Raport despre activitatea cabinetului numismatic al Academiei în anul 1930*:

* În anul 1930 Cabinetul Numismatic al Academiei Române și-a continuat, cu aceeaș stăruință ca și în trecut, atât activitatea pentru îmbogățirea colecțiilor sale, cât și cea pentru satisfacerea cercetărilor, cari parte personal, parte prin corespondență, au studiat colecțiile noastre, ori au cerut tot felul de informații cu privire la monetele și medaliile ce posedau.

* Acest interes în continuă creștere, ce se manifestă de câtva timp pentru monumentele numismatice, a făcut ca și donațiile oferite anul acesta Cabinetului Numismatic să se mențină la nivelul celor din anul trecut și să completeze astfel într'o măsură destul de mare, colecțiile noastre de monete și medalii.

* Intre aceste donații menționăm în primul rând pe al d-nei Dème-triade-Stefanidi, cuprinzând 20 monete de aur (venețiene și turcești), 49 monete antice și medievale de argint și 59 monete moderne de bronz.

* D-l Coleg L. Mrazec ne-a dăruit o monedă marocană de argint, iar d-l Coleg Dr. G. Marinescu, ne-a predat din partea d-lui Sarger din Rosario (Argentina) 5 monete peruvieni de aur și de argint. Din partea d-lui Em. Haği-Moscu am primit 12 medalii de bronz din timpul regelui Ludovic al XIV-lea al Franței, iar dela d-l C. N. Plopșor un stater barbar de argint și 500 gr. de fragmente de monete bizantine de bronz, găsite în orașelul Balș (jud. Dolj).

* În sfârșit, subsemnatul reușind să achiziționez la Paris un număr de 504 monete pontice de argint și de bronz, ce făcuseră parte din colecția marelui duce rus Alexe Mihailovici, le-am dăruit deasemenea Cabinetului Numismatic.

* Totalul monetelor și medaliilor primite în dar anul acesta a fost de 815 piese.

* Dar în acelaș timp am căutat să ne completăm și prin cumpărături colecțiile noastre.

* Astfel, colecția monetelor lui Traian s'a mărit cu 54 monete de argint și de bronz și cu 6 medalioane contorniate; colecția de monete dace cu 6 piese de argint; colecția de monete antice cu 5 piese de aur (dărici, stateri dela Filip II și Lysimar, solidus bizantin), 33 de argint (tetradrahme din Thasos și dinari romani imperiali găsiți pe malul Nistrului) și 13 de bronz (mai ales pontice); colecția de monete românești cu 1 piesă dela Mircea cel Bătrân și 7 bilete de bancă moderne.

* Totalul monetelor cumpărate anul acesta a fost de 122 piese.

* Printre donatori amintim, pe lângă cei amintiți mai sus, pe P. S. S. episcopul Antonovici al Hușilor, Comitetul sărbătorii d-lui Saint-Aulaire, d-nii I. Bianu, Ing. Bușilă, Caius Brediceanu, C. Dumitrescu (Târgoviște) și Is. Brîng (Roman). Tuturor le exprimăm și pe această cale, mulțumi-
rile noastre ».

(11) M. C. Sutz

D-l I. SIMIONESCU citește următorul *Raport asupra burselor date în 1930—31 din Fondurile V. Adamachi, Leon S. Arié, Dr. C. Păcuraru-Bianu, A. Papadopol:*

* În anul școlar curent Academia a acordat burse din veniturile fondurilor V. Adamachi, Leon S. Arié, Dr. C. Păcuraru-Bianu, N. Rătescu și A. Papadopol, fie pentru specializare în străinătate, fie la studenți universitari, fie la elevi ai școalelor superioare și inferioare de comerț, fie în sfârșit la elevi ai școalelor practice de agricultură și meserii, — potrivit diferitelor destinațiuni date fondurilor de întemeietorii lor, cari cu generozitate și-au lăsat averea spre a ajuta pe elevii sărguitori, dar lipsiți de mijloace, contribuind astfel la ajungerea scopurilor culturale ale Instituțiunii noastre.

* Iată cum se prezintă situația amănunțită a burselor acordate în acest an școlar:

* I. Din *Fondul Adamachi* s'au achitat două burse, din care una de 7000 lei lunar acordată d-lui N. N. Moroșanu, cu începere dela Octombrie 1929 până la Septembrie 1931, cu drept de prelungire încă un an. Bursierul studiază Preistoria la Universitatea din Paris. Din ultimul său raport trimestrial despre activitatea sa, reiese că dânsul nu și-a putut până acum completă cercetările necesare pentru săvârșirea lucrării de doctorat cerute de Academie să fie despre o regiune preistorică din România. D-sa a cerut deci prelungirea bursei cu încă un an.

* Cealaltă bursă, tot pentru specializare la Universitatea din Paris, s'a acordat în toamna trecută pentru un an d-lui Vasile Gh. Radu, Asistent Universitar la Facultatea de Științe din Iași. Bursierul se specializează în tehnica histologică și primește o bursă lunară de 4.000 lei.

* II. Din venitul *Fondului Leon S. Arié*, în sumă de lei 73.487, s'au acordat următoarele burse a câte 800 lei lunar, atingând valoarea totală de 101.258 lei, diferența fiind achitată din disponibilitățile anilor trecuți și din sporuri la cupoane în cursul anului:

* Cinci burse la cele două școli Politehnice din țară, din care trei la Școala Politehnică din București, atribuite studenților Schuller David din anul I, Secția Construcții, Algasovschi Victor din anul III, Secția Electrotehnică și Cristescu C. Ioan din anul III, Secția Electromecanică, iar două la Școala Politehnică din Timișoara, elevilor Ghilezan A. Aurel și Justian A. Viorel, ambii din anul I; două burse la Academia de Inalte studii Comerciale și Industriale din Capitală, acordate studenților Neuman I. Emanuel și Stoinel S. Ilie din anul I; în sfârșit, alte două burse, din cari una elevului Dumitru Jean din cl. II-a a Școlii Superioare de Comerț din București și cealaltă elevului Gherman Octavian din cl. II-a a Școlii Superioare de Comerț din Cluj.

* III. Venitul *Fondului A. Papadopol*, de 7314 lei, s'a distribuit la elevi săraci și harnici ai Școalelor Superioară și Elementară de Comerț din Galați, precum urmează:

a) * Câte 150 lei pe trei luni următorilor 10 elevi ai Școlii Superioare de Comerț: Frangulea Aurel, Hogaș Dumitru, Stoica T. Ion din clasa I-a, Antonescu Ion, Popescu Traian, Petcu Gr. Ioan, Vasiliu Panait și Voiu Neculai din clasa III-a, Ciobotaru Alexandru și Milea A. Alexandru din clasa IV-a.

b) * Câte 90 lei pe trei luni următorilor elevi ai Școlii Elementare de Comerț: Ion Dumitru, Tănase Mihail, Pisalaca Gheorghe și Stoicescu Aurel din clasa I-a, Peleologu Victor, Buruiană Gheorghe și Huidici Constantin din Clasa II-a, Bosard Alexandru, Mocanu Constantin și Dumitru Ion din clasa III-a.

* IV. Din venitul *Fondului Dr. C. Păcuraru-Bianu* s'au destinat 4320 lei pentru acordarea a două burse de câte 120 lei lunar la Școala de Horticultură din Turda elevilor Almășanu Alexandru și Manughevici Emanoil

din clasa III-a. Tot din acest modest venit s'a mai plătit o a treia bursă de 120 lei pe lună elevului Mateiu Gh. Alexandru din clasa III-a a Școlii de Arte și Meserii Gr. II din Capitală.

* V. Venitul de 1440 lei al *Fondului N. Rătescu* s'a folosit pentru bursa de 120 lei pe lună acordată elevului Temelie V. Dumitru din clasa II-a a Școlii Superioare de Comerț din Capitală.

* Comisiunea propune, în ce privește bursierul N. Moroșan, ca să i se prelungească bursa încă pentru un an, în aceleași condițiuni ca și anul acesta, adică tot 7000 lei pe lună. Aceasta spre a-și termina teza de doctorat în preistorie, cu materialul recoltat din țară. Pentru ca să se deprindă cu săpăturile metodice preistorice și pentru a putea să compare materialul său de studiu cu acel aflat la British Museum, i se acordă suma de 20.000 lei, din fondul V. Adamachi.

(ss) I. Simionescu, G. Țițeica.

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă propunerile Comisiunii.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, propune ca regulamentul Premiului de Virtute « Alexandru Mavroyeni » să se facă de Comisiunea numită ieri pentru regulamentul diferitelor fonduri noi.

— Se aprobă.

Apoi d-sa face și propunerea ca să se aleagă o comisiune care să cerceteze puțința acordării bursei din fondurile Lucaciu și Jacques M. Elias și să se facă propunerile convenite.

— Se aprobă și se aleg d-nii I. Simionescu, G. Murnu și I. Lupaș.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ț

18 MAIU 1931

Președinția d-lui G. BALȘ, Vicepreședinte.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA atrage atenția asupra Articolului 29 din Statutele noastre, prin care Majestatea Sa Regele, Protectorul Academiei Române, este Președintele ei de Onoare. Deci, ca și înaintașii Săi, întemeietorul dinastiei Regele Carol I și întregitorul Țării în hotarele ei etnice Regele Ferdinand I, Majestatea Sa Regele Carol II este Protectorul și Președintele nostru de Onoare. (Aclamații).

D-l G. Țițeica informează că astăzi la ora 17,40 merge în audiență la Majestatea Sa spre a se hotări proclamarea Sa solemnă ca Președinte de Onoare al Instituțiunii noastre și a-I aduce la cunoștință chestiunile esențiale în legătură cu activitatea Instituțiunii noastre.

— Se ia act cu vie mulțumire.

D-1 DIM. GUSTI cetește următorul *Raport al Comisiunii Școlare* asupra activității școlilor de agricultură « I. C. Agarici » și « Tache P. Anastassiu », Școala primară și Biserica dela Călmățuiu :

* Situația generală în timpul dela Maiu 1930—Maiu 1931 pentru aceste instituțiuni, a fost condiționată de împrejurări economice foarte vitrege. Deși am avut o campanie agricolă bună obținându-se producțiuni superioare tuturor celor obținute în anii dela războiu încoace, prăbușirea catastrofală a prețurilor produselor agricole, nu ne-a permis să realizăm veniturile așteptate; astfel că școlile noastre continuă să înnoate în aceleași nevoi, neputând realiză nimic din îmbunătățirile proiectate pentru această campanie. Cele două chestiuni absolut necesare bunului mers al școlilor: luminatul și apa, stau încă nerezolvate. Acum intervine o nouă lovitură, prin scăderea prețului lemnului și chiar lipsa de cereri, neputându-se plasa în întregime parchetele de pădure destinate tăierii. Fondurile « Agarici » și « Tache P. Anastassiu » suferă o nouă micșorare a veniturilor dela păduri, tocmai acolo unde în trecut a fost o creștere constantă.

* Din examinarea suprafețelor cultivate de ambele școli precum și a producțiunii obținute în anul trecut, reiese că s'a pus multă stăruință în organizarea și conducerea exploatării.

* Din punct de vedere cultural agricol, Școlile noastre au ajuns să-și îndeplinească în mod lăudabil menirea, fiind în măsură a pune la dispoziția plugarilor din vecinătate și chiar dela distanțe mai mari semințe selecționate, semințe de oleaginoase, leguminoase, etc. Producțiunea de fasole oloagă pentru cultura mare și a porumbului cinquantin dela școlile noastre de agricultură, au ajuns cunoscute în toată țara. Toată producțiunea de fasole a fost vândută anul acesta numai ca sămânță, primindu-se comenzi chiar și din Banat unde sunt cei mai buni cunoscători în această materie. Ca o măsură contra scăderii prețurilor cerealelor, s'au mărit anul acesta suprafețele cultivate cu oleaginoase, cu leguminoase și s'au introdus culturi noi, ca iarba de Sudan și sfecla de sămânță, pentru care vor fi în viitor din ce în ce mai multe cereri. În direcțiunea creșterii vitelor s'a ajuns deasemenea ca să se pună la dispoziția Camerelor de Agricultură porci de rasă, oi Frise-țigaia, iar acum școala dela Țigănești furnizează și ouă de găină Rode-Island, din care are reproducători foarte frumoși. S'au luat măsuri ca să se dea o extindere mai mare pepinierelor de pomi fructiferi, pentru care sunt cereri din ce în ce mai numeroase, trezindu-se prin aceasta și gustul sătenilor de a cultivă pomi cu fructe nobile.

* Din punct de vedere al învățământului constatăm însă anul acesta la ambele școli o criză de candidați, care este de sigur o urmare a crizei economice ce bântue în special agricultura.

1. « Școala de Agricultură » Tache P. Anastassiu » dela Țigănești a dat anul acesta un număr de 25 absolvenți, cari adăugați la cei 163 dați până acum, ajunge la un total de 188 absolvenți. În clasa I-a au fost primiți

9 elevi, cursurile au început la 20 Octombrie și vor continua până la 1 Iunie, cu întreruperi când lucrările practice vor reclama urgența. În personalul școlii s'a făcut o schimbare, înlocuind directorul, care lăsa de dorit în conducerea exploatării moșiei. S'a numit un nou profesor pentru cultura generală și anume un licențiat în litere și un profesor de specialitate așa că în prezent funcționează la Școala dela Țigănești în total patru profesori, dintre cari unul îndeplinește și funcțiunea de Director. S'a întreprins și un ciclu de conferințe cu personalul didactic prin satele vecine în zilele de Duminecă și sărbători, contribuind prin aceasta la popularizarea nouilor sisteme de cultură, pentru mărirea producțiunii și apropiind sufletește populația vecină de școală.

2. * Școala de Agricultură * I. C. Agarici * dela Moara Grecilor, a dat anul acesta 5 absolvenți, iar frecvența a fost de 42 de elevi. Aceeaș criză de candidați la intrarea în școală a fost și aci, prezentându-se numai 9; din care frecventează regulat numai 7.

* Personalul didactic la această școală se compune din:

Un profesor de agricultură și Director;
 » » » cultură generală, licențiat;
 » » » zootehnie.

* Cursurile teoretice au început la 1 Noembrie 1930, terminându-se la 6 Aprilie 1931, urmând a se continua lucrările practice, făcându-se și repetiții teoretice în zilele neprielnice lucrărilor la câmp.

* Această școală conservă un caracter practic mai accentuat, cece se observă și în aptitudinile absolvenților când trec mai târziu în exercitarea profesiunii. Simțul practic și organizator al Directorului școlii se observă mai în toți absolvenții plecați deaci.

* Amândouă aceste școli trec prin o grea criză financiară. Organizația actuală ajutată însă de o conjunctură mai favorabilă, va permite refacerea economică a școlii dela Țigănești, care posedă o însemnată avere în pământul și inventarul său și deci o mare putere de producțiune. Situațiunea se prezintă mai îngrijitoare la Moara Grecilor, unde este pământ puțin și de calitate proastă și al cărui fond este sărac. Se impune studierea mai de aproape a situațiunii și a posibilității de funcționare în viitor.

3. * Școala Primară * Tache P. Anastassiou * dela Călmățuiu, județul Tecuciu.

* În cursul anului școlar 1929—30 a funcționat cu patru clase (curs inferior) cu un singur învățător, ținându-se clasă dimineața dela 8—12 și după amiază dela 2—4. De trei ori pe săptămână se deprind elevii cu lucrări practice la împletitul coșurilor de papură, etc.

* În cursul anului expirat s'a făcut schimbarea învățătorului, vechiul învățător fiind înaintat la orăș, a fost adus un tânăr normalist; prin aceasta

se face o mare economie, actualul învățător neavând încă gradații. S'au făcut deasemenea mai multe schimbări în gospodăria școlii, înlocuindu-se în cea mai mare parte plantațiunea de pomi fructiferi care îmbătrânise.

* Deasemenea s'a început și la Biserică întinerirea plantațiilor și a boschetelor din jurul mausoleului donatorului răposat întru fericire Tache P. Anastassiu, pentru a se da un aspect mai îngrijit.

* Atât Biserica cu mausoleul și locuința preotului, precum și localul de școală se întrețin cu îngrijire, cu toată situațiunea precară în care a ajuns fondul din cauza vitregiei vremurilor prin care trecem *.

(ss). D. Gusti, C. R. Motru.

D-l ANDREI RĂDULESCU zice că din acest Raport reiese că în acest an s'a constatat o criză de candidați. La clasa I a școlilor aproape nu s'au prezentat elevi. Crede că, legând această constatare de starea rea financiară a Școlilor discutată în prima noastră ședință din această sesiune, ar fi cazul să procedăm la închiderea temporară a școlii lipsite de elevi.

— Se decide ca Comisiunea Școlară împreună cu Comisiunea financiară să studieze propunerea d-lui coleg Andrei Rădulescu.

Procedându-se la alegerea Comisiunii școlare pentru anul 1931—32 se realeg d-nii Dim. Gusti, S. Mehedinți, C. Rădulescu-Motru.

D-l EM. RACOVITĂ oferă Academiei volumul V al *Lucrărilor Institutului de Speologie*, volum ocupat în întregime de sfârșitul foarte importantei *Monographie des Trechinae* a colegului nostru corespondent R. Jeannel. Intreaga lucrare numără acum 1730 de pagini cu 3894 figuri, iar subfamilia de Coleoptere a Trechinelor, după revizuirea foarte conștiincioasă a lui Jeannel, s'a văzut că este actual formată din 60 de genuri și 614 specii sigure răspândite pe toată suprafața pământului.

* Tocmai din această vastă distribuție, combinată cu vechimea geologică a acestei grupe, rezultă importanța lucrării lui Jeannel, mai ales din punctele de vedere ale filogeniei și biogeografiei. Dela o vreme descripțiile de specii, prin numărul lor sporit, prin greutatea de a aduna toată literatura și tot materialul necesar, prin lipsa lor de legătură, încălesc atât de rău taxonomia diverselor grupuri, încât rezultatele acestei specialități nu mai pot servi la un moment dat de bază de generalizări și de premise de legi biologice; mai mult, s'a întâmplat că în multe cazuri orice descriere *științifică* de specii noi devine imposibilă.

* Singurul mijloc de a înlătura stavila opusă progresului științific este revizuirea grupurilor ajunse în stare de *destrăbălare* taxonomică, dar revizuirea, mai ales aceea a unui grup foarte numeros și foarte răspândit este în toată puterea cuvântului un *sacrificiu* pe care foarte puțini consimt să-l închine dragostei dezinteresate de știință.

* Lui Jeannel i-au trebuit 20 de ani ca să adune literatura și materialul proaspăt și muzeal din lumea întreagă, ca să-l studieze și să-l expue cu

metoda preconizată de gruparea de specialiști ce editează « Biospeologica »; grație tenacității sale a reușit să-și procure, pe lângă un foarte mare număr de specii noi, aproape toate speciile deja descrise. Trebuie să-și fim recunoscători că a dus la bun sfârșit, în condiții deosebit de reușite o monografie care constituie, ca de obicei în asemenea cazuri, începutul unei noi perioade în istoria cunoștințelor noastre asupra grupului revizuit, și care în același timp oferă generalizărilor științifice de tot soiul premise prețioase și solide pentru foarte multe deduceri.

* Bineînțeles că publicitatea acestor indispensabile *Revizii* și *Monografii* cere mult text și multe figuri, deci costul de editare întrece puterile financiare ale autorilor și chiar ale revistelor celor mai mari de specialitate. Inițiativa privată neputând lua sarcina, se impune intervenția obștei reprezentată prin Guverne, Academii, asociații și diverse corpuri constituite, care dealtmintelea în foarte multe cazuri și-au priceput misiunea.

* Monografia Trechinelor a fost propusă spre publicare Academiei noastre, care n'a dorit însă să adauge și această operă de valoare la prețioasa zestre de atâtea opere importante ce a editat, mai ales în trecut. Nu se poate pretinde că părerea de rău ce am exprimat cu acea ocazie nu a fost dezinteresată; doar am cinstea și plăcerea de a prezenta Academiei, ca omagiu, lucrarea acum completată și editată în foarte bune condițiuni *.

D-1 Secretar general G. ȚIȚICA mulțumește d-lui Em. Racoviță pentru prezentarea marelui lucrări a d-lui coleg corespondent René Jeannel și arată că Academia a avut părerea de rău de a nu fi putut publica această lucrare din cauza costului prea mare a tiparului și a mijloacelor noastre prea reduse.

D-1 DIM. GUSTI cetește următorul *Raport al Comisiunii financiare a Academiei asupra gestiunii pentru 1930 a Fundațiunii Familiei « Menachem H. Elias »*:

* Comitetul Fundațiunii Elias a depus darea ei de seamă asupra exercițiului 1930.

* Bilanțul și contul de venituri și cheltueli sunt însoțite de tablouri arătând în detaliu operațiunile făcute.

* Avera Fundațiunii se urcă la suma de lei 395.119.520,85 formată din numerar în casă, depozite la bănci, efecte publice și acțiuni, imobile cauziuni, etc.

* Veniturile au fost de lei 19.986.988,37, iar cheltuelile de lei 11.132.725,50 deci un excedent de lei 8.854.262,87 care se trece la fondul pentru executarea dispozițiilor testamentare (spital și școli) de lei 53.607.545,99, plus dobânzile și cupoanele pe 1930, în sumă de lei 3.936.047,— deci fondul disponibil la 31 Dec. 1930 este în sumă totală de lei 66.397.855,86.

* Printre cheltuelile Fundațiunii, Academia Română a primit pentru anul 1930 suma de lei 1.998.700 și diverse instituții de cultură și

binefacere lei 245.000, și ajutoare și subvenții membrilor familiei lei 1.858.818 și pensii testamentare lei 199.785.

* Așa cum se prezintă socotelile gestiunii Fundațiunii Elias pe 1930, suntem de părere să fie aprobate *.

(15). D. Gusti, I. Nistor.

D-1 DIM. GUSTI cetește apoi următorul *Raport al Comisiunii financiare a Academiei asupra proiectului de buget general pentru 1932 al Fundațiunii Familiei « Menachem H. Elias »*:

* Comitetul Fundațiunii « Menachem H. Elias » depune, conform Statutelor, bugetul Fundațiunii pe 1932, din care se vede că s'au prevăzut atât la venituri cât și la cheltueli cu suma de lei 17.254.000,—.

* Cheltuelile se descompun în modul următor:

1. Administrația centrului	Lei	2.165.000,—
2. » dela Viena	»	420.000,—
3. Pensii și rente testamentare	»	225.000,—
4. Subvenții și ajutoare	»	2.300.000,—
5. Plăți de făcut pentru regularea succesiunii	»	1.000.000,—
6. Neprevăzute și fond de deschidere de credite	»	500.000,—
7. Cheltueli de contencios, călătorii, taxe, etc.	»	100.000,—
8. Academiei Române	»	2.000.000,—
9. Pentru executarea dispozițiilor testamentare	»	8.544.000,—
Total		Lei 17.254.000,—

* Acest buget, după cum se vede, este întocmit după normele anterioare și la întocmirea lui au luat parte și colegii noștri I. Bianu, I. Simionescu, D. Voinov și Dr. Gr. Antipa, cari de sigur au participat la alcătuirea lui, deci suntem de părere ca proiectul de buget să se aprobe așa cum a fost întocmit *.

(16). D. Gusti, I. Nistor.

— După propunerea d-lui C. RĂDULESCU-MOTRU ambele rapoarte vor fi supuse discuției pentru aprobare în ședința de Vineri 22 Maiu curent.

Dela Secțiunea Literară se comunică următoarele deciziuni luate în ședința dela 16 Maiu a. c.:

1. * Secțiunea alege în Comisiunea *Premiului Năsturel*, din 1932, pe d-nii G. Murnu, I. Bianu și O. Densusianu.

2. * Numește în Comisiunea pentru examinarea compunerilor ce se vor prezenta în manuscris la *Premiul General Const. și Maria Burghiele*, din 1932, pe d-nii G. Bogdan-Duică, Sextil Pușcariu și I. Al. Brătescu-Voinești *.

Preotul N. M. POPESCU comunică următoarele hotărâri ale Secțiunii Istorice de astăzi:

— « Secțiunea își alege pentru anul 1931—1932: Președinte pe d-l I. Nistor; Vice-președinte pe d-l I. Lupaș.

— « În Comisiunea specială a *Premiului Năsturel* de 4000 lei din 1932, Secția alege pe următorii colegi: N. Iorga, I. Nistor, I. Lupaș, Al. Lapedatu. »

— « Secțiunea pune la concurs pentru premiul *Al. Tomcoviceanu*, în 1932, subiectul: *Monografia unui mitropolit sau episcop român din secolul al XVIII-lea*.

— « În Comisiune se alege: I. Lupaș, S. Dragomir, Preot Nic. M. Popescu.

— « Secțiunea pune la concurs pentru *Premiul V. Adamachi*, în anul 1933, subiectul: *Periodicele românești între anii 1828—1848 și influența lor asupra vieții naționale*. »

D-l I. SIMIONESCU arată că Comisiunea compusă din D-sa și d-nii I. Lupaș și G. Murnu, însărcinată a cerceta și face propuneri pentru acordarea bursei din Fondurile Inginer Petre Lucaciu și Jacques M. Elias, a luat următoarele decizii, pe care le supune spre aprobare plenului:

« Intrunindu-se și luând în cercetare fondurile cât și dispozițiile testamentare am hotărât:

1. « Din Fondul Elias nu se poate da anul acesta nici o bursă. Fondul existent se va păstra cu destinația tot pentru bursă, așa încât când va crește îndeajuns, se va hotări.

2. « Nici din Fondul Lucaci nu se pot crea burse, deoarece fondul e insuficient. Se va aștepta până ce va crește spre a putea răspunde cerințelor testamentare ».

— Se ia act de deciziunile Comisiei care se ratifică.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ă

19 MAIU 1931

Președinția d-lui G. BALȘ, Vicepreședinte.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că ieri la ora 5 d. a. a avut onoarea să fie primit de Majestatea Sa Regele, căruia I-a comunicat că Academia L-a proclamat solemn Președintele de Onoare al Instituțiunii noastre. Majestatea Sa s'a simțit mișcat la această comunicare și a binevoit a se interesa de aproape de activitatea noastră științifică precum și de situația grea financiară constatată la fondurile generale și la anumite fonduri speciale ale Instituțiunii noastre. D-l Secretar general G. Țițeica I-a comunicat că Academia este întrunită în sesiune generală și că Instituțiunea noastră roagă

pe Majestatea Sa să binevoiască a veni să ia parte, prezidând o ședință a ei în cursul acestei sesiuni. Majestatea Sa a binevoit a primi cu plăcere și s'a fixat ziua venirii Luni, 25 Maiu curent la ora 3 d. a. În conformitate cu înțelegerea luată cu Președintele nostru d-l I. Bianu, Majestatea Sa va fi primit printr'un salut adresat de d-l Vicepreședinte G. Balș, dacă d-l Bianu va fi încă bolnav, reprezentând și Secțiunea Istorică, după care Secretarul general al D-voastre va expune o scurtă dare de seamă despre activitatea Academiei, reprezentând în acelaș timp Secțiunea Științifică, iar colegul d-l Sextil Pușcariu, din partea Secțiunii Literare, va face o expunere despre *Dicționarul limbii române*. La ședință, care va fi solemnă, vor fi invitați și d-nii colegi onorari și corespondenți. Se va stabili totodată, în înțelegere și cu d-l Mareșal al Palatului, dacă ședința va fi publică sau intimă.

D-l ANDREI RĂDULESCU zice că ședința trebuie declarată solemnă și că trebuie să fie publică, după cum cere tradiția.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, e de părere că ședința să fie publică solemnă, cu invitații.

D-l Dr. G. MARINESCU se alătură la această propunere, pentru că altfel, din cauza publicului care va veni în număr mare, nu vor mai avea locuri cei ce au drept la ele.

D-l AL. LAPEDATU zice că există tradiție și protocol stabilite în această chestiune. Majestatea Sa să fie primit deci întocmai cum a fost primit Majestatea sa Regele Ferdinand.

D-l I. SIMIONESCU comunică următorul proces-verbal al Secțiunii Științifice, de ieri, 18 Maiu curent:

* S'a aprobat, în urma referatului d-lui E. Teodorescu, publicarea în Memoriile a lucrării d-lui Deleanu: « Studiu chimic asupra rolului substanțelor minerale și organice în cursul vieții plantelor ». Autorul s'a oferit să dea clișeele.

* S'a rugat colegul nostru d-l Secretar general G. Țițeica să reprezinte Secția Științifică la congresul internațional de Phytogeografie, ce se va ține în București, în Iulie 1931.

* S'au citit rapoartele de premii:

* La premiul Oroveanu:

* Lucrările d-lor Metzulescu și Stavila s'au înlăturat (Raportor G. Marinescu).

* S'a aprobat premiarea lucrării d-lui Prof. Minovici: *Tratat complet de medicină legală*, Vol. II (Raportor Dr. G. Marinescu).

* S'au citit rapoartele d-lui Ionescu-Sisești asupra lucrării d-lui Antonescu, care a fost eliminat.

* S'a luat în considerare lucrarea d-lor Stinghe și Sburian.

* S'a citit raportul d-lui I. Ciurea asupra lucrării d-lui Stavrescu, Știința asupra creșterii cailor. Raportul este negativ.

* S'a admis premiarea lucrării d-lui Tomescu (Premiul Dr. Riegler) Raportor d-l Prof. G. Marinescu.

- * La premiul Constantinide:
- * Rapoarte negative asupra lucrărilor:
- * Ghinea Lt.-Col. (Raportor d-l I. Ciurea).
- * Popescu Al. (Raportor d-l N. Donici).
- * Popescu Al. Observ. astr. (Raportor d-l N. Donici).
- * Trailescu Gen., Câteva lămuriri tactice (Raportor G-ral Crainiceanu).
- * Se alege în comisiunea Năsturel: d-nii Dr. I. Cantacuzino, I. Incuțel, L. Mrazec, N. V. Karpen*.

* D-l S. DRAGOMIR cetește următorul *Raport al Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1930—31*:

* La deschiderea sesiunii generale, care este a 65-a din viața Academiei, comisiunea aleasă pentru a examina raportul despre lucrările din anul 1930—1931 se asociază la urările de lungă și fericită domnie aduse și reînnoite M. S. Regelui Carol II. Dela înaltul ocrotitor al culturii naționale, președintele de onoare și protectorul nostru, Instituția noastră nădăjduiește o deplină realizare a aspirațiilor sale sprijinite și până acum cu luminată înțelegere de glorioșii săi înaintași.

* Deasemenea ne exprimăm bucuria că în fruntea guvernului se găsește unul din colegii noștri cei mai distinși, d-l Nicolae Iorga, pentru a pune în serviciul Țării uriașă sa forță de muncă, pe care a risipit-o din belșug într-o viață fără odihnă și fără popas și că alături de D-sa putem saluta pe un alt coleg stimat d-l Dr. I. Cantacuzino.

* Comisiunea regretă profund pierderile încercate de Academie în cursul anului trecut, în rândurile membrilor onorari, prin trecerea la cele veșnice a lui Vintilă Brătianu și Dimitrie Comșa, cum și a membrilor străini Generalul H. Berthelot, Paul Appel, Pierre Termier și Kr. Nyrop, a căror pomenire dureroasă, împreună cu meritele, ce le-au avut pentru neamul nostru, ne rămâne ca o datorie pioasă.

* Activitatea Academiei s'a desfășurat în cursul anului încheiat potrivit normelor stabilite. S'au ținut 36 ședințe săptămânale, din cari 23 ședințe intime, iar 13 ședințe publice. În 21 Noemvrie 1930 și în 20 Februarie 1931, Academia s'a întrunit în sesiune generală extraordinară spre a hotărî, în cea dintâiu, primirea legatului universal lăsat de regretatul Corneliu Romniceanu-Manolescu, în cea de a doua pentru a vota primirea legatului testat de mult regretatul coleg onorar Generalul H. Berthelot.

* Comisiunea constată cu plăcere silințele depuse pentru a menține relațiile cu marile asociații internaționale de știință și își permite a atrage din nou atenția asupra pagubei, ce se aduce științei românești și bunului nume al țării în străinătate, prin faptul, că de o vreme încoace, delegații noștri numai arareori pot lua parte la congrese, din cauza lipsei de fonduri. Strămtorarea financiară, în care ne găsim, începe a pune piedeci și contactului cu străinătatea, ce se face prin schimbul de publicații, de oarece acestea se trag într'un număr prea restrâns de exemplare.

* Raporturile Academiei cu instituțiile și asociațiile culturale din țară sunt de colaborare strânsă, cum am dori să dăinuiască și pe viitor.

* Lipsa bănească începe să atace în mod îngrijorător buna funcționare a instituției noastre, ceea ce se vede și din reducerea, pe care a fost nevoită să o facă la tipărirea publicațiilor paralizând de tot activitatea unor secțiuni și făcând cu neputință aparițiunea multor publicații. Cele două fascicule din Dicționarul limbii române, care au apărut anul acesta, ne îndreptățesc a ne exprima bucuria, că redactarea și publicarea lui înaintează deacum regulat.

* Regretând, că proiectul de lege depus din inițiativă parlamentară de președintele nostru, pentru a asigura Academiei Române o subvenție anuală, nu a fost votat, ținem de datoria noastră a mulțumi și aici fostului ministru al Instrucțiunii, d-l N. Costăchescu, că a înscris în bugetul anului în curs suma de lei 4.000.000 drept subvenție pentru cheltuielile de administrare și pentru înavuțirea Bibliotecii.

* În cursul anului trecut trei fonduri noi s'au primit de instituția noastră, al defunctului Corneliu Romniceanu-Manolescu, fost prim-președinte al Inaltei Curți de Casație și Justiție, al regretatului avocat Cornel Nicoară din Timișoara și al ilustrului general și regretatul nostru coleg H. Berthelot, ceea ce de fapt constituie un prea frumos omagiu, de încredere, al donatorilor față de Academie. Chiar anul acesta suntem în măsură să înfăptuim o dispoziție din testamentul defunctei Elena Dalles cu privire la ridicarea pe terenul testat Academiei în B-dul I. C. Brătianu No. 12 a unei fundațiuni cuprinzând săli de expoziție, de conferințe și concerte.

* Infine, comisiunea a luat cu plăcere la cunoștință raportul în ceea ce privește localul Academiei, colecțiunile, bursele, școlile Academiei și concursurile premiilor, remarcând, în deosebi creșterea colecțiilor din bibliotecă și din secțiunea manuscriselor și a colecției noastre numismatice, aceasta din urmă datorită însemnatului dar ce ni l-a făcut veneratul nostru coleg, d-l M. Sutz, căruia îi aducem viile noastre mulțumiri ».

(15). *Em. Racoviță, D. Voinov, I. Al. Brătescu-Voinești, Silviu Dragomir.*

D-l EM. RACOVIȚĂ prezintă, din partea Laboratorului de Chimie anorganică și analitică al Universității din Cluj, de sub direcția colegului nostru corespondent Prof. G. Spacu, volumul al IV-lea al « Lucrărilor » acestui laborator cu următoarele cuvinte:

* Acest volum de 392 pagini conține 25 de memorii (No. 58—82) ce expun lucrările originale ale Prof. Spacu și elevilor săi în anii 1928—1930, lucrări cari se grupează în jurul a trei teme principale.

* Dozarea repede și precisă a diverselor elemente este urmărită de mult în laboratorul Prof. Spacu cu mare succes, căci metodele descoperite sunt folosite în țară și străinătate, iar unele au devenit clasice.

* A doua temă este aceea a studiului «sărurilor complexe anorganice». În această direcție se descriu în volum sinteze de corpuri noi, cu studiarea condițiilor lor de formare și persistență și cu vederi asupra constituției lor. Aceste studii urmărite și prin mijlocirea metodelor fizico-chimice (potențiometrice) au condus la lămurirea definitivă a compoziției unor combinații foarte controversate.

* A treia temă este aceea a continuării studiului Clasei Selenocyanaminelor, descoperită de Pr. Spacu. Din acest studiu a rezultat descoperirea a mai bine de 70 combinații noi. Dealtmăntrelea în domeniul aminelor complexe, lucrările acestui volum enumeră vreo 300 de combinații noi, descoperite de profesor și de elevii săi, și faptul, de mare interes, al existenței în soluțiile apoase ale câtorva din ele a unor resturi de acizi complexi (anioni) necunoscuți până acum.

* D-l Racoviță, cu ocazia acestei prezentări, amintește că și celelalte trei laboratorii ale secției de chimie, conduse de profesorii Ostrogovich, Rădulescu și Tănăsescu, desfășură o rodnică activitate științifică și că prin urmare are nădejdea că Academia îl va iertă dacă aceste înfăptuiri îl fac să resimtă, ca membru al corpului universitar clujan, o mândrie ce crede legitimă*.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA amintește că într'o ședință ordinară anterioară s'a luat cunoștință că la 30 Maiu curent va lua ființă o *Academie Latine*, având sediul în Principatul de Monaco. România va fi reprezentată în acea Academie prin 12 membri. După Statutele noii Academii, membrii ei vor fi aleși dintre personalitățile cari și-au câștigat situațiuni în Academiiile cele mai vechi, sau cari au aderat la gruparea «*Recours à l'humanisme*», prezidată de d-l Jean Rivain. D-l Rivain a rugat Academia noastră să se însărcineze cu desemnarea celor 12 membri români în formațiunea noii *Academii Latine*. D-l G. Țițica propune ca trei colegi, câte unul din fiecare Secțiune, și anume d-nii O. Densusianu, G. Balș și Em. Racoviță, să studieze delegarea celor 12 membri ceruți, iar mâine să aducă propuneri definitive.

— Propunerea se aprobă.

Preotul N. M. POPESCU depune la Biurou o propunere semnată de 5 membri pentru a fi ales membru corespondent al Academiei d-l I. Puigi Cadafalch, președintele Institutului de studii catalane din Barcelona.

— Se ia act și propunerea se va supune votului plenului după scurgerea timpului prevăzut de Regulament.

În urma unei discuții privind punerea la ordinea de zi a chestiunii ortografiei — discuție la care iau parte d-nii G. Țițica, S. Pușcariu, Al. Lapedatu și Gen. Gr. Crainicianu — se hotărăște ca raportul Comisiunii însărcinate cu studiul ortografiei să fie adus în discuția plenului în ședința de Vineri 22 Maiu a. c.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ț

20 MAIU 1931

Președinția d-lui G. BALȘ, Vicepreședinte.

D-1 SEXTIL PUȘCARIU comunică următorul *Raport al Comisiunii Dictionarului limbii române*:

* Redacția primă a Dictionarului Limbii Române a înaintat în cursul anului expirat pentru vol. I, până la cuvântul COP, iar pentru vol. II până la cuvântul JITIE.

* În redacția definitivă am ajuns până la cuvintele CLAC (vol. I) și INȚEPA (vol. II). Tipărite au fost în cursul anului 1930, 13 coale, încât au putut să apară și anul acesta două fascicule. În cursul anului viitor sper că va fi tipărită întreaga literă I cu care se va încheia tomul I din vol. II.

* Redactarea s'a făcut cu aceiași colaboratori, d-nii C. Lacea, Th. Capidan, I. A. Rădulescu-Pogoneanu și T. Naum, și, pentru partea franceză, Y. Auger.

* La Muzeul Limbii Române s'au extras și în anul din urmă un număr mare de fișe, mai ales din autori moderni. O mare bogăție lexicografică, pusă la dispoziția Dictionarului, cuprind chestionarele Muzeului.

* Țin și de data aceasta să atrag atenția Onoratei Academii că numărul colaboratorilor trebuie mărit, dacă vom ca lucrarea să progreseze mai repede, mai ales fiindcă în curând rezerva de material redactat se va epuiza. Deasemenea e necesar ca rândurile colaboratorilor să fie înviorate cu elemente tinere care să se inițieze în munca lexicografică și să ne poată înlocui pe cei ce nu vom mai putea duce mult greutatea acestei lucrări istovitoare *.

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă.

D-1 I. SIMIONESCU aduce în dar din partea d-lui N. Ioanițiu din Capitală o hartă etnografică a României întocmită de un rus Florinski, de care ne-am folosit la întocmirea hărților de cari ne-am servit la Conferința de pace dela Versailles.

D-1 M. C. SUTZU amintește că Academia publică Buletine în limba franceză pentru a pune străinătatea în curent cu lucrările noastre științifice. Acest principiu dă dreptul fiecărui dintre membrii activi ai Academiei să beneficieze de publicitatea lucrărilor sale în străinătate. Acest drept însă la Academia noastră nu este suficient regulamentat. Dovadă este că mai multe comunicări numismatice ale D-sale n'au fost publicate în Buletinul Secțiunii Istorice, iar cele ce i s'au publicat, s'au publicat cu mare întârziere, îngăduindu-se ca multe alte comunicări și lucrări înregistrate mai în urmă să se publice înaintea comunicărilor D-sale.

Deoarece acest neajuns s'ar putea repetă și pentru alți d-ni Colegi, D-sa propune să se statornicească prin vot dacă toți d-nii membri au drept egal să beneficieze de publicitatea în străinătate și anume în ordinea intrării lucrărilor la Biuro.

— După o discuțiune, la care iau parte d-nii G. Balș, G. Țițeica, I. Simionescu, N. Vasilescu-Karpen, General Gr. Crainiceanu și Em. Racoviță, care, interpretând Art. 35 din regulamentul general, arată că Secțiunile sunt ținute a exercita un control asupra lucrărilor ce se dau la tipar, chiar dacă sunt ale membrilor activi, se decide să se aplice regulamentul în această interpretare, cu adăugirea că o lucrare aprobată de secțiune a căpătat prin aceasta drept de prioritate la tipărire.

D-l SEXTIL PUȘCARIU comunică următorul proces-verbal al Secțiunii literare de ieri, 19 Maiu curent:

1. * Se cetesc rapoartele d-lor Pușcariu, Densusianu și Murnu despre lucrarea Dialectul român și se votează unanim premiarea și publicarea. Desfăcându-se plicul se constată că autorul e d-l Theodor Capidan.

2. * În Comisiunea specială pentru acordarea marelui premiu C. Hamangiu, din 1932 pentru traducerea în limba franceză a operei poetice a lui Mihail Eminescu se alege d-nii O. Densusianu, Brătescu-Voinești și M. Sadoveanu, iar pentru traducerea în englezește aceeași comisiune.

3. * În Comisiunea pentru premiul Adamachi, cu subiectul Folklorul din regiunea Codrului, revenindu-se asupra propunerii din ședința din 18 Maiu, se alege d-nii Densusianu, Ciobanu și Pușcariu.

4. * Ca subiecte la premiile Năsturel (1933) se stabilește:

* La Premiul Năsturel: Influența lui Hegel în cultura română.

5. * Se alege pentru 1931—32 ca președinte C. Rădulescu-Motru și ca Vicepreședinte G. Murnu.

6. * Secția delegă pe d-l O. Densusianu la al doilea Congres de linguiști și cere biuroului să îi pună la dispoziție suma necesară pentru această delegație.

7. * Se hotărăște publicarea în Anale, la propunerea d-lui Bogdan-Duică, a * Contribuțiilor la Bibliografia lui G. Stamati » de A. Gorovei.

8. * Comisia literară ia act de raportul din 14 Maiu al d-lui I. Mușlea despre Arhiva de folklor și hotărăște ca lucrările începute să fie continuate în aceleași condițiuni ca până acuma.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI, în legătură cu cuprinsul punctului 6 din procesul-verbal al Secțiunii Literare de mai sus, privind delegarea d-lui coleg O. Densusianu la al II-lea Congres de linguiști, comunică următoarea propunere semnată de șase membri:

* Adesea Academia Română este invitată să ia parte la Congrese foarte importante, sau la comemorări ale unor mari personalități culturale.

* În anul trecut bunăoară, a avut loc în Franța comemorarea lui Mistral, la care Academia Română nu a participat.

* Pentru că neparticiparea noastră la asemenea comemorări, sau la Congrese extrem de importante, ar putea fi interpretată ca o indiferență față de lucruri vrednice de tot interesul,

* **Propunem:**

* Să se prevadă în bugetul Academiei pe anul viitor o sumă oricât de modestă, dar care să permită Academiei trimeterea de reprezentanți la comemorările sau la Congresele importante, dela cari nu am putea lipsi, fără a ne atrage o îndreptățită critică *.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA, luând cuvântul asupra acestei propuneri, amintește că chestiunea reprezentării Academiei la diferitele Congrese internaționale a fost tratată în Raportul d-sale despre lucrările anului academic acum încheiat. Pentru subvenționarea participării noastre la diferitele Congrese am apelat la sprijinul diferitelor Ministerere, cari ni l-au acordat foarte rar. Pe cale bugetară — în situația grea financiară în care se află Academia — nu se poate rezolvi această problemă. În proiectul de lege ce urmează să propunem guvernului pentru sporirea subvenției de Stat a Academiei să se adauge și această cerință. În orice caz propunerea va fi transmisă Comisiunii bugetare spre a dispune conform cu realitățile noastre financiare.

D-l G. VÂLSAN arată că în Iunie va lua parte la Congresul Internațional de Geografie, ce se va întruni la Paris. Sugeră să ia parte prin d-sa și Academia la acest congres.

— Se dă delegație d-lui G. Vâlsan să reprezinte Academia la Congresul în chestiune.

D-l ANDREI RĂDULESCU supune provizoriu un proiect de regulament pentru Premiul de Virtute înfiunțat prin testament de defunctul Al. Mavroyeni, decedat în anul 1929 în Atena.

— Proiectul se iese spre cunoștință și se amână discuția și votarea pentru o ședință viitoare.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ă

22 MAIU 1931

Președinția d-lui G. BALȘ, Vicepreședinte.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică cererea d-lui N. Georgescu-Tistu de a i se publica în Memoriile Secțiunii Literare lucrarea sa: * Bibliografia literară română *.

— Se trimite la Secțiunea Literară.

Dela d-l Profesor Em. Panaitescu, Directorul școlii române dela Roma, se primește un raport despre mersul acelei școli.

— Se va lua cunoștință de raport într'o ședință viitoare.

D-l AL. LAPEDATU cetește următorul *Raport al Comisiunii Fondurilor Ioan Fătu și Ioan Scorțeanu pentru lucrările făcute în 1930:*

* Implinindu-se deciziunea Domniilor Voastre din ședința dela 17 Maiu 1930, venitul fondului Ioan Fătu din anul trecut de Lei 53.000 și acel al fondului Ioan Scorțeanu de Lei 700, s'a destinat pentru procurarea de cărți didactice de curs primar (din fondul Fătu) și de cărți religioase (din fondul Scorțeanu) spre a fi împărțite la școlile primare din satele moldovenești de pe malul Nistrului basarabean.

* Cu distribuția acestor ajutoare a fost rugat să se însărcineze colegul nostru d-l St. Ciobanu, având toată latitudinea de a-și asocia orice persoane sau instituțiuni binevoitoare a-i da concurs pentru îndeplinirea voinții generoșilor intereseatori ai fondurilor numite. D-sa va depune un raport amănunțit despre împărțirea ajutoarelor, împreună cu actele justificative pentru folosirea sumelor.

* Pe de altă parte, s'au mai ajutat patru școli din județul Maramureș cu o sumă de 15.174 lei, pe care Inspectoratul Școlar din Cernăuți, nedistribuind-o în 1928 contrariu dispozițiilor noastre, ne-a restituit-o în cursul anului acestuia.

* Pentru anul școlar viitor s'a trecut în buget suma de 58.169 din venitul fondului Fătu pentru procurarea de cărți didactice și 745 lei din venitul fondului Scorțeanu pentru procurarea de cărți religioase. Comisiunea propune ca aceste sume să se acorde ca ajutoare, în scopul indicat, în *Maramureș și Munții Apuseni*. Suma, repartizată în *trei* părți, se va încuviința *directorilor școalelor normale din Deva, Abrud și Sighet*, cu recomandările necesare, ca scrierile să fie distribuite la începutul anului școlar.

— Raportul se iea spre cunoștință și se aprobă propunerile Comisiunii.

La ordinea de zi fiind punerea la vot a Raportului Comisiunii financiare despre gestiunea pentru 1930 a Fundațiunii Familiei * Menachem H. Elias * și proiectul de buget general al Fundațiunii pentru 1932, d-l G. BALȘ, Vicepreședinte, deschide discuția asupra acestor rapoarte de cari s'a luat cunoștință în ședința dela 18 Maiu curent.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU face unele observațiuni asupra sistemului de administrație întrebuițat de Consiliul Fundațiunii cu deosebire pentru cele două moșii dela Darvari și dela Sascut. Exploatarea în regie practică în prezent, nu constituie administrația cea mai potrivită. Pe lângă alte cauze economice generale, este și aceasta o cauză care a determinat deficitele cu cari se soldează administrația celor două moșii. Deaceia d-sa sugeră să se recomande Consiliului Fundațiunii să studieze modificarea actualului sistem de administrație în scopul de a face să crească veniturile.

— După o discuție la care iau parte d-nii I. Simionescu, G. Țițeica, Dim. Gusti, Dr. Gr. Antipa, General Gr. Crăiniceanu și G. Balș, se aprobă a se comunica Consiliului propunerea d-lui coleg Rădulescu-Motru ca o simplă sugestie.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, supune votului gestiunii Fundațiunii Elias pentru 1930 și proiectul ei de buget pentru anul 1932.

— Se dă descărcare gestiunii pentru 1930 și se aprobă cu unanimitate proiectul de buget general pentru 1932.

Se procedează apoi la alegerea membrilor delegați ai Academiei în Consiliul Fundațiunii.

D-l DIM. GUSTI amintește că Academia a adoptat sistemul bun al rotațiunii în desemnarea membrilor ei în Consiliul Fundațiunii. Propune ca în acest an să se facă excepție de la acest principiu și să se realegă actualii delegați.

— Propunerea se aprobă și se realegă cu unanimitate delegați în Consiliul de conducere și administrație al Fundațiunii Familiei « Menachem H. Elias » d-nii: Titulari, Dr. Gr. Antipa, I. Bianu, I. Simionescu, Dim. Voinov; Supleanți, G. Murnu, S. Mehedinti, N. Vasilescu-Karpen și G. Vălsan.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, arată că Comisiunea însărcinată cu examinarea cererii d-lui Jean Rivain, făcută în numele *Academiei latine*, acum în formație, de a numi din partea României 12 membri în componerea acelei Academii, a fost de părere să se amâne pentru mai târziu luarea unei hotărâri definitive.

D-l Dr. GR. ANTIPA amintește că d-l coleg Em. Racoviță a făcut în anii trecuți o propunere pentru schimbarea datei sesiunii generale a Academiei motivată de faptul că naturaliștii au în luna Maiu timpul cel mai potrivit pentru excursiile lor științifice. Sesiunea generală la epoca aceasta constituie o piedică pentru cercetările lor științifice pe teren. E de părere să se reieie propunerea colegului Racoviță și să se adopte modificându-se Statutele.

D-l EM. RACOVITĂ zice că propunerea eră bazată pe 5—6 argumente. Acele argumente sunt tot atât de valabile și azi. Sesiunea generală a Academiei în Maiu ne împiedecă să ne facem cercetările pe teren, iar ca profesori, să organizăm la timp potrivit excursii științifice cu elevii. De altă parte cum aproape toți suntem universitari, sesiunea generală ne stingherește de la cursurile noastre de sfârșit de an, mai ales pe cei din provincie dintre noi, cari trebuie să părăsim Universitatea ca să venim aici. Tot în această epocă suntem prinși de vizitele savanților străini, pe cari, suntem siliți să-i neglijăm. În sfârșit, vacanța de vară ne dă puțința prin libertatea pe care n'o avem în restul anului din cauza muncii profesionale, să ne punem la punct lucrările noastre științifice și să încheiem comunicări pe cari să le expunem în sesiune.

Concluzia acestor argumente eră și este ca sesiunea generală să se țină toamna, când și temperatura e mai plăcută.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că această schimbare reclamă modificarea Statutelor și anume după dispozițiile Art. 46, cari cer propunere scrisă din partea a șapte membri. D-l coleg Racoviță e rugat deci să facă propunere scrisă.

În altă ordine de idei, d-l Secretar general G. Țițeica înștiințează că d-l coleg Petru Bogdan a anunțat Biuroului că-și va ține discursul de recepțiune în această sesiune. D-l coleg N. Vasilescu-Karpen va face răspunsul.

— Se fixează ședința solemnă pentru ținerea discursului de recepțiune al d-lui Petru Bogdan, Joi 28 Maiu la ora 3 d. a.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică următorul proces-verbal al Secțiunii Științifice dela 20 Maiu curent:

* Secțiunea având în vedere raportul colegului G. Ionescu-Sisești, aprobă a se acordă premiul Ștefan Dumitrescu-Verde de 10.000 lei lucrării d-lor Stinghe (V. N.) și Sburian intitulată *Agenda forestieră*.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ă

23 MAIU 1931

Președinția d-lui G. BALȘ, Vicepreședinte.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică următoarea propunere depusă la Biurou, pentru modificarea articolului 7 din Statute semnată de 11 membri:

* În aliniatul 1: *Odată pe an, în curs de 15 zile, începând dela 15 Maiu, Academia se întrunește în sesiune generală*.

* Se înlocuște numai data de 15 Maiu cu aceea de 15 Octomvrie.

* Motivare:

* Naturaliștii mai ales, dar și Geografii și Arheologii prețuesc lunile Maiu și Iunie ca cele mai favorabile pentru cercetările pe teren; tot numai în aceste luni se pot face excursiile cu studenții.

* Ședințele ținute într'o sală atât de puțin răcoroasă și pe căldurile umede dela finele lui Maiu sunt foarte penibile atât membrilor cât și invitaților; să nu uităm că unele ședințe solemne au fost adevărate chinuri pentru asistenți.

* Perioada propusă 15—30 Octomvrie nu prezintă inconveniente de mai sus.

— Se iea act și se va supune votului plenului în ședința de Miercuri 27 Maiu curent.

La Birour se depun propuneri pentru a fi aleși membri onorari ai Academiei noastre d-nii: Léon Guillet, Directorul Școlii Centrale din Paris și Élie Cartan, Profesor la Sorbona, Membru al Institutului Franței, etc.

— Se iea act și se vor supune votului plenului după scurgerea timpului prevăzut de Statute.

D-l I. SIMIONESCU înfățișează plenului spre prealabilă cunoștință proiectul de buget al Academiei întocmit de Comisiunea Financiară pentru 1932 însoțit de raportul respectiv al Comisiunii.

— Se va supune discuției și votului plenului în ședință intimă Luni 25 Maiu sau Miercuri 27 Maiu curent.

D-l O. DENSUSIANU prezintă următorul *Raport al Comisiunii Ortografice*:

* Comisiunea căreia i s'a încredințat cercetarea problemei ortografice vine să supună aprobării plenului Academiei încheierile la care a ajuns și să-și exprime în acelaș timp dorința ca de data aceasta hotărâri definitive să fie luate, pentru ca ortografia ce se va fixa de Academie să poată fi decretată chiar în cursul acestui an.

* Plecând dela propunerile celui de al doilea Congres al filologilor și referindu-ne la anteproiectul prezentat de d-l Pușcariu acum doi ani, Comisiunea a ținut să rectifice, în multe privințe, sistemul adoptat în 1904, înlăturând nesiguranțe și complicații rămase de atunci. Cum spuneam în raportul comisiunii alese la primul Congres al filologilor, « o reformă ortografică nu se poate concepe fără armonizarea tradiției cu inovațiile » și ea exclude simplificări extreme, pentrucă duc la formule prea elementare, în desacord cu ce impune scrierea cultă. În orice ortografie rămâne totdeauna o parte de aproximativ și stăruințele reformatorilor nu pot trece de anumite posibilități. Gândul Comisiunii a fost să țină seama de aceste posibilități, să aducă înlesnirile așteptate în ortografia noastră și să pună sfârșit desorientării până la anarhie care a stăpânit-o prea mult.

* Rămân unele amănunte, pentru care numai un dicționar ortografic va putea da orientări — și el va trebui tipărit de Academie —, dar modificările pe cari le propunem aduc, credem, soluțiile esențiale.

V O C A L E L E

A

* 1. Se scrie cu *a*, nu cu *e*, la sfârșitul formelor nearticulate ale substantivelor feminine care au un *ș* sau *j* în temă; deci: *Cenușă*, *ușă*, *avalanșă*; *coajă*, *mreață*, *vrață*, Tot așa firește masc. *pașă* și adj. fem. ca: *gureșă*, *oacheșă*.

* 2. Verbele cari prezintă în temă un *ș* se scriu deasemenea cu *d* la pers. a 3-a sg. ind. pres.: *îngrașă, îngroașă*. Se păstrează *d* și la pers. a 3-a sg. a perf. simplu: *îngrășă, îngroșă, înșățișă* (nu *îngrășe*, etc.).

* 3. Terminațiunea *-ă* se menține și la formele vechi sau neologismele cu suf. *-eșă* (deci nu: *-eșe*): *bătrîneșă, blîndeșă, tinereșă, tristeșă, acurateșă, nobleșă, politeșă, stricteșă*.

* 4. Tot așa, în cuvinte ca: *năpastă, soartă* (nu: *năpaste, soarte*).

* În schimb, se scrie *origine*, nu *origind*.

E

* 5. Se păstrează în scris — cu toate că se pronunță de obicei ca *ie* — la începutul următoarelor forme prenominală și verbale: *el, ei, ele; ești, este, eram, erai, era*.

* Se scriu însă cu *ie* inițial: *ied, iederă, iestîn, Iele, ienupăr, iepure, ierbos, ieri, ierna, ierta, ieși, iesle, iezar*.

* 6. Substantive și verbe terminate în *-ec, -ecă*, deși se pronunță de unii cu *-ie, -ică*, vor păstra formele dintăiu: *duminecă, întunec, mînecă, petec, piersec(ă), pîntec(e), purec(e); împiedec, încălec*.

* 7. Nu se suprimă niciodată în terminațiunea *-și* dela pronume și adverbe: *același, aceeași, aceiași, aceleași, însuși, însăși, înșiși, înseși; acuși, iarăși, totuși*.

* Se scrie fără *-i* auxiliarul *aș*, dar se păstrează terminațiunea vocalică la interjecțiunea *ași*.

* 8. Se pun doi *-i* la formele nearticulate de pl. ale sb. *copil, fiu*, etc.: *copii, fii*, și cu trei *-i* la cele articulate: *copiii, fiii*.

* 9. Nu trebuie confundate formele articulate și cele nearticulate de pl. ale unor substantive sau adj. cum sunt: *codru, mîndru, ministru*, etc.: cele nearticulate nu pot fi decât: *codri, mîndri, miniștri*, cele articulate: *codrii, mîndrii, miniștrii* (greșit prin urmare se ortografiază și *noștrii*, când singura formă admisibilă e *noștri*).

* 10. Pentru sufixul *-atic* se va ține seamă de această pronunțare, deși adeseori se rostește *-atec*; se va scrie deci: *îndemînatic, lunatic, primăvdoratic, sălbatic, tomnatic, ușuratic, văratic, zănatic*. Tot așa poate fi ortografiat *jeratic*; deși nu cuprinde sufixul acesta. *Buratec*, care nu conține nici el acest sufix, se va scrie numai astfel, cum e pronunțat.

* 11. Deoarece sunetul *û* nu există în limba noastră, neologismul corespunzător fr. *bureau* se va scrie cu *i*: *birou*.

I

* 12. Pentru redarea acestui sunet rămîne hotărîrea Academiei din 1926.

O

* 13. Fără motiv, în cuvinte vechi sau neologisme, se pun doi *o* în loc de unul sau invers; astfel *prooroc*, *alcool*, pe când scrierea corectă trebuie să fie: *proroc*, *alcool*.

* 14. Pentru neologismele reproducând formele franceze cu *-eur* sunt de distins două categorii:

* Cele în *-or*: *coasor*, *gravor*, *parfumor*.

* Cele în *-er*: *jongler*, *sufler*, *șofer*.

* Ca formă corespunzătoare fr. *liqueur* se poate adopta *licor* (pl. *licoruri*).

U

* 15. *U* final se păstrează în scriere la sg. subst. și adj. masc. și neutre care au în ultima silabă un *i*: *biciu*, *cuiu*, *noroiu*, *ochiu*, *paiau*, *vechiu*.

* 16. Se pune *u* și după *i* dela pers. I-iu sg. de ind. pres. a unor verbe ca: *taiu*, *rămîiu*, *puiiu*, *spuiiu*; tot așa la auxiliarul *voiu*.

* Se scriu însă fără *-u* formele de perf. simplu pers. I-i sg.: *ascultai*, *făcui*, *pusei*, *auzii*. Deasemenea, nume proprii ca: *Andrei*, *Matei*, *Mihai*, și adverbe sau interjecții cum sunt: *apoi*, *hai*, *vai*. Ca adverbe, *întîi* și *dintîi* nu primesc nici ei pe *u* final (se va scrie deci și cel *dintîi*, unde *dintîi* este, propriu zis, o formă adverbială). *U* final se înseamnă însă la sg. lui *întîiu* când este de genul masculin sau neutru: *rîndul întîiu*; nu se pune la forma feminină: *clasa întîi*.

* 17. Pronunțarea lui *o* în formele *batjocori*, *coșrinde*, *cotropi*, *încunjura*, deși se aude des, totuș sunt de preferat: *batjocuri*, *cuprinde*, *cotropi*, *încunjura*.

Diftongi

Au

* 18. Cu acest diftong, și nu cu *ao*, se scriu: *adaug*, *repaus*.

Ea

* 19. Cu toate că în rostirea din unele părți, se păstrează după *s*, la forme ca *șeade*, *șapte*, *îșeală*, totuș se va lua în considerație pronunțarea cu *a*: *șade*, *șapte*, *îșală*.

* 20. *Ea* se păstrează în terminațiunile verbale *-eazd*, *-eascd* dela pers. a 3-a sg. și pl. a ind. și subj. pres. și când urmează după *ș* sau *j*: *înfățșeazd*, *încurajeazd*; *însușeascd*, *îngrijeascd*.

* 21. După *ș*, *j*, se păstrează deasemenea ea la suf. *-eală*, *-ean*, *-eașd*; *greșeală*, *învălmășeală*, *oblojeală*; *orășean*, *Clujean*, *roșeașd*.

* Suf. *-eală* se ortografiază, dealtfel, tot cu *ea* și în alte cazuri, chiar la derivatele cari au un *i* în temă: *îndoeală*, *învoeală*, *poleeală*, *pospăeală*, *șfieală*, *șpoeală*.

* 22. Se scriu cu *ea*, nu cu *a*, forme ca *seară*, *seamând*, și derivatele lor se vor ortografia: *însera*, *semăna*, *semăntor*, *sămînță* (pl. *semințe*).

Ei

* 23. Terminațiunea de gen.-dat. a sb. feminine (și uneori masc.) dela decl. I-ii și a III-a se scriu totdeauna cu *-ei*: *casei*, *cărței*, *legei*, *Academiei*, *căiei*, *foaiei*.

Ia

* 24. Se pune ori de câte ori pronunțarea îl distinge astfel: *abia*, *biată*, *buruiând*, *chiag*, *chiamă*, *chiar*, *fiară*, *ghiață*, *iapă*, *iarnă*, *iartă*, *iaz*, *înmuia*, *împărechia*, *închiagă*, *înghiață*, *miazănoapte*, *piară*, *piardă*, *piatră*, *veghia*.

* 25. Terminațiunea de imperfect a verbelor de conj. a IV-a se scrie cu *-iam* etc. nu *-eam* *alcătuiam*, *auziam*, *fugiam*, *ieșiam*.

* 26. Scrierea cu *ia* va fi urmată și la numerale, pronume ori forme adverbiale ca: a *cincă*; *nimenta*; *aicia*, *alături*, *alocuria*, *atuncia*, *nicăria*, *pretutindemia*, *lunia*, *marția*, *miercuria*, *joia*, *vineria*.

Ie

* 27. Cu toate că în vorbire se confundă uneori cu *e*, totuș se va ține seamă în scriere de tendința de a restabili formele cu *ie*. Se va ortografia prin urmare: *fier*, *fierbinte*, *împietri*, *înfiera*, *miel*, *Miercuri*, *pedică*, *piept*, *pieri*, *pietros*.

* 28. Cu *ie*, nu *ia*, se vor scrie infinitive (și derivatele lor substantivale) ca: *aliniere*, *audiere*, *deraiere*, neologisme cari nu pot fi izolate de formele vechi *îviere*, *tăiere*, etc.

Vocale în hiat

* 29. În acord cu pronunțarea obișnuită, nu se suprimă în general i dintre diferitele vocale ce se întâlnesc în hiate, fie că acest i este originar, fie că s'a desvoltat mai târziu. Se vor scrie astfel cu:

aiē: *aieoia*, *baie*, *baieră*, *caier*, *claiē*, *măruntaie*, *odaie*, *paie*, *păraie*, *taie*, *văpaie*, și neologismele *caiet*, *maiestate*, *traiectorie*.

ăie: *măiestru*, *mălăieș*, *plăieș*.

eiē: *cheie*, *condeie*, *creier*, *cutreier*, *femeie*, *greier*, *scinteie*, *treier*. Se scriu însă cu *ee* pl.: *curcubeie*, *smeie*, și neologismul *licee*; deasemenea deriv. din *Dumnezeu*: *dumnezeesc*. *Ee* se păstrează în neologisme ca *alee* (art. *aleea*), *camee*, *epopee*, *idee* (art. *ideea*), *tranșee*.

iiē: *călcăie*, *întiietate*, *lămăie*, *mîngăie*, *rămăie*, *răie*, *tămăie*. Pl. lui *brău*, *frău* e *brăie*, *frăie*.

oaie: *droaie*, *foaie*, *gunoaie*, *înmoaie*, *oaie*, *ploaie*.

oie: *boier*, *cimpoier*, *ciocoiesc*, *îndoielnic*, *nevoie*, *oier*, *troiene*, *voie*, *voievod*.

La fel, neologismul *proiect*.

uic: *buiestru, celdăuie* (art. *celdăuia*), *cuie, duduie, fluier, gutuie, muiere, muiete, puie, spuie, suie, zuier, trebuie, verzuie, vuiet*. Se păstrează *ue* în neologismul *statue* (art. *statuea*).

* 30. La ind. și subj. pres. al verbelor de conj. a IV-a terminațiunea *-esc* etc. rămâne neschimbată (deci nu *-iesc*) și când urmează după o vocală: *alcătuesc, croesc, locuesc, trăesc* (la pers. a 3-a a subj. pr. prin urmare: *alcătuească*, etc.).

* 31. Se păstrează și terminațiunea *-ez, -eazd* la verbele de conj. I-ii chiar când ea se înlătorează la teme cuprinzând un *i*: *întemeez, scînteez*.

* 32. Cu *eea* se scrie pers. a 3-a sg. și pl. ind. pres. a lui *crea*: *creeazd* (deosebit de *crează*, subj. lui *cred*).

* 33. E greșit să se scrie cu *ia* femininul sg. al pron. dem. *acela*; singură forma *aceea* e corectă (dar firește, pl. masc. se ortografiază *aceia*).

* 34. Hiatalul *iea* se păstrează în forma *vieață* (derivatele lui: *viefui, viefuitoare*, nu *vefui, vefuitoare*, cum scriu unii).

CONSOANELE

C

* 34 a. În derivatele lui *obicei, pace, veac* sunetul *ce* dinaintea lui *n*, ajungând să fie rostit mai mult *ș*, se va scrie: *obișnui, pașnic, veșnic*.

* 35. Se pune *ch* în neologismele: *alchimie, chimie, chiromanție, chirurg, orchestră*.

* 36. *Cv* corespunde *Qu* latin sau francez: *acvareld, acvariu, acvild, adecvat, ecoație, ecoator, ecoestru, elocvent, frecvent, secvestru* poate fi ortografiat și *sechestru*, cum se rostește.

G

* 37. *Gv* redă pe gu fr. (lat.) într'un neologism ca: *lingvistică* (se scrie însă și *linguistică*).

H

* 38. Inițial, se suprimă de cele mai multe ori în neologisme: *emoptisie, emoragie, ermetic, ibrid, idropisie ierarhie, ieroglisă, igiend, iperbolă, ipertrofie, ipocrit, ipodrom, ipotemusă, ipotesă, istologie, umor*. Se păstrează însă în: *halucina, hasard, hexamtru, hidrogen, himeră, hordă, horticultură, hotel*.

* 39. Cu *h*, și nici de cum cu *ch*, se scriu: *arheolog, arhitect, arhivă*; tot așa: *metempsihosă, psihiatru, psiholog, psihosă*. Scrierile *Hristos* sau *Cristos* sunt singurele admisibile (deci nu *Christos*).

Ţ

* 40. Sufixul *-aj* din neologisme se scrie mai totdeauna în felul acesta, când pronunțarea a ajuns să-l fixeze mai mult astfel: *afișaj, aliaj, avantaj*,

balotaj, curaj (deci și: *curajos, încuraja, nu: curajos, încurajia*), *miraj, pasaj, peisaj, personaj, șantaj, tiraj, Mesagiu*, cu toate că se zice și *mesaj*, poate fi păstrat astfel (ca *naufragiu, omagiu, sufragiu*).

K

* 41. Se întrebuițează numai în neologismele: *kilogram, kilometru*, deoarece abrevierea lor convențională e *kg.*, *km.*

M

* 42. Cu *m*, nu cu *n*, se scrie prefixul *în-* când e urmat de *b, m, p*: *îmbina, îmbrăca, immormânta, immulți, împărți, împiedica*.

S

* 43. Prefixul *des-* rămâne invariabil, chiar dacă se găsește dinaintea unei vocale (când se rostește *dez-*), consoanelor *b, m, r, v*) pronunțându-se tot *dez-*) sau dinaintea lui *che, chi, ghe, ghi*) când se aude și ca *deș-, dej-*); se va scrie prin urmare: *desamăgi, desbina, deschide, despheța, desghioca, desmierda, desrădăcina, desvâța*.

* 44. Oricât de complicată s'ar prezenta scrierea lui *s* inițial dinaintea consoanelor *b, dr, g, m, v*, pentrucă în pronunțare se aude mai mult ca *zi*, totuș în ortografie se poate admite peste tot *s*: *sbiera, sburda, sdraoan, sdrobi, sgîndări, sgîria, sglobiu, sgomot, sgribuli, sgudia, sgurdă, smeul, smeură, sminti, smulge, svăpăiat, svicni, svîrli* (deci și: *asvîrli*), *svon*.

* 45. *Sm, sm*, în interiorul unor cuvinte se păstrează, chiar dacă se aud roștiți și ca *zm, zn*; astfel: *aghiasmă, catopeteasmă, cismă, mireasmă, plăsmui, lesne, plesni, trăsni, trosni*.

* 46. Asupra lui *s* în neologisme, Academia a luat hotărîre în sesiunea din 1926.

X

* 47. Se întrebuițează numai în neologisme (ca și la nume proprii) și se scrie în prefixul *ex-* chiar atunci când înaintea unei vocale se aude ca *gz*: *examen, exemplu, exista*. Pl. lui *ortodox-ortodocși, fix, prolix, sfinx*, etc., se scrie: *fișci, prolifici, sfincși*.

* 48. Forme intrate mai de mult în limbă se scriu cu *cs*: *îmbicsi, ticsi*.

Z

* 49. Se păstrează în toate formele de proveniență slavă începătoare ca *izbăvi, izbi, izbândă, izbucni, izbuti, izgoni, izlaz, izvor, izvod*.

* 50. Cu *z* se scrie totdeauna și prefixul seriei: *răzbate, răzbi, război, răzbuna, răzgia, răzgîndi, răzleț, răzmiriță, răzvot, răzvodtîre*, etc.

* 51. Tot cu *z* trebuie să se ortografieze cuvinte de origine slavă când rostirea lor obișnuită e astfel: *bezmetic, beznă, caznă, gleznă, îndrăzni, razna*.

Consoane duble

* 52. *Sr.*, admis în ortografia Academiei 1904, pentru a se distinge omonimele *casă, masă, rasă*, se înlătură.

* 53. Consoanele duble se vor scrie numai în cuvinte derivate din forme românești, și anume cele cu pref. *în-, îm-*, puse înaintea unui cuvânt începător cu *n* sau *m*: *înnegri, înnoda, înnoi, înnopta; îmmărmuri, îmmormânta, îmmulți*. Scrierile: *înnainte, dînnainte, înnălța* sunt nejustificate.

* Neologismele chiar dacă în franceză, de unde au fost împrumutate, prezintă *mm* sau *nn*, se vor ortografia cu un singur *m* sau *n*: *comemora, imaculat, conațional, inova*.

* 54. Dublarea consoanelor se va lăsa la o parte și în neologisme ca: *suggera, hippism*.

Accentul

* 55. La vocalele finale accentul grav se suprimă. Nu se pune accentul nici în interiorul cuvintelor, pentru a distinge forme omonime: *acele*, pl. lui *ac* și pl. dem. fem. *acea*; *copii*, pl. lui *copil* și pl. lui *copie*; *modele*, pl. lui *modă* și pl. lui *model*.

Numele propriu

* 56. Pentru cele românești trebuie să se țină seamă de felul cum aceia cari, ca scriitori, etc. și le-au fixat singuri, chiar dacă se abat uneori dela normele ortografiei noastre. Pentru că *Alexandri* își semnă numele astfel, nu se va scrie *Alexandri*. Tot așa se vor ține în seamă ortografiile: *Hasdeu Kogălniceanu, Kretzulescu, Negruzzi*, etc.

* 57. Celor străine li se va păstra ortografia din alte limbi d. e. (*Homer*, nu *Omer*), afară de cazul când tradiția dela noi de câteva decenii le-a adaptat în parte la fonetismul și ortografia noastră (*Cesar, Horațiu, Tucidide*).

Serierea cu majuscule

* 58. În afară de numele de persoane, continente și țări, majusculele trebuie puse totdeauna la:

* a) Denumirile etnice: *Român, Frances, Italian*, etc. (greșit se scrie de mulți: *român*, etc. care nu poate fi decât adjectiv: *limba română*; cum invers, se ortografiază de unii: *peninsula Balcanică*, pe când forma corectă, ca adjectiv, nu poate fi decât *balcanică*).

* b) Numele lunilor, cari se vor scrie astfel: *Ianuarie, Februarie, Martie, Aprilie, Mai, Iunie, Iulie, August, Septembrie, Octombrie, Noembrie, Decembrie*.

* c) Punctele cardinale: *Est, Vest, Nord, Sud*.

* 59. Nu se întrebuițează majusculele la numele zilelor săptămânei: *luni, marți...*

Alăturări și despărțiri de cuvinte

* 59. Nu e ușor să se fixeze norme care să arate totdeauna când două sau mai multe cuvinte, pentru a forma numerale, pronume, adverbe, etc., pot fi scrise la un loc sau despărțite — uzul decide de multe ori și în aceste cazuri. Totuș, în general, se poate spune că scrierea separată e admisibilă:

* a) Când cuvinte de prea multe silabe nu pot fi puse la un loc pentru că li s'ar da aspect rebarbativ;

* b) Când sensul fiecărui cuvânt se mai păstrează relativ destul de bine;

* c) Când vreuna din forme, chiar dacă nu apare cu întrebuințările ei obișnuite, trebuie totuș să-și păstreze independența.

* Grupând după categorii gramaticale diferitele forme, scrierea lor în această privință se va putea aplica astfel:

NUMERALE

Scrise la un loc	Despărțite
<i>unsprezece, doisprezece.....</i>	<i>douăzeci și unu.....</i>
<i>douăzeci, treizeci.....</i>	<i>al douăzeci și unuia..</i>

careva
celălalt
ceștălalt
cineva, ceva
fie(ș)care, fie(ș)cine
fie(ș)ce,
niciunul, niciuna, nicio,
oare(ș)care, oare(ș)ce
ori(și)care, ori(și)cine,
ori(și)ce,
vericare, vericine, verice,
vreunul, vreuna, vreo

A D V E R B E

<i>adeseori</i>	<i>ca și</i>
<i>alaltăieri</i>	<i>de abia</i>
<i>alaltăseară</i>	<i>de aiurea</i>
<i>alene</i>	<i>de altfel</i>
<i>altădată</i>	<i>de altminterlea</i>
<i>aparte</i>	<i>de ce</i>
<i>arareori</i>	<i>de când</i>
<i>cîteodată</i>	<i>de geaba</i>
<i>cîtuva</i>	<i>de grabă</i>

cumva
deajuns
deasupra
decît
dedesubt
deocamdată
deodată
deopotrivă
dimpotrivă
dîmprejur
dinadins, dintradins
dinafară
dinlăuntru, dinăuntru
dintrodată
împotrivă
împrejur
înadins, întradins
înafară
înlăuntru, înduntru
întocmai
întotdeauna
întruna
nicicînd
nicidecum
niciodată
numaidecît
odată
ori (și) cînd
ori (și) cît
ori (și) cum
ori (și) unde
parcă
precum
primprejur
rareori
tot (de) odată
totdeauna
totuna
uneori
vreodată

de îndată ce
de obicei
de prisos
de pildă
de sigur
de unde
de vreme
din contra
în curînd
în deajuns
în deosebi
în deșert
în destul
în schimb
în sfîrșit
în zadar
îndată ce
întru cît
mai presus
nu mai (deosebit de numai)
pe cînd
pe îndelete
pe unde
peste tot

PREPOZIȚII

dela
despre

de pe
din spre
în spre
pe la

CONJUNCȚII

deoarece
deși
fiindcă
pentrucă

de aceea
de vreme ce
pentru ca
prin urmare

* 60. În expresiuni adverbiale sau prepoziționale formate cu *de*, între cuvintele cari le alcătuiesc se pune linioara ori și apostroful (când se elide o vocală); așa: *de-a-dreptul, de-a-latul, de-a-lungul, de-a-mărunt(ul), de-a-pururea, de-a-rîndul, de-a-rostogolul, de-a-valma, de-al-binelea; de-a-ndăratelea, de-a-ndoaselea, pe de-a-ntregul*.

* 61. În ce privește linioara, ea se mai întrebuințează:

* a) Dinaintea formelor atone de dativ și acuzativ ale pron. pers. și dinaintea refl. *se, și: spune-mi, ia-ți, dă-i* (nu se va scrie deci cu apostrof *spune'mi*, etc.), *ascultă-mă, du-te, caută-l, spune-ne, duceți-vă, dă-le; dusu-s'ă, pare-mi-se* (dar: *mi se pare*), *nu-și aduce aminte*.

* b) La forme compuse ca: *apă-tare, argint-viu, soare-apune, soare-răsare, floarea-soarelui, nu-mă-uita, ochiul-boului, cască-gură și gură-cască, fluieră-vînt, împușcă'n-lună, meșter-strică, papă-lapte, pierde-vară, terchea-berchea, get-beget, leu-paraleu, mai-marele, înșir'te-mărgărite, ducă-se-pe-pustii, piază-rea, Baba-Cloanța, Făt-Frumos, Strimbă-lemne, Moș-Ajun, Ștefan-Vodă, Ștefan-cel-Mare, Sfîntul-Gheorghe (sărbătoarea); în expresii adverbiale cum sunt: *talea-valea, val-vîrtej*; deasemenea în neologisme ca: *munte-de-pietate, Stat-major, tambur-major, prim-ministru, prim-procuror, post-restant, post-scriptum* (dar *postmeridian*, ca *antemeridian*, și *postpune*, etc.) *non-sens, proces-verbal, liber-schimb, nord-dundrean, sud-dundrean, Sud-Est, Nord-Vest, neo-grec, franco-romîn*.*

* Pentru mai multe neologisme uzul a fixat scrierea fără linioară: *avangardă, avanpost, subofițer, subprefect, subsecretar, viceconsul, viceprezident*. Se scriu de obicei fără linioară și *dacoromîn, macedoromîn, indo-european*, etc. Se suprimă linioara și în forme ca *miazănoapte, miazăzi* și chiar în: *atotputernic, atotștiutor, dreptcredincios, înaintemergător*.

* 62. Nu se pune linioara, ci virgula, când se înșiră sau se repetă numeral, adverbe sau interjecții: *doi, trei (oameni); agale, agale; încet, încet; cioc, cioc; poc, poc*. Se obișnuiește și suprimarea virgulei în asemenea cazuri, dar trebuie evitată.

Raportor, *Ov. Densusianu*.

D-l EM. RACOVIȚĂ face întrebarea dacă acest raport constituie codul complet al ortografiei, sau sunt și regulile presupuse indiscutabile cari, deci, nu s'au mai menționat în raport.

D-l O. DENSUSIANU arată că ce eră recunoscut ca bun din ortografia din 1904 s'a lăsat la o parte. Proiectul conține numai inovațiunile.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA zice că raportul dă naștere la discuții de principii și de amănunte. Propune să se lămurească mai întâiu chestiunile de principii.

D-l SEXTIL PUȘCARIU constată că raportul Comisiunii dă soluții la aproape toate chestiunile ortografice, iar dacă vom izbuti să înlăturăm unele din obișnuințele grafice, puținele chestiuni rămase neclare se vor pune la punct. Dar dacă asupra amănunțelor putem cădea ușor cu toții de acord, principiul propus de Comisiune ca *z* intervocalic în neologisme să se scrie cu *s*, chiar când se pronunță *z*, va ridica discuții. Congresul filologilor dela Cluj din 1926 s'a ocupat, printr'o comisie restrânsă din care a făcut parte și colegul d-l O. Densușianu, mai amănunțit de cele două mari probleme ale ortografiei noastre, anume de scrierea lui *i* și lui *z* intervocalic în neologisme. S'a căzut atunci de acord ca să se scrie pretutindeni *i* din *i*, după propunerea d-lui O. Densușianu, și *z*, iar nu *s* între vocalele neologismelor, luându-se ca bază principiul ca acelaș sunet să se scrie pretutindeni cu un singur semn. Hotărîrea comisiunii a fost primită și de plenul Congresului, care a comunicat Academiei hotărîrile sale, rugând-o să decreteze regulile ortografice stabilite de Congres, între altele scrierea lui *i* (din *i*) pretutindeni și a lui *z* intervocalic în neologisme, cu *z*. Academia a luat în discuție ortografia în sesiunea generală din 1926 când, a admis scrierea lui *i* din *i* pretutindeni în afară de cuvintele *Român*, *România* și derivatele și a votat ca să se scrie *s* în loc de *z* între vocalele neologismelor. Acest vot care puneă Academia în opoziție cu hotărîrile Comisiei literare și cu Congresul filologilor a fost o greșeală, pentru că s'a revenit la scrierea dinaintea ortografiei dela 1904. El duce la grafii curioase ca *frances*, *orizont*, *hasard*, *basă*, a *visă* (în loc de *a viză*) etc. și la rostiri greșite ca *autobuz*, *viteză*, *dizertație*, etc. Limbile romanice, după care trebuie să se orienteze această reformă, scriu într'adevăr *s* intervocalic, pronunțându-l *z*. Ele au însă posibilitatea să distingă pronunțarea *s* de *z* între vocale, scriindu-l pe *s* cu litera dublă *ss*. Noi însă neavând semne duble, ajungem la rostiri greșite. Votul dat în 1926 a fost deci greșit și de aceea d-l Pușcariu propune să se revină asupra lui și să se iea din nou în discuție chestiunea lui *s* intervocalic în neologisme.

D-l O. DENSUSIANU crede că nu putem aplica pretutindeni fonetismul, cum propune colegul Pușcariu. Dacă propunem ca *s* intervocalic la neologisme să se scrie *s*, deși se pronunță *z*, este ca să asimilăm aspectul limbei noastre cu celelalte limbi neolatine. Totodată se aduce și o mare simplificare scrierii. Crede că Academia nu poate reveni asupra unui vot dat. Propune să se discute proiectul punct cu punct.

D-l EM. RACOVIȚĂ zice că Filologia a ajuns să fie considerată ca o știință și să fie primită în cercul științelor naturale atunci când a renunțat să decreteze legi, când și-a dat misiunea să cunoască limba într'o epocă dată, să-i găsească explicarea stării sub care se prezintă limba în momentul cercetat și să prevadă încotro se îndreaptă desvoltarea ei, cu un cuvânt când a devenit evoluționistă. În lucrarea de a stabili normele ortografice ale limbii noastre, trebuie să ne dăm seama de starea limbei în acest moment și, cercetând căile evolutive ale ei, să căutăm a da îndrumări în sensul acestei evoluții, ținând seama de voința poporului care o vorbește. A voi să alcătuiți un cod, o grupare de legi ortografice în care să între toate cazurile fără excepție, este o întreprindere zadarnică. Singura îndrumare practică este

glosarul ortografic. Să aplicăm regula după care, pentru acelaș sunet, să avem pretutindeni acelaș semn. Deaceea e bine ca să se scrie *f* din *i* peste tot. Unde poporul pronunță *x* trebuie să scriem *x*, tot așa *s* unde pronunțarea este *s*.

D-1 I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI face următoarea propunere:

* Fără a lua imediat vreo hotărâre în privința chestiunilor scrierii lui *f* și a lui *x* între vocale, să începem discuțiunea punct cu punct a raportului d-lui Densusianu, rezervându-ne dreptul a reluă discuția acelor chestiuni, când vom ajunge la literile *f* și *x*.

D-1 O. DENSUSIANU face și D-sa propunerea ca să nu se dea un răspuns al votului din 1926.

D-1 M. SADOVEANU zice că Academia e chemată azi să se rostească dacă a sosit sau nu timpul ca să se facă fonetismului toate concesiile. Prin ortografia dela 1904 Academia a aprobat un compromis între fonetism și etimologism. D-sa crede că trebuie admis principiul fonetic și scrierea fiecărui sunet cu o literă, presupunând la bază ortoepia, dreapta pronunțare. Prin votul dela 1926, admițându-se scrierea lui *s* intervocalic la neologisme, chiar când pronunțarea este *x*, Academia a ajuns iarăș la un compromis între cele două principii fonetic și etimologic. Academia n'a pășit deci definitiv la acceptarea principiului fonetic. Soluțiunea problemei acesteia s'o încredințăm colegilor specialiști.

D-1 SEXTIL PUȘCARIU zice că toate punctele din raportul Comisiunii se pot primi în bloc, afară de soluția dată chestiunii lui *s* intervocalic. Sunt câteva mii de neologisme și câteva sute cu *s* intervocalic, pentru care putem da regula ortografică că acolo unde rostim *x* să scriem *x* și unde rostim *s* să scriem *s*, aplicând principiul fonetic.

D-1 O. DENSUSIANU crede că dacă am aplica acel principiul fonetic ar însemnă să-l aplicăm și la cuvinte ca *a examină, exercită, exageră, exemplu*, spre a scrie *egzamină, egzercită, egzageră, egzemplu*. Dacă pentru acestea facem concesiia de a păstră pe *x* tot astfel să facem concesiia de a menține scrierea lui *s* intervocalic, spre a nu ne izolă de limbile culte neolatine.

D-1 EM. RACOVIȚĂ zice că vorbirea curentă stabilește dela sine două categorii de neologisme — într'una *s* intervocalic pronunțându-se *s* ca în *filosofie*, în cealaltă pronunțându-se *x* ca în *bază*. Acest curent ce distinge între două pronunții nu-l putem oprî. Suntem forțați a primi scrierea *bază* în loc de *basă*, și noi trebuie să urmăm acestei porunci de pronunțare, căutând prin normele ortografice ce vom da să-i înlesnim evoluția.

D-1 Secretar general G. ȚIȚEICA zice că întocmirea regulei pentru scrierea lui *s* intervocalic în neologisme e cu atât mai necesară cu cât într'unele părți ale țării — ca în Ardeal de pildă — se pronunță *x* chiar când nu e intervocalic, spre exemplu *penziune, consiliu* și altele. Acest val de stricăre a limbii trebuie oprît.

D-1 C. RĂDULESCU-MOTRU zice că întreg proiectul propus de Comisiune este în favoarea fonetismului, excepție făcând *s* intervocalic. Aplicarea fonetismului pe o scară așa de mare vine în favoarea scrierii cu *x* în loc de *s*. D-1 O. Densusianu să facă această concesiie.

D-l I. SIMIONESCU e de părere ca să se ajungă cel puțin la un compromis între cele două păreri în scopul ca rezolvirea chestiunii ortografiei să nu se amâne. Unirea provinciilor românești cere imperios o îndrumare generală ortografică. Ea va aduce un real serviciu tuturor Românilor.

Dacă nici la un compromis nu se va putea ajunge să lăsăm la o parte pe *s* intervocalic în neologisme și să votăm restul proiectului, care cuprinde regulele generale ortografice, de care se simte atâta nevoie.

D-l AL. LAPEDATU constată că discuția duce la suspendarea chestiei ortografiei. Proiectul propus aduce norme ce regulează aproape întreaga problemă ortografică. Ele trebuiesc adoptate. În orice caz nu trebuie să părăsim această problemă. În interesul totului, să lăsăm pentru mai târziu partea controversată a lui *s* intervocalic.

D-l SEXTIL PUȘCARIU face propunerea următoare: date fiind dificultățile împreunate cu scrierea lui *x* între vocale, în neologisme, soluționarea definitivă a acestei chestiuni să se amâne până la o nouă reformă ortografică, menținându-se până atunci scrierea cu *x* admisă în 1904, dar rectificându-se rostiri și scrieri greșite. Vom scrie deci *autobus*, *disertație*, *viteșă*, etc. precum și *filosof* (și derivatele sale), care nu este un neologism recent în limbă.

— Propunerea se aprobă și se decide ca în ședința de Marți, 26 Maiu curent să se pună în discuție proiectul, fără problema lui *s* intervocalic.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ă S O L E M N Ă

25 MAIU 1931

Președinția M. S. REGELUI.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, zice:

« Sire,

« Academia Română e fericită de a putea primi azi în această casă pe Protectorul și Președintele ei de Onoare, pe Regele Românilor, și de a-I putea zice: « Măria Ta, bine ai venit! »

« Când, acum 65 de ani, asociația noastră a luat ființă, ținta ce și-a propus-o, n'a fost numai cultura limbii și a literelor române, dar și — mai cu seamă — aceea de a ajuta la unificarea țării și a sufletelor românești prin tot ce poate da, pentru un astfel de scop, mintea și inima cărturarilor.

« Vremea de atunci s'a scurs, minunea ce abia cutezam s'o visăm s'a înfăptuit; dar, dacă această Unire a țării noastre s'a realizat, știm cu toții că mult mai e de făcut pentru desăvârșirea lucrului început și până vom ajunge la țelul râvnit.

« Multe probleme mai așteaptă deslegarea lor, la care Academia noastră e chemată să-și dea contribuția, iar alte probleme noi au răsărit, care cer muncă stăruitoare și îndelungată.

* Fără un ajutor puternic, nu putem spera să ajungem a îndeplini această menire a noastră.

* Dar, precum în trecut, marii înaintași ai Majestății Voastre, Regii Carol și Ferdinand ne-au fost totdeauna ocrotitori și la Dânsii ne-am îndreptat în momentele grele, tot astfel, azi, suntem siguri că Regele Carol al II-lea care, de tânăr încă, a arătat iubirea Sa pentru cultură, ne va ajuta la realizarea scopurilor noastre.

* Ca în alegoria antică, Sire, făclia a trecut acuma în mâinile Voastre tinere și tari. Cu privirile îndreptate către noul lampadofor care duce înainte flacăra cea sfântă, îl urmăm cu toții, cu neclintită credință în biruința finală.

MAJESTATEA SA REGELE binevoeste a zice:

* Reinviind astăzi tradiția Suveranilor Noștri am venit cu cea mai în-suflețită bucurie în mijlocul Domniilor Voastre.

* Orișicând pășesc în această sală, sufletul Meu se umple cu nespusă evlavie la gândul că aci au stat și au muncit aceia cărora România le datorește propășirea ei culturală.

* De pe băncile școlii, falnicele nume cari au ilustrat acest ales cenaclu, M'au făcut să pricep mai bine tot ce datorește poporul Meu acestor bărbați de seamă.

* Anul acesta, când se serbează un veac dela întemeierea armatei noastre, veac care coincide cu reînceputul vieții noastre naționale, sunt fericit de a putea aci, în acest templu al culturii, să împreună în același prinos de recunoștință conducătorii oastei și conducătorii intelectualității române.

* Frumoasă și nobilă misiune are Academia Română în dezvoltarea Patriei, mai ales în zilele acestea când materialismul cel mai acut domină omenirea.

* Țara aceasta atât de bogată în resurse naționale ale solului trebuie de azi încoace să desvolte și mai mult bogățiile ei culturale și sufletești.

* În această operă de progres, Societatea Domniilor Voastre are rolul de căpetenie.

* Un puternic stâlp al bunei tradiții o formează scumpa Mea oștire, celălalt stâlp sunteți voi.

* Oricât de mare ar fi bogăția materială a unei țări și oricât de puternică ar fi puterea ei armată în fața istoriei omenirii, acea țară nu va avea nici o însemnătate, dacă nu va aduce aportul ei literar, artistic și științific. Întreg trecutul țării se adăpostește aci între aceste ziduri spre a ne da îndemnul să clădim pe temelii frumoaselor eforturi de ieri și să desăvârșim neamului un strălucit viitor intelectual. N'a fost Academia Română înfăptuirea unirii înainte ca ea să se fi încheșat prin vitejia și jertfa atâtor energii tinere? Din această mare sforțare care ne-a adus întruchiparea visului tuturor Românilor trebuie să se încheșe pe terenul cultural realizări, care să fie la înălțimea suferințelor din trecut.

* Poate că în trecutul nostru politic problemele de consolidare ale unei țări înconjurate de dușmani și care atâtea veacuri a trebuit să ducă lupta

cu sabia în mână spre a apăra chiar ființa ei, a făcut să se uite adesea dezvoltarea noastră pe terenul intelectual. De azi înainte, sunt convins că toți acei cari vor avea responsabilitatea conducerii țării vor da tot atâta atenție acestor probleme sufletești cât și celor materiale și pur politice.

* Este trist că la un popor de 17.000.000 de suflete să se găsească abia 5—6.000 de cetitori. Aceasta arată vădit ce enorm teren de muncă și de dezvoltare avem în fața noastră. Plecând dela o reorganizare a școlii primare, trecând printr'o alcătuire rațională a învățământului secundar și al Universităților, să facem ca poporul nostru să prinză mai mult interes pentru carte.

* Aci sunt întruniți atâția oameni de inimă, cari au avut și au responsabilitatea conducerii treburilor obștești, încât am cea mai desăvârșită încredere că ceea ce trebuie înfăptuit, se va înfăptui.

* Domniile Voastre reprezentați tot ce mintea românească a produs mai ales și deci rolul de a îndruma aceste noi înfăptuiri vă revine vouă.

* Vizitând acea frumoasă realizare a colegului Nicolae Iorga care este Universitatea de vară dela Vălenii de Munte, am exprimat hotărârea Mea de a deveni un Voevod al Culturii. Năzuința Mea cea mai mare este de a duce cu toată energia lupta pentru ca acest scop să se îndeplinească cât mai desăvârșit.

* Pășind pe acest drum, nu fac decât a urmă calea ce Mi-a fost arătată de strălucirii Mei înaintași, REGELE CAROL și FERDINAND cel loial.

* Păstrând pilda lor, Academia Română poate totdeauna să se bizue pe tot sprijinul ce-i voiu da ca REGE și ca iubitor al culturii românești.

* Dorind a urmă vechea datină românească de a nu intra întâia oară într'o casă cu mâinile goale, am hotărât cu prilejul primei Mele vizite făcute ca REGE acestei Instituții, să institui două premii: unul de 100.000 lei pentru o ediție critică a Letopiseșelor și al doilea de 400.000 lei pentru un scop ce rămâne să se hotărească împreună cu Domniile Voastre.

* Terminând aceste câteva cuvinte, mulțumesc din adâncul sufletului pentru măgulitoarele vorbe cu cari M'afi întâmpinat aci.

* Urez Academiei Române muncă rodnică și îndeplinirea desăvârșită a frumosului său rol în organizarea României moderne ».

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, zice:

- * Sire,
- * Domnilor Colegi,
- * Onorat auditor,

* O Instituție de înaltă cultură, cum este Academia Română, are o viață proprie, pe care, în general, lumea din afară, prinsă în grijile, preocupările și frământările zilnice, n'o bănuiește. Această viață academică, tăcută și liniștită, este rezultanta a două forțe care se îmbină armonios: de o parte efortul culturală actuală, a generației de astăzi, înfățișată aici în Academie, pe cât cu puțință, prin elementele ei cele mai de seamă;

de altă parte, moștenirea lăsată de înaintașii noștri, moștenire prețioasă, la care ținem cu sfințenie, fiindcă e produsul unor efortări uriașe, cu mijloace puține dar cu avânt neînchipuit de mare, — moștenire încă activă prin înrăurirea bună asupra sufletelor noastre.

* Din acest îndoit punct de vedere calificativul de « nemuritor », care se adaugă cu oarecare ironie la calitatea de membru al oricărei Academii din lume capătă un îndoit înțeles. E, în rândul întâiu, izvorul nesfârșit — fiindcă se reînnoește necontenit în curgerea timpului — al energiei sufletești naționale, izvor de unde facem alegerea membrilor noștri; e, pe de altă parte, șirul, pe care-l socotim nesfârșit, format din membrii cari au fost și din cei cari au să mai fie în această Academie. Înțeles în acest chip atributul de nemurire aparține, natural, Neamului și Instituției, iar nu fiecărui membru al ei.

* Și astfel, în nesfârșirea timpului, viața noastră academică se desfășură în liniște și în tăcere, păstrând totuș ritmul și intensitatea ei caracteristică. O comparație va ajuta înțelegerea.

* În Belgia, în apropiere de Ostanda cosmopolită și sgomotoasă, se găsește orașelul tăcut și liniștit Bruges, vestitul Bruges. Nicăiri liniștea și tăcerea n'au reușit să atingă mai adânc fibrele cele mai tainice ale sufletului omenesc ca în Bruges. E un rezultat poate unic al împrejurărilor istorice, economice și locale. Dar e acolo ceva mai mult.

* Cine a trecut pragul unei case, cu înfățișare comună, din acest orașel, a putut descoperi, spre marea lui mirare, două lumi nebănuite. Întăiu o lume de frumusețe: o grădină care e mai totdeauna un farmec și o desfătare pentru ochi. Al doilea, o lume de hârnicie: o colecție de dantele, o minune de artă migăloasă, de muncă de ani, plini de stăruință și de răbdare. Așă e Academia noastră. Mulți dintre noi — n'am nevoie să pronunț nume din trecut sau de astăzi — înfățișează, în liniștea și tăcerea noastră academică, un trecut de muncă migăloasă și de rezultate numeroase, cunoscute și prețuite tot așă de mult în străinătate ca și în țară.

* Cine cetește numele membrilor noștri activi, onorari și corespondenți, dela început și până astăzi, își dă bine seama că mândria noastră nu e o mândrie deșartă, ci e mai mult o îndreptățire la cece ar trebui să fie o recunoaștere.

* Când în sesiunile noastre generale, cum e cea de față, s'au întâlnit și se întâlnesc, de 65 ani, Români luminați de pretutindeni, într'o înfrățire sinceră de cuget și simțire, valul sufletesc produs aici prin această întâlnire anuală a răzbit și răzbește peste hotarele de altădată și peste unele deosebiri de vederi de astăzi până în cele mai depărtate colțuri ale Românismului. De n'ar fi decât această acțiune continuă, statormică, pe baze adânci, de unificare națională și încă Academia Română ar avea dreptul să spună cu conștiința liniștită că și-a făcut și-și face datoria.

* Dar, mai e o altă acțiune de unificare pe care Academia are dreptul s'o afirme. Prin publicațiile ei sărace, deoarece Academia e săracă; prin premiile ei mai numeroase și mai bogate, deoarece fondurile lăsate pentru premii sunt mai bogate, Academia armonizează curențele de activitate

științifică și literară, dă o îndrumare sigură și o directivă discretă, care e mai activă și mai prețioasă decât pare.

* Acest rol ponderator al Academiei Române în prețuirea valorilor culturale superioare, mai ales într-o cultură ca a noastră încă fără criterii sigure și precise, constituie poate argumentul, tăcut dar recunoscut, al respectului de care se bucură Instituția noastră în cele mai multe cercuri sociale.

* Dar, nu numai de respect și încredere s'a bucurat Academia Română, ci mai ales de înaltă favoare. E un fapt istoric, înscris în inimile noastre, că, încă din primul an de domnie, cu o deosebită grijă și înțelegere de rostul Academiei, Fundatorul dinastiei actuale, Domnul și apoi Regele Carol I, a luat sub înalta Sa protecție Societatea academică română, cum se numia Instituția noastră pe atunci, dându-i ființă legală prin Decretul domnesc din anul 1867, apoi neconținut, în tot timpul domniei, ocrotire și sprijin. De aceeaș ocrotire luminată și sprijin cald s'a bucurat Academia noastră din partea Marelui Rege Ferdinand I, desăvârșitorul Unirii Naționale

* Sire,

* Avem fericirea să Vă vedem pentru întâia oară în mijlocul nostru ca Președinte de Onoare al Academiei Române și ne dăm bine seama de însemnătatea solemnă a acestui moment. Visurile și speranțele cele mai bune și cele mai frumoase, pe care orice Român le are de multă vreme în suflet, bat din ce în ce tot mai tare și mai cu multă stăruință la poarta realității. Vă urăm, Majestate, domnie lungă și fericită pentru realizarea lor *.

D-1 SEXTIL PUȘCARIU, zice:

* Sire,

* În memorabila cuvântare din 23 Martie 1884 și în discursurile rostite în sesiunile din 1891, 1894 și 1905, Regele Carol I amintea Academiei că ea primise chiar « la întemeierea sa, ca un sfânt depozit, paza și îngrijirea limbii » și că « trebuie să fie mândră de această însărcinare ». Cu privirea ațintită spre ținta finală, unirea tuturor țărilor române, întâiul rege al României accentuă că limba a făcut în toate timpurile « adevărata legătură între Românii din diferite țări ». Acestei păstrătoare a unității naționale voiă ca Academia să-i ridice « un monument nepieritor », pe care îl doriă clădit din cel mai curat material. Din scrierile bisericești, din letopisețe și din poezia populară trebuiau desgropate și salvate pentru posteritate « comorile însemnate de cuvinte felurite și de cugetări înalte și frumoase », redându-le locul la care aveau drept și punând stavilă la valul de nepăsare pentru graiul bătrânesc », pe care Regele însuș învățase să-l întrebuițeze în toată puritatea lui.

* Nicăiri aceste cuvinte nu puteau deșteptă un răsunset mai puternic

decât în sânul Academiei, care întruniă pe cei mai aleși fii ai neamului din toate provinciile românești și care eră fericită că prin înțeleptele îndrumări, prin ajutorul și sollicitudinea necurmată pe care Augustul ctitor și urmașii săi au acordat-o acestei opere, între Casa domnitoare și cea mai înaltă instituție culturală a țării s'a durat o strânsă legătură, ce intră și ea în tradițiile frumoase ale țării noastre.

« Dar indemnul regal fu primit cu mare însuflețire și în afară de zidurile Academiei, « Magnum Etymologicum Romaniae » fiind considerat ca o operă importantă ce dădea României moderne un titlu mai mult să se înșirue în rândul țărilor culte din Apus. « Cea dintâiu carte a unei națiuni », a zis Volney, « e dicționarul limbii sale ».

« Dicționarul începù deci în cea mai prielnică atmosferă de încredere, căci conducerea lui fu pusă în mâna personalității celei mai indicate pentru aceasta, prin știința sa și prin marele său talent, B. P. Hașdeu.

« Istoria plină de peripeții a acestei opere e cunoscută. Întâia broșură din Magnum Etymologicum apare în 1886. În curs de un deceniu s'au tipărit trei volume, ajungând până la cuvântul « Bărbat ».

« Lucrarea progresă încet. Spiritul larg al genialului ei autor nu înțelegea să se miște în cadrele strâmte ale unui lexicon. Cuvintele limbii erau pentru el prea adesea prilejuri pentru excursiuni istorice, folclorice, etnografice, literare sau chiar filozofice, iar apariția unui tom nou eră ocazia binevenită pentru acele introduceri voluminoase, în care vasta erudiție a lui Hașdeu se simția la largul ei. Dacă facem însă abstracție de numirile de localități și de persoane, pe care Hașdeu le-a cuprins în cadrul cercetărilor sale de câte ori i se păreau interesante, și dacă eliminăm tot ce nu este element lexical, Magnum Etymologicum nu cuprindea nici bogăția de cuvinte, nici varietatea de citațiuni ale Dicționarului Academiei de azi.

« Deprinderea, în tot cursul veacului trecut, să înaintăm cu pași alergători, străbătând în câteva decenii drumuri pe care alte neamuri, cu o desvoltare istorică normală, le-au umblat în curs de secole, explică nerăbdarea pe care Academia o opunea muncii de redactare migăloasă din partea colegului nostru d-l Philippide, care nu voiă să înceapă tiparul înainte de terminarea manuscrisului întreg.

« După un nou deceniu, cu materialul cules de învățatul profesor dela Iași și de colaboratorii săi, dar augmentat la mai mult de dublu prin extragerea de fișe nouă, s'a pornit în 1906, redactarea Dicționarului în forma actuală, începându-se iar cu litera A.

« Încă în Decemvrie a aceluiaș an se tipări întâia coală. Lucrarea continuă să se publice, apărând câte două fascicule pe an. Dacă nu veniă războiul, azi aveam cincizeci de fascicule și am fi aproape de sfârșit. Dar anii de războiu și anii grei ce urmară după încheierea păcii au făcut ca lucrarea Dicționarului să fie întreruptă sau să fie continuată în măsură redusă.

« Abiă acum patru ani publicarea a fost reluată și de atunci continuă în mod regulat, deși cu un număr prea restrâns de colaboratori.

* Totuș avem tipărite 24 de fascicule cu 1916 pagini pe două coloane, de câte 77 de rânduri. Numai timpul ca să transcrii în mod mecanic aceste 300.000 de rânduri tipărite ar cere o muncă de un an cu cinci ore de lucru pe zi.

* Partea publicată până acum, conținând literile A, B, F, G, H, I, aproape întreg și mai mult de jumătate din C, cuprinde 26.762 de titluri de cuvinte. Cum fasciculele apărute fac aproape a treia parte din toată lucrarea, putem evalua la 100.000 cuvintele, variantele și derivatele de cuvinte ale limbii noastre.

* O comparație cu dicționarul lui Littré — care are cam aceleași proporții ca Dicționarul Academiei — și cu cel român-german de Tikin, ne înfățișează următorul tablou:

Litera A	Tikin: 2.515	Academic: 5.214	Littré: 5.538
* B	* 2.307	* 5.103	* 3.977
* C (până la CISA) . .	* 2.240	* 6.321	* 4.221
* F	* 770	* 2.480	* 3.079
* G	* 846	* 2.647	* 3.147
* H	* 643	* 1.733	* 2.586
* I (până la INGHIT)	* 861	* 3.264	* 2.172
	<hr/> 10.182	<hr/> 26.762	<hr/> 24.720

* Față de cel mai complet dicționar al limbii române de până acum, al lui Tikin, Dicționarul Academiei arată deci un spor de 150% de titluri de cuvinte. Comparată cu limba franceză, limba noastră apare mai bogată cu vreo 11%.

* Spre a putea prezenta limba în toată această bogăție a ei, eră nevoie de o strângere continuă și bine organizată de material documentar. Scrieri din toate timpurile trebuiau cercetate spre a putea prezenta cuvintele în evoluția lor istorică; opere ale literaturii culte și ale celei populare trebuiau extrase spre a urmări valoarea sintactică și stilistică a cuvintelor; din cărți științifice au fost scoși termenii tehnici; în presă trebuia urmărită limba de toate zilele, supusă curentelor și capriciilor modei. Dar documentul și cartea tipărită nu dau decât o imagine palidă a graiului vorbit, a limbii dialogate. Spre a cunoaște cuvintele cu care se adaptează gândirii, ele trebuiau urmărite în graiul viu, iar anchetele ale căror obiectiv e limba vorbită, trebuiesc extinse asupra celor mai variate regiuni și asupra tuturor straturilor sociale. Numai astfel putem cunoaște aportul de nouitate pe care membrii unei națiuni îl aduc graiului tradițional, interpretând, lărgind și precizând moștenirea din străbuni și dându-i notele de rasă care o deosebesc de orice altă limbă din lume.

* Dar materialul de limbă nu trebuie numai adunat pentru Dicționar din cele mai variate izvoare ci el trebuie și supus unui examen critic minuțios.

* Un singur exemplu va arăta cum lexicografii grăbiți și puțin conștiințioși pot inventa cuvinte și sensuri neexistente.

* Lucrând cuvântul *chichiță*, am găsit în Dicționarul român-german de Alexi: *chichiță* — *Kuh*. De sigur că nimeni nu-și cunoaște limba proprie atât de bine, încât să poată spune a priori: acest sens e inexistent. Totuși înțelesul de *vacă* pentru *chichiță* îmi părău cu atât mai suspect, cu cât la Alexi se mai găseasc și alte erori. Am căutat deci să dau de urma acestei greșeli și am luat Dicționarul român-francez al lui Pontbriant, pe care știam că Alexi l-a utilizat de obicei. Și într'adevăr iată că găseasc acolo *chichiță* — *vache*. În franțuzește însă *vache* nu înseamnă numai *vacă*, cum credeă Alexi, ci și lădița de sub capra unei trăsuri, deci tocmai ceea ce însemnează uneori *chichița* noastră!

* Dar pentru ca să strângi un material lexical atât de bogat și atât de variat, precum se cere la un Dicționar modern — și mai ales la un Dicționar al limbii române, cu prea puține lucrări lexicografice pregătitoare — și pentru ca acest material să-l poți utiliza în mod critic și să-l redactezi astfel ca fiecare din cele 100.000 de articole să devină biografia unui cuvânt, îți trebuie o muncă uriașă și îți trebuie mai ales mult timp.

* Numai astfel se explică de ce redactarea celor mai multe Dicționare mari progresează atât de încet. Cazul Dicționarului limbii germane e mai ales instructiv. În anul 1838 frații Grimm încheiară contract cu editorii Hirzel și Reimer pentru 7 volume, pe care sperau să le termine în 7 ani.

* Primul volum nu apărău însă decât peste 19 ani, în 1857, iar azi, după 93 de ani, lucrarea nu este încă terminată. Tocmai în zilele noastre redactarea acestui Dicționar a trebuit reorganizată, angajându-se, în afară de vechii colaboratori și sub conducerea unui lexicograf cu experiență, zece învățați tineri, cari să se dedice exclusiv acestei lucrări, muncind ca la fabrică, un număr fix de ore pe zi. Pentru suportarea cheltuelilor mari împreunate cu redactarea și tipărirea lucrării, Academia prusiană a trebuit să ceară ajutorul Ministerului de Interne al Republicii, al Ministerului prusian al artei, științei și culturii poporului și al instituțiunii « *Notgemeinschaft der deutschen Wissenschaft* ».

* În această impresionantă colaborare spre a garantă apariția unei opere considerată cu drept cuvânt ca cea mai reprezentativă carte a poporului german și ca o lucrare de prestigiu național, merită să fie accentuat ajutorul dat de instituțiunea numită « *Notgemeinschaft* ».

* Ea s'a născut în vremurile de crâncenă criză financiară de după războiu și lucrează cu obolul adunat în cea mai mare parte dela marii industriași și marii negustori ai Germaniei, cari și-au dat seama că toate realizările lor se datoresc în ultima analiză oamenilor de știință, ajunși acum în mizerie și în imposibilitate de a-și continua lucrările. Dacă atâtea reviste de specialitate, atâtea periodice și compendii costisitoare au putut fi continuate în Germania de după războiu, faptul se datorește acelei Asociații născută din nevoia de a garantă continuitatea muncii științifice și de a nu lăsa să se stingă flacăra sfântă a cercetării adevărului.

* O asemenea organizație chibzuită e de urgentă necesitate și la noi. Toți oamenii de știință și toate institutele noastre de cercetări originale

o așteaptă ca pe o mântuire în aceste vremuri când ajutoarele Statului, cu totul neîndestulătoare, au fost reduse cu fiecare buget nou și când experiențe triste, ca acea făcută în anul trecut cu « Educația Poporului », înghețiau în lefuri de funcționari banul atât de scump care ar fi putut fi întrebuințat pentru material de laboratorii, pentru publicații și pentru ca țara noastră să nu mai fie veșnic absentă, în aceste vremuri de colaborare internațională, la cele mai multe congrese științifice. A sosit timpul ca partea cu care Statul contribuie la progresul științei și al artei creatoare, să fie scoasă din biurouri și descătușată de sub influența politicii. În loc ca singur să ia inițiativa și să se substituie editorului profesionist, Statul — făcând apel și la ajutorul particular — ar trebui să caute să anime și să coordoneze activitatea societăților și instituțiilor existente și să le acorde ajutoarele necesare ca să desvolte ele o activitate rodnică.

* Acest ajutor îl așteaptă și Academia noastră, care de ani de zile face eforturi eroice, ca să ducă mai departe, și după exproprierea ce a sărăcit-o, angajamentele luate față de știință pe când eră încă una din cele mai bogate Academii din Europa. Până-acuma a reușit. Biblioteca ei — singura bibliotecă națională a României — e încă deschisă, deși-i absoarbe aproape toate resursele; memoriile ei au dat posibilitatea atâtor învățați să pună în circulație roadele muncii lor; Dicționarul apare iarăș regulat, deși greutatea lui apasă pe umerii a prea pușini redactori, pentru înlocuirea cărora cu elemente tinere nimeni nu poartă grijă.

* Mai mult decât atât.

* Deși greutatele financiare cresc în fiecare an, de câte ori, cu ocazia alcătuirii bugetelor, griji mari și apăsătoare vor să ne copleșească, totdeauna un optimism sănătos ne-a descreșt în cele din urmă frunțile.

* Fără să ne sfiim a prezenta cu toată sinceritatea realitatea așa cum este, vrem să arătăm, tocmai în fața Voastră Sire, care intruși nădejdie de mai bine ale acestui neam, cât de neclintită ne e credința într'un apropiat viitor mai bun, pentru ca țara noastră, cu atât de strălucite calități sufletești și intelectuale, să poată da civilizației și culturii universale partea ei de contribuție originală *.

D-l N. IORGA expune o comunicare cu titlul: *Negustorul brașovean Nicola Nicolau, însemnările și testamentul său*.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ă

26 MAIU 1931

Președinția d-lui N. VASILESCU-KARPEN.

La ședință asistă d-nii Gustav Glotz, membru corespondent al Academiei Române, și Léon Guillet, directorul Școlii Centrale din Paris.

D-I N. VASILESCU-KARPEN, Vicepreședinte, zice:

« *Mes chers collègues,*

« Nous recevons toujours avec plaisir la visite des savants étrangers; mais peut-on appeler étrangers des savants qui nous viennent de France? De ce noble et grand pays auquel nous lient une amitié et une reconnaissance sans cesse renouvelée?

« Nous sommes donc doublement heureux de pouvoir saluer la présence, dans notre maison, de deux éminents représentants de la science française:

« M. Gustave Glotz, professeur d'histoire grecque à la Sorbonne et M. Léon Guillet, Directeur de l'École Centrale et professeur au Conservatoire des Arts et métiers de Paris; tous les deux membres de l'Institut de France ».

Adresându-se către d-l Glotz:

« *Mon cher collègue,*

« Vous faites déjà, depuis deux ans, partie de notre compagnie et par un concours de circonstances, il revient à un ingénieur l'honneur et le plaisir de saluer un collègue historien, à l'occasion de la première visite qu'il nous fait. Ce n'est pas très difficile; j'ai trouvé jusque chez mes collègues de la section scientifique, des connaissances étendues sur vos oeuvres, qui n'intéressent pas que les spécialistes historiens.

« N'avez-vous pas, en effet, écrit une monumentale synthèse de l'histoire grecque? que vous avez prolongée vers le passé préhellénique?

« N'avez-vous pas écrit cette « cité grecque » digne pendant de la cité antique de Fustel de Coulanges? Où vous étudiez l'évolution de la famille antique dans le sens de l'individualisme moderne?

« Enfin vos nombreuses publications concernant la vie économique, synthétisées dans votre monographie sur le travail dans la Grèce ancienne, justifie, en quelque mesure, le fait qu'un ingénieur — qui se promet de lire vos ouvrages — vous souhaite de tout coeur la bienvenue parmi nous ».

Adresându-se către d-l Guillet:

« *Mon cher collègue,*

« Si formellement vous ne faites pas encore partie de notre institution, nous nous permettons et nous nous plaisons à vous considérer comme tel dès à présent; nous y sommes autorisés par votre double qualité d'homme de science éminent et de Directeur de la grande école française, à laquelle nous sommes redevables de la formation de tant de nos meilleurs ingénieurs

« Vos recherches scientifiques si hautement appréciés dans le monde entier se rapportent particulièrement à la métallurgie, au traitement des métaux, aux alliages — mais l'alliage le plus rare que vous avez réalisé, c'est l'alliage de l'esprit scientifique le plus rigoureux à l'esprit pratique, conduisant directement aux applications industrielles.

« Vos préoccupations scientifiques ne vous ont pas fait négliger ni l'enseignement qui vous doit de nombreux et remarquables ouvrages, ni surtout l'organisation de la célèbre école que vous dirigez.

« Dans votre conférence d'avant-hier sur les métaux, vous avez fait mention d'un métal précieux qui, ajouté à un alliage lui sextuplait la résistance.

« Permettez-moi, en finissant et en vous souhaitant la bienvenue parmi nous, de comparer à ce métal précieux, les savants français, qui viennent se mêler, ne fût-ce que pour quelques jours, à notre activité ».

D-l Gustav Glotz își arată emoțiunea plăcută pentru buna primire ce i se face, mulțumește pentru onoarea ce Instituțiunea noastră i-a făcut acum doi ani chemându-l printre membrii ei corespondenți străini și își exprimă părerea de rău de a nu putea prezenta personal d-lui I. Bianu, președintele Instituțiunii noastre, sentimentele D-sale de simpatie și urările de sănătate, ce i le face din toată inima. D-sa comunică apoi d-lui coleg N. Iorga că Facultatea de Litere a Universității din Paris i-a acordat titlul de *Doctor honoris causa*. D-l N. Iorga este deci așteptat să meargă la Paris spre a-și primi însemnele acestei înalte distincțiuni.

D-l Léon Gnillet exprimă mulțumiri d-lui Vicepreședinte N. Vasilescu-Karpen pentru cuvintele frumoase cu cari l-a primit în mijlocul Academiei Române și aduce salutul oamenilor de știință ai Franței și în special al corpului profesorilor Școalei Centrale din Paris, al cărei director este.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică următoarele hotărâri ale Comisiunii Năsturel:

« Comisiunea Năsturel, intrunindu-se spre a decide asupra acordării Premiului Năsturel din acest an și a premiului I. și *Eufimia Andrei*, a decis:

1. « Premiul Năsturel, de 4.000 lei, nedivizibil se atribuie d-lui Niculescu-Varone pentru « *Jocuri românești necunoscute* », 1930.

2. « Premiul *Eufimia și Ioan Andrei*, de 4.000 lei, se acordă în întregime Preotului C. Dron, pentru cartea « *Daruri și Adevăruri* », 1930 ».

D-l DIM. GUSTI prezintă ultimul volum din « *Politica culturii* » 30 prelegeri publice și comunicări organizate de Institutul Social Român, de sub conducerea D-sale. Volumul, dedicat Majestății Sale Regelui, este al patrulea din seriile de conferințe organizate de Institutul Social Român, după publicarea primelor trei, « *Noua Constituție a României și nouile Constituții europene* », « *Doctrinile partidelor politice* » și « *Politica Externă* ».

D-l N. VASILESCU-KARPEN, Vicepreședinte, mulțumește d-lui Dim. Gusti pentru prezentarea făcută și-l felicită pentru bogata activitate ce desfășoară Institutul Social Român.

D-l ANDREI RĂDULESCU prezintă următoarea Deciziune a Comisiunii pentru regulamentul Fondului Dr. Cornel Nicoară:

« Având în vedere că până în prezent executorul testamentar al testamentului defunctului avocat Cornel Nicoară nu a depus fondul bănesc la Academie, Comisiunea decide ca regulamentul acestui fond să se amâne pentru o viitoare sesiune generală ».

— Se aprobă.

Apoi D-sa prezintă următorul proiect de *Regulament propus de Comisia pentru « Premiul de Virtute Al. Mavroyeni în București »*:

Art. 1. « Se înființează, în memoria fostului Domn al Țării-Românești Nicolae Vodă Mavrogheni un premiu cu numele de « Premiul de virtute Mavroyeni în București ».

« Acest premiu se va acorda, cu începere din anul 1933, din venitul anual al fondului depus la Banca Națională a Greciei și lăsat prin testament de către Alexandru Spiridon Mavroyeni.

« El va fi acordat din 2 în 2 ani, iar când vor fi sumele necesare, va putea fi dat și în fiecare an.

Art. 2. « Valoarea premiului se fixează potrivit venitului fondului; se va fixa valoarea corespunzătoare la 150 lire sterline care se va da premiatului.

« Premiul va putea fi împărțit în 2 părți egale sau inegale.

Art. 3. « Premiul va fi acordat, fără distincțiune de rasă și de religie, unei persoane sau unei familii onorabile, sărace, adică una care își câștigă existența prin muncă încordată și s'a distins prin acte continue de devotament, de abnegație și de jertfă, fie către aproapele său (rudă ori nu) fie către societate. Această persoană sau această familie trebuie să locuiască în București sau în împrejurimi.

Art. 4. « Premiul poate fi acordat, în mod excepțional, în parte sau în întregime, odată la 6 ani Instituțiilor sau asociațiilor de binefacere de o serioasă importanță și de un mare folos social, când unii dintre membrii lor deși se află într'o situație materială bună, contribuiesc la realizarea scopului acestor Instituții sau asociații printr'o muncă personală, făcută cu mare devotament, abnegație și jertfă.

Art. 5. « În vederea acordării premiului se va alege în fiecare an de către Academie în sesiune generală, o Comisiune formată din 6 membri și Președintele Academiei. Această Comisiune va îngriji să se facă publicațiile și cercetările necesare, să adune materialul și să facă propuneri însoțite de elementele utile pentru ca Academia să poată hotărî. În Comisiune pot fi aleși membri onorari și corespondenți.

Art. 6. « Propunerile pentru acest premiu trebuiesc făcute cu cel puțin 6 luni înainte de sesiunea generală a fiecărui an, după normele ce vor fi

găsite mai potrivite de către Comisiune. Ele trebuiesc motivate și însoțite de acte doveditoare.

* Membrii activi ai Academiei pot face propuneri cel mai târziu în termen de 2 luni înainte de începerea sesiunii generale.

Art. 7. * Premiul va fi acordat de plenum Academiei în sesiunea generală anuală. Hotărîrea se va lua cu majoritatea absolută a membrilor prezenți. În caz de paritate se va repetă votul peste 2 zile; dacă și de astă dată va fi paritate se va amâna acordarea premiului pentru alt an.

Art. 8. * Predarea sumelor acordate ca premiu se va face cu solemnitate în sala de ședințe a Academiei în prima Duminică după Sf. Spiridon.

Art. 9. * Dacă într-o perioadă de 2 ani nu s'ar fi găsit cineva demn să i se acorde premiul, suma respectivă va fi adăugată la suma perioadei următoare de 2 ani. În cazul când, în timpul acestei a 2-a perioade de 2 ani n'ar fi găsit iarăși cineva demn de a lua premiul, sumele neacordate în perioada celor 4 ani vor fi împărțite în 2 părți egale. O parte va fi adăugată la premiul perioadei următoare, iar a doua va fi întrebuințată pentru îmbogățirea unei biblioteci publice din București, desemnată de Academia Română.

* Când va fi posibilă acordarea premiului în fiecare an, dispozițiile de mai sus se vor referi la fiecare an în loc de doi ani.

Art. 10. * Fondul, din care se va acorda acest premiu este astăzi de 2.700 lire sterline.

* Asupra veniturilor acestui fond Academia își va încasa prelevările la care are drept conform statutelor sale.

— După discuțiune, proiectul se iced spre cunoștință și se aprobă.

D-1 ANDREI RĂDULESCU prezintă și următorul proiect de *Regulament pentru Fondul Camerei de Comerț și Industrie din Turnu-Măgurele*:

Art. 1. * Suma dăruită Academiei Române, prin actul autentificat de Tribunalul Teleorman sub No. 874/1930 va forma un fond numit: Fondul Camerei de Comerț și Industrie Circumscripția I.

Art. 2. * Din venitul acestui fond, după ce se vor deduce prelevările cuvenite Academiei, se va decerne un premiu pentru lucrări științifice în genere în legătură, fie cu economia și productivitatea agricolă a județului Teleorman, fie cu istoria și starea lui socială.

Art. 3. * Premiul va fi acordat, fie pentru lucrări tipărite, fie pentru lucrări cu subiecte fixate de către Academie. Primul subiect va fi * Teleormanul economic *.

* Tipărirea lucrărilor rămâne în seama autorului.

* Art. 4. * Premiul va fi acordat din 5 în 5 ani. Valoarea lui va fi stabilită de către Delegațiunea Academiei după sumele ce vor fi realizate din venituri.

* Academia va putea hotărî în plenum sesiunii generale reducerea termenului de 5 ani.

Art. 5. * Acest premiu va fi acordat prin Secțiunea Istorică.

Art. 6. * În cazul când nu se va putea prezenta nici o lucrare, sau cele prezentate nu vor merita să fie premiate, un sfert din venitul net al fondului se va capitaliza cumpărându-se rentă de Stat. Restul venitului va servi pentru mărirea premiului *.

— Proiectul se ia spre cunoștință și se aprobă.

În sfârșit d-l ANDREI RĂDULESCU prezintă și proiectul pentru *Regulamentul Fondului Corneliu Romniceanu-Manolescu*:

Art. 1. * Avera lăsată prin testamentul defunctului Corneliu Romniceanu-Manolescu va fi administrată potrivit normelor generale ale Academiei.

Art. 2. * Din venitul acestei averi, care va rămâne după încasarea prelevărilor cuvenite Academiei, după plata legatelor și a rentelor viagere, se va întrebuința suma de 100.000 lei, *pe fiecare an pentru burse în străinătate sau premii* pentru scrieri importante.

* Academia va hotări, în sesiune generală, timpul când se vor da burse și când premiile și modalitățile acordării.

Art. 3. * Ceeace va rămâne din venit după deducerea sumelor de mai sus, va fi împărțit în 2 părți egale. Una va forma *fondul fostului primar al Capitalei Nicolae N. Manolescu*. El va fi întrebuințat pentru procurare de cărți școlare, necesare pentru studiile clasei lor, elevilor săraci dela școlile primare și secundare din București. Pentru aceasta se va cere directorilor școlilor primare să arate elevii săraci cari merită să fie ajutați în acest chip, cu indicațiuni cât mai complete asupra situației lor.

Art. 4. * Darea cărților se va face fie la începutul anului școlar, parte, fie ca premii, la sfârșitul anului.

* Modul de distribuire se va stabili de Delegația Academiei.

* Toate cărțile vor purta mențiunea: * *din fondul Nicolae N. Manolescu* *.

Art. 5. * A doua jumătate a veniturilor va fi numită: * *fondul Corneliu Romniceanu-Manolescu* *. Aceste sume vor fi date cantinelor școlare din București sau instituțiilor cari le-ar înlocui.

Art. 6. * Academia în sesiune generală va stabili modul cum vor fi repartizate aceste sume, ținând seamă de împrejurări și de dorința testatorului *.

— Proiectul se ia spre cunoștință și se aprobă.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că pentru examinarea lucrărilor ce se vor prezenta la *Premiul Asociațiunii Craiovene și Premiul N. Christovelsoni* din 1932 urmează să se numească Comisiuni, pentru primul compusă din 3 membri, pentru al doilea din 7 membri. D-sa propune ca aceste premii

să se acorde prin Comisiunea Năsturel, căreia, deci, să-i cadă sarcina de a numi și Comisiunile de examinare în chestiune.

— Propunerea se aprobă.

D-l I. SIMIONESCU comunică propunerea Secțiunii Științifice de a alege ca Membru Corespondent al Academiei, la Secțiunea Științifică, pe d-l Gh. Macovei, profesor de geologie la Școala Politehnică din București.

— Se ia act și propunerea se va supune votului plenului după scurgerea timpului regulamentar.

La Biourou se depun propuneri spre a fi aleși membri onorari d-nii Alfred Lacroix, Profesor la Muzeum din Paris, Charles Rist, Profesor la Facultatea de Drept din Paris, Membru al Institutului Franței, și Werner Sombart, Profesor la Universitatea din Berlin.

— Se ia act și propunerile se vor supune votului plenului la termenul prevăzut de Statute.

Preotul N. M. POPESCU comunică următorul proces-verbal al Secțiunii Istorice din 19 Maiu 1931 pentru acordarea premiilor Secțiunii:

* Membrii secției adunându-se pentru acordarea premiilor cuvenite Secției Istorice, după ce au citit și au ascultat referatele, au hotărât următoarele:

I. * *Premiul Gheorghe Asachi* de 50.000 lei s'a acordat următoarelor lucrări:

1. * Marcu Alexandru, *Conspiratori și Conspirații*, suma de 25.000 lei, raportor Al. Lapedatu;

2. * Henry Paul, *L'Architecture religieuse de la Moldavie du nord*, suma de 10.000 lei, raportor G. Balș;

3. * Zane G., *Economia de schimb*, suma de 5.000 lei, raportor D. Gusti;

4. * Bagdasar N., *Filosofia Contemporană a Istoriei*, suma de 4.000 lei, raportor P. P. Negulescu;

5. * Nădejde V., *Centenarul renașterii armatei române*, suma de 3.000 lei, raportor R. Rosetti;

6. * Meteș Ștefan, *Zugravii bisericilor române*, suma de 2.000 lei, raportor G. Balș;

7. * Galitzi Ch., *A study of Assimilation among the Roumanians of the U. S.*, suma de 1.000 lei, raportor N. Iorga.

II. * *Premiul Adamachi* de 5.000 lei s'a împărțit următoarelor lucrări:

1. * Bologa Valeriu, *Inceputurile medicinei științifice rom.*, suma de 2.500 lei, raportor Silviu Dragomir;

2. * Brucăr I., *Filosofia lui Spinoza*, suma de lei 2.500, raportor C. R. Motru.

III. * *Premiul V. Pârvan* de 30.000 lei se acordă Institutului de studii clasice din Cluj pentru tipărirea descoperirilor arheologice făcute la Căței.

Suma se va liberă numai după ce Institutul va înainta Academiei manuscrisul lucrării bun de imprimat.

IV. * *Premiul Constantin Kirilescu de 25.000 lei* nu s'a acordat nici uneia din lucrările prezentate.

V. * *Premiul Grigorie C. Angelescu de 4.000 lei* se acordă lucrării Sofronie G., *Protecțiunea minorităților*, raportor I. Nistor.

VI. * *Premiul Adamachi de 5.000 lei* pentru subiectul dat, *Organizarea judecătorească în țările rom. în epoca Regulamentului organic*, nu s'a acordat lucrării manuscrise prezentate. Raportor a fost Andrei Rădulescu ».

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU comunică următoarele hotărâri ale Secțiunii Literare luate în ziua de 22 Maiu curent :

* Deoarece, din cauza ședințelor lungi, va fi greu să mai ținem o ședință de secție, rog pe d-nii membri ai Secției Literare să voteze pe această cale circulară :

1. * Propunerea de a se publica în Memoriile Secției Literare lucrarea « Bibliografie literară română » de N. Georgescu-Tistu (pe care o alătur cu cererea și raportul scris).

2. * Propunerea de a se primi comunicarea d-lui N. Drăganu pentru luna Iunie, în ședință publică.

3. * Propunerea de a se da premiul Gh. Chițu de 1.000 lei d-lui A. Bănuțiu pentru scrierea sa « *Tempi passati* ».

* D-l Bogdan-Duică fiind absent, am făcut subsemnatul un raport, pe care îl alătur. Pentru toate celelalte lucrări prezentate la acest premiu, rapoartele sunt nefavorabile ».

La ordinea de zi fiind recomandarea Directorului Școlii române din Roma, d-l Secretar general G. ȚIȚEICA cetește următorul *Raport al d-lui Profesor Em. Panaitescu*, Directorul Școlii în chestiune, asupra mersului acelei instituțiuni :

* La sfârșitul celui de-al doilea an școlar de când Academia Română mi-a încredințat onoarea de a conduce Școala română dela Roma, îmi îndeplinesc datoria de a vă prezenta un nou raport asupra mersului instituției noastre dela Roma.

* Partea administrativă :

* Școala a funcționat și în acest an în acelaș apartament, unde a fost instalată dela început de către primul director, Vasile Pârvan. Cum avem cele mai întemeiate speranțe că până la finele anului 1931 noul edificiu în construcție va fi terminat, am făcut deastădată contractul de închiriere numai până la 1 Ianuarie 1932.

* Secretarul Școlii, d-l Giuseppe Lugli, docent la Universitatea din Roma, continuă a fi cel mai devotat și mai serios colaborator pentru buna dezvoltare a Școlii noastre. Pentru eminentele servicii pe cari d-l Giu-

sepe Lugli le aduce Școlii române dela Roma deaproape nouă ani am crezut că este îndreptățită cererea sa de a avea o situație mai precisă și asigurată printr'un contract, similar contractelor pe cari le au profesorii străini chemați în slujba universităților noastre. În acest sens am înaintat onoratului Minister al Instrucției Publice un raport cu o propunere de contract.

* Subvenția acordată de către Minister Școlii dela Roma a suferit anul acesta o reducere îngrijorătoare: dela 1.600.000 lei rămâne anul acesta cu 1.200.000 lei. Numai costul tipării unui volum din *Ephemeris Dacoromana* sau din *Diplomatarium Italicum*, se ridică la circa 300.000 de lei. Va trebui să fie introdusă o supraveghere zilnică de socoteli, de economii și de virimente de fonduri ca totuș activitatea Școlii să nu fie diminuată. Trebuie să amintesc că din această sumă este plătită chiria apartamentului, luminatul, încălzitul, plata funcționarilor și a servitorilor, suplimentele pentru întreținerea membrilor. Tot din această sumă sunt acordate ajutoarele pentru călătorii și cercetări precum și pentru fotografii, deseneuri, relevuri. Cu sfortări mari de economie tot din această sumă trebuie întreținută și biblioteca Școlii. Datorită publicațiilor noastre biblioteca a reușit să sporească având un schimb regulat cu aproape toate publicațiile periodice similare din toate țările din Europa și din America.

* Bugetul Școlii eră amenințat să fie total desechilibrat dacă ar fi trebuit să achit datoria rămasă din 1925 de 226.000 lei către Cultura Națională din București. După multe stăruințe, Ministerul de Finanțe a lichidat această datorie la cumpărarea tipografiei de către Stat.

* Activitatea științifică:

* Manifestarea cea mai frumoasă a activității membrilor Școlii dela Roma este publicarea volumelor *Ephemeris Dacoromana* și *Diplomatarium Italicum*. Din anul 1925 nu mai putuse fi publicat nici un volum și deaceea am socotit că una din cele mai urgente preocupări eră ca publicațiile noastre să fie din nou continuate. În Martie 1930 a apărut *Ephemeris Dacoromana IV*, iar în Decembrie 1930 *Diplomatarium Italicum II*. Rezultatul a fost din cele mai strălucite. Bunul nume al Școlii a fost mult sporit, iar prestigiul nostru științific în toate cercurile învățaților a fost înălțat. Revistele de specialitate cele mai reputeate au publicat recenzii elogioase.

* Programul de studii comun pentru toți membrii a fost alcătuit pentru întregul semestru de iarnă până la finele lui Aprilie. Și în acest an Școala dela Roma s'a bucurat de simpatia și sprijinul cel mai călduros al învățaților italieni și al învățaților străini aflători la Roma. Profesori și directori de săpături, Bartoli, E. Iosi, G. Calza, Giulio Q. Giglioli, A. Colini, Mengarelli, Marchetti Longhi, Malteo della Corte, Amedeo Maiuri și senatorul Corrado Ricci sunt cei cari în anul acesta ne-au dat cel mai frumos concurs pentru conferințele și excursiile noastre științifice.

* Țin să relev și în acest raport faptul îmbucurător că la conferințele și ilustrațiile de monumente sau săpături organizate de Școala noastră au participat învățații cei mai de seamă aflători în Roma precum și di-

rectorii Școlilor similare, începând cu oameni de autoritatea lui Huelsen și T. Ashby.

* Dar ceea ce cred că merită îndeosebi să fie adus la cunoștința onoratei Academii este organizarea bună a *cameratei* din acest an dela Școala română. *Cameratele* sunt organizări de ședințe științifice, urmate de o mică recepție de ordin social, introduse între școlile dela Roma numai de câțiva ani. Scopul este ca să se vadă ce și cum lucrează membrii școlilor, iar nu direcțiile. Partea primă o formează scurte comunicări de fapte, sau cercetări nouă; împrejurul acestor comunicări se fac discuții. Partea a doua are scopul de a apropiă în mod amical pe tinerii cari vin din țări atât de diverse să-și formeze personalitatea lor sub cerul Romei.

* Comunicarea arhitectului R. Bordenache, *La struttura arhitettonica di una chiesetta vulturina (S. Lucia di Rapolla)*, ca și comunicarea d-lui A. Doboși, *La topografia di Bovillae* au fost dintre cele mai reușite între toate comunicările făcute anul acesta la cameratele dela Roma.

* Individual fiecare dintre membrii Școlii își are lucrarea indicată și buna tradiție a unei metode rigurose științifice continuă să fie păstrată cu fidelitate.

* Subiectele lucrărilor privesc îndeosebi, sau o problemă încă nedeplin clarificată din istoria, topografia sau arheologia Lăpului antic, sau sunt lucrări în directă legătură cu Dacia și provinciile învecinate. Arhitectii evident se opresc mai mult asupra restaurărilor și studiilor de biserici din epoca bizantină. Una din problemele către care va trebui în viitor să fie îndreptați tinerii noștri cercetători, istorici, arheologi sau arhitecți, va fi problema Forului Traian. O lucrare în această legătură am dat d-lui V. Cristescu, *Tipologia Dacilor* după statuile aflate în Forul Traian, ca și după tipurile de Daci de pe coloana Traiană.

* Rămâne să amintesc că noua construcție din Valle Giulia este completamente ridicată și în exterior terminată. Acum se lucrează în interior: tencuirea, instalațiile de calorifer, băi, bucătărie, etc. După toate probabilitățile, înainte de luna Decembrie a acestui an, întreaga clădire va putea fi dată în primire, iar în luna Decembrie Școala se va putea muta în noul său edificiu.

* Inaugurarea sărbătorească a noului edificiu s'ar putea face în primăvara anului 1932, adică în al zecelea an de funcționare a Școlii dela Roma. Edificiul nou este foarte reușit arhitectonic și deseori, dela oameni autorizați, am auzit la Roma aprecierile cele mai elogioase pentru opera d-lui arhitect P. Antonescu.

* Banca Națională a României își dobândește un titlu de eternă recunoștință dela toți slujitorii culturii românești pentru nobila și generoasa operă pe care cu atâtă stăruință și atât de frumos a adus-o la îndeplinire. Țin să amintesc în acest raport că Banca Națională are intenția să-și desăvârșască darul luând asupra sa și cheltuiala întregului mobilier al noului edificiu.

* Mai rămâne încă grija de a asigura bunul mers al instituției nu numai cu subvenția, atât de redusă, acordată de Minister, dar și cu mijloace materiale dobândite dela instituții sau persoane particulare. Entuziasm pentru operele realmente bune și frumoase se va putea afla în România. Acolo unde Statul nu mai poate interveni, Societatea trebuie să-și asume onoarea de a sprijini cultura. Am serioase motive de a crede că și în această direcție Școala dela Roma va putea să-și aibă viitorul asigurat.

* Deasupra clădirii am lăsat să fie pusă următoarea inscripție: *Populus Daco-Romanus hanc sedem in Urbe aeterna Litteris et Artibus faciendam curavit.*

* Țin să aduc în acest raport omagiile mele de grațitudine șefului guvernului italian, d-l B. Mussolini, care în audiența avută la 28 Februarie din acest an a promis că va veni personal la inaugurarea Școlii și că va face, cu acest prilej, o frumoasă donație de cărți de arheologie, de istoria artei și de literatură italiană pentru biblioteca Școlii noastre.

* Când mi s'a incredințat direcția Școlii dela Roma, acum doi ani, construcția noului edificiu din Valle Giulia era numai de doi metri și fusese întreruptă. Astăzi construcția este terminată. Publicațiile Școlii, datorită unor dureroase împrejurări, nu mai putuseră apărea dela 1925. Mi-am dat toată silința ca chiar în 1930 să apară două volume, *Ephemeris Dacoromana IV* și *Diplomatarium Italicum II*. Actualmente se află sub tipar *Ephemeris Dacoromana V*.

* Acest rezultat îmi permite să-l aduc la cunoștința Academiei Române cu un profund omagiu de recunoștință pentru onoarea acordată de a mă fi recomandat director al Școlii dela Roma în anul 1929.

D-l DIM, GUSTI zice că ascultarea raportului de mai sus ne trezește în suflete amintirea mult regretatului nostru Coleg, prin stăruința căruia s'a fundat Școala dela Roma, Vasile Pârvan. În această clipă ne amintim cu cât entuziasm ne comunică Pârvan acî în Academie anual progresele Școlii, al cărei prim-director el a fost. Lui Pârvan i se datorește, în afară de organizarea totală a Școlii, și întreg programul de clădiri, pe care acum îl vedem aproape realizat, mulțumită stăruinței lui Pârvan de a interesă la clădirea Școlii Banca Națională a țării noastre. Suntem mulțumiți că elevii lui, printre cari și actualul Director al Școlii, continuă cele două mărețe publicații ale Școlii întemeiate de Pârvan, aducând astfel un pios omagiu memoriei aceluia ce le-a fost îndrumător.

D-l N. VASILESCU-KARPEN, Vicepreședinte, în numele Academiei, se asociază la cuvintele d-lui Coleg Gusti pentru proslăvirea memoriei lui Vasile Pârvan.

D-l SEXTIL PUȘCARIU arată că termenul de doi ani pentru care a fost numit Director al Școlii d-l Prof. Em. Panaitescu expiră în Septemvrie viitor. D-sa face propunere ca să se prelungească pe alți 2 ani mandatul de

Director al d-lui Panaitescu, hotărînd astăzi recomandarea, cu anticipare asupra termenului ce va expiră, precum s'a arătat, în Septemvrie.

D-l ANDREI RĂDULESCU se unește la propunerea d-lui Sextil Pușcariu, atrăgând atenția că recomandarea e necesar să se facă acum când Academia, fiind întrunită în sesiune generală, este juridicește constituită pentru a lua hotărîri.

D-l AL. LAPEDATU crede că recomandarea nu e neapărat necesar să se facă în timpul sesiunii generale. Ea se poate face și într'o ședință ordinară. Așa s'a făcut în trecut. Mandatul d-lui Panaitescu expirând la toamnă, ar fi o greșeală de formă să facem recomandarea sa anticipând asupra acestui termen. Crede deci că recomandarea să se facă în Septemvrie viitor.

— Se pun la vot cele două păreri și se admite ca recomandarea să se facă astăzi.

Procedându-se la vot pentru a recomanda pe Directorul Școlii, se constată că d-l Em. Panaitescu este singurul candidat și se votează cu unanimitate prelungirea mandatului D-sale ca Director al Școlii române din Roma pentru o nouă perioadă de 2 ani, Academia având să comunice Ministerului Instrucțiunii această recomandare cu o lună înainte de expirarea mandatului de Director.

Reluându-se chestiunea ortografiei, d-l SEXTIL PUȘCARIU e de părere să se primească global raportul Comisiunii ortografice cu respectarea hotărîrilor privitoare la ortografie luate în ședința dela 23 Maiu curent. În privința punctelor din raport ce ar mai putea da naștere la controverse, D-sa e de părere să se dea libertate d-lui coleg Ovid Densusianu, redactorul raportului, să le soluționeze. D-sa are însă o singură importantă obiecție de făcut. Prin adoptarea noii ortografii se schimbă ortografia în care a fost redactat *Dicționarul limbei române*. Însă această publicațiune, se știe, aducea și o orientare pentru public în ce privește ortografia. Ce ortografie va folosi de aci înainte marea lucrare? Va continua a fi redactată cu vechea ortografie, sau va adoptă pe cea nouă?

D-l AL. LAPEDATU crede că *Dicționarul* va trebui să adopte noua ortografie.

D-l O. DENSUSIANU crede dimpotrivă că lucrarea s'ar putea continua cu vechea ortografie. În privința punctelor controversate din Raportul Comisiunii ortografice, D-sa arată că unele din ele prezintă mare importanță și deaceia propune să fie aduse în discuția plenului mâine, când va fi în număr.

— Propunerea se aprobă.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ă

27 MAIU 1931

Președinția d-lui G. BALȘ, Vicepreședinte.

În conformitate cu Art. 15 din Statute, se procede la alegerea Președintelui Academiei Române pentru anul academic 1931—32.

Alegerea se face prin vot secret și se obține următorul rezultat: Votanți 19. D-l I. Bianu întrunește 16 voturi, d-l Dr. G. Marinescu 2 voturi, 1 vot fiind alb.

— D-l G. BALSȘ, Vicepreședinte, proclamă ales Președinte al Academiei pentru 1931—32 pe D-l I. Bianu.

Se procedează la alegerea de Vicepreședinți pentru 1931—32.

Se realeg din Secțiunea Literară d-l Oct. Goga, întrunind 19 voturi, din Secțiunea Științifică d-l N. Vasilescu-Karpen întrunind 17 voturi și se alege din Secțiunea Istorică d-l Andrei Rădulescu, întrunind 17 voturi, un vot fiind alb.

D-l G. BALSȘ, prezidând ședința, proclamă aleși Vicepreședinți ai Academiei pentru 1931—32 pe d-nii *Oct. Goga, Andrei Rădulescu și N. Vasilescu-Karpen*.

Procedându-se la alegeri de membri onorari și corespondenți străini, d-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui *I. Puig i Cadafalch*:

« D-l I. Puig i Cadafalch, Președintele Institutului de studii catalane din Barcelona, se ocupă de mai bine de un sfert de veac cu studiul artei romanice și seria de lucrări ce le-a publicat în acest domeniu și care au ajuns la rezultate din cele mai remarcabile, a clasat pe autorul ei în fruntea cercetătorilor de arheologie medievală. În studiile sale d-l Puig s'a ocupat și de arhitectura țării noastre. La primul congres de studii bizantine ținut la București în 1925, a făcut o comunicare despre arhitectura moldovenească, și acuma, după publicarea operei sale capitale « Geografia și originea primei arte romanice », a pus în evidență locul ce revine artei noastre arhitectonice în întreaga evoluție a civilizației din jurul Mediteranei, din hotarele Indiei și până la Atlantic.

« Pentru această muncă roditoare de o viață întreagă, pentru foloasele ce ni le aduce și nouă, propunem pe d-l I. Puig ca membru corespondent al Academiei Române ».

— Rezultatul votului: d-l I. Puig i Cadafalch întrunește unanimitatea de 18 voturi.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui *Elie Cartan*:

« La sfârșitul lui Aprilie, anul acesta, am avut onoarea să salutăm aici pe unul din cei mai mari matematicieni francezi, d-l *Elie Cartan*, care, în domeniul special în care lucrează, este astăzi recunoscut ca cel mai însemnat cercetător. Teoria grupurilor în fundamentele ei, dar mai ales în nenumăratele sale aplicațiuni, au înscris de mult lucrările d-lui Cartan la cel mai înalt loc de cinste. Astăzi metodele sale sunt universal aplicate. Deși lucrează de aproape 40 de ani, producția sa științifică ac-

tuală este mai bogată și mai importantă. Dacă mai adaug că d-l Cartan este profesor de geometrie superioară la Sorbona, membru al Institutului, că face parte din Academia din Lincei și din mai multe Academii străine, că a ținut conferințe la Universitățile noastre și că se interesează de aproape de mișcarea noastră științifică, cred că toate acestea sunt argumente puternice să-l propunem ca Membru Onorar al Academiei noastre ».

— Rezultatul votului: d-l Elie Cartan întrunește unanimitatea de 18 voturi.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui *Léon Guillet*:

« D-l Léon Guillet este Directorul renumitei Școale Centrale din Paris, care și-a serbat anul trecut centenarul, centenar glorios prin formarea inginerilor de mare valoare cărora se datorește, în cea mai mare parte, prosperitatea industrială a Franței. Această școală a servit drept model pentru reorganizarea Școalei noastre Naționale de Poduri și Șosele și în ea s'au format foarte mulți dintre inginerii noștri de seamă, dintre cari menționăm pe cei mai vechi și mai cunoscuți începând cu Onoratul nostru coleg Mihail Sutz, și continuând cu Duca, Ollănescu, Emil Miculescu, Gr. Cerkez, Th. Dragu, Sc. Varnav, Const. Sturza, Vințilă Brătianu.

« D-l Guillet este un învățat cu renume universal, specializat în Metalurgie, Membru al Academiei Franceze de Științe.

« Ca Director al Școalei Centrale a acordat, ca și predecesorii săi, o deosebită atențiune elevilor români ai acestei școli.

« Pentru aceste motive, avem onoarea a propune pe d-l Léon Guillet, ca Membru Onorar al Academiei noastre ».

— Rezultatul votului: d-l Léon Guillet întrunește unanimitatea de 18 voturi.

La ordinea de zi fiind formarea bugetului Academiei pentru anul 1932, d-l I. SIMIONESCU prezintă plenului proiectul de buget al Academiei întocmit de Comisiunea financiară pentru anul 1932, dând cetera următorului raport:

« După cum am avut cinstea să vă prevenim, cu ocazia votării bugetului din anul trecut, echilibrarea bugetului Academiei din an în an devine tot mai grea. Instituția noastră este amenințată tot mai mult să nu poată face față nici cheltuelilor necesare vieții proprii. Situația Academiei trebuie să ne deie de gândit, dacă mai continuă să ajute din resursele ei generale școlile, dicționarul și biblioteca. În acest caz se va năru totuși, dacă nu ne vine de undeva ajutor grabnic. Acesta e glasul cifrelor și nici de cum al unor simple interpretări pesimiste.

« Le vom lua pe rând:

« A) Veniturile generale ale Academiei sunt în scădere, din cauza dividendelor tot mai micșorate ale acțiunilor cari constituiesc averea

fondurilor puse în totul la dispoziția noastră, fără nici o constrângere testamentară.

* La aceasta trebuie de adaus și micșorarea neconținută a prelevărilor dela fondurile deficitare.

* În bugetul anului 1931 veniturile generale ale Academiei erau de 5.660.211 lei; în proiectul actual de buget sunt scăzute la 5.492.707 lei, deci cu un minus de 167.504 lei.

* Cheltuelile strict necesare însă reduse la multe capitole față de anul trecut, se ridică la 6.194.975 lei. Rezultă un deficit de 702.268 lei.

* E dreptul că acest deficit până la urmă se micșorează de obicei bunăoară din cheltuelile sesiunii generale, etc.

* Și anul trecut s'a încheiat bugetul general cu un deficit de 874.997 lei.

* El a fost și este în parte acoperit din soldurile și excedentele anilor din vremurile bune. Se cuvine însă și în această direcție să fim foarte precauți, căci nu știm ce ne așteaptă. Aceste economii au rămas în acest an numai la 2.391.563, mai puține cu 812.607,85 lei decât în anul trecut.

* Dacă din el se împlinește și deficitul la dicționar, cum s'a obișnuit până acum, nu ne rămâne drept orice fond de rezervă pentru viitor, cu surprizele lui, decât neînsemnata sumă de 1.251.415,35 lei.

* Intonăm din nou: S'au făcut toate economiile cu putință; mai multe dacă s'ar face ar dezorganiza serviciul. N'am putut mări cu nimic fondul de publicații rămas același, câte 500.000 lei de secțiune, cu toate că nevoie mare ar fi.

* Lucrările se îngrămădesc și doar una din menirile reale ale Academiei este de a sprijini producția științifică din țară.

B) * La bugetul școlilor trebuie de făcut o deosebire. Dintre cele două școli în funcționare, Școala Agarici dela Moara-Grecilor nu se poate nici într'un chip susține prin terenul restrâns la 200 ha., într'o regiune mereu băntuită de secetă. Dintr'un tablou ce s'a făcut de contabilitate rezultă că dela 1921 bugetul școlii a fost mereu deficitar. Deficitul general cu toate că personalul este plătit de Stat, s'a ridicat la 1.641.448,52 lei.

* Școala nu poate fi nici desființată nici închisă, căci moștenitorii ar atacă testamentul. La urmă ne-am putea lipsi de fondul corespunzător din care nu tragem prea mari foloase, ca prelevări. Rămânem însă cu deficitul de până acum de peste un milion și jumătate, pe care trebuie să-l acoperim noi. Deaceia pe lângă bugetul obișnuit deficitar, deși redus la minimum posibil, alăturăm și o modificare. Să se transforme școala dela Moara-Grecilor în tipul nou creiat de Ministerul de Domenii: Școală agricolă de iarnă. Numărul elevilor s'ar micșora, ca și lunile de întreținere; cheltuelile se scoboară la 290.769 lei în loc de 612.460 lei; se reduc însă și veniturile căci o parte din pământ s'ar da în dijmă. Balanța n'ar fi deficitară. Ar ieși un excedent de cel puțin 69.731 lei, care, oricât ar acoperi ceva din deficit. Deci excedentul fondului ar fi de 229.923 lei. Dacă nu veți admite această schimbare, nu putem duce școala decât făcând apel la d-l Ministru de Domenii, care s'a întâmplat să fie un stimat coleg al nostru, ca să ieie asupra Ministerului și întreținerea elevilor,

acordându-ne pe lângă plata profesorilor, o subvenție de cel puțin 100.000 lei. Alte căi nu vedem. Școala de agricultură Tache Anastasiu este mai avantajată. Terenul e mai întins, iar variația culturilor posibilă. Micșorând cheltuelile, socotind prețurile după acele, scăzute, de azi, am încheiat bugetul cu un excedent de 174.362 lei.

* Am fost siliți să facem ușoare sporiri de cheltueli la Biserica și școala din Călmățui. E vorba de împrejmuirea complet dărăpănată, cât și de îngrijirea cavoului testatorului. Sperăm că se va face în schimb o economie prin trecerea învățătorului pe seama Statului, poate și a preotului, dacă stimatul nostru coleg Părintele Nicolae Popescu ne va da o mână de ajutor.

C) * Bugetul dicționarului nu vi-l putem prezenta altfel decât tot cu deficit.

* Totalul subvențiilor și al vânzării nu e mai mare decât 344.620 lei; nu ajung nici măcar să plătească personalul însărcinat cu redactarea (562.500).

* Tipărirea celor două fascicule (220.000) nu o putem acoperi. Rămâne deci un deficit de 437.880 lei. Deficitul de fapt va fi mai mare. În prețul actual de tipărire nu intră hârtia, care s'a isprăvit. Pentru tipărirea celor două fascicule viitoare, sau Academia va trebui să comande un nou vagon de hârtie (peste 370.000 lei), sau va majora corespunzător, prețul tipăririi.

* De unde se vor lua banii? Veți decide.

D) * Bugetul bibliotecii iarăși este deficitar. Cu cele 4 milioane înscrise în bugetul anului acestuia de către d-l Em. Costăchescu, fost bursier al Academiei, căruia îi aducem mulțumiri și pe această cale, subvențiunea totală din partea Statului e de 5.250.000 lei. Bugetul se echilibrează dacă veți admite, cum v'am propus ca diferența de 138.793 lei să se ieie din cei 400.000 lei cu care am închiriat un local al Academiei. Rămâne neacoperit, totuși deficitul din trecut de 3.741.180 lei. Celelalte fonduri sunt echilibrate, dar disponibilul lor, din păcate, cum e acel al fondului Adamachi, fondului de rezistență și alte fonduri, de fapt a servit să acopere cheltuelile deficitare dela alte capitole.

* Aceasta este situația bugetului. Comentariile sunt de prisos. Rezumând vom înșira punctele asupra cărora aveți a hotări. În privința școlii dela Moara-Grecilor:

* Desființarea, deci eventual renunțarea la fond; b) menținerea sub forma actuală, dar cerând Ministerului de Domenii subvențiunea pentru întreținerea elevilor; c) transformarea în Școală de Agricultură de iarnă.

* În privința Dicționarului vă propunem:

a) * Să cerem sprijinul Fundației Regelui Ferdinand I, care subvenționează anual tipărirea operelor mai grele, deși trebuie să vă atragem luarea aminte că Fundația subvenționează anual Academia cu 1 mil. lei. Altfel nu știm ce soluții s'ar putea da deficitului neevitabil.

* În privința bibliotecii: Să cerem colegului nostru prea stimat, d-l Ministru al Instrucției N. Iorga, ca să păstreze în bugetul viitor suma

de 4 milioane înscrisă de d-l N. Costăchescu, dar să ne acorde și suma trebuitoare pentru acoperirea deficitului de până acum, de 3.741.180 lei. Nu credem că e prea mare sacrificiul făcut pentru o Bibliotecă națională, singura în România toată.

* Mai rămâne o chestiune pe care o supunem hotărârii D-voastră. Se obișnuie să se deie funcționarilor Academiei și ai Bibliotecii o gratificație anuală, echivalentă cu leafa pe o lună, ceea ce înseamnă 496.000 lei pe an. În situația precară a finanțelor Academiei se mai poate păstra acest obicei care faceă dreptul, ca lefurile funcționarilor noștri, conștiincioși în îndeplinirea datoriei, să se mai apropie de acele ale funcționarilor dela Stat ?

* Iată, stimați Colegi, raportul nostru în legătură cu proiectul de buget ce vi-l prezentăm spre aprobare. Am crezut de datoria noastră să vă arătăm lipsurile de cari suferă Instituția noastră. Asupra mijloacelor de îndreptare rămâne la chibzuința D-voastră ».

D-l DIM. GUSTI zice că să nu ne arătăm prea pesimiști cu privire la starea financiară a Academiei. Din proiectul de buget depus se constată că sunt trei capitole bugetare puse în discuție: anume acele privitoare la Școlile de Agricultură întreținute de Academie, la Dicționarul limbei române și la Bibliotecă. În ce privește școlile, D-sa propune să facem apel la Ministerul Agriculturii și Domeniilor, d-l G. Ionescu-Sisești, care este și un stimat coleg al nostru și să-l rugăm să subvenționeze întreținerea elevilor. În orice caz școlile să nu se desființeze. Privitor la Dicționar D-sa e de părere să-i venim în ajutor printr'o largă comercializare a fasciculelor apărute și în acest scop crede că ar fi nimerit să rugăm pe d-l Em. Bucuță — care până acum ne-a ajutat atât de mult în răspândirea marelui publicațiuni — să ne dea concursul său și de aci înainte, înlesnindu-i cheltuelile de deplasare și de corespondență prin acordarea unei cote de 10% spre exemplu din valoarea fasciculelor desfăcute. În sfârșit în ce privește Biblioteca, se constată că asupra bugetului ei apasă greu lefurile funcționarilor. Să rugăm pe d-l coleg Iorga să prevadă în bugetul Statului plata funcționarilor Bibliotecii noastre, gândindu-se însă mijlocul ca funcționarii să rămână ai noștri și sub disciplina noastră.

D-l Secretar general, G. ȚIȚEICA, arată că Delegațiunea, ținând seama de marile greutate financiare ale Academiei, a hotărât încă din Decembrie trecut să suspende pentru 1931 darea gratificației egală cu leafa lunară prevăzută în bugetul în curs pentru funcționari. Încă din Decembrie funcționarii noștri au fost anunțați că, din cauza greutăților financiare și a reducerilor făcute la Stat prin cota de sacrificiu, nu vor mai primi această a 13-a leafă. D-sa roagă plenul să ratifice această hotărâre, autorizând totuși Delegațiunea ca în caz că Statul ne va da sumele la care avem dreptul să sperăm, să se dea funcționarilor această leafă suplimentară.

D-l N. VASILESCU-KARPEN, Vicepreședinte, pomind dela principiul că treaba bună trebuie plătită bine, propune ca cel puțin jumătate din a 13-a leafă să se achite în mod obligator, achitarea restului rămânând facultativă

pentru Academie. Referindu-se apoi la proiectul de buget pe 1932, D-sa se asociază la propunerea Comisiunii financiare ca privire la transformarea Școlii de Agricultură « I. C. Agarici » în Școală de agricultură de iarnă. *Dicționarul limbii române* să se răspândească prin d-l Em. Bucuță, după propunerea d-lui coleg Dim. Gusti. În privința Bugetului Bibliotecii e de dorit ca d-l prim ministru și colegul nostru d-l N. Iorga să-l asigure printr'o lege specială. Și în sfârșit propune ca în buget să se prevadă pentru funcționari jumătate din leafa a 13-a cu puțința pentru Delegațiune s'o acorde și întreagă, dacă fondurile vor permite.

D-l EM. RACOVITĂ, referindu-se la suprimarea lefei a 13-a a funcționarilor pentru anul în curs, amintește că această leafă s'a hotărât sub președinția D-sale, pentru motivele că funcționarii Academiei sunt mai puțin plătiți decât colegii lor de grad și vechime dela Stat și li se cere muncă de toată ziua, ceea ce îi împiedecă să aibă și alte funcții. Cât timp am lucrat cu dânsii ca președinte, m'am convins că funcționarii noștri sunt oameni identificați cu viața Academiei și că au căpătat sub conducerea colegului nostru d-lui I. Bianu cu toții conștiința de sine, care face din ei un corp funcționăresc de cea mai bună calitate.

Deoarece motivele care au determinat înființarea lefei a 13-a sunt aceleași și în prezent, d-l Em. Racoviță propune să se mențină leafa a 13-a întreagă și pentru acest an și pentru anul viitor.

— În urma discuției la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, G. Țițeica și Dr. Gr. Antipa, d-l Vicepreședinte G. Balș pune la vot pe rând cele trei propuneri făcute. Rezultatul votului a fost să se dea Delegațiunii autorizarea de a da leafa a 13-a sau nu, după mijloacele pe care le va avea Academia.

Trecându-se la discutarea proiectului de buget, d-l Dr. GR. ANTIPA arată că ceea ce a determinat deficitele constatate este Biblioteca publică națională întreținută de Academie. Cheltuelile ce se fac cu întreținerea Bibliotecii publice au sfârșit veniturile altor capitoare bugetare a căror destinație eră să asigure viața și împlinirea misiunii Instituțiunii noastre. Datoria noastră însă este să nu facem cheltueli mai mari decât veniturile noastre reale. Altfel deficitele vor crește și mai mult. Deaceea e necesar să începem opera de chirurgie a bugetelor noastre. Să discutăm bugetul pe capitoare, dela care să reducem până la absolutul necesar.

D-l I. SIMIONESCU se unește la propunerea d-lui Dr. Gr. Antipa de a se pune în discuție pe rând capitoarele bugetare. Supune deci discuției bugetul Academiei, la care se constată o diferență în minus la venituri de 702.000 lei.

— Proiectul de Buget al Academiei se ia în considerare cu suprimarea postului de Secretar dela Contencios, cu reduceri la tirajul publicațiilor Academiei, la diurnele Membrilor, care se fixează pentru sesiunea din 1932 la 400 lei de ședință pentru membrii din Capitală și 800 lei pentru membrii veniți din provincie, și la 300 lei pentru ședințele ordinare din restul anului, dându-se totdeodată Delegațiunii autorizarea de a lua măsuri pentru raționalizarea serviciilor.

La Bugetul *Dicționarului limbii române* se constată un deficit de 437.000 lei provenind atât dela cheltuelile de tipar cât și dela lefurile redactorilor.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, arată că pentru ajutorarea Dicționarului se va interveni la Fundația Regele Ferdinand, după terminarea construcției acesteia.

La Bugetul Bibliotecii s'a prevăzut la venituri și cheltueli suma de 5.388.793 lei.

D-l I. SIMIONESCU arată că d-l prim-ministru, care este și Ministrul Instrucțiunii, colegul nostru N. Iorga va menține în bugetul Ministerului pe 1932 suma de 4 milioane, pe care a pus-o în buget pe acest an fostul Ministru d-l N. Costăchescu, bugetul Bibliotecii va ajunge să se echilibreze.

D-l ANDREI RĂDULESCU zice că în cazul că Statul nu ar putea să ne acorde această sumă pentru anul viitor, va trebui să închidem Biblioteca. Propune deci ca Delegațiunea să fie autorizată pentru acest caz să procedeze la închiderea Bibliotecii.

D-l G. BALȘ zice că Delegațiunea să studieze cu cât s'arscădeă cheltuelile noastre dacă am închide Biblioteca publică, dat fiind că Biblioteca va trebui încă să funcționeze pentru Academie, de sigur mai restrâns.

Trecându-se la Bugetul Școlilor întreținute de Academie, d-l Dr. GR. ANTIPA e de părere să se reducă numărul elevilor în proporția veniturilor fondurilor respective.

D-l ANDREI RĂDULESCU e deasemenea de părere ca Comisiunea Școlară împreună cu Delegațiunea să studieze reducerea activității Școlilor la cvantumul veniturilor sau transformarea lor. În orice caz să se caute mai întâiu a se obține dela Ministerul Agriculturii subvenții pentru întreținerea Școlilor. Mai este și puțința ca Ministerul să ni le primească, prin contract, pentru nevoile învățământului agricol, în forma adică în care am pus la dispoziția Ministerului Instrucțiunii Institutul I. Oteteleșeanu dela Măgurele (Ilfov). Deaceea D-sa propune ca Delegațiunea împreună cu Comisiunea Școlară să fie autorizate a găsi modalitățile cele mai potrivite pentru funcționarea în viitor a Școlilor.

— Propunerea se aprobă.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, închizând discuția asupra proiectului de buget pune la vot — cu rezervele și ajutorările de propuneri date mai sus — proiectul de buget al Academiei pentru anul 1932.

— Se votează cu unanimitate.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, arată că azi vine la ordinea de zi propunerea făcută de 13 membri pentru modificarea art. 7 din Statute privind așezarea sesiunii generale la 15—31 Octomvrie. Deoarece azi nu avem prezente două treimi din numărul total al membrilor — cum cer Statutele — ar urmă ca propunerea să revină peste 3 zile la vot, conform Art. 22 din Regulamentul General, — ceea ce nu se mai poate, deoarece sesiunea se închide peste două zile. Propunerea însă va putea fi pusă la vot în viitoarea sesiune generală sau într'o eventuală sesiune generală extraordinară.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică următorul proces-verbal al Secțiunii Științifice din 23 Maiu curent :

* Membrii Secțiunii Științifice întrunindu-se au cetit rapoartele cari lipseau asupra restului de cărți prezentate la premiere.

* S'a înlăturat, după raportul d-lui Prof. Marinescu, lucrările d-lui Dumitrescu T.

* S'a admis diviziunea în părți egale a premiului Constantinide între d-nii N. Staicovici și Jo. Westtfried (raportul Dr. Gerota) și cartea d-lui Dr. A. Voina (raportul d-lui Prof. Marinescu).

* Alege pe anul viitor ca Președinte pe d-l Prof. Mrazec și Vicepreședinte pe d-l P. Bogdan *.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ă S O L E M N Ă

28 MAIU 1931

a) Ședința publică.

Președinția d-lui G. BALȘ, Vicepreședinte.

D-l Dr. G. MARINESCU prezintă următoarele lucrări ale D-sale, din cari unele în colaborare :

G. Marinesco, *Nouvelles recherches sur les plaques séniles*. Extrait de l'*Encéphale*, No. 8, Paris 1929;

G. Marinesco, *Mécanisme physiologique de certains troubles hystériques*, Buenos-Aires, 1929;

G. Marinesco, M. Manicatide, State Draganesco, *Étude clinico thérapeutique et anatomo-pathologique sur l'épidémie de paralysie infantile qui a sévié en Roumanie pendant l'année 1927*. Extrait des *Annales de l'Institut Pasteur*, pag. 223, 1929;

G. Marinesco et Dr. I. F. Claudian, *Contribution à l'étude du rhumatisme déformant avec début dans l'enfance nanisme astéo-articulaire*. Extrait des *Archives de Médecine des Enfants*, No. 11, Paris 1929;

G. Marinesco, O. Sager, D. Grigoresco, *Considerations sur la pathogenie, Le diagnostic et le traitement des meningites sérieuses*. Extrait du *Journal de Neurologie et de Psychiatrie*, No. 1, Bruxelles 1930;

G. Marinesco, A. Kreindler, E. Cohen, *Corea acuta e catalessia*. Estratto dal *La Riforma Medica*, No. 30, Napoli;

G. Marinesco, A. Kreindler, *Les réflexes du sinus carotidien en pathologie nerveuse*. Extrait du *Journal de Physiologie et de Pathologie générale*, No. 1, Paris 1931;

G. Marinesco, *Mission scientifique à Vienne, Gênes, en Argentine et Uruguay*, publicat în « Communiqués « Knoll » pour Médecins », No. Mai 1931, Ludwigshafen s. Rhin.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, dă cuvântul d-lui coleg Petru Bogdan pentru a-și rosti discursul pentru primirea d-sale în Academie.

D-l P. BOGDAN cetește discursul d-sale de recepțiune cu titlul: *Opera lui Anghel Saligny și Invățămintul tehnic în România.*

D-l N. VASILESCU-KARPEN, Vicepreședinte, cetește *Răspunsul.*

b) Ședință intimă.

D-l O. GOGA, Vicepreședinte, salută pe d-l H. Jarnik, care vine să ne viziteze Academia, elogiindu-i activitatea științifică și arătându-i recunoștința Românilor pentru prietenia ce le-o poartă, prietenie pe care d-l Jarnik a moștenit-o dela regretatul său părinte, marele nostru amic I. Urban Jarnik. D-l O. Goga a cunoscut pe oaspetele nostru acum 20 de ani în Transilvania însoțit de părintele său, venit să adune comorile folklorului nostru.

D-l H. Jarnik mulțumește d-lui Vicepreședinte O. Goga.

D-l I. SIMIONESCU cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Gh. Macovei ca Membru Corespondent al Academiei la Secțiunea Științifică:

* Pentru locul vacant de Membru Corespondent al Academiei Române ne propitem a vă propune pe d-l Gh. Macovei, Profesor de Geologie la Școala Politehnică din București și Directorul Institutului Geologic al României.

* Născut la 1880 în comuna Tausa (jud. Vaslui), d-l Macovei a făcut școala secundară și Universitatea la Iași, unde a luat doctoratul în geologie, cu mențiunea « cu distincțiune ».

* Asistent universitar la Iași (1905), geolog-asistent cl. I la Institutul de Geologie (1909), prin hârnicie și pricepere, repede urcă în grad, până când ajunge Directorul Institutului (1931), după ce mai înainte este numit Profesor definitiv la Șc. Politehnică.

* Pentru întemeierea specializării sale, în parte și cu sprijinul Academiei Române, studiază în Viena, Paris, Grenoble și Lausanne. Cunoștințele sale întinse nu le folosește numai pentru studiarea pământului României. Nu se restrânge numai la cercetări teoretice. În timpul războiului este însărcinat cu studiarea bazenului dela Comănești, ceea ce duce la ridicarea producției zilnice de cărbuni dela 8 la 40 vagoane. E aproape salvarea comunicației de drum de fier în țara micșorată până la Trotuș. După războiu i se încredințează studiul geologic al văii Bistriței, în vederea împlinirii unui plan de electrificare a țării prin forța Bistriței. Este chemat însă ca specialist cu cercetarea terenurilor și din țările învecinate. A studiat și expertizat zăcăminte de cărbuni și minereuri metalifere în Bulgaria, Macedonia, Albania, Epir; a cercetat zăcămintele de cărbuni dela Heraclea în Asia-mică și a studiat zăcămintele de petrol în stepele Kirghize la nord-estul Mării Caspice. În 1926 reprezintă guvernul român la Congresul internațional de geologie dela Madrid, iar

muncii și inițiativii sale se datorește în bună parte deosebitul succes ce l-a avut al II-lea Congres al Asociației carpatice ținut la București în 1927. În timpul din urmă i s'a încredințat redactarea părții referitoare la România în clasicul tratat asupra petrolului de *Engler și Höfer*.

* Studiile sale se referă la tot întinsul țării românești și la mai toate formațiunile geologice.

* Incepând dela prima notiță de paleontologie tipărită la Iași în 1906 și sfârșind cu ultima-i lucrare (1931) asupra neogenului din Bucovina, n'a fost an în care să nu publice rezultatele cercetărilor sale multiple. Lista, din Bibliografia geologică a României, cuprinde un număr de 44 de lucrări, în afară de alte 7 scoase după apariția acelei Bibliografii. (Lista alăturată). Din scurta schițare a activității d-lui Macovei, se vede că trebuie să fie socotit printre cei mai destoinici lucrători pe ogorul științii române, rămânând în realitate, printre elementele mai tinere din domeniul geologiei, forța cea mai proeminentă, forță nu numai în producția științifică, dar mai ales în conducerea generației de geologi cari se manifestă științific.

* Numirea d-lui G. Macovei ca Director al Institutului Geologic este astfel o cheazășie că această Instituție atât de folositoare țării, din punct de vedere economic, va continua să aibă importanța pe care i-a dat-o îndelunga conducere a prea stimatului nostru coleg Dr. Prof. L. Mrazec.

* Pe considerațiunile de mai sus, cari arată că d-l Prof. G. Macovei reprezintă o reală valoare științifică, mereu în activitate, socotim că propunerea noastră de a-l alege ca Membru Corespondent în Secțiunea Științifică, va fi acceptată. Prin răsplata morală, binemeritată, ce o acordăm unui vrednic cercetător științific, Academia Română își îndeplinește, în limitele numărului restrâns al membrilor ei corespondenți, datoria ce-o are, față de știința română.

(ss). I. Simionescu, D. Voinov, L. Mrazec, N. Vasilescu-Karpen.

— Propunerea se pune la vot. D-l Gh. Macovei întrunește unanimitatea de 23 voturi.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, proclamă ales în unanimitate Membru Corespondent al Academiei la Secțiunea Științifică pe d-l Gh. Macovei.

D-l DIM. GUSTI cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Werner Sombart ca Membru Onorar al Academiei Române:

* D-l Profesor Werner Sombart dela Universitatea din Berlin se bucură de un renume mondial datorită monumentalei sale opere de analiză și explicare a epocii în care trăim, apărută sub titlul « Der Moderne Kapitalismus ».

* Această scriere, ca și lucrările sale tot atât celebre: Sozialismus und Soziale Bewegung (ediția ultimă « Der proletarische Sozialismus »), Die Juden und das Wirtschaftsleben, der Bourgeois, și Die drei nationale Economien (în care Sombart rezumă bogata sa experiență științifică), împodobesc la locul de onoare bibliotecile noastre.

* Opera d-lui Prof. Sombart a intrat de mult în sfera lucrărilor clasice ale științei economice și sociologice mondiale.

* Știința socială românească a avut favoarea a legă pe Profesorul Sombart de țara noastră și personal, prin d-na Sombart, una din cele mai distinse licențiate în sociologie dela Universitatea din Iași, fiica colegului nostru Corespondent d-l Prof. Dr. Leon.

* Propunem a proclama pe d-l Prof. Werner Sombart ca membru de onoare al Academiei Române în calitatea sa dublă de cea mai autoritativă personalitate din lumea științifică contemporană și de prieten cunoscător al țării noastre *.

(ss.) *D. Gusti, Em. Racovișd, C. R. Motru, I. Simionescu, M. Sadoveanu, G. Țițeica, Al. Lapedatu, S. Pușcariu, O. Goga, D. Voinov, Dr. G. Marinescu, N. Vanulescu-Karpen, Silviu Dragomir, A. Rădulescu, P. Bogdan, L. Mrazec, O. Densușianu, I. Al. Brătescu-Voinești, G-ral Crainicianu, G. Balș.*

— Propunerea punându-se la votul cu bile, d-l Sombart întrunește unanimitatea de 23 voturi.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, proclamă ales în unanimitate ca Membru Onorar al Academiei Române pe d-l Werner Sombart.

D-l DIM. GUSTI cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Charles Rist ca Membru Onorar al Academiei:

* Propunem a alege ca Membru de Onoare al Academiei Române pe d-l *Charles Rist*, Profesor la Facultatea de Drept din Paris, membru al Institutului Franței și Viceguvernator Onorar al Băncii Franței.

* D-l Ch. Rist a fost cu drept cuvânt numit doctor al finanțelor europene bolnave.

* D-sa a fost însărcinat în 1924 de Societatea Națiunilor a lucra, ca expert, în Comisia creată pentru stabilizarea coroanei și însănătoșirea finanțelor Austriei.

* În 1926 Guvernul francez l-a numit membru în Comisia pentru stabilizarea francului; în 1929 a avut misiunea de pregătire a stabilizării leului românesc; în același an a primit o invitație din partea Guvernului din Madrid pentru a-și da avizul asupra stabilizării pesetei; în 1930 a acceptat propunerea Guvernului din Ancora pentru a face o expertiză a situației financiare și monetare a Turciei; însăfârșit acum este însărcinat de Banca Franței a crea un Institut de cercetări economice conjecturale.

* Dar prestigiul personalității d-lui Ch. Rist nu se datorește numai acestei activități de îndrumător solicitat și apreciat al finanțelor europene, ci tot atât de mult și activității sale științifice.

* Pe lângă nenumărate articole și studii scurte, însă pline de idei noi și ingenioase, apărute în marile reviste de specialitate, d-l Ch. Rist a publicat faimoasa lucrare, atât de apreciată și răspândită în lumea studenților și savanților, tradusă în diferite limbi, și în românește, * *Histoire des doctrines économiques* * (1912, ed. IV 1923); * *Les finances de guerre*

de l'Allemagne », 1921; « La déflation en pratique », 1924; « Le retour de l'or »; « La doctrine sociale de Lénine » etc., etc.

« Menționăm în mod particular cunoscutele patru rapoarte trimestriale, privitoare la mersul stabilizării leului românesc, în colaborare cu d-l Auboin, apărute în « Bulletin d'information et de documentation de la Banque Nationale de Roumanie ».

« Chemat în 1929 a face proiectul stabilizării monetei noastre, redactând apoi în întregime programul acestei delicate și grele operații; contribuind în mod discret și efectiv la executarea și mersul acestui program, d-l Charles Rist și-a creat merite excepționale la gratitudinea Statului și societății românești, cari vor găsi o nouă și binemeritată expresie de consacrare prin proclamarea sa ca Membru de Onoare al Academiei Române ».

(ss.) *D. Gusti, Em. Racoviță, C. R. Motru, I. Simionescu, M. Sadoveanu, G. Țițeica, Al. Lapedatu, S. Pușcariu, O. Goga, D. Voinov, Dr. G. Marinescu, N. Vanilescu-Karpen, Silviu Dragomir, A. Rădulescu, P. Bogdan, L. Mrazec, O. Denusianu, I. Al. Brătescu-Voinești, G-ral Craimicaru, G. Balș.*

— Propunerea se pune la votul cu bile. Rezultatul votului: Votanți 23. D-l Ch. Rist întrunește 22 voturi.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, proclamă ales Membru Onorar al Academiei Române pe d-l Charles Rist.

D-l EM. RACoviȚĂ cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Alfred Lacroix ca Membru Onorar al Academiei Române:

« Propunem de a fi ales Membru de Onoare al Academiei înlocuind pe regretatul Pierre Termier, pe d-l *Alfred Lacroix*, profesor la Muzeum din Paris, Secretar perpetuu al Academiei de Științe, una din personalitățile de frunte ale științei franceze, Mineralog și Petrograf celebru cu o activitate științifică din cele mai alese și fertile de mai bine de patruzeci de ani ».

(ss.) *L. Mrazec, Dr. G. Marinescu, Dr. G. Antipa, D. Voinov, I. Simionescu, Em. Racoviță, G. Țițeica, P. Bogdan, D. Gusti, S. Mehedinți, N. Vanilescu-Karpen, G. Balș.*

— Propunerea se pune la votul cu bile. Rezultatul votului: d-l Lacroix întrunește unanimitatea de 23 voturi.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, proclamă ales în unanimitate Membru Onorar al Academiei Române pe d-l Alfred Lacroix.

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, propune ca Raportul Comisiunii ortografice să fie distribuit membrilor activi cu rugămintea de a face observații și a le înainta Biuroului, spre a fi comunicate Comisiunii Ortografice, cel mai târziu până la 15 Septembrie. Comisiunea va elabora proiectul definitiv de reformă ortografică pe baza notelor primite, după care Academia urmează să fie convocată în sesiune generală extraordinară pentru votarea reformei ortografice.

— Propunerea se aprobă și se completează Comisiunea ortografică cu d-nii colegi *M. Sadoveanu, I. Al. Brătescu-Voinești* și *G. Adamescu*, membru corespondent.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică următorul proces-verbal al Secțiunii Științifice încheiat astăzi:

* Se propun și aprobă următoarele subiecte pentru premii:

1. * La Premiul Năsturel de 5.000 lei din 1932: *Studiul geologic a unei regiuni din țară*;
2. * La Premiul Gh. Lazăr de 50.000 lei din 1932: *Cercetări relative la mecanismele secretoare din celule*;
3. * La Premiul Toncoviceanu de 1.000 lei din 1933: *O contribuție la geometria algebrică*;
4. * La Premiul V. Adamachi de 5.000 lei din 1934: *Monografia hidrobiologică a unei bălți mari a Dunării*.*

ȘEDINȚA GENERALĂ SOLEMNĂ

29 MAIU 1931

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, deschizând ședința, zice:

* În actuala sesiune Academia a avut de acordat 29 premii, din cari 13 cu o valoare variind între 1000 lei și 70.000 lei pentru opere publicate și 16 variind între 200.000 lei și 1000 lei pentru subiecte date de Academie.

* Pentru acordarea acestor premii Academia a prevăzut în bugetul pentru acest an suma totală de 674.500 lei din cari 216.500 lei pentru premiarea de opere publicate și restul de 458.000 lei pentru premiarea lucrărilor în manuscris tratând subiecte fixate de Academie.

* Suma s'a repartizat astfel pe premii:

* 4000 lei pentru scrieri cu conținut de orice natură; alți 4000 lei pentru scrieri conținând predici bisericesti duminicale; 1000 lei pentru scrieri literare și filosofice; cinci premii de câte 50.000 lei, 30.000, 25.000, 5000 și 4000 lei, pentru scrieri istorice, juridice, economice, filosofice și pentru cercetări arheologice; cinci premii de câte 70.000 lei, 6000, 4000, 3000 lei pentru lucrări cu conținut științific în domeniul științelor exacte și un premiu de 10.000 lei pentru scrieri de natură silvică.

* La concursul acestor premii s'au prezentat 81 scrieri, din cari 18 au obținut distincțiunile ce se vor enunța îndată. Avem părerea de rău de a constata că la unul din premiile ce se dau prin Secțiunea Științifică și anume la *Premiul Neuschotz*, de 3500 lei, nu s'a prezentat nici o lucrare.

* La cele 16 premii cu subiecte date s'au prezentat 4 manuscrise la trei premii. La restul de 13 premii nu s'a prezentat nici un manuscris.

Două dintre cele prezentate și anume cele prezentate la concursul *Marului Premiu Constantin Hamangiu*, de 200.000 lei, pentru *cea mai bună traducere în limba franceză a operei poetice a lui Mihail Eminescu*, s'au restituit autorilor, — Delegațiunea, în înțelegere cu întemeetorul fondului colegul nostru d-l Const. Hamangiu, ministrul Justiției, hotărînd că nu toate condițiunile pentru acordarea acestui premiu s'au satisfăcut pentru acest an.

* Din restul de manuscrise prezentate la celelalte premii, *Premiul Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, s'a acordat colegului nostru corespondent d-lui Th. Capidan pentru lucrarea *«Dialectul aromân — Studiu lingvistic»*.

* D-l G. Balș exprimă recunoștința adâncă a Academiei către donatorii, prin generozitatea cărora s'au întemeiat premiile Instituțiunii noastre menite a distinge atâtea valoroase scrieri *.

D-l O. DENSUSIANU cetește următorul raport asupra scrierii *«Jocuri românești necunoscute, cu un indice alfabetic și bibliografic al tuturor jocurilor noastre populare»* de d-l G. T. Niculescu-Varone, distinsă cu premiul Năsturel, de 4000 lei:

* Pentru jocurile noastre dela țară — puțin cercetate și multe din ele necunoscute — lucrarea d-lui Niculescu-Varone aduce informații interesante. Pe lângă materialul cules de d-sa, cu descrierea jocurilor și indicarea regiunilor unde sunt cunoscute, se dă bibliografia lucrărilor unde pot fi urmărite.

* Și folkloriștilor și etnografilor publicația d-lui Niculescu le pune la îndemână un material care le poate folosi mult, așa că sunt de părere să i se acorde premiul la care a concurat *.

D-l SILVIU DRAGOMIR cetește următorul raport făcut de d-l I. Lupaș asupra scrierii *«Daruri și Adevăruri»* de preotul C. Dron, distinsă cu Premiul Eufimia și Ioan Andrei, profesori, de 4.000 lei (divizibil):

* Autorul arată în prefață că această carte, editată de d-l Stelian Popescu, s'a epuizat în ediția I-a foarte repede, în 3 luni dela apariție. Dovadă că ea răspunde unei necesități adânc simțite în păturile largi ale publicului cetitor.

* Conținutul e format din articole de cuprins religios, publicate de autor succesiv în pagina de Duminecă a ziarului *«Universul»*.

* Ziarul, bine condus și inspirat de nobile tendințe educative în sens religios-moral și național-patriotic, e asemenea unui amvon cu raza de influență mult mai întinsă decât amvonul unei biserici.

* Este deci explicabil, că articolele de cuprins religios au trezit în sufletele însetate apa vie a Evangheliei lui Christos, un interes durabil, care nu s'a mulțumit cu cele cetite în ziar, ci a grăbit să-și cumpere și cartea, care cuprinde într'un mănunchiu articolașele răzlețe.

«Părintele Dron și-a dat seamă că aproape toate predicile noastre conțin abstracțiuni și generalități, cari nu mișcă și mai ales nu schimbă o stare de lucruri» din cauză că «nu conțin adevăruri actuale și nu sunt suprapuse părților bolnave ale sufletului omenesc, ci numai îl ating în trecăt, ca o adiere ușoară de vânt, care răcoarește, dar nu tămăduiește... Ele au rolul acelor medicamente, pe cari doctorii le prescriu, nu pentru a tămădui o rană, ci pentru a produce în organism o reacțiune trecătoare, cum este de pildă chinina pentru scăderea temperaturii, urmând ca rana sau boala în sine să fie tămăduită prin alte mijloace mai directe și mai hotărâtoare».

«Părintele Dron știe că pentru extirparea definitivă a relelor morale, de care e bătuită societatea» e necesară o chirurgie eroică «nu este deajuns chinina abstracțiunilor și generalităților» care produce efecte de scurtă durată, lăsând nerezolvată problema capitală: «tămăduirea desăvârșită a bolnavului, spre a face din el o făptură nouă». Deaceia s'a silit să coboare «o idee din înălțimile eterice ale gândirii pure, la sfera de înțelegere a celui ce ascultă și la limita puterii lui de pătrundere».

«În felul acesta a săvârșit autorul un lucru folositor atât pentru facilitarea misiunii sacerdotale a preoțimii, cât și pentru întremarea sufle-tească a mirenilor.

«Cartea părintelui Dron merită să fie luată în considerare la decernarea premiului *Eufimia și Ioan Andrei* de 4000 lei».

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI cetește următorul raport făcut de d-l Sextil Pușcariu asupra scrierii «*Tempi passati, Umor și satiră din Ardealul de ieri*», distinsă cu Premiul Gh. Chițu, de 1000 lei:

«În acest volum de peste 200 pagini, autorul strânge un număr de 19 schițe publicate între anii 1905 și 1916 prin diferite reviste de peste munți.

«Ca organizator al unor trupe de teatru ambulante, d-l Bănuțiu a cutreerat Transilvania în diferite rânduri și a venit în atingere cu toți factorii de oarecare importanță din provincia ardeleană. Cu spiritul său de observație, el a prins câteva tipuri din cele mai caracteristice ale «Ardealului de ieri», atât din clasa țărănească cât și dintre intelectuali. Le-a prins cu câteva trăsături tari, aproape caricaturale în niște schițe pline de umor și de satiră ascuțită, interesante și pentru filolog, care găsește în ele un foarte prețios material dialectal. Figuri ca ale lui «Achim Filăru» sau ale oratorului Ladislau din «inteligenta» cu școala ungurească vor rămâne».

«Propun răspătirea cu premiul Chițu a acestei scrieri, care ar merită să fie cunoscută în cercuri mai largi».

D-l O. DENSUSIANU cetește următoarele rapoarte despre lucrarea prezentată în manuscris de d-l Th. Capidan cu titlul: «*Dialectul român — Studiu lingvistic*», distinsă cu premiul Eliade Rădulescu, de 50.000 lei:

I. (Raportul D-lui S. Pușcariu):

«Lucrarea prezentată sub motto: «*Vitam impendere vero*» este un studiu lingvistic de mare valoare, care va completa seria de cercetări

publicate de Academia Română asupra dialectelor meglenit și istroromân. Autorul, care se ascunde sub numele de Anonymus Moscopitanus, este — nu mai încapă îndoială — un Român din Macedonia, care cunoaște dialectul fiindcă e limba lui maternă, și care are și cunoștințele necesare din domeniul limbilor balcanice, pentru ca să judece just ce dătoarește dialectul aromân contactului cu popoarele învecinate. Dar autorul se mai dovedește a fi un linguist cu o pregătire temeinică și la curent cu toată bibliografia. Materialul și l-a strâns cu sârguință din toate culegerile de texte, din studiile și gramaticile publicate până azi, din revistele scrise în dialect și din informații și anchete personale. Astfel a izbutit să ne dea tocmai lucrarea de care avem nevoie mai mare, o descriere bogată a dialectului, împărțită sistematic, cu explicații privitoare la desvoltarea lui istorică și cu trimiteri la lucrările filologice de amănunt.

« Studiul e precedat de o Bibliografie completă, care explică informația bogată a autorului. În « Introducere » se arată « Primele cercetări în dialectul aromân », vorbindu-se pe larg de Cavallioti, Daniil, Ucuta, Codicali Dimonic, Roja și Boiagi, cu știri inedite și precizări binevenite. Se trece apoi la cercetătorii mai noi. Cred că autorul, care s'a ferit, intenționat, de aprecieri — mai cu seamă asupra autorilor în viață — făcă bine dacă ne arată valoarea diferitelor colecții, pentru ca să știm în ce măsură sunt utilizabile. Tot astfel cred că nimeni n'ar fi fost în stare să adauge studiului său o mai bună privire generală — oricât de scurtă — cu știri istorice și etnografice asupra Aromânilor. În afară de lucrări speciale mai vechi (Pouqueville, Huhn, etc.) și mai nouă (Weigand, Murnu, Capidan, Papahagi, etc.) el ar fi putut utiliza seria de informații mărunte, dar prețioase, răspândite prin revistele aromânești pe care le-a consultat.

« Înainte de a trece la Gramatica istorică propriu zisă, autorul ne dă o privire introductivă asupra Elementului latin și asupra Elementelor — eu le-aș zice « împrumuturilor » din limbi — străine (greacă, albaneză, slavă, turcă, italiană). Insistând asupra asemănarilor și deosebirilor față de celelalte dialecte române, el caută să precizeze aducând în privința aceasta argumente noi și convingătoare — măsura în care Aromânii au primit înrudirii străine. Deoarece acest capitol se bazează mai ales pe elementul lexical, el înlocuește capitolul despre « Lexicologie », care lipsește în Gramatica istorică.

« Din cele patru părți cari alcătuiesc Gramatica propriu zisă, cele două dintâi — Fonologia și Morfologia — sunt de o bogăție mare. O deosebită atenție se dă deosebirilor regionale. O ordine strict alfabetică a fenomenelor fonologice (deci: *o:a, o:d, o:e*, etc.) ar permite o mai repede orientare. În capitolele despre Adverb, Prepoziție și Conjunție ar fi bine să se dea și etimologia cuvintelor discutate, precum se face uneori la prepoziții (greșit la *tră*, pag. 257). O privire generală bună asupra sufixelor și prefixelor aromânești cuprinde partea a treia — Derivațiunea, deși exemplele sunt mai puțin numeroase. Partea dela sfârșit — Sintaxa — a ieșit mai puțin desvoltată.

* Recomand cu toată căldura acordarea premiului Eliade Rădulescu autorului acestei lucrări și publicarea ei în colecția de * Studii și cercetări *.

II. (Raportul d-lui O. Densusianu):

* Particularitățile aromânei așteptau o prezentare integrală — după descrierile răzlețe și prea sumare date până acum —, așa că studiul acesta va înlesni mult cunoașterea graiului românesc pe baza materialului ce s'a tipărit — el aduce, dealtfel, și unele fapte constatate de autor în explorări dialectale.

* Prezentarea e mai mult descriptivă decât reconstructivă și critică. Unele aspecte ale aromânei față de dacoromână ar fi trebuit urmărite mai deaproape, pentru reconstruirea românei primitive și precizarea interpretărilor ce trebuie date anumitor asemănări între ambele dialecte: dacă aparțin gradului comun al limbei noastre sau sunt dezvoltări independente — cu atât mai mult cu cât filologii nu sunt de acord în această privință. Indicarea problemelor cari se pun uneori și alegerea critică între păreri divergente lipsesc unde totuș ne-am fi așteptat să le găsim.

* Fonetica e foarte amănunțit studiată și va fi partea cu deosebire prețuită de dialectologi. Mai puțin e cercetat lexicul și prea puțin sintaxa. Grupările de cuvinte din introducere aduc, de sigur, constatări interesante — de rectificat însă când se spune la p. 4, III, V, VI, VII că *ami-ridz, împârșeală, sâin, cașin, deapir, hărat* ar fi proprii aromânei, când sunt atestați și în dacoromână —; aceste grupări puteau totuș să cuprindă mai mult și asupra influențelor străine se trece prea repede uneori — influența slavă e numai schițată.

* Ținând însă seamă de munca de care dă dovadă și bogăția de fapte puse la îndemâna filologilor într'o încercare de sinteză dialectologică, cred că această lucrare e îndreptățită să i se acorde premiul propus de secțiunea literară.

D-l ANDREI RĂDULESCU cetește următorul raport făcut de d-l Al. Lapedatu despre scrierea * Conspiratori și Conspirații în epoca renașterii politice a României, 1848—1877 *, de d-l Alexandru Marcu, distinsă cu o parte de 25.000 lei din Premiul Gheorghe Asachi, de 50.000 lei:

* Sub titlul: *Conspiratori și conspirații în epoca Renașterii politice a României (1848—1877)*, d-l Alex. Marcu, conferențiar la Universitatea din București, dă la iveală, în editura * Așezământului cultural Ion C. Brătianu *, o publicație (373 pp., în 8° mare, București, Cartea Românească, 1930) de capitală importanță pentru istoria Renașterii noastre politice și în care d-sa cercetează și expune:

* 1. Rolul pe care Românii, prin revoluționarii dela 1848, emigrați în Turcia și în Apus, prin Nic. Bălcescu și Dim. Brătianu în particular, l-au avut în mișcarea politică, ideologică și revoluționară, a lui Mazzini, pentru federalizarea, pe baze republicane, a popoarelor europene

subjugate tiraniei musulmane, absolutismului habsburgic și autocratismului rusesc — în cazul nostru pentru federalizarea Românilor, Ungurilor și Jugoslavilor într'un mare Stat dunărean.

* 2. Rolul politic și diplomatic pe care Italia lui Victor Emanuel II l-a avut față de problema românească, adică de acele evenimente ale trecutului nostru, cari au dus, rând pe rând, dela războiul Crimei (1853) până la războiul Independenței (1877), la constituirea și închegarea noului Stat român modern, — evenimente între cari locul de căpetenie îl ocupă alianța româno-maghiară dela 1859, mijlocită de Cavour și Napoleon III, între Alexandru Ioan Cuza și Ludovic Kossuth.

* Materialul istoric, bogat și variat, important și prețios, pe temeiul și în lumina căruia se fac aceste cercetări, — pricepera cu care este încadrat în politica generală europeană și, în cea specială a Italiei și a Principatelor-Unite, — metoda și claritatea cu care este prezentată și redactată expunerea istorică, fac din publicația d-lui Alex. Marcu o carte de primul ordin pentru epoca Renașterii politice a României.

* Prin ea nu numai că se lămuresc și se completează cunoștințele noastre despre evenimentele de care tratează, dar, în același timp, se precizează atitudinile și acțiunile pe cari le-au avut față de aceste evenimente personalitățile timpului cu rol precumpănitor și hotărâtor la formarea și închegarea României moderne (1848—1877).

* Așa bunăoară:

* Acțiunea lui Nic. Bălcescu la pregătirea acelu himeric Stat dunărean româno-maghiaro-slav, preconizat de Mazzini. Căci, autor, el însuși, al proiectului de constituire al acelu Stat, Bălcescu a știut pune de acord interesele politice de moment ale neamului cu acele generale, europene, așa cum le concepea și propaga marele revoluționar italian. Dovadă proiectul de care vorbim și care nu eră decât o primă etapă spre realizarea viitoarei Unități naționale.

* Acțiunea lui Ludovic Kossuth, care dominat de faimoasa lui concepție și teorie despre «națiuni» și «naționalități» (cele dintâi ca factori istorici, alcătuitori de Stat, cele din urmă ca simple accidente etnografice în atari State) făcū imposibilă colaborarea dintre Români și Maghiari, colaborare atât de călduros propagată și dorită de ideologia mazziniană, dovedind, încă de atunci, că antagonismul secular dintre cele două popoare, nu va putea fi rezolvit decât printr'o completă și definitivă separare și independență a lor, a Românilor ca și a Maghiarilor, așa cum s'a ajuns la 1918.

* Acțiunea față de problema românească a lui Cavour, care, deși trăind totdeauna, cum eră și firesc, această problemă în funcțiune de interesele politice ale patriei sale, a fost și a rămas totuș, cu geniul său politic și cu voința sa neînfrănată, după Impăratul Napoleon III, cel mai sincer și mai influent apărător și sprijinitor al postulatelor noastre naționale — la Preliminariile de pace după războiul Crimei, la Congresul dela Paris din 1856, la lucrările Comisiunii puterilor europene în Principatele române, la Convenția dela 1858, la indoita alegere a lui Cuza-Vodă, la susținerea legalității și la recunoașterea acestei alegeri.....

« Acțiunea, plină de tact și răspundere, a lui Alexandru Ioan Cuza și colaboratorilor săi față de situația delicată și dificilă în care fuseseră aduse Principatele-Unite prin chestiunile născute pe urma alianței româno-maghiare din 1859 (chestiunea armelor, a refugiaților și revoluționarilor unguri și poloni, etc.), alianță reînnoită la 1860 și, reîncercată, dar neizbutită, la 1864 și la 1866, de astădată sub Principele Carol de Hohenzollern. Asemenea atitudinea patriotică a Domnului Unirii pentru chestiunea Românilor de peste munți, care, încă de atunci, formă problema capitală a politicii naționale.

« În fine, acțiunea, hotărîtă și energică, a lui Ion C. Brătianu pentru zădărnicierea Convenției politice încheiată de Cuza-Vodă cu Generalul Klapka, reprezentantul lui Kossuth, privitor la România din Transilvania și Ungaria, pe lângă promotorii acestei convențiuni, pe lângă Cavour și Napoleon III, arătându-le cât este de nefirească și protivnică intereselor naționale și că poporul român nu o acceptă și nu o va accepta câtă vreme năzuințele sale de viitor sunt acele de unire cu frații din Principate, iar nu supunerea lor unei dominațiuni tiranice și desnaționalizatoare. Căci liberalismul lor, al Ungurilor, spunea Ion C. Brătianu, este nesincer și înșelător, iar naționalismul lor mai intolerant și zănat ca oricând.....

« Prin cartea d-lui Alex. Marcu, intervenția lui Ion C. Brătianu la Cavour și, cel puțin la Principele Jérôme Napoleon, dacă nu chiar și la Împăratul Napoleon, împotriva Convenției lui Cuza cu Klapka este pe deplin dovedită. Ea ne arată preocuparea oamenilor noștri politici de a nu impietă prin angajamente pripite ori prin acțiuni nesocotite, realizarea idealului național, care a fost și a rămas de atunci încoace punctul cardinal al politicii de Stat românești »

« Și sub acest raport deci, ca și sub cel mai înainte arătat, cartea d-lui Alex. Marcu este, cum am zis, de o capitală importanță pentru cunoașterea evenimentelor și a oamenilor epocii de Renaștere politică a României. Iată de ce îmi iau voie să o recomand cu toată stăruința și căldura Academiei, spre a i se decerne partea dintâiu, indivizibilă, a premiului Gh. Asachi, la care a fost prezentată. Prin aceasta vom consacra o frumoasă și prețioasă operă istorică și vom răsplăti munca științifică, serioasă și meritoasă, a unuia din cei mai bine pregătiți, mai harnici și mai talentați din tinerii noștri profesori și publiciști ».

D-l G. BALȘ cetește următorul raport despre scrierea « Les Églises de la Moldavie du Nord des origines à la fin du XVI-e siècle. Architecture et peinture. Album et texte », de d-l Paul Henry, distinsă cu o parte de 10.000 lei din Premiul Gh. Asachi, de 50.000 lei:

« Cartea ce o consacră d-l Henry bisericilor din Moldova de Nord este de sigur lucrarea cea mai de seamă ce a publicat-o până acuma un străin despre arta noastră pământească.

« Editată sub auspiciile Ministerului Instrucțiunii publice franceze, în colecția « Monuments de l'art byzantin », e tipărită cu un mare lux și e însoțită de un album de reproduceri de o calitate superioară.

* D-l Henry s'a ocupat de arhitectura și de pictura bisericilor noastre moldovene dela început până la sfârșitul veacului al XVI-lea, adică de toată perioada de înflorire a acestei arte.

* Bazat pe lucrările cercetătorilor destul de numeroși cari au studiat acest domeniu, d-l Henry nu s'a mulțumit să facă o simplă compilație, ci a văzut toate monumentele despre care vorbește, le-a studiat și el îndelung și nu primește părerile și concluziile predecesorilor săi fără a le cerceta și fără a arăta soluțiile la cari a ajuns și el și cari diferă câte odată de cele publicate înaintea lui.

D-l Henry face deci operă de critic, de savant și de arheolog. Fi-rește, opera d-sale nu este fără a ridica oare care observațiuni și critici. N'a folosit, poate, în destul materialul pregătit de alții. Toate conclu-ziile sau părerile d-sale nu pot fi primite, dar e un lucru firesc în mod general în orice lucrare de acest gen și cu atât mai mult în-tr'un domeniu puțin cercetat.

* Dacă în prima parte a lucrării d-sale d-l Henry urmează mai mult un material deja prelucrat, în partea a doua, cea în care se ocupă de pictură, e mult mai original. Vederile sale sunt mai toate personale; nu admite decât într'o măsură redusă părerile predecesorilor săi și, în acest caz, nu fără o critică strânsă și cu arătarea detaliată a motivelor.

* Și aici, de sigur, nu se pot lua ca definitive toate concluziile d-lui Henry, dar este evident că lucrarea d-sale constituie un mare pas înainte în studiul și în cunoașterea acestor picturi.

* Dacă pentru noi, Români, această carte este o contribuție de va-loare care vine să se adauge șirului lucrărilor din acești din urmă ani, cu atât mai mult va fi față de străini — cari ne cunosc încă așa de puțin din acest punct de vedere — o manifestare din cele mai prețioase.

* Ceeace noi Români scriem e prea puțin cunoscut peste granițele noastre și totdeauna putem fi bănuși de a fi cedat unui entuziasm prea șovin când arătăm comorile țării noastre.

* Dar ceea ce publică un străin este de sigur primit fără aceste re-zerve și din acest punct de vedere, chiar dacă n'ar fi așa de complet sau desvoltat ca unele lucrări românești, e merit să răspândească mai ușor cunoașterea monumentelor noastre și de a face să fie prețuită mai bine vechea noastră cultură.

* Pentru aceste motive, cred că cartea d-lui Henry merită să fie răs-plătită cu premiul Asache, cel puțin în mare parte.

D-l DIM. GUSTI cetește următorul raport despre scrierea «Economia de schimb în Principatele Române» de d-l G. Zane, distinsă cu o parte de 5000 lei din Premiul Gh. Asachi, de 50.000 lei:

* Intr'adevăr, dacă până acum s'au studiat istoric problemele agrare, comerțul și industria, studiul d-lui Zane «Economia de schimb în Prin-cipatele Române» este cea dintâiu contribuție la cercetarea mijloacelor de schimb și a influenței lor asupra economiei românești.

* Intrebuițând atât inducția istorică documentară prin utilizarea tuturor faptelor și datelor istorice cunoscute, cât și deducția istorică și economică, adică structura generală a epocii și generalitatea faptelor, ce caracterizează această epocă, lucrarea d-lui Zane ia proporția programatică a unui sistem al economiei monetare.

* În nouă capitole autorul tratează pe rând: origina și dezvoltarea economiei monetare: sisteme monetare și monete principale, doctrina juridică-economică a circulației, crizele economice și latura juridică a circulației monetare, reglementarea comerțului în bani, asignatele rusești în Principate, origina economiei de credit, în sfârșit, un foarte interesant capitol asupra celor dintâiu Bănci Naționale în Principate.

* D-l G. Zane, cunoscut prin lucrările sale anterioare: *Burghesia română și marxismul*, *Die österreichischen und deutschen Wirtschaftsbeziehungen zu den rumänischen Fürstenthümern* și *Vistieria Moldovei în timpul lui Ion Sandu Sturza*, este, de sigur, chemat să înfăptuească programul, cuprins în lucrarea despre care s'a vorbit, și să ne dea în cercetările sale viitoare acea istorie a economiei de schimb românească, care ne lipsește.

* Lucrarea d-lui Zane «Economia de schimb în Principatele Române» este îndeosebi de remarcabilă; ea va trebui negreșit să fie premiată de Academia Română, consacrand astfel o activitate științifică continuă, rodnică și promițătoare de cercetări valoroase viitoare ».

D-l DIM. GUSTI cetește următorul raport făcut de d-l P. P. Negulescu despre scrierea «Filosofia contemporană a Istoriei» de d-l N. Bagdasar, distinsă cu o parte de 4000 lei, din Premiul Gh. Asachi, de 50.000 lei:

* Autorul își începe expunerea cu o introducere istorică asupra filosofiei istoriei, arătând când apare pentru prima oară termenul de «filosofia istoriei», și cari sunt problemele ce s'au desbătut în domeniul acestei discipline, până în vremurile contemporane. Cetitorul este astfel introdus în problemele pe care, având la îndemână devenirea lor istorică, le poate înțelege mai bine.

* În acest prim volum, autorul, după cum mărturisește și în prefață, nu expune decât teoriile antipozitiviste, adică teoriile cari susțin că istoria, ca realitate obiectivă, are o structură principală deosebită de științele naturii și că istoria ca știință urmărește cu totul alte scopuri decât științele naturii. D-l Bagdasar expune teoria lui W. Dilthey, a lui W. Windelband, a lui H. Rickert, a lui A. D. Xenopol, a lui G. Simmel, a lui A. Naville, a lui N. Iorga și, în sfârșit, a lui O. Spengler. În expunerea tuturor acestor teorii, d-sa caută să pună în evidență atât partea de originalitate pe care o cuprinde fiecare, cât și ceea ce toate la un loc reușesc să dea ca «sesizare» particulară a devenirii istorice și ca înțelegere nouă a științelor istorice.

* După acești gânditori, sunt două chipuri deosebite de a privi lumea: putem considera, la fenomenele reale, aspectele lor similare, înfățișarea lor identică; acest lucru îl fac științele exacte; sau, din contra, putem căuta

să aflăm la ele ceace au individual, particular și unic; cu acest lucru se ocupă științele istorice în genere. Scopul științelor dintâi e să descopere și să stabilească noțiuni generale care exprimă legi necesare și universale. Scopul științelor istorice este să stabilească noțiuni individuale, cari respectă cât mai mult intuitivitatea « datului concret ». E drept că științele istorice întrebuițează și alte noțiuni generale în expunerile lor. Dar, într'insele, noțiunile de acest fel nu formează un scop, ci sunt simple mijloace pentru o cât mai concretă redare a unei personalități sau a unei epoci trecute. Nu trebuie deci să se confunde noțiunile generale cari în științele exacte formează ultima țință a cercetării cu întrebuițarea pe care o au ele, uneori în științele istorice.

* Nu trebuie să se creadă însă că dacă istoria se ocupă cu individualul și particularul, cu ceace-i schimbător și trecător, ea n'ar fi știință sau fiindcă se ocupă cu ceace e intuitiv ea ar fi artă. Istoria nu este artă, fiindcă urmărește în cercetările ei *adevărul*, ceea ce nu este cazul pentru artă care urmărește înainte de toate realizarea *frumosului*. Apoi istoria se întemeiază pe o critică severă a izvoarelor, pe o interpretare strictă a lor, ea caută să întemeeze orice afirmare spre a o putea prezenta ca adevărată. De-asemeni ea caută să înglobeze faptele particulare în niște *cadre generale, seriile*, așa după cum științele exacte subsumează fenomenele legilor universale. Este prin urmare vorba de o nouă categorie de științe, despre cari logica tradițională n'a luat notă, spre marea ei vină. Logica trebuie să-și revizuiască noțiunea de știință și să înțeleagă atunci prin științe nu numai științele exacte sau disciplinile cari urmăresc să descopere legi universale, ci și disciplinile istorice cu structura lor deosebită. Fiindcă nu cercetarea științifică trebuie să se orienteze după disciplina logicei așa cum a fost fundată de Aristoteles, ci dimpotrivă logica trebuie să țină seamă de ceace se petrece în domeniul științelor, de metodele noi pe care le întrebuițează ele, de rezultatele la cari ajung. De fapt, logica a făcut și face acest lucru, dar numai pentru științele exacte, lăsând cu totul la o parte din preocupările ei științele istorice. Deaceea logica pe care o avem noi astăzi este o logică a științelor exacte, o logică îngustă care trebuie lărgită și anume în așa fel încât să țină seamă de investigația științifică în toată întinderea ei.

* Tot în legătură cu problema noțiunilor individuale în istorie stă problema noțiunii de lege. Gânditorii expuși sunt împotriva introducerii noțiunii de lege în câmpul faptelor istorice, fiindcă după ei nu există legi ale devenirii istorice. Mai mult: împerecherea aceasta de cuvinte: *legi istorice*, constituie o *contradictio in adjecto*, deoarece noțiunea de lege se referă la ceace-i uniform, identic, repetabil, pe când cea de istorie se referă la ceace-i individual, particular, unic.

* În afară însă de structura logică a științelor istorice unii din gânditorii expuși de d-l Bagdasar (Dilthey, Rickert, Simmel, și într'un anumit sens Spengler) susțin că științele noologice în genere și științele istorice în special se servesc în « sesizarea » fenomenelor cu care se ocupă de un mijloc special de cunoaștere, pe care îl numesc *înțelegerere*. Viață, spirit,

creații spirituale și valori culturale nu pot fi cunoscute decât cu ajutorul « înțelegerii », a acestui act de cunoaștere în care sunt active toate forțele sufletului. Înțelegerea este astfel opusă unei alte noțiuni, *explicării*, cu ajutorul căreia noi cunoaștem numai fenomenele fizice, rigide, moarte, și este susținută în operația ei numai de factori intelectuali. Între explicare și înțelegere sunt deosebiri principale: între ele nu există grade cu ajutorul cărora am putea trece dela una la alta. Când explicăm, ne ridicăm dela amănunte la întreguri, pe când atunci când înțelegem ne scoborim dela conexuri totale la amănuntele lor. Apoi actul înțelegerii este legat indisolubil cu intuiția, fiindcă orice înțelegere este intuitivă. Nimic nu poate pune un zăgaz între înțelegere și obiectul ei: intuiției îi este dat tot nemijlocit și nemutilat. Noțiunile nu pot îngădui o apropiere prea mare de obiectele la care se referă și vorbesc totdeauna o limbă greoaie și neadecvată. Numai înțelegerea, continuu intuitivă, poate redă procesul vieții în plenitudinea și vivacitatea lui. « A căută să prindem fenomenele istorice, temporale și vii, cu ajutorul noțiunilor care spațializează și mecanizează, înseamnă a distruge tocmai ceea ce ele au mai de preț și mai esențial: viața... Ceea ce este intuit nu poate fi numărat, măsurat și analizat, deoarece există în timp, este unic și viu și mai presus de necesitatea cauzală », (pag. 243). Spengler caută să arate cât mai pregnant deosebirile dintre omul de știință exactă și istoric: « ca să devii om de știință exactă, este suficientă o educație în acest sens; ca să devii însă istoric, îți trebuie însușiri pe cari nu le dobândești, ci le-ai adus cu tine când ai venit pe lume. Omul de știință exactă este *făcut*, istoricul, ca și artistul, este *născut*; cel dintâiu lucrează, cel de al doilea creează. Unul întrebuițează legea, celălalt forma; unul se servește de noțiune, celălalt de metaforă; unul mănuieste formula, celălalt simbolismul; unul descompune și ucide, celălalt înviează și creează; unul are ca obiect moartea, celălalt viața » (pag. 244—245). Înțelegerea este dar un nou mijloc de cunoaștere, adecuat unor domenii impregnate cu valori, nu ceea ce se înțelege când spunem: *tout comprendre c'est tout pardonner*, căci în acest din urmă caz, pe lângă actul pur de cunoaștere, mai este vorba și de o înclinare din partea celui care cunoaște, de a iertă anumite fapte sau atitudini.

« Acestea sunt cele două probleme fundamentale cari străbat lucrarea d-lui Bagdasar dela un capăt la altul. În legătură cu ele însă sunt expuse o mulțime de alte probleme secundare, cum este bunăoară problema progresului în istorie, problema raportului între istorie și psihologie, istorie și sociologie, istorie și statistică, filosofia istoriei și metafizică, concepția materialistă a istoriei. Sau, cum este cazul în ultimul capitol unde se expune problema marilor culturi, se caracterizează cultura modernă și se arată în ce raport se află noțiunea de cultură față de cea de civilizație.

« Fiecare capitol se încheie cu considerații critice, cari aduc de regulă contribuții utile la studiul problemelor respective.

« Lucrarea d-lui Bagdasar se prezintă astfel cu calități remarcabile.

Pătrunderea adâncă a teoriilor trecute în revistă, prețuirea obiectivă și fin nuanțată a valorii lor, observările personale interesante, semănate mai pretutindeni, claritatea și pe alocurea plasticitatea expunerii, fac dintr'însa una din cele mai bune lucrări filosofice apărute la noi în timpul din urmă.

* Cât despre utilitatea lucrării d-lui Bagdasar, ea ne pare evidentă într'o țară ca a noastră, în care pe planul întâiu al productivității intelectuale stau încă studiile istorice. Orice poate contribui să lumineze și să adâncească aceste studii, cu preocupări privitoare la natura și la rostul lor în complexul activității științifice a omenirii, nu poate fi decât de folos.

* Iar dacă ținem seamă de faptul că d-l Bagdasar e un tânăr gânditor care e deabiă la începutul activității sale filosofice și care poate să ne dea, de acum înainte, mult mai mult decât ne-a dat până acum, credem că o încurajare din partea Academiei, prin acordarea premiului solicitat, ar fi, nu numai pe deplin meritată, dar și foarte utilă prin urmările ferice pe care le-ar avea. Autorul însuș ne anunță, asupra Filosofiei contemporane a istoriei, încă două volume, pe cari trebuie stimulat să le scrie și ajutat să le tipărească.

D-l General R. Rosetti, membru corespondent, cetește următorul raport despre scrierea « Centenarul Renașterii Armatei Române, 1830—1930 », de d-l Locot.-Col. V. Nădejde, distinsă cu o parte de 3000 lei din Premiul Gh. Asachi, de 50.000 lei:

* Într'un volum, bine tipărit, de 254 pagini, autorul prezintă, în mod sistematic și bazat pe documente abundente, o istorie a organizării și dezvoltării armatei române dela 1830 și până la 1930, care se cetește ușor, fiind scrisă curgător și nefiind încărcată cu prea multe detalii.

* Dacă examinăm în detaliu cuprinsul cărții găsim unele erori. Așa, la pag. 13 (introducere) dă pentru alcătuirea « oastei celei mici » din trecut, o compunere care nu este adevărată întocmai de izvoarele documentare; la pagina 14, numește « hânsari » oastea călare strânsă în nădejdea dobânzii; la pagina 47 zice că regimentul moldovenesc, în 1830, se compunea dintr'un batalion și un escadron, pe când Suplimentul Extraordinar Nr. 5 al « Albinei Românești » din 16 Aprilie 1831, arată că eră compus din două batalioane și două escadroane; la pagina 61, se arată că scutul steagurilor munteneste eră pe câmp alb, ceea ce este numai o greșală de tipar a planșei 17 din cartea colonelului P. V. Năsturel; la pagina 79 se spune că numai sub domnia lui Grigore Ghica Vodă (1849—1856) au început a se da comenzile pe românește, pe când regulamentele fuseseră dejă traduse de Skeletti în 1847; afirmațiunile de pe pagina 88 nu sunt documentate; la pagina 159, se arată că regimentele de dorobanți, create în 1872, erau pe câte patru batalioane (32 în total) pe când în realitate au fost: 2 pe câte 3 batalioane, 1 pe 4 batalioane, 3 pe 5 batalioane, 1 pe 6 batalioane și 1 pe 7 batalioane (în total 38 batalioane); la pagina 147, se zice că înrolările de voluntari în 1866 au întrecut așteptările,

ceace nu este exact; la pagina 167 se arată greșit că, în 1872, s'a creat medalia « Virtutea Militară » numai pentru gradele inferioare, căci clasa întâiu a acestei medalii eră pentru ofițeri (« Monitorul Oastei » Nr. 20 pe 1872); la pagina 187 se arată că maiorii Ene și Giurescu au căzut în atacul dela Smârdan pe când în realitate, ei au căzut în lupta dela Rahova.

* Toate aceste erori, cari nu micșorează valoarea lucrării în ansamblul ei, arată greutatea ce avem azi, chiar pentru un cercetător așa de conștiincios cum este autorul, ca să scriem o istorie a faptelor din ultima sută de ani, care a fost cam neglijată de istoricii noștri în favoarea secolelor mai depărtate.

* Lucrarea Lt.-Colonelului Nădejde — care și anul trecut a prezentat o foarte meritoasă lucrare — este un foarte bun manual elementar ce poate fi folosit de școlile militare. O recomand cu toată convingerea pentru premiere și pentru meritele sale intrinsece și pentru a încuraja un harnic și destoinic muncitor în ogorul istoriei trecutului nostru militar ».

D-l G. BALȘ cetește următorul raport despre scrierea « Din istoria artei religioase române, I. Zugravii bisericilor române », de d-l Ștefan Meteș, distinsă cu o parte de 2000 lei din Premiul Gh. Asachi, de 50.000 lei:

* Colegul nostru Ștefan Meteș, director al Arhivelor din Cluj, a dat la lumină o carte din cele mai utile pentru toți cei cari se ocupă cu vechea noastră artă de pictură, concepută cu multă metodă, lucrarea d-sale ne arată — după o bibliografie a subiectului — cari au fost școlile și breslele de zugravi și cari sunt erminiile — adică călăuzile pentru acest meșteșug — ce ni s'au păstrat.

* Pe urmă vine o foarte conștiincioasă compilațiune a numelor zugravilor, orânduită după provincii: Țara Românească, Moldova și Ardealul, precum și după felul de lucru, adică zugrăvirea de pereți sau de icoane. În această parte a lucrării d-sale, partea cea mai importantă, d-l Meteș a ales din toate izvoarele de orice natură ce există azi, numele zugravilor, când și unde au lucrat.

* Este deci un fel de « Corpus » ce l-a alcătuit și care va fi de cel mai mare folos pentru cercetătorii cari pot astfel găsi ce-i interesează.

* Ar fi de dorit că d-l Meteș (sau în lipsa d-sale, alții tot așa de muncitori sau de conștiincioși) să aibă grija ca — din când în când — săculeagă din noile descoperiri și din publicații, știrile ce se ivesc, astfel ca lucrarea începută să fie ținută la curent.

* Singurul și micul reproș ce aş face acestei lucrări este că lipsește câteodată critica materialului folosit și că știri absolut sigure documentate sunt alăturate, fără mare deosebire, altora care izvorăsc numai din deducțiile sau chiar presupunerile unor autori.

* Dar este adevărat că cetitorul atent va putea el însuș să facă această deosebire.

* Propun ca lucrarea d-lui Șt. Meteș să fie răsplătită cu o parte din Premiul Asachi ».

D-l DIM. GUSTI cetește următorul raport făcut de d-l N. Iorga despre scrierea « A study of Assimilation among the Roumanians of the United States », de d-ra Christina Galitzi, distinsă cu o parte de 1.000 lei din Premiul Gh. Asachi, de 50.000 lei:

« Stăruiu cu toată puterea pentru a se premia lucrarea d-rei Christina Galitzi.

« E un excelent studiu de sociologie care cercetează din toate punctele de vedere emigrația românească în America, alături de considerații filosofice, de ancheta personală a autoarei, anchetă făcută cu o probitate științifică demnă de toată lauda ».

D-l G. BALȘ, Vicepreședinte, arată că în conformitate cu deciziunea Secțiunii Istorice, Premiul Vasile Pârvan, de 30.000 lei, s'a acordat Institutului de Studii Clasice din Cluj pentru tipărirea descoperirilor arheologice făcute la Cășei, jud. Someș.

D-l SILVIU DRAGOMIR cetește următorul raport despre scrierea « Inceputurile medicinei științifice românești », de d-l Dr. Valeriu L. Bologa, distinsă cu o parte de 2.500 lei din Premiul V. Adamachi, de 5000 lei:

« Lucrarea d-lui Dr. Valeriu L. Bologa, apărută sub titlul « Inceputurile medicinei științifice românești » (Cluj, 1930), merită o considerațiune deosebită. Autorul lucrează de mai mult timp pe terenul istoriografiei medicale izbutind să ne dea o serie întregă de studii cu contribuțiuni nouă și de mare valoare, care au fost primite cu elogii de specialiști.

« Lucrarea de față este o încercare de sinteză a istoriei medicinei românești, întemeiată în mare parte pe cercetările sale anterioare și distribuită în trei capitole, în care după ce studiază primele începuturi ale medicinei științifice, descoperite de autor în epoca de după 1700, expune, cu interesante detalii, activitatea celor dintâi medici de naționalitate românească (1700—1825), aromâni și precursorii daco-români, discută apoi anii de organizare a medicinei științifice românești (1825—1885), în care cuprinde formarea primului nucleu de medici români (1825—1885), cum și cele trei decenii de înfăptuiri realizate sub îndrumarea lui Carol Davila. Capitolul din urmă ne înfățișează începuturile epoci de creațiune științifică în medicina românească. Bibliografia prețioasă ce adaugă are darul să completeze cu informații nouă literatura noastră medicală.

« Propun să se acorde premiul Adamachi sau o bună parte din el d-lui Dr. V. L. Bologa, drept încurajare pentru cercetătorii cari deschid drumuri neumblate spre cunoașterea trecutului nostru ».

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU cetește următorul raport despre scrierea « Filosofia lui Spinoza » de d-l I. Brucăr, distinsă cu o parte de 2500 lei din Premiul V. Adamachi de 5000 lei:

« În primul capitol, d-l I. Brucăr se ocupă de personalitatea lui Spinoza, pe care o studiază în legătură cu personalitatea în genere. D-sa

arată că Spinoza, deși a părăsit comunitatea evreiască, a rămas totuși evreu, iar cultura europeană cu care a venit apoi în contact, i-a deschis perspectivele sub care a studiat problemele ce l-au preocupat în gradul cel mai înalt; dovedirea existenței lui Dumnezeu, eternitatea sufletului, posibilitatea formulării unei etici, privity fiind lucrurile sub specie aeternitatis. În felul acesta, Spinoza a fost și geniu și profet.

* În capitolul II, d-l I. Brucăr arată că Spinoza a părăsit voluntar sinagoga din Amsterdam, fiindcă evreii nu-i dădeau un răspuns multumitor la primele două probleme enunțate mai sus. Retras de lume, Spinoza le-a aprofundat și le-a tratat în scrierile sale după metoda geometrică, ajungând prin studiile făcute, la cunoașterea supremei virtuți: iubirea lui Dumnezeu prin cunoașterea intelectuală a lui.

* În capitolul III, intitulat « Creștinismul lui Spinoza », autorul arată că dorința lui Spinoza de a dovedi existența lui Dumnezeu, de a-l găsi, este un gând creștin formulat astfel de către Pascal; « de nu l-am fi găsit nici nu l-am fi căutat ». Sau de către Sf. Augustin: « Căutați, fiindcă am găsit ». Spinoza nu l-a căutat însă numai pe Dumnezeu, ci a încercat să dea oamenilor normele morale pentru a fi fericiți, pe pământ, nu în ceruri, cum face creștinismul. În căutarea acestor norme, Spinoza a fost evreu, fiindcă filosofia religioasă a evreilor este în același timp o filosofie morală, care propovăduiește tocmai fericirea oamenilor în existența lor prezentă, nu în viața lor viitoare. Spinoza a oscilat între creștinism și judaism.

* În capitolul IV se arată pe larg influențele judaice în filosofia lui Spinoza. D-l I. Brucăr se oprește mai mult asupra coincidențelor dintre panteismul lui Spinoza, cu filosofia talmudică și cu filosofia cabalei. Aceste coincidențe ar fi trebuit să ducă la o acceptare a filosofiei lui Spinoza de către evrei. Evreii însă, după ce Spinoza i-a părăsit, l-au excomunicat. Aceasta se datorește, spune autorul, mai mult felului cum Spinoza a rezolvat problema existenței lui Dumnezeu și aceea a nemuririi sufletului. Dumnezeu lui Spinoza nu este antropomorfic, cum este Dumnezeu biblic, — iar în ce privește problema eternității sufletului, biblia nici nu se ocupă de ea, fiindcă pentru Biblie, care cuprinde chintesența moralei judaice, nu este nici o legătură între nemurirea sufletului și fericirea oamenilor pe pământ. Așa că apropierea dintre Spinoza și judaism, pot fi găsite numai în cadrul problemei panteismului. În același capitol, se arată că panteismul spinozian e mai curând un panenteism, fiindcă Deus sive natura, formulat atât de plastic de către Spinoza, este o propoziție ai cărei termeni nu sunt reversibili. Subiectul propozițiunii depășește conținutul predicatului ei. Se citează în legătură cu această idee, comentariile lui Ludwig Feuerbach, Herman Cohen și Friedrich Jodl.

* În sfârșit, ni se lămurește în același capitol, că Dumnezeu neputând fi conceput antropomorfic, nu trebuie să fie gândit că este bun sau rău, că are inteligență sau voință și că prin voința liberă a lui ar putea să schimbe ordinea stabilită a lucrurilor. Dumnezeu, deși este substanța, deși este tot una cu natura, nu poate fi conceput materialist, spune Spinoza. Ideia

noastră despre Dumnezeu trebuie să fie alta. Intre această idee și aceea pe care o putem avea despre Dumnezeu urmând învățăturile bibliei, este aceeași diferență care este între lătratul câinelui și constelația câinelui de pe cer. Dumnezeu nu este o reprezentare a noastră, ci o idee ce nu poate fi determinată, *Omnis determinatio est negatio*.

* Capitolul V se ocupă de demonstrarea existenței lui Dumnezeu. Sunt analizate pe larg cele trei demonstrații celebre spinoziene asupra acestei existențe. D-l I. Brucăr se oprește în primul rând asupra argumentului scos din însăși definiția substanței, a cărei ființă este tocmai de a exista: *ad naturam substantiae pertinet existere*. A doua demonstrație este făcută în legătură cu ideea cauzei pentru care un lucru există: dacă am gândi o cauză care ar fi în afară și care l-ar putea împiedeca pe Dumnezeu să existe, aceasta ar fi într-o altă substanță, cu alte atribute. Ea nu ar avea în acest caz nimic comun cu atributele lui Dumnezeu (în concepția spinoziană aceste atribute sunt două: întinderea și gândirea), așa că ea nu ar putea influența substanța care este Dumnezeu. Deci nu l-ar putea împiedeca să existe. Iar dacă am concepe că această cauză care l-ar putea împiedeca pe Dumnezeu să existe, ar fi în Dumnezeu însuși, am concepe ceva absurd, fiindcă este în natura substanței sau a lui Dumnezeu să existe. A treia demonstrație se referă la existența ființelor finite, cari pot exista. Cu atât mai mult Dumnezeu există, el nedepinzând decât de el însuși, el existând *per se*. După ce se face discuția acestor trei demonstrații, autorul face o paralelă între demonstrarea existenței lui Dumnezeu de către Spinoza și argumentul ontologic cartesian, punând problema în legătură și cu critica acestui argument, făcută de către Kant.

* Capitolul VI. Dumnezeu existând prin sine și fiind cauza sui, el este legea, este cauza eficientă a tuturor lucrurilor cari există în unitatea primordială a sa. În cadrul acestei unități, omul nu se poate depărta cu nimic de la ceea ce este legea naturală a lucrurilor. Omul n'are libertatea de a ieși din ordinea naturală a lor. Rezultă de aci că viața omenească nu se desfășoară în vederea realizării vreunui scop al naturii. Dacă am admite un scop, am formulă în același timp ideea că Dumnezeu nu e perfect, întrucât s'ar îndrepta către un ideal ce e mai perfect decât perfecțiunea lui existentă. Ceea ce e absurd să fie gândit, fiindcă nimic nu e în afară de Dumnezeu. Libertatea noastră e în conștiința ce o avem despre ordinea fixă și eternă a lucrurilor.

* Prin analogie, se stabilește apoi că în ordinea fenomenelor sociale, unitatea legilor la care e supusă viața indivizilor, este Statul, iar libertatea individului stă tocmai în conștiința necesității respectării legilor lui. În cuprinsul acestei ordine sociale este tot atât de necesar ca fiecare individ să gândească ceea ce vrea și să exprime ceea ce gândește. Numai așa individul se simte liber, într'un stat cu adevărat liber.

* Această idee face trecerea la capitolul VII, care pune în discuție problema determinismului și posibilitatea unei Etics. Din cele ce s'au expus în capitolele anterioare, s'ar putea deduce că în filosofia lui Spinoza o etică nu este posibilă. Etica se bazează pe ideea de libertate a

individului. Autorul arată însă că Spinoza, în toate lucrările sale, începând dela micul tratat « despre Dumnezeu, despre om și fericirea acestuia », și sfârșind cu « Etica », s'a ocupat de problema fericirii omului pe pământ. Deci a admis posibilitatea unei etici empirice, sau a unei etici normative. Filosoful Spinoza a urmărit să facă posibilă o etică privity fiind lucrurile nu empiric, ci sub specie aeternitatis. În perspectiva unei astfel de etici, omul vede că adevărul, binele, beatitudinea, fericirea, — la care crede că a ajuns prin reprimarea pasiunilor, sau prin înlăturarea ideilor confuze și inadecuate, — erau dela început date în el. Altminteri, argumentează autorul citând propozițiile demonstrațiilor spinoziene, « nu am putea să ne explicăm ideea că adevărul și binele nu stau atât în găsirea lor, cât în faptul că le căutăm: altminteri, cum să ne explicăm ideea că fericirea nu constă în reprimarea pasiunilor, dar că reprimarea pasiunilor depinde de fericirea noastră; sau ideea că nu cunoașterea lui Dumnezeu ne dă fericirea, ci fericirea noastră inițială ne duce la cunoașterea lui Dumnezeu » (pag. 89).

« În cadrul unei etici empirice este discutată apoi în cap. VIII ideea păcatului nostru originar, fără care etica empirică n'ar fi posibilă.

« Capitolul IX expune teoria pasiunilor. Sunt analizate pe larg primele definiții cari pornesc dela ideea că sufletul nostru suferă atunci când are idei inadecuate, sau pornesc dela definiția, că afecțiunile noastre nu pot fi distruse sau reprimare, decât de afecțiuni contrare sau mai puternice. Capitolul duce la refutarea atât a concepțiilor cari au crezut că filosofia lui Spinoza își răde de virtuțile nobile ale oamenilor (mila, umilința, etc.), cât și a criticeii pe care Herman Cohen a făcut-o Eticii, arătând că după Spinoza, mila este virtute rea.

« Capitolul X. Autorul discută problema paralelismului dintre corp și suflet în filosofia lui Spinoza, — arătând că deși după acest filosof nici sufletul nu influențează corpul, nici corpul sufletul, — totuș atât sufletul cât și corpul, adică atât lucrurile cât și fenomenele sufletești, privity fiind sub ideea unității substanței care le însumează, sunt unul și acelaș lucru. « Numai că le considerăm ca determinate, dacă le concepem sub atributul întinderii și ca hotărâri, dacă le cunoaștem sub acela al gândirii » (p. 134).

« În capitolul XI se revine asupra ideii eternității sufletului, făcându-se deosebirea dintre imortalitatea și eternitatea sufletului. Se arată apoi că fără conceperea eternității sufletului, nu se poate ajunge la o cunoaștere de gradul al treilea, adică la cunoașterea lui Dumnezeu, la iubirea lui. Fără dovedirea eternității sufletului, Spinoza nu putea să ajungă la amor dei intellectualis. Dacă nu ajungea la aceasta, întreaga construcție a Eticii nu ducea la nici un rezultat.

În capitolul XII se dezvoltă pe larg teoria spinoziană a cunoașterii de genul al treilea, care este intuitivă și duce la cunoașterea esenței lucrurilor însăș, cunoaștere ce ne dă bucurie și fericire. Această cunoaștere e dincolo de existența actuală a lucrurilor și e dincolo de orice considerare a lor în relațiuni de timp și de loc (prop. XXIX, din cartea a V-a

a Eticei). Se face apoi apropiere între cunoașterea intuitivă a lui Spinoza și cunoașterea fenomenologică a lui Husserl și cunoașterea prin intuiție a lui Bergson.

* În a doua parte a capitolului, se demonstrează că cunoașterea de genul al treilea, că ideea de amor dei intellectualis, — duc la afirmarea unui misticism în filosofia lui Spinoza. Demonstrația este întregită cu numeroase citate din Etică și din celelalte lucrări spinoziene.

* În fine, în a treia parte a aceluiaș capitol, se discută intuiția însăși de bază a filosofiei lui Spinoza, punându-se problema în legătură cu filosofia lui Plotin. D-l I. Brucăr corectează apoi ideea lui Bergson, că intuiția în filosofia lui Spinoza ar fi sentimentul unei coincideri între actul prin care spiritul cunoaște perfect adevărul și operația prin care Dumnezeu îl creiază. În filosofia lui Spinoza există sfârșit și început numai dacă privim lucrurile empiric. Cunoaștința de genul al treilea ne duce însă la o viziune statică a lumii, la o privire sub specie aeternitatis a cosmosului.

* În ultimul capitol al lucrării (capitolul XIII), autorul analizează în primul rând elementele unei estetici în filosofia lui Spinoza. Apoi se referă la metoda geometrică și arată că forma geometrică în care Spinoza și-a construit sistemul, este mai mult un capriciu decât o necesitate izvorâtă din însuș cuprinsul de idei al acestui sistem.

* Ca încheiere, d-l I. Brucăr amintește de scrisoarea lui Spinoza către elevul său Burgh: «nu-mi închipui că am găsit cea mai bună filosofie, știu numai că o înțeleg pe cea adevărată», și arată că și noi am putea ajunge să afirmăm această propoziție, numai dacă izbutim să contemplăm însuș punctul de vedere spinozian despre Dumnezeu și lume, despre om și fericirea acestuia » (pag. 174).

* Din această scurtă analiză se poate vedea că autorul n'a scăpat din vedere nici una dintre marile probleme de care se ocupă Spinoza. Trebuie să adăugăm, deasemeni, că problemele spinoziste au fost tratate nu numai în întregime, dar și cu multă pricepere. Avem înaintea noastră o scriere de o reală valoare filosofică.

* Ca atare, corespunzând dispozițiilor cuprinse în regulamentul premiului Adamachi, o recomand cu toată căldura spre a fi premiată ».

Preotul N. M. POPESCU cetește următorul raport al d-lui I. Nistor despre scrierea «Protecțiunea minorităților de rasă, de limbă și de religie sub regimul Societății Națiunilor» de d-l George Sofronie, distinsă cu premiul Grigorie C. Angelescu, de 4000 lei:

* D-l Sofronie, profesor la facultatea de drept din Oradea, a publicat o serie de studii în legătură cu chestiunea minorităților etnice. În Memoriile Secțiunii Istorice a publicat un studiu asupra «Principiul Naționalităților în dreptul internațional public». În limba franceză a apărut studiul său asupra «La procédure en matière de protection des minorités

devant la Société des Nations ». În această serie a apărut și studiul de față, în care autorul insistă asupra protecțiunii minorităților de rasă, limbă și religie sub regimul Societății Națiunilor. El analizează noul regim de protecțiune a minorităților, așa cum el a fost instituit prin diferitele angajamente internaționale pentru a aduce contribuția sa la înțelegerea noului drept internațional. El insistă pe larg asupra rezultatelor obținute cu aplicarea sistemului de protecțiune și asupra extinderii succesive a acestei protecțiuni.

« În cele 10 capitole ale lucrării autorul tratează cu un vast aparat documentar dezvoltarea istorică a principiului de protecțiune a minorităților religioase și etnice și dezvoltă pe larg noul sistem de protecțiune a minorităților de rasă, de limbă și religie precum a fost stabilit prin rețentele tratate de pace, un întreg capitol este dedicat Societății Națiunilor precum și procedura în materie de protecțiune. O bibliografie bogată completează lucrarea. Este o lucrare serioasă și metodică care merită premiul Grig. C. Angelescu ».

D-l Dr. G. MARINESCU cetește următorul raport despre lucrarea « Tratat complet de medicină legală cu legislația și jurisprudența românească și străină, Vol. II. Examenul și interpretarea faptelor medicale. Omul viu. Moartea », de d-l profesor Dr. Mina Minovici, distinsă cu Premiul I. Oroveanu, de 70.000 lei:

« În « Examenul și interpretarea faptelor medicale » (Omul viu-Moartea) găsim cea mai desăvârșită expunere și tâlmăcire a ceea ce am putea numi patologia socială. Cu o competență deosebită în tratarea unei științe care cere cunoștințe temeinice și verificate nu numai în domeniul medicinei dar și în al chimiei, fizicii și în al dreptului, autorul rezolvă, cu experiența de o jumătate de veac, probleme cari păstrau o latură obscură sau apăreau insolubile. Pune la punct chestiuni controversate și chiar discută altele noi. (Și o face cu o putere de argumentare în care logica se îmbină cu știința — însușiri cari imprimă operei pecetea unei nediscutate originalități). În cele 1120 pagini format mare al căror text e însoțit de 275 figuri și numeroase tabele cari ilustrează expunerea și completează îndrumările de investigație, avem prilejul de a constata temeinicia cunoștințelor prof. Minovici întru tâlmăcirea celei mai întunecoase părți din întinsul domeniu al patologiei medicale și sociale.

« Pentru întâia dată ni se oferă un examen desăvârșit (și cu adevărat științific) al tuturor faptelor medicale din domeniul diverselor ramuri ale medicinei, psihiatriei, toxicologiei și antropologiei criminale. Nici amănuntul în aparență neînsemnat nu este nesocotit: dela zămislire și până la descompunerea lui, individul e examinat sub variatele aspecte patologice cu cunoștiințozitatea cercetătorului neobosit și ajutat de o vastă erudiție.

« Cartea este împărțită în 3 părți: A) Omul viu; B) Vătămarea sănătății, incapacitatea de lucru și suprimarea vieții; C) Identitatea.

Fiecare din aceste diviziuni este divizată în părți, iar acestea din urmă în capitole.

* Ar trebui să analizăm capitol cu capitol spre a pune în evidență toate ideile noi ale autorului cari fac din această lucrare un monument al literaturii medicinei legale. Ne vom mărgini însă să notăm în treacăt deosebita competență cu care profesorul Minovici rezolvă probleme atât de importante ca acele relative la: dovada medico-legală a concepțiunii; dovada vieții extrauterine a fătului; chestiunea atât de controversată a dovezii științifice a viabilității; chestiunea hermafroditismului; argumentele științifice în materie de răgadă a paternității și a maternității; chestiunea fecundării artificiale; perversiunile simțului genital și capacitatea de a procrea; legiferarea castrării și a sterilizării forțate; legile pubertății; discernământul și responsabilitatea minorului cu examinarea cauzelor de alterare a individualității morale a nevârstnicului; discernământul și responsabilitatea atenuată a adultului, cu etiologia delictului și a crimei precum și cu patologia incapacității civile și a iresponsabilității penale; interdicția și internarea.

* Deasemenea ne-a isbit îndeosebi știința cu care autorul tratează: chestiunile privitoare la simularea, exagerarea și provocarea afecțiunilor și leziunilor; disimularea afecțiunilor și leziunilor reale; exhibiționismul (ultra) public contra pudoarei; atentatul la pudoare și diagnosticul lui în toate felurile de raporturi erotice.

* În capitolul căsătoriei găsim o expunere doctrinară în ce privește necesitatea certificatului prenuptial spre a se evita degenerarea rasei și a se stăvili mortalitatea infantilă.

* Vederi și îndrumări noi abundă în capitolele consacrate sarcinei, avortului, facerii și pruncuciderii precum și în capitolele cari tratează despre vătămarea sănătății, incapacitatea de lucru, intervalul de supraviețuire în leziunile mortale și suprimarea vieții.

* De aprofundate cunoștințe izvorite din lungi cercetări de laborator dă dovadă tratarea chestiunilor privitoare la toxicologie. În treacăt trebuie să menționez că autorul e un vechiu chimist specializat în toxicologie, cunoscut și apreciat ca atare în lumea științifică prin lucrări proprii, ori în colaborare cu Ogier, comunicate la Academia de Științe din Paris.

* Partea consacrată verificării și interpretării morții e cea mai completă din câte s'au scris până acum. Acl dăm și peste cea mai clară definiție a morții subite și a morții prin inhibiție, precum și peste o precisă diferențiere între aceste 2 feluri de morți.

* De aceeaș originalitate dă dovadă în tratarea capitolului putrefacției, materie în care autorul se bizue pe laborioase și îndelungate cercetări proprii consemnate în o lucrare tipărită.

* În mod deosebit se înfățișează partea privitoare la diagnosticul etiologic al faptului medical. Cu ajutorul indicațiunilor date de autor putem cu înlesnire diferenția o crimă de o sinucidere, de un accident (de muncă, terapeutic ori chirurgical) sau de o leziune spontană. Acl țin să relevez spiritul pătrunzător al autorului care în cazul sinuciderii celor 10 membri

ai familiei Filipovici (București 1912) a găsit, grație studiului necropsic și anamnezei, explicația firească a acestei tragedii în nebunia comunicată.

* Tratatul se încheie cu prețioase îndrumări în materie de identificare a individului în viață sau după moarte (cadavrul putrefiat, schelet întreg sau oase reslețe).

* Firește cadrul atât de limitat al unui raport nu-mi îngăduie să stăruie deajuns asupra valorii deosebite a fiecărui capitol. Ajunge să afirm: nimeni până la profesorul Minovici astăzi nu a reușit să expue cu atât de temei științific doctrina medico-legală. Propun acest tratat spre a i se atribui premiul Oroveanu cu convingerea că el reprezintă o neprețuită contribuție la îmbogățirea patrimoniului științific al medicinei legale fiind o operă care cinstește știința în genere și cea românească în particular.

* Originală ca plan de tratare, originală atât prin ideile noi cât și prin talmăcirea ingenioasă și rectificarea celor vechi, partea II din Tratatul complet de medicină legală (Examenul și interpretarea faptelor medicale) ca și partea I premiată anul trecut, are și meritul de a fi scrisă într-o limbă care ne atrage și prin frumusețile stilului de o netăgăduită puritate literară *.

D-l Dr. GR. ANTIPA cetește următorul raport făcut de d-l G. Ionescu-Sisești despre scrierea *Agenda forestieră* de d-nii N. V. Stinghe și D. A. Sburian, distinsă cu Premiul D. Ștefănescu-Vergu, de 10.000 lei:

* Această lucrare este destinată să servească inginerilor silvici ca o călăuză practică în exercitarea profesiei lor în estimări și amenajări de păduri, în construcțiuni forestiere, ridicări de fabrici, etc. Ea cuprinde următoarele capitole: 1. Silvicultură; 2. Dendrometrie; 3. Estimări; 4. Amenajamente; 5. Tehnologia, Exploatarea și Industrializarea Lemnului; 6. Statistica și comerțul lemnului; 7. Legislația forestieră; 8. Topografie, măsuri și greutate; 9. Construcțiuni forestiere și ferăstrae. Pe 470 pagini este concentrată o documentație foarte bogată, indispensabilă inginerului silvic pe teren sau în fabrică. Negreșit, nu e în această lucrare nimic original; tablele sunt luate din diferite lucrări sau din agende asemănătoare, tipărite în limbi străine. Totuș, munca migăloasă de a le adună, de a le coordona și de a le grupa în mod sistematic, merită toată lauda. Cartea s'a desfăcut repede și se găsește astăzi în mâna aproape a tuturor silviculturilor din țară, ceea ce dovedește că ea a răspuns unei reale necesități.

* Socotesc că o muncă așa de sârguitoare, așa de meticuloasă, și de utilă, deși nu aduce o contribuțiune originală în domeniul științei, ar putea să fie distinsă cu un premiu al Academiei *.

D-l Dr. G. MARINESCU cetește următorul raport asupra lucrării *Studii clinice experimentale* de d-l Dr. P. Tomescu, distinsă cu Premiul Dr. Em. Riegler, de 6.000 lei:

* Autorul confirmă cercetările făcute în diferite servicii asupra eficacității malarioterapiei în paralizia generală. Este necesar, după cum o

recunoaște și dănsul, să se facă o selecție a cazurilor de tratat. Malarioterapia trebuie să fie aplicată nu numai în spitalele de specialitate, dar în toate centrele medicale și aceasta pare cu atât mai utilă cu cât, în faza incipientă a paraliziei generale, bolnavul sau familia sa se adresează interniştilor.

* Cercetările autorului asupra efedrinei și efetoninei, prima fiind o plantă utilizată de mii de ani de medicina populară chineză, au fost făcute cu metoda pletismografică.

* Efedrina, spre deosebire de adrenalină, se poate administra *per os* căci nu e modificată de sucurile digestive. Acțiunea efetoninei, asemănătoare cu cea a adrenalinei, produce la început uneori o ușoară vaso-dilație abdominală care determină o vasoconstricție periferică.

* Aceste 2 substanțe au asupra circulației generale efecte ca ale adrenalinei; efectele efetoninei sunt mai puțin intense și mai durabile.

* Efe-tonina și efedrina trebuiesc însă utilizate cu prudență evitându-se administrarea lor în caz de hipertensiune arterială și de simpaticotonie accentuată. Efedrina nu poate înlocui adrenalina atunci când circulația generală trebuie restabilită printr'o acțiune rapidă și energetică.

* Într'un capitol interesant relativ la curabilitatea boalelor mintale autorul susține, cu drept cuvânt, că internarea și ieșirea din spitalele de boli mintale să fie absolut libere, însă pe răspunderea medicului, căci autoritățile intermediare: justiție, poliție și prefectura duc la formalități cari compromit și bolnavii și familia, întârziind aplicarea unui tratament folositor. Să nu se uite că Pinel, scoțând din lanțuri și închisori pe alienați, a făcut cea mai mare reformă în asistența acestora, care trebuiesc considerați ca oricari alți bolnavi și nu supuși, uneori, la atâtea vexațiuni.

* Autorul a studiat cu metoda grafică acțiunea extractului pancreatic desinsulinizat ajungând la concluzia că acțiunea hipotensivă a angioxy-lului se datorește proprietăților sale vasodilatatoare. Numai după un tratament mai îndelungat cu angioxyl intervine și acțiunea lui trofică asupra pereților vaselor.

* Dr. P. Tomescu a aplicat harmina, un medicament descoperit de curând, în unele cazuri de catatonie constatând că are efecte foarte bune asupra acestui sindrom. Din nefericire acțiunea lui e trecătoare durând numai până la completa eliminare din organism. Prin Harmină autorul a căpătat o ameliorare și o dispariție a rigidității și a negativismului încât bolnavii pot ca să iasă ameliorați din una din fazele cele mai grave ale afecțiunii de care suferă.

* Dr. Tomescu se ocupă în monografia sa și de psihotehnică iar lucrarea sa asupra acestei chestiuni a fost prezentată într'un raport la Congresul de neurologie, psihiatrie și endocrinologie din anul trecut.

* Importanța practică a examenului psihotehnic pentru selecționarea profesională cât și interesul științific ce-l provocă au deschis orizonturi noi în studiul vocației și selecției profesionale. Autorul s'a ocupat în special de profesiunea de manipulant și încasator la Societatea tramvaielor din București, în anul 1929. D-~~sa~~ a constatat că profesiunea de

șofer, manipulant și mecanic de locomotivă cere o serie de capacități psihice și fizice care, din nenorocire, nu se prea întâlnesc deseori. Lipsa selecțiunii explică multe din accidentele ce se înregistrează atât de des. Cu cifre din experiența sa personală d-l Dr. P. Tomescu arată că o mare parte din candidații la profesiunile sus numite sunt respinși în urma unui examen psihotehnic.

« Este dar folositor, din punct de vedere social, să se dea directive celor respinși ajutându-i să se încadreze în viața socială după însușirile lor fizice și intelectuale.

« Persoanele prea emotive și sensibile trebuiesc îndepărtate dela profesiunile proprii omului-mașină. Aplicând această metodă de selecționare la Societatea de tramvaie, autorul constată că în 1928, când erau în circulație 365 vagoane zilnic, s'au înregistrat 1676 accidente, în 1929 au fost în circulație zilnic câte 430 vagoane și s'au înregistrat 1976 accidente. În 1930 accidentele sunt cu 390 mai puține decât în 1929. Mulți conducători de vehicule provoacă accidente neavând calități psihofiziologice necesare profesiunii lor.

« După cum reiese din această expunere, monografia d-lui Dr. P. Tomescu tratează chestiuni noi și importante, autorul întrebându-l metode moderne de investigație, care îi permite să rezolve unele probleme și să ajungă la rezultate teoretico-practice interesante.

« Cercetările sale au reclamat mult timp, fiind făcute conștiincios și cu o competență deosebită. Față de aceste calități, propun ca Academia să-i decerne Premiul Riegler de clinică terapeutică încurajând munca unui cercetător serios și permițându-i astfel să persiste în această direcție nouă de cercetări ».

D-l I. SIMIONESCU cetește următorul raport al d-lui Dr. D. Gerota despre lucrarea d-lor Dr. N. D. Staicovici și Dr. Iosif Westfried « Istoricul Serviciului Sanitar al Municipiului București în lumina documentelor, dela începutul secolului al XVIII-lea până în zilele noastre », distinsă cu o parte de 2000 lei din Premiul Demostene Constantinidi de 4000 lei (divizibil):

« Inițiativa acestei lucrări a fost luată în 1924 de d-nii D-ri N. Staicovici și Iosif Westfried.

« La începutul lucrării, autorii ne atrag atențiunea, că judecând după importanta lucrare a lui Ionescu-Gion asupra Istoricului Bucureștiului, și după valoroasa lucrare a D-rului Gomoiu, Istoricul Medicinii în România, se poate afirma, că în tot cursul secolului al XVII-lea, n'a existat în Principatele Românești, nici o lege și nici un regulament al Serviciului sanitar, așa că puținele măsuri sanitare, ce se găsiu necesare, după împrejurări, pe acele timpuri, se aplicau după ordine sau pravile domnești.

« Abia în 1830 în Regulamentul Organic, se vorbește de organizația Serviciului Sanitar în cele 2 Capitale ale Principatelor.

« Autorii mai precizează că singura publicațiune română, în care se vorbește pentru prima oară, de existența uni Serviciu Sanitar al Capitalei,

este lucrarea profesorului I. Felix, asupra « Istoricului Igienei în România », în care lucrare sunt reproduse rapoartele sanitare datând din 1868.

* Deaci rezultă că: lipsesc documente care să arate în ce mod eră organizat Serviciul Sanitar în București, în epoca dela 1830 până la 1868; lipsește o scriere care să facă înlanțuirea între evenimentele și starea Serviciului Sanitar al Capitalei, dela începutul secolului al XIX-lea până la 1868.

* Ori, prezenta lucrare a d-lor D-ri Staicovici și Westfried, umple acest gol și completează cu date cronologice, culese parte din Arhivele Statului, parte din datele găsite în alte lucrări istorice, și ne arată în mod documentat starea sanitară a orașului București, începând din 1800, de când începe a funcționa în Capitalele Principatelor, câte un Serviciu sanitar local.

* Din cetirea acestei lucrări se poate vedeă pe scurt, evoluția și progresele realizate de Serviciul Sanitar al Capitalei dela 1830 de când a fost reglementat prin Regulamentul Organic până astăzi.

* Totdeodată autorii dau și biografia persoanelor cari au stat în fruntea Serviciului Sanitar al Capitalei, din care se poate aprecia activitatea și meritul fiecăruia.

* Autorii acestei lucrări, au meritul de a fi depus o muncă minuțioasă și persistentă pentru adunarea datelor și cercetarea documentelor asupra acestei chestiuni, pentru care considerațiuni, cred că autorii merită să fie încurajați, acordându-li-se premiul ».

D-l Dr. G. MARINESCU cetește următorul raport despre lucrarea « Prostituația și boalele venerice în România » de d-l Dr. A. Voinea, distinsă cu o parte de 2000 lei din Premiul Demostene Constantinidi, de 4000 lei (divizibil):

* Lucrarea d-lui Dr. Aurel Voinea are 167 pag. cu 56 fotografii și grafice, conține date importante asupra a 2 flagele sociale, boalele venerice și prostituția în țara noastră din anii 1496 până în prezent.

* Sifilisul a fost introdus în Europa în 1493 de tovarășii lui Columb reveniți din America și cari s'au înrolat, în toamna anului 1494, în armata lui Carol al VIII-lea, regele Franței. Deaci începe epidemia, iar Românii cari serveau în armata regelui francez au adus acasă boala după terminarea războiului. Documentele cele mai vechi despre existența sifilisului în România datează din 1496 (*Sebastian Brant* în *De scarra pestilentiali suie mala Franzos*, 1496) iar primele legi asupra boalelor venerice sunt pravila cea mică dela Govora (1640), pravila lui Vasile Lupu (1646) și pravila lui Matei Basarab (1632).

* Prima lucrare asupra sifilisului scrisă de un român (don Nicolide) este din 1794. În 1829, D-rul Episcopescu a făcut o descriere științifică a sifilomului primar iar pe la 1834 s'a creiat spitalul Mărcuța pentru « femeile publice pătimate de boli lumești ». La această epocă principiile fundamentale ale luptei antiveneriene erau: examenul regulat al populației rurale, controlul suspecților precum și tratamentul gratuit și obligator.

Prima statistică asupra morbidității veneriene s'a făcut sub Barbu Știrbey (1853—1854).

* Pentru a cunoaște mai temeinic situația actuală a morbidității veneriene din țara noastră precum și problemele ce decurg din această morbiditate autorul a întreprins, în anul 1926, o anchetă cu ajutorul medicilor oficiali. Între timp plecând în Statele-Unite, sub auspiciile Fundației Rockefeller, datele culese au pierdut din actualitate ceea ce a silit pe autor să le împrășteze în 1929 și să le consemneze în cartea de care vorbim. Pe temeiul informațiilor date de confrății săi a putut redacta capitolul privitor la morbiditatea boalelor venerice; datele de altă proveniență au fost menționate în text ori de câte ori aduceau o notă originală. Trebuie să menționez că autorul a utilizat în special literatura americană a chestiunii.

* Din documentele adunate de d-l Dr. A. Voina rezultă:

1. * Sifilisul și blenoragia sunt factori ai depopulării. Sifilisul omoară anual 25.000 copii (Nicolau), fără a mai număra victimele manifestărilor tardive mai ales nervoase la adult (3/4 bărbați și 1/4 femei, după unele statistici). Asupra rolului dysgenic al blenoragiei e inutil să mai insistăm.

2. * În ceea ce privește morbiditatea boalelor veneriene autorul arată că imediat după războiul mondial boalele venerice au luat o desvoltare îngrijorătoare în România, ca și în alte țări. Institutele de profilaxie create de Stat (dispensare, etc.), au reușit a stăvilii oarecum progresul venerian. Într-o figură se arată scăderea sifilisului în diferite județe dela 1921 încoace. Afluența bolnavilor sifilitici la dispensare se accentuează grație propagandei profilactice. Blenoragia nu a scăzut însă în aceeași măsură.

3. * Cauzele difuziunii boalelor venerice în România sunt: războiul care a separat pe bărbați de femeile lor și a slăbit morala. La țară lipsa oricărei igiene precum și superstițiile favorizează contagiul genital și extragenital. Alcoolismul și tratamentul incomplet al boalelor venerice contribuie la răspândirea lor. Tratamentul empiric (fumurile în sifilis și cantarida în blenoragie) constituiesc încă o cauză de difuziune și de accidente grave.

4. * Prostituția constituie factorul esențial care întreține și agravează boalele venerice. D-l Voina dă toate datele cari privesc acest fenomen de patologie socială și prezintă informații prețioase asupra diferitelor aspecte ale prostituției (clinic, istoric, antecedente colaterale, pronostic social, etc.).

* Deoarece în România avem actualmente un regim de reglementare a prostituției, autorul se ocupă într'un capitol de casele de toleranță al căror număr scade. Dă în urmă o planșă (fig. 27) care arată situația caselor de prostituție în toate orașele României mari iar în fig. 30 arată situația aproximativă în București.

* Cu numeroase figuri ilustrează diferite aspecte ale prostituției bucureștene.

5. * În ultimul capitol, d-l Voina se ocupă de lupta contra boalelor venerice prin: a) mijloace educative; b) mijloace medicale; c) mijloace legislative; d) mijloace sanitare; e) mijloace sociale și economice.

* Autorul crede, cu drept cuvânt, că educația fizică și sexuală sunt strâns legate cu educația religioasă și morală. D-sa admite că introducerea certificatului medical prenupțial, problemă ce s'a agitat în cercurile oficiale la noi în 1926, e inoportună, dar propune ca tratamentul boalelor venerice să fie obligator și să fie precedat de o serie de măsuri sanitare, sociale, economice; anchete, echipe volante antisifilitice, izolarea venericilor contagioși, examenul medical periodic, multiplicarea serviciilor antiveneriene, colaborarea dintre organele administrative, polițienești și organele sanitare.

* Lucrarea d-lui Dr. A. Voina nu este pur și simplu o înșirare de fapte relative la două chestiuni grave sociale, ci aduce și considerațiuni personale cari dau o notă de originalitate lucrării sale, tratată cu competență și scrisă limpede și curgător; deaceia propun să i se acorde o parte din premiul Constantinidi *.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, cetește următorul raport asupra lucrărilor îndeplinite în actuala sesiune generală:

* Lucrările acestei sesiuni generale a 65-a a Academiei Române au fost dominate de emoțiunea isvorită din participarea efectivă la activitatea Instituțiunii noastre a Majestății Sale Regelui, Președintele nostru de Onoare, care, patronând cu cea mai largă înțelegere și simpatie întreaga manifestare culturală românească, a binevoit a prezida una din ședințele noastre, venind în mijlocul nostru pentru întâia oară. La această ședință solemnă alte două ședințe solenne publice au venit să se adauge: cea de ieri consacrată primirii în Academie a colegului nostru Petru Bogdan, prin ținerea Discursului său de recepțiune și cea de astăzi destinată decernării premiilor pe cari Domniile Voastre le-ați hotărât a se da în această sesiune. Din totalul de 12 ședințe ne-au rămas deci pentru împlinirea celorlalte lucrări ale programului 9 ședințe întime. Ele s'au efectuat în întregime în acest timp relativ scurt, grație atât spiritului de activă și colegială colaborare de care ați fost conduși în lucrări, cât și numărului mare al Domniilor Voastre, în care ați răspuns chemării la această sesiune.

* Una din grijile mari care v'a concentrat toată atențiunea, a fost problema — ce din an în an se pune tot mai grea — a finanțelor sdruncinate ale Instituțiunii noastre. Rapoartele Comisiunii financiare despre gestiunea din 1930 și cu deosebire proiectul de buget pentru 1932, au format obiectul unor vii discuții. Ați dat vot de descărcare asupra celui dintâi și ați aprobat pe cel de al doilea cu reduceri la diferite capitole bugetare, autorizând în acelaș timp Delegațiunea ca în cursul exercițiului bugetar să procedeze la reducerea cheltuelilor pentru Școlile noastre de Agricultură și să treacă la eventuala închidere a bibliotecii pentru public, dacă Statul nu va putea să ne vină în ajutor. Noi avem însă toată încrederea că străduințele noastre de a îndreptă această rea stare financiară, vor avea tot succesul dorit. În fruntea Guvernului se află colegul nostru stimat d-l N. Iorga, care cunoaște ca și noi starea de lucruri. Potrivit propunerilor Domniilor Voastre spre rezolvirea problemei financiare de viitor a Instituțiunii noastre, vom

prezentă la timp colegului Prim-Ministru două proiecte de legi pentru sporirea subvenției noastre de Stat și pentru dotația Bibliotecii. Ocupându-vă și de mersul Fundațiunii «Menachem H. Elias», ați luat cunoștință de rapoartele Comisiunii financiare a Academiei despre gestiunea Fundațiunii pentru 1930 aprobând-o, precum și de proiectul de buget al Fundațiunii pentru 1932, pe care deasemenea l-ați aprobat, desemnând și delegații titulari și supleanți din partea Academiei în Consiliul Fundațiunii. Din expunerea Comisiunii ați putut vedea că Instituțiunea noastră primește dela această Fundație însemnate sume ca prelevări regulamentare.

* În ce privește efectuarea celorlalte lucrări, amintim că ați luat cunoștință de rapoartele, asupra activității Bibliotecii, de mersul Școlilor întreținute de Academie, de îmbogățirea în anul încheiat a Cabinetului nostru numismatic, despre buna îndrumare și regulata apariție a «Dicționarului limbii române», despre bursele acordate în anul școlar în curs, precum și de împărțirea de ajutoare școlare din Fondurile I. Fătu și I. Scorțeanu, hotărând ca în anul viitor aceste fonduri să-și dăruiască binefacerii în două regiuni ale Ardealului, cele mai bătute de sărăcie, în Maramureș și în Munții Apuseni.

* O recunoscatoare și pioasă grijă ați dat apoi înfăptuirii dispozițiilor testamentare ale legatelor lăsate de răposații Alexandru Mavroyeni și Corneliu Romniceanu Manolescu, aprobând propunerile Comisiunii numite pentru regulamentul acestor fonduri, precum și pentru fondul donat de Camera de Comerț și Industrie din Turnu-Măgurele, al cărui regulament de funcționare deasemenea l-ați admis.

* Problemă iarăși care a preocupat mai îndelung atențiunea Domniilor Voastre a fost acea a reformei ortografiei românești. Ea a format obiectul preocupărilor noastre în trei ședințe. S'a constatat că asupra acestei chestiuni este nevoie să se facă un studiu mai amplu pe care închiderea sesiunii noastre nu-l mai permite acum. Ați aprobat deci în principiu ținerea unei sesiuni generale extraordinare în cursul anului, în care să hotărâți fixarea ortografiei noastre.

* Trecând la alegerea de membri, dintre români ați ales pe d-l *Gh. Macovei*, Profesor de Geologie la Școala Politehnică din Capitală și Directorul Institutului Geologic al României, ca membru corespondent la Secțiunea Științifică, în locul vacant. În rândurile Colegilor corespondenți străini ați chemat la Secțiunea Istorică pe d-l *I. Puig i Cadafalch*, Președintele Institutului de Studii Catalane din Barcelona și unul din cei mai distinși cercetători de arheologie medievală, iar printre Colegii onorari străini ați ales pe d-nii *Léon Guillet*, Directorul Școlii Centrale din Paris și Membru al Academiei Franceze de Științe, pe care acum trei zile am avut plăcerea de a-l saluta în mijlocul nostru în același timp când colegul nostru corespondent d-l Gustav Glotz ne vizită pentru întâia oară după alegerea sa de acum doi ani; apoi *Élie Cartan*, Profesor de Geometrie superioară la Sorbonna, Membru al Institutului și unul din cei mai mari matematicieni ai Franței, *Werner Sombart*, Profesor la Universitatea din Berlin și sociolog cu renume mondial, *Charles Rist*,

Profesor la Facultatea de Drept din Paris și Membru al Institutului, căruia țara noastră îi datorește redactarea programului stabilizării monetei noastre și în sfârșit *Alfred Lacroix*, Profesor la Muzeum din Paris, Secretar Perpetuu al Academiei franceze de Științe și un distins mineralog și petrograf.

« In altă ordine de idei, ținându-se seama că mandatul de Director al Școlii Române din Roma dat d-lui Profesor Em. Panaitescu expiră în toamna acestui an, ați hotărît, exercitând drepturile ce ni le dă legea pentru înființarea Școlii, ca mandatul d-lui Panaitescu să se prelungească pentru o nouă perioadă de doi ani.

« Referindu-ne la lucrările Secțiunilor, ele și-au ales biourile pentru anul academic viitor, au hotărît acordarea premiilor decernate în această ședință, au numit Membrii în Comisiunea Premiului Năsturel din 1932, au ales diferitele Comisuni ce au a examina lucrările ce vor concura la premiile cu subiecte date din viitoarea sesiune, fixând totdeodată noi subiecte pentru premiile ce urmează să se acorde în anii viitori 1932-34.

« Mai este de adăugat că în ședința de acum trei zile ați stabilit prin votul Domniilor Voastre Delegațiunea Academiei pentru anul 1931-32, reelegând Președinte pe d-l I. Bianu, Vicepreședinți pe d-nii Oct. Goga pentru Secțiunea Literară și N. Vasilescu-Karpen pentru Secțiunea Științifică și alegând din partea Secțiunii Istorice pe d-l Andrei Rădulescu.

« Țin să adaug că de când mă găsesc în Academie, pentru întâia oară stimatul și iubitul nostru Președinte, d-l I. Bianu, n'a luat parte, din cauză de boală, la ședințele noastre. Am simțit cu toții lipsa sa dintre noi. Deaceea, deoarece încheiem lucrările, să-i transmitem cele mai bune și calde urări de grabnică însănătoșire. Iar pentru noi toți, pentru Academia noastră, să urăm, pentru anul viitor, activitate rodnică ».

— Raportul se ia spre cunoștință și se decide să fie dat publicității.

D-l Vicepreședinte G. BALȘ declară închisă Sesiunea generală anuală din 1931.

RAPOARTE DESPRE SCRIERI PROPUSE PENTRU PREMIARE ȘI NEPREMIATE

1. Pentru premiul Năsturel, de 4000 lei

Raportul d-lui G-ral R. Rosetti despre lucrarea: Colonel C. Atanasescu și Maior Dim. Cantea, *Tactica cavaleriei*:

« Autorii, profesori la Școala Superioară de Războiu, arată în prefață, cu multă dreptate, că scriind această carte au înțeles a face o explicare, lămurire, clarificare și interpretare a principiilor cuprinse în regulamente.

« Pornind dela această idee directoare justă, au dezvoltat pe rând și sistematic, fără a da o extensiune prea mare detaliilor: organica și tehnica, operațiunile, întrebuițarea cavaleriei, cavaleria de corp și divizionară și operațiunile corpului de cavalerie, îmbrățișând astfel întreaga tactică a cavaleriei.

* Se arată deosebirea desăvârșită ce există între felul de a lupta al cavaleriei înainte de războiu, când regulamentele prevedeau ca chip de acțiune normal lupta călare și felul prevăzut de regulamentele de azi care este: manevra călare, lupta pe jos.

* Se examinează deasemenea chestiunea motorizării susținându-se că deocamdată și mai cu seamă pentru noi, este indicat a se păstra calul pentru unitățile luptătoare și a se motoriza trenurile și convoiurile; se admite însă motorizarea pentru unitățile de mitraliere și de tunuri de întovărășire și eventual pentru infanteria diviziunilor de cavalerie. Prin aceasta autorii se apropie mai mult de doctrina franceză, pe care o urmează de altminterlea peste tot. Ar fi cazul cred, a se studia de aproape și încercările ce fac Englezii în această privință.

* Un lucru asupra căruia socotesc că autorii nu insistă îndeajuns este: ferirea de vederile aeriene. Semnalează acest pericol, arată oarecari măsuri de luat dar nu scot destul în relief nevoia dezvoltării noțiunii defilării de vederile verticale.

* Grafice bune arată clar funcționarea diferitelor servicii și completează astfel o bună lucrare, pe care o recomand pentru premiul Năsturel ».

Raportul d-lui I. A. Bassarabescu despre lucrarea: I. P. Țuculescu, *Clipe grele, Amintiri din războiu*:

* Douăzeci de bucăți cu titluri evocatoare ne descriu scene impresionante trăite de autor în decursul marelui războiu.

* Situațiile sunt expuse cu mult firesc, atrag pe cetitor și-i deșteaptă curiozitatea, așa cum palpită de obicei mai toate isprăvile unui războiu, când sunt povestite cu entuziasm de cel ce însuși le-a văzut și îndurat. Toate acestea dau amintirilor d-lui Țuculescu și un caracter literar susținut mai ales prin stil, în care autorul are meritul de a nu fi urmărit nici o meșteșugire.

* O bună parte din bucăți se ridică deasupra nivelului atâtor altora de acest gen apărute în urma războiului.

* Deaceia sunt de părere să se acorde autorului premiul la care s'a înscris ».

II. Pentru premiul Asachi, de 50.000 lei

Raportul d-lui S. Mehedinți despre lucrarea: Al. I. Alexandrescu, *Originile civilizației*, ed. II-a:

* Cartea prezentată la premiu tratează în 249 de pagini următoarele teme: Evoluția și Progresul, Civilizația, Omul și Natura, Trebuințele materiale ale vieții, Industria, Trebuințele intelectuale ale vieții și Trebuințele sociale. E o privire foarte generală asupra problemelor ce se leagă de temele mai sus înșirate.

* Fără a fi o operă de cercetare personală, ea are totuși meritul de a fi contribuit la răspândirea în publicul românesc a interesului pentru probleme, al căror interes este evident, chiar faptul că a ajuns la a doua ediție

este un semn că lucrarea « Originele civilizației » a găsit ecou. Și, ținând seama de împrejurările prin cari trecem, este un semn îmbucurător să vedem pe un om de studii că, în chip neobligator, și-a luat sarcina foarte grea de a trata chestiuni de atâta însemnătate.

« Drept concluzie, subsemnatul e de părere să i se acorde o parte din premiul academic ».

Raportul d-lui Em. Pantazi despre scrierea: Petre Alex. Mănescu, *Codul transporturilor adnotat cu doctrina și jurisprudența română și străină*:

« D-l avocat Petre Alex. Mănescu, prezintă la premiul Statului Gh. Asachi de 50.000 lei, « Codul transporturilor adnotat cu doctrina și jurisprudența română și străină », prefața de d-l I. Ionescu-Dolj. Un volum de 111 pagini.

« Autorul se ocupă, în lucrarea sa, numai de transporturile pe uscat, promițând a publica mai târziu, « Codul transporturilor maritime ».

« Legislația română nu a întrunit legile și regulamentele transporturilor, într'un cod. Contractul de transport pe uscat e reglementat, destul de incomplet, prin câteva articole din codul civil — art. 1473—1477 și din codul comercial — art. 413—441; deosebit de aceste dispoziții se aplică convenții internaționale, regulamente de căi ferate, tarife, etc.

« Tot acest material a fost adunat de d-l P. Mănescu în volum prezentat Academiei, completat și dezvoltat cu un studiu introductiv asupra principiilor contractului de transport pe uscat și mai cu seamă cu o bogată adnotare de doctrină și de jurisprudență.

« Acest bogat material este bine sistematizat, cu trimiteri la autori și jurisprudență — cu bune table de materie, ușor de cercetat — de o necontestată utilitate.

« Originalitatea lucrării constă în ideea de a uni textele de lege, convențiile, regulamentele răslețe într'un singur cod îmbogățit cu multă doctrină și jurisprudență.

« În prima parte a volumului autorul face « un studiu introductiv complet, deși succint al principiilor contractului de transport terestru ». În acest studiu se ocupă nu numai de legile și regulamentele din România, dar și de legislația altor țări. În această primă parte a lucrării, materia e împărțită în mici și numeroase capitole, al căror titlu e de multe ori sub formă de întrebare. Această subdiviziune ușurează cercetarea diverselor chestiuni.

« În general autorul se mărginește a reproduce părerea altor autori, având grijă a-i cită. Când își arată părerea personală, se mărginește de multe ori a adăuga: « aceasta este și părerea noastră ».

« Expunerea e excesiv de succintă reducându-se la enunțări și afirmări, fără altă argumentare.

« Partea a doua cuprinde numai adnotările de doctrină și jurisprudență. Adnotări numeroase, cu trimiteri, exacte și de mare folos.

* Partea a treia cuprinde regulamentul de transport pe C. F. R.; Partea a patra, legi, regulamente, tarife și convenții de drum de fier — de o reală utilitate a fi cunoscute — pentru cei interesați.

* Este regretabil însă că autorul, mai cu seamă în partea întâia, unde expunerea și fraza-i aparține în propriu, n'a dat atenția cuvenită regulilor gramaticale, încât deseori schimbă subiectul în cursul frazei, nu acordă verbul, etc. Are repețiri, reveniri, fraze neclare.

* Uneori scapă din vedere chiar exactitatea principiilor elementare de drept, deși în aceeaș pagină, le arată, mai jos, sub forma juridică.

* Voiu documenta aceste observații, cu câteva exemple, luate la întâmplare:

* La pag. 10, autorul scrie: « *Zuđrlind* o scurtă privire asupra evoluției mijloacelor de transport, vom găsi că unicul fel de transport în antichitate, cu oarecare siguranță eră navigația, *cel terestru* fiind complet neîntrebuințat; *pe apă* se efectua numai transportul de mărfuri *ce căștigase oarecare dezvoltare* ».

* O frază. Punct.

* Mai jos: « În timpul feudalismului orice trafic *a încetat*, pe drumuri, *care* fiind părăsite din cauza pirateriilor organizate chiar de senior. . . ».

* Pag. 12. « *Comisiunea* legislativă germană. . . *Ca unii ce nu erau aserțiți ca Francezii unei tradiții juridice*. . . ».

* Pag. 16. « Transportul mărfurilor este supus dispozițiilor *aplicate* ale Convenției dela Haga ».

* Mai jos: « Așa că *orice întreprindere* de interes obșteșc sau particular *violază* principiul de echitate, când i s'ar *îngăddul ca prin lege* sau prin regulamentul ce și-ar impune să *deroge* sau micșoreze responsabilitatea ei contractuală. Iar Justiția, pe cale de jurisprudență îi *revine onoarea de a restabili violarea* acestui înalt principiu de dreptate ».

* Pag. 17. « Prin transportul lucrurilor trebuie înțeles *orice lucru* corporal. . . cele luate în compartiment cu călătorul *nu stabilesc* o legătură juridică ».

* Pag. 19. Titlu: « *In* contractul încheiat de un călător cu Wagon-Lits, *ce vom decide*, este el un contract de transport? Jurisprudența italiană recentă, precum și *în* doctrină consideră acest contract neasimilabil contractului de transport ».

* Pag. 33. « Toate condițiile cerute obiect, consimțământ, capacitate le întâlnim aici. Autorul scapă din vedere că în afară de obiect și consimțământ celalt element e prețul; cât, despre capacitate, e subînțeles că consimțământul ca să fie valabil trebuie să fie dat de un capabil. Dealtfel mai jos revine și expune exact ».

Concluzie

* Nu pot propune această lucrare la premiul solicitat. Dacă însă, s'ar diviza premiul, i s'ar putea acordă o parte, drept incurajare pentru munca însemnată ce a depus și strângerea unui material util ».

Raportul d-lui G-ral R. Rosetti despre scrierea: Locot. Colonel Nic. Sc. Stoenescu, *Bătălia dela Mărăști*:

* Lucrarea aceasta nu este propriu zis un istoric al bătăliei dela Mărăști, ci o pledoarie, bine și clar prezentată, în favoarea chipului cum comandantul armatei II-a română a conceput și a condus operațiile în acea bătălie.

* Autorul arată — ceea ce este fapt — că M. C. G. și comandantul armatei II-a nu au văzut la fel operațiile ce urmau a avea loc. Comandantul armatei II-a credeă că împrejurările cereau ca armatei de sub comanda sa să-i se atribuie rolul principal de străpungere a frontului dușman, pe când M. C. G. atribuia acest rol armatei I-a, dând armatei II-a un rol demonstrativ. Această diferență de vederi a influențat desfășurarea bătăliei, care a fost dusă mai departe decât cerea acțiunea demonstrativă ce i se dăduse.

* Planul bătăliei propriu zis, demonstrativă la dreapta, hotăritoare în sectorul dela stânga (Mărăști), cu scopul de a obține străpungerea și apoi rabateră spre cele două aripi, este bine și convingător expus.

* Autorul justifică concepțiunea fostului comandant al armatei, lucru firesc având în vedere că succesul a încoronat acțiunea locală a armatei II-a și când, se știe azi, că a adus o modificare a dispozițiunilor inamicului. Nu mai puțin adevărat este că lucrarea locot.-colonelului Stoenescu nu este o expunere strict istorică. Cu toate acestea ea este o contribuție folosită pentru studiul acelei bătălii, pentru că:

- a) * Ne arată părerile ce au predominat la comandamentul armatei II-a.
- b) * Expunerea este foarte clară și bazată pe o documentare în parte inedită (carnetul zilnic al comandantului armatei, pag. 30 nota 1).
- c) * Autorul examinează dispozițiunile luate și la lumina regulamentelor de azi.

* Se dau date complete asupra consumului de munițiuni și alte chestiuni foarte necesare pentru studiul războiului.

* În rezumat, expunerea, din punctul de vedere în care se pune autorul, este foarte bine făcută și autorul merită deci a fi încurajat pentru claritatea ideilor sale și pentru chipul cum știe să le înfățișeze.

Raportul d-lui C. Marinescu despre scrierea: G-ral G. A. Dabija, *Armata română în războiul mondial*, vol. II:

* Lucrarea d-lui General G. A. Dabija, al cărei prim volum a fost recomandat spre premiare de d-l General Scarlat Panaitescu, membru corespondent al Academiei Române, în ședința dela 31 Maiu 1930, înfățișează în toate amănunțele zilele de speranță și lunile de tragedie ale armatei noastre cu ocazia ofensivei, a retragerii din Transilvania și a apărării frontierei noastre muntoase la începutul războiului.

* Este vorba de o prezentare strict tehnică, bazată pe informația culeasă atât din izvor românesc cât și străin, informație care prin bogăția

sa poate, după socotința mea, să aducă un foarte mare folos ofițerilor noștri. (De fapt, cartea se adresează nu marelui public, ci specialiștilor, militarilor. Chiar atunci când, după expunerea deosebitelor măsuri tactice și strategice luate de noi sau de dușmani, autorul caută să tragă unele învățăminte, de multe ori atingând un ton polemic (pp. 34—35, 40, 45, 47, 255, 416, 417), d-se sa adresează de fapt tot militarilor de carieră).

* Nu stă în căderea subsemnatului, simplu locotenent de rezervă, a examina și a discuta din punctul de vedere al specialistului această lucrare la temelia căreia stă o imensă muncă. Imi voiu permite totuși a o aprecia în legătură cu felul cum a fost construită.

* Prezentarea operațiunilor armatei noastre a fost indicată autorului de felul cum au fost împărțite trupele românești, deci de cadrul geografic în care ele au fost puse să lupte.

* Așa încât, atunci când d-l General G. A. Dabija expune diferitele momente ale acestor lupte înăuntrul fiecărei armate, d-sa adoptă cel mai firesc plan. D-sa totuș nu se lasă prizonierul acestei concepții care, aplicată prea strict, ar fi dus la o înfățișare fragmentată a unor acțiuni cari făceau parte dintr'un « ansamblu ».

* Descori d-sa pune în legătură evenimentele petrecute la o armată cu vicisitudinile prin care treceau celelalte părți ale oastei noastre, tinzând prin urmare la o sinteză în care se regăsesc urmările la cari duc organizarea noastră din timp de pace și spiritul în care fuseseră educați ofițerii noștri (mai ales cei cari aveau înalte comandamente în timpul războiului). Imi permit a atrage atenția, în special, asupra interesantelor observații privitoare la comandamente și la armatele în luptă, prezentate la pp. 329—343.

* Prin urmare, deși lucrarea d-lui General G. A. Dabija se adresează unor cetitor ispecializați, cărora, fără nici o îndoială, le va aduce nemăsurate servicii, deși, ici și colo, înfățișarea lucrurilor ia un ton polemic puțin obișnuit în expuneri de istorie, deși câteodată forma prezintă unele scăderi provocate, probabil, deoarecare grabă, socotesc că opera d-lui General are foarte multe merite.

* În paginile d-sale în cari se concentrează atâtea momente din tragedia dela 1916, cetitorii vor găsi viguros subliniate scăderi și greșeli din comiterea cărora cei prezenți și cei ce ne vor urmă vor avea de scos multe învățăminte.

* Nu știu dacă regulamentul premiului permite recompensarea unui volum dintr'o operă care comportă mai multe.

* Dacă acest lucru este prevăzut, socotesc că lucrarea d-lui General G. A. Dabija merită să fie încununată cu premiul la care a fost înscrisă ».

III. Pentru premiul C. Kirilescu, de 25.000

Raportul d-lui G-ral R. Rosetti despre scrierea: Locot.-Col. C. Calotescu, *In luptă cu Regimentul Muscel No. 30*:

* Publicându-și notele luate zilnic dela trimiterea Regimentului Muscel No. 30 în acoperire pe graniță, în August 1915 și până la finele războiului,

autorul a făcut un serviciu real și regimentului, de care nu s'a despărțit un singur moment, și istoriei războiului de întregire.

* Serviciul este real pentru că paginile ce avem în față cuprind o cinstită expunere a faptelor, zi cu zi, așa cum s'au întâmplat. Nu se ascunde nici o greșeală, nici o faptă neglorioasă, cum nu se exagerază prea mult proslăvirea numeroaselor fapte de arme frumoase ale gloriosului regiment dela Muscel. Dacă nu ascunde greșelile, autorul nu cade însă în eroarea criticei acerbe sau a ponegririi. El nu bârfește niciodată și nu se glorifică pe sine însuși.

* Pentru cine a cetit romanul *Ultima noapte de dragoste, Prima noapte de războiu* a d-lui C. Petrescu, vol. L.-Colonelului C. Calotescu este o confirmare sobră a adevărului lucrării d-lui Petrescu, precum aceasta din urmă este o prezentare literară și adânc psihologică a acelorași fapte văzute sub un alt unghi, dar prezentate deopotrivă de cinstit de militar și de romancier.

* La sfârșitul volumului sunt adăugate: ordinele de bătaie ale Regimentului Muscel No. 30 — și este plăcut de constatat că aceiași ofițeri au rămas la posturile lor în tot timpul războiului —, un tabel nominal de ofițerii și trupa morți pe câmpul de luptă și o schiță a lungului drum de lupte pe care l-a parcurs regimentul în războiu.

* Propun ca lucrarea să fie premiată ».

IV. Pentru premiul Adamachi, de 50 000 lei

Raportul d-lui Em. Pantazi despre scrierea: G. Nemetescu, *Testamentul, călduza specială testamentară, juridică și practică*:

* Lucrarea d-lui Nemetescu, e o lucrare simplă, modestă, dar conștiințios și cu pricepere scrisă; cu o expunere clară și pe înțelesul tuturor. Format mic, 148 pagini.

* D-l Nemetescu a scris pentru marele public, pentru numeroasele persoane care vrând să-și facă un testament ar dori prin ele inele să cunoască cari sunt drepturile ce au, cum să redacteze testamentul, cum poate face un legat.

* Autorul expune amănunțit, dar foarte scurt și clar, cari sunt condițiile de capacitate ale testatorului, în ce formă se poate face testamentul, cum poate dispune de averea sa și cui ar putea să o lase. Tratează chestiunile nu numai în dreptul român, ci și în dreptul german, francez, italian și englez. Dă și modele de testament, în diferite ipoteze.

* Nu știu dacă publicul cărui se adresează autorul va utiliza opera sa; recunos înșă că e foarte clar scrisă — părerile și soluțiile sunt juridice citații puține, dar juste și cu trimiteri.

* Toată lucrarea e bine proporționată. Dovedește că autorul posedă bine chestiunea tratată, reușind a rezumă fiecare chestiune în câteva cuvinte, esențiale, și a proporționa dezvoltarea fiecărei chestiuni cu dezvoltarea celorlalte.

* Lucrarea nu are meritul nici unei originalități, nu cuprinde idei personale; e mai puțin decât o lucrare pentru studenții în drept. Aș face însă urări ca studenții în drept să cunoască această materie așa bine și clar.

Concluzie

* Opera nu prezintă nici importanță, nici o notă personală ca să fie propusă la premiu.

* Dovedește însă bune cunoștințe juridice și are merit prin expunerea simplă, clară.

* Ar merita o încurajare, dacă de exemplu, s'ar divide premiul*.

Raportul d-lui G. Baș despre scrierea: Preot C. Mătasă, *Călăuza județului Neamț*:

* Călăuza județului Neamț este o carte de o utilitate ce nu se poate tăgădui.

* Fără a fi o uscată monografie, nici un ghid în felul unui Baedeker, ne spune tot ce poate interesa cel care cutreeră acest frumos județ, unul dintre cele care merită mai mult să fie vizitate pentru frumusețile naturii și pentru cele ce le-a făcut mâna omului. Ne arată autorul cum putem ajunge la aceste frumuseți care e viața poporului, cari sunt instituțiile și monumentele regiunii.

* Extrase din autorii noștri dau un colorit mai literar acestei călăuze, încât citirea ei este — pe lângă partea practică — și o adevărată plăcere.

* Ar fi de dorit ca asemenea cărți să se facă pentru toate județele din țară, contribuind astfel ca lumea doritoare de a călători să se simtă din ce în ce mai atrasă spre cercetarea frumuseților țării noastre.

* Deaceia propun ca, cartea Părintelui Mătasă să fie răsplătită cu premiul Adamache*.

Raportul d-lui Andrei Rădulescu despre scrierea: Dan Hiottu, *Descentralizarea politică*:

* Această lucrare cuprinde 2 părți. În prima, intitulată: *factorii centralizării politice și administrative*, au fost examinate chestiuni referitoare la Statul unitar, la centralizarea politică a națiunii, la tendințele centraliste în Statele federale și la centralizarea administrativă.

* Partea II-a cuprinde cercetări asupra *elementelor descentralizatoare a puterii de Stat*. Aci autorul a studiat problema descentralizării în diferite aspecte și efectele ei. Într'unul din capitole a tratat: *regionalismul și mișcarea descentralizatoare în Franța, Anglia, Prusia și România*. Ultimul capitol cuprinde cercetarea descentralizării pe servicii și expunerea unor propuneri și proiecte.

* În genere, lucrarea se prezintă în condițiuni destul de bune. Autorul stăpânește în mod temeinic variatele probleme asupra acestei

materii, a utilizat lucrările de seamă și are pregătire suficientă pentru a ataca asemenea subiecte. Sunt și oarecari mici defecte în expunere, dar poate că unele se datoresc tipăririi; în orice caz multe pot fi îndreptate ușor.

* Ceeace trebuie relevat este că nu s'a mulțumit să adopte și să repete ceea ce se găsește în ideile răspândite de toți asupra materiei ci s'a silit să le cerceteze mai adânc și să-și exprime cu hotărâre părerea sa.

* Între altele după ce a expus evoluția centralizării în diferite țări, a arătat că după centralizarea politică a urmat centralizarea administrativă în vederea consolidării unității naționale, iar mai târziu după ce puterea politică a trecut în mâinile electorilor a apărut și descentralizarea administrativă.

* Această descentralizare are și avantajii dar și serioase desavantajii. Chiar acei cari o susțin din profunda convingere, pierd din vedere evoluția Statului și interesele colectivității.

* Părerea autorului este că dacă descentralizarea este bună în multe privințe, ea este păgubitoare Statului când degenerază în licență și când grație ei, se înjghebează pâlcuri primejdioase unității naționale.

* Concluzia sa este că în materia descentralizării trebuie să *apărăm mult, să inovăm puțin și fără multă grabă*.

* Astfel de cercetări — chiar când susținerile autorilor sunt susceptibile de vii discuții — merită să fie încurajate. Socotesc, dar, că lucrarea aceasta poate fi luată în considerare pentru a fi premiată*.

Raportul d-lui L. Mrazek, despre cartea d-lui M. Pizanty, *Petroleum in Roumania*:

* O broșură de 100 pagini, scrisă în limba engleză, cu multe fotografii de schele de petrol, sonde, rafinerii, stații de înmagazinare, tabele statistice, diagrame și 3 planșe: Planul concesiunilor Statului din regiunea Moreni-Ochiuri, Gura-Ocniței, etc., jud. Prahova-Dâmbovița 1 : 40.000; o schiță schematică 1 : 300.000 a conductelor de petrol ale Statului și particularilor din regiunile petrolifere ale Munteniei până la Ploești; o schiță mică, foarte schematică, arătând producția de petrol pe regiuni, conducta Statului și exportul de derivate de petrol pe puncte de ieșiri vamale. O lucrare cu caracter predominant statistic rezemată pe date atât personale și din revista al cărei director e autorul cât și din statistica minieră publicată de Institutul de statistică al Statului.

* Câteva cuvinte cu privire la geologia zăcămintelor și tehnica exploatarei, precum și o expunere a principiilor legii minelor face introducerea.

* Urmează o expunere privind producția de petrol a țării pe județe, pe schele, pe Societăți de petrol, valoarea ei, suprafețele concesionate și în exploatare, costul săpatului.

* O deosebită atenție se dă exploatațiunii și producțiunii de pe concesiunile Statului în comparație cu acea de pe concesiunile private.

* Într'un capitol separat se tratează exploatarea și captarea gazelor din câmpurile de gaz și de petrol.

* În capitolele următoare se desfășoară activitatea fabricelor de petrol, statistica personalului din industria de petrol, consumul intern, transportul, înmagazinarea și exportul de petrol.

* Cu aceste capitole se închid datele cu referire la industria propriu zisă de petrol.

* În cele 4 capitole din urmă sunt scurt expuse: situația capitalului investit cu un tablou al întreprinderilor de petrol din țară clasate și după naționalitatea capitalului, câteva informațiuni asupra despăgubirilor de războiu, cota acțiunilor principalelor societăți de petrol la Bursa din București în 1929, prețurile țițeiului și a derivatelor sale în ultimii ani și în special în 1929 și taxele de consumație și de export.

* Concluziuni încheie lucrarea căreia i s'a adăugat o expunere scurtă și rezumativă a producției și derivatelor obținute pentru primele 3 luni ale anului 1930.

* Lucrarea, ca o lucrare curat statistică este bine făcută și documentarea inteligent aranjată prin diagrame numeroase și tabele ce permit o citire ușoară și o orientare repede aceluia cari caută în ea informațiuni de ordin general.

* O adâncire critică și științifică însă a cifrelor și a diferitelor chestiuni referitoare la exploatarea și prelucrarea petrolului, utilizarea gazului, etc., lipsește, ceea ce face ca partea obiectivă a lucrării, prezintă strict un interes de informație generală, ceea ce probabil a urmărit autorul.

* În ceea ce privește concluziunile (pag. 93, 94) ele sunt un rezumat al unor dezeritate izvorite din problemele ce situațiunea precară a industriei de petrol le-a ridicat la nivelul unor probleme arzătoare de actualitate. Or problemele nu numai că au fost întrevăzute de mult, recunoscute și exprimate chiar pe cale oficială (1927), dar în legea minelor din 1924 s'a prevăzut posibilități pentru rezolvarea lor. Primele încercări oficiale s'au făcut deja acum 6 ani, erau primii pași de îndrumare înspre o politică de Stat în materia combustibilului indigen.

* Exploatarea cu participarea Statului, proprietarul subsolului, o înobilare a industriei chimice a petrolului, cerută de d-l Pizanty puteau să fie realizate încă acum 3 ani, raționalizarea în exploatare, reducerea pierderilor, utilizarea completă a gazelor, etc., sunt atâtea chestiuni ce au fost în parte deja studiate și care nu cer numai investițiuni noi înainte de toate, cum crede autorul, dar voința și posibilitatea de a le realiza.

* Or toate aceste probleme se rezumă de fapt în o industrializare științifică adâncă a industriei petrolului cu reducerea și nu mărirea producțiunii. Aceasta se poate realiza prin o mișcare de concentrare a întreprinderilor de petrol, încercată chiar de Stat în 1925 cel puțin, pentru unele întreprinderi de petrol cu capital predominant românesc, ce a găsit pe atunci o opunere dârăză chiar din partea întreprinderilor de petrol, care, cred, că regretă astăzi atitudinea lor de atunci.

* În rezumat, lucrarea prezentată de d-l M. Pizanty este o lucrare de statistică informativă bine și conștiincios făcută, lucrare în care este adunat un material bogat și bine ales, ușor de consultat, cuprinzând cam tot

ce poate interesă cercurile acelea cari n'au nevoie de o pătrundere mai adâncă în problemele petrolului nici din punct de vedere științific, nici din punct de vedere al rentabilității.

* Numeroasele tabele, diagrame, înlesnesc îndeosebi consultarea acestei cărți.

* Bine și limpede scrisă, într'o limbă care arată intențiunea autorului de a adresa înainte de toate lumii de afaceri Anglo-Saxone, ea este tipărită cu îngrijire și în belșug ilustrată *.

Raportul d-lui G. Vălsan despre scrierea: Șt. Ricman, Dr. Fr. Iosif, V. Enescu și Paul Constant, *Monografia județului Romani*:

* Sunt departe de a recomanda *ca model* această monografie de județ. Îndeosebi nu se poate admite obiceiul, care începe a se răspândi, de a face din o astfel de lucrare un prilej de reclamă, cu fotografii, a personalităților județului (acest volum cuprinde peste o sută de figuri de personalități). Dar, cu toate lipsurile, materialul informativ adunat în acest volum e bogat, vioiu redactat și aduce o frumoasă contribuție la cunoașterea unui județ foarte puțin cunoscut. Propun cartea pentru o parte din premiul Adamachi *.

V. La premiul I Oroveanu, de 70.000 lei

Raportul d-lui Dr. G. Marinescu despre scrierea: Dr. A. Metzulescu, *Tratamentul complicațiilor urliene prin ser și sânge de convalescent*:

* Autorul expune fructele cercetărilor sale asupra tratamentului prin ser de convalescent de oreillon care are acțiune specifică și eficace în meningitele și orchitele ce complică oreillonul. Autorul a obținut acelaș efect bun utilizând sângele de convalescent. Acest tratament nu are, după autor, contraindicații nici efecte nocive.

* Lucrarea d-lui Metzulescu nu reprezintă decât continuarea cercetărilor sale anterioare pe cari le confirmă, ceea ce eră de așteptat, căci întrebuințând aceeaș metodă eră firesc ca să ajungă la aceleași rezultate *.

CONCURSURI PENTRU PREMII

1931

PREMII PENTRU CĂRȚI PUBLICATE

I. PREMII GENERALE

1. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, unei cărți scrise în limba română, *cu conținut de orice natură*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru acest premiu, este până la 31 *DECEMBRIE* 1931.

NOTĂ. — În privința *Premiilor Năsturel* se pun în cunoștința publicului următoarele dispozițiuni din codicilul răposatului C. Năsturel-Herescu:

* În tot anul Societatea Academică Română va avea a premii din veniturile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, care se va socoti de către Societate ca cea mai bună publicațiune apărută în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

* 1. În trei ani consecutivi, deiarândul, se va decerne câte un premiu de patru mii lei noi, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

* 2. Iară în al patrulea an, se va decerne un premiu fix de douăsprezece mii Lei noi, No. 12.000 L. n., carele se va numi * *Marele Premiu Năsturel* *, operei care va fi judecată ca publicațiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenți. Acest premiu nu se va putea decerne unei lucrări, care va fi obținut deja unul din premiile anuale, decât defalcând dintr'însul valoarea premiului precedent.

* Operele ce se vor recompensa cu această a doua serie de premii vor trata cu preferință despre materiile următoare:

* a) Scrieri serioase de istorie și de științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țărilor române;

- * b) Scrieri de religione ortodoxă, de morală practică și de filosofie;
- * c) Scrieri de științe politice și de economie socială;
- * d) Tratatate originale despre științele exacte;
- * e) Scrieri enciclopedice, precum și dicționare de istorie și de geografie, în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de arte și de meserii, de administrațiune și jurisprudență și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;
- * f) Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;
- * g) Dicționare lingvistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;
- * h) Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectura, sculptura, gravura, pictura și chiar opere muzicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le va putea aprecia, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arte;
- * i) Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Aceștora mai cu seamă aș dori să se acorde « *Marele Premiu Năsturel* », când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică desvoltării literaturii naționale ».

2. **PREMIUL ASOCIAȚIUNII CRAIOVENE** pentru desvoltarea învățământului public, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru o carte didactică, în limba română, apărută în anii 1928—1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

3. **PREMIUL N. CHRISOVELONI**, de 2.000 Lei (*divizibil*), se dă în sesiunea generală din 1932, prin comisiune specială de 7 membri, celor mai bune lucrări asupra comerțului, publicate în limba română, în anii 1928—1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

4. **PREMIUL DIMITRIE (MITIȚĂ) BĂRZEANU**, de 1.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1933, unei publicațiuni didactice de curs primar, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1929—1932.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1932.

5. **PREMIUL « EUFIMIA și IOAN ANDREI PROFESORI »**, de 4.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1935, celei mai bune scrieri conținând *Predici bisericești duminicale și ale sărbătorilor sfinților prăsnuți de Sfânta Biserică creștină ortodoxă*, printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1931 până la 31 Decembrie 1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1934.

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

6. **PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca cea mai meritorie printre cele publicate în anii 1930—1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1931.

7. **PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE**, de 4.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1932, pentru scrieri de *literatură*, *filologie* sau de *artă*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1928 până la 31 Decembrie 1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1931.

8. **PREMIUL NEUSCHOTZ**, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1933, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1929—1932.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1932.

9. **PREMIUL ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1933, pentru scrieri de *literatură* sau de *filologie* cu cuprinsul moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1930—1932.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1932.

III. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

10. **PREMIUL VASILE PĂRVAN**, de 30.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru lucrări tipărite sau descoperiri

arheologice, cele mai însemnate făcute în țară, printre cele publicate în anii 1930 și 1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs sau a relațiilor despre descoperiri, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

11. **PREMIUL «CONSTANTIN KIRIȚESCU: ISTORIA RĂSBOIULUI PENTRU INTREGIREA ROMÂNIEI, 1916—1919»**, de 25.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, celui mai bun studiu de psihologie socială a poporului român în timpul războiului de întregire. Scrierea va putea avea forma fie a unui studiu social, fie a unei opere de literatură propriu zisă. E de dorit ca lucrarea să înfățișeze starea sufletească a diferitelor categorii sociale ale poporului român față de problema marelui războiu, atât în timpul pregătirii, cât și al săvârșirii lui, — tinzând la restabilirea adevărului prin risipirea atmosferei de defăimare răspândită de o literatură, care caută să generalizeze stări de lucruri, prinse numai dintr'un anumit mediu social.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

12. **PREMIUL GRIGORE C. ANGELESCU**, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru o scriere de *istorie*, de *filosofie* sau *juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

13. **PREMIUL HAGI VASILE**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru scrieri privitoare la *comerțul român în trecut și în prezent* și publicate în timpul dela 1 Ianuarie 1927 până la 31 Decembrie 1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

14. **PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1933, pentru o scriere *istorică*, *economică*, *juridică*, *filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1931 și 1932.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1932.

15. **PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE**, de 4.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1933, pentru scrieri *sociale*

sau *istorice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1930 până la 31 Decemvrie 1932.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1932.

16. **PREMIUL ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1934, pentru scrieri *istorice, economice, juridice, filosofice*, cu cuprins moral (cu înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1931 până la 31 Decemvrie 1933.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1933.

17. **PREMIUL GH. CHIȚU**, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1934, pentru o scriere de *istorie, de filosofie sau juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1931 până la 31 Decemvrie 1933.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1933.

18. **PREMIUL NEUSCHOTZ**, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1935, pentru scrieri *istorice, economice, sociologice*, care se vor judeca mai meritorii dintre cele publicate dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decemvrie 1934.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1934.

IV. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

19. **PREMIUL I. OROVEANU**, de 70.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, celei mai meritoase lucrări sau descoperiri în știința medicală, publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

20. **PREMIUL « ȘTEFAN DEMETRESCU-VERGU »**, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru o scriere de *natură silvică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvrie 1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

21. **PREMIUL Dr. EM. RIEGLER**, de 6.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, celei mai meritoase lucrări din *clinica terapeutică* sau din *terapeutica generală*, publicată dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1931.

22. **PREMIUL STATULUI LAZĂR**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru o scriere cu *conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în genere), care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1930 până la 31 Decembrie 1931, sau pentru cea mai importantă *invențiune științifică* făcută dela 1 Ianuarie 1930 până la 31 Decembrie 1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1931.

23. **PREMIUL ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1932, pentru scrieri cu *conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în genere), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1929—1931.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1931.

24. **PREMIUL DE ENTOMOLOGIE AL PROFESORULUI GH. N. FINȚESCU**, de 2.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1933, celei mai bune lucrări care va trata despre una din insectele care vatamă pomii roditori și fructele lor. Lucrarea va fi făcută sub formă de monografie și va fi tratată numai din punct de vedere biologic și cu aplicațiuni practice relative la stărpirea acestor insecte. Observațiile biologice vor trebui să fie făcute în țara noastră și relative la pomii cultivați de noi.

Se pot prezenta pentru concurs lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1930 până la 31 Decembrie 1932.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1932.

25. **PREMIUL NEUSCHOTZ**, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1934, pentru o scriere cu *conținut științific*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1931 până la 31 Decembrie 1933.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1933.

26. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 4.000 Lei (*divizibil*), se va da, în sesiunea generală din 1934 pentru scrieri cu *conținut științific*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1931 până la 31 Decembrie 1933.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 *DECEMBRIE* 1933.

NOTĂ. — Se pun în vedere concurenților următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice și științifice*, votat de Academie la 8 Martie 1906 cu modificările aduse la 27 Maiu 1919, la 26 Maiu 1924 și 27 Maiu 1930:

* *Art. 4.* *Operele publicate* vor fi prezentate la concurs în câte 5 exemplare, depuse cu o cerere scrisă și semnată de autor sau de un Membru activ al Academiei, cerere în care se va arăta totdeauna anume premiul la care concurează.

* Orice Membru activ al Academiei poate propune spre premiare o lucrare apărută până la finele anului precedent, pe care o socotește că merită să fie luată în considerare. Propunerea, făcută cu adevăratele autorului, însoțită de un raport motivat scris și de 5 exemplare ale lucrării, va fi depusă cel mai târziu până la 1 Martie, arătându-se și premiul pentru care se face propunerea.

* Un autor nu poate prezenta în același an aceeași scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

* O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul după trecerea termenului de prezentare (31 Decembrie), fixat în art. 3. Această mutare se poate face însă prin deciziunea Secțiunii sau Comisiunii care decide asupra acordării premiilor.

* *Art. 5.* O scriere prezentată într'un an la un premiu și nepremiată poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiaș sau al altui premiu, numai dacă este preînnoită în părți esențiale în nouă edițiune, publicată de autor în viață.

* *Art. 6.* Operele publicate de Academie, făcute din inițiativa sau cu ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. Deasemenea nu pot fi admise la concurs opere postume.

* *Art. 7.* La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă întreagă, ci și parte dintr'o operă, cu condițiune ca această parte să fie completă.

* *Art. 9.* La premiile *Năsturel* — conform testamentului — pot fi admise numai scrieri în limba română; la premiile *Eliade-Rădulescu*, *Lazăr*, *Adamachi*, sunt admise și opere scrise de autori români sau străini într'una din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg cuprinsul operei va trata despre pământul sau neamul românesc, despre istoria, limba sau literatura românească.

* *Art. 10.* Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate numai dacă sunt făcute de pe opere clasice și, prin dificultățile

învinse ale unei perfecte traduceri în versuri românești, vor constitui adevărate opere literare ale limbii române, ori — prin anexarea de explicații și note științifice cu totul proprii traducătorului — își vor fi însușit meritele unei lucrări originale în limba română.

• *Art. 11.* Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezentate la vreunul din premiile Academiei, trebuie să fie scrise cu ortografia Academiei.

• *Art. 12.* Operele publicate anonime sau pseudonime vor putea fi admise la concurs, iar autorii, spre a primi premiile acordate, vor trebui să probeze proprietatea lor ».

PREMII PENTRU LUCRĂRI PUSE LA CONCURS CU SUBIECTE DATE

I. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

1. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 200.000 Lei (*indivizibil*), se va da în sesiunea generală din 1932, celei mai reușite *traduceri în limba franceză a operei poetice a lui Mihail Eminescu*, prezentate în manuscris.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

2. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 200.000 Lei (*indivizibil*), se va da în sesiunea generală din 1932, celei mai reușite *traduceri în limba engleză a operei poetice a lui Mihail Eminescu*, prezentate în manuscris.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare, este până la 31 DECEMVRIE 1931.

3. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 200.000 Lei (*indivizibil*), se va da în sesiunea generală din 1933, celei mai reușite *traduceri în limba germană a operei poetice a lui Mihail Eminescu*, prezentate în manuscris.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare, este până la 31 DECEMVRIE 1932.

NOTĂ. — În privința *Premiilor C. Hamangiu* pentru traducerea operei poetice a lui Mihail Eminescu în limbile franceză, engleză și germană, se pun în vedere concurenților următoarele dispozițiuni și dorințe arătate în actul de donațiune al d-lui Const. Hamangiu:

« În credința noastră că literatura română are și opere de valoare universală, care merită să fie îndrumate spre admirația întregii lumi culte, în mod cu totul excepțional, în primii trei ani: 1931, 1932 și 1933, aceste premii de câte 200.000 Lei fiecare se vor acorda celor mai bune, mai perfecte și mai apropiate de original traduceri, în limba franceză, engleză

și germană, a volumului de poezii al marelui nostru poet Mihail Eminescu (de preferat după ediția lui Titu Maiorescu) împreună cu o parte din poeziile sale bune, publicate mai în urmă în revistele «Convorbiri Literare», «Floarea Albastră» și alte publicații. Traducătorii sunt rugați de a avea în vedere și observațiunile importante ale d-lui G. Ibrăileanu publicate în revista «Viața Românească» din Iași, numerele 2—3 din 1928 și 5—6 din anul 1929, prin care se atrage atențiunea asupra gravelor erori cuprinse în unele ediții ale acestor poezii. Traducătorii se vor sili să redea cât mai bine și mai exact cu putință fondul și forma nepieritoare opere poetice. Traducerile se pot face și în colaborare de persoane care cunosc cât mai bine și cât mai adânc limbile respective.

* Aceste trei premii inițiale și cu caracter excepțional, de câte 200.000 lei fiecare, se vor acordă în timpul și în modul următor:

* 1. În 1931, premiul de 200.000 Lei se va acordă celei mai reușite traduceri în limba franceză a poeziilor lui Mihail Eminescu, în condițiunile specificate mai sus.

* 2. În 1932, premiul de 200.000 Lei se va acordă celei mai reușite traduceri în limba engleză a poeziilor lui Mihail Eminescu.

* 3. Infine, în 1933, premiul de 200.000 Lei se va acordă celei mai reușite traduceri în limba germană a poeziilor lui Mihail Eminescu.

* Traducerile respective se vor depune la Academia Română în două exemplare manuscrise sau scrise la mașină, în termenul ce-l va fixă Academia. Unul din manuscrise se va restitui autorilor, iar unul se va păstră de Academie.

* Academia Română sau traducătorii premiați (am preferă Academia, ca cea mai superioară instituție culturală) se vor adresă celor mai importante și mai răspândite edituri de traduceri a operelor străine din Franța, Anglia și Germania, pentru editarea și tipărirea într'un număr cât mai mare posibil de exemplare a traducerilor respective. Beneficiul dreptului de traducător (care se confundă după legea noastră din 1923, ca și după legile franceze, engleze și germane, cu dreptul de autor) va aparține, cum e și firesc, traducătorului sau traducătorilor.

* În caz când Comisiunea instituită de Academia Română pentru decernarea acestor trei premii inițiale și excepționale în anii 1931, 1932 și 1933 nu ar găsi în cursul acestor trei ani nici o traducere reușită și deci în stare să prezinte străinătății toate frumusețile acestei opere, Academia Română va da, numai în aceste cazuri, un nou termen de alți trei ani, publicând în acelaș scop un nou concurs pentru traducerea în limba franceză, engleză și germană a operei poetice complete a lui Mihail Eminescu.

4. **PREMIUL V. ADAMACHI**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Folklorul din regiunea Codrului din Basarabia cu transcrierea fonetică a textelor. — (Deciz. 25 Maiu 1929).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

5. **PREMIUL GENERAL CONSTANTIN și MARIA BURGHELE**, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, celui mai bun manuscris de compunere *literară, istorică sau didactică*, având drept principal scop răspândirea și cultivarea în sufletul poporului nostru a frumoaselor principii de morală creștină. — (Deciz. 24 Maiu 1929).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

6. **PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1933, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris despre:

Activitatea literară a Junimei. — (Deciz. 27 Maiu 1930).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1932.

7. **PREMIUL NĂSTUREL**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1933, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris despre: *Influența lui Hegel în cultura română.* — (Deciz. 20 Maiu 1931).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1932.

8. **PREMIUL ALEXANDRU BODESCU**, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1934, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Poezii Bihorului. — (Deciz. 27 Maiu 1930).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1933.

II. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

9. **PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA**, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1. Teritoriul colonizațiunii romane în țările din dreapta și din stânga Dunării de jos.

2. Teoriile vechi și noi despre originea și locuințele Românilor în cursul evului mediu.
3. Migrațiunea popoarelor în țările dunărene și înrăuirile reciproce dintre barbari și elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înființarea Imperiului bulgar.
4. Românii și Bulgarii în timpul Imperiului bulgar și al celui romano-bulgar și relațiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.
5. Originea Principatelor Române.
Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunțit și conștiincios al izvoarelor antice și medievale: autori, inscripțiuni, documente și orice resturi ale vechimii, utilizându-se și toponimia, limba, și în genere orice fântână ce ar putea contribui la lămurirea chestiunii.

— (Deciz. 5 Aprilie 1900 și 25 Martie 1904).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

10. *MARELE PREMIU REGELE FERDINAND*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru cea mai bună lucrare despre:

Viața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

11. *PREMIUL FUNCȚIONARII C. F. R. DIN BUCUREȘTI*, de 9.500 Lei în efecte și 2.613 Lei în numerar, se va da în sesiunea generală din 1932, celei mai bune lucrări despre:

Drepturile funcționarilor publici față de Stat. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

12. *PREMIUL BASARABIEI ÎN MEMORIA LUI I. C. BRĂȚIANU*, în efecte, de nominal Lei 6.500 și 2.243 Lei în numerar, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamemilor de stat ai României în această luptă. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

13. *PREMIUL EPISCOPIEI ARGEȘULUI*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru cea mai bună lucrare asupra subiectului:

Monografia mănăstirii și episcopiei din Curtea de Argeș. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

14. **PREMIUL MINISTERULUI CULTELOR ȘI ARTELOR**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Chipuri de vlădici și scriitori bisericești români din veacul al XVII-lea. (Deciz. 30 Maiu 1929).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

15. **PREMIUL GENERAL R. ROSETTI**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul: *Figuri mai caracteristice din Răsboiul Independenței din 1877—78.* (Deciz. 31 Maiu 1928).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

16. **PREMIUL STATULUI GH. ASACHI**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, celei mai bune lucrări cu subiectul: *Istoria Maramureșului dela începuturile sale până la Unirea din 1918.* (Deciz. 21 Iunie 1929).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

17. **PREMIUL NĂSTUREL**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul: *Legăturile bisericii române cu Patriarhia de Alexandria.* — (Deciz. 21 Iunie 1929).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

18. **PREMIUL AT. TONCOVICEANU**, de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul: *Monografia unui mitropolit sau episcop român din sec. XVIII.* (Deciz. 18 Maiu 1931).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

19. **PREMIUL V. ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1933, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Periodicele românești între anii 1828—1848 și influența lor asupra vieții naționale. — (Deciz. 18 Maiu 1931).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1932.

20. **PREMIUL GENERAL IOAN CARP și MARIA CARP**, de 7.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1933, celei mai bune lucrări cu subiectul:

Monografia geografico-istorică a unei localități rurale din România. (Deciz. 16 Maiu 1930).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1932.

III. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

21. **PREMIUL NĂSTUREL**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Studiul geologic al unei regiuni din țară. — (Deciz. 28 Maiu 1931).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1931.

22. **PREMIUL STATULUI GH. LAZĂR**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1933, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cercetări relative la mecanismele secretoare din celule. — (Deciz. 28 Maiu 1931).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1932.

23. **PREMIUL Dr. VICTOR BABEȘ**, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1933, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cercetări clinice și experimentale asupra porții de intrare și a transmisiunii virusurilor neurotrope. — (Deciz. 26 Maiu 1930).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1932.

24. **PREMIUL V. ADAMACHI**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1933, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cercetări asupra mecanismului citolog al fenomenului secrețiunii. (Deciz. 26 Maiu 1930).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1932.

25. **PREMIUL AT. TONCOVICEANU**, de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1933, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul: *O contribuție la geometria algebrică*. — (Deciz. 28 Maiu 1931).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 **DECEMBRIE** 1932.

26. **PREMIUL V. ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1934, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul: *Monografia hidrobiologică a unei bălți mari a Dunării*. — (Deciz. 28 Maiu 1931).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 **DECEMBRIE** 1933.

* * *

NOTĂ. — Concurenților la premiile cu subiecte date se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul* votat de Academie la 8 Martie 1906:

« **Art. 19.** Manuscrisele se vor prezenta la concurs în termenul fixat în art. 3 (până la 31 Decembrie), fără nume de autor, purtând o deviză sau *motto*; ele vor fi însoțite de un plic sigilat, pe care va fi reproducă deviza sau *motto* din fruntea manuscrisului și în care se va afla închis numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi premiată.

« Manuscrisele, care nu vor fi scrise curat și lizibil, nu vor fi luate în cercetare.

« **Art. 21.** Valoarea premiului, acordat unei lucrări în manuscris se va număra autorului, numai după ce lucrarea va fi tipărită.

« **Art. 22.** Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le vor cere și își vor dovedi proprietatea la cancelaria Academiei prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate în timp de un an dela pronunțarea rezultatului, vor rămâne proprietatea Academiei și vor fi încorporate în Bibliotecă, în colecțiunea manuscriselor.

PERSONALUL
ACADEMIEI ROMÂNE

LA 31 MAIU 1931

MEMBRII ACADEMIEI

I. SECȚIUNEA LITERARĂ

- BIANU Ioan (București).— Ales la 3 Aprilie 1902.
BOGDAN-DUICĂ Gheorghe (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1919.
BRĂTESCU-VOINEȘTI Ioan Al. (București).— Ales la 10 Octombrie 1918.
CIOBANU Ștefan (Chișinău).— Ales la 10 Octombrie 1918.
DENSUSIANU Ovidiu (București).— Ales la 15 Octombrie 1918. 5
GOGA Octavian (Ciucea).— Ales la 4 Iunie 1919.
MURNU Gh. (București).— Ales la 4 Iunie 1923.
NEGRUZZI Iacob C. (București).— Ales la 26 Martie 1881.
PHILIPPIDE Alexandru (Iași).— Ales la 1 Aprilie 1900.
PUȘCARIU Sextil (Cluj).— Ales la 19 Maiu 1914. 10
RĂDULESCU-MOTRU C. (București).— Ales la 4 Iunie 1923.
SADOVEANU Mihail (Iași).— Ales la 1 Iunie 1921.

II. SECȚIUNEA ISTORICĂ

- BALȘ Gheorghe (București).— Ales la 4 Iunie 1923.
DRAGOMIR Silviu (Cluj).— Ales la 25 Maiu 1928.
GUSTI Dimitrie (București).— Ales la 4 Iunie 1919.
IORGA Nicolae (București).— Ales la 26 Maiu 1910.
LAPEDATU Alexandru (Cluj).— Ales la 10 Octombrie 1918. 5
LUPAȘ Ioan (Cluj).— Ales la 17 Maiu 1916.
MEHEDINȚI Simion (București).— Ales la 19 Maiu 1915.
NISTOR Ioan (Cernăuți).— Ales la 19 Maiu 1915.
POPESCU Preot Nicolae (București).— Ales la 5 Iunie 1923.
RĂDULESCU Andrei (București).— Ales la 2 Iunie 1920. 10
SUTZU Mihail C. (București).— Ales la 27 Maiu 1909.
VÂLSAN Gheorghe (București).— Ales la 2 Iunie 1920.

III. SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

- ANTIPA Grigorie (București).— Ales la 14 Maiu 1910.
 BOGDAN Petre (Iași).— Ales la 4 Iunie 1926.
 CANTACUZINO Dr. Ioan (București).— Ales la 30 Maiu 1925.
 CRAINIȚIANU General Gr. (București).— Ales la 18 Maiu 1911.
 INCULEȚ Ion (Iași).— Ales la 10 Octomvrie 1918. 5
 MARINESCU Dr. G. (București).— Ales la 9 Aprilie 1905.
 MRAZEC L. (București).— Ales la 11 Aprilie 1905.
 RACoviȚĂ Emil (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1920.
 SIMIONESCU Ioan (Iași).— Ales la 18 Maiu 1911.
 ȚIȚEICA Gheorghe (București).— Ales la 15 Maiu 1913. 10
 VASILESCU-KARPEN N. (București).— Ales la 6 Iunie 1923.
 VOINOV Dimitrie (București).— Ales la 1 Iunie 1927.

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAȚI

- ALECSANDRI Vasile.— Numit la 2 Iunie 1867.—† la 22 August 1890.
- AURELIAN Petre S.— Ales la 9 Septembrie 1871.—† 24 Ianuarie 1909.
- BABEȘ Vicențiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.—† 21 Ianuarie 1907.
- BABEȘ Dr. Victor.— Ales la 11 Martie 1893.—† 19 Octombrie 1927.
- BACALOGLU Emanoil.— Ales la 29 Iunie 1879.—† 30 August 1891. 5
- BARIȚIU Gheorghe.— Numit la 22 Aprilie 1866.—† 21 Martie 1893.
- BĂRSEANU Andreiu.— Ales la 1 Aprilie 1908.—† 19 August 1922.
- BENGESCU Gheorghe.— Ales la 4 Iunie 1921.—† 23 August 1922.
- BOGDAN Ioan.— Ales la 29 Martie 1903.—† 1 Iunie 1919.
- BRÂNDZĂ Dr. Dimitrie.— Ales la 30 Iunie 1879.—† 3 August 1895. 10
- BUNEA Augustin.— Ales la 28 Maiu 1909.—† 18 Noembrie 1909.
- CARAGIANI Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866.—† 13 Ianuarie 1921.
- CHIȚU Gheorghe.— Ales la 27 Iunie 1879.—† 28 Octombrie 1897.
- CIPARIU Timoteiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.—† 22 August 1887.
- COBĂLCESCU Grigorie.— Ales la 29 Martie 1886.—† 21 Maiu 1892. 15
- COȘBUC Gheorghe.— Ales la 20 Maiu 1916.—† 26 Aprilie 1918.
- COZACOVICI Dimitrie.— Numit la 22 Aprilie 1866.—† 21 August 1868.
- DELAVRANCEA B. Șt.— Ales la 19 Maiu 1912.—† 30 Aprilie 1918.
- DIMITROVICI Ambrozie.— Numit la 22 Aprilie 1866.—† 3 Iulie 1866.
- ELIADE RĂDULESCU Ioan.— Numit la 2 Iunie 1867.—† 27 Apr. 1872. 20
- ERBICEANU Constantin.— Ales la 8 Aprilie 1899.—† 7 Martie 1913.
- FĂLCOIANU Ștefan.— Ales la 13 Septembrie 1876.—† 22 Ianuarie 1905.
- FĂTU Dr. Anastasiu.— Ales la 11 Septembrie 1871.—† 3 Martie 1886.
- FELIX Dr. Iacob.— Ales la 30 Iunie 1879.—† 20 Ianuarie 1905.
- FONTANINU Gheorghe M.— Ales la 10 Sept. 1870.—† 24 Aprilie 1886. 25
- GANE Nicolae.— Ales la 1 Aprilie 1908.—† 16 Aprilie 1916.
- GHICA Ion.— Ales la 13 August 1874.—† 22 Aprilie 1897.
- GIURESCU Constantin.— Ales la 14 Maiu 1914.—† 28 Octombrie 1918.
- GRECESCU Dr. D.— Ales la 17 Aprilie 1907.—† 2 Octombrie 1910.
- HARET Spiru C.— Ales la 31 Martie 1892.—† 17 Decembrie 1912. 30
- HASDEU Bogdan P.— Ales la 13 Septembrie 1877.—† 25 August 1907.
- HEPITES Ștefan.— Ales la 3 Aprilie 1902.—† 16 Septembrie 1922.
- HODOSIU Iosif.— Numit la 22 Aprilie 1866.—† 28 Noembrie 1880.
- HURMUZAKI Alex.— Numit la 22 Aprilie 1866.—† 8 Martie 1871.
- HURMUZAKI Eudoxie.— Ales la 2 August 1872.—† 29 Ianuarie 1874. 35
- IONESCU Nicolae.— Numit la 20 Iulie 1867.—† 24 Ianuarie 1905.

- ISTRATI Constantin.— Ales la 7 Aprilie 1899.—† 17 Ianuarie 1919.
- KALINDERU Ioan.— Ales la 13 Martie 1893.—† 11 Decembrie 1913.
- KOGĂLNICEANU Mihail.— Ales la 16 Sept. 1868.—† 20 Iunie 1891.
- KRETZULESCU Nicolae.— Ales la 9 Sept. 1871.—† 26 Iunie 1900. 40
- LAURIAN August Treb.— Numit la 2 Iunie 1867.—† 25 Febr. 1881.
- MAIORESCU Titu.— Numit la 20 Iulie 1867.—† 1 Iulie 1917.
- MANIU Vasile.— Ales la 12 Septembrie 1876.—† 10 Martie 1901.
- MARIAN Simeon Fl.— Ales la 26 Martie 1881.—† 11 Aprilie 1907.
- MARIENESCU At. M.— Ales la 26 Martie 1881.—† 7 Ianuarie 1914. 45
- MASSIMU Ioan C.— Numit la 2 Iunie 1867.—† 2 Iunie 1877.
- MELCHISEDEC Episcop.— Ales la 10 Sept. 1870.—† 16 Maiu 1892.
- MOLDOVANU Ioan M.— Ales la 11 Aprilie 1894.—† 7 Sept. 1915.
- MUNTEANU Gavril.— Numit la 22 Aprilie 1866.—† 17 Dec. 1869.
- NAUM Anton.— Ales la 11 Martie 1893.—† 28 August 1917. 50
- NEGRUZZI Constantin.— Numit la 2 Iunie 1867.—† 25 August 1868.
- NICOLAE Popea Episcop.— Ales la 8 Aprilie 1899.—† 26 Iulie 1908.
- ODOBESCU Alexandru.— Ales la 10 Sept. 1870.—† 10 Noembrie 1895.
- OLLĂNESCU Dimitrie C.— Ales la 11 Martie 1893.—† 20 Ian. 1908.
- ONCIUL Dimitrie.— Ales la 11 Aprilie 1905.—† 20 Martie 1923. 55
- PAPADOPOL-CALIMACH Alexandru.— Ales la 12 Septembrie 1876.—
† 18 Iunie 1898.
- PAPIU-ILARIANU Alex.— Ales la 16 Sept. 1868.—† 11 Oct. 1878.
- PĂRVAN Vasile.— Ales la 15 Maiu 1913.—† 26 Iunie 1927.
- POENARU Petre.— Ales la 10 Sept. 1870.—† 2 Octombrie 1875.
- PONI Petre.— Ales la 30 Iunie 1879.—† 2 Aprilie 1925. 60
- PORCIUS Florian.— Ales la 10 Martie 1882.—† 17 Maiu 1906.
- PUȘCARIU Ioan.— Ales la 4 Aprilie 1900.—† 24 Decembrie 1911.
- QUINTESCU Nicolae Gh.— Ales la 14 Sept. 1877.—† 12 August 1913.
- ROMAN Alexandru.— Numit la 22 Aprilie 1866.—† 15 Sept. 1897.
- ROSETTI Constantin A.— Numit la 2 Iunie 1867.—† 8 Aprilie 1885. 65
- SALIGNY Anghel.— Ales la 7 Aprilie 1897.—† 17 Iunie 1925.
- SBIERA Ioan.— Numit la 11 Iunie 1866.—† Octombrie 1916.
- SION Gheorghe.— Ales la 16 Septembrie 1868.—† 1 Octombrie 1892.
- STAMĂȚI Constantin.— Numit la 22 Aprilie 1866.—† 26 Maiu 1876.
- STEFANELLI Teodor V.— Ales la 26 Maiu 1910.—† 23 Iulie 1921. 70
- ȘTEFĂNESCU Grigorie.— Ales la 12 Sept. 1876.—† 20 Februarie 1911.
- STURDZA Dimitrie A.— Ales la 15 Sept. 1871.—† 8 Octombrie 1914.
- TECLU Nicolae.— Ales la 2 Iulie 1879.—† Iulie 1916.
- TOCILESCU Gr. G.— Ales la 22 Martie 1890.—† 28 Septembrie 1909.
- URECHIA Vasile A.— Numit la 2 Iunie 1867.—† 23 Noembrie 1901. 75
- VASICIU Dr. Paul.— Ales la 2 Iulie 1879.—† 20 Iunie 1881.
- VASILE Mangra, Mitropolit.— Ales la 27 Maiu 1909.—† 1 Oct. 1918.
- VULCAN Iosif.— Ales la 30 Martie 1891.—† 26 August 1907.
- XENOPOL A. D.— Ales la 11 Martie 1893.—† 27 Februarie 1920.
- ZAMFIRESCU Duiliu.— Ales la 1 Aprilie 1908.—† 3 Iunie 1922. 80

MEMBRII ONORARI

M. S. CAROL II, *Regele României,*

Membru onorar 17 Maiu 1921

Președinte onorar și Protector al Academiei Române

8 Iunie 1930.

M. S. MARIA, *Regina României,*

1 Maiu 1915.

M. S. VICTOR EMANUEL III, *Regele Italiei,*

6 Martie 1890.

A. S. R. NICOLAE, *Principe al României,*

28 Maiu 1929.

ATANASIE Mironescu, fost Mitropolit Primat (M-rea Cernica).— Ales
la 25 Maiu 1909. 5

AVERESCU Al. Mareșal (București)— Ales la 7 Iunie 1923.

BALDACCI Antonio (Bologna).— Ales la 29 Maiu 1913.

BALTHAZARD Dr. V. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.

BÉDIER Joseph (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.

BÉMONT Charles (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926. 10

BERTHELOT Daniel (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.

BORMANN Eugen (Viena).— Ales la 9 Aprilie 1897.

CAGNAT René (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.

CARADJA Aristide (Grumăzești).— Ales la 28 Maiu 1930.

CARCOPINO Jérôme (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926. 15

CARTAN Élie.— Ales la 27 Maiu 1931.

CAULLERY Maurice (Paris).— Ales la 28 Maiu 1928.

CICHORIUS Conrad (Bonn).— Ales la 29 Maiu 1914.

CLARK Dr. Charles Upson (New Haven, U. S. A.).— Ales la 26
Maiu 1923.

CROCE Benedetto (Neapol).— Ales la 12 Iunie 1921. 20

CUMONT Franz (Bruxelles).— Ales la 10 Iunie 1926.

DE LA RONCIÈRE Charles (Paris).— Ales la 7 Iunie 1919.

DELEHAYE, Pr. Hippolyte (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924.

DE MARTONNE Emmanuel (Paris).— Ales Corespondent la 26 Maiu
1912, Onorar la 7 Iunie 1919.

DE SANCTIS Gaetano (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924. 25

- DIEHL Charles (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
- DOMASZEWSKI Alfred de (Heidelberg).— Ales la 9 Aprilie 1897.
- DONICI Nicolae (Dubosarii-Vechi).— Ales la 23 Maiu 1922.
- DUPARC Louis (Geneva).— Ales la 29 Maiu 1913.
- ENESCU George (București).— Ales la 26 Maiu 1916. 30
- FOCILLON Henri (Lyon).— Ales Corespondent la 1 Iunie 1922,
Onorar la 8 Iunie 1926.
- GASTER Moise (Londra).— Ales la 30 Maiu 1929.
- GOLDIȘ Vasile (Arad).— Ales la 7 Iunie 1919.
- GRIGNARD Victor (Lyon).— Ales la 11 Iunie 1925.
- GUILLET Léon (Paris).— Ales la 27 Maiu 1931. 35
- HAMANGIU Constantin (București).— Ales la 29 Maiu 1930.
- HARTLEY Sir Charles (Londra).— Ales la 16 Aprilie 1907.
- HURMUZAKI Constantin (Cernăuți).— Ales la 7 Iunie 1919.
- IACOV Antonovici Episcop (Huși).— Ales la 7 Iunie 1919.
- JANET Paul (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 40
- KENYON Sir Frederic (Londra).— Ales la 12 Iunie 1924.
- LACOUR-GAYET G. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
- LACROIX Albert (Paris).— Ales la 28 Maiu 1931.
- LANCIANI Rudolfo (Roma).— Ales la 10 Iunie 1920.
- LAVERAN Ch. L. A. (Paris).— Ales la 29 Maiu 1914. 45
- LEBESGUE Henry (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
- LEVADITI Dr. C. (Paris).— Ales Corespondent la 24 Maiu 1910,
Onorar la 10 Iunie 1916.
- MANIU Iuliu (Bădăcin).— Ales la 7 Iunie 1919.
- MARIE Pierre (Paris).— Ales la 28 Maiu 1912.
- MEILLET A. (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923. 50
- MEYER-LUEBKE W. (Bonn).— Ales la 28 Martie 1906.
- MEYNIAL Dr. E. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
- MILLET Gabriel (Paris).— Ales la 12 Iunie 1921.
- MIRON Dr. Cristea, Patriarhul României (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
- MOROZEWICZ Iosef (Warsovia).— Ales la 28 Maiu 1928. 55
- NEGULESCU P. P. (București).— Ales Corespondent la 19 Maiu 1915,
Onorar la 28 Maiu 1928.
- NOAILLES Ana, Contesa de (Paris).— Aleasă la 11 Iunie 1925.
- NICODIM Arhiepiscop (M-reă Neamțului).— Ales la 15 Oct. 1918.
- NICOLAE Bălan, Mitropolit (Sibiu).— Ales la 10 Iunie 1920.
- PAIS Hector (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924. 60
- PANTAZI Emanuel (București).— Ales la 28 Maiu 1929.
- PARIBENI Roberto (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
- PATERNO Em. (Roma).— Ales la 11 Iunie 1925.
- PERRIN Jean (Paris).— Ales la 28 Maiu 1930.
- PERRONCITO Eduard (Torino).— Ales la 5 Iunie 1922. 65
- PICARD Emil (Paris).— Ales la 19 Maiu 1911.
- PICK Behrendt (Gotha).— Ales la 29 Maiu 1914.
- PIMEN Georgescu, Mitropolit (Iași).— Ales la 15 Octomvrie 1918.

- PIRENNE Henri (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924.
- POPE William Jackson (Cambridge).— Ales la 11 Iunie 1925. 70
- POTTIER Edmond (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.
- PRESAN Const. Mareșal (București).— Ales la 7 Iunie 1923.
- PURKINE Dr. Cyril (Praga).— Ales la 1 Iunie 1928.
- RADU Elie (București).— Ales la 5 Iunie 1926.
- RAMON Y CAJAL Santiago (Madrid).— Ales la 4 Iunie 1923. 75
- RAMSAY Sir William (Edinburgh).— Ales la 12 Iunie 1924.
- RAYLEIGH Lord John William Strutt (Londra).— Ales la 22 Maiu 1924.
- RICHET Ch. (Paris).— Ales la 12 Iunie 1926.
- RIST Charles (Paris).— Ales la 28 Maiu 1931.
- ROMAN Ciorogariu, Episcop (Oradea-Mare).— Ales la 12 Iunie 1921. 80
- ROMNICEANU Victor (București).— Ales la 6 Iunie 1923.
- ROTH Victor (Sebeșul-Săsesc).— Ales la 10 Iunie 1926.
- ROUX Dr. E. (Paris).— Ales la 24 Maiu 1911.
- SABATIER Paul (Toulouse).— Ales la 11 Iunie 1925.
- SAINT-AULAIRE Comte (Paris).— Ales la 28 Maiu 1929. 85
- SERGEANT EMILE (Paris).— Ales la 28 Maiu 1930.
- SETON-WATSON R. W. (Londra).— Ales la 26 Maiu 1923.
- SOMBART Werner (Berlin).— Ales la 28 Maiu 1931.
- ȘTIRBEY Barbu (București).— Ales la 28 Maiu 1929.
- TEUTSCH Dr. Friedrich (Sibiu).— Ales la 7 Iunie 1919. 90
- TITULESCU Nicolae (Londra).— Ales la 31 Maiu 1930.
- TIKTIN H. (Berlin).— Ales la 7 Iunie 1919.
- VĂCĂRESCU Elena (Paris).— Alesă la 11 Iunie 1925.
- VASILE Suciū Mitropolit (Blaj).— Ales la 11 Iunie 1919.
- VOLTERRA Vitto (Roma).— Ales la 29 Maiu 1913. 95
- WALDEYER W. (Berlin).— Ales la 28 Maiu 1912.
- WILAMOWITZ-MOELLENDORFF Ulrich de (Berlin).— Ales la 29
Maiu 1914.
- ZAVORAL Metodiu (Praga).— Ales la 7 Iunie 1919.

MEMBRII ONORARI DECEDAȚI

M. S. CAROL I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte onorar.

Proclamat la 15 Septembrie 1867,
Decedat la 27 Septembrie 1914.

M. S. FERDINAND I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte onorar.

Proclamat la 15 Martie 1890,
Decedat la 20 Iulie 1927.

M. S. ELISABETA, *Regina României (Carmen Sylva)*

Proclamată la 31 Martie 1891,
Decedată la 18 Februarie 1916.

ADRIAN General Gheorghe.— Ales la 13 Septembrie 1875.— † 15
Octombrie 1889.

ANDREIU Șaguna, Mitropolit.— Ales la 7 Septembrie 1871.— † 16
Iunie 1873.

APPEL Paul.— Ales la 22 Maiu 1914.— † 24 Octombrie 1930.

ARION C. C.— Ales la 12 Maiu 1912.— † 27 Iunie 1923.

ARRHENIUS Svante S.— Ales la 27 Maiu 1913.— † Octombrie 1927.

ASCOLI Graz. Isaia.— Ales la 13 Septembrie 1877.— † 21 Ianuarie 1907.

d'AVRIL Baron Adolphe.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 14 Octombrie 1904. 10

BABELON Ernst.— Ales la 29 Maiu 1914.— † 3 Ianuarie 1924.

BACCELI Guido.— Ales la 22 Martie 1906.— † 10 Ianuarie 1916.

BAILLON H.— Ales la 28 Martie 1887.— † 7 Iulie 1895.

BAROZZI General C.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 15 Aprilie 1921.

BATAILLARD Paul.— Ales la 30 August 1872.— † 1 Martie 1894. 15

BACHAMP A.— Ales la 28 Martie 1906.— † 18 Aprilie 1905.

BEERNAERT August M. F.— Ales la 25 Martie 1906.— † 6 Oct. 1912.

BENNDORF Otto.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 20 Ianuarie 1908.

BERNAT-LENDWAY Dr. A. N.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 12 Fe-
bruarie 1924.

- BERTHELOT G-ral Henri Mathias.— Ales la 5 Iunie 1926.— † 28 Ianuarie 1931. 20
- BERTHELOT M.— Ales la 28 Martie 1906.— † 5 Martie 1907.
- BIONDELLI Bernadino.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Iunie 1886.
- BJOERKMAN Goran.— Ales la 25 Maiu 1922.— † 22 Decemvrie 1923.
- BLANCHARD Dr. Raphael.— Ales la 22 Maiu 1914.— † 7 Febr. 1919.
- BLASERNA Pietro.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 27 Februarie 1918. 25
- BOCK Dr. Francisc.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 19 Aprilie 1899.
- BONAPARTE Principele Roland.— Ales la 10 Iunie 1920.— † 15 Aprilie 1924.
- BOSIANU Constantin.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 21 Martie 1882.
- BOUCHARD Dr. Charles.— Ales la 18 Maiu 1911.— † 2 Martie 1915.
- BRANISCE Dr. Valeriu.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 1 Ianuarie 1928. 30
- BRĂȚIANU Ioan C.— Ales la 19 Martie 1885.— † 4 Maiu 1891.
- BRĂȚIANU I. I. C.— Ales la 7 Iunie 1923.— † 24 Noemvrie 1927.
- BRĂȚIANU I. Vintilă.— Ales la 28 Maiu 1929.— † 22 Decemvrie 1930.
- BURY I. B.— Ales la 25 Maiu 1913.— † 1 Iunie 1928.
- BUZDUGAN George.— Ales la 28 Maiu 1929.— † 7 Octomvrie 1929. 35
- CĂMPEANU Petre.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 15 Aprilie 1893.
- CAPELLINI Cav. Ioan.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 29 Maiu 1922.
- CECCHETTI Bartolomeo.— Ales la 22 Martie 1890.— † 16 Martie 1890.
- CHASLES Philareté.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 18 Iulie 1873.
- CIHAC Alex.— Ales la 30 August 1872.— † 29 Iulie 1887. 40
- CIHAC Dr. Jacob.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Noemvrie 1888.
- COMȘA Dimitrie.— Ales la 13 Iunie 1926.— † 15 Februarie 1931.
- CREȚIANU Gheorghe.— Ales la 22 Martie 1882.— † 6 August 1887.
- CROOKES William.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 4 Aprilie 1919.
- CUCIUREANU Dr. Gheorghe.— Ales la 10 Septemvrie 1871.— † 10 Ianuarie 1886. 45
- DAHN Felix.— Ales la 22 Aprilie 1894.— † 3 Ianuarie 1912.
- DARBOUX Jean Gaston.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 23 Febr. 1917.
- DE FLERS Robert.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 30 Iulie 1927.
- DESJARDINS Ernest.— Ales la 9 Sept. 1871.— † 9 Octomvrie 1886.
- DIEFENBACH Lorenz.— Ales la 15 Aprilie 1880.— † 16 Martie 1883. 50
- DIEZ Frederic.— Ales la 30 August 1872.— † 17 Maiu 1876.
- DIMA Gheorghe.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 5 Iunie 1925.
- EGGER Emil.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 18 August 1885.
- ERLICH Dr. Paul.— Ales la 18 Maiu 1911.— † 20 August 1915.
- FISCHER Emil.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 14 Iulie 1919. 55
- FOERSTER Wilhelm.— Ales la 27 Maiu 1913.— † 18 Ianuarie 1921.
- FOUGÈRES Gustav.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 7 Decemvrie 1927.
- FROEHNER Wilhelm.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 22 Maiu 1925.
- GAUDRY Albert.— Ales la 23 Martie 1904.— † 27 Noemvrie 1908.
- GILLIÉRON J.— Ales la 6 Iunie 1923.— † 26 Aprilie 1926. 60
- GONATA Ștefan.— Numit membru activ la 2 Iunie 1867.— Ales membru onorar la 22 Septemvrie 1870.— † 18 Septemvrie 1896.

- GORE Paul.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 8 Decembrie 1927.
- GRĂDIȘTEANU Grigorie.— Ales la 30 Iunie 1879.—† 28 Febr. 1892.
- GRĂDIȘTEANU Petre.— Ales la 2 Aprilie 1883.—† 27 Sept. 1921.
- GRANT DUFF Sir M.— Ales la 12 Sept. 1875.—† 12 Ianuarie 1906. 65
- GRECIANU Ștefan D.— Ales la 9 Aprilie 1905.—† 1 August 1908.
- GRIGORESCU Nicolae.— Ales la 8 Aprilie 1899.—† 21 Iulie 1907.
- GUBERNATIS Angelo de.— Ales la 28 Martie 1895.—† 14 Febr. 1913.
- GUILLAUME Baron.— Ales la 16 Aprilie 1907.—† 22 Aprilie 1918.
- GUYE Philippe.— Ales la 29 Maiu 1913.—† 27 Martie 1922. 70
- HALLER Albin.— Ales la 28 Maiu 1909.—† 29 Aprilie 1925.
- HANN Iulius de.— Ales la 22 Maiu 1914.—† 1 Octombrie 1921.
- HASDEU Alexandru.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septembrie 1870.—† 9 Noembrie 1872.
- HAYNALD Cardinal Ludovic.— Ales la 2 Aprilie 1883.—† 4 Iulie 1891.
- HEAD Barcaly.— Ales la 29 Maiu 1914.—† 12 Iunie 1924. 75
- HENRY Louis.— Ales la 28 Maiu 1909.—† 23 Februarie 1913.
- HIRSCHFELD Otto.— Ales la 13 Aprilie 1894.—† 27 Martie 1922.
- HOMOLLE Théophile.— Ales la 12 Iunie 1924.—† 14 Iunie 1925.
- HURMUZAKI Nicolae.— Ales la 2 Aprilie 1883.—† 19 Sept. 1909.
- ILARION Pușcariu, Arhiepiscop.— Ales la 24 Maiu 1916.—† 8 Septembrie 1922. 80
- IOANID Gheorghe.— Ales la 10 Sept. 1871.—† 27 Noembrie 1888.
- IONESCU Ioan.— Ales la 1 Aprilie 1884.—† 17 Decembrie 1891.
- IONESCU Dr. Toma.— Ales la 5 Iunie 1925.—† 28 Martie 1926.
- IOSIF Gheorghian, Mitropolit Primat.— Ales la 24 Martie 1901.—† 24 Ianuarie 1909.
- IOSIF Naniescu, Mitropolitul Moldovei.— Ales la 16 Aprilie 1888.—† 26 Ianuarie 1902. 85
- JAGIC Vatroslav.— Ales la 23 Martie 1904.—† 5 August 1923.
- JARNIK Dr. Ioan Urban.— Ales corespondent la 28 Maiu 1879, Onorar la 7 Iunie 1919.—† 12 Ianuarie 1923.
- JIRECEK Constantin.— Ales la 29 Maiu 1914.—† 28 Decembrie 1917.
- KLEIN Felix.— Ales la 29 Maiu 1913.—† 1925.
- KLEINWAECHTER Friedrich.— Ales la 12 Iunie 1921.—† 12 Decembrie 1927. 90
- KONDAKOV Nicodem.— Ales la 12 Iunie 1924.—† 17 Febr. 1925.
- KOTZEBUE Wilhelm de.— Ales la 1 Aprilie 1884.—† 24 Oct. 1887.
- KRETZULESCU Constantin.— Ales la 10 Septembrie 1871.—† 20 Martie 1884.
- KRUMBACHER Karl.— Ales la 28 Martie 1906.—† 12 Dec. 1909.
- LAHOVARI Gheorghe.— Ales la 25 Martie 1901.—† 13 Iunie 1909. 95
- LAMPRECHT Karl.— Ales la 23 Maiu 1913.—† 10 Maiu 1915.
- LASTEYRIE Comte Ferdinand de.— Ales la 9 Septembrie 1871.—† 14 Maiu 1879.
- LÉGER Louis.— Ales la 12 Aprilie 1894.—† 30 Aprilie 1923.
- LEPSIUS Richard.— Ales la 30 August 1875.—† 10 Iulie 1884.

- LINAS Charles de.— Ales la 9 Septemvrie 1871.— † 14 Aprilie 1887. 100
- LIPPMANN Gabriel.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 31 Iulie 1921.
- LONGPERRIER Adrien de.— Ales la 7 Septemvrie 1871.— † 14 Ianuarie 1882.
- LORENZ Antoon Hendrich.— Ales la 29 Maiu 1913.— † 4 Febr. 1928.
- LUDWIG Dr. Ernest.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 14 Octomvrie 1915.
- MANGIUCA Simeon.— Ales la 22 Martie 1890.— † 22 Noemvrie 1890. 105
- MARSY Comte de.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 16 Maiu 1900.
- METCHNIKOFF I.— Ales la 24 Maiu 1911.— † 18 Iulie 1916.
- MIKLOSICH Dr. Franz.— Ales la 15 Apr. 1880.— † 7 Martie 1891.
- MISSIR Petre.— Ales la 10 Iunie 1926.— † 10 Iunie 1929.
- MOCIONI Andreiu.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 23 Aprilie 1880. 110
- MOMMSEN Teodor.— Ales la 3 Iulie 1879.— † 19 Octomvrie 1903.
- MONLAU Filip.— Ales la 12 Septemvrie 1870.— † 16 Februarie 1871.
- MOUREU Charles.— Ales la 11 Iunie 1925.— † 13 Iunie 1929.
- MUELLER Max.— Ales la 12 Septemvrie 1875.— † 15 Octomvrie 1900.
- MUREȘIANU Iacob.— Ales la 17 Septemvrie 1877.— † 17 Sept. 1887. 115
- NYROP Kristoffer.— Ales la 8 Iunie 1926.— † 13 Aprilie 1931.
- PETRUSZEWICZ A. S.— Ales la 22 Martie 1890.— † 11 Sept. 1913.
- PICOT Emil.— Ales la 31 Maiu 1879.— † 13 Septemvrie 1918.
- POINCARÉ Jules-Henri.— Ales la 28 Maiu 1909.— † 4 Iulie 1912.
- POINCARÉ Lucien.— Ales la 11 Iunie 1919.— † 9 Martie 1920. 120
- POLIZU Dr. Gheorghe A.— Ales la 10 Sept. 1871.— † 18 Oct. 1886.
- POPOVICIU Eusebie.— Ales la 4 Aprilie 1908.— † 28 Septemvrie 1922.
- QUINET Edgar.— Ales la 15 Septemvrie 1869.— † 27 Martie 1875.
- RAMBAUD Alfred.— Ales la 28 Martie 1895.— † 10 Noemvrie 1905.
- RAMSAY Sir William.— Ales la 29 Maiu 1913.— † 1 August 1916. 125
- ROSETTI Teodor.— Ales la 26 Martie 1891.— † 27 Iulie 1923.
- SCHLUMBERGER G. L. (Paris).— Ales la 28 Martie 1906.— † ...
Maiu 1929.
- SCHUCHARDT Hugo.— Ales la 13 Sept. 1877.— † 21 Aprilie 1927.
- SELLA Quintino.— Ales la 2 Aprilie 1883.— † 15 Martie 1884.
- SILAȘI Dr. Gr.— Ales la 13 Septemvrie 1877.— † 5 Ianuarie 1897. 130
- STANLEY OF ALDERLEY Lord Henry.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 10 Decemvrie 1903.
- STEENSTRUP J. Jap. Smith.— Ales la 12 Sept. 1870.— † 8 Iunie 1897.
- STRĂJESCU Ioan.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septemvrie 1870.— † 4 Octomvrie 1873.
- STROESCU Vasile.— Ales la 24 Maiu 1910.— † 13 Aprilie 1926.
- STURDZA-SCHEIANU Dimitrie.— Ales la 16 Aprilie 1907.— † 6 Februarie 1920. 135
- SURUCEANU Ioan C.— Ales la 11 Aprilie 1888.— † 18 Noemvrie 1897.
- SZABO Dr. Iosif.— Ales la 30 August 1872.— † 15 Decemvrie 1874.
- TERMIER Pierre.— Ales la 28 Maiu 1928.— † ... Octomvrie 1930.
- TOBLER Adolf.— Ales la 30 August 1875.— † 5 Martie 1910.

- TORMA Carol.— Ales la 22 Martie 1882.— † 17 Februarie 1897. 140
- UBICINI A.— Ales la 9 Septembrie 1871.— † 15 Octombrie 1884.
- UVAROFF Alexis S.— Ales la 9 Septembrie 1871.— † Februarie 1885.
- VEGEZZI-RUSCALA G.— Ales la 15 Sept. 1869.— † 17 Dec. 1885.
- VICTOR Mihályi, Mitropolit.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 17 Ianuarie 1918.
- VIRCHOW Rudolf.— Ales la 6 Aprilie 1902.— † 23 August 1902. 145
- VLADIMIR de Repta, Mitropolit.— Ales la 7 Iunie 1919.— † 24 Aprilie 1926.
- WHITE Sir William A.— Ales la 17 Martie 1885.— † 16 Dec. 1891. 147

MEMBRII CORESPONDENȚI

I. LA SECȚIUNEA LITERARĂ

Români:

- ADAMESCU Gheorghe (București).— Ales la 12 Iunie 1921.
AGĂRBICEANU Ioan (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
BĂNESCU Nicolae (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
BĂRBULESCU Ilie (Iași).— Ales la 4 Aprilie 1908.
BASSARABESCU I. A. (Ploești).— Ales la 25 Maiu 1909. 5
BEZA Marcu (Londra).— Ales la 4 Iunie 1923.
BOTEZ Eug. P. (București).— Ales la 8 Iunie 1922.
CAPIDAN Th. (Cluj).— Ales la 1 Iunie 1928.
CARTOJAN Nicolae (București).— Ales la 1 Iunie 1929.
DRĂGANU Nicolae (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1923. 10
GHIBU Onisifor (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
GOROVEI Artur (Fălticeni).— Ales la 28 Maiu 1915.
HALIPA Pantelimon (Chișinău).— Ales la 15 Octomvrie 1918.
HODOȘ Enea (Cluj).— Ales la 23 Martie 1904.
ORTIZ Ramiro (București).— Ales la 10 Iunie 1920. 15
PAPAHAGI Pericle (Siliștra).— Ales la 26 Maiu 1916.
PETROVICI I. (Iași).— Ales la 7 Iunie 1927.
PROCOPOVICI Alexe (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919.
RĂDULESCU-POGONEANU Ioan (București).— Ales la 4 Iunie 1919.
SIMIONESCU-RIMNICEANU Marin (București).— Ales la 5 Iu-
nie 1919. 20

Străini:

- BARTOLI Mateiu (Turin).— Ales la 29 Maiu 1914.
FRIEDWAGNER M. H. (Frankfurt pe Main).— Ales la 18 Maiu 1911.
GAMILLSCHEG Ernst (Berlin).— Ales la 30 Maiu 1929.
JOKL Norbert (Wien).— Ales la 30 Maiu 1929.
ROQUES Mario (Paris).— Ales la 29 Maiu 1914. 5
SANDFELD-JENSEN Kr. (Copenhaga).— Ales la 18 Maiu 1911.

- SKOK Petar (Zagreb).— Ales la 30 Maiu 1929.
 TAGLIAVINI Carol (Bologna).— Ales la 1 Iunie 1928.
 WEDKIEWICZ Stanislau (Cracovia).— Ales la 30 Maiu 1929.
 WEIGAND Dr. Gustav (Lipsca).— Ales la 31 Martie 1892. 10
 ZAUNER Ad. (Graz).— Ales la 29 Maiu 1914.

II. LA SECȚIUNEA ISTORICĂ

Români:

- ANDRIȘESCU I. (București).— Ales la 26 Maiu 1928.
 BRĂTESCU Constantin (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919.
 BRĂTIANU Gh. I. (Iași).— Ales la 2 Iunie 1928.
 CÂNDEA Romul. (Cernăuți).— Ales la 30 Maiu 1929.
 CUZA A. C. (Iași).— Ales la 1 Aprilie 1903. 5
 DOCAN N. (București).— Ales la 26 Maiu 1915.
 DRĂGHICEANU Virgil (București).— Ales la 4 Iunie 1926.
 FILITTI I. C. (București).— Ales la 19 Maiu 1915.
 GHIBĂNESCU Gh. (Iași).— Ales la 11 Aprilie 1905.
 IONESCU-DOLJ I. (București).— Ales la 26 Maiu 1928. 10
 LONGINESCU Ștefan (București).— Ales la 24 Maiu 1910.
 MARINESCU Const. (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1928.
 METEȘ Preotul Ștefan (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1919.
 MOISIL Constantin (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
 PĂCLIȘANU Zenovie (București).— Ales la 5 Iunie 1919. 15
 POPA-LISSEANU Gheorghe (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
 ROSETTI Radu General (București).— Ales la 4 Iunie 1927.
 RUSSO Demostene (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
 TAȘCĂ Gheorghe (București).— Ales la 4 Iunie 1926.
 ZOTTA Sever (Iași).— Ales la 7 Iunie 1919. 20

Străini:

- ANDREADES A. M. (Atena).— Ales la 31 Maiu 1930.
 CHAPUISAT Edouard (Genève).— Ales la 4 Iunie 1925.
 GHEDEON Emanuel (Atena).— Ales la 2 Aprilie 1891.
 GLOTZ Gustave (Paris).— Ales la 28 Maiu 1929.
 GUICHEN Vicomte de (Paris).— Ales la 28 Maiu 1929. 5
 LUGLI Giuseppe (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
 ORSI Pietro (Veneția).— Ales la 31 Maiu 1930.
 PERNICE Angelo (Florența).— Ales la 5 Iunie 1926.
 PROTICI Andrei (Sofia).— Ales la 31 Maiu 1930.
 PUIG Y CADAFALCH Ioseph (Barcelona).— Ales la 27 Maiu 1931. 10
 RAĐONIC Iovan (Belgrad).— Ales la 29 Maiu 1914.
 SISIC Ferdo v. (Zagreb).— Ales la 31 Maiu 1930.

- SOTIRIU C. A. (Atena).— Ales la 31 Maiu 1930.
 STRZYGOWSKI Iosif (Viena).— Ales la 29 Maiu 1914.
 TAMM Traugott (— ? —).— Ales la 2 Aprilie 1891. 15
 VULICI N. (Belgrad).— Ales la 31 Maiu 1930. 16

III. LA SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Români:

- ATHANASIU Sava (București).— Ales la 10 Iunie 1920.
 BORCEA Ioan (Iași).— Ales la 5 Iunie 1919.
 BOTEZAT Eugeniu (Cernăuți).— Ales la 25 Maiu 1913.
 CĂLUGĂREANU Dr. D. (București).— Ales la 10 Iunie 1910.
 CIUREA I. (București).— Ales la 6 Iunie 1927. 5
 CONSTANTINESCU Gogu (Londra).— Ales la 10 Iunie 1920.
 GEROTA Dr. D. (București).— Ales la 21 Maiu 1916.
 HURMUZESCU Dr. Dragomir (București).— Ales la 21 Maiu 1916.
 IONESCU Ioan (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
 IONESCU-SISEȘTI Dr. Gh. (București).— Ales la 8 Iunie 1925. 10
 MACOVEI Gheorghe (București).— Ales la 28 Maiu 1931.
 LONGINESCU G. G. (București).— Ales la 8 Iunie 1925.
 MINOVICI Dr. Șt. (București).— Ales la 8 Iunie 1925.
 MOLDOVEANU Dr. I. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
 PANAITESCU Scarlat General (Chișinău).— Ales la 7 Iunie 1919. 15
 PARHON Dr. C. (București).— Ales la 26 Maiu 1928.
 POMPEIU D. (București).— Ales la 21 Maiu 1916.
 SPACU Gh. (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1927.
 ȘTEFĂNESCU Sabba (București).— Ales la 11 Martie 1893.
 TEODORESCU Em. C. (București).— Ales la 25 Maiu 1909. 20

Străini:

- DUBOIS Dr. Léon (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
 FOURMARIER Paul (Liège).— Ales la 8 Iunie 1925.
 GUIART Jules (Cluj și Lyon).— Ales la 12 Iunie 1924.
 JEANNEL René (Cluj).— Ales la 26 Maiu 1928.
 KELLY Dr. Howard A. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921. 5
 KETTNER Dr. Radomir (Praga).— Ales la 1 Iulie 1928.
 MONTEL Paul (Paris).— Ales la 22 Maiu 1929.
 NICHOLAS Francisc C. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
 PETCOVICI Vladimir (Belgrad).— Ales la 1 Iunie 1928.
 PITTARD Eugène (Geneva).— Ales la 7 Iunie 1919. 10

MEMBRII CORESPONDENȚI DECEDAȚI

- ASSAKY Dr. G.—Ales la 20 Martie 1890.—† 22 Aprilie 1899.
- ASSER T. M. C.—Ales la 1 Aprilie 1903.—† 6 Iunie 1914.
- ATHANASIU I.—Ales la 24 Maiu 1911.—† 20 Iulie 1926.
- BAMBERG Dr. Felix.—Ales la 2 Aprilie 1891.—† 31 Ianuarie 1893.
- BARCIANU Sava Popovici.—Ales la 15 Sept. 1869.—† 17 Martie 1879. 5
- BASTERRA Y ZABALA Ramon de.—Ales la 12 Iunie 1921.—† 17 Iunie 1928.
- BOGREA Vasile.—Ales la 10 Iunie 1920.—† 8 Septembrie 1926.
- BOIU Zaharia.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 24 Octombrie 1903.
- BRĂȚIANU General C. I.—Ales la 10 Aprilie 1889.—† 6 Ian. 1910.
- BROȘTEANU Petre.—Ales la 1 Aprilie 1889.—† Ianuarie 1920. 10
- BURADA Teodor.—Ales la 25 Martie 1887.—† 18 Februarie 1923.
- CLIMESCU C.—Ales la 31 Martie 1892.—† 6 August 1926.
- CODRESCU Teodor.—Ales la 2 Aprilie 1886.—† 22 Martie 1894.
- COSMOVICI Leon.—Ales la 11 Martie 1893.—† 21 Iulie 1921.
- CULIANU N.—Ales la 1 Aprilie 1889.—† 28 Noembrie 1915. 15
- DAN Dimitrie.—Ales la 23 Martie 1904.—† 25 Maiu 1927.
- DEMETRIESCU Anghel.—Ales la 6 Aprilie 1902.—† 22 Iulie 1903.
- DENSUȘIANU Aron.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 4 Sept. 1900.
- DENSUȘIANU Nicolae.—Ales la 6 Aprilie 1880.—† 25 Martie 1911.
- DOBRESCU N.—Ales la 18 Maiu 1911.—† 10 Iulie 1914. 20
- ELIAD Pompiliu.—Ales la 21 Maiu 1912.—† 24 Maiu 1914.
- ESARCU Constantin.—Ales la 1 Aprilie 1884.—† 8 Iunie 1898.
- FRĂȚIMAN Justin.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 23 Septembrie 1927.
- GOGU Constantin.—Ales la 3 Aprilie 1889.—† 30 Ianuarie 1897.
- GUILLOUARD Louis Vincent.—Ales la 1 Aprilie 1903.—† 26 Ianuarie 1925. 25
- HĂRJEU General C. N.—Ales la 27 Maiu 1909.—† 24 Maiu 1928.
- HERZOG Eugen.—Ales la 29 Maiu 1914.—† 17 Decembrie 1928.
- IONESCU-GION G. I.—Ales la 1 Aprilie 1889.—† 29 Iunie 1904.
- IOSIF Goldiș, Episcop.—Ales la 22 Martie 1882.—† 23 Martie 1902.
- JANCA Victor.—Ales la 22 Martie 1882.—† 9 August 1890. 30
- JUNG Dr. Julius.—Ales la 13 Septembrie 1877.—† 1910.
- KADLEC Karel.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 3 Decembrie 1928.
- KALINDERU Dr. N.—Ales la 20 Martie 1890.—† 16 Aprilie 1902.
- KALUZNIACKI Dr. E.—Ales la 20 Martie 1890.—† 21 Iunie 1914.
- KANITZ August.—Ales la 22 Martie 1882.—† 30 Iunie 1896. 35

- LAMBRIOR Alexandru.—Ales la 2 Martie 1882.—† 20 Sept. 1883.
- LAURIAN D. Aug.—Ales la 13 Septembrie 1877.—† 25 Oct. 1906.
- LECOMTE DU NOUY A.—Ales la 25 Martie 1887.—† 11 Noembrie 1914.
- LEGRAND Emil.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 15 Noembrie 1902.
- MĂRGĂRIT Apostol.—Ales la 3 Aprilie 1889.—† 22 Iulie 1903. 40
- MEȘIOTA Ioan.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 19 Ianuarie 1878.
- MIHALYI Ioan.—Ales la 25 Martie 1901.—† 14 Octombrie 1914.
- MONTANDON A. L.—Ales la 11 Aprilie 1905.—† 3 Martie 1922.
- MONTESSUS DE BALLORE Conte Fernando.—Ales la 27 Maiu 1913.—† ... Martie 1923. 45
- MURGOCI G.—Ales la 6 Iunie 1923.—† 5 Martie 1925.
- NEGREANU Dimitrie.—Ales la 11 Martie 1893.—† 30 Aprilie 1908.
- NENIȚESCU Ioan.—Ales la 18 Martie 1896.—† 23 Februarie 1901.
- NYS Ernest.—Ales la 1 Aprilie 1903.—† 4 Septembrie 1920.
- OBEDENARU Dr. Mihail G.—Ales la 10 Sept. 1871.—† 9 Iulie 1885.
- ODHNER C. T.—Ales la 20 Martie 1890.—† 11 Iunie 1904. 50
- ONIȚ Virgil.—Ales la 3 Aprilie 1902.—† 21 Octombrie 1915.
- PETRESCU Dr. Z.—Ales la 18 Martie 1885.—† 16 Decembrie 1901.
- PETRINO Dimitrie.—Ales la 17 Sept. 1877.—† 29 Aprilie 1878.
- POP Gavril.—Ales la 7 Septembrie 1871.—† 27 Maiu 1883.
- POPESCU Ioan.—Ales la 13 Septembrie 1877.—† 3 Martie 1892. 55
- POPOVICI Gh.—Ales la 11 Aprilie 1905.—† 12 Iulie 1905.
- POPOVICI Gh.—Ales la 29 Maiu 1909.—† 27 Decembrie 1927.
- RIEGLER Dr. Em.—Ales la 23 Martie 1904.—† 31 August 1929.
- ROBESCU C. F.—Ales la 10 Septembrie 1871.—† 1920.
- ROMAN Visarion.—Ales la 13 Septembrie 1877.—† 29 Aprilie 1885. 60
- ROMNICEANU Dr. Gr.—Ales la 20 Martie 1890.—† 1 Maiu 1915.
- ROMNICEANU M.—Ales la 23 Martie 1904.—† 4 Octombrie 1915.
- ROMSTORFER Karl.—Ales la 29 Maiu 1914.—† 22 Noembrie 1917.
- ROSNY Leon de.—Ales la 13 Septembrie 1877.—† 28 August 1914.
- SALIGNY Alfons.—Ales la 3 Aprilie 1902.—† 4 Maiu 1903. 65
- SANDU-ALDEA Const.—Ales la 5 Iunie 1919.—† 21 Martie 1927.
- SCHRADER Otto.—Ales la 30 Martie 1891.—† 21 Martie 1919.
- SCHUYLER Eugen.—Ales la 12 Martie 1885.—† 16 Iulie 1890.
- ȘERBĂNESCU Colonel T.—Ales la 12 Aprilie 1894.—† 2 Iulie 1901.
- SLAVICI Ioan.—Ales la 22 Martie 1882.—† 10 August 1925. 70
- SPERANȚIA TEODOR D.—Ales la 30 Martie 1891.—† 9 Martie 1929.
- SUȚU Dr. Alexandru.—Ales la 11 Aprilie 1881.—† 1920.
- TANOVICIANU Ioan (București).—Ales la 9 Aprilie 1897.—† 8 Aprilie 1917.
- URSU Ioan.—Ales la 25 Maiu 1910.—† 17 Octombrie 1925.
- VĂRGOLICI Ștefan.—Ales la 25 Martie 1887.—† 29 Iulie 1897. 75
- VITZU Dr. Alexandru N.—Ales la 7 Aprilie 1897.—† 25 Dec. 1902.

OFICIILE ACADEMIEI ROMÂNE IN ANUL 1931—1932

DELEGAȚIUNEA

Președintele Academiei Române. BIANU I.
Asesori (Vicepreședinți): din Secțiunea Literară GOGA Oct.
din Secțiunea Istorică RĂDULESCU Andrei
din Secțiunea Științifică VASILESCU-KARPEN N.
Secretar general (pe 7 ani, 1929—1936) ȚIȚEICA G.

SECȚIUNILE SECȚIUNEA LITERARĂ

Președinte RĂDULESCU-MOTRU C. (București)
Vicepreședinte . . MURNU G. (București)
Secretar pe 7 ani
1927—1934 BIANU I. (București)

Membri: BIANU I. (București)
BOGDAN-DUICĂ G. (Cluj)
BRĂTESCU-VOINEȘTI I. (București)
CIOBANU Șt. (Chișinău)
DENSUSIANU O. (București)
GOGA Octavian (București)
NEGRUZZI I. C. (București)
PHILIPPIDE Alex. (Iași)
PUȘCARIU Sextil (Cluj)
SADOVEANU M. (Iași)

SECȚIUNEA ISTORICĂ

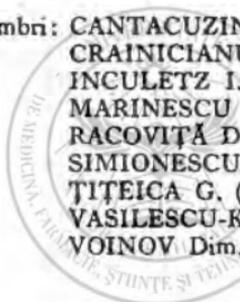
Președinte NISTOR I. (Cernăuți)
Vicepreședinte . . LUPAȘ I. (Cluj)
Secretar pe 7 ani
1926—1933 Preot POPESCU N. M. (București)

Membri: BALȘ G. (București)
 DRAGOMIR Silviu (Cluj)
 GUSTI D. (București)
 IORGA N. (București)
 LAPEDATU Al. (Cluj)
 MEHEDINȚI S. (București)
 RĂDULESCU A. (București)
 SUTZU M. C. (București)
 VÂLSAN G. (Cluj)

SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Președinte MRAZEC Ludovic (București)
 Vicepreședinte . . . BOGDAN Petre (Iași)
 Secretar ANTIPA GR. (București)

Membri: CANTACUZINO Dr. I. (București)
 CRAINCIANU G-ral Gr. (București)
 INCULETZ I. (Iași)
 MARINESCU Dr. G. (București)
 RACOVITĂ Dr. Em. (Cluj)
 SIMIONESCU I. (București)
 ȚIȚEICA G. (București)
 VASILESCU-KARPEN N. (București)
 VOINOV Dim. (București)

COMISIUNILE ACADEMIEI ROMÂNE IN ANUL 1931—1932

- I. Comisiunea permanentă a Bibliotecii: BIANU I., Pr. POPESCU N. M., ANTIPA Gr., Secretarii Secțiunilor.
- II. Membru conservator al colecțiunii numismatice: SUTZU M. C.
- III. Comisiunea pentru premiul *Năsturel* de 4.000 lei din 1932:
din Secțiunea Literară: BIANU I., BOGDAN-DUICĂ G., DENSUSIANU O., MURNU G.
din Secțiunea Istorică: IORGA N., LUPAȘ I., LAPEDATU AL., NISTOR I.
din Secțiunea Științifică: CANTACUZINO I., INCULETZ I., MRAZEC L., VASILESCU-KARPEN N.
- IV. Comisiunile pentru lucrările intrate la concurs pentru premiile cu subiecte date din 1932:
- a) Premiul *Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, despre Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor:
IORGA N., LAPEDATU AL., NISTOR I.
 - b) Marele premiu *Regele Ferdinand*, de 10.000 lei, despre viața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său:
IORGA N., LUPAȘ I., RĂDULESCU Andrei.
 - c) Premiul *Funcționarilor C. F. R. din București*, de 9.500 lei, în efecte, despre drepturile funcționarilor publici față de Stat:
BALȘ G., GUSTI D., RĂDULESCU Andrei.
 - d) Premiul *Ministerului Cultelor și Artelor*, de 50.000 lei, despre Chipuri de Vlădici și scriitori bisericești români din veacul al XVII-lea:
DRAGOMIR Silviu, IORGA N., POPESCU Pr. N.
 - e) Premiul *General R. Rosetti*, de 5.000 lei, despre Figurile mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78:
IORGA N., NISTOR I., LUPAȘ I.
 - f) Marele premiu *C. Hamangiu*, de 200.000 lei pentru traducerea în limba franceză a operei poetice a lui Mihail Eminescu:
BRĂTESCU-VOINEȘTI I., DENSUSIANU O., SADOVEANU M.
 - g) Marele premiu *C. Hamangiu*, de 200.000 lei pentru traducerea în limba engleză a operei poetice a lui Mihail Eminescu:
Comisiunea dela punctul f.
 - h) Premiul *V. Adamachi*, de 5.000 lei, despre Folklorul din regiunea Codrului din Basarabia cu transcrierea fonetică a textelor:
CIOBANU Șt., DENSUSIANU O., PUȘCARIU S.

- i) Premiul *General Constantin și Maria Burghel*, de 4.000 lei, pentru compuneri literare, istorice sau didactice:
BOGDAN-DUICĂ G., BRĂTESCU-VOINEȘTI I., PUȘCARIU S.
- j) Premiul *Statului Gh. Asachi*, de 50.000 lei, despre Istoria Marameșului dela începuturile sale până la Unirea din 1918:
DRAGOMIR S., LUPAȘ I., NISTOR I.
- k) Premiul *Năsturel*, de 5.000 lei, despre Legăturile bisericii române cu Patriarhia de Alexandria:
IORGA N., POPESCU Pr. N., NISTOR I.
- l) Premiul *At. Tomcoviceanu*, de 1.000 lei, despre Monografia unui mitropolit sau episcop român din sec. XVIII-lea:
DRAGOMIR S., LUPAȘ I., POPESCU Pr. N.
- V. Comisiunea Financiară: GUSTI D., NISTOR I., SIMIONESCU I.
- VI. Comisiunea Fundației *Adamachi*: BIANU I., SIMIONESCU I., ȚIȚEICA G.
- VII. Comisiunea școlară: GUSTI D., MEHEDINȚI S., RĂDULESCU-MOTRU C.,
- VIII. Comisiunea Fondurilor *I. Fătu și I. Scorțeanu*: GOGA O., GUSTI D., LAPEDATU AL., NEGRUZZI I. C., POPESCU Pr. N.
- IX. Comisiunea Dictionarului: ANTIPA Dr. Gr., BIANU I., CRAINI-BIANU General Gr., GUSTI D., LAPEDATU AL., NEGRUZZI I. C., RĂDULESCU Andrei, SADOVEANU M., SIMIONESCU I.
- X. Comisiunea pentru localul Academiei: ANTIPA Gr., BALȘ G., GIANU I., GUSTI D., LAPEDATU AL., MURNU G., RACOVITĂ Em.
- XI. Comisiunea pentru reorganizarea Academiei: ANTIPA Gr., BIANU I., GUSTI D., MEHEDINȚI S., PUȘCARIU S., RĂDULESCU-MOTRU C.
- XII. Comisiunea pentru portretele membrilor răposați și busturile foștilor președinți BIANU I., NEGRUZZI I. C., SUTZU M. C.
- XIII. Comisiunea pentru concentrarea burselor acordate de Academie: BIANU I., BRĂTESCU-VOINEȘTI I., SIMIONESCU I.
- XIV. Comisiunea pentru modificarea regulamentelor fondurilor cu venituri mici: ANTIPA Gr., RĂDULESCU Andrei, ȚIȚEICA G.
- XV. Comisiunea pentru unificarea limbii cărților bisericești: GOGA O., MURNU George, SADOVEANU M.
- XVI. Delegați în Consiliul de conducere și administrație al Fundațiunii Familiei *Menachem H. Elias*:
Titulari: ANTIPA Gr., BIANU I., SIMIONESCU I., VOINOV D.
Supleanți: MURNU G., MEHEDINȚI S., VASILESCU-KARPEN N., VĂLSAN G.
- XVII. Comisiunea pentru reforma ortografiei românești: BIANU I., BRĂTESCU-VOINEȘTI I., CRAINICIANU General Gr., DENSUSIANU O., MURNU G., RĂDULESCU-MOTRU Const., SADOVEANU M., ADAMESCU Gh.

CUPRINSUL

PARTEA I

ȘEDINȚELE ORDINARE

6 IUNIE 1930 — 8 MAIU 1931

	<u>Pag.</u>
1. ȘEDINȚA DELA 6 IUNIE 1930.	
D-l G. ȚIȚEICA infățișează o notă despre I. Bogdan	3
D-l Președinte I. BIANU despre inaugurarea monumentului lui I Rațiu	"
Delegarea d-lui Em. Racoviță la desvelirea monumentului lui I. Rațiu	4
D-l N. IORGA despre intervenția sa la Congresul Internațional de Istorie din Oslo pentru restituirea documentelor Academiei din Moscova	"
2. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 13 IUNIE 1930.	
D-l Președinte I. BIANU despre întoarcerea M. Sale Regelui Carol II	"
D-l N. IORGA dăruiește o carte despre lucrarea pământului, tipărită în 1796 de Dimitrie tipograful Râmniceanu	5
D-l N. IORGA despre: <i>Elena Cherepovici, soția lui Petru-Vodă Mircea</i>	"
D-l G-ral R. Rosetti despre: <i>Evoluția mijloacelor de săpătură a războiului dela moartea lui Ștefan-cel-Mare până la cea a lui Mateiu Basarab</i>	6
3. ȘEDINȚA DELA 20 IUNIE 1930.	
Dela d-l N. Titulescu telegramă de mulțumire pentru alegerea sa ca membru onorar	"
Dela d-l Em. Sergent scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru onorar	"
Dela d-l Jean Perrin scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru onorar	"
Dela d-l N. Vulić scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent	"

	<u>Pag.</u>
Dela d-l Andrei Protici scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent	7
Delegarea d-lui G. Mumu în Consiliul Literelor pentru premiul național de literatură	"
Invitare la al III-lea Congres de Studii Bizantine la Atena	"
Cuvântarea d-lui Em. Racoviță la inaugurarea monumentului lui I. Rațiu la Turda	8
D-l Președinte I. BIANU infățișează scrierea: J. Boutière, <i>La vie et l'oeuvre de Ion Creangă</i>	9
D-l N. Donici raportează despre observațiunile zodiacale în Egipt.	"
D-l ANDREI RĂDULESCU infățișează publicațiuni de ale sale	11
 4. <i>ȘEDINȚA DELA 27 IUNIE 1930.</i>	
Dela d-l Const. Hamangiu scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru onorar.	"
Dela d-l G. Sctiriu scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent	12
Dela d-l A. M. Andreadeș scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent	13
Dela d-l P. Orsi scrisoare de mulțumire pentru alegerea sa ca membru corespondent	14
Invitare la inaugurarea Institutului pentru fermentarea tutunului din Băneasa	"
D-l C. RĂDULESCU-MOTRU prezintă traducerea d-lui Tr. Brăileanu: <i>Critica rațiunii pure</i> de Iem. Kant	"
Completarea Delegației Academiei la Congresul Internațional de Studii Bizantine dela Atena	"
 5. <i>ȘEDINȚA DELA 4 IULIE 1930.</i>	
Dela d-l T. V. Păcățian scrisoare de mulțumire pentru premieria operii sale istorice	"
Scrierea <i>Elemente eterogene din regiunea Teleormanului</i> de Florea G. Bratu nu se poate publica.	"
 6. <i>ȘEDINȚA DELA 11 IULIE 1930.</i>	
Delegarea d-lui N. Iorga în Consiliul de Administrație al Teatrului Național	15
Delegarea d-lui G. Balș la al XII-lea Congres Internațional de Istoria artei	"
Delegarea d-lui S. Mehedinți la primul Congres de Geografie Istorică din Bruxelles	"
D-l Președinte I. BIANU urează vacanță fericită	"

7. **ȘEDINȚA DELA 19 SEPTEMBRIE 1930.**
 Dela Președinția Consiliului de Miniștri în dar *Le Mémorial des Alliés 1914—1918* 15
 Dela Societatea Română de Telefoane în dar No. din Iunie al rev. « International Communications Review » „
 Dela Legațiunea Cehoslovacă în dar vol. I al publicației « Arhivele Capitalei Praga » 16
 Dela Legațiunea Germană înștiințare despre primirea savanților români în casa Harnack din Berlin „
 Felicitarea Colegilor General Averescu și Presan cu ocazia înălțării lor la rangul de mareașali și a d-lui N. Titulescu pentru alegerea sa ca Președinte al Societății Națiunilor. „
 D-l Președinte I. BIANU despre construcția imobilului Dalles „
8. **ȘEDINȚA DELA 26 SEPTEMBRIE 1930.**
 Invitare la Congresul Oamenilor de Litere din Franța 17
 D-l C. RĂDULESCU-MOTRU înfățișează scrierea sa *Puterea sufletească* „
 D-l Președinte I. BIANU înfățișează scrierea *La villa d'Orazio* de G. Lugli „
 Din partea d-lui A. Mișăilescu un autograf al lui C. Negri „
 Participarea Academiei la jubileul de 10 ani al Universității Clujene „
 Dela Academia Italiană programul călătoriei pe mare cu ocazia comemorării poetului Virgil 18
9. **ȘEDINȚA DELA 3 OCTOMBRIE 1930.**
 Delegarea d-lui Oct. Goga la Adunarea generală a Astrei. „
 D-l Președinte I. BIANU înfățișează *Filozofia Contemporană a Istoriei* de N. Bagdasar. „
 D-l G. BALȘ despre participarea d-sale la al XII-lea Congres de istoria artelor la Bruxelles. „
 Deciziunea de publicare a lucrărilor *Fauna Macrolepidopterelor Basarabiei de Nord* de Al. Alexinschi și *Contrib. la Studiul Amphibiilor și Reptilelor* de R. I. Călinescu. 19
 D-l Președinte I. BIANU despre vizita colegului corespondent Ed. Chapuisat la Academie „
10. **ȘEDINȚA DELA 10 OCTOMBRIE 1930.**
 D-l Secretar general G. ȚITEICA salută pe d-l Ed. Chapuisat. „
 D-l Ed. Chapuisat mulțumește 20
11. **ȘEDINȚA DELA 17 OCTOMBRIE 1930.**
 D-l Președinte I. BIANU salută pe d-nii Dr. V. Balthasard și Mario Roques prezenți la ședință 21
 D-l Mario Roques mulțumește „

	D-1 Președinte I. BIANU înfățișează <i>Anuarul Comisiunii Monumentelor Istorice, Secția pentru Transilvania</i> , pe anul 1929.	22
12.	ȘEDINȚA DELA 24 OCTOMVRIE 1930.	
	Fundațiunea Culturală Armeană anunță constituirea ei	"
	D-1 Președinte I. BIANU despre conferințele d-lui Dr. Marinescu în America de Sud	"
	D-1 Dr. G. MARINESCU mulțumește d-lui Președinte pentru aprecierea activității sale în America de Sud	"
	D-1 Președinte I. BIANU prezintă vol. <i>Recollections and other tales</i> cu povestiri de Ion Creangă	"
	D-1 Președinte despre reprezentarea Academiei la serbarea unui deceniu dela înființarea Universității Clujene	23
13.	ȘEDINȚA DELA 31 OCTOMVRIE 1930.	
	D-1 Președinte I. BIANU anunță moartea membrului onorar P. Apell	24
	D-1 Secretar general G. ȚITEICA despre activitatea științifică a lui P. Appel	"
	D-1 I. SIMIONESCU propune să se publice rezumatul ședințelor Academiei.	25
	D-1 Președinte I. BIANU înfățișează scrierea <i>Dinamica Muncii</i> de M. Moldovan	"
	D-1 M. C. SUTZU dăruiește 505 monete antice cumpărate de d-sa dela Cabinetul de Medalii din Paris	"
	D-1 Președinte I. BIANU mulțumește d-lui M. C. Sutzu pentru colecția de monete antice dăruită Academiei	"
	Dela d-l Andrei Veress se primește spre publicare scrierea <i>Istoricul Marelui Spătar Saul 1743—1782</i>	26
	Dela Comitetul « Revistei Clasice » invitare la festivitatea Vergiliană și la conferința d-lui Jean Mayle.	"
	Decizia de a se ține ședință publică pentru comunicarea d-lui O. Gôrka despre o Cronică a lui Ștefan-cel-Mare	"
	D-1 Președinte I. BIANU înfățișează tom. XVII din Buletinul francez al Secțiunii Istorice.	27
14.	ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 7 NOEMVRIE 1930.	
	D-1 Președinte I. BIANU salută pe d-l O. Gôrka	"
	D-1 N. IORGA prezintă cărți de ale d-sale și face o comunicare despre: <i>Noui amănunte de istorie românească găsite în Grecia</i> — prezentând ca dar din partea d-lui Prim-ministru G. G. Mironescu un pergament domnesc	"
	D-1 O. Gôrka despre o <i>Cronică contemporană asupra domniei lui Ștefan-cel-Mare</i>	28
	D-1 Președinte I. BIANU felicită pe d-l O. Gôrka pentru comunicare	"

	<u>Pag.</u>
D-1 O. GÓRKA mulțumește d-lui Președinte pentru felicitare	28
D-1 N. IORGA despre comunicarea d-lui O. GÓRKA	„
D-1 I. NISTOR dăruiește vol. VI din «Codrul Cosminului» și Calendarul «Glasul Bucovinei» pe 1931	29
Decizia de a nu se publică scrierea <i>Incunabilele despre cruzimile lui Vlad Țepeș</i> de Const. Karadja	„
15. ȘEDINȚA DELA 14 NOEMVRIE 1930.	
D-1 G. BALȘ a procurat pentru Academie copii fotografice de pe două evangheliare scrise pentru Mateiu Basarab	„
Dela d-1 Em. Sergent publicațiunea sa <i>Questions Cliniques</i>	„
Dela d-na Persson-Mirea fotografii de documente	30
Cuvântarea d-lui Oct. Goga la Adunarea generală a Astei	„
Cuvântarea d-lui Secretar general G. ȚIȚEICA la aniversarea de 50 de ani ai revistei «Spitalul»	31
D-1 Secretar general G. ȚIȚEICA despre sărbătorirea d-lui Dr. G. Marinescu de Asociația «Cultul Patriei»	32
Procesul-verbal al Secțiunii Științifice despre modalitatea apariției publicațiilor sale și publicarea scrierii <i>Date paleolitice</i> de Dr. I. G. Botez	„
16. ȘEDINȚA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ DELA 21 NOEMVRIE 1930.	
D-1 Secretar general G. ȚIȚEICA înfățișează scrierea <i>Datoriile agricole</i> de A. Corteanu	„
Delegarea d-lui G. Bogdan-Duică la desvelirea monumentului lui A. Papiu-Iliarian la Târgul-Mureș	„
D-1 ANDREI RĂDULESCU înfățișează scrierea sa <i>L'introduction de la législation roumaine en Bessarabie</i>	33
D-1 EM. RACOVITĂ înfățișează scrierea sa <i>Phototèque à classement vertical</i>	„
Discuție asupra primirii și primirea legatului Corneliu Manolescu Romniceanu	34
Decizia de a se cumpără imobilele succesiunii Maria Antachi	39
17. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 28 NOEMVRIE 1930.	
D-1 G. ȚIȚEICA anunță moartea membrului corespondent P. Termier	40
D-1 Președinte I. BIANU prezintă un tablou al fostului membru N. Ionescu, arhiva lui Ioan Bălăceanu și scrierea <i>Linguistique Balcanique</i> de Kr. Sandfeld	„
D-1 N. IORGA despre: <i>Petrașcu-Vodă — un aventurier muntean șarlatan în Suedia, la sfârșitul sec. XVI-lea.</i>	41
Decizia de a se publică <i>Les bases fondamentales de la métrologie pondérale dans l'antiquité</i> de M. C. Sutz	„

18. *ȘEDINȚA DELA 5 DECEMBRIE 1930.*
 D-l Președinte I. BIANU prezintă *Darea de Seamă pe anul 1929 a*
 P. A. R. I. D-ului 41
 D-l Dr. GR. ANTIPA despre indignuirea moșiei Fundu-Chiselet
 D-l N. IORGA despre redactarea *Dicționarului Limbii Române* 42
 Deciziunea Secției Istorice referitoare la tipărirea copertei publica-
 țiunilor sale "
19. *ȘEDINȚA DELA 12 DECEMBRIE 1930.*
 Cuvântarea d-lui G. Bogdan-Duică la inaugurarea statuei lui Al.
 Papiu Ilarian în Târgul-Mureș "
 D-l G-ral R. Rosetti înfățișează două caete manuscrise ale Regelui
 Ferdinand I dăruite Muzeului Militar, de pe cari promite copii fo-
 tografice 44
 D-l Președinte I. BIANU mulțumește d-lui G-ral R. Rosetti. 45
 Deciziunea Secțiunii Literare referitoare la tipărirea copertelor publi-
 cațiunilor sale "
20. *ȘEDINȚA DELA 9 IANUARIE 1931.*
 D-l Președinte I. BIANU anunță moartea membrului onorar Vintilă
 Brătianu "
 D-l Președinte I. BIANU anunță moartea Mareșalului Joffre și
 comunică știri despre boala G-ralului Berthelot 46
 D-l Președinte I. BIANU despre împărțirea cărților prezentate la premii
 și atrage atențiunea asupra discursurilor de recepție de rostit
 Invitare de participare la centenarul asociației British Association
 for the advancement of Science "
 Invitare la Congresul Internațional al Oamenilor de Litere 47
 D-l Secretar general G. ȚIȚEICA dăruiește scrierea sa *Introduction*
à la géométrie différentielle projective des courbes. "
 Dela d-l I. O. Stefanovici și E. Sylvia Pankhurst cartea lor *Poems*
of Mihail Eminescu. "
 Dela Ministerul Afacerilor Străine vol. *Cartea Jubiliară Bulgaria*
 D-l GR. ANTIPA prezintă publicațiuni "
 Dela d-l Vasile I. Cotovu două caiete manuscrite "
 D-l G-ral GR. CRAINICEANU cere punerea la ordinea de zi a
 ortografiei. "
 Decizia ca ședințele publice să se țină la orele șase seara "
 Decizia de a se publica *Geraniaceele din România* de Z. C. Panțu 48
 Discuție despre locul protocolar convenit Academiei la solemnități. "
21. *ȘEDINȚA DELA 16 IANUARIE 1931.*
 D-l Președinte I. BIANU prezintă *Lista publicațiunilor prezentate la*
premiile Academiei "
 Primirea legatului Dr. Cornel Nicoară 54

22. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 23 IANUARIE 1931.*
 D-1 Președinte I. BIANU înfățișează vol. II din *Diplomatarium italicum* 55
 D-1 ANDREI RĂDULESCU despre: *Asemănări între ideile primitive ale poporului din Bretania și ale poporului român* "
 D-1 Președinte I. BIANU despre întemeierea *Arhivei de Folklor a Academiei* "
23. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 30 IANUARIE 1931.*
 D-1 Președinte I. BIANU anunță moartea G-ralului Berthelot și participarea Academiei la doliul pentru moartea lui. "
 D-1 C. RĂDULESCU-MOTRU despre: *Creație și vocație* 57
 D-1 DIM. GUSTI înfățișează Nr. 1—3 (1930) din *Arhiva pentru Știința și Reforma Socială*. "
24. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 6 FEBRUARIE 1931.*
 D-1 Președinte I. BIANU prezintă *Testamentul Generalului Berthelot* 58
 D-1 Președinte I. BIANU salută pe d-l N. Iorga întors dela Paris . 60
 D-1 N. IORGA mulțumește d-lui Președinte și expune comunicarea despre: *Precizări din viața de student în medicină a lui Despot-Vodă* 61
 D-1 Președinte I. BIANU înfățișează vol. II din scrierea: *Istoria desrobirii religioase a Românilor din Ardeal*, de Silviu Dragomir . "
 D-1 I. LUPAȘ despre: *Documente noi privitoare la istoria Românilor dela 1821 până la 1856, culese din arhivele vieneze*. "
 Delegarea d-lui G. Țițeica la al patrulea centenar al instit. Collège de France "
 D-1 Președinte I. BIANU despre condoleanțele Academiei exprimate pentru moartea Generalului Berthelot "
25. *ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 13 FEBRUARIE 1931*
 D-1 Președinte I. BIANU salută pe d-l Baron Guillaume prezent la ședință 62
 D-1 ANDREI RĂDULESCU despre: *Influența belgiană asupra Drep-tului român* "
 D-1 Președinte I. BIANU mulțumește d-lui A. Rădulescu "
26. *ȘEDINȚA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ DELA 20 FEBR. 1931.*
 D-1 Președinte I. BIANU anunță moartea membrului onorar D. Comșa "
 D-1 Președinte I. BIANU despre așezarea bustului lui D. Sturdza în Sala ședințelor Academiei 64
 Primirea legatului G-ral H. Berthelot "
 D-1 I. C. NEGRUZZI propune să se pună în Sala ședințelor portretul G-ralului Berthelot. "

	Pag.
Dela d-l Maior N. Cerbulescu, scrierea sa: <i>Generalul H. Berthelot</i>	65
Invitări la serbarea centenarului descoperirii inducției electromagnetice de Faraday și a nașterii fizicianului James Clerk Maxwell	„
Invitare la al XVIII-lea Congres Internațional al Orientaliștilor	„
Invitare la Congresul Internațional al Lecturii Publice în Alger	„
D-l Președinte I. BIANU înfățișează scrierile: <i>Les Églises de la Moldavie du Nord des origines à la fin du XVI-e siècle</i> și <i>L'abdication du Prince Cuza</i> , de P. Henry	„
Dela d-l N. D. Ciotori un manuscris francez al operei <i>Historia della Transilvania</i> de Spontoni și o colecție de <i>Avvisi</i> din 1593	„
D-l Președinte prezintă lucrările: <i>Domni români și Di alcune formazioni popolari romane nel Medio Evo</i> , de N. Iorga	66
Din partea Casei Culturale « N. Iorga » din Lăudăreni, monografia <i>Temesvármegye</i>	„
D-l Președinte I. BIANU prezintă publicațiuni	„
Dela d-l Marcu Beza, publicațiuni englezești	67
D-l Președinte I. BIANU prezintă scrierile: <i>Expansiunea economică a Austriei</i> de Gheron Netta și <i>Le Danube et le port de Galatz</i> de Roger Ravard	„
Dela d-na Alexandrina N. Grant, scrisori autografe primite de G. Bengescu dela personalități române și străine	„
D-l Președinte înfățișează scrierile H. A. Bernatzik: <i>Ein Vogelparadies an der Donau</i> , C. Dumba: <i>Dreibund</i> , N. N. Petrasco: <i>La réforme agraire roumaine</i>	„
Hotărârile Secțiunii Științifice despre comunicarea în ședință publică a d-lui Prof. Gerota, <i>Coborîrea din pat precoce</i> , delegarea d-lui L. Mrzecz la a 3-a reuniune a Asociației Carpatice în Praga și a d-lui N. Vasilescu-Karpen la celebrarea lui Faraday și Maxwell	„
Decizia de a se pune la ordinea de zi chestiunea ortografiei	68
27. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 27 FEBRUARIE 1931.	
D-l Dr. Gerota despre: <i>Coborîrea din pat precoce după operațiuni abdominale</i>	„
D-l I. BIANU despre: <i>Inscripții în limba Goșilor în caractere runice descoperite în județul Baia, lângă Fălticeni</i>	„
D-l N. IORGA prezintă un manuscris din sec. XV dăruit de d-l N. Ciotori	„
D-l N. IORGA despre: <i>Un pact domnesc din Muntenia și o muntă domnească</i>	„
Hotărîrea de a se publică: <i>Beiträge zur Lepidopteren-Fauna Gross-Rumäniens</i> , de A. Caradja	„
28. ȘEDINȚA DELA 6 MARTIE 1931.	
Dela Societatea Arhitecților Români publicațiuni	„
Dela d-l Dr. M. Friedwagner mulțumiri pentru urările la 70 de ani	69

	Pag.
Dela U. A. I. circulară cu privire la modificarea statutelor ei.	69
Înștiințare despre organizarea celui de al VII-lea Congres Internațional pentru științele istorice la Varșovia.	"
Dela Consiliul Internațional de Cercetări înștiințare despre Adunarea generală dela Bruxelles.	"
Dela d-l M. Gaster, publicațiunea sa <i>The Titled Bible</i>	70
Discuție despre ortografie.	"
Comisiunea pentru reforma ortografiei.	72
29. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 13 MARTIE 1931.	
D-l G-ral B. Rosetti prezintă publicațiunile: <i>Nouvelles paroles franco-roumaines</i> , de Conte de Saint-Aulaire, <i>Harta unităților dușmane ce au luptat pe frontul românesc</i> , de G-ral L. Bărzotescu, și <i>Gh. Donici</i> , de d-sa	72
D-l Președinte I. BIANU despre eroismul lui Gh. Donici.	"
D-l N. IORGA despre: <i>Rectificări cronologice la domnia lui Alexandru cel Bun și urmașii săi</i>	"
30. ȘEDINȚA DELA 20 MARTIE 1931.	
Dela Președinția Consiliului de Miniștri volumul <i>Dziesięciolecie Polski Odrodzonej</i>	"
Dela d-l N. Titulescu înștiințare că nu va putea reprezenta Academia la Centenarul Asociației Britanice pentru înaintarea științei.	"
Dela Legațiunea Română din Paris 1388 volume.	"
Hotărîrea de a se publica studiul <i>Istoria lui Alfidales și a Zelidiei</i> , de N. N. Condeescu.	74
Dela d-l Al. Fălcoianu un manuscris <i>Culegere de cuvinte</i>	"
D-l Președinte I. BIANU invită membrii la vizitarea expoziției arheologice Histria, organizată de d-l S. Lambrino.	"
Invitare la solemnitatea remiterii statuetei Mareșalului Foch la Muzeul Militar.	"
Academia e contra schimbării sediului Uniunii Academice Internaționale.	"
31. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 27 MARTIE 1931.	
D-l G. BALȘ prezintă scrierea sa <i>Influences arméniennes et géorgiennes sur l'architecture roumaine</i>	75
D-l AL. LAPEDATU înfățișează Anuarul <i>Inst. de Ist. Naț. al Univ. din Cluj</i> , vol. V.	"
D-l Dr. G. MARINESCU despre: <i>Cercetările școlii italiene asupra constituțiunii umane</i>	"
32. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 3 APRILIE 1931.	
D-l Președinte I. BIANU înfățișează vol. XII din <i>Corpus Nummorum Italicorum</i>	"

	Pag.
D-l I. NISTOR despre: <i>Lagărilor dela Lentești și Serăuți</i>	75
Hotărîrea ca d-l S. Lambrino să țină o comunicare publică în Academie	„
D-l Președinte I. BIANU urează sărbători fericite de Paști.	„
33. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 24 APRILIE 1931.	
D-l Vicepreședinte G. BALȘ salută pe d-l Élie Cartan	76
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA salută pe d-l Élie Cartan.	„
D-l Élie Cartan mulțumește	„
D-l Vicepreședinte G. BALȘ felicită pe d-l N. Iorga pentru numirea d-sale ca Președinte al Consiliului de Miniștri	77
D-l N. IORGA mulțumește pentru felicitări și face o comunicare despre: <i>Pretendentul Nicolae Basarab în Elveția</i>	„
D-l S. Lambrino despre: <i>Monumente descoperite în săpăturile dela cetatea Histria</i>	„
34. ȘEDINȚA DELA 1 MAIU 1931.	
D-l Președinte I. BIANU anunță moartea membrului onorar Kr. Nyrop	„
D-l N. VASILESCU-KARPEN invită la serbarea Școlii Politehnice și prezintă volumul omagial al acestei școli.	78
D-l G. Țițeica delegat la Serbarea Școlii Politehnice.	„
Dela Legațiunea Română din Paris, un portret al lui V. Conta	„
Delegarea d-lui I. Simionescu în Consiliul de Perfecționare al Școlii Politehnice din Timișoara.	„
Dela Ministerul de Externe copia unui raport despre încurajarea artei și literaturii elene de către Guvernul Greciei.	„
Dela d-l N. Donici telegramă despre eclipsa lunii din 2 Aprilie	79
Discuție despre ora ținerii ședințelor publice și ținerea ședințelor publice în cursul Sesiunii generale,	„
Hotărîrea de a se publică lucrări de d-nii A. Caradja, Oct. Leca și V. Gh. Radu.	„
Hotărîrea Secț. Ist. despre publicări de memorii	80
35. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 8 MAIU 1931.	
D-l Dr. G. MARINESCU despre: <i>Studii asupra temperamentelor după doctrina Școlii Italiene</i>	„
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA depune cuvântarea rostită de d-sa la serbarea Școlii Politehnice	„
D-l Dr. GR. ANTIPA felicită pe d-l G. Țițeica pentru cuvântare.	82
Dela d-l Jean Rivain rugămintea să se desemneze 12 membri români pentru <i>Academia Latină</i> cu sediul în Monaco.	„
D-l ANDREI RĂDULESCU despre jubileul de 40 de ani al re- vistei « Curierul Judiciar ».	„
D-l ANDREI RĂDULESCU prezintă lucrarea d-lui B. Donati, <i>Lodovico Antonio Muratori e la Giurisprudenza del suo tempo</i>	„

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAIU — 29 MAIU 1931

1. **ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 15 MAIU 1931.**
 - D-1 Vicepreședinte N. VASILESCU-KARPEN deschide sesiunea generală, d-1 Președinte I. Bianu fiind bolnav 84
 - D-1 Secretar general G. ȚIȚEICA citește *Raportul Secretarului general despre lucrările din anul 1930—31* »
 - Comisiunea pentru examinarea lucrărilor făcute în 1930—31. 99
 - D-1 Secretar general G. ȚIȚEICA citește *Raportul asupra activității Bibliotecii în 1930—31* »
 - Comisiunea financiară pentru anul 1932 110
 - Comisiunea pentru regulamentul fondurilor noi »
 - D-1 I. SIMIONESCU citește *Raportul Comisiunii financiare pentru cercetarea conturilor din exercițiul bugetar 1930* 111
 - Discuția asupra situației financiare a Academiei 161
 - Comisiunea pentru pregătirea proiectelor de legi pentru subvenționarea Academiei 164
 - Comisiunile Premiilor Năsturel și Asachi din 1932 »

2. **ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 16 MAIU 1931.**
 - Delegarea d-lui M. Gaster la serbarea centenarului Asociațiunii Britanice pentru înaintarea științei 165
 - Dela Legațiunea Franței, Documents diplomatiques français, Tom. II. Seria III »
 - Invitare la conferințele d-lui G. B. Angioletti »
 - D-1 S. DRAGOMIR citește *Raportul despre activitatea cabinetului numismatic în 1930* »
 - D-1 I. SIMIONESCU citește *Raportul burselor date în 1930—31* 166
 - Comisiunea pentru regulamentul fondului « Mavroyeni » 168
 - Comisiunea pentru acordarea de burse din fondurile Lucaci și Elias »

3. **ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 18 MAIU 1931.**
 - Proclamarea M. Sale Regelui Carol II ca Protector și Președinte de onoare al Academiei »

D-1 DIM. GUSTI citește <i>Raportul Comisiunii Școlare</i>	169
D-1 ANDREI RĂDULESCU propune închiderea temporară a școlilor de agricultură	171
Comisiunea școlară pentru anul 1931—32	*
D-1 EM. RACOVITĂ oferă vol. V al « <i>Lucrărilor Institutului de Speologie</i> »	*
D-1 Secretar general G. ȚIȚEICA mulțumește d-lui Em. Racoviță pentru prezentarea vol. V din « <i>Lucrările Inst. de Speologie</i> »	172
D-1 DIM. GUSTI citește <i>Raportul asupra proiectului de buget al Fundațiunii Elias pe 1932</i>	*
Comisiunea Premiului Năsturel, General Burghele	173
Biuroul Secției Istorice, Comisiile Premiului Năsturel, Al. Toncoviceanu și subiectele premiilor Toncoviceanu și Adamachi pe 1932	174
Decizia de a nu se da burse din Fondurile Elias și Lucaci	*
4. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 19 MAIU 1931.	
D-1 Secretar general G. ȚIȚEICA despre audiența la M. Sa Regele și despre primirea M. Sale în Academie	*
Discuție despre modalitatea primirii M. Sale în Academie	175
Deciziile Secției Științifice despre publicarea unui studiu al d-lui N. Deleanu, reprezentarea Academiei la Congresul de Pytogeografie, premiera scrierilor prezentate la concurs și Comisiunea Năsturel	*
D-1 S. DRAGOMIR citește <i>Raportul Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1930—31</i>	176
D-1 EM. RACOVITĂ prezintă vol. IV al <i>Lucrărilor Laboratorului de Chimie al Universității din Cluj</i>	177
D-1 Secretar general G. ȚIȚEICA despre delegarea membrilor români în Academia Latină din Monaco	178
Propunerea pentru alegerea d-lui I. Puig i Cadafalch ca membru corespondent	*
Hotărîrea să se ica în discuție chestiunea ortografiei	*
5. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 20 MAIU 1931.	
D-1 S. Pușcariu comunică <i>Raportul Comisiunii Dicționarului limbii române</i>	179
Dela d-l N. Ioanițiu o hartă etnografică a României	*
Discuție despre modalitatea publicării lucrărilor membrilor Academiei	*
Hotărîrile Secțiunii Literare despre premieri de scrieri, alegerea de membri în comisii de premiere, fixare de subiecte, alegerea Biuroului pe 1932, publicarea lucrării d-lui Gorovei despre G. Stamati, activitatea « <i>Arhivei de folklor</i> » și delegarea d-lui Densusianu la Congresul linguiștilor	180
Propuneri pentru a se prevedea în buget suma pentru participare la congrese și comemorări	*
Delegarea d-lui G. Vâlsan la Congresul Internațional de Geografie la Paris	181

D-I ANDREI RĂDULESCU supune un proiect de regulament pentru premiul Mavroyeni	181
6. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 22 MAIU 1931.	
Cererea d-lui N. Georgescu-Tistu de a i se publică <i>Bibliografia literară română</i>	»
Dela d-l Em. Panaitescu raport despre Școala Română din Roma . . .	182
D-I AL. LAPEDATU citește <i>Raportul Comisiunii Fondurilor Fătu și Scorțeanu</i>	»
Discuție asupra gestiunii Fundațiunii Elias, aprobarea ei și a bugetului pe 1932	»
Membrii Academiei delegați în Consiliul Fundațiunii Elias . . .	183
Amânarea desemnării membrilor români în Academia Latină . . .	»
Discuție despre schimbarea datei Sesiunii generale	»
Fixarea ședinței solemne pentru rostirea discursului de recepție al d-lui P. Bogdan	184
Hotărârea Secțiunii Științifice de a premia scrierea d-lor Sburian și Stinghe, <i>Agenda forestieră</i>	»
7. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 23 MAIU 1931.	
D-I Secretar general G. ȚIȚEICA citește propunerea pentru schimbarea datei Sesiunii generale	»
Propuneri pentru alegerea d-lor L. Guillet, E. Cartan ca membri onorari	185
D-I I. SIMIONESCU prezintă proiectul de buget pe 1932	»
D-I O. DENSUSIANU prezintă <i>Raportul Comisiunii Ortografice</i> . . .	»
Discuție asupra ortografiei	194
8. ȘEDINȚA GENERALĂ SOLEMNĂ DELA 25 MAIU 1931.	
D-I Vicepreședinte G. BALȘ salută pe M. Sa Regele	192
Cuvântarea M. SALE REGELUI	198
Cuvântarea d-lui Secretar general G. ȚIȚEICA	199
» » SEXTIL PUȘCARIU	201
D-I N. IORGA despre: <i>Negustorul brașovean Nicola Nicolau, însemnările și testamentul său</i>	205
9. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 26 MAIU 1931.	
D-I Vicepreședinte N. VASILESCU-KARPEN salută pe d-nii G. Glotz și L. Guillet, prezenți la ședință	206
D-I Gustav Glotz mulțumește pentru primire	207
D-I Léon Guillet » » » » »	»
Hotărârea de acordare a premiilor <i>Năsturel și Eufimia și Ioan Andrei</i> . »	»
D-I DIM. GUSTI prezintă vol. <i>Politica culturii</i>	»
D-I Vicepreședinte N. VASILESCU-KARPEN felicită pe d-l Gusti pentru activitatea Institutului Social Român	208
Deciziunea pentru regulamentul Fondului Dr. C. Nicoară.	»

Proiect de <i>Regulament pentru Premiul de Virtute Al. Mavroyeni</i> . . .	208
Proiect de <i>Reg. pt. Fondul Camerei de Comerț și Industrie din T. Măgurele</i>	209
Proiect de <i>Regulament pentru Fondul Corneliu Romniceanu-Manolescu</i>	210
D-1 Secretar general G. ȚIȚICA propune Comisiunea la <i>Premiile Craiovean și Chrisoveloni</i>	*
Propunerea de alegerea d-lui Gh. Macovei ca membru corespondent	211
Propuneri pentru alegerea d-lor A. Lacroix, Gh. Rist și W. Sombart	*
Premiile acordate de Secțiunea Istorică	*
Hotărârile Secțiunii Literare referitoare la publicarea lucrării <i>Bibliografia lit. română</i> de N. Georgescu-Tistu, comunicarea d-lui N. Drăganu și acordarea premiului Chițu	212
<i>Raportul d-lui Em. Panaitescu despre Școala Română din Roma</i>	*
D-1 DIM. GUSTI despre activitatea primului director al Școlii Române din Roma, a lui Vasile Pârvan	215
D-1 Vicepreședinte N. VASILESCU-KARPEN omagiază activitatea lui V. Pârvan ca director al Școlii Române din Roma	*
Recomandarea d-lui Em. Panaitescu ca director al Școlii Române din Roma pe o nouă perioadă de doi ani	*
Discuție asupra ortografiei	216
10. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 27 MAIU 1931.	
Alegerea d-lui Ioan Bianu Președinte pe anul 1931—32	*
Alegerea Vicepreședinților Academiei pe 1931—32	217
Alegerea d-lui I. Puig i Cadafalch ca membru corespondent	*
Alegerea d-lui Elie Cartan ca membru onorar	*
Alegerea d-lui L. Guillet ca membru onorar	218
Proiectul de buget pe 1931—32	221
Discuția asupra întocmirii bugetului pe 1931—32	221
Votarea bugetului pe 1931—32	223
Amânarea modificării datei Sesiunii generale	*
Cărți premiate de Secțiunea științifică și Biurul Secțiunii pe 1931—32	224
11. ȘEDINȚA GENERALĂ SOLEMNĂ DELA 28 MAIU 1931.	
D-1 Dr. G. MARINESCU prezintă publicațiuni de-ale d-sale	*
D-1 P. BOGDAN citește Discursul de recepție: <i>opera lui Anghel Saligny și Invățământul tehnic în România</i>	225
D-1 N. VASILESCU-KARPEN citește <i>Răspunsul</i>	*
D-1 O. GOGA salută pe d-l H. Jarnik	*
D-1 H. Jarnik răspunde salutului d-lui O. Goga	*
Alegerea d-lui Gh. Macovei ca membru corespondent	*
Alegerea d-lui Werner Sombart ca membru onorar	226
Alegerea d-lui Ch. Rist ca membru onorar	227
Alegerea d-lui A. Lacroix ca membru onorar	228
Completarea Comisiunii ortografiei și amânarea discuției pentru altă Sesiune generală	*
Secțiunea Științifică fixează subiecte pentru premii	229

12. ȘEDINȚA GENERALĂ SOLEMNĂ DELA 29 MAIU 1931.	
D-1 Vicepreședinte G. BALȘ despre premiile acordate în Ses. gen.	229
D-1 O. DENSUSIANU, raport despre <i>Jocuri românești necunoscute</i> , de G. T. Niculescu-Varone	230
D-1 S. DRAGOMIR, citește raportul d-lui I. Lupaș despre <i>Daruri și adevăruri</i> , de Pr. C. Dron	*
D-1 I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI citește raportul d-lui S. Pușcariu despre <i>Tempi passati</i> , de A. P. Bănuțiu	231
D-1 O. DENSUSIANU, rapoartele asupra manuscrisului d-lui Th. Capidan, <i>Dialectul aromân</i>	0
D-1 ANDREI RĂDULESCU citește raportul d-lui Al. Lapedatu despre: <i>Conspiratori și conspirații în epoca Renașterii politice a României</i> , de Al. Marcu	233
D-1 G. BALȘ, raport despre: <i>Les Églises de la Moldavie du Nord</i> , de P. Henry	235
D-1 DIM. GUSTI, raport despre: <i>Economia de schimb în Principatele Române</i>	236
D-1 DIM. GUSTI citește raportul d-lui P. P. Negulescu despre <i>Filosofia contemporană a istoriei</i> , de N. Bagdasar	237
D-1 G-ral R. Rosetti, raport despre <i>Centenarul Armatei române</i> , de Lt.-Col. V. Nădejde	240
D-1 G. BALȘ, raport despre <i>Zugravii bisericilor române</i> , de Șt. Meteș	241
D-1 D. GUSTI citește raportul d-lui N. Iorga despre: <i>A study of Assimilation among the Roumanians of the United States</i> , de d-ra Christina Galitzi	242
D-1 G. BALȘ despre acordarea premiului V. Părvan Institutului de Studii Clasice din Cluj	0
D-1 S. DRAGOMIR, raport despre: <i>Inceputurile medicinei românești</i> , de Dr. Valeriu L. Bologa	*
D-1 C. RĂDULESCU-MOTRU, raport despre: <i>Filosofia lui Spinoza</i> de I. Brucăr	*
Preotul N. M. POPESCU citește raportul d-lui I. Nistor despre: <i>Protecțiunea minorităților</i> , de G. Sofronie	246
D-1 Dr. G. MARINESCU, raport despre: <i>Tratat complet de medicină legală</i> , de Dr. M. Minovici	247
D-1 Dr. GR. ANTIPA citește raportul d-lui G. Ionescu-Sisești despre <i>Agenda forestieră</i> , de N. V. Stinghe și D. A. Sburian	249
D-1 Dr. G. MARINESCU, raport despre: <i>Studii clinice experimentale</i> , de Dr. P. Tomescu	*
D-1 I. SIMIONESCU citește raportul d-lui Dr. D. Gerota despre: <i>Istoria Serviciului Sanitar al Municipiului București</i> , de Dr. N. D. Staicovici și Dr. I. Westfried	251
D-1 Dr. G. MARINESCU, raport despre <i>Prostituția și boalele venerice în România</i> , de Dr. A. Voina	252
D-1 Secretar general G. ȚIȚEICA, raport despre lucrările Sesiunii	
D-1 Vicepreședinte G. BALȘ declară închisă Sesiunea generală	254

RAPOARTE DESPRE SCRIERI PROPUSE PENTRU PREMIARE ȘI
NEPREMIATE

Raportul d-lui G-ral R. Rosetti despre: <i>Tactica cavaleriei</i> , de Colonel C. Atanasescu și Maior Dim. Cantea	256
Raportul d-lui I. A. Bassarabescu despre: <i>Amintiri din războiu</i> , de I. P. Țuculescu	257
Raportul d-lui S. Mehedinți despre: <i>Originile civilizației</i> , de Al. I. Alexandrescu	*
Raportul d-lui Em. Pantazi despre: <i>Codul transporturilor</i> , de P. Al. Mănescu	258
Raportul d-lui G-ral R. Rosetti despre: <i>Bătălia dela Mărăști</i> , de Lt. Col. Nic. Sc. Stoenescu	260
Raportul d-lui C. Marinescu despre: <i>Armata română în războiul mon- dial</i> , vol. II, de G-ral G. A. Dabija	*
Raportul d-lui G-ral R. Rosetti despre: <i>În luptă cu regimentul Muscel No. 30</i> , de Lt.-Col. C. Calotescu	261
Raportul d-lui Em. Pantazi despre: <i>Testamentul</i> , de G. Nemetescu	262
Raportul d-lui G. Balș despre: <i>Călduza județului Neamț</i> , de Preot C. Mătasă	263
Raportul d-lui Andrei Rădulescu despre: <i>Descentralizarea politică</i> , de Dan Hiottu	*
Raportul d-lui L. Mrazek despre: <i>Petroleum în Roumanie</i> , de M. Pizanty	264
Raportul d-lui G. Vâlsan despre: <i>Monografia jud. Romanși</i> , de Șt. Ricman, Dr. Fr. Iosif, V. Enescu și P. Constant	266
Raportul d-lui Dr. G. Marinescu despre: <i>Tratamentul complicațiilor urliene prin ser și sânge de convalescent</i> , de Dr. A. Metzulescu.	*
Premiile Academiei pentru Sesiunea 1932	267
Personalul Academiei la 31 Maiu 1931.	282
Oficiile Academiei la 31 Maiu 1931	299
Comisiunile Academiei la 31 Maiu 1931	301

PUBLICAȚIUNILE ACADEMIEI ROMÂNE

- Seria I: ANALELE SOCIETĂȚII ACADEMICE ROMÂNE. Tom. I—XI (1867—1878), Sect. I: *Sesiuni*; Sect. II: *Memorii și notițe*.
- Seria II: ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE, *Dezbateri*: Tom. I—XLI (1879—1920/21).
Memoriile Secțiunii Literare: Tom. XII—XI. (1889/90—1919/20).
Memoriile Secțiunii Istorice: Tom. IX—XL (1886/87—1916/19).
Memoriile Secțiunii Științifice: Tom. IX—XL (1886/87—1919/20).
- Seria III: *Anale* (Ședințe): Tom. XLII—LI (1921/22—1930/31).
Memoriile Secțiunii Literare: Tom. I—V (1922/23—1931).
Memoriile Secțiunii Istorice: Tom. I—XI (1922/23—1931).
Memoriile Secțiunii Științifice: Tom. I—VII (1922/23—1931).

PUBLICAȚIUNI DIVERSE

- I. BULETINE:
Bulletin de la Section Historique, I—XVII (1912/13—1930).
Bulletin de la Section Scientifique, I—XIII (1913—1930).
- II. DISCURSURI DE RECEPȚIUNE: I—LXII (1869—1930).
- III. AUTORI CLASICI TRADUȘI: (1871—1915).
- IV. PUBLICAȚIUNI BIBLIOGRAFICE:
Biblioteca Academiei Române, *Creșterea colecțiilor*, anii 1903—1919.
Bianu I., *Catalogul manuscriselor românești din Biblioteca Academiei Române*, Tom. I; Tom. II (în colaborare cu R. Caracăș); Tom. III sub tipar.
Bianu I. și Nerva Hodoș, *Bibliografia românească veche*; Tom. I (cărțile tipărite între 1508 și 1716); Tom. II (cărțile tipărite între anii 1716 și 1808); din Tom. III fasc. 1, 2 (cărțile tipărite între anii 1809 și 1817).
Hodoș Nerva și Al. Sadi-Ionescu, *Publicațiuni perioclifice românești*; Tom. I (1820—1906).
Litzica C., *Catalogul manuscriselor grecești din Biblioteca Academiei Române*.
- V. PUBLICAȚIUNI ECONOMICE: (1905—1912).
- VI. PUBLICAȚIUNI ETNOGRAFICE. În această serie și colecția:
Din viața poporului român, Culegeri și studii, Tom. I—XL (1908—1931).
- VII. PUBLICAȚIUNI FILOLOGICE. În această serie:
Dictionarul Limbii Române, Tom. I. Partea I (A—B), 1913; Tom. I. Partea II, Cicății-Cisartău 1914, 1931; Tom. II, fasc. 1—8 *Indreptăciune-Inneacă* 1910—1931.
Texte de limbă din secolul XVI: I. Întrebare Creștinească, tipărită de Diaconul Coresi, Brașov, 1560; II. Pravila Sfinților Apostoli, tip. Diaconul Coresi, Brașov 1570—80; III. Manuscript dela Ieud. Maramureș; IV. Lucrul Apostolesc, tip. Diaconul Coresi, Brașov, 1563. (1925—1930).
- VIII. PUBLICAȚIUNI ISTORICE. În această serie și colecția:
Hurmuzaki, *Documente privitoare la istoria Românilor*. Vol. I—XIX (1887—1922).
- IX. PUBLICAȚIUNILE FONDULUI «ALINA ȘTIRBEI». No. I—XI (1896—1916).
- X. PUBLICAȚIUNI ȘTIINȚIFICE. În această serie:
Publicațiunile Fondului «V. Adamachi». Tom. I—IX (1898—1930).
- XI. STUDII ȘI CERCETĂRI: Tom. I—XVII (1919—1930).
- XII. ÉTUDES ET RECHERCHES: Tom. I—V (1923—1930).
- XIII. VARIA. În această serie și:
Iorga N., *Războiul pentru Independența României*.